

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد ، شماره ۲۳۷

ریاضیات مهندسی

تألیف

لادیس د. کوواک

ترجمه

دکتر اصغر کرایه چیان

دکتر ابوالقاسم بزرگ نیا

کوواک ، لادیس ، ۱۹۱۴ - Kovach, Ladis D.

ریاضیات مهندسی / تألیف لادیس د. کوواک؛ ترجمه اصغر کرایه‌چیان، ابوالقاسم بزرگ‌نیا. - مشهد: دانشگاه فردوسی مشهد، مؤسسه چاپ و انتشارات، ۱۳۷۷.

د، ۴۶۸ ص. : مصور، جدول، نمودار. - (انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد؛ ۲۳۷) (ISBN: 964-6335-30-6)

فهرستنويسي بر اساس اطلاعات فيها (فهرستنويسي پيش از انتشار)

عنوان اصلی: Advanced engineering mathematics.

واژه‌نامه.

كتابنامه: ص. [۴۵۱] - ۴۵۲.

۱. ریاضیات مهندسی. الف. کرایه‌چیان، اصغر، ۱۳۲۳- مترجم. ب. بزرگ‌نیا، ابوالقاسم، ۱۳۱۲- مترجم. ج. دانشگاه فردوسی مشهد مؤسسه چاپ و انتشارات. د. عنوان.

۶۲۰/۰۰۱۵۱

TA ۲۲۰ / ۱۳۷۷

۱۳۷۷

م ۷۷-۸۹۰۶

شناسنامه کتاب

نام: ریاضیات مهندسی

تألیف: لادیس د. کوواک

ترجمه: دکتر اصغر کرایه‌چیان - دکتر ابوالقاسم بزرگ‌نیا

ویراستار علمی: دکر محمدعلی پورعبدالله نژاد

ویراستار ادبی: مصطفی کدکنی

ناشر: انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد

تاریخ انتشار: پاییز ۱۳۷۷

تعداد: ۲۰۰۰ نسخه - چاپ اول

امور فنی و چاپ: مؤسسه چاپ و انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد

قیمت: ۱۰۰۰۰ ریال

(ISBN: 964-6335-30-6) شابک: ۶-۳۰-۶۲۴۵-۹۶۴

فهرست مطالب

۱

پیشگفتار مؤلف

یازده

یادداشت مترجمان

۱

فصل اول - جبر خطی

۱

۱-۱ ماتریسها

۱۴

۲-۱ دستگاه معادلات خطی

۳۳

۳-۱ تبدیلات خطی

۵۲

۴-۱ مقادیر ویژه و بردارهای ویژه

۶۵

۵-۱ کاربرد در دستگاه معادلات دیفرانسیل معمولی

۸۱

۶-۱ روش‌های عددی

۹۳

۷-۱ مباحث اضافی

۱۰۹

فصل دوم - معادلات با مشتقهای جزئی

۱۰۹

۱-۲ معادله‌های مرتبه اول

۱۲۰

۲-۲ معادله‌های مرتب بالاتر

۱۳۰

۳-۲ جداسازی متغیرها

۱۴۰

۴-۲ معادله تار مرتعش

فصل سوم - سریهای فوریه و انتگرالهای فوریه

۱۵۱	ضرایب فوریه	۱-۳
۱۷۰	سریهای سینوسی، کسینوسی و نمایی	۲-۳
۱۸۰	انتگرالهای فوریه و تبدیلات	۳-۳
۱۹۱	کاربردها	۴-۳

فصل چهارم - مسائل مقدار مرزی در مختصات لانژ

۲۰۵	معادله لاپلاس	۱-۴
۲۱۸	معادله موج	۲-۴
۲۲۸	معادله انتشار	۳-۴
۲۳۸	روشهای تبدیل	۴-۴
۲۴۹	مسائل اشترم-لیوویل	۵-۴

فصل پنجم - مسائل مقدار مرزی در دیگر دستگاههای مختصات

۲۶۱	مسائل مقدار مرزی در نواحی دایره‌ای	۱-۵
۲۷۱	جوابهای به صورت سری معادلات دیفرانسیل معمولی	۲-۵
۲۸۷	توابع بسل	۳-۵
۳۰۳	چندجمله‌ایهای لزاندر	۴-۵
۳۲۵	کاربردها	۵-۵
۳۳۸	روشهای عددی	۶-۵

فصل ششم - متغیرهای مختلف

۳۴۵	جبر اعداد مختلف	۱-۶
۳۵۶	توابع مقدماتی	۲-۶
۳۶۶	مشتق	۳-۶
۳۷۵	نگاشت	۴-۶

فهرست مطالب

هفت

۳۸۷

۵-۶ انتگرال مختلف

۴۰۱

۶-۶ کاربردها

۴۱۹

جدولها

۴۲۳

پاسخ و راهنمایی برای تمرینهای انتخابی

۴۵۱

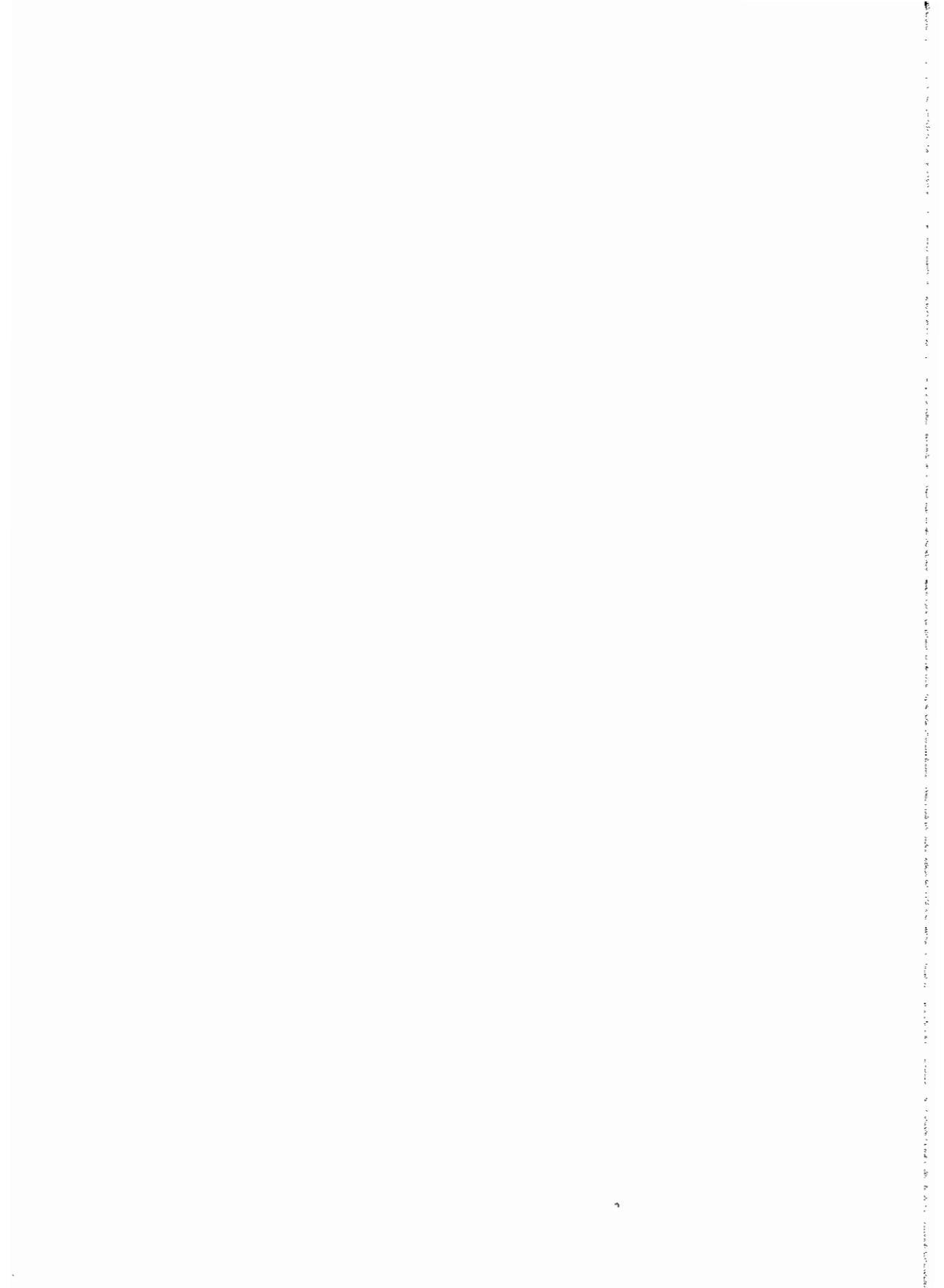
مراجع

۴۵۳

واژه نامه انگلیسی به فارسی

۴۶۳

فهرست راهنما

پیشگفتار مؤلف

بطور کلی پذیرفته شده است که طراحی کار اصلی یک مهندس است. طراحی مهندسی از طرح یک فرایند قابل انعطاف تولید غذا تا طرح یک کارخانه تولید چرخ خیاطی، رادیو، و موتورهای الکتریکی را شامل می‌شود، با این امکان که طرح ممکن است دو سال به طول انجامد تا خط تولیدی از پمپها و موتورهای درون سوز را تولید کند. می‌توانیم انتظار داشته باشیم که پروژه‌های آینده شامل طرحهای عظیم نیروی خورشیدی و سیارهای قابل سکونت باشند.

ولی تحلیل، شرط لازم برای طراحی است. جنبه‌های مختلفی برای تحلیل مهندسی وجود دارد: از جمله عبارتند از ساختمان و مطالعه مدل‌های مدل‌سازی با کامپیوتر، و کاربرد آنالیز ریاضی. گفته شده است^۱ که «ریاضیات ابزاری است که دقّت را بر تصور تحمیل می‌کند و توجه را بر مسائل اصلی با حذف شاخ و برگهای نامریوط معطوف می‌دارد. ریاضیات هر جا که کاربردش مفید تشخیص داده شود بسیاری درست برای تحلیل فراهم می‌آورد». هدف ما نشان دادن راههای متعددی است که یک مهندس می‌تواند یک مسئله را از پیچیدگیهای بی‌اهمیت پیراسته سازد، مسئله را با استفاده از نمایش ریاضی آن تقریب بزند، و آن را تحلیل نماید. در عین حال کسی که مسئله را حل می‌کند بایستی همواره از ساده‌سازیهای انجام شده و این که این ساده‌سازی چگونه می‌تواند بر نتیجه نهایی تأثیر بگذارد، آگاه باشد.

فون ریاضی متعددی در تحلیلهای مهندسی به کار می‌روند که در این کتاب آنها را مورد بحث قرار داده‌ایم. چون ریاضیاتی که در اینجا ارائه می‌شود در مسائلی که در زمینه‌های مختلف پیش می‌آیند مفید است، مخاطب این کتاب تنها دانشجویان مهندسی نیستند. فیزیکدانان و ریاضیدانان کاربردی نیز می‌توانند از مطالب این کتاب بهره‌مند گردند، زیرا در آن مباحثی گوناگون که معمولاً پس از درس ریاضیات عمومی مطرح می‌شوند، گنجانیده شده‌اند.

1- Saaty, Thomas L., *Mathematical Models of Arms Control and Disarmament*. New York: Wiley, 1968.

موضوعات مورد بحث بطور تصادفی ارائه نشده‌اند، و بنابراین این کتاب مجموعه‌ای از مباحث نامرتبط از آنالیز کاربردی نیست. بلکه این کتاب طوری طرح ریزی شده است که جریانی از یک موضوع به موضوع بعدی برقرار باشد. مبحثی معزّی نشده است مگر آن که نیاز به آن نشان داده شده باشد. بخشهای زیادی از کتاب با یک مسأله مشگل به پایان می‌رسد که بدون گسترش شیوه‌های جدید قابل حل نیست. از جمله این‌بдан معناست که «ترتیب رایج» همه‌جا رعایت نشده است، هرچند که تمام مباحث را می‌توان در کتاب یافت. کوشش فراوان به عمل آمده است که فصلها، و حتی بخشهای داخل فصلها از یکدیگر مستقل باشند. به این طریق مدرّسین در انتخاب مباحثی که مورد تأکیدشان است، توانایی انعطاف پیشتری دارند.

بیشتر فصلها، با یک نگرش فراگیر آغاز و بخشهای زیادی هم با یک نگرش موشکافانه شروع می‌شوند. تمرینهای پایان هر بخش به سه دسته تقسیم می‌شوند. تمرینهای گروه اول مستقیماً با متن کتاب در ارتباط‌اند و به روش‌شدن مطالب متن کمک می‌کنند یا مراحل محاسباتی را که حذف شده‌اند تکمیل می‌نمایند. در گروه دوم تمرینهایی وجود دارند که ممارست لازم را برای دانشجو فراهم می‌سازند تا با روشها و شیوه‌های ارائه شده آشنا شوند. گروه آخر شامل تمرینهایی است که بیشتر نظری هستند و طبیعت مشکلترا دارند، و آنها را می‌توان به عنوان مطالب تکمیل‌کننده در نظر گرفت. چون در این کتاب تمرینهای زیادی وجود دارند، بسادگی می‌توان آنها بایی را که برای کلاس خاصی مناسب هستند انتخاب نمود.

در تمام کتاب تأکید بر حل مسأله و بیان مسائل فیزیکی به زبان ریاضی و بر عکس است. وجود کامپیوتر را نیز مورد توجه قرار داده‌ایم و بخشهای جداگانه‌ای به روش‌های عددی اختصاص داده شده‌اند. پاسخ تمرینها و مثال‌ها به صورتی داده شده‌اند که آنها را می‌توان با یک ماشین حساب به دست آورد. برای مثال، اگر نتیجه‌ای $\sqrt{3 \log^3 29 / 90}$ است، تقریب 1.7 نیز داده شده است و به این طریق تمرینهایی که به ماشین حساب نیاز دارند مشخص می‌شوند.

چند درس را می‌توان با استفاده از مطالب این کتاب تدریس نمود. فصلهای ۱ و ۶ را می‌توان به ترتیب برای تدریس جبر خطی و متغیرهای مختلط، در سطحی نه چندان پیشرفته، به کار برد. از فصلهای ۲ تا ۵ می‌توان برای تدریس یک درس کامل معادلات با مشتقهای جزئی استفاده نمود. تمام بخشهایی را که با روش‌های عددی سروکار دارند می‌توان اختیاری در نظر گرفت. همچنین بسادگی می‌توان بر کاربردها تکیه کرد، زیرا خیلی از این مطالب در بخشهای جداگانه‌ای آورده شده‌اند.

بیشتر موضوعات این کتاب در درسهای مختلف طی چندین سال مورد استفاده قرار گرفته‌اند. با تجدید نظرهای لازم مطالب کتاب به شکل حاضر در آمده است که در این کار از نظرات ارزشمند تعدادی از استادی استفاده شده است. بخشنی از روش ارائه مطالب در این کتاب نتیجه تأثیر مستقیم استادی خودم بوده است، بخصوص این شناس را داشتم که از استاد بسیار خوب بهره گیرم که در این جا مایلم دین خود را به آنها ابراز کنم.

یادداشت مترجمان

این کتاب ترجمه فصلهای ۴، ۷، ۶، ۸، ۹ و ۱۰ کتاب ریاضیات مهندسی پیشرفته تأثیف لادیس د. کوواک است. کتاب اصلی شامل ۱۰ فصل می‌باشد که ما بر حسب ضرورت شش فصل فوق الذکر را انتخاب و آنها را از ۱ تا ۶ مجدداً شماره‌گذاری کردیم. علت این انتخاب آن است که فصلهای یاد شده شامل مواردی هستند که تحت عنوان درس ریاضیات مهندسی و درس جبر خطی در دانشکده‌های فنی و مهندسی ایران تدریس می‌شوند. چهار فصل ترجمه نشده شامل مطالبی هستند که دانشجویان ما آنها را در درس‌های ریاضیات عمومی و معادلات دیفرانسیل فرمی گیرند، و این دروس را می‌توان به عنوان پیشیاز مطالب این کتاب در نظر گرفت.

اگر چه مجموعه حاضر اساساً برای دانشجویان فنی و مهندسی تدوین شده است، ولی دانشجویان رشته‌های علوم پایه بویژه دانشجویان رشته‌های ریاضی و فیزیک نیز می‌توانند از آن در درس‌های جبر خطی، معادلات با مشتقات جزئی، و توابع مختلط بخوبی بهره‌مند گردند.

در اینجا لازم می‌دانیم از همکاری همه کسانی که ترجمه و آماده‌سازی این کتاب با کمک آنان میسر گشت، سپاسگزاری کیم. بخصوص مراتب تشکر خود را از آقایان دکتر محمدعلی پورعبدالله‌نژاد و مصطفی کدکنی که به ترتیب ویرایش علمی و ادبی کتاب را به عهده گرفتند، ابراز می‌داریم. از زحمات بی‌شائبه مدیریت و کارکنان مؤسسه چاپ و انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد بویژه از آقایان فناوری، عطائی، حقیقی پور، و افشاران که در تمام مراحل چاپ این کتاب نهایت همکاری را داشته‌اند، صمیمانه تشکر می‌کنیم.

اصغر کوایه‌چیان

ابوالقاسم بزرگ‌نیا

۱۳۷۷ مهر

فصل اول

جبر خطی

۱-۱ ماتریسها

بعد از بسط ریاضیات عمومی، در اواخر قرن هفدهم موجی در ریاضیات کاربردی به وجود آمد. یکی از مباحثی که بیشتر مورد توجه قرار گرفت حل معادلات دیفرانسیل بود. طرحهای گوناگونی برای حل انواع مختلف معادلات دیفرانسیل پیشنهاد شد. یکی از معروفترین این طرحها (که هنوز نیز از اهمیت خاصی برخوردار است) تبدیل لاپلاس بود که توسط آن بعضی از معادلات دیفرانسیل (معادلات دیفرانسیل خطی با ضرایب ثابت) به معادلات جبری، که خیلی آسانتر قابل حلند، تبدیل می شوند. همچنین دستگاههای معادلات دیفرانسیل به دستگاههای معادلات جبری خطی تبدیل می شوند. چون ضرورت ایجاد می کرد که دستگاههای بزرگتر حل شوند، لازم شد که روش کاراتر که بتواند داده های زیادی را مورد بررسی قرار دهد یافتد. چنین روشی به وسیله جبر ماتریسها فراهم می گردد که نتیجه ای از کارهای انجام شده در ۱۸۵۸ توسط آرتور کیلی (ریاضی دان انگلیسی، (۱۸۲۱-۱۸۹۵)) در نظریه تبدیلات خطی است.

هر ماتریس را یک آرایه مستطیلی^{*} از موجودهای به نام عناصر تعریف می کنیم.

* این تعریف عملایک تعریف دوری است چون «ماتریس» و «آرایه» در این حالت متادفند.

هر ماتریس توسط اندازه، طبیعت عناصرش و محل آنها در آرایه قابل تشخیص خواهد بود. پس

$$\begin{pmatrix} 2 & -3 & 5 \\ 0 & 1 & 4 \end{pmatrix}$$

یک ماتریس 3×2 است و عناصر آن اعداد صحیحند. بنایه قرارداد اندازه یک ماتریس را ابتدا با ذکر تعداد سطرها و سپس ذکر تعداد ستونها معرفی می کنیم. اگرچه تمام ماتریسها مستطیلی هستند، بعضی از آنها نامهای خاصی دارند. مثلاً یک ماتریس $n \times n$ را یک ماتریس مربعی و یک ماتریس $1 \times n$ را یک بردار ستونی و یک ماتریس $n \times 1$ را یک بردار سطری می نامیم. ماتریسها بی که عناصر آنها اعداد مختلف هستند در فیزیک ریاضی و مکانیک کوانتومی کاربرد دارند. بطور کلی عناصر یک ماتریس ممکن است توابع یا حتی ماتریس باشند؛ این حالات را بعداً خواهیم دید.

برای نشان دادن ماتریسها از حروف بزرگ استفاده می کنیم و عناصر یک ماتریس را با حروف دو اندیسی مشخص می کنیم. پس یک ماتریس 3×2 را می توانیم با A نشان داده و بنویسیم

$$\begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} \\ a_{21} & a_{22} & a_{23} \end{pmatrix}.$$

توجه کنید که اندیس اول نشانگر سطر و اندیس دوم نشانگر ستونی است که محل عنصر را در ماتریس مشخص می کند. گاهی بهتر است از نماد مختصر (a_{ij}) استفاده کنیم به شرط آن که دامنه تغییرات i و j را مشخص نماییم. در یک ماتریس 3×2 ، $i = 1, 2$ و $j = 1, 2, 3$. حال چند تعریف و قضیه مربوط به جبر ماتریسها را در این جا می آوریم.

تعریف ۱-۱-۱ (تساوی) : دو ماتریس مساوی اند اگر و فقط اگر اندازه آنها یکسان و عناصر متناظر آنها برابر باشند.

به عبارت دیگر، اگر $(a_{ij}) = A$ و $(b_{ij}) = B$ ، آن گاه $A = B$ نتیجه می دهد که به ازای هر i و j ، $a_{ij} = b_{ij}$. بنابراین

$$\begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 4 & 5 & 6 \end{pmatrix} \neq \begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 4 & 6 & 5 \end{pmatrix},$$

حال اگر

$$\begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -5 & 3 \\ 0 & 2 \end{pmatrix}$$

آن گاه نتیجه می شود $5 \cdot a_{22} = 2$ و $a_{21} = 0$ ، $a_{12} = 3$ ، $a_{11} = -5$

تعريف ۱-۱-۲ (جمع): اگر $A + B = (a_{ij} + b_{ij})$ و $B = (b_{ij})$ ، آن گاه

از این تعریف روشن است که جمع فقط وقتی امکان پذیر است که دو ماتریس اندازه یکسان داشته باشند . در این صورت جمع با افزودن عناصر متناظر به دست می آید . بنابراین

$$\begin{pmatrix} 1 & -2 & 3 \\ 0 & 4 & 5 \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} 2 & 2 & -2 \\ -3 & 1 & -3 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 3 & 0 & 1 \\ -3 & 5 & 2 \end{pmatrix}$$

با توجه به جمع ماتریسها چند خاصیت در ارتباط با این عمل ثابت می کنیم . چون این نتایج مستقیماً از خواص شناخته شده اعداد حقیقی نتیجه می شوند ، اثبات آنها به عنوان تمرین گذاشته می شود .

قضیه ۱-۱-۱: اگر A ، B و C ماتریسهای $m \times n$ باشند ، آن گاه

الف) $A + B$ یک ماتریس $m \times n$ است (خاصیت بسته بودن) ؛

ب) $A + B = B + A$ (خاصیت تعویض پذیری)

پ) $(A + B) + C = A + (B + C)$ (خاصیت شرکت پذیری)

تعريف ۱-۱-۳ (ضرب در یک اسکالار): اگر c یک عدد حقیقی باشد ، آن گاه $c(a_{ij}) = (ca_{ij})$. می گوییم ماتریس (a_{ij}) در اسکالار (عدد حقیقی) c ضرب شده است *

تعریف بالا بیان می کند که وقتی یک ماتریس را در یک اسکالار ضرب می کنیم هر عنصر آن در آن اسکالار ضرب می شود بنابراین برای یک ماتریس دلخواه $(a_{ij}) = A$ داریم .

$$1(a_{ij}) = (1a_{ij}) = (a_{ij}), \quad (1-1)$$

$$-1(a_{ij}) = (-1a_{ij}) = (-a_{ij}) = -(a_{ij}) = -A, \quad (2)$$

$$0(a_{ij}) = (0a_{ij}) = O. \quad (3)$$

ماتریس O را که همه عنصرهای آن صفرند ، ماتریس صفر می نامیم . بنابراین داریم

$$A + O = A, \quad (4)$$

که نشان می دهد یک ماتریس صفر را می توان به عنوان عضو خنثای عمل جمع در جبر ماتریسها در نظر گرفت . علاوه بر این ، برای هر ماتریس A ، یک ماتریس منحصر به فرد

* بعدها ضرب یک ماتریس در یک ماتریس را خواهیم دید .

در ۱-۱-۱ (ب) تعریف شد) وجود دارد به گونه ای که

$$A + (-A) = O, \quad (۳-۱-۱)$$

این معادله نشان می دهد که برای هر ماتریس یک وارون جمعی وجود دارد.

در مطالب بالا براین واقعیت تأکید شده است که با تعاریف داده شده، مجموعه ماتریسها با عمل جمع همان خاصیتهای اعداد حقیقی را دارد. اما در مورد ضرب ماتریسها وضعیت کاملاً متفاوت است. قبل از تعریف ضرب ماتریسها، مثالی ساده از یک تبدیل خطی ارائه می دهیم.

(در ۱-۳-۷ تعریف تبدیل خطی داده خواهد شد). معادلات زیر را در نظر می گیریم

$$\begin{aligned} y_1 &= a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + a_{13}x_3, \\ y_2 &= a_{21}x_1 + a_{22}x_2 + a_{23}x_3. \end{aligned} \quad (۴-۱-۱)$$

که متغیرهای y_1 و y_2 بر حسب متغیرهای x_1 , x_2 و x_3 بیان شده اند. چون هر دو معادله خطی اند، (۱-۱-۱) را یک تبدیل خطی می نامیم که با ماتریس 3×2 زیر مشخص می شود

$$A = \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} \\ a_{21} & a_{22} & a_{23} \end{pmatrix}.$$

حال اگر داشته باشیم

$$\begin{aligned} x_1 &= b_{11}z_1 + b_{12}z_2, \\ x_2 &= b_{21}z_1 + b_{22}z_2, \\ x_3 &= b_{31}z_1 + b_{32}z_2. \end{aligned} \quad (۵-۱-۱)$$

که تبدیل خطی دیگری است که متغیرهای x_1 , x_2 و x_3 را به z_1 و z_2 مربوط می سازد، در این صورت می توانیم رابطه بین y , z و x را به $i = 1, 2$ دست آوریم. این رابطه چنین است (تمرین ۵)

$$\begin{aligned} y_1 &= (a_{11}b_{11} + a_{12}b_{21} + a_{13}b_{31})z_1 + (a_{11}b_{12} + a_{12}b_{22} + a_{13}b_{32})z_2, \\ y_2 &= (a_{21}b_{11} + a_{22}b_{21} + a_{23}b_{31})z_1 + (a_{21}b_{12} + a_{22}b_{22} + a_{23}b_{32})z_2. \end{aligned} \quad (۶-۱-۱)$$

با استفاده از نماد ماتریسی، اگر A ماتریس فوق باشد و

$$X = \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{pmatrix}, \quad Y = \begin{pmatrix} y_1 \\ y_2 \end{pmatrix}, \quad Z = \begin{pmatrix} z_1 \\ z_2 \end{pmatrix}, \quad B = \begin{pmatrix} b_{11} & b_{12} \\ b_{21} & b_{22} \\ b_{31} & b_{32} \end{pmatrix}.$$

آن گاه معادلات (۱-۱-۴) و (۱-۱-۵) به شکل زیر در می آیند

$$Y = AX \quad , \quad X = BZ,$$

بنابراین معادله (۱-۱-۶) به صورت زیر نوشته می شود

$$Y = (AB)Z.$$

با توجه به حاصل ضرب ماتریسها در بالا ، تعریف زیر قابل توجیه است

تعریف ۱-۱-۴ (ضرب ماتریسها) : اگر $A = (a_{ij})$ یک ماتریس $n \times m$ و $B = (b_{ij})$ یک ماتریس $m \times r$ باشد، آن گاه حاصل ضرب $AB = C$ یک ماتریس $n \times r$ است که به صورت زیر تعریف می شود

$$C = (c_{ik}) = \left(\sum_{j=1}^m a_{ij} b_{jk} \right), \quad (۱-۱-۱)$$

که در آن ، مجموع نشانگر عنصر سطر i ام و ستون k ام در ماتریس حاصل ضرب است. (به خاطر داشته باشید که نمایش B با نماد (b_{jk}) به معنای آن است که عنصر سطر j ام و ستون k ام B برابر b_{jk} است). در معادله (۱-۱-۷) نشان داده ایم که AB فقط وقتی تعریف می شود که تعداد ستونهای A برابر تعداد سطرهای B باشد . همچنین تعریف ضرب نشان می دهد که ضرب ماتریسها یک فرآیند سطح در ستون است . در این فرآیند عنصرهای یک سطر را در عنصرهای متناظر یک ستون (اوّلی در اوّلی ، دومی در دومی و الی آخر) ضرب کرده و حاصل ضربها را جمع می کنیم . پس عنصر سطر i ام و ستون k ام حاصل ضرب AB از ضرب سطر i ام A در ستون k ام B به دست می آید . با چند مثال ضرب ماتریسها را تشریح می کنیم .

مثال ۱-۱-۱ ماتریسها زیر مفروضند

$$X = \begin{pmatrix} 2 \\ -3 \\ 1 \end{pmatrix}, \quad Y = \begin{pmatrix} 3 \\ -2 \\ 1 \end{pmatrix}, \quad A = \begin{pmatrix} 1 & -2 & 3 \\ 0 & 4 & 5 \end{pmatrix}, \quad B = \begin{pmatrix} 2 & 2 \\ -3 & 1 \\ 4 & 5 \end{pmatrix},$$

ماتریسها AX ، BY و AB را پیدا کنید .

حل : داریم

$$AX = \begin{pmatrix} 1 & -2 & 3 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 2 \\ -3 \\ 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1(2) + (-2)(-3) + 3(1) \\ 0(2) + 4(-3) + 5(1) \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 11 \\ -7 \end{pmatrix},$$

$$BY = \begin{pmatrix} 2 & 2 \\ -3 & 1 \\ 4 & 5 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 3 \\ -2 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 2(3) + 2(-2) \\ -3(3) + 1(-2) \\ 4(3) + 5(-2) \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 2 \\ -11 \\ 2 \end{pmatrix},$$

$$\begin{aligned}
 AB &= \begin{pmatrix} 1 & -2 & 3 \\ 0 & 4 & 5 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 2 & 2 \\ -3 & 1 \\ 4 & 5 \end{pmatrix} \\
 &= \begin{pmatrix} 1(2) + (-2)(-3) + 3(4) & 1(2) + (-2)(1) + 3(5) \\ 0(2) + 4(-3) + 5(4) & 0(2) + 4(1) + 5(5) \end{pmatrix} \\
 &= \begin{pmatrix} 20 & 15 \\ 8 & 29 \end{pmatrix}. \blacksquare
 \end{aligned}$$

توجه کنید که ماتریس BA در مثال ۱-۱-۱ تعریف نمی شود، و بطور کلی ضرب ماتریسها تعویض پذیر نیست (تمرین ۱ (ب)) با وجود این خواص بیان شده در قضیه زیر را داریم. فرض بر این است که تمام حاصل ضربها و مجموعها تعریف شده اند.

قضیه ۱-۱-۲: اگر A ، B و C ماتریس باشند، آن گاه

(الف) $(AB)C = A(BC)$ (خاصیت شرکت پذیری)؛

(ب) $AO = O$ (خاصیت پروژ ساز)

(پ) $A(B + C) = AB + AC$ (خاصیت توزیع پذیری از چپ)

(ت) $(A + B)C = AC + BC$ (خاصیت توزیع پذیری از راست)

ملحوظه کنید که خاصیت تعویض پذیری در احکام بالا حذف شد است. چون جمع ماتریسها تعویض پذیر است، از گزاره A و B تعویض پذیرند به معنای $AB = BA$ استفاده می کنیم. خاصیتی دیگر درباره ضرب ماتریسها هست که با خاصیت آشنای جبر متفاوت است. در جبرا اعداد حقیقی و مختلف اگر $a = ab$ ، آن گاه $a = 0$ یا $b = 0$. ولی اگر A و B ماتریس باشند و $AB = 0$ نمی توان نتیجه گرفت که $A = O$ یا $B = O$. این مطلب در مثال زیر نشان داده شده است :

$$\begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 0 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 2 & 3 \\ -2 & -3 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 & 0 \\ 0 & 0 \end{pmatrix}.$$

بنابراین حاصل ضرب دو ماتریس غیر صفر ممکن است ماتریس صفر باشد.

گاهی لازم است جای سطرا و ستونهای یک ماتریس را عوض کنیم که به این ترتیب (عموماً) یک ماتریس جدید به دست می آید. این فرآیند ترانهش نام دارد و به صورت زیر تعریف می شود.

تعريف ۱-۵ (ترانهش) : اگر (a_{ij}) یک ماتریس $m \times n$ باشد، ترانهاده A که با A^T نشان داده می شود یک ماتریس $n \times m$ به صورت زیر است

$$A^T = (a_{ji}).$$

با استفاده از ماتریسهای مثال ۱-۱-۱، داریم

$$X^T = (2 \quad -3 \quad 1), \quad B^T = \begin{pmatrix} 2 & -3 & 4 \\ 2 & 1 & 5 \end{pmatrix}.$$

خواص ترانهش در قضیه زیر فهرست شده اند.

قضیه ۱-۴-۳ برای ماتریسهای A و B داریم

$$\text{الف) } (A + B)^T = A^T + B^T$$

$$\text{ب) } (AB)^T = B^T A^T$$

$$\text{پ) } (A^T)^T = A$$

اباتها به عنوان تمرین گذاشته می شود. توجه کنید که ترانهاده یک حاصل ضرب برابر است با حاصل ضرب ترانهاده ها، با ترتیب عکس.

وقتی ماتریس مربعی، یعنی $n \times n$ ، است، اصطلاحات توصیفی دیگری داریم. می گوییم ماتریس A متقارن است اگر $A = A^T$. در این حالت $(a_{ij}) = (a_{ji})$ برای هر i و j . قسمتی از یک ماتریس را که شامل عنصر a_{ii} است قطر اصلی ماتریس می نامند. در ترانهش این عناصر قطری تغییر نمی کنند.

اگر یک ماتریس مربعی باشد و عناصر غیر قطری آن همه کی صفر باشند، آن گاه ماتریس را قطری گویند. برای مثال

$$D = \begin{pmatrix} a_1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & a_2 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & a_3 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & a_4 \end{pmatrix}$$

یک ماتریس قطری است که می توان آن را به شکل مختصر زیر نوشت

$$D = \text{diag}(a_1 \quad a_2 \quad a_3 \quad a_4).$$

یک ماتریس قطری که n عنصر قطری آن همه برابر، مثلاً c باشد

$$E = \text{diag}(c \quad c \quad \dots \quad c),$$

ریاضیات مهندسی

ماتریس اسکالر نامیده می شود . اگر A ماتریس $n \times n$ باشد ، آن گاه $EA = AE = cA$ ، که با تعریف ضرب اسکالر در $1-1-3$ مطابقت دارد . در حالت خاص وقتی $c = 1$ ، داریم $I_n = \text{diag}(1 \ 1 \ \dots \ 1)$ ،

که ماتریس همانی $n \times n$ نام دارد . این ماتریس در خاصیت

$$AI = IA = A$$

صدق می کند که ، A یک ماتریس $n \times n$ دلخواه است . بنابراین I مانند عضوی که در ضرب عمل می کند . وقتی ابهامی پیش نیاید ، اندیس را حذف کرده و ماتریس همانی را مانند بالا با I نشان می دهیم .

با داشتن ماتریسهای صفر و همانی گاهی می توان ضرب ماتریسهای را با استفاده از روشی موسوم به افزایش ساده کرد . هر ماتریس را می توان توسط خطهای افقی و عمودی به زیرماتریسهای تقسیم نمود . برای مثال ،

$$A_1 = \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{pmatrix}$$

یک زیرماتریس ، ماتریس

$$A = \left(\begin{array}{cc|c} a_{11} & a_{12} & a_{13} \\ a_{21} & a_{22} & a_{23} \\ \hline a_{31} & a_{32} & a_{33} \end{array} \right),$$

است که با افزایش A به صورت فوق به دست می آید . به این طریق یک ماتریس را می توان به صورتی در نظر گرفت که عناصر آن خود ماتریس باشند . در مثال فوق می توانیم بنویسیم

$$A = \begin{pmatrix} A_1 & A_2 \\ A_3 & A_4 \end{pmatrix}$$

که در آن علاوه بر A_1 که در بالا تعریف شده داریم

$$A_2 = \begin{pmatrix} a_{13} \\ a_{23} \end{pmatrix}, \quad A_3 = (a_{31} \ a_{32}), \quad A_4 = (a_{33}).$$

اگر A یکی از عوامل یک حاصل ضرب باشد ، می توانیم عمل ضرب را با در نظر گرفتن A به عنوان عناصر A انجام دهیم . پس اگر A_1 یک ماتریس همانی و A_3 یک ماتریس صفر باشد آن گاه محاسبه حاصل ضرب A در یک ماتریس دیگر تا حدی زیاد ساده می شود . این نوع ضرب را ضرب بلوکی می نامیم و آن را با مثال زیر تشریح می کنیم .

مثال ۱-۴-۲ مطلوب است محاسبه AB در صورتی که

$$A = \left(\begin{array}{cc|cc|c} 1 & 0 & -2 & 3 & 1 \\ 0 & 1 & 5 & 2 & 4 \\ \hline 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \end{array} \right)$$

$$B = \left(\begin{array}{ccc|ccc} 3 & 4 & -3 & 0 & 0 & 0 \\ -2 & 1 & 2 & 0 & 0 & 0 \\ \hline 0 & 0 & 0 & 1 & 2 & -1 \\ 0 & 0 & 0 & 3 & -2 & 4 \\ \hline 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 2 \end{array} \right).$$

حل : دو ماتریس را به صورتی که نشان داده شده افزایشی کنیم . نکته مهم این است که ستونهای A باید دقیقاً مانند سطرهای B افزایشی شوند؛ در غیر این صورت ممکن است حاصل ضرب زیرماتریسهای حاصل تعریف نشده باشد . افزایشی A و افزایشی B اهمیتی ندارد . در این مثال کار به گونه ای انجام شده است که بیشترین استفاده را از ماتریسهای صفر و همانی ببریم . با افزایشی فوق ضرب بلوکی به صورت زیر در می آید

$$\begin{pmatrix} A_1 & A_2 & A_3 \\ A_4 & A_5 & A_6 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} B_1 & B_2 \\ B_3 & B_4 \\ B_5 & B_6 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} I_2 & A_2 & A_3 \\ O & I_2 & O \end{pmatrix} \begin{pmatrix} B_1 & O \\ O & B_4 \\ O & B_6 \end{pmatrix}.$$

پس حاصل ضرب به صورت زیر نوشته می شود

$$\begin{pmatrix} B_1 & A_2B_4 + A_3B_6 \\ O & B_4 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 3 & 4 & -3 & 8 & -10 & 16 \\ -2 & 1 & 2 & 15 & 6 & 11 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 2 & -1 \\ 0 & 0 & 0 & 3 & -2 & 4 \end{pmatrix}.$$

در ریاضیات کاربردی اغلب با ماتریسهای بزرگ (ماتریسهایی که تعداد سطرها و ستونهای آنها زیاد است) ، که تنک نیز هستند، یعنی ماتریسهایی که درصد زیادی از عناصر آن صفر است برخورده اند . افزایشی و ضرب بلوکی در این نوع ماتریسهای بسیار مفید است . در افزایش کردن علاوه بر بلوکهای صفر، ماتریسهایی قطری (همچنین ماتریسهایی همانی) باید در نظر گرفته شود .

گاهی با ماتریسهای مربعی که مثلثی نیز هستند مواجه می‌شویم. اگر همه عناصر یک ماتریس مربعی در بالای (زیر) قطر اصلی صفر باشند، آن گاه ماتریس، پایین (بالا) مثلثی نامیده می‌شود (شکل ۱-۱-۱ را بینید). در نتیجه اگر یک ماتریس هم بالا مثلثی، و هم پایین مثلثی باشد، آن ماتریس قطری خواهد بود.

$$\begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} & a_{14} \\ 0 & a_{22} & a_{23} & a_{24} \\ 0 & 0 & a_{33} & a_{34} \\ 0 & 0 & 0 & a_{44} \end{pmatrix}$$

(الف)

$$\begin{pmatrix} a_{11} & 0 & 0 & 0 \\ a_{21} & a_{22} & 0 & 0 \\ a_{31} & a_{32} & a_{33} & 0 \\ a_{41} & a_{42} & a_{43} & a_{44} \end{pmatrix}$$

(ب)

شکل ۱-۱-۱ ماتریسهای مثلثی: (الف) بالا مثلثی؛ (ب) پایین مثلثی

چون ضرب ماتریسی تعویض پذیر نیست باید مشخص کنیم که یک ماتریس را از راست یا از چپ ضرب می‌کنیم مثلاً در حاصل ضرب AB مشخص کنیم که A از چپ یا از راست در B ضرب شده است.

تمرینهای ۱-۱

-۱ اگر A ، B و C ماتریسهای دلخواه O $m \times n$ و ماتریس صفر $n \times m$ باشد. روابط زیر را ثابت کنید

$$(A + B) + C = A + (B + C) \quad (\text{ب}) \quad A + B = B + A \quad (\text{الف})$$

$$A + (-A) = O \quad (\text{ت}) \quad A + O = A \quad (\text{ب})$$

-۲ الف) معادله (۱-۱-۶) را با ضرب ماتریسهای مناسب در معادلات (۱-۱-۴) و (۵-۱-۱) به دست آورید.

ب) معادله (۱-۱-۶) را با ضرب ماتریسهای مناسب در معادلات (۱-۱-۴) و (۵-۱-۱) به دست آورید.

-۳ الف) خاصیت شرکت پذیری ضرب ماتریسها را ثابت کنید: قسمت (الف) قضیه ۲-۱-۱. (راهنمایی: از نماد مجموع مانند معادله ۱-۱-۷ استفاده کنید).

ب) خاصیت توزیع پذیری از چپ را ثابت کنید: قسمت (ب) قضیه ۱-۱-۲.

-۴ قضیه ۱-۱-۳ را ثابت کنید (راهنمایی: در قسمت (ب) از نماد مجموع معادله ۱-۴-۱ استفاده کنید).

-۵ ماتریسها زیر داده شده اند

$$A = \begin{pmatrix} 3 & 0 \\ -1 & 4 \end{pmatrix}, \quad B = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 4 \end{pmatrix}, \quad C = (2 \quad 3), \quad D = \begin{pmatrix} 1 \\ -1 \end{pmatrix},$$

هریک از ماتریسها زیر را محاسبه کنید.

(الف) $A + B, A - B, B - A$ (ب)

(پ) $2A + 3B, 4CD, (A + B)AB, A^2$

-۶ ماتریسها زیر داده شده اند

$$A = \begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 0 & -1 & 1 \\ 2 & 3 & 0 \end{pmatrix}, \quad B = \begin{pmatrix} 3 & 1 & 0 \\ 1 & -1 & 2 \\ 0 & 2 & 1 \end{pmatrix},$$

هریک از ماتریسها زیر را محاسبه کنید.

(الف) $AB, (AB)^T, (A + B)^T$

(ب) $AB, (BA - AB)^T, (B + A)A^T$

(پ) $A^3, A^3 - 10A$ (توجه: $A^3 = AAA$)

(ت) $B^3, B^2, B^3 - 3B^2 - 6B + 16I$

-۷ با استفاده از ماتریسها مثال ۱-۱-۱ مطلوب است محاسبه

$$B^T X, \quad A^T Y, \quad \text{و} \quad B^T A^T.$$

-۸ اگر

$$A = \begin{pmatrix} 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 2 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \end{pmatrix} \quad , \quad B = \begin{pmatrix} 1 & 2 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 2 & 2 \end{pmatrix}$$

ماتریسها AB و BA را با افزای مناسب A و B محاسبه کنید.

-۹ ماتریس زیر داده شده است

ریاضیات مهندسی

$$A = \begin{pmatrix} 1 & 1 & -1 \\ -1 & 0 & 1 \\ 1 & -1 & -1 \end{pmatrix}:$$

الف) A^2, A^3, A^5 و A^{10} را باید؛

ب) $A^3 + 2A^3$ را باید؛

پ) نشان دهید اگرچه $A(A^2 + 2I) = O$ ، از این معادله نتیجه نمی شود که $O = A$ یا

$$A^2 = -2I$$

- ۱۰ نشان دهید اگر

$$B = \begin{pmatrix} 2 & -2 & -1 \\ 2 & 3 & 4 \\ 3 & 5 & 9 \end{pmatrix} \quad \text{و} \quad A = \begin{pmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 1 \\ -1 & -1 & -1 \end{pmatrix},$$

آن گاه $BA = A$ ، در حالی که $B \neq I$. یک ماتریس چه خاصیت دیگری باید داشته باشد تا

بتوان آن را ماتریس همانی نامید؟

- ۱۱ نشان دهید ماتریس

$$B = \begin{pmatrix} 5 & 4 \\ 1 & 2 \end{pmatrix}$$

در معادله $0 = x^2 - 7x + 6$ صدق می کند. (راهنمایی: هر جمله معادله باید یک ماتریس 2×2 باشد)

- ۱۲ تمام ماتریسهای A را که در معادله زیر صدق می کنند به دست آورید

$$\begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 0 & 2 \end{pmatrix} A = \begin{pmatrix} 0 & 0 \\ 0 & 0 \end{pmatrix}.$$

- ۱۳ تمام ماتریسهای B را که با ماتریس زیر تعویض پذیرند به دست آورید

$$A = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 0 & 2 \end{pmatrix}.$$

- ۱۴ تمام ماتریسهای A را که در معادله زیر صدق می کنند پیدا کنید

$$\begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 0 & 2 \end{pmatrix} A = \begin{pmatrix} 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 2 \end{pmatrix}.$$

- ۱۵ ثابت کنید مجموع و حاصل ضرب ماتریسهای مثلثی، مثلثی هستند.

- ۱۶ الف) با استفاده از خاصیت توزیع پذیری چپ یا راست، عبارت زیر را بسط دهید.

$$(A + B)(A - B).$$

ب) تحت چه شرایطی $(A + B)(A - B) = A^2 - B^2$

- ۱۷ اگر A با B تعویض پذیر باشد، نشان دهید $A^T B^T$ با $B A^T$ تعویض پذیر است .
- ۱۸ ثابت کنید اگر A و B ماتریسهای قطری باشند، تعویض پذیرند .
- ۱۹ ثابت کنید که از $AA^T = O$ نتیجه می شود $A = O$.
- ۲۰ ماتریس مارکف * (یا احتمالی) نقشی مهم در نظریه احتمال دارد . هر ماتریس مارکف $n \times n$ دارای دو خاصیت زیر است :

i) $0 \leq a_{ij} \leq 1$;

ii) $\sum_{j=1}^n a_{ij} = 1, \text{ for } i = 1, 2, \dots, n$.

الف) نشان دهید

$$A = \begin{pmatrix} \frac{1}{2} & \frac{1}{4} & \frac{1}{4} \\ \frac{1}{3} & \frac{1}{3} & \frac{1}{3} \\ \frac{1}{6} & \frac{1}{6} & \frac{2}{3} \end{pmatrix} \quad , \quad B = \begin{pmatrix} \frac{1}{3} & \frac{2}{3} & \frac{2}{3} \\ \frac{1}{6} & \frac{1}{2} & \frac{1}{3} \\ \frac{1}{6} & \frac{2}{3} & \frac{2}{3} \end{pmatrix}$$

ماتریسهای مارکف هستند .

ب) نشان دهید AB و BA نیز ماتریسهای مارکف هستند .

پ) نشان دهید هر ماتریس مارکف 2×2 به صورت زیر است

$$\begin{pmatrix} p & 1-p \\ 1-q & q \end{pmatrix}, \quad 0 \leq p \leq 1, \quad 0 \leq q \leq 1.$$

ت) با فرض

$$C = \begin{pmatrix} 0.1 & 0.9 \\ 0.9 & 0.1 \end{pmatrix},$$

C^4, C^3, C^2 را باید؛ سپس C^r را حدم بزنید .

- ۲۱ اگر A ماتریس $p \times q$ و B ماتریس $r \times s$ باشد، نشان دهید AB موجود و یک ماتریس $s \times r$ است به شرط آن که $q = r$.

- ۲۲ ماتریس مرربعی A را پادمتقارن گوییم هرگاه $= -A^T$. نشان دهید هر ماتریس مرربعی را می توان به صورت مجموع یک ماتریس متقارن و یک ماتریس پادمتقارن نوشت

۱۸۵۶-۱۹۲۲)، دانشمند روسی در رشته احتمال که او گین بار در ۱۹۰۷ این ماتریس

را به کار برداشت .

- (راهنمایی: نشان دهد $\frac{1}{2}(A + A^T)$ متقارن است).
- ۲۳ نشان دهد وارون جمعی یک ماتریس منحصر به فرد است. (راهنمایی: اگر $A + (-A) = O$ و $A + B = O$ ، رابطه ای بین $(-A)$ و B به دست آورید).
- ۲۴ اگر c و d اعداد حقیقی و A و B ماتریسهای $m \times n$ باشند، ثابت کنید
 الف) $c(dA) = (cd)A$ ب) $c(A+B) = cA + cB$
 گ) $(c+d)A = cA + dA$
- ۲۵ ماتریس مربعی B را، به قسمی که به ازای عدد صحیح مثبتی n مانند، $B^n \neq O$ اما $B^{n-1} = O$ نامند؛ نشان دهد ماتریس پوچتوان با شاخص n می‌نماید.

$$\begin{pmatrix} 0 & 0 & 0 & 0 \\ 3 & 0 & 0 & 0 \\ 4 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 2 & 6 & 0 \end{pmatrix}$$

یک ماتریس پوچتوان با شاخص ۴ است.

- ۲۶ اگر A و B متقارن باشند، ثابت کنید AB متقارن است اگر و فقط اگر A و B تعویض پذیر باشند.
- ۲۷ اگر A یک ماتریس مربعی باشد، ثابت کنید
 الف) AA^T و A^TA هر دو متقارنند.
 ب) $A + A^T$ متقارن است.
 گ) $A - A^T$ پادمتقارن است.

۴-۱ دستگاه معادلات خطی

در موارد بسیار گوناگونی با دستگاه معادلات جبری خطی رو به رو می‌شویم. این موارد از یافتن نقطه اشتراک دو خط در صفحه که از حل یک جفت معادله به دست می‌آید، تا حل یک معادله دیفرانسیل با مشتقهای جزئی با روش‌های عددی را شامل می‌شود. در حالت اخیر ممکن است با تعداد زیادی معادله (مثلاً، هزار معادله) با متغیرهای زیاد سروکار داشته باشیم. در این صورت لازم است حجم عظیمی از داده‌ها را به کار ببریم، در این بخش خواهیم دید که روش‌های ماتریسی برای این منظور بسیار مفید خواهند بود.

ابتدا دستگاههای با دو معادله و دو متغیر را در نظر می‌گیریم. این دستگاهها به شکل کلی زیرند

$$\begin{aligned} a_{11}x_1 + a_{12}x_2 &= b_1 \\ a_{21}x_1 + a_{22}x_2 &= b_2, \end{aligned} \tag{۱-۲-۱}$$

که b_1 ، b_2 و a_{ij} ها اعداد حقیقی اند. متغیرهای را به جای x و y با x_i و x_j نشان می‌دهیم تا بتوانیم روش‌هایی را که ارائه خواهیم داد، به دستگاههای بزرگتر تعمیم دهیم. منظور از جواب (۱-۲-۱) تمام زوجهای مرتب (x_i, x_j) است که در هر دو معادله صدق کنند. تمام این زوجهای مرتب مجموعه جواب دستگاه گفته می‌شود.

اکنون سه حالت متمایز به صورت زیر می‌توان در نظر گرفت.

حالت I: مجموعه جواب دقیقاً شامل یک زوج مرتب است.

حالت II: مجموعه جواب شامل هیچ زوج مرتب نیست.

حالت III: مجموعه جواب شامل تعدادی نامتناهی زوج مرتب است.

برای هر دستگاه مفروض یکی و فقط یکی از حالت‌های فوق می‌تواند برقرار باشد، یعنی، سه حالت دو به دو ناسازگارند؛ علاوه بر این هیچ حالت دیگری وجود ندارد. برای مثال، نمی‌توان دستگاهی مانند (۱-۲-۱) پیدا کرد که در مجموعه جواب آن دقیقاً دو زوج مرتب متمایز باشد. بنابراین سه حالت فوق نیز جامع و مانع هستند. دو اصطلاح «دو به دو ناسازگار» و «جامع و مانع» هم در اینجا و هم در نظریه احتمال نقشی مهم را ایفا می‌کنند. وقتی حالت II پیش آید می‌گویند دستگاه ناسازگار است. در مقابل، دستگاههایی که مجموعه جواب آنها شامل یک یا تعدادی نامتناهی زوج مرتب باشد، سازگار نامیده می‌شوند. ضرورت این دو اصطلاح بعد آشکار خواهد شد.

برای دو معادله با دو متغیر، سه حالت بالا یک تغییر هندسی ساده دارد، که در شکل ۱-۲-۱ نشان داده شده است. حالت سه معادله با سه متغیر از نظر هندسی در تمرین ۳۵ بروزه است.

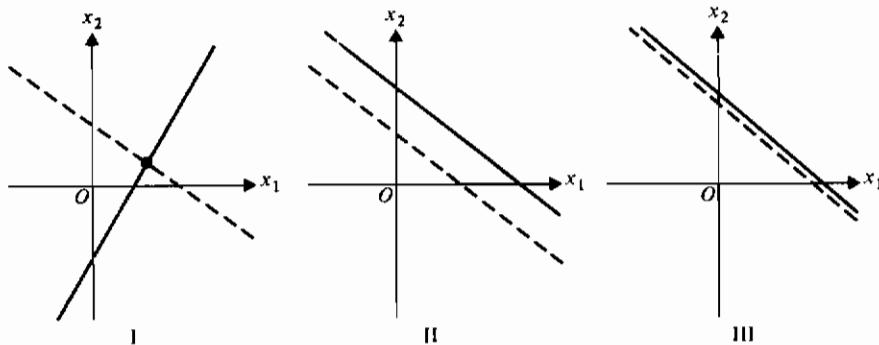
مثال ۱-۲-۱ مجموعه جواب هر یک از دستگاههای زیر را بیندازید.

$$\begin{array}{l} x_1 - 2x_2 = 3 \\ 2x_1 - 4x_2 = 6 \end{array} \quad (ب) \quad \begin{array}{l} 2x_1 + 3x_2 = 2 \\ 4x_1 + 6x_2 = 5 \end{array} \quad (ب) \quad \begin{array}{l} 3x_1 + 2x_2 = 0 \\ -2x_1 - x_2 = 1 \end{array} \quad (الف)$$

حل : با استفاده از اطلاعات جبری ، می توانیم دستگاه (الف) را با روش حذفی (حذف x_1 یا x_2 و حل معادله حاصل بر حسب دیگری) یا با روش جانشانی (حل یک معادله بر حسب x_1 یا x_2 و جانشین کردن این مقدار در معادله دیگر) حل کنیم . مثلاً اگر معادله دوم را در ۲ ضرب کرده و نتیجه را با معادله اول جمع کنیم خواهیم داشت $-2 = x_1$ ، و اگر معادله اول را در ۲ و معادله

دوم را در $3x_2$ ضرب کرده و آنها را با هم جمع کنیم، خواهیم داشت $3x_2 = 3$. پس مجموعه جواب دستگاه (الف)، عبارت است از $\{(-2, 3)\}$.

که مجموعه‌ای است شامل فقط یک زوج مرتب. این جواب را منحصر به فرد می‌گوییم به این معنا که هیچ زوج مرتب (متفاوت) دیگری نمی‌توان یافت که در دو معادله دستگاه صدق کند. نمودار معادلات در (الف) نتیجهٔ جبری را تأیید می‌نماید (تمرین ۱).

شکل ۱-۲-۱ دو معادله با دو متغیر. حالت I : یک جواب (خطوط متقاطع). حالت II : بدون جواب (خطوط موازی). حالت III : تعداد نامتناهی جواب (خطوط منطبق).

اگر بخواهیم دستگاه (ب) را با روش حذفی حل کنیم، موفق نمی‌شویم و به گزارهٔ ناسازگار «۰ = ۰» می‌رسیم. پس دستگاه جواب ندارد؛ آن را یک دستگاه ناسازگار می‌نامیم و می‌گوییم مجموعهٔ جواب آن تهی است و آن را با \emptyset نشان می‌دهیم، که این نمادی است برای مجموعه‌ای که هیچ عضوی ندارد. نمودار دو خط تشکیل دهندهٔ دستگاه نشان می‌دهد که خطوط، موازی‌اند و بنابراین نقطهٔ مشترک ندارند.

در مورد دستگاه (پ) ملاحظه می‌شود که معادله دوم، دو برابر معادله اول است. از این رو هیچ اطلاع جدیدی به دست نمی‌دهد. بنابراین در واقع فقط یک معادله داریم و هر زوج مرتبی که در این معادله صدق کند، به مجموعه جواب دستگاه تعلق دارد. به این ترتیب مجموعه جواب شامل تعدادی زوج مرتب است، هر زوج متناظر با نقطه‌ای روی خط نمودار

معادله است . مجموعه جواب را به صورت زیر می توان نوشت

$$\{(3 + 2x_2, x_2) \mid x_2 \text{ یک عدد حقیقی است}\} \\ \{(3 + 2k, k) \mid k \text{ یک عدد حقیقی است}\}. \blacksquare$$

وقتی تعداد معادلات در یک دستگاه برابر m و تعداد متغیرها برابر n باشد، می گوییم یک دستگاه $m \times n$ داریم و اعضای مجموعه جواب n تابیهای (x_1, x_2, \dots, x_n) هستند . اما باز هم سه حالت فوق در اینجا به کار می روند . به عبارت دیگر ، مجموعه جواب یک دستگاه $m \times n$ شامل صفر ، یک ، یا تعدادی نامتناهی n -تالی است . توجه به این نکته ، مطالعه این بخش و سایر بخش‌های این فصل را ساده خواهد کرد .

قاعده کوامو

جواب منحصر به فرد یک دستگاه $n \times n$ را می توان باروشی به نام قاعده کرامر^{*} پیدا کرد که از سال ۱۷۵۰ به بعد به کار می رود . اگر این قاعده را برای دستگاه (الف) در مثال ۱-۲-۱ به کار ببریم ، داریم

$$x_1 = \frac{\begin{vmatrix} 0 & 2 \\ 1 & -1 \end{vmatrix}}{\begin{vmatrix} 3 & 2 \\ -2 & -1 \end{vmatrix}} = \frac{0(-1) - (1)(2)}{3(-1) - (2)(-2)} = \frac{-2}{1} = -2,$$

$$x_2 = \frac{\begin{vmatrix} 3 & 0 \\ -2 & 1 \end{vmatrix}}{\begin{vmatrix} 3 & 2 \\ -2 & -1 \end{vmatrix}} = \frac{3(1) - (-2)(0)}{1} = 3.$$

در اینجا x_1 و x_2 را بر حسب خارج قسمت دو دترمینان بیان نموده ایم . به هر ماتریس A ، $n \times n$ یک عدد حقیقی به نام دترمینان A نسبت داده و آن را با $\det(A)$ نشان می دهیم (نماد $\det(A)$ نیز به کار می رود) . اگر

$$A = \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{pmatrix},$$

آن گاه

$$|A| = \begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{vmatrix} = a_{11}a_{22} - a_{21}a_{12}, \quad (2-2-1)$$

که آن را به عنوان تعریف دترمینان یک ماتریس 2×2 می‌توان پذیرفت.
اکنون می‌توان دترمینان یک ماتریس 3×3 را به صورت یک ترکیب خطی از دترمینانهای
ماتریسهای 2×2 تعریف نمود. پس اگر

$$A = \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} \\ a_{21} & a_{22} & a_{23} \\ a_{31} & a_{32} & a_{33} \end{pmatrix},$$

آن گاه

$$|A| = a_{11} \begin{vmatrix} a_{22} & a_{23} \\ a_{32} & a_{33} \end{vmatrix} - a_{12} \begin{vmatrix} a_{21} & a_{23} \\ a_{31} & a_{33} \end{vmatrix} + a_{13} \begin{vmatrix} a_{21} & a_{22} \\ a_{31} & a_{32} \end{vmatrix}. \quad (3-2-1)$$

توجه کنید که دترمینانها در این تعریف، دترمینانهای زیرماتریسهای A هستند که هر کدام
به یک ضریب مربوط می‌شوند. مثلاً a_{11} در دترمینان زیرماتریس حاصل از حذف اوّلین سطر
و اوّلین ستون A ضرب می‌شود؛ a_{12} در دترمینان زیرماتریس حاصل از حذف اوّلین سطر و
دومین ستون A ضرب می‌شود، و الی آخر. بطور کلی a_{ij} در دترمینان زیرماتریس حاصل از
حذف سطر i و ستون j از A ضرب می‌شود. علاوه بر آن ضرایب در معادله (۳-۲-۱) همان
عناصر سطر اوّل A هستند که یک در میان تغییر علامت می‌دهند. در این حالت می‌گوییم A
بر حسب سطر اوّل بسط داده شده است. علامت ضریب a_{ij} از $(-1)^{i+j}$ به دست می‌آید. اگر A
را بر حسب سطر دوم آن بسط دهیم به دست می‌آوریم

$$|A| = -a_{21} \begin{vmatrix} a_{12} & a_{13} \\ a_{32} & a_{33} \end{vmatrix} + a_{22} \begin{vmatrix} a_{11} & a_{13} \\ a_{31} & a_{33} \end{vmatrix} - a_{23} \begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{31} & a_{32} \end{vmatrix}.$$

از معادلات (۲-۲-۱) و (۳-۲-۱) معلوم می‌شود که دترمینان یک ماتریس 3×3
مجموع شش جمله است. سه جمله با علامت مثبت و سه جمله با علامت منفی. اگر این ایده را
یک گام جلوتر ببریم، می‌توانیم دترمینان یک ماتریس 4×4 را به صورت مجموع چهار دترمینان
زیرماتریسهای 3×3 مناسب تعریف کنیم. بنابراین دترمینان یک ماتریس 4×4 مجموع 24 یا
 $4!$ جمله است و بطور کلی دترمینان یک ماتریس $n \times n$ مجموع $n!$ جمله می‌باشد. دترمینانهای
که در این مجموع دخالت دارند، مربوط به زیرماتریسهایی هستند که به نوبت با حذف یک سطر

و یک ستون از ماتریس اصلی به دست می آیند . دترمینان یک ماتریس را می توان با استفاده از هر سطر یا ستون ماتریس بسط داده و محاسبه نمود (تمرین ۲) .
حال می توان یک قضیه در رابطه با دستگاههایی که جواب منحصر به فرد دارند، بیان نمود .

قضیه ۱-۴-۱ (قاعده کرامر): دستگاه $AX = B$ ، $n \times n$ مفروض است که در آن

$$A = \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \cdots & a_{2n} \\ \vdots & & & \\ a_{n1} & a_{n2} & \cdots & a_{nn} \end{pmatrix}, \quad X = \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \vdots \\ x_n \end{pmatrix}, \quad B = \begin{pmatrix} b_1 \\ b_2 \\ \vdots \\ b_n \end{pmatrix}.$$

جواب منحصر به فرد این دستگاه عبارت است از

$$x_k = \frac{|A_k|}{|A|}, \quad k = 1, 2, \dots, n,$$

به شرط آن که $|A| \neq 0$ که دترمینان ماتریسی است که از A با تعویض ستون k ام آن با عناصر B حاصل می شود .

اثبات این قضیه را برای بعد می گذاریم تا از هدفمان که ارائه روشهایی برای حل دستگاه معادلات جبر خطی است، باز نماییم . اثبات قضیه را می توان در بخش ۱-۷-۷ یافت (قضیه ۱-۷-۳) .

روش حلنی گاوس

روشن است که حل دستگاههای بزرگ با قاعدة کرامر شامل محاسبات زیادی است و باید از روشهای دیگر استفاده شود . یکی از این روشها، روش حلنی گاوس* است که در این جا بررسی می شود . ابتدا به چند تعریف نیاز داریم . فرض کنید می خواهیم جوابهای دستگاه $m \times n$ زیر را بیابیم

$$AX = B, \quad (4-2-1)$$

که در آن

$$A = \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \cdots & a_{2n} \\ \vdots & & & \\ a_{m1} & a_{m2} & \cdots & a_{mn} \end{pmatrix}, \quad X = \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \vdots \\ x_n \end{pmatrix}, \quad B = \begin{pmatrix} b_1 \\ b_2 \\ \vdots \\ b_m \end{pmatrix}$$

بهتر است که با ماتریس $(n+1) \times m$ زیر کار کنیم

$$A | B = \left(\begin{array}{cccc|c} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} & b_1 \\ a_{21} & a_{22} & \cdots & a_{2n} & b_2 \\ \vdots & & & & \\ a_{m1} & a_{m2} & \cdots & a_{mn} & b_m \end{array} \right),$$

که آن را ماتریس افزوده دستگاه (۴-۲-۱) می‌نامند. توجه کنید که تمام اطلاعات اصلی مربوط به دستگاه در ماتریس افزوده آن گنجانده شده است. هر سطر این ماتریس نمایانگر یکی از معادلات دستگاه است و بسادگی می‌توانیم رابطه سطرها و معادلات را به دست آوریم. برای مثال، سطر دوم نمایانگر معادله زیر است.

$$a_{21}x_1 + a_{22}x_2 + \cdots + a_{2n}x_n = b_2.$$

حال ملاحظه می‌کنیم که مجموعه جواب دستگاه (۴-۲-۱) در اثر تغییراتی معین روی ماتریس افزوده، عوض نمی‌شود. این تغییرات را اعمال سطری مقدماتی می‌نامیم، که به صورت زیر تعریف می‌شوند.

ث ۱: هر دو سطر را می‌توان عوض کرد (این عمل فقط ترتیب معادله‌های دستگاه را عوض می‌کند).

ث ۲: هر سطر را می‌توان در یک ثابت غیر صفر ضرب کرد (این عمل معادل است با ضرب طرفین معادله در یک ثابت غیر صفر).

ث ۳: هر سطر را می‌توان در یک ثابت غیر صفر ضرب کرده و نتیجه را به سطری دیگر اضافه نمود (این عمل معادل است با گزاره «افزون کمیتهای مساوی به دو کمیت مساوی نتیجه اش کمیتهای مساوی است»).

وقتی اعمال سطری مقدماتی فوق را روی ماتریس افزوده مورد نظر انجام دهیم یک ماتریس متفاوت به دست می‌آید (در اغلب موقع). ولی نکته مهم این است که ماتریس متفاوت حاصل نمایانگر دستگاهی است که همان مجموعه جواب ماتریس اولیه را دارد پس

به عبارتی دو ماتریس معادلند. این نوع معادل بودن را معادل بودن سطرنی گویند و آن را با نماد \sim نشان می‌دهند. می‌نویسیم $A \sim B$ ، یعنی A معادل سطرنی B است به این معنی که می‌توان با یک یا چند عمل سطرنی مقدماتی A را به B (یا B را به A) تبدیل کرد. با یک مثال مزایای کاربرد اعمال سطرنی مقدماتی را نشان می‌دهیم.

مثال ۱-۲-۲ مجموعه جواب دستگاه زیر را پیدا کنید

$$\begin{aligned} 2x_1 - 4x_2 + x_3 &= 0 \\ x_1 + x_2 + 4x_3 &= 5 \\ 3x_1 + x_2 - 3x_3 &= -1. \end{aligned}$$

حل: با ماتریس افزوده دستگاه، یعنی

$$\begin{pmatrix} 2 & -4 & 1 & 0 \\ 1 & 1 & 4 & 5 \\ 3 & 1 & -3 & -1 \end{pmatrix},$$

شروع می‌کنیم و اعمال سطرنی مقدماتی را انجام می‌دهیم تا به جواب بررسیم
الف) سطرهای اوّل و دوم را عوض می‌کنیم

$$\begin{pmatrix} 1 & 1 & 4 & 5 \\ 2 & -4 & 1 & 0 \\ 3 & 1 & -3 & -1 \end{pmatrix}$$

ب) سطر اوّل را در ۲ ضرب کرده و نتیجه را با سطر دوم جمع می‌کنیم

$$\begin{pmatrix} 1 & 1 & 4 & 5 \\ 0 & -6 & -7 & -10 \\ 3 & 1 & -3 & -1 \end{pmatrix}$$

پ) سطر اوّل را در ۳ ضرب نموده و نتیجه را به سطر سوم اضافه می‌کنیم

$$\begin{pmatrix} 1 & 1 & 4 & 5 \\ 0 & -6 & -7 & -10 \\ 0 & -2 & -15 & -16 \end{pmatrix}$$

ت) سطر دوم را در $\frac{1}{6}$ ضرب می‌کنیم

$$\begin{pmatrix} 1 & 1 & 4 & 5 \\ 0 & 1 & \frac{7}{6} & \frac{10}{6} \\ 0 & -2 & -15 & -16 \end{pmatrix}$$

ث) سطر دوم را در ۲ ضرب کرده نتیجه را به سطر سوم اضافه می‌کنیم

$$\begin{pmatrix} 1 & 1 & 4 & 5 \\ 0 & 1 & \frac{7}{6} & \frac{10}{6} \\ 0 & 0 & -\frac{38}{3} & -\frac{38}{3} \end{pmatrix}$$

ج) سطر سوم را در $\frac{3}{38}$ - ضرب می‌کنیم

$$\begin{pmatrix} 1 & 1 & 4 & 5 \\ 0 & 1 & \frac{7}{6} & \frac{10}{6} \\ 0 & 0 & 1 & 1 \end{pmatrix}$$

سطر سوم ماتریس آخر نشان می‌دهد که $x_3 = 1$. سطر دوم به صورت زیر نوشته می‌شود

$$x_2 + \frac{7}{6}x_3 = \frac{10}{6} = x_2 + \frac{7}{6},$$

که از آن داریم $x_2 = \frac{1}{2}$. سطر اول بیان می‌کند که

$$x_1 + x_2 + 4x_3 = 5 = x_1 + \frac{1}{2} + 4,$$

بنابراین $x_1 = \frac{1}{2}$ و مجموعه جواب عبارت است از

$$\left\{ \left(\frac{1}{2}, \frac{1}{2}, 1 \right) \right\}. \blacksquare$$

بنابراین تعریف هر یک از ماتریسهای افزوده بالا معادل سطربال ماتریس بعدی است، زیرا هر کدام با یک عمل سطربال مقدماتی از دیگری به دست آمده است. در مثال ۱-۲-۲ روش حل دستگاههای خطی را با روش حذفی گاوس بشرح نشان دادیم. (تحویل گاوسی نیز نامیده می‌شود). از این روش مقدار x_3 به دست می‌آید که از آن برای محاسبه x_2 استفاده می‌شود. سرانجام مقادیر x_2 و x_3 را برای یافتن x_1 به کار می‌بریم. این روند، جانشانی از آخر نامیده می‌شود. چند نکته را درباره روش حذفی گاوس یادآور می‌شویم.

۱- عناصر ماتریس افزوده می‌توانند اعداد صحیح نباشند.

۲- این روش پاسانی برای ماشینهای محاسبه قابل برنامه ریزی است.

۳- این روش پاسانی برای دستگاههای بزرگتر از 3×3 قابل تعمیم است.

۴- این روش برای دستگاههای $m \times n$ نیز به کار می‌رود.

تلذکر: اعمال سطربال مقدماتی باید یکی بعد از دیگری انجام شود. مثلاً افزودن همزمان سطربال اول

به سطر دوم و سطر دوم به سطر سوم نادرست است. زیرا این عمل ممکن است به یک سطر صفر منجر شود در حالی که چنین سطري نباید وجود داشته باشد.

هدف از به کار بردن روش حذفی گاوس به دست آوردن ماتریسی نظیر ماتریس گام (ج) در مثال ۲-۱ است. گفته می شود که این ماتریس به شکل پلکانی سطري است.

تعویض ۱-۲-۱ یک ماتریس به شکل پلکانی سطري است هرگاه دارای خواص زیر باشد.

(الف) سطرهایی که تمام عناصر آنها صفراند، همگی در قسمت پایین ماتریس قرار دارند.

ب) سطري که تمام عناصر آن صفر نیستند عنصر اوّلش که عنصر پیشرو نامیده می شود برابر ۱ باشد. علاوه بر آن تمام عناصر زیر این عنصر صفر باشند.

پ) در دو سطر پایی عنصر پیشرو سطر پاییتر، سمت راست عنصر پیشرو سطر بالاتر واقع باشد.

ماتریسهای نمایش داده شده در شکل ۲-۲-۱ همگی به شکل پلکانی سطري هستند. اما در شکل ۲-۲-۳ ماتریسهای شکل پلکانی سطري نیستند. در (الف) عنصر پیشرو در سطر دوم، دارای صفر در زیر آن نیست؛ در (ب) سطري که همه عناصر آن صفر است، در پایین ماتریس قرار ندارد؛ در (پ) عنصر پیشرو در سطر دوم، سمت راست عنصر پیشرو در سطر اوّل نیست.

$$\begin{array}{c}
 \left(\begin{array}{ccc} 1 & 2 & 3 \\ 0 & 1 & 5 \\ 0 & 0 & 1 \end{array} \right) \quad \left(\begin{array}{cccc} 1 & 2 & 0 & 3 \\ 0 & 1 & 0 & 2 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{array} \right) \quad \left(\begin{array}{ccccc} 0 & 1 & 4 & 3 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 5 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \end{array} \right) \\
 (\text{الف}) \qquad (\text{ب}) \qquad (\text{پ})
 \end{array}$$

شکل ۲-۲-۱ ماتریسهای به شکل پلکانی سطري هستند

$$\begin{array}{c}
 \left(\begin{array}{ccc} 1 & 2 & 3 \\ 0 & 1 & 5 \\ 0 & 1 & 0 \end{array} \right) \quad \left(\begin{array}{cccc} 1 & 2 & 0 & 3 \\ 0 & 1 & 0 & 2 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{array} \right) \quad \left(\begin{array}{ccccc} 0 & 0 & 1 & 5 & 0 \\ 0 & 1 & 4 & 3 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \end{array} \right) \\
 (\text{الف}) \qquad (\text{ب}) \qquad (\text{پ})
 \end{array}$$

شکل ۲-۲-۳ ماتریسهای به شکل پلکانی سطري نیستند

تحویل گاوس - زردان

دستگاه مثال ۱-۲-۲ را با روش دیگر که نیازی به جایگزینی از آخر ندارد، می‌توان حل نمود. از گام (ج) شروع کرده و به صورت زیر ادامه می‌دهیم.

(ج) سطر دورا در ۱ - ضرب و نتیجه را با سطر اول جمع می‌کنیم.

$$\begin{pmatrix} 1 & 0 & \frac{17}{6} & \frac{20}{6} \\ 0 & 1 & \frac{7}{6} & \frac{10}{6} \\ 0 & 0 & 1 & 1 \end{pmatrix}$$

(ح) سطر سه را در $\frac{17}{6}$ - ضرب و نتیجه را به سطر اول اضافه می‌کنیم.

$$\begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & \frac{3}{6} \\ 0 & 1 & \frac{7}{6} & \frac{10}{6} \\ 0 & 0 & 1 & 1 \end{pmatrix}$$

(خ) سطر سه را در $\frac{7}{6}$ - ضرب و نتیجه را به سطر دوم اضافه می‌کنیم.

$$\begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & \frac{1}{2} \\ 0 & 1 & 0 & \frac{1}{2} \\ 0 & 0 & 1 & 1 \end{pmatrix}.$$

حال مجموعه جواب $(1, \frac{1}{2}, \frac{1}{2})$ را می‌توانیم از گام (خ) به دست آوریم. این روش اخیر تحویل گاوس - زردان نامیده شده و گفته می‌شود که ماتریس در گام (خ) به شکل پلکانی سطرنی تحویل یافته است. به نظر می‌رسد که حجم محاسبه لازم برای به دست آوردن جواب از روش حذفی گارس و تحویل گاوس - زردان تقریباً یکسان است، اما در بخش ۱-۶ خواهیم دید که همیشه چنین نیست.

معکوس ماتریس مرتبی

یک راه دیگر برای حل دستگاه معادلات جبری خطی ارائه می‌دهیم. اگر دستگاه $AX = B$ باشد، یعنی A یک ماتریس $n \times n$ و ماتریس $n \times n$ A^{-1} ، به نام معکوس A ، موجود باشد به قسمی که

$$AA^{-1} = A^{-1}A = I, \quad (5-2-1)$$

آن گاه می توانیم دستگاه را به شکل زیر حل کنیم . اگر معادله $AX = B$ را از چپ در A^{-1} ضرب کنیم نتیجه می شود $(A^{-1}A)X = A^{-1}B$ یا $X = A^{-1}B$ زیرا ضرب ماتریسها شرکت پذیر است . ولی $A^{-1}A = I$ و بنابراین $X = A^{-1}B$ جواب مطلوب است . اگر A^{-1} وجود داشته باشد به گونه ای که معادله $(5-2-1)$ برقرار باشد، آن گاه A را ناتکین گویند (ماتریسی که معکوس نداشته باشد، تکین نام دارد) . قضیه زیر را در مورد معکوس ماتریسها بیان می کنیم و اثبات آن را به عنوان تمرین می گذاریم (تمرینهای ۵ تا ۸) .

قضیه ۱-۴-۲ اگر ماتریس‌های A و B ناتکین باشند، آن گاه

الف) A^{-1} یکتاست؛

$$\text{ب) } (A^{-1})^{-1} = A$$

$$\text{پ) } (AB)^{-1} = B^{-1}A^{-1}$$

$$\text{ت) } (A^T)^{-1} = (A^{-1})^T$$

معکوس یک ماتریس را می توان با روش تحویل گاووس-ژرдан به دست آورد . ماتریس مقدماتی را ماتریسی تعریف می کنیم که با یکی از اعمال سط्रی مقدماتی روی ماتریس I به دست می آید . برای مثال

$$\begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix}, \quad \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & c \end{pmatrix}, \quad \text{و} \quad \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & c & 1 \end{pmatrix}$$

ماتریس‌های مقدماتی اند که از I_3 به دست می آیند . اوگی از تعویض سطرهای یک و دو، دومی از ضرب سطر سه در c ($c \neq 0$) و سومی از ضرب سطر دو در c و افزون نتیجه به سطر سه به دست می آید . اگر یک ماتریس مقدماتی E را از چپ در یک ماتریس A ضرب کنیم، حاصل ضرب EA ، همان ماتریس A است که روی آن عمل سطري مقدماتی که با E نشان داده شده، انجام گرفته است (تمرین ۹) . پس اگر A ناتکین باشد با انجام اعمال سطري مقدماتی به صورت متوالی، می توان A را به I تبدیل نمود، یعنی، $I \sim A$. بنابراین ، پس از r عمل سطري مقدماتی داریم

$$(E_1 E_2 \cdots E_r)A = I, \quad (6-2-1)$$

که E_1, E_2, \dots, E_r ماتریس‌های مقدماتی هستند و $A^{-1} = E_1 E_2 \cdots E_r$ (تمرین ۱۰) . در عمل

محاسبه A^{-1} از طریق محاسبه حاصل ضرب $E_1 E_2 \dots E_r$ به دست می آید . مثال زیر این روش را نشان می دهد .

مثال ۳-۴-۱ مطلوب است محاسبه A^{-1} در صورتی که

$$A = \begin{pmatrix} 1 & -1 & 1 \\ 2 & 1 & 2 \\ 3 & 2 & -1 \end{pmatrix}.$$

حل : با نوشتن یک ماتریس همانی 3×3 در کنار A ، ماتریس افزوده را تشکیل داده و اعمال سط्रی مقدماتی روی آن انجام می دهیم تا این که A به شکل پلکانی سط्रی تحویل یافته درآید :

$$\begin{aligned} \left(\begin{array}{cccccc} 1 & -1 & 1 & 1 & 0 & 0 \\ 2 & 1 & 2 & 0 & 1 & 0 \\ 3 & 2 & -1 & 0 & 0 & 1 \end{array} \right) &\sim \left(\begin{array}{cccccc} 1 & -1 & 1 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 3 & 0 & -2 & 1 & 0 \\ 0 & 5 & -4 & -3 & 0 & 1 \end{array} \right) \\ &\sim \left(\begin{array}{cccccc} 1 & 0 & 1 & \frac{1}{3} & \frac{1}{3} & 0 \\ 0 & 1 & 0 & -\frac{4}{3} & \frac{1}{3} & 0 \\ 0 & 0 & -4 & \frac{1}{3} & -\frac{5}{3} & 1 \end{array} \right) \sim \left(\begin{array}{cccccc} 1 & 0 & 1 & \frac{1}{3} & \frac{1}{3} & 0 \\ 0 & 1 & 0 & -\frac{2}{3} & \frac{1}{3} & 0 \\ 0 & 0 & 1 & -\frac{1}{12} & \frac{5}{12} & -\frac{1}{4} \end{array} \right) \\ &\sim \left(\begin{array}{cccccc} 1 & 0 & 0 & \frac{5}{12} & -\frac{1}{12} & \frac{1}{4} \\ 0 & 1 & 0 & -\frac{2}{3} & \frac{1}{3} & 0 \\ 0 & 0 & 1 & -\frac{1}{12} & \frac{5}{12} & -\frac{1}{4} \end{array} \right). \end{aligned}$$

بنابراین

$$A^{-1} = \begin{pmatrix} \frac{5}{12} & -\frac{1}{12} & \frac{1}{4} \\ -\frac{2}{3} & \frac{1}{3} & 0 \\ \frac{1}{12} & \frac{5}{12} & -\frac{1}{4} \end{pmatrix} = \frac{1}{12} \begin{pmatrix} 5 & -1 & 3 \\ -8 & 4 & 0 \\ 1 & 5 & -3 \end{pmatrix}$$

و می توان نشان داد که $AA^{-1} = A^{-1}A = I$ (تمرین ۱۱)

معکوس یک ماتریس ناتکین یکتا نیست (تمرین ۵) . روش فوق معکوس ماتریس را می دهد به این دلیل که از اعمال سطري مقدماتی نتیجه می شود . این کار با انجام همین اعمال روی ماتریس واحد که با آن ماتریس افزوده A تشکیل می شود، انجام می گردد . پس، بعد از آن که A با عملیات سطري به I تبدیل شد، به وضعیت نشان داده شده در معادله (۶-۲-۱) می رسمیم که ماتریس همانی با اعمال سطري به A^{-1} تبدیل می شود . بطور خلاصه

$$(A \mid I) \sim (I \mid A^{-1}).$$

دستگاه $AX = B$ را که دارای جواب منحصر به فرد باشد با روش حذفی گاوس می‌توان حل نمود یا این که A^{-1} و سپس $A^{-1}B$ را محاسبه کرد؛ انتخاب یکی از این دو روش به عوامل دیگر بستگی دارد. اگر لازم باشد دستگاه فقط یک بار حل شود، روش حذفی گاوس مناسب است. ولی در عمل، اغلب با مسائلی رو به رو می‌شویم که یک دستگاه را باید با ورودیهای متفاوت یعنی، با ماتریسهای متفاوت B حل کنیم. در این حالت محاسبه A^{-1} بهترین روش خواهد بود.

دستگاههای همگن

اگر $B = O$ ، آن گاه دستگاه $AX = O$ را یک دستگاه همگن می‌نامند. چنین دستگاههایی همواره سازه گار هستند. اگر A ناتکین باشد، این دستگاه دارای جواب منحصر به فرد $X = O$ (موسوم به جواب بدیهی) است (تمرین ۱۲). اگر A تکین باشد، دستگاه دارای بی‌نهایت جواب است. در حالت اخیر، اعمال سطری A به تعدادی، مثلاً r تا سطر صفر منجر می‌شود. در نتیجه $n - r$ متغیر را می‌توان بر حسب r متغیر که اختیاری اند به دست آورد. دستگاههای همگن غیرمربعی را مانند مثال زیر می‌توان حل نمود.

مثال ۱-۴

$$\begin{aligned}x_1 - 2x_2 + 2x_3 &= 0 \\2x_1 + x_2 - 2x_3 &= 0 \\3x_1 + 4x_2 - 6x_3 &= 0 \\3x_1 - 11x_2 + 12x_3 &= 0.\end{aligned}$$

حل: تحویل سطری ماتریس ضرایب را برابر به دست آوردن صورت پلکانی سطری به کار می‌بریم:

$$\left(\begin{array}{ccc|c} 1 & -2 & 2 \\ 2 & 1 & -2 \\ 3 & 4 & -6 \\ 3 & -11 & 12 \end{array} \right) \sim \left(\begin{array}{ccc|c} 1 & -2 & 2 \\ 0 & 5 & -6 \\ 0 & 10 & -12 \\ 0 & -5 & 6 \end{array} \right) \sim \left(\begin{array}{ccc|c} 1 & -2 & 2 \\ 0 & 5 & -6 \\ 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{array} \right) \sim \left(\begin{array}{ccc|c} 1 & -2 & 2 \\ 0 & 1 & -\frac{6}{5} \\ 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{array} \right).$$

سومین سطر ماتریس سوم که برابر صفر است از ضرب دومین سطر ماتریس دوم در ۲- و جمع آن با سومین سطر به دست می‌آید، و سطر چهارم آن از ضرب سطر دوم در ۱ و جمع آن با

سطر چهارم به دست می آید . حال از صورت پلکانی سطري نتیجه می شود :

$$\begin{aligned}x_2 &= \frac{6}{5}x_3, \\x_1 &= 2x_2 - 2x_3 = \frac{2}{5}x_3.\end{aligned}$$

بنابراین مجموعه جواب را به صورت زیر می توان نوشت :

$$\{(\frac{2}{5}k, \frac{6}{5}k, k) \}.$$

پس مجموعه جواب شامل تعدادی نامتناهی سه تایی مرتب است . به عبارت دیگر ، هر مضرب اسکالر $(2, 5, 6)$ به مجموعه جواب بستگی دارد .

تمرینهای ۲-۱

- ۱ دستگاههای مثال ۱-۲-۱ را رسم کنید .
- ۲ ماتریس زیر مفروض است

$$A = \begin{pmatrix} 5 & -6 & -1 & 1 \\ 0 & 2 & -3 & 2 \\ 1 & 2 & -1 & 4 \\ -1 & 0 & 2 & 1 \end{pmatrix}.$$

مطلوب است محاسبه A^{-1} با هریک از روش‌های زیر :

- الف) بسط آن با استفاده از ستون اوی؛
- ب) بسط آن با استفاده از سطر چهارم؛
- پ) بسط آن با استفاده از ستون سوم .

- ۳ اعمال سطري مقدماتي که هریک از ماتریسهای (الف)، (ب) و (پ) شکل ۱-۲-۱ را به صورت پلکانی سطري تحويل یافته ، تبدیل می کند ، فهرست کنید .
- ۴ اعمال سطري مقدماتي که هریک از ماتریسهای (الف)، (ب) و (پ) شکل ۱-۲-۳-۱ را به (الف) صورت پلکانی سطري؛ (ب) صورت پلکانی سطري تحويل یافته تبدیل می کند ، فهرست کنید .
- ۵ قسمت (الف) قضیه ۱-۲-۳ را ثابت کنید (راهنمایی : فرض کنید $AC = I$ و $AB = I$ و $C = B^{-1}$).
- ۶ قسمت (ب) از قضیه ۱-۲-۲ را ثابت کنید (راهنمایی : $(A^{-1})^{-1} = A$ برابر چیست؟)

- ۷ قسمت (ب) از قضیه ۱-۲-۲ را ثابت کنید (راهنمایی: $(AB)^{-1} = B^{-1}A^{-1}$ برابر چیست؟).
- ۸ قسمت (ت) از قضیه ۱-۲-۲ را ثابت کنید (راهنمایی: ترانهاده $A^{-1}A = I$ و $AA^{-1} = I$ را بنویسید).
- ۹ برای هر ماتریس 3×3 دلخواه A ، هریک از ماتریسهای زیر را محاسبه کنید.

$$\begin{array}{ccc} \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & c \end{pmatrix} A & \text{(ب)} & \begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} A & \text{(الف)} \\ \begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & c & 1 \end{pmatrix} A & \text{(ت)} & \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & c & 1 \end{pmatrix} A & \text{(ب)} \end{array}$$

- ۱۰ نشان دهید اگر A ماتریس $n \times n$ باشد، آن گاه $A^{-1}A = I$ نتیجه می‌دهد.
- ۱۱ نشان دهید برای ماتریس A در مثال ۱، $AA^{-1} = A^{-1}A = I$ است.
- ۱۲ نشان دهید دستگاه همگن $AX = O$ ، که در آن A یک ماتریس $n \times n$ است، فقط دارای جواب بدیهی است، اگر A ناتکین باشد. مسأله را:
- الف) با استفاده از معکوس A حل کنید؛ ب) با استفاده از قاعدة کرامر حل کنید.
- ۱۳ مجموعه جواب هریک از دستگاههای زیر را پیدا کنید.

$$\begin{array}{ccc} x_1 + 2x_2 - x_3 = 0 & \text{(ب)} & x_1 - x_2 - x_3 = -4 & \text{(الف)} \\ 2x_1 + x_2 + 2x_3 = 3 & & 2x_1 + 3x_2 + 5x_3 = 23 & \\ x_1 - x_2 + x_3 = 3 & & x_1 - 2x_2 + 3x_3 = 6 & \\ & & 2x_1 + x_2 + x_3 = 0 & \text{(ب)} \\ & & x_1 + x_2 + 3x_3 = 0 & \end{array}$$

- ۱۴ مجموعه جواب هریک از دستگاههای زیر را به دست آورید:
$x_1 - x_2 + x_3 = 0$	$x_1 + 5x_2 - 5x_3 = 1$	(الف)
$x_1 + x_2 + x_3 = 0$	$x_1 - x_2 + x_3 = 2$	
$x_1 - x_2 - x_3 = 0$	$x_1 + x_2 - x_3 = 1$	
- ۱۵ با استفاده از قاعدة کرامر مجموعه جواب هریک از دستگاههای زیر را پیدا کنید.

$$\begin{aligned} 2x_1 - 3x_2 + x_3 &= 0 \\ 3x_1 - 2x_2 + 2x_3 &= 0 \\ x_1 + 3x_2 - 2x_3 &= 0 \end{aligned}$$

(ب)

$$\begin{aligned} 2x_1 + x_2 &= -1 \\ 3x_1 + 2x_2 &= 0 \end{aligned}$$

(الف)

$$\begin{aligned} 3x_1 - 2x_2 + 2x_3 &= 5 \\ 2x_1 + x_2 - 3x_3 &= 5 \\ 5x_1 - 3x_2 - x_3 &= 16 \end{aligned}$$

(ت)

$$\begin{aligned} 5x_1 + 7x_2 &= 3 \\ 2x_1 + 3x_2 &= 1 \end{aligned}$$

(پ)

۱۶- نشان دهد دترمینان یک ماتریس مثلثی برابر حاصل ضرب عناصر واقع بر قطر اصلی آن است.

۱۷- هریک از دترمینانهای زیر را محاسبه کنید.

$$\begin{vmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 0 & 1 & 1 \\ 1 & 2 & 3 \end{vmatrix}$$

(ب)

$$\begin{vmatrix} 2 & 4 & 6 \\ 0 & 2 & 3 \\ 1 & 4 & 9 \end{vmatrix}$$

(الف)

$$\begin{vmatrix} 1 & 0 & -1 & 1 \\ 0 & 4 & 0 & 1 \\ 3 & 2 & -2 & 1 \\ 0 & -1 & 1 & 4 \end{vmatrix}$$

(ت)

$$\begin{vmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 0 & -4 & 2 \\ -1 & 5 & 4 \end{vmatrix}$$

(پ)

$$\begin{vmatrix} 1 & \frac{1}{2} & \frac{1}{3} \\ \frac{1}{2} & \frac{1}{3} & \frac{1}{4} \\ \frac{1}{3} & \frac{1}{4} & \frac{1}{5} \end{vmatrix}$$

(ج)

$$\begin{vmatrix} 1 & \frac{1}{2} \\ \frac{1}{2} & \frac{1}{3} \end{vmatrix}$$

(ث)

$$\begin{vmatrix} 1 & 4 & -2 & 1 \\ -1 & 2 & -1 & 1 \\ 3 & 3 & 0 & 4 \\ 4 & -4 & 2 & 3 \end{vmatrix}$$

(ح)

$$\begin{vmatrix} 0 & 1 & -1 \\ 3 & 1 & -4 \\ 2 & 1 & 1 \end{vmatrix}$$

(ج)

۱۸- در هر قسمت ماتریس مقدماتی 4×4 ، E را چنان تعیین کنید که وقتی EA محاسبه شد، اعمال سطری مقدماتی مشخص زیر را روی A انجام دهد:

(الف) سطرهای ۲ و ۴ عرض شوند.

(ب) سطر ۳ در یک ثابت c ضرب شود.

(ب) سطر ۳ در یک ثابت k ضرب و نتیجه به سطر ۱ اضافه شود.

(ت) سطر ۲ در ۲ ضرب و حاصل با سطر ۳ جمع شود و همچنین سطر ۲ در ۳ ضرب شود و نتیجه به سطر ۴ اضافه شود.

-۱۹ با مراجعه به تمرین ۱۸، معکوس هریک از ماتریس‌های مقدماتی E را به دست آورید.

(راهنمایی: کدام عمل سطری مقدماتی اثر E بر A را ختنی می‌کند؟)

-۲۰ توضیح دهید که چرا عمل سطری مقدماتی E_2 در متن شامل کلمه «غیر صفر» است ولی E_3 چنین نیست.

-۲۱ نشان دهید دستگاه $AX = B$ ، که در آن

$$A = \begin{pmatrix} 3 & 2 & -1 & -4 \\ 1 & -1 & 3 & -1 \\ 2 & 1 & -3 & 0 \\ 0 & -1 & 8 & -5 \end{pmatrix} \quad , \quad B = \begin{pmatrix} 10 \\ -4 \\ 16 \\ 3 \end{pmatrix}.$$

دارای جواب نیست، اما اگر ${}^T B = (2 \ 3 \ 1 \ 3) = B$ ، آن‌گاه دستگاه تعدادی نامتناهی جواب دارد.

-۲۲ با استفاده از روش حذفی گاوس، دستگاه زیر را حل کنید:

$$\begin{pmatrix} 5 & -1 & 1 \\ 2 & 4 & 0 \\ 1 & 1 & 5 \end{pmatrix} X = \begin{pmatrix} 10 \\ 12 \\ -1 \end{pmatrix}.$$

-۲۳ کدام یک از ماتریس‌های زیر تکین هستند؟

$$\begin{pmatrix} 1 & 0 & -2 & 3 \\ 3 & 1 & 1 & 4 \\ -1 & 0 & 2 & -1 \\ 4 & 2 & 6 & 0 \end{pmatrix}$$

(ب)

$$\begin{pmatrix} 3 & 2 & -1 \\ 0 & -1 & 4 \\ 6 & 3 & 2 \end{pmatrix}$$

(الف)

$$\begin{pmatrix} 1 & 0 & -2 & 3 \\ 3 & 1 & 1 & 4 \\ -1 & 0 & 2 & -1 \\ 4 & 3 & 6 & 0 \end{pmatrix}$$

(ب)

-۲۴ نشان دهید معادله خطی که از دو نقطه (a, b) و (c, d) می‌گذرد به صورت دترمینان

عبارت است از:

$$\begin{vmatrix} x_1 & x_2 & 1 \\ a & b & 1 \\ c & d & 1 \end{vmatrix} = 0.$$

-۲۵ مجموعه جواب هریک از دستگاههای زیر را باید .

$$\begin{array}{l} 2x_1 + 3x_2 = 3 \\ 3x_1 + 2x_2 = 7 \\ x_1 - 2x_2 = 5 \end{array} \quad (ب) \quad \begin{array}{l} 4x_1 - 7x_2 + x_3 - 6x_4 = 0 \\ x_1 + 2x_2 - 5x_3 + 4x_4 = 0 \\ 2x_1 - 3x_2 + 2x_3 + 3x_4 = 0 \\ x_1 + 2x_2 - x_3 + 3x_4 = 3 \\ 3x_1 + 6x_2 - x_3 + 8x_4 = 10 \\ 2x_1 + 4x_2 + 4x_3 + 3x_4 = 9 \end{array} \quad (الف)$$

-۲۶ مجموعه جواب هریک از دستگاههای $AX = B$ را که در آن A و B به صورتهای زیرند، باید :

$$A = \begin{pmatrix} 3.000 & -4.031 & -3.112 \\ -0.002 & 4.000 & 4.000 \\ -2.000 & 2.906 & -5.387 \end{pmatrix}, \quad B = \begin{pmatrix} -4.413 \\ 7.998 \\ -4.481 \end{pmatrix} \quad (الف)$$

$$A = \begin{pmatrix} 4.23 & -1.06 & 2.11 \\ -2.53 & 6.77 & 0.98 \\ 1.85 & -2.11 & -2.32 \end{pmatrix}, \quad B = \begin{pmatrix} 5.28 \\ 5.22 \\ -2.58 \end{pmatrix} \quad (ب)$$

$$A = \begin{pmatrix} 2.51 & 1.48 & 4.53 \\ 1.48 & 0.93 & -1.30 \\ 2.68 & 3.04 & -1.48 \end{pmatrix}, \quad B = \begin{pmatrix} 0.05 \\ 1.03 \\ -0.53 \end{pmatrix} \quad (ب)$$

-۲۷ ماتریس زیر را در نظر بگیرید :

$$A = \begin{pmatrix} 4 & 1 & 0 \\ 2 & -1 & 2 \\ a & b & -1 \end{pmatrix}.$$

(الف) مقادیر a و b را چنان تعیین کنید که A تکین باشد .

(ب) مقادیر a و b را چنان تعیین کنید که A ناتکین باشد .

-۲۸ هریک از دستگاههای زیر را حل کنید

$\begin{array}{rcl} x_1 & + & x_3 = 3 \\ x_2 + 3x_3 & = & 2 \\ 2x_1 + x_2 + x_3 & = & 4 \\ 2x_1 + x_2 + 2x_3 & = & 5 \\ x_1 + x_2 + 2x_3 & = & 2 \\ x_2 + 2x_3 & = & 1 \\ 3x_1 + x_2 + 2x_3 & = & 4 \end{array}$	(ب) $\begin{array}{rcl} x_1 - 2x_2 + x_3 & = & 1 \\ x_1 + x_2 - x_3 & = & 0 \\ 2x_1 - 3x_2 + x_3 & = & 0 \\ -3x_1 + 2x_2 + 3x_3 & = & 1 \\ 5x_1 + 3x_2 - 2x_3 & = & 0 \\ -2x_1 - 2x_2 + x_3 & = & 4 \\ -8x_1 - 8x_2 + 3x_3 & = & -4 \end{array}$	(الف) (پ)
--	--	----------------------------

- ۲۹ ثابت کنید اگر A یک ماتریس متقارن ناتکین باشد، آن گاه A^{-1} متقارن است.
- ۳۰ ثابت کنید اگر A با B تعویض پذیر و A ناتکین باشد، آن گاه $A^{-1}B$ با B تعویض پذیر است.
- ۳۱ ثابت کنید اگر A ناتکین باشد، آن گاه A متقارن است اگر و فقط اگر A^{-1} متقارن باشد.
- (راهنمایی: دو مطلب باید ثابت شود: یکی این که نشان دهیم اگر A متقارن و ناتکین باشد، A^{-1} متقارن است؛ دیگر این که اگر A ناتکین و A^{-1} متقارن باشد، آن گاه A متقارن است.).
- ۳۲ ثابت کنید رابطه \sim (معادل سطحی بودن) رابطه‌ای هم ارزی است، یعنی، دارای خواص زیر است:
- (i) $A \sim A$ (خاصیت انعکاسی)؛
 - (ii) اگر $A \sim B$ آن گاه $B \sim A$ (خاصیت تقارن)؛
 - (iii) اگر $A \sim B$ و $B \sim C$ آن گاه $C \sim A$ (خاصیت تعددی).
- ۳۳ یک معادله خطی دارای سه متغیر یک صفحه را در فضای (x_1, x_2, x_3) نشان می‌دهد. تعبیرهای هندسی ممکن سه معادله با سه متغیر را، یعنی، حالت‌هایی که سه معادله دارای جواب یکتا، بدون جواب و تعداد نامتناهی جواب است، مورد بحث قرار دهید.

۳-۱ تبدیلات خطی

در بخش ۱-۱ نشان دادیم که چگونه تعریف ضرب ماتریسها بطور طبیعی از تبدیلات خطی متداول به دست می‌آید حال تبدیلات، بخصوص فضاهای را که در ارتباط با تبدیلات هستند با تفصیل بیشتری بررسی می‌کنیم. برای مثال ماتریس 2×3

$$\begin{pmatrix} 1 & 2 & -3 \\ -2 & 4 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} x_1 + 2x_2 - 3x_3 \\ -2x_1 + 4x_2 + x_3 \end{pmatrix} \quad (1-3-1)$$

نمایانگریک تبدیل از سه تاییهای مرتب (x_1, x_2, x_3) به زوج مرتب $(x_1 + 2x_2 - 3x_3, -2x_1 + 4x_2 + x_3)$ است. بخصوص، این تبدیل، نقطه (۱۴، ۱۵) را به (۰، ۰) تبدیل می‌کند. به عبارت دیگر، یک بردار (ماتریسهای $1 \times m$ و $n \times 1$ بردار نامیده می‌شوند) که دارای سه مؤلفه است به یک بردار با دو مؤلفه تبدیل شده است. حال فضای شامل همه بردارهای با "مؤلفه حقیقی" را تعریف می‌کنیم.

تعریف ۱-۳-۱: یک بردار، یک ماتریس $n \times 1$ است که به صورت زیر نشان داده می‌شود:
 $\mathbf{x} = (x_1, x_2, \dots, x_n)$.

مجموعه همه چنین بردارهای \mathbf{x} ، یک فضای برداری حقیقی "بعدی" \mathbb{R}^n تشکیل می‌دهد که دارای خواص زیر است.

(i) اگر \mathbf{u} و \mathbf{v} دو بردار در \mathbb{R}^n باشند، آن‌گاه $\mathbf{u} + \mathbf{v}$ یک بردار در \mathbb{R}^n است. به عبارت دیگر \mathbb{R}^n تحت جمع بردار است. علاوه بر این، جمع برداری، دارای خواص زیر است:

$$1 - \text{برای هر } \mathbf{u} \text{ و } \mathbf{v} \text{ در } \mathbb{R}^n, \mathbf{u} + \mathbf{v} = \mathbf{v} + \mathbf{u}, \quad \mathbf{u} + \mathbf{v} = \mathbf{v} + \mathbf{u}$$

$$2 - \text{برای هر } \mathbf{u} \text{ و } \mathbf{v} \text{ و } \mathbf{w} \text{ در } \mathbb{R}^n, (\mathbf{u} + \mathbf{v}) + \mathbf{w} = (\mathbf{u} + \mathbf{w}) + \mathbf{v}$$

$$3 - \text{یک بردار منحصر به فرد } \mathbf{0} \text{ در } \mathbb{R}^n \text{ وجود دارد بطوری که برای هر } \mathbf{u} \text{ در } \mathbb{R}^n, \mathbf{u} + \mathbf{0} = \mathbf{u}$$

$$\mathbf{u} + \mathbf{0} = \mathbf{0} + \mathbf{u} = \mathbf{u}$$

$$4 - \text{به ازای هر } \mathbf{u} \text{ در } \mathbb{R}^n, \text{ یک بردار منحصر به فرد } -\mathbf{u} \text{ در } \mathbb{R}^n \text{ وجود دارد بطوری که} \\ \mathbf{u} + (-\mathbf{u}) = (-\mathbf{u}) + \mathbf{u} = \mathbf{0}$$

(ii) اگر \mathbf{u} برداری در \mathbb{R}^n و c یک عدد حقیقی باشد، آن‌گاه $c\mathbf{u}$ برداری در \mathbb{R}^n است. به عبارت دیگر، \mathbb{R}^n تحت ضرب اسکالر است. علاوه بر این، ضرب اسکالر دارای خواص زیر است:

$$1 - \text{به ازای هر } \mathbf{u} \text{ در } \mathbb{R}^n \text{ و هر عدد حقیقی } c, c\mathbf{u} = \mathbf{u}c \text{ و } c\mathbf{u} = \mathbf{u}c$$

$$2 - \text{به ازای هر } \mathbf{u} \text{ و } \mathbf{v} \text{ در } \mathbb{R}^n \text{ و هر عدد حقیقی } c, c(\mathbf{u} + \mathbf{v}) = c\mathbf{u} + c\mathbf{v}$$

$$3 - \text{به ازای هر } \mathbf{u} \text{ در } \mathbb{R}^n \text{ و هر دو عدد حقیقی } c \text{ و } d, (cd)\mathbf{u} = c(d\mathbf{u})$$

$$4 - \text{به ازای هر } \mathbf{u} \text{ در } \mathbb{R}^n \text{ و هر دو عدد حقیقی } c \text{ و } d, (cd)\mathbf{u} = c(d\mathbf{u})$$

$$5 - \text{به ازای هر } \mathbf{u} \text{ در } \mathbb{R}^n \text{ و } 1 \in \mathbb{R}, 1\mathbf{u} = \mathbf{u} \text{ و } 0\mathbf{u} = \mathbf{0}$$

توجه کنید که تمام خواص فوق در مورد ماتریسها صادق است و در بخش قبلی این فصل مورد استفاده قرار گرفت . در اینجا توجه خود را به ماتریس‌های $n \times n$ محدود می‌کنیم ، که آنها را بردار می‌نامیم و با حروف کوچک سیاه نشان می‌دهیم . همچنین می‌توانیم از ماتریس‌های $1 \times n$ (یا بردارهای ستونی) استفاده کنیم ، زیرا تمام خواص تعريف ۱-۳-۱ در مورد این ماتریسها نیز صادق‌اند . یک دلیل برای تعویض این نماد آن است که معادلاتی نظیر معادله $(1-3-1)$ را می‌توان به صورت مناسبتر $y = Ax$ نوشت . در $(1-3-1)$ برداری که باید تبدیل شود برداری در \mathbb{R}^3 است ، در صورتی که بردار تبدیل شده در \mathbb{R}^2 قرار دارد .

تعريف ۱-۳-۱ بیان می‌کند " \mathbb{R}^n فضای برداری n بعدی حقیقی ، از تمام بردارهای به صورت

$$\mathbf{x} = (x_1, x_2, \dots, x_n).$$

تشکیل می‌شود . اما معمولاً یک قسمتی از فضای \mathbb{R}^n مورد توجه ماست ؛ برای مثال ، همه بردارهای به شکل

$$\mathbf{u} = (u_1, u_2, \dots, u_{n-1}, 0)$$

که زیرمجموعه‌ای از \mathbb{R}^n را تشکیل می‌دهند . بنابراین زیرفضا را تعريف می‌کنیم .

تعريف ۱-۳-۲ : اگر V فضای برداری و W زیرمجموعه V باشد ، آن‌گاه W یک زیرفضای V است ، هرگاه W یک فضای برداری باشد .

تأکید می‌کنیم که هر زیرمجموعه‌ای از یک فضای برداری ، زیرفضا نیست . برای مثال ، زیرمجموعه‌ای از \mathbb{R}^3 شامل تمام بردارهای به شکل $(1, x_1, x_2)$ یک زیرفضا نیست ، زیرا طبق تعريف ۱-۳-۱ یک فضای برداری نیست (تمرین ۱) . هر فضای برداری دو زیرفضای بدیهی دارد : خود فضا و فضای شامل فقط بردار 0 (تمرین ۲) . زیرفضاهای دیگر به کمک قضیه زیر پاسانی به دست می‌آیند .

قضیه ۱-۳-۱ : فرض کنید V فضای برداری و W زیرمجموعه V باشد . آن‌گاه W یک زیرفضای V است اگر و فقط اگر W تحت عمل جمع برداری و ضرب اسکالار بسته باشد .

پس لازم نیست تمام خواص فضای برداری که در تعريف ۱-۳-۱ فهرست شده ، بررسی شوند ، بلکه بررسی خواص (i) و (ii) کافی است . قضیه ۱-۳-۱ ما را مطمئن می‌سازد

که اگر این خواص برقرار باشند، سایر خواص نیز برقرار خواهند بود؛ اثباتها طولانی و خسته کننده‌اند، اما مشکل نیستند.

بحث ما درباره فضاهای برداری هنوز ادامه دارد. تا این جا فضای برداری را معرفی کردیم (تعریف ۱-۳-۱) ولی هنوز نمی‌دانیم چگونه آن را بسازیم برای این کار به تعریف‌های بیشتری نیاز داریم.

تعریف ۱-۳-۲: فرض کنید $S = \{u_1, u_2, \dots, u_n\}$ مجموعه‌ای از بردارها در فضای V باشد. بردار

$$v = c_1 u_1 + c_2 u_2 + \dots + c_n u_n,$$

که در آن c_i ها اعداد حقیقی‌اند، یک ترکیب خطی از بردارها در S نامیده می‌شود.

توجه کنید که بردار v لزوماً به فضای V متعلق است. برای مثال، اگر

$$u_1 = (2, 3, 4), \quad u_2 = (-1, 0, 5), \quad u_3 = (1, -4, 7),$$

آن گاه بردار

$$v = c_1(2, 3, 4) + c_2(-1, 0, 5) + c_3(1, -4, 7),$$

که در آن c_1, c_2 و c_3 اعداد حقیقی‌اند، یک ترکیب خطی از u_1, u_2 و u_3 است. در این مثال بردارهای u_1, u_2 و u_3 بردارهایی در \mathbb{R}^3 هستند و طبیعی است این سؤال را مطرح کنیم که آیا هر بردار \mathbb{R}^3 را می‌توان به صورت ترکیبی خطی از این بردارها نوشت. در این صورت واضح است که \mathbb{R}^3 فقط با بردارهای u_1, u_2 و u_3 معین می‌شود. برای ادامه بحث به چند تعریف دیگر نیاز داریم.

تعریف ۱-۳-۳: فرض کنید $S = \{u_1, u_2, \dots, u_n\}$ مجموعه‌ای از بردارها در فضای V باشد. مجموعه

V را پدید می‌آورد هرگاه هر بردار در V ترکیبی خطی از بردارها در S باشد.

در این صورت می‌گوییم V به وسیله S پدید می‌آید و S را یک مجموعه پدیدآورنده V

نماییم.

مثال ۱-۳-۱ نشان دهید مجموعه

$$S = \{(1, 0, 0), (1, 1, 0), (1, 1, 1)\}$$

\mathbb{R}^3 را پدید می‌آورد.

حل: برداری دلخواه در \mathbb{R}^3 مانند (x_1, x_2, x_3) را اختیار می‌کنیم و نشان می‌دهیم که آن را می‌توان به صورت ترکیبی خطی از بردارهای S نوشت. پس

$$c_1(1, 0, 0) + c_2(1, 1, 0) + c_3(1, 1, 1) = (x_1, x_2, x_3)$$

که به معادلات خطی زیر منجر می شود :

$$c_1 + c_2 + c_3 = x_1$$

$$c_2 + c_3 = x_2$$

$$c_3 = x_3.$$

جواب یکتای این دستگاه چنین است (تمرین ۳)

$$c_1 = x_1 - x_2, \quad c_2 = x_2 - x_3, \quad c_3 = x_3,$$

با استفاده از این مقادیر می توان نشان داد که برای مثال :

$$(-2, 5, 7) = -7(1, 0, 0) - 2(1, 1, 0) + 7(1, 1, 1).$$

مجموعه S مثال ۱-۳-۱ دارای خاصیت ویژه ای است که مجموعه های دیگر این خاصیت را ندارند. برای مثال، مجموعه

$$T = \{(1, 0, 2), (1, 2, 0), (1, 1, 1)\}$$

R^3 را پدیدنمی آورد (تمرین ۴). تنها بردارهای (x_1, x_2, x_3) در R^3 که برای آنها $x_1 - x_2 - x_3 = 0$ را می توان به صورت ترکیبی خطی از بردارهای مجموعه T بیان نمود. خاصیت ویژه مزبور استقلال خطی نام دارد و به صورت زیر تعریف می شود.

تعریف ۱-۳-۵ : فرض کنید $\{u_1, u_2, \dots, u_r\} = S$ مجموعه ای از بردارهای متمایز در یک فضای برداری V باشد. آن گاه مجموعه S را روی اعداد حقیقی بطور خطی مستقل می نامند هرگاه معادله

$$c_1 u_1 + c_2 u_2 + \dots + c_r u_r = 0 \quad (2-3-1)$$

فقط به ازای

$$c_1 = c_2 = \dots = c_r = 0,$$

صادق باشد که در آن c_i ها اعداد حقیقی اند.

عبارت «روی اعداد حقیقی» اغلب حذف می شود به شرط این که حذف آن موجب ابهام نشود. اگر معادله $(2-3-1)$ حداقل به ازای یک c_i غیر صفر برقرار باشد، آن گاه مجموعه S را وابسته خطی گویند. در این حالت، هر یک از u_i هارا به صورت ترکیبی از سایر بردارها می توان نوشت. در یک مجموعه مستقل خطی هیچ یک از بردارها را نمی توانیم به صورت ترکیبی خطی

* از نظر هندسی این صفحه ای است که از مبدأ می گذرد. مجموعه T این صفحه را پدید می آورد.

از دیگر بردارها بتویسیم . قضایای زیر نتایج فوری تعریف ۱-۳-۵ هستند که اثبات آنها به عنوان تمرين واگذار می شود (تمرين ۵)

قضیه ۱-۳-۴

- الف) هر بردار غیر صفر، مستقل خطی است .
- ب) بردار صفر وابسته خطی است .
- پ) هر مجموعه ای از بردارها که شامل بردار صفر باشد وابسته خطی است .

اکنون با استفاده از مفهوم استقلال خطی و یک مجموعه پدیدآورنده، می توان یک پایه را برای فضای برداری V تعریف نمود .

تعریف ۱-۳-۶: فرض کنید S مجموعه ای از بردارها در فضای برداری V باشد . آن گاه S یک پایه برای V است هرگاه

- الف) S مستقل خطی باشد، و
- ب) S را پدیدآورد .

به عنوان مثال ، مجموعه

$$S = \{(1, 0, 0), (1, 1, 0), (1, 1, 1)\}$$

فضای \mathbb{R}^3 را پدید می آورد (مثال ۱-۳-۱) و مستقل خطی است (تمرين ۶) ، بنابراین یک پایه برای \mathbb{R}^3 است . اما ، افزودن هر برداری به S مجموعه ای را به وجود می آورد که وابسته خطی است ، هرچند هنوز هم \mathbb{R}^3 را پدید می آورد (تمرين ۷) . از طرف دیگر با حذف یک بردار از مجموعه S ، مجموعه ای به وجود می آید که باز هم مستقل خطی است ولی دیگر فضای \mathbb{R}^3 را پدید نمی آورد . این مطلب نشان می دهد که تعداد بردارها در یک پایه ، ثابت است . در واقع قضیه زیر را می توان بیان کرد .

قضیه ۱-۳-۳: اگر فضای برداری V دارای پایه ای شامل "بردار باشد، آن گاه هر پایه دیگر نیز شامل "بردار است .

اثبات این قضیه را می توان در کتابهای جبر خطی (مثلًا، جبر خطی مقدماتی نوشته استانلی گراسمان) یافت .

حال معنی دقیقتری را از عبارت «فضای برداری n -بعدی» ارائه می‌دهیم.

تعريف ۱-۳-۲: اگر فضای برداری V دارای یک پایه باشد، آن گاه تعداد بردارها در این پایه را n -بعد V می‌نامند و بانماد "dim (V)" نمایش می‌دهند. فضای برداری شامل بردار صفر، دارای n -بعد صفر است.

پس " R^n " دارای n -بعد است، یعنی هر پایه برای " R^n " شامل n -بردار است. از میان همه پایه‌های " R^n " یکی از آنها به خاطر سادگی مورد توجه است. این پایه به صورت زیر است:

$$\{e_1, e_2, \dots, e_n\},$$

که

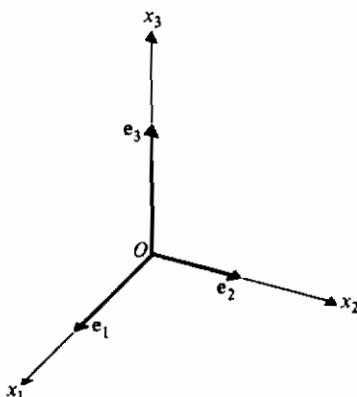
$$e_1 = (1, 0, 0, \dots, 0),$$

$$e_2 = (0, 1, 0, \dots, 0),$$

 \vdots

$$e_n = (0, 0, 0, \dots, 1);$$

یعنی، e_i ‌ها سطرهای ماتریس واحد I_n هستند. این پایه را، پایه طبیعی " R^n " می‌گوییم. (شکل ۱-۳-۱ را بینید).

شکل ۱-۳-۱ پایه طبیعی برای R^3

حال به رابطه بین توابع و تبدیلات می‌پردازیم. وقتی می‌نویسیم $y = f(x)$ ، نماد f اعمال انجام شده روی x را نشان می‌دهد. علاوه بر این یک مقداری است، یعنی تابع به هر مقدار x

یک و فقط یک مقدار را نسبت می‌دهد. همچنین منظور از دامنه و برد تابع f , به ترتیب مجموعه‌هایی هستند که x و y به آنها تعلق دارد. برای مثال در تابع $y = x \log x$ دامنه، مجموعه $\{x : x > 0\}$ و برد، مجموعه $\{y : -\infty < y < \infty\}$ است. تابع را یک نگاشت نیز می‌نامیم، زیرا برای مثال تابع $y = x \log x$ نیمه مثبت محور x ‌ها ($x > 0$) را بر روی خط حقیقی $(-\infty < y < \infty)$ نگارد.

با توجه به مطالب فوق یک تبدیل خطی را به صورت زیر تعریف می‌کیم.

تعریف ۱-۳-۱: فرض کنید \mathbb{R}^n و \mathbb{R}^m به ترتیب فضاهای برداری n بعدی و m بعدی باشند. نگاشت یک مقداری $\mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^m$ یک تبدیل خطی از \mathbb{R}^n به \mathbb{R}^m نامیده می‌شود هرگاه

الف) بازی هر $\mathbf{u}, \mathbf{v} \in \mathbb{R}^n$ ، $L(\mathbf{u} + \mathbf{v}) = L(\mathbf{u}) + L(\mathbf{v})$ ، و

ب) بازی هر $\mathbf{u} \in \mathbb{R}^n$ و هر عدد حقیقی c ، $L(c\mathbf{u}) = cL(\mathbf{u})$

مثال ۱-۳-۲: معین کنید تبدیلات زیر خطی آند یا نه.

الف) $L: \mathbb{R}^3 \rightarrow \mathbb{R}^2$ که به صورت $L(u_1, u_2, u_3) = (u_1, u_2)$ تعریف شده است.

ب) $L: \mathbb{R}^3 \rightarrow \mathbb{R}^3$ که به صورت $L(u_1, u_2, u_3) = (u_1, u_2, 0)$ تعریف شده است.

پ) $L: \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}^3$ که به صورت $L(u_1, u_2) = (u_1, u_2, 1)$ تعریف شده است.

ت) $L: \mathbb{R}^4 \rightarrow \mathbb{R}^2$ که به صورت $L(u_1, u_2, u_3, u_4) = (u_1 u_2, u_3 - u_4)$ تعریف شده است.

حل: فرض کنید $L(u_1, u_2, u_3) = (u_1, u_2)$ و $L(v_1, v_2, v_3) = (v_1, v_2)$. آن‌گاه بنا بر تعریف نگاشت در قسمت (الف)

$$L(\mathbf{u} + \mathbf{v}) = L(u_1 + v_1, u_2 + v_2, u_3 + v_3) = (u_1 + v_1, u_2 + v_2),$$

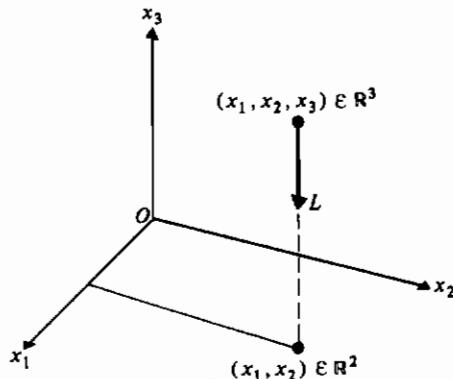
و

$$L(\mathbf{u}) + L(\mathbf{v}) = (u_1, u_2) + (v_1, v_2) = (u_1 + v_1, u_2 + v_2).$$

همچنین،

$$L(c\mathbf{u}) = L(cu_1, cu_2, cu_3) = (cu_1, cu_2) = cL(\mathbf{u}).$$

بنابراین نگاشت (الف) یک تبدیل خطی است. این تبدیل، یک تصویر نامیده می‌شود. زیرا خطی که از نقطه (x_1, x_2, x_3) بر صفحه $x_1 x_2$ عمود شود، صفحه را در نقطه (x_1, x_2) قطع می‌کند. شکل ۱-۳-۲ را بینید.

شکل ۱-۳-۲ تبدیل $L(x_1, x_2, x_3) = (x_1, x_2)$

قسمت (ب) را به عنوان تمرین می‌گذاریم (تمرین ۹). توجه کنید که این نگاشت نیز یک تبدیل خطی است و تصویر نامیده می‌شود. اگرچه به نظر می‌رسد که نقاط (x_1, x_2) و $(x_1, x_2, 0)$ از لحاظ هندسی یکی هستند، یک تفاوت عمده بین تبدیلات خطی (الف) و (ب) وجود دارد. اولی را می‌توان با ضرب ماتریسی

$$(u_1, u_2, u_3) \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \\ 0 & 0 \end{pmatrix} = (u_1, u_2),$$

به دست آورد، در حالی که دومی به صورت زیر خواهد بود

$$(u_1, u_2, u_3) \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} = (u_1, u_2, 0),$$

که نشان می‌دهد دو ماتریس متفاوت به کار رفته‌اند.

در قسمت (ب) به ازای $\mathbf{u} = (u_1, u_2)$ و $\mathbf{v} = (v_1, v_2)$ داریم

$$L(\mathbf{u} + \mathbf{v}) = L(u_1 + v_1, u_2 + v_2) = (u_2 + v_2, u_1 + v_1, 1)$$

$$\begin{aligned} L(\mathbf{u}) + L(\mathbf{v}) &= L(u_1, u_2) + L(v_1, v_2) = (u_2, u_1, 1) + (v_2, v_1, 1) \\ &= (u_2 + v_2, u_1 + v_1, 2). \end{aligned}$$

چون دو عبارت متفاوتند، این نگاشت یک تبدیل خطی نیست . در قسمت (ت) داریم

$$L(cu_1, cu_2, cu_3, cu_4) = (c^2 u_1 u_2, c(u_3 - u_4)),$$

و

$$cL(u_1, u_2, u_3, u_4) = c(u_1 u_2, u_3 - u_4) = (cu_1 u_2, c(u_3 - u_4)),$$

چون دو عبارت یکسان نیستند، این نگاشت نیز یک تبدیل خطی نیست .

تبدیل خطی مثال ۱-۳-۲ (ب) را می توان به شکل ماتریسی به صورت

$$(u_1, u_2, u_3) \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \\ 0 & 0 \end{pmatrix} = (u_1, u_2),$$

تعريف نمود که قبل‌اهم این کار انجام شد . چون ماتریسهای $n \times 1$ و $1 \times n$ را بردار می نامیم، بدون آن که بین بردارهای سط्रی و ستونی فرقی خاص قائل شویم، می توانیم این تبدیل را به صورت زیر نیز بیان کنیم

$$\begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} u_1 \\ u_2 \\ u_3 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} u_1 \\ u_2 \end{pmatrix}.$$

هر یک از این نمادها مزایا و معایبی دارد و هر کدام که مناسبتر باشد، آن را به کار خواهیم گرفت . تبدیلات خطی مشخصه‌های معین دارند که آنها را تفصیل بررسی خواهیم کرد . ابتدا تبدیلات خطی یک به یک را بررسی می کنیم که به صورت زیر تعریف می شوند .

تعريف ۱-۳-۹: یک تبدیل خطی $L : V \rightarrow W$ از فضای برداری V به فضای برداری W را یک به یک گوییم اگر $L(v) = L(u)$ نتیجه دهد ، $v = u$.

توجه کنید که تبدیل ۱-۳-۲ (الف) یک به یک نیست چون

$$L(u_1, u_2, 2) = L(u_1, u_2, 3) = (u_1, u_2).$$

تعريف ۱-۳-۹ روشنی عملی برای تعیین یک به یک بودن تبدیل به دست نمی دهد .

روش بهتر آن است که تعیین کنیم کدام بردارها به بردار صفر تبدیل می شوند . توجه کنید که یک تبدیل خطی همواره بردار صفر را به بردار صفر تبدیل می کند (تمرین ۳۸) . ابتدا تعریف زیر را می آوریم .

تعريف ۱۰-۳-۱: فرض کنید $L: V \rightarrow W$ یک تبدیل خطی از فضای برداری V به فضای برداری W باشد. هسته L که آن را به صورت $\ker L$ می‌نویسیم، عبارت است از زیرمجموعه تشکیل شده از تمام اعضای v در V به قسمی که $L(v) = \mathbf{0}_w$.

از نمادهای $\mathbf{0}_w$ و $\mathbf{0}_V$ به ترتیب برای نشان دادن بردارهای صفر W و V استفاده می‌کنیم. قضیه زیر را می‌توان بیان کرد.

قضیه ۱-۳-۴: اگر $L: V \rightarrow W$ یک تبدیل خطی از فضای برداری V به فضای برداری W باشد، آن گاه $\ker L$ یک زیرفضای V است.

اثبات قضیه ۱-۳-۴ را به عنوان تمرین می‌گذاریم (تمرین ۱۰).

قضیه ۱-۳-۵: اگر $L: V \rightarrow W$ یک تبدیل خطی از فضای برداری V به فضای برداری W باشد، آن گاه L یک به یک است اگر و فقط اگر $\dim(\ker L) = 0$.

اثبات: اگر $\dim(\ker L) = 0$ ، آن گاه $\ker L = \{\mathbf{0}_v\}$. برای آن که نشان دهیم L یک به یک است، فرض کنید $L(v_1) = L(v_2)$ که v_1 و v_2 به V تعلق دارند. در آن صورت $L(v_1) - L(v_2) = L(v_1 - v_2) = \mathbf{0}_w$ ، که نشان می‌دهد $v_1 - v_2 = \mathbf{0}_v$ یا $v_1 = v_2$ ، یعنی، L یک به یک است.

بر عکس اگر L یک به یک باشد، آن گاه برای v در $\ker L$ داریم $L(v) = \mathbf{0}_w$. ولی چون $L(0_v) = \mathbf{0}_w$ (تمرین ۳۸)، $v = 0_v$ ؛ یعنی، $\ker L = \{0_v\}$ ، که دارای بعد صفر است.

مثال ۱-۳-۳: یک پایه برای $\ker L$ پیدا کنید در صورتی که L تبدیل خطی است که به صورت زیر تعریف شده است

$$L: \mathbb{R}^5 \rightarrow \mathbb{R}^4$$

$$L \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \\ x_4 \\ x_5 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} x_1 - x_3 + 3x_4 - x_5 \\ x_1 + 2x_4 - x_5 \\ 2x_1 - x_3 + 5x_4 - x_5 \\ -x_3 + x_4 \end{pmatrix}.$$

و

حل: چون L شامل تمام بردارهایی در \mathbb{R}^5 است که به بردار صفر در \mathbb{R}^4 تبدیل می‌شوند، دستگاه خطی همگن زیر را داریم

$$\begin{aligned}x_1 - x_3 + 3x_4 - x_5 &= 0 \\x_1 &\quad + 2x_4 - x_5 = 0 \\2x_1 - x_3 + 5x_4 - x_5 &= 0 \\-x_3 + x_4 &= 0.\end{aligned}$$

شکل پلکانی سطحی تحویل یافته ماتریس ضرایب چنین است

$$\begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & 2 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & -1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \end{pmatrix},$$

که نشان می‌دهد $x_1 = 0$ ، $x_2 = x_4$ و $x_3 = x_5 = -2x_4$ اختیاری هستند. پس مجموعه جواب دستگاه همگن به صورت زیر است

$$\{(-2t, s, t, t, 0) : s \text{ و } t \text{ حقیقی}\}$$

و یک پایه برای $\ker L$ عبارت است از

$$\left\{ \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} -2 \\ 0 \\ 1 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} \right\}.$$

از استقلال خطی بردارها در مجموعه پایه به این ترتیب مطمئن می‌شویم که ابتدا قرار می‌دهیم $s = 0$ و $t = 1$ و سپس قرار می‌دهیم $s = 0$ و $t = 0$ (چرا؟) بنابراین $\dim(\ker L) = 2$. فضای تبدیلات خطی از یک فضای برداری V به یک فضای برداری W را مطالعه کردیم. فضای V دامنه تبدیل و فضای W هم دامنه تبدیل نامیده می‌شوند. زیرمجموعه معینی از هم‌دامنه که در زیر تعریف می‌شود دارای اهمیتی خاص است.

تعریف ۱-۳-۱: فرض کنید L یک تبدیل خطی از فضای برداری V به فضای برداری W باشد، L زیرمجموعه‌ای از W شامل تمام بردارهای $(v)L$ ، که v به V تعلق دارد، برد

نامیده می شود . اگر $W = \text{برد } L$ ، آن گاه تبدیل را پوشانی نامند .

قضیه ۱-۳-۶: اگر $L: V \rightarrow W$ تبدیلی خطی از فضای برداری V به فضای برداری W باشد آن گاه $\text{برد } L$ یک زیرفضای W است .

اثبات : باید نشان دهیم $\text{برد } L$ تحت عمل جمع برداری و ضرب اسکالر بسته است (قضیه ۱-۳-۱ را ملاحظه کنید) . فرض کنید \mathbf{u} و \mathbf{v} دو بردار در $\text{برد } L$ باشند . در این صورت به ازای دو بردار \mathbf{u}_1 و \mathbf{v}_1 در V داریم $\mathbf{u} = L(\mathbf{u}_1)$ و $\mathbf{v} = L(\mathbf{v}_1)$. حال داریم $\mathbf{u} + \mathbf{v} = L(\mathbf{u}_1) + L(\mathbf{v}_1) = L(\mathbf{u}_1 + \mathbf{v}_1)$ که نشان می دهد $\mathbf{u} + \mathbf{v}$ در $\text{برد } L$ قرار دارد . همچنین $c\mathbf{u} = cL(\mathbf{u}_1) = L(c\mathbf{u}_1)$ است .

مثال ۱-۳-۴: یک پایه برای $\text{برد } L$ پیدا کنید در صورتی که L یک تبدیل خطی است و به شکل زیر تعریف شده است

$$L: \mathbb{R}^5 \rightarrow \mathbb{R}^4$$

بطوری که

$$L \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \\ x_4 \\ x_5 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} x_1 - x_3 + 3x_4 - x_5 \\ x_1 + 2x_4 - x_5 \\ 2x_1 - x_3 + 5x_4 - x_5 \\ -x_3 + x_4 \end{pmatrix}.$$

حل : چون دامنه تبدیل \mathbb{R}^5 است ، کافی است معین کنیم بردارهای پایه طبیعی برای \mathbb{R}^5 ، به چه بردارهایی تبدیل می شوند (چرا؟) . بنابراین داریم

$$(1, 0, 0, 0, 0)L = (1, 1, 2, 0),$$

$$(0, 1, 0, 0, 0)L = (0, 0, 0, 0),$$

$$(0, 0, 1, 0, 0)L = (-1, 0, -1, -1),$$

$$(0, 0, 0, 1, 0)L = (3, 2, 5, 1),$$

$$(0, 0, 0, 0, 1)L = (-1, -1, -1, 0).$$

بردارهای طرف راست $\text{برد } L$ را پدید می آورند . پس با جدا کردن بردارهای مستقل خطی این مجموعه می توانیم یک پایه برای $\text{برد } L$ بیابیم . برای این کار تحویل سطحی را برای ماتریسی که

سطرهای آن بردارهای مورد بحث هستند، به کار می برمیم . بنابراین با حذف مراحل میانی (تمرین ۱۱ را ملاحظه کنید)، داریم

$$\begin{pmatrix} 1 & 1 & 2 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ -1 & 0 & -1 & -1 \\ 3 & 2 & 5 & 1 \\ -1 & -1 & -1 & 0 \end{pmatrix} \xrightarrow{\text{عمیق}} \begin{pmatrix} 1 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 1 & 1 & -1 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}.$$

پس، یک پایه برای L عبارت است از

$$\left\{ \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 1 \\ 1 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ 1 \\ -1 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} \right\},$$

که نشان می دهد $\dim(L) = 3$ (برد L).

این بخش را با ایجاد سه قضیه کاربردی به پایان می برمیم .

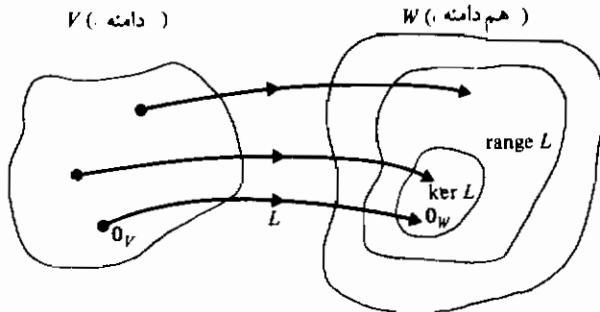
قضیه ۱-۳-۲ (قانون پوچی سیلوستر): اگر $W \rightarrow V : L$ یک تبدیل خطی در فضای برداری V به فضای برداری W باشد، آن گاه

$$\dim(\text{range } L) + \dim(\ker L) = \dim(V).$$

قضیه ۱-۳-۳: فرض کنید $W \rightarrow V : L$ تبدیل خطی از فضای برداری V به فضای برداری W باشد و فرض کنید $\dim(W) = \dim(V)$. آن گاه L پوشاست اگر و فقط اگر یک به یک باشد .

قضیه ۱-۳-۴: فرض کنید $W \rightarrow V : L$ تبدیل خطی از فضای برداری V به فضای برداری W باشد . آن گاه L یک به یک است اگر و فقط اگر $\dim(W) = \dim(V)$ (برد L) باشد .

برای «تجسم» قضایای فوق نموداری مانند شکل ۱-۳-۳ می تواند مفید باشد . توجه کنید که شکل نشان می دهد $L(0) = \{0\}$ و (احتمالاً) اعضای دیگری از V می توانند توسط L به اعضای W تبدیل شوند . آن اعضایی از V که تبدیل آنها در $\ker L$ واقع نمی شود لزوماً در برد L قرار می گیرند . و آخر این که، برد L زیرمجموعه ای از هم دامنه W است .

شکل ۱-۳-۳ نمودار تبدیل خطی $L : v \rightarrow w$

تمرینهای ۳-۱

-۱ نشان دهید زیرمجموعه \mathbb{R}^3 شامل تمام بردارهای به شکل $(x_1, x_2, 1)$ یک زیرفضای \mathbb{R}^3 نیست.

-۲ نشان دهید فضایی که تنها شامل بردار 0 باشد یک فضای برداری است.
-۳ دستگاه معادلات مثال ۱-۳-۱ را حل کنید.

-۴ نشان دهید مجموعه

$$T = \{(1, 0, 2), (1, 2, 0), (1, 1, 1)\}$$

-۵ \mathbb{R}^3 را پدید نمی آورد. برای این کار نشان دهید تنها آن بردارهای (x_1, x_2, x_3) در \mathbb{R}^3 که به ازای آنها $0 = x_1 - x_2 - x_3 = 2x_1$ به وسیله بردارهای مجموعه T پدید می آیند.
قضیه ۱-۳-۲ را ثابت کنید.

-۶ نشان دهید مجموعه

$$S = \{(1, 0, 0), (1, 1, 0), (1, 1, 1)\}$$

-۷ مستقل خطی است.

-۸ نشان دیده مجموعه

$$S = \{(1, 0, 0), (1, 1, 0), (1, 1, 1), (-1, 2, 3)\}$$

-۹ (الف) \mathbb{R}^3 را پدید می آورد و (ب) وابسته خطی است.

-۱۰ نشان دهید مجموعه

$$S = \{(1, 0, 0), (1, 1, 1)\}$$

- (الف) مستقل خطی است و (ب) فضای \mathbb{R}^3 را پدید نمی آورد .
 -۹ نشان دیده نگاشت مثال ۱-۳-۲ (ب) یک تبدیل خطی است .
 -۱۰ قضیه ۱-۳-۴ را ثابت کنید .
 -۱۱ نشان دهد

$$\left(\begin{array}{ccccc} 1 & 1 & 2 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ -1 & 0 & -1 & -1 \\ 3 & 2 & 5 & 1 \\ -1 & -1 & -1 & 0 \end{array} \right) \sim \left(\begin{array}{cccc} 1 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 1 & 1 & -1 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{array} \right).$$

- ۱۲ نگاشت $\mathbb{R}^2 \rightarrow L : \mathbb{R}^2$ را که به صورت زیر تعریف می شود در نظر بگیرید
 $L(u_1, u_2) = (u_2, u_1, 1)$.

- الف) نشان دهد این نگاشت یک مقداری است .
 ب) آیا این نگاشت یک تبدیل خطی است؟ چرا؟
 پ) این نگاشت را از نظر هندسی توصیف کنید .
 -۱۳ تعیین کنید که کدام یک از مجموعه های زیر فضای \mathbb{R}^3 را پدید می آورد .

(الف) $\{(2, 2, 0), (0, 2, 2), (0, 0, 2)\}$

(ب) $\{(-1, 2, 3), (3, 2, 1), (0, 1, 2)\}$

(پ) $\{(1, 1, 0), (0, 0, 1), (3, 3, 1)\}$

- ۱۴ الف) ثابت کنید بردارهای

$$\mathbf{v}_1 = (1, 1, 1), \quad \mathbf{v}_2 = (1, 2, 3), \quad \mathbf{v}_3 = (2, 2, 0)$$

یک پایه برای \mathbb{R}^3 تشکیل می دهند .

- ب) بردارهای پایه طبیعی برای \mathbb{R}^3 را بر حسب بردارهای $\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2$ در قسمت (الف) بنویسید .
 -۱۵ بردارهای زیر را در نظر بگیرید :

$$\mathbf{u}_1 = (1, 0, 2), \quad \mathbf{u}_2 = (1, 2, 3), \quad \mathbf{u}_3 = (-4, 3, 5), \quad \mathbf{u}_4 = (11, -6, -16).$$

- الف) نشان دهد $\mathbf{u}_1, \mathbf{u}_3$ و \mathbf{u}_4 وابسته خطی اند و \mathbf{u}_2 را به صورت یک ترکیب خطی از \mathbf{u}_1 و \mathbf{u}_3 بنویسید .

ب) نشان دهید $\mathbf{u}_1, \mathbf{u}_2$ و \mathbf{u}_3 مستقل خطی اند.

۱۶- نشان دهید زیرمجموعه \mathbb{R}^n شامل تمام بردارهای به صورت $(x_1, x_2, \dots, x_{n-1}, 0)$ یک زیرفضای \mathbb{R}^n است.

۱۷- نشان دهید تعریف ۱-۳-۸ با عبارت زیر معادل است:

یک نگاشت یک به یک $\mathbb{R}^m \rightarrow \mathbb{R}^n$: L یک تبدیل خطی از \mathbb{R}^m به \mathbb{R}^n نامیده می شود هرگاه برای هر \mathbf{u} و \mathbf{v} در \mathbb{R}^m و هر دو عدد حقیقی a و b داشته باشیم

$$L(a\mathbf{u} + b\mathbf{v}) = aL(\mathbf{u}) + bL(\mathbf{v})$$

۱۸- نشان دهید مجموعه

$$\{(1, -1, 0), (2, 1, 0)\}$$

یک زیرفضا از \mathbb{R}^3 پدید می آورد. بُعد این زیرفضا چیست؟

۱۹- فرض کنید (x_1, x_2, x_3) برداری دلخواه در \mathbb{R}^3 باشد. کدام یک از مجموعه های زیر، زیرفضاست؟

الف) تمام بردارهایی که برای آنها $x_1 = x_2 = x_3$.

ب) تمام بردارهایی که برای آنها $x_1 = 1$.

پ) تمام بردارهایی که $x_1 = 0$.

ت) تمام بردارهایی که برای آنها x_1, x_2 و x_3 اعداد گویا هستند.

۲۰- نشان دهید تمام بردارهای (x_1, x_2, x_3, x_4) در \mathbb{R}^4 بطوری که $x_1 + x_4 = x_2 + x_3$ یک زیرفضای V از \mathbb{R}^4 است. سپس نشان دهید مجموعه

$$\{(1, 0, 0, -1), (0, 1, 0, 1), (0, 0, 1, 1)\}$$

V را پدید می آورد.

۲۱- الف) نشان دهید

$$L\begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -x \\ y \end{pmatrix}$$

یک تبدیل خطی است.

ب) مفهوم هندسی L را بیان کنید.

۲۲- یک پایه برای هسته و برد هریک از تبدیلات زیر بیابید.

$$L\begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix}, \quad L\begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}, \quad L\begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} \quad (\text{الف})$$

$$L\begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}, \quad L\begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -1 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix}, \quad L\begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \\ 0 \end{pmatrix}, \quad L\begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ -1 \\ -3 \end{pmatrix} \quad (\text{ب})$$

$$\begin{pmatrix} 1 & 2 & 0 & 1 \\ 2 & -1 & 2 & -1 \\ 1 & -3 & 2 & -2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \\ x_4 \end{pmatrix} \quad (\text{ت}) \quad \begin{pmatrix} 1 & 0 & 1 \\ 2 & 1 & 1 \\ -1 & 1 & -2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{pmatrix} \quad (\text{پ})$$

$$(1, 0, 0)L = (0, 1, 0, 2),$$

$$(0, 1, 0)L = (0, 1, 1, 0),$$

$$(0, 0, 1)L = (0, 1, -1, 4)$$

- ۲۳- زیرفضایی از \mathbb{R}^3 را که توسط بردارهای $(2, -3, 2)$, $(1, -3, 1)$ و $(0, 4, 1)$ پدید می‌آید، در نظر بگیرید. معین کنید کدام یک از بردارهای زیر به این زیرفضا تعلق دارد.

$$(2, 9, 5) \quad (\text{الف}) \quad \left(\frac{1}{2}, 1, 1\right) \quad (\text{ب}) \quad (2, 9, 4) \quad (\text{پ})$$

$$\left(-\frac{1}{2}, -\frac{1}{2}, -\frac{3}{2}\right) \quad (\text{ت}) \quad (0, \frac{1}{3}, -\frac{2}{3}) \quad (\text{ج}) \quad (4, 7, 6) \quad (\text{ث})$$

- ۲۴- زیرفضایی پدید آمده توسط هر یک از مجموعه بردارهای زیر را توصیف کنید.

$$\{(1, 0, 2), (2, 1, -2)\} \quad (\text{الف}) \quad \{(2, 1, 3), (-1, 2, 1)\} \quad (\text{ب})$$

- ۲۵- نشان دهید مجموعه بردارها در \mathbb{R}^4 که به صورت زیر داده شده اند مستقل خطی اند.

$$\{(1, 1, 0, 0), (1, 0, 1, 0), (0, 1, 1, 0), (0, 1, 0, 1)\} \quad (\text{الف})$$

$$\{(1, 1, 1, 1), (0, 1, 1, 1), (0, 0, 1, 1), (0, 0, 0, 1)\} \quad (\text{ب})$$

- ۲۶- بردار $(2, 0, -1, 3)$ را به صورت یک ترکیب خطی از بردارهای قسمت (الف) و (ب)

تمرین ۲۵ بنویسید.

- ۲۷- تعیین کنید کدام یک از مجموعه بردارها در \mathbb{R}^3 که به صورت زیر داده شده اند وابسته خطی اند.

$$\{(-1, 3, 2), (3, 4, 0), (1, 4, 4)\} \quad (\text{الف})$$

$$\{(2, -2, 1), (1, -3, 4), (-3, 1, 2)\} \quad (\text{ب})$$

$$\{(-2, 1, 3), (3, -2, -1), (-1, 0, 5)\} \quad (\text{پ})$$

$$\{(1, 0, -5), (4, 2, 2), (1, 1, 6)\} \quad (\text{ت})$$

- ۲۸ ثابت کنید بردارهای $(1, 0, 2, -1)$ ، $(2, 2, 1, 0)$ و $(2, 1, 0)$ یک پایه برای \mathbb{R}^3 تشکیل می‌دهند.
- ۲۹ بُعد زیرفضایی از \mathbb{R}^3 که توسط بردارهای زیر پدید می‌آید چیست؟
- (الف) $(1, 0, 2, -1), (3, -1, -2, 0), (1, -1, -6, 2), (0, 1, 8, -3)$
 (ب) $(1, 1, 10, -4), (\frac{1}{2}, 0, 1, -\frac{1}{2}), (-\frac{1}{2}, \frac{1}{2}, 3, -1)$
- ۳۰ کدام یک از مجموعه‌های زیر در \mathbb{R}^3 مستقل خطی است؟

$$\begin{array}{lll} u = -3e_1 + 5e_2 + 2e_3, & \text{(ب)} & u = 2e_1 - e_2 + 2e_3, \\ v = 4e_1 - 3e_2 - 3e_3, & & v = -e_1 + e_2 - 3e_3, \\ w = 2e_1 + 7e_2 + e_3 & & w = -2e_1 + 2e_2 - e_3 \\ u = 4e_1 - 2e_2 + 3e_3, & \text{(ت)} & u = -2e_1 + 5e_2 - 6e_3, \\ v = 2e_1 - 8e_2 + 7e_3, & & v = 5e_1 + e_2 - 3e_3, \\ w = e_1 + 3e_2 - 2e_3 & & w = -4e_1 - e_2 + 6e_3 \end{array}$$

- ۳۱ ثابت کنید هر یک از تبدیلات زیر، یک تبدیل خطی از \mathbb{R}^2 به \mathbb{R}^2 است و هر یک را بطور هندسی توصیف نماید.

$$\begin{array}{lll} (x_1, x_2)L = 2(x_1, x_2) & \text{(ب)} & (x_1, x_2)L = -(x_2, x_1) \\ (x_1, x_2)L = (x_2, x_1) & \text{(ت)} & (x_1, x_2)L = -(x_1, x_2) \\ & & (x_1, x_2)L = (x_1 + x_2, 0) \end{array}$$

- ۳۲ تمام بردارهای (x_1, x_2, x_3, x_4) در \mathbb{R}^4 را در نظر بگیرید که $x_1 + bx_2 + cx_3 = ax_4$ و a, b, c اعداد حقیقی ثابتند. نشان دهید این بردارها یک زیرفضا مانند V تشکیل می‌دهند. سپس یک مجموعه پدیدآورنده برای V بیابید.

- ۳۳ یک پایه برای زیرفضای V شامل تمام بردارهای (x_1, x_2, x_3, x_4) در \mathbb{R}^4 بیابید بطوری که $x_1 + x_2 + x_3 + x_4 = 0$.

- ۳۴ نشان دهید نگاشت زیر تبدیلی خطی است:

$$L(x_1, x_2) = (x_1, x_2) \begin{pmatrix} \cos \theta & -\sin \theta \\ \sin \theta & \cos \theta \end{pmatrix}.$$

(نموجه: این تبدیل یک دوران در صفحه x_1x_2 به اندازه زاویه θ است که در خلاف جهت عقربه‌های ساعت اندازه گیری می‌شود).

- ۳۵ ثابت کنید اگر یک مجموعه از بردارها مستقل خطی باشد، شامل بردار صفر نخواهد بود. (راهنمایی: از برهان خلف استفاده کنید)

-۳۶ دو بردار $(1, 0, 1)$ و $(0, 1, 1)$ در \mathbb{R}^4 داده شده‌اند، دو بردار دیگر باید به قسمی که چهار بردار یک پایه برای \mathbb{R}^3 تشکیل دهند. آیا جواب مسئله یکتاست؟ چرا؟

-۳۷ برای هریک از تبدیلات خطی از \mathbb{R}^3 به \mathbb{R}^3 که در زیر داده شده‌اند، LM و ML را باید. کدام یک از این زوجها تعویض پذیرند؟

$$(x_1, x_2, x_3)L = (x_2, x_1, x_1 + x_2 + x_3), \quad \text{(الف)}$$

$$(x_1, x_2, x_3)M = (x_2, x_1, -x_1 - x_2 - x_3)$$

$$(x_1, x_2, x_3)L = (x_2, x_1 + x_3, x_1 + x_2 + x_3) \quad \text{(ب)}$$

$$(x_1, x_2, x_3)M = (x_1 + x_2 + x_3, x_2, -x_1 - x_2 - x_3)$$

-۳۸ ثابت کنید یک تبدیل خطی بردار صفر را به بردار صفر تبدیل می‌کند.

-۳۹ در مثال ۴-۳-۱ تحویل سطری را ادامه دهید تا این که یک شکل پلکانی سطری تحویل یافته به دست آید و از آنجاییک پایه دیگر برای برداشتن باید.

۴-۱ مقادیر ویژه و بردارهای ویژه

اگر \mathbf{x} یک بردار ستونی باشد، آن‌گاه حاصل ضرب $A\mathbf{x}$ ، که A یک ماتریس حقیقی $m \times n$ است، بردار دیگری مانند \mathbf{y} است. در بخش قبل دیدیم که

$$A\mathbf{x} = \mathbf{y}$$

یک تبدیل خطی " $\mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}^n$ " تعریف می‌کند و در آنجا مشخصه‌های چنین تبدیلی را بررسی نمودیم.

در این بخش توجه خود را به ماتریسهای $n \times n$ و تبدیلات خطی که به شکل زیر باشند، معطوف می‌کنیم

$$A\mathbf{x} = \lambda\mathbf{x}, \quad (1-4-1)$$

در این معادله λ یک اسکالر است. یک دلیل مهم برای مطالعه معادله (۱-۴-۱) این است که یک دستگاه فیزیکی را به مفهومی می‌توان با یک ماتریس A نشان داد و برای چنین دستگاهی بردار \mathbf{x} که در معادله (۱-۴-۱) صدق می‌کند معنایی خاص دارد. (در بخش ۱-۵ در این باره توضیح خواهیم داد). پس، برای یک ماتریس مرتبی A ، یک یا چند بردار \mathbf{x} جستجو می‌کنیم که در معادله (۱-۴-۱) صدق کند. چنین بردارهایی را، بردار ویژه یا بردار مشخصه یا بردار نهفته

می نامند . ما از اصطلاح «بردار ویژه» استفاده خواهیم کرد .

منتظر با هر بردار ویژه که در معادله (۱-۴-۱) صدق کند یک مقدار اسکالر λ که مقدار ویژه یا مقدار مشخصه یا ریشه نهفته نامیده می شود، وجود دارد .

کارهای اولیه در این زمینه توسط دو ریاضی دان انگلیسی، آرتور کیلی (۱۸۹۵-۱۸۲۱) و ویلیام هامیلتون (۱۸۰۵-۱۸۶۵) انجام شده است . کیلی تبدیلات خطی را از دیدگاه ناوردایی مطالعه نمود؛ یعنی، بردارهایی را مورد بررسی قرار می داد که در معادله $A\mathbf{x} = \lambda\mathbf{x}$ صدق می کردند و آنها را بردارهای ناوردا نامید . سیلوستر (قضیه ۱-۳-۷) برای اوّین بار اصطلاح «ریشه نهفته» را به کار برد . ریاضی دانان آلمانی از پیشوند "eigen" استفاده کردند که بعداً «مشخصه» ترجمه شد .

معادله (۱-۴-۱) را می توان به صورت زیر نوشت

$$A\mathbf{x} - \lambda\mathbf{x} = \mathbf{0}$$

یا اگر از \mathbf{x} فاکتور بگیریم، داریم

$$(A - \lambda I)\mathbf{x} = \mathbf{0}. \quad (2-4-1)$$

توجه کنید که وجود λ در معادله اخیر ضروری است (چرا؟) . حال معادله (۱-۴-۲) در واقع یک دستگاه معادلات خطی همگن به صورت زیر است :

$$\begin{aligned} (a_{11} - \lambda)x_1 + a_{12}x_2 + \cdots + a_{1n}x_n &= 0 \\ a_{21}x_1 + (a_{22} - \lambda)x_2 + \cdots + a_{2n}x_n &= 0 \\ \vdots \\ a_{n1}x_1 + a_{n2}x_2 + \cdots + (a_{nn} - \lambda)x_n &= 0. \end{aligned}$$

چنین دستگاهی همواره دارای یک جواب است، یعنی $x_1 = x_2 = \dots = x_n = 0$ ، که جواب بدیهی نامیده می شود به عبارت دیگر، بردار صفر در معادله (۱-۴-۲) صدق می کند . ولی ما فقط به بردارهای ویژه مخالف صفر توجه داریم . بنابراین، ماتریس ضرایب در دستگاه (۱-۴-۲) باید تکین باشد (بخشن ۱-۲)، یعنی، دترمینان این ماتریس باید برابر صفر باشد . پس،

$$|A - \lambda I| = 0. \quad (3-4-1)$$

این معادله یک چندجمله‌ای درجه n بر حسب λ است ،

$$(-1)^n \lambda^n + \cdots + |A| = 0, \quad (4-4-1)$$

که معادله مشخصه A نامیده می شود . ریشه های $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_n$ آن مقادیر ویژه A هستند و

به کمک آنها می‌توان بردارهای ویژه A را به دست آورد . به مثال زیر توجه کنید .

مثال ۱-۴-۱ مقادیر ویژه و بردارهای ویژه نظیر آنها را برای ماتریس زیر باید .

$$A = \begin{pmatrix} 0 & -1 & -3 \\ 2 & 3 & 3 \\ -2 & 1 & 1 \end{pmatrix}.$$

حل : ابتدا معادله مشخصه را با بسط دترمینان ماتریس $J - A$ به دست می‌آوریم

$$\begin{aligned} |A - \lambda I| &= \begin{vmatrix} -\lambda & -1 & -3 \\ 2 & 3 - \lambda & 3 \\ -2 & 1 & 1 - \lambda \end{vmatrix} \\ &= -\lambda [(3 - \lambda)(1 - \lambda) - 3] + [2(1 - \lambda) + 6] - 3[2 + 2(3 - \lambda)] \\ &= -\lambda(\lambda^2 - 4\lambda) - 2(\lambda - 4) + 6(\lambda - 4) \\ &= (\lambda - 4)(-\lambda^2 + 4) = 0. \end{aligned}$$

بنابراین مقادیر ویژه عبارتند از $\lambda_1 = -2$ ، $\lambda_2 = 2$ و $\lambda_3 = 4$. حال بردار ویژه متناظر با هر مقدار ویژه را به دست می‌آوریم . به ازای $\lambda_1 = 2$ به صورت زیر نوشته می‌شود

$$\begin{pmatrix} 0 & -1 & -3 \\ 2 & 3 & 3 \\ -2 & 1 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{pmatrix} = -2 \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{pmatrix}$$

با

$$2x_1 - x_2 - 3x_3 = 0,$$

$$2x_1 + 5x_2 + 3x_3 = 0.$$

از جمع این معادلات نتیجه می‌شود $x_2 = -x_3$ و از تفريح آنها داریم $x_1 = -x_3$ ، پس $(1, -1, 1)^T$ بردار ویژه‌ای "متناظر با $\lambda_1 = 2$ " است . به طریق مشابه از $2x = Ax$ به دست می‌آوریم $(1, +1, -1)^T$ ، که بردار ویژه متناظر با $\lambda_2 = 2$ است . سرانجام $(1, 1, 1)^T$ بردار ویژه متناظر با $\lambda_3 = 4$ (تمرین ۱ را ملاحظه کنید) .

توجه کنید که مقادیر ویژه لزوماً اعداد حقیقی نیستند . برای مثال ، معادله مشخصه $\lambda^3 - 3\lambda^2 + 4\lambda - 2 = 0$ یک ریشه حقیقی و دو ریشه مختلط دارد (تمرین ۲) . ولی در این بخش ما با ماتریسهای سر و کار داریم که معادلات مشخصه آنها فقط ریشه‌های حقیقی دارند .

* توجه کنید که هر مضری از این بردار ویژه خود بردار ویژه‌ای متناظر با مقدار ویژه -2 است .

در مثال ۱-۴-۱ مقادیر ویژه متمایز (متفاوت) بودند. دو مثال بعدی نشان می‌دهند که وقتی یک مقدار ویژه تکراری است چه چیزی ممکن است پیش آید.

مثال ۱-۴-۲ مقادیر ویژه و بردارهای ویژه متناظر را برای ماتریس زیر بیابید.

$$A = \begin{pmatrix} -4 & 5 & 5 \\ -5 & 6 & 5 \\ -5 & 5 & 6 \end{pmatrix}.$$

حل : داریم

$$\begin{aligned} |A - \lambda I| &= (-4 - \lambda)[(6 - \lambda)(6 - \lambda) - 25] \\ &\quad - 5[-5(6 - \lambda) + 25] + 5[-25 + 5(6 - \lambda)] \\ &= (-4 - \lambda)(\lambda - 1)(\lambda - 11) - 25(\lambda - 1) - 25(\lambda - 1) \\ &= (\lambda - 1)(-\lambda^2 + 7\lambda - 6) = -(\lambda - 1)^2(\lambda - 6) = 0. \end{aligned}$$

بنابراین مقادیر ویژه A عبارتند از $\lambda_1 = 1$ و $\lambda_2 = \lambda_3 = 6$ ، یعنی ، یک مقدار ویژه مضاعف است . با جای گذاری این مقدار در $Ax = \lambda x$ تها یک معادله به دست می‌آید که عبارت است از

$$-5x_1 + 5x_2 + 5x_3 = 0$$

یا

$$x_1 = x_2 + x_3.$$

پس x_2 و x_3 دلخواه هستند و می‌توان دو بردار ویژه مستقل خطی به دست آورد . به این ترتیب که ابتدا قرار می‌دهیم $x_2 = 0$ و $x_3 = 1$ و سپس قرار می‌دهیم $x_2 = 1$ و $x_3 = 0$. بنابراین بردارهای ویژه متناظر با مقدار ویژه ۱ عبارتند از $(1, 0, 1)^T$ و $(0, 1, 1)^T$. برای $\lambda = 6$ بردار ویژه $(1, 1, 1)^T$ به دست می‌آید . (تمرین ۳ را ملاحظه کنید)

بردارهای ویژه مستقل خطی $(1, 0, 1)^T$ و $(0, 1, 1)^T$ فضایی پدید می‌آورند که فضای ویژه $\lambda = 1$ نامیده می‌شود و آن یک زیرفضای \mathbb{R}^3 است . همین طور بردار ویژه $(1, 1, 1)^T$ فضای ویژه $\lambda = 6$ را پدید می‌آورد که آن نیز یک زیرفضای \mathbb{R}^3 است (تمرین ۴ را ملاحظه کنید).

مثال ۱-۴-۳ مقادیر ویژه و بردارهای ویژه نظیر آنها را برای ماتریس زیر بیابید.

$$B = \begin{pmatrix} 4 & 6 & 6 \\ 1 & 3 & 2 \\ -1 & -5 & -2 \end{pmatrix}.$$

حل : مقادیر ویژه عبارتند از $\lambda_1 = 1$ و $\lambda_2 = \lambda_3 = 2$ (تمرین ۵) . برای $\lambda_1 = 1$ داریم

$$\begin{aligned}x_1 + 2x_2 + 2x_3 &= 0 \\-x_1 - 5x_2 - 3x_3 &= 0,\end{aligned}$$

که از آن جا $(4, 1, -3)^T$ ، $x_1 = 4x_2$ ، $x_3 = -3x_2$ و یک بردار ویژه عبارت است از $(4, 1, -3)^T$. برای $\lambda_2 = \lambda_3 = 2$ خواهیم داشت

$$\begin{aligned}x_1 + 3x_2 + 3x_3 &= 0 \\x_1 + x_2 + 2x_3 &= 0 \\-x_1 - 5x_2 - 4x_3 &= 0,\end{aligned}$$

و با استفاده از تحویل گاووسی به دست می آوریم $x_1 = 3x_2$ و $x_3 = -2x_2$. بنابراین یک بردار ویژه نظری آن $(2, 1, -1)^T$ است .

دو مثال آخر نشان می دهند که یک مقدار ویژه تکراری می تواند یک یا دو بردار ویژه متناظر داشته باشد . مطمئن هستیم که حداقل یک بردار ویژه غیر صفر وجود دارد، زیرا برای یک λ مفروض، دستگاه معادلات همگن $(A - \lambda I)x = 0$ یک جواب غیر بیدهی دارد . (چرا)؟ علاوه بر این بردارهای ویژه به دست آمده برای هر یک از ماتریسها در دو مثال فوق مجموعه مستقل خطی تشکیل می دهند . بعداً خواهیم دید که این مطلب تصادفی نیست .

تشابه

تعريف ۱-۴-۱: اگر A و B ماتریس‌های $n \times n$ باشند، A را مشابه با B گوییم هرگاه ماتریس ناتکین P وجود داشته باشد بطوری که $P^{-1}AP = B$

تشابه ماتریسها مفهومی مفید است زیرا ایده‌های مهم در هندسه و دینامیک برآن استوارند. در بخش ۱-۵ به مثالی برمی خوریم که تشابه، کار یافتن جواب یک دستگاه معادلات دیفرانسیل را ساده می کند. در حال حاضر توجه کنید که اگر A مشابه با ماتریس قطری D باشد، می توانیم بنویسیم

$$P^{-1}AP = D = \text{diag}(a_1, a_2, \dots, a_n).$$

بنابراین نتیجه می شود که چندجمله‌ای مشخصه D با چند جمله‌ای مشخصه A پکسان است (تمرین ۲۳ در بخش ۱-۷ را برای اثبات این که $|AB| = |A||B|$ ملاحظه کنید) . پس

$$\begin{aligned}
 |D - \lambda I| &= |P^{-1}AP - \lambda P^{-1}P| \\
 &= |P^{-1}(A - \lambda I)P| = |P^{-1}| |A - \lambda I| |P| \\
 &= |P^{-1}P| |A - \lambda I| = |A - \lambda I|.
 \end{aligned}$$

اما از این جا نتیجه می‌شود که عناصر قطری a_1, a_2, \dots, a_n با ترتیبی همان مقادیر ویژه $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_n$ ماتریس A هستند. به این ترتیب قضیه زیر ثابت می‌شود.

قضیه ۱-۴-۱: اگر ماتریس A متشابه با ماتریس قطری D باشد، آن‌گاه مقادیر ویژه A ، عناصر قطری D هستند.

با توجه به این مطالب تعجب آور نیست که بتوان ماتریس P در بالا را از بردارهای ویژه A به دست آورد. در واقع ماتریس A در مثال ۱-۴-۲ و ماتریس B در مثال ۱-۴-۳ از این لحاظ متفاوتند. برای ماتریس A می‌توانیم یک ماتریس ناتکین P بیابیم که $P^{-1}AP = D$ ، و در این صورت می‌گوییم A قطری شلنی است، در حالی که برای ماتریس B چنین ماتریسی نمی‌توان یافت و می‌گوییم B قطری شلنی نیست. دلیل این تفاوت در قضیه بعدی روشن می‌شود.

قضیه ۱-۴-۲: یک ماتریس $n \times n$ ، با یک ماتریس قطری D متشابه است اگر و فقط اگر مجموعه برداری ویژه A یک پایه برای R^n باشد.

اثبات: فرض کنید x_1, x_2, \dots, x_n بردارهای ویژه A باشند و پایه‌ای برای R^n تشکیل دهند. آن‌گاه

$$A\mathbf{x}_i = \lambda_i \mathbf{x}_i = \mathbf{x}_i \lambda_i, \quad i = 1, 2, \dots, n. \quad (5-4-1)$$

اگر P ماتریسی باشد که ستون‌ها آن شامل عناصر بردار \mathbf{x} باشد و اگر

$$D = \text{diag}(\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_n),$$

آن‌گاه معادله (۱-۴-۵) معادل است با

$$AP = PD.$$

چون بردارهای ویژه A مستقل خطی‌اند، نتیجه می‌شود P ناتکین است* و

$$P^{-1}AP = D,$$

یعنی، A متشابه با یک ماتریس قطری D است، اثبات عکس مطلب به عنوان تمرین گذاشته

* فرآیندی را به یاد آورید که در بخش ۱-۲ برای یافتن معکوس یک ماتریس به کار رفت.

می شود (تمرین ۶ را ملاحظه کنید).

مثال ۱ ۴-۳ نشان دهید ماتریس A در مثال ۱ ۴-۲ قطری شدنی است.

حل : با استفاده از بردارهای ویژه A که در مثال ۱ ۴-۲ به دست آمدند، داریم

$$P = \begin{pmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 0 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & 1 \end{pmatrix} \quad \text{و} \quad P^{-1} = \begin{pmatrix} 1 & -1 & 0 \\ 1 & 0 & -1 \\ -1 & 1 & 1 \end{pmatrix}$$

بنابراین $P^{-1}AP = \text{diag}(1, 1, 6)$. جزئیات به عنوان تمرین ۷ گذاشته می شود.

صورتهای درجه دوم

یک کاربرد مهم قطری سازی در رابطه با صورتهای درجه دوم است که با اختصار آن را مورد بحث قرار می دهیم.

تعریف ۱ ۴-۴: عبارتی به شکل

$$ax^2 + bxy + cy^2,$$

که a ، b و c اعداد حقیقی اند و حداقل یکی از آنها صفر نیست یک صورت درجه دوم بر حسب x و y نامیده می شود.

صورتهای درجه دوم در مطالعه مقاطع مخروطی در هندسه تحلیلی پیش می آیند.

صورتهای درجه دوم بر حسب x ، y و z در مطالعه سطوح درجه دوم پیش می آیند (تمرین ۱۸ را ملاحظه کنید). صورتهای درجه دوم علاوه بر هندسه، نقش مهمی در دینامیک، آمار و مسائل ماکریزم و مینیمم دارند.

هر صورت درجه دوم را می توان به شکل ماتریسی با استفاده از یک ماتریس متقابن نوشت. برای مثال، صورت درجه دوم در تعریف ۱ ۴-۱ به صورت زیر نوشته می شود

$$(x, y) \begin{pmatrix} a & \frac{1}{2}b \\ \frac{1}{2}b & c \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix}.$$

با استفاده از این مطلب و قضیه ۱ ۴-۳، بسادگی روشنی برای شناخت مقاطع مخروطی به دست می آید. ابتدا بردارهای متعامد را تعریف می کنیم.

اگر

$$\mathbf{x} = (x_1, x_2, \dots, x_n) \quad \text{و} \quad \mathbf{y} = (y_1, y_2, \dots, y_n),$$

آن گاه حاصل ضرب $\mathbf{y}\mathbf{x}^T = (\mathbf{y}\mathbf{x})^T$ یک اسکالر (عددی حقیقی) است که حاصل ضرب اسکالر \mathbf{x} و \mathbf{y} نامیده می شود. حالت مهم وقتی است که ضرب اسکالر برابر صفر شود. در این صورت \mathbf{x} و \mathbf{y} را متعامد گویند. در فصل ۲ نشان خواهیم داد که بردارهای متعامد از لحاظ هندسی بر حسب خطوط عمود بر هم تعبیر می شوند.

قضیه ۱-۴-۳: بردارهای ویژه متناظر با مقادیر ویژه متمایز یک ماتریس متقارن (حقیقی) متعامدند.

اثبات : فرض کنید A یک ماتریس متقارن با مقادیر ویژه متمایز λ_i و λ_j و \mathbf{x}_i و \mathbf{x}_j به ترتیب بردار ویژه متناظر با آنها باشند. در این صورت

$$A\mathbf{x}_i = \lambda_i \mathbf{x}_i \quad \text{و} \quad A\mathbf{x}_j = \lambda_j \mathbf{x}_j.$$

اگر اوّلی را از چپ در \mathbf{x}_j^T ضرب کنیم، داریم

$$\mathbf{x}_j^T A \mathbf{x}_i = \lambda_i \mathbf{x}_j^T \mathbf{x}_i, \quad (6-4-1)$$

و اگر دومی را از چپ در \mathbf{x}_i^T ضرب کنیم، داریم

$$\mathbf{x}_i^T A \mathbf{x}_j = \lambda_j \mathbf{x}_i^T \mathbf{x}_j.$$

ترانهاده معادله فوق چنین است

$$\mathbf{x}_j^T A^T \mathbf{x}_i = \mathbf{x}_j^T A \mathbf{x}_i = \lambda_j \mathbf{x}_j^T \mathbf{x}_i,$$

یا اگر معادله (۶-۴-۱) را از این معادله کم کنیم، داریم

$$(\lambda_j - \lambda_i) \mathbf{x}_j^T \mathbf{x}_i = 0,$$

و از این جا قضیه ثابت می شود.

با استفاده از قضیه ۱-۴-۳- مخروطی زیر را ساده می کنیم

$$5x^2 - 6xy + 5y^2 = 8.$$

صورت درجه دوم زیر را در نظر بگیرید

$$(x, y) \begin{pmatrix} 5 & -3 \\ -3 & 5 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} = \mathbf{x} A \mathbf{x}^T,$$

که دارای ماتریس متقارن A است. مقادیر ویژه A عبارتند از ۲ و ۸ و بردارهای ویژه متناظر با آنها

به ترتیب $(1, 1)$ و $(-1, 1)$ هستند.

به یاد داشته باشید که بردارهای ویژه را با تقریب یک ضریب ثابت می‌توان پیدا کرد، پس بردارهای ویژه را به صورت $\begin{pmatrix} 1/\sqrt{2} \\ -1/\sqrt{2} \end{pmatrix}$ و $\begin{pmatrix} 1/\sqrt{2} \\ 1/\sqrt{2} \end{pmatrix}$ اختیار می‌کنیم و ماتریس زیر را تشکیل می‌دهیم

$$P = \frac{1}{\sqrt{2}} \begin{pmatrix} 1 & -1 \\ 1 & 1 \end{pmatrix}.$$

معکوس این ماتریس عبارت است از

$$P^{-1} = \frac{1}{\sqrt{2}} \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ -1 & 1 \end{pmatrix} = P^T,$$

یعنی، معکوس P با ترانهاده آن برابر است. هر ماتریسی با این خاصیت را ماتریس متعامد گویند. این نام گذاری از آن جهت است که ستونهای P به عنوان دو بردار، بر هم عمود هستند. علاوه بر این هر بردار ستون \mathbf{u} دارای خاصیت $\mathbf{u}^T \mathbf{u} = 1$ نیز هست.

بنابراین، با قرار دادن

$$\mathbf{X}^T = (X, Y) \quad \text{و} \quad \mathbf{x}^T = P\mathbf{X}, \quad \text{داریم}$$

$$\begin{aligned} \mathbf{x}^T A \mathbf{x}^T &= \mathbf{X}^T P^T A P \mathbf{X} = (X, Y) \begin{pmatrix} 2 & 0 \\ 0 & 8 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} X \\ Y \end{pmatrix} \\ &= 2X^2 + 8Y^2, \end{aligned}$$

و معادله $2X^2 + 8Y^2 = 8$ به صورت $5x^2 - 6xy + 5y^2 = 4$ در می‌آید. معادله اخیر معادله یک بیضی به صورت متعارف در دستگاه مختصاتی است که محورهای اصلی آن X و Y هستند و این محورها از نقطه $(1, 1)$ و $(-1, 1)$ در صفحه xy می‌گذرند. در اینجا تبدیل مختصات معادل است با دوران محورهای x و y به اندازه زاویه $\pi/4$ در جهت عکس حرکت عقربه‌های ساعت. قطری سازی صورت درجه دوم همه جملات را بجز جملات درجه دوم حذف می‌کند. این روش را باسانی می‌توان به سطوح درجه دوم تعمیم داد. به مثال زیر توجه کنید.

مثال ۱-۹-۵ صورت درجه دوم از x ، y و z به شکل

$$f(x, y, z) = 4xy + 4xz + 4yz$$

را به محورهای اصلی تبدیل کنید. سپس سطح درجه دوم $f(x, y, z) = 1$ را مشخص کنید.

حل : $f(x, y, z)$ را می توان به صورت زیر نوشت

$$(x, y, z) \begin{pmatrix} 0 & 2 & 2 \\ 2 & 0 & 2 \\ 2 & 2 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix}.$$

مقایسه ویژه ماتریس متقارن فوق عبارتند از $\lambda_1 = -2$ و $\lambda_2 = \lambda_3 = 4$ و بردارهای ویژه به ترتیب $\mathbf{x}_3 = (1, 1, 1)^T$ ، $\mathbf{x}_2 = (1, 0, -1)^T$ و $\mathbf{x}_1 = (1, -1, 0)^T$ هستند. (تمرین ۱۱ پ را ملاحظه کنید)
فرض کنید

$$P = \begin{pmatrix} 1 & 1 & 1 \\ -1 & 0 & 1 \\ 0 & -1 & 1 \end{pmatrix}$$

در این صورت

$$P^{-1} = \frac{1}{3} \begin{pmatrix} 1 & -2 & 1 \\ 1 & 1 & -2 \\ 1 & 1 & 1 \end{pmatrix}$$

و

$$\frac{1}{3} \begin{pmatrix} 1 & -2 & 1 \\ 1 & 1 & -2 \\ 1 & 1 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 0 & 2 & 2 \\ 2 & 0 & 2 \\ 2 & 2 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 & 1 & 1 \\ -1 & 0 & 1 \\ 0 & -1 & 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -2 & 0 & 0 \\ 0 & -2 & 0 \\ 0 & 0 & 4 \end{pmatrix}.$$

پس $f(x, y, z) = 1 - 2X^2 - 2Y^2 + 4Z^2$ در می آید که یک هذلولی وار دو پارچه است (تمرین ۸ را ملاحظه کنید).

چگونگی استفاده از یک ماتریس متعامد برای تبدیل صورت درجه دوم مثال اخیر به محورهای اصلی روشن نیست. این مبحث در بخش ۷-۱ در رابطه با ساختن پایه های متعامد باز هم بررسی خواهد شد.

تمرینها ۴-۱

- ۱- جزئیات یافتن بردارهای ویژه متناظر با مقادیر ویژه $\lambda_1 = 4$ و $\lambda_2 = 2$ را در مثال ۱-۴-۱ بنویسید.

-۲ اگر معادله مشخصه به صورت زیر داده شود، مقادیر ویژه را پیدا کنید.

$$\lambda^3 - 3\lambda^2 + 4\lambda - 2 = 0.$$

(توجه: مقادیر ویژه ممکن است مختلط باشند.)

-۳ بردار ویژه مثال ۱-۴-۲ را باید.

-۴ با مراجعه به مثال ۱-۴-۲، نشان دهد فضاهای ویژه \mathbb{R}^3 هستند.

-۵ (راهنمایی: تعریف زیرفضا را به صورتی که در قضیه ۱-۳-۱ بیان شده خاطر بیاورید.)

-۶ مقادیر ویژه ماتریس B را در مثال ۱-۴-۳ باید. سپس نشان دهد بردارهای ویژه نظری آن مستقل خطی اند.

-۷ اثبات قضیه ۱-۴-۲ را کامل کنید، به عبارتی ثابت کنید اگر A مشابه یک ماتریس قطری

باشد، یعنی $P^{-1}AP = D$ ، آن گاه ستونهای P بردارهای ویژه A هستند و مستقل خطی اند.

-۸ با مراجعه به مثال ۱-۴-۴، P^{-1} را باید. همچنین نشان دهد اگر

$$Q = \begin{pmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & 1 \\ 1 & 1 & 1 \end{pmatrix},$$

$$\text{آن گاه } (1) \quad Q^{-1}AQ = \text{diag}(6, 1, 1)$$

-۹ در مثال ۱-۴-۵ ماتریس P^{-1} را محاسبه کنید و تحقیق کنید که صورت درجه دوم داده شده، همان گونه که دیدیم، قطری شدنی است.

-۱۰ مقادیر ویژه و بردارهای ویژه نظری هریک از ماتریسهای زیر را باید.

$$\begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 1 & 2 \end{pmatrix} \quad \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} \quad \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 2 & 1 \end{pmatrix} \quad \text{(الف)}$$

-۱۱ مقادیر ویژه و بردارهای ویژه نظری آن را در هریک از ماتریسهای زیر باید.

$$\begin{pmatrix} 11 & -4 & -7 \\ 7 & -2 & -5 \\ 10 & -4 & -6 \end{pmatrix} \quad \begin{pmatrix} -3 & -7 & -5 \\ 2 & 4 & -3 \\ 1 & 2 & 2 \end{pmatrix} \quad \begin{pmatrix} 4 & 6 & 6 \\ 1 & 3 & 2 \\ -1 & -4 & -3 \end{pmatrix} \quad \text{(الف)}$$

-۱۲ مقادیر ویژه و بردارهای ویژه ماتریسهای متقابن زیر را باید.

$$\begin{pmatrix} 0 & 2 & 2 \\ 2 & 0 & 2 \\ 2 & 2 & 0 \end{pmatrix} \quad \begin{pmatrix} 2 & 4 & 6 \\ 4 & 2 & -6 \\ -6 & -6 & -15 \end{pmatrix} \quad \begin{pmatrix} 3 & 0 & 0 \\ 0 & 3 & 4 \\ 0 & 4 & 3 \end{pmatrix} \quad \text{(الف)}$$

۱۲ - مقادیر ویژه و بردارهای ویژه ماتریس‌های زیر را بیابید.

$$\begin{pmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 1 \end{pmatrix} \quad \text{(ب)} \quad \begin{pmatrix} 4 & -2 & -1 \\ 6 & -3 & -2 \\ -3 & 2 & 2 \end{pmatrix} \quad \text{(ب)} \quad \begin{pmatrix} 1 & 1 & 3 \\ 1 & 0 & 1 \\ -1 & 1 & 0 \end{pmatrix} \quad \text{(الف)}$$

۱۳ - مقادیر ویژه و بردارهای ویژه نظیر آنها را در ماتریس‌های زیر، که مقادیر ویژه تکراری دارند، بیابید

$$\begin{pmatrix} 4 & 2 & 3 \\ 2 & 1 & 0 \\ -1 & -2 & 0 \end{pmatrix} \quad \text{(ب)} \quad \begin{pmatrix} -2 & 2 & -3 \\ 2 & 1 & -6 \\ -1 & -2 & 0 \end{pmatrix} \quad \text{(ب)} \quad \begin{pmatrix} 7 & -2 & -4 \\ 3 & 0 & -2 \\ 6 & -2 & -3 \end{pmatrix} \quad \text{(الف)}$$

$$\begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 0 & 1 & 2 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} \quad \text{(ج)} \quad \begin{pmatrix} -7 & 0 & 6 \\ -6 & -1 & 6 \\ -8 & 0 & 7 \end{pmatrix} \quad \text{(ث)} \quad \begin{pmatrix} 2 & 4 & -2 \\ 4 & 2 & -2 \\ -2 & -2 & -1 \end{pmatrix} \quad \text{(ت)}$$

$$\begin{pmatrix} -3 & -7 & -5 \\ 2 & 4 & 3 \\ 1 & 2 & 2 \end{pmatrix} \quad \text{(ج)}$$

۱۴ - مقادیر ویژه و بردارهای ویژه هریک از ماتریس‌های زیر را به دست آوردید.

$$\begin{pmatrix} 1 & 0 & 1 \\ 0 & 2 & 0 \\ 1 & 0 & -1 \end{pmatrix} \quad \text{(ب)} \quad \begin{pmatrix} 1 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 1 \end{pmatrix} \quad \text{(الف)}$$

$$\begin{pmatrix} 1 & 2 & 1 \\ 1 & 2 & 1 \\ 0 & 1 & 2 \end{pmatrix} \quad \text{(ت)} \quad \begin{pmatrix} 5 & -6 & -6 \\ -1 & 4 & 2 \\ 3 & -6 & -4 \end{pmatrix} \quad \text{(ب)}$$

کدام یک از ماتریس‌های بالا قطری شدنی استند.

۱۵ - مقادیر ویژه و بردارهای ویژه نظیر آنها را در هریک از ماتریس‌های زیر به دست آورید.

$$\begin{pmatrix} -1 & 2 & 1 & 3 \\ 0 & 0 & -2 & 1 \\ 0 & 0 & 2 & -3 \\ 0 & 0 & 0 & 4 \end{pmatrix} \quad \text{(ب)} \quad \begin{pmatrix} 1 & 0 & -1 & 0 \\ 0 & 1 & 1 & 0 \\ -1 & 1 & 2 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & -1 \end{pmatrix} \quad \text{(الف)}$$

۱۶ - هریک از صورتهای درجه دوم زیر را با محورهای اصلی بنویسید.

$$2x^2 - y^2 - 4xy \quad \text{(الف)} \quad 3x^2 + 3y^2 + 2xy \quad \text{(ب)}$$

$$x^2 + y^2 - 2xy \quad \text{(ت)} \quad 2x^2 + 5y^2 - 12xy \quad \text{(پ)}$$

- ۱۷ هریک از صورتهای درجه دوم بر حسب x ، y و z زیر را با محورهای اصلی بنویسید.

(الف) $2xz$

(ب) $7x^2 + 7y^2 + 4z^2 + 4xy + 2xz - 2yz$

(پ) $x^2 + 5y^2 + 2z^2 + 4xy + 2xz + 6yz$

(ت) $x^2 + 2y^2 + 4z^2 - 4xz$

- ۱۸ مقادیر ویژه و بردارهای ویژه نظیر آنها را در ماتریس زیر بیابید

$$A = \begin{pmatrix} 7 & -2 & 0 \\ -2 & 6 & 2 \\ 0 & 2 & 5 \end{pmatrix}.$$

- ۱۹ ثابت کنید اگر λ یک مقدار ویژه A باشد، آن‌گاه $1/\lambda$ یک مقدار ویژه A^{-1} است.

- ۲۰ گزاره «بردارهای ویژه غیر صفر ماتریس A ، هسته $-\lambda I - A$ را پدید می‌آورند» را توضیح دهید.

- ۲۱ ثابت کنید صفر یک بردار ویژه A است اگر و فقط اگر A ناتکین باشد.

- ۲۲ ثابت کنید اگر λ یک مقدار ویژه ماتریس A با بردار ویژه x باشد، آن‌گاه λ^n به ازای هر عدد صحیح و مثبت n یک مقدار ویژه A^n با بردار ویژه x است. (راهنمایی: از استقراره ریاضی استفاده کنید)

- ۲۳ ماتریس A با خاصیت $A^2 = A$ را خودتوان می‌گویند. ماتریسهای متقارن خودتوان در آمار ریاضی نقش مهمی دارند. خواص زیر را برای ماتریس خودتوان A ثابت کنید.

. (الف) به ازای هر عدد صحیح و مثبت n ، $A^n = A$.

ب) تنها ماتریس ناتکین خودتوان ماتریس همانی است.

پ) مقادیر ویژه A برابر صفر یا ۱ هستند.

ت) تعداد مقادیر ویژه A که برابر ۱ هستند برابر تعداد سطرهای مستقل خطی A است.

ث) خاصیتهای فوق را برای ماتریس زیر تشریح کنید

$$A = \begin{pmatrix} 2 & 4 & 6 \\ 4 & 8 & 12 \\ -3 & -6 & -9 \end{pmatrix}.$$

- ۲۴ توضیح دهید چرا جمله مستقل از λ در معادله مشخصه $(-4 - 4\lambda)A = 0$ است.

۱-۵ کاربرد در دستگاه معادلات دیفرانسیل معمولی

در این فصل برای راحتی نمادگذاری و انجام محاسبات، از ماتریسها برای یافتن جوابهای دستگاه معادلات دیفرانسیل استفاده خواهیم کرد. برای مثال، دستگاه معادلات دیفرانسیل مرتبه اول با ضرایب ثابت زیر را در نظر بگیرید

$$\begin{aligned}\dot{x}_1 &= x_1 + x_2 + x_3 \\ \dot{x}_2 &= 2x_1 + x_2 - x_3 \\ \dot{x}_3 &= -8x_1 - 5x_2 - 3x_3,\end{aligned}$$

که در آن، نقطه مشتق گیری نسبت به را نشان می‌دهد. با نماد ماتریسی این دستگاه به صورت ساده‌زیر نوشته می‌شود

$$\dot{\mathbf{x}} = A\mathbf{x}, \quad (1-5-1)$$

که در آن، $\mathbf{x} = (x_1, x_2, x_3)^T$ و A ماتریس ضرایب است.

اگر بتوانیم یک ماتریس ناتکین P بیابیم بطوری که $\mathbf{x} = Pv$ ، در آن صورت $\dot{\mathbf{x}} = P\dot{v}$ و با استفاده از این تبدیل مختصات خطی، معادله (۱-۵-۱) به صورت $P\dot{v} = APv$ در می‌آید که از آن $\dot{v} = P^{-1}APv$ نتیجه می‌شود. اگر A قطری شدنی باشد، آن‌گاه چنین ماتریس ناتکین P ای وجود دارد و داریم

$$\dot{v} = \text{diag}(\lambda_1, \lambda_2, \lambda_3)v, \quad (2-5-1)$$

که λ_i ها مقادیر ویژه A هستند.

حال می‌توان مزایای قطری‌سازی را ملاحظه نمود. معادله (۲-۵-۱) یک دستگاه سه معادله دیفرانسیل معمولی مرتبه اول همگن را نشان می‌دهد که بسادگی با تفکیک متغیرها قابل حل است. در این مثال داریم $\lambda_1 = -2$ ، $\lambda_2 = -1$ و $\lambda_3 = 2$

$$P = \begin{pmatrix} -4 & -3 & 0 \\ 5 & 4 & 1 \\ 7 & 2 & 1 \end{pmatrix}$$

(تمرین ۱ را ملاحظه کنید) و با توجه به قضیه ۱-۴-۲ مطمئن هستیم که P ناتکین است (تمرین ۲). پس اولین معادله (۲-۵-۱) عبارت است از $v_1 = -2v$ و جواب آن

ثابت دلخواه می باشد . به این طریق با انتگرال گیری از معادله (۲-۵-۱) بدست می آوریم

$$\mathbf{v} = (c_1 \exp(-2t), c_2 \exp(-t), c_3 \exp(2t))^T$$

بنابراین

$$\mathbf{x} = P\mathbf{v} = c_1 \begin{pmatrix} -4 \\ 5 \\ 7 \end{pmatrix} e^{-2t} + c_2 \begin{pmatrix} -3 \\ 4 \\ 2 \end{pmatrix} e^{-t} + c_3 \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ -1 \end{pmatrix} e^{2t} \quad (۳-۵-۱)$$

جواب معادله (۱-۵-۱) است . از این جواب عمومی می توانیم جوابهای خصوصی را به دست آوریم . برای مثال ، اگر داده اضافی $\mathbf{x}(0) = (2, -12, 24)^T$ در دست باشد ، آن گاه یک مسأله مقدار اولیه با جواب زیر خواهیم داشت

$$\mathbf{x} = 4 \begin{pmatrix} -4 \\ 5 \\ 7 \end{pmatrix} e^{-2t} - 6 \begin{pmatrix} -3 \\ 4 \\ 2 \end{pmatrix} e^{-t} - 8 \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ -1 \end{pmatrix} e^{2t}.$$

جزئیات به عنوان تمرین گذاشته می شود (تمرین ۳ را ملاحظه کنید) .

یک راه دیگر برای حل مثال فوق به شکل زیر است :

ابتدا معادله $A\dot{\mathbf{x}} = \dot{\mathbf{x}} - A\mathbf{x}$ را در نظر گرفته و فرض می کنیم دارای جوابی به صورت $\mathbf{x} = \mathbf{c} \exp(\lambda t)$ است ، که λ یک اسکالر و \mathbf{c} یک بردار ثابت است . در این صورت $A\dot{\mathbf{x}} = \mathbf{c}\lambda \exp(\lambda t)$ ، در نتیجه داریم $A\mathbf{c}\exp(\lambda t) = \mathbf{c}\lambda \exp(\lambda t)$ یا $A\mathbf{c} = \mathbf{c}\lambda$. اما از این جانتبیجه می شود که یک جواب غیربدیهی می توان یافت به شرط آن که \mathbf{c} یک بردار ویژه A متناظر با مقادیر ویژه λ باشد . پس اگر A یک ماتریس قطری شدنی باشد ، روش‌های بخش ۴-۱ قابل استفاده است . جزئیات در مثال زیر نشان داده شده اند .

مثال ۱-۵-۴ دستگاه معادلات دیفرانسیل زیر را حل کنید

$$\dot{\mathbf{x}} = \begin{pmatrix} -4 & 5 & 5 \\ -5 & 6 & 5 \\ -5 & 5 & 6 \end{pmatrix} \mathbf{x}.$$

حل : مقادیر ویژه ماتریس ضرایب عبارتند از $\lambda_1 = 1$ و $\lambda_2 = \lambda_3 = 6$ (مثال ۱-۴-۲ را بینید) . بردارهای ویژه متناظر به ترتیب عبارتند از $(1, 0, 1)^T$ ، $(1, 1, 0)^T$ ، $(1, 1, 1)^T$ ، که نشان می دهد $(1, 1, 1)^T \exp(6t)$ و $(1, 1, 0)^T \exp(6t)$ و $(1, 0, 1)^T \exp(6t)$ جواب هستند . ترکیبی خطا

از این جوابها چنین است

$$\mathbf{x} = c_1 \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix} \exp(t) + c_2 \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} \exp(t) + c_3 \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{pmatrix} \exp(6t).$$

عبارت اخیر جواب عمومی دستگاه داده شده است، زیرا ترکیبی خطی از سه جواب مستقل خطی است، به این دلیل که

$$\begin{vmatrix} \exp(t) & \exp(t) & \exp(6t) \\ 0 & \exp(t) & \exp(6t) \\ \exp(t) & 0 & \exp(6t) \end{vmatrix} = \exp(8t),$$

و هرگز صفر نمی شود. دترمینان فوق دترمینان رونسکی سه جواب دستگاه نامیده می شود. صفر نشدن دترمینان رونسکی دلیلی است براین که جواب به دست آمده، جواب عمومی است. این مبحث در بخش ۱-۷ بیشتر مورد بررسی قرار خواهد گرفت. حال قضیه زیر را بیان می کنیم.

قضیه ۱-۵-۱: دستگاه معادلات همگن زیر را در نظر می گیریم

$$\dot{\mathbf{x}}(t) = A(t)\mathbf{x}(t), \quad \mathbf{x}(t_0) = \mathbf{x}_0, \quad (4-5-1)$$

که عناصر ماتریس $A(t)$ ، $n \times n$ بربازه $t < t_0 < a$ پیوسته اند و \mathbf{x}_0 یک بردار مفروض است و $t_0 < b < a$. آن گاه یک جواب یکتا برای مسئله مقدار اوّلیه (۴-۵-۱) وجود دارد. علاوه بر آن، اگر

$$\mathbf{x}_1(t), \mathbf{x}_2(t), \dots, \mathbf{x}_n(t)$$

جوابهای مستقل خطی

$$\dot{\mathbf{x}}(t) = A(t)\mathbf{x}(t) \quad (5-5-1)$$

بر بازه $t < a$ باشند، آن گاه جواب عمومی معادله (۴-۵-۱) به صورت زیر است

$$\mathbf{x}(t) = c_1 \mathbf{x}_1(t) + c_2 \mathbf{x}_2(t) + \dots + c_n \mathbf{x}_n(t). \quad (6-5-1)$$

مجموعه جوابهای مستقل خطی بر بازه $t < a$ را مجموعه اساسی جوابها در آن بازه می نامند. در نتیجه یک مجموعه از جوابهای اساسی بر یک بازه، دارای یک دترمینان رونسکی غیر صفر برآن بازه است. در مثال ۱-۵-۱ مجموعه

$$\{(1, 0, 1)^T \exp(t), (1, 1, 0)^T \exp(t), (1, 1, 1)^T \exp(6t)\}$$

مجموعه‌ای اساسی از جوابهاست. اگر دستگاهی مانند (۵-۵) دارای n بردار ویژه مستقل خطی باشد، آن‌گاه جواب عمومی را می‌توان مستقیماً به دست آورد. وقتی تعداد بردارهای ویژه مستقل خطی کمتر از n باشد (که تنها وقتی اتفاق می‌افتد که یک یا چند مقدار ویژه تکراری باشد)، در آن صورت، همان‌گونه که در مثال بعدی نشان داده شده است روش دیگری باید به کار برد.

مثال ۱-۵-۴ جواب عمومی دستگاه زیر را باید

$$\dot{\mathbf{x}} = \begin{pmatrix} 4 & 6 & 6 \\ 1 & 3 & 2 \\ -1 & -5 & -2 \end{pmatrix} \mathbf{x}.$$

(با مثال ۱-۴-۳ مقایسه کنید)

حل: در اینجا مقادیر ویژه عبارتند از $\lambda_1 = 1$ و $\lambda_2 = \lambda_3 = 2$ و بردارهای ویژه مستناظر با آن $(4, 1, -3)^T$ و $(3, 1, -2)^T$ می‌باشند. چون تنها دو بردار ویژه مستقل خطی وجود دارد، نمی‌توانیم فوراً جواب عمومی را بنویسیم ولی با اطلاعاتی که از معادلات دیفرانسیل معمولی داریم، حدس می‌زنیم که $c t \exp(2t)$ به ازای بردار ثابت \mathbf{c} جواب است. در این صورت فقط کافی است \mathbf{c} را باید برمی‌دانیم. برای این کار قرار می‌دهیم

$$\mathbf{x} = \mathbf{c} t \exp(2t), \quad \dot{\mathbf{x}} = \mathbf{c} [t \exp(2t)](2t+1)$$

و در معادله $\dot{\mathbf{x}} = A\mathbf{x}$ جایگزین می‌نماییم، که A ماتریس ضرایب است. پس

$$\mathbf{c}(2t+1) \exp(2t) = A\mathbf{c} t \exp(2t)$$

و

$$2t\mathbf{c} \exp(2t) + \mathbf{c} \exp(2t) - A\mathbf{c} t \exp(2t) = 0. \quad (V-5-1)$$

اما $(2t)$ و $\exp(2t)$ به ازای هر t مستقل خطی‌اند (تمرین ۴)، پس معادله آخر فقط وقتی می‌تواند برقرار باشد که ضرایب $t \exp(2t)$ و $\exp(2t)$ صفر باشند. بنابراین $\mathbf{c} = 0$ و باید در حدس خود تجدید نظر کنیم زیرا $\mathbf{x} = 0$ جوابی قابل قبول نیست. (چرا؟) یک بررسی مجدد معادله (۱-۵-۷) نشان می‌دهد که یک حدس بهتر به صورت زیر است:

$$\mathbf{x} = \mathbf{b} \exp(2t) + \mathbf{c} t \exp(2t)$$

که \mathbf{b} و \mathbf{c} بردارهای ثابتند . در این صورت

$$\dot{\mathbf{x}} = 2\mathbf{b} \exp(2t) + \mathbf{c} \exp(2t) + 2ct \exp(2t)$$

و با قرار دادن در معادله $A\mathbf{x} = \dot{\mathbf{x}}$ نتیجه می شود

$$2ct \exp(2t) + (2\mathbf{b} + \mathbf{c}) \exp(2t) = A(\mathbf{b} \exp(2t) + ct \exp(2t)).$$

حال اگر ضرایب $t \exp(2t)$ و $\exp(2t)$ را مساوی قرار دهیم دو معادله زیر نتیجه می شود

$$(A - 2I)\mathbf{c} = \mathbf{0},$$

$$(A - 2I)\mathbf{b} = \mathbf{c}.$$

از اوّلین معادله نتیجه می شود $\mathbf{c} = (3, 1, -2)^T$ (چرا؟) . دومین معادله دترمینانی برابر صفر دارد، $0 = -2I - A$ از این رو دارای جواب یکتا نیست . ولی بردار $\mathbf{b} = (3, 1, -\frac{3}{2})^T$ یک جواب است (تمرین ۵) . علاوه بر این، بردارهای $(3, 1, -2)^T$ ، $(4, 1, -3)^T$ و $(3, 1, -\frac{3}{2})^T$ مستقل خطی اند (تمرین ۶) و از آنها می توان برای تشکیل یک مجموعه اساسی از جوابها استفاده کرد . پس جواب عمومی را می توان به صورت زیر نوشت

$$\mathbf{x} = c_1 \begin{pmatrix} 4 \\ 1 \\ -3 \end{pmatrix} e^t + c_2 \begin{pmatrix} 3 \\ 1 \\ -\frac{3}{2} \end{pmatrix} e^{2t} + \begin{pmatrix} 3 \\ 1 \\ -2 \end{pmatrix} t e^{2t}.$$

امکان دارد که مقادیر ویژه یک ماتریس مختلط باشند . در این صورت، بردارهای ویژه و مجموعه اساسی جوابها عناصر مختلط دارند . ولی می توانیم با استفاده از فرمولهای اوپلر این عناصر را به سینوس و کسینوس تبدیل سازیم . با یک مثال این روش را تشریح می کنیم .

مثال ۱-۵-۳ جواب عمومی دستگاه زیر را باید .

$$\dot{\mathbf{x}} = \begin{pmatrix} 2 & -1 \\ 2 & 4 \end{pmatrix} \mathbf{x}.$$

حل : از معادله مشخصه

$$\begin{vmatrix} 2 - \lambda & -1 \\ 2 & 4 - \lambda \end{vmatrix} = (2 - \lambda)(4 - \lambda) + 2 = \lambda^2 - 6\lambda + 10 = 0,$$

مقادیر ویژه i و $-i$ به دست می آید . به ازای i داریم $\lambda_1 = 3 + i$ و $\lambda_2 = 3 - i$

$$\begin{pmatrix} 2 & -1 \\ 2 & 4 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \end{pmatrix} = (3 + i) \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \end{pmatrix}$$

یا $2x_1 - x_2 = (3 + i)x_1$. پس

$$x_1 = \frac{-x_2}{i+1} = \frac{(i-1)}{2} x_2$$

و بردار ویژه متناظر با λ_1 را می‌توان به صورت $(-1, 2)^T$ نوشت. همین طور بردار ویژه متناظر با $\lambda_2 = 3 - i$ به صورت $(i+1, -2)^T$ است. پس جواب عمومی چنین است

$$\begin{aligned} \mathbf{x} &= \begin{pmatrix} i-1 & i+1 \\ 2 & -2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} k_1 \exp(3+i)t \\ k_2 \exp(3-i)t \end{pmatrix} \\ &= \begin{pmatrix} (k_2 - k_1)e^{3t}(\cos t + \sin t) + i(k_1 + k_2)e^{3t}(\cos t - \sin t) \\ -2(k_2 - k_1)e^{3t} \cos t + 2i(k_1 + k_2)e^{3t} \sin t \end{pmatrix} \\ &= \begin{pmatrix} c_1 e^{3t}(\cos t + \sin t) + c_2 e^{3t}(\cos t - \sin t) \\ -2c_1 e^{3t} \cos t + 2c_2 e^{3t} \sin t \end{pmatrix} \\ &= c_1 \left(\begin{pmatrix} -1 \\ -2 \end{pmatrix} \cos t + \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} \sin t \right) e^{3t} + c_2 \left(\begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} \cos t + \begin{pmatrix} -1 \\ 2 \end{pmatrix} \sin t \right) e^{3t}, \end{aligned} \quad (8-5-1)$$

که در آن به جای $k_1 - k_2$ عدد c_1 و به جای $i(k_1 + k_2)$ عدد c_2 را قرار داده ایم. (تمرین ۲۹ را نیز ملاحظه کنید که در آن جانشان داده شده است که c_1 و c_2 حقیقی‌اند).

در اینجا ذکر یک نکته ضروری است. چون بردارهای ویژه با تقریب یک ضریب مشخص می‌شوند، امکان دارد جواب عمومی به دست آمده در نظر اول شیوه معادله (۸-۵-۱) نباشد. ولی قضیه (۱-۵-۱) اطمینان می‌دهد که جواب یکنائب و جوابهایی که به ظاهر «متفاوت» هستند در واقع معادلنند. برای مثال، می‌توان نشان داد (تمرین ۸) که جواب عمومی مثال (۳-۵-۱) به صورت زیر نیز نوشته می‌شود

$$\begin{aligned} \mathbf{x} &= b_1 \left(\begin{pmatrix} -1 \\ 1 \end{pmatrix} \cos t + \begin{pmatrix} 0 \\ -1 \end{pmatrix} \sin t \right) e^{3t} \\ &\quad + b_2 \left(\begin{pmatrix} 0 \\ -1 \end{pmatrix} \cos t - \begin{pmatrix} -1 \\ 1 \end{pmatrix} \sin t \right) e^{3t}. \end{aligned} \quad (9-5-1)$$

توجه کنید که اگر $(i_1)\mathbf{x}_1$ و $(i_2)\mathbf{x}_2$ جوابهای مستقل خطی $A\mathbf{x} = \mathbf{x}$ باشد، آن‌گاه جواب عمومی به صورت زیر نوشته می‌شود

$$\mathbf{x}(t) = c_1 \mathbf{x}_1(t) + c_2 \mathbf{x}_2(t),$$

که c_1 و c_2 ثابت‌های حقیقی‌اند.

تا اینجا فقط دستگاه معادلات همگن را بررسی کرده‌ایم. حال مثال‌هایی از دستگاه‌های ناهمگن نشان می‌دهیم. روش ما همانند معادلات دیفرانسیل مرتبه دوم ناهمگن است، یعنی، یک جواب خصوصی به دست می‌آوریم و آن را به جواب دستگاه همگن متناظر (جواب مکمل) اضافه می‌کنیم. خواهیم دید که روش تغییر پارامترها که در معادلات دیفرانسیل مرتبه دوم خطی مورد استفاده قرار می‌گیرد، در یافتن جواب خصوصی مفید خواهد بود. ولی تحت شرایطی، روش ضرایب نامعین محاسبه را آسان می‌کند. مثال‌هایی از هر دو روش را ارائه می‌کنیم.

مثال ۱-۵-۴ یک جواب خصوصی برای دستگاه زیر باید

$$\dot{\mathbf{x}} = \begin{pmatrix} 4 & -9 & 5 \\ 1 & -10 & 7 \\ 1 & -17 & 12 \end{pmatrix} \mathbf{x} + \begin{pmatrix} 1 + 13t \\ 3 + 15t \\ 2 + 26t \end{pmatrix}.$$

حل: با استفاده از روش ضرایب نامعین، فرض می‌کنیم

$$\mathbf{x}_p = \mathbf{a} + \mathbf{b}t, \quad \dot{\mathbf{x}}_p = \mathbf{b},$$

که \mathbf{a} و \mathbf{b} بردارهای ثابت هستند و باید تعیین شوند. با جایگزین نمودن در دستگاه داده شده، داریم

$$\mathbf{b} = \begin{pmatrix} 4 & -9 & 5 \\ 1 & -10 & 7 \\ 1 & -17 & 12 \end{pmatrix} (\mathbf{a} + \mathbf{b}t) + \begin{pmatrix} 1 + 13t \\ 3 + 15t \\ 2 + 26t \end{pmatrix},$$

که در واقع یک دستگاه خطی شامل شش معادله و شش مجهول است و مجهولات مؤلفه‌های \mathbf{a} و \mathbf{b} هستند. آسانتر است که ابتدا \mathbf{b} را به دست آوریم. برای این کار ضرایب t را در دو طرف معادله مساوی هم قرار می‌دهیم. به این ترتیب $(1, 3, 2)^T = \mathbf{b}$ و سپس $(0, 0, 0)^T = \mathbf{a}$ به دست می‌آید. (تمرین ۱۰). پس یک جواب خصوصی عبارت است از

$$\mathbf{x}_p = (t, 3t, 2t)^T.$$

حال روش تغییر پارامترها را برای معادله

$$\dot{\mathbf{x}} = A\mathbf{x} + \mathbf{f}(t) \quad (1-5-1)$$

به کار می‌گیریم با این محدودیت که ماتریس $n \times n$ ، A قطری شدنی است. هرچند ممکن است این شرط خیلی محدود کننده باشد اما مسائل زیادی از این نوع در ریاضیات کاربردی پیش

می‌آیند. به خاطر بیاورید که هر ماتریس متقارن قطری شدنی است و این یک واقعیت است که در مدل‌سازی مسائل فیزیکی با ماتریسهای متقارن زیاد مواجه می‌شویم.

اگر

$$\mathbf{x} = c_1 \mathbf{x}_1 + c_2 \mathbf{x}_2 + \cdots + c_n \mathbf{x}_n$$

جواب عمومی دستگاه همگن $A\mathbf{x} = \dot{\mathbf{x}}$ باشد، فرض می‌کنیم

$$\mathbf{x}_p = u_1 \mathbf{x}_1 + u_2 \mathbf{x}_2 + \cdots + u_n \mathbf{x}_n, \quad (11-5-1)$$

جواب خصوصی دستگاه ناهمگن (10-5-1) باشد که، u_i ‌ها توابعی از t هستند. از

$$\mathbf{x}_p = \sum_{i=1}^n u_i \mathbf{x}_i$$

به دست می‌آوریم

$$\dot{\mathbf{x}}_p = \sum_{i=1}^n (u_i \dot{\mathbf{x}}_i + \dot{u}_i \mathbf{x}_i),$$

و با جایگذاری در معادله (10-5-1) و تجدیدآرایش خواهیم داشت

$$\sum_{i=1}^n u_i (\dot{\mathbf{x}}_i - A \mathbf{x}_i) + \sum_{i=1}^n \dot{u}_i \mathbf{x}_i = \mathbf{f}(t).$$

اما مجموع اول برابر صفر است، زیرا \mathbf{x} ‌ها جوابهای دستگاه ناهمگن هستند. بنابراین

$$\sum_{i=1}^n \dot{u}_i \mathbf{x}_i = \mathbf{f}(t), \quad (12-5-1)$$

که می‌توان آن را برحسب $\dot{\mathbf{x}}$ ‌ها حل نمود از آن جا، «ها با انتگرال گیری به دست می‌آیند. سپس با جایگزین کردن این مقادیر در معادله (11-5-1) جواب خصوصی نتیجه می‌شود. توجه کنید که معادله (12-5-1) یک دستگاه از معادلات خطی برحسب $\dot{\mathbf{x}}$ ‌هاست و آن را می‌توان با روش حذفی گاوس یا روش‌های دیگری که قبلًا دیده ایم حل کرد. مطمئن هستیم که دستگاه دارای جواب یکتاست، زیرا ماتریس ضرایب دستگاه ناتکین است؛ در واقع این ماتریس مجموعه جواب اساسی دستگاه $A\mathbf{x} = \dot{\mathbf{x}}$ است. مفاهیم فوق را با مثالی تشریح می‌کنیم.

مثال ۱۰-۵-۵ جواب عمومی دستگاه همگن

$$\dot{\mathbf{x}} = \begin{pmatrix} -1 & 1 \\ -5 & 3 \end{pmatrix} \mathbf{x}$$

عبارت است از

$$\mathbf{x} = c_1 \begin{pmatrix} \cos t \\ 2 \cos t - \sin t \end{pmatrix} e^t + c_2 \begin{pmatrix} \sin t \\ 2 \sin t + \cos t \end{pmatrix} e^t.$$

یک جواب خصوصی برای دستگاه ناهمگن زیر باید

$$\dot{\mathbf{x}} = \begin{pmatrix} -1 & 1 \\ -5 & 3 \end{pmatrix} \mathbf{x} + \begin{pmatrix} \cos t \\ 0 \end{pmatrix}.$$

حل : جواب خصوصی را به صورت زیر در نظر می‌گیریم

$$\mathbf{x}_p = u_1 \begin{pmatrix} \cos t \\ 2 \cos t - \sin t \end{pmatrix} e^t + u_2 \begin{pmatrix} \sin t \\ 2 \sin t + \cos t \end{pmatrix} e^t, \quad (13-5-1)$$

از این معادله مشتق می‌گیریم و آن را در دستگاه داده شده جایگزین می‌کنیم . از معادله (12-5-1)، داریم

$$\begin{aligned} \dot{u}_1 e^t \cos t + \dot{u}_2 e^t \sin t &= \cos t, \\ \dot{u}_1 (2 \cos t - \sin t) + \dot{u}_2 (2 \sin t + \cos t) &= 0, \end{aligned}$$

اگر این معادلات را نسبت به \dot{u}_1 و \dot{u}_2 (با استفاده از قاعدة کرامر یا حذفی) حل کنیم، آن‌گاه با استفاده از اتحدهای مثلثاتی به دست می‌آوریم

$$\dot{u}_1 = \frac{e^{-t}}{2} (1 + \cos 2t + 2 \sin 2t),$$

$$\dot{u}_2 = \frac{-e^{-t}}{2} (2 + 2 \cos 2t - \sin 2t).$$

با انتگرال گیری خواهیم داشت

$$u_1 = -\frac{1}{2} e^{-t} (1 + \cos 2t),$$

$$u_2 = \frac{1}{2} e^{-t} (2 - \sin 2t).$$

سرانجام با قرار دادن این مقادیر در معادله (13-5-1) نتیجه می‌شود

$$\mathbf{x}_p = \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \end{pmatrix} \sin t - \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \end{pmatrix} \cos t.$$

با ارائه مثالی دیگر نشان می‌دهیم که چگونه مباحثت این بخش به یک دیگر مربوطند .

مثال ۱-۵-۶ جواب عمومی دستگاه زیر را باید

$$\dot{\mathbf{x}} = \begin{pmatrix} 4 & -2 \\ 1 & 1 \end{pmatrix} \mathbf{x} + \begin{pmatrix} -2e^t \\ e^{-2t} \end{pmatrix}.$$

حل : فرض کنید

$$A = \begin{pmatrix} 4 & -2 \\ 1 & 1 \end{pmatrix}, \quad \mathbf{f}(t) = \begin{pmatrix} -2e^t \\ e^{-2t} \end{pmatrix}.$$

داریم

$$|A - \lambda I| = \begin{vmatrix} 4 - \lambda & -2 \\ 1 & 1 - \lambda \end{vmatrix} = \lambda^2 - 5\lambda + 6 = 0,$$

که نشان می دهد مقادیر ویژه دستگاه همگن عبارتند از $\lambda_1 = 2$ و $\lambda_2 = 3$. به ازای $\lambda_1 = 2$ بردار ویژه $(1, 1)^T$ و به ازای $\lambda_2 = 3$ بردار ویژه $(2, 1)^T$ به دست می آید. بنابراین جواب مکمل (جواب دستگاه همگن) چنین است

$$\mathbf{x}_c = c_1 \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \end{pmatrix} e^{2t} + c_2 \begin{pmatrix} 2 \\ 1 \end{pmatrix} e^{3t},$$

که c_1 و c_2 ثابت‌های دلخواهند. حال تعریف می کنیم

$$P = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 1 & 1 \end{pmatrix},$$

این ماتریس ناتکین است و ستونهای آن بردارهای ویژه A هستند. داریم

$$P^{-1} = \begin{pmatrix} -1 & 2 \\ 1 & -1 \end{pmatrix}$$

و (2, 3) $P^{-1}AP = \text{diag}$. پس، اگر قرار دهیم $\dot{\mathbf{x}} = P\dot{\mathbf{v}}$ و $\mathbf{x} = Pv$ ، دستگاه ناهمگن به صورت زیر در می آید

$$P\dot{\mathbf{v}} = APv + \mathbf{f}$$

با

$$\dot{\mathbf{v}} = P^{-1}AP\mathbf{v} + P^{-1}\mathbf{f} = \begin{pmatrix} 2 & 0 \\ 0 & 3 \end{pmatrix} \mathbf{v} + P^{-1}\mathbf{f}$$

$$= \begin{pmatrix} 2 & 0 \\ 0 & 3 \end{pmatrix} \mathbf{v} + \begin{pmatrix} 2 \\ -2 \end{pmatrix} e^t + \begin{pmatrix} 2 \\ -1 \end{pmatrix} e^{-2t}.$$

جواب این دستگاه مجموع جواب مکمل

$$\mathbf{v}_c = c_1 \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} e^{2t} + c_2 \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix} e^{3t},$$

و یک جواب خصوصی است . برای یافتن جواب اخیر ، فرض می کنیم

$$\mathbf{v}_p = u_1 \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} e^{2t} + u_2 \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix} e^{3t};$$

در این صورت از معادله (۱-۵-۱۲) نتیجه می شود

$$\dot{u}_1 \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} e^{2t} + \dot{u}_2 \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix} e^{3t} = \begin{pmatrix} 2 \\ -2 \end{pmatrix} e^t + \begin{pmatrix} 2 \\ -1 \end{pmatrix} e^{-2t}.$$

از این معادله بسادگی به دست می آوریم

$$\dot{u}_1 = 2e^{-t} + 2e^{-4t},$$

$$\dot{u}_2 = -2e^{-2t} - e^{-5t}.$$

و با انتگرال گیری خواهیم داشت

$$u_1 = -2e^{-t} - \frac{1}{2}e^{-4t},$$

$$u_2 = e^{-2t} + \frac{1}{3}e^{-5t},$$

بنابراین جواب خصوصی عبارت است از

$$\mathbf{v}_p = \begin{pmatrix} -2 \\ 1 \end{pmatrix} e^t + \frac{1}{10} \begin{pmatrix} -5 \\ 2 \end{pmatrix} e^{-2t}.$$

پس

$$\mathbf{v} = c_1 \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} e^{2t} + c_2 \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix} e^{3t} + \begin{pmatrix} -2 \\ 1 \end{pmatrix} e^t + \frac{1}{10} \begin{pmatrix} -5 \\ 2 \end{pmatrix} e^{-2t}$$

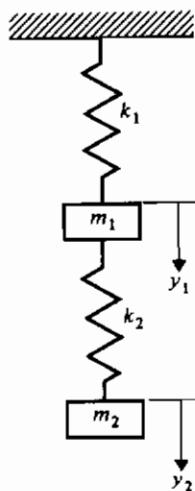
$$\mathbf{x} = P\mathbf{v} = c_1 \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \end{pmatrix} e^{2t} + c_2 \begin{pmatrix} 2 \\ 1 \end{pmatrix} e^{3t} + \begin{pmatrix} 0 \\ -1 \end{pmatrix} e^t + \frac{1}{10} \begin{pmatrix} -1 \\ -3 \end{pmatrix} e^{-2t}$$

جواب عمومی دستگاه داده شده است .

باید توجه داشت روش‌های تبدیل لاپلاس نیز برای حل دستگاه‌های مورد بحث در این بخش قابل استفاده‌اند .

اگر ماتریس ضرایب A در $\ddot{x} = Ax + f(t)$ یا $\ddot{x} = Ax$ ثابت نباشد بلکه تابعی از t ، مثلاً $A(t)$ باشد، آن‌گاه ممکن است محاسبات لازم برای بدست آوردن جواب خیلی زیادتر باشد. در این موارد روش‌های عددی که در بخش بعد از آنچه خواهد شد می‌توانند مفیدتر باشند.

دستگاه‌های معادلات دیفرانسیل ممکن است از مسائلی که در آنها بیش از یک متغیر وابسته وجود دارد ناشی شده باشند؛ یک مثال از این قبیل مسائل دستگاه جرم-فزر است که در شکل ۱-۵-۱ نشان داده شده است. در این جا m_1 و m_2 جرم‌های آویزان از فنرهایی با ثابتی k_1 و k_2 هستند. جایه جایی دو جرم از نقاط تعادل با y_1 و y_2 نشان داده می‌شوند و جهت مثبت به طرف پایین اختیار شده است. فرض می‌کنیم جرمها در دو نقطه متتمرکز شده‌اند، فنرها بدون وزن هستند و نیروی میرا وجود ندارد. این دستگاه را می‌توان با تغییر مکان اوّلیه و / یا سرعت اوّلیه مشخص دو جرم و یا اعمال یک تابع نیرو به یک یا هر دو جرم به نوسان درآورد.

شکل ۱-۵-۱ دستگاه جرم، فنر

با استفاده از قانون دوم نیوتون و توجه به نیروهای وارد بر هر جرم می‌توانیم معادلات زیر را بنویسیم

$$m_1\ddot{y}_1 = k_2(y_2 - y_1) - k_1y_1,$$

$$m_2\ddot{y}_2 = -k_2(y_2 - y_1).$$

در این جا y_1 - y_2 جایه‌جایی نسبی دو جرم است. معادلات را می‌توان به صورت زیر

$$\ddot{y}_1 = -\frac{(k_1 + k_2)}{m_1} y_1 + \frac{k_2}{m_1} y_2,$$

$$\ddot{y}_2 = \frac{k_2}{m_2} y_1 - \frac{k_2}{m_2} y_2,$$

یا به شکل ماتریسی $Ay = \ddot{y}$ نوشته، که در آن

$$y = \begin{pmatrix} y_1 \\ y_2 \end{pmatrix} \quad \text{و} \quad A = \begin{pmatrix} -\frac{(k_1 + k_2)}{m_1} & \frac{k_2}{m_1} \\ \frac{k_2}{m_2} & -\frac{k_2}{m_2} \end{pmatrix}.$$

این دستگاه با دستگاههایی که در این بخش بررسی نموده ایم از این جهت که در آن به جای مشتق اول، مشتق دوم وجود دارد متفاوت است. می‌توانیم این مسأله را به صورتی درآوریم که با آن آشنا هستیم. قرار می‌دهیم $\ddot{y} = \omega^2 x \exp(\omega t)$ ، $y = x \exp(\omega t)$ معادله $Ay = \ddot{y}$ به صورت $Ax = \omega^2 x$ در می‌آید. پس برای بدست آوردن جواب دستگاه، باید بردارهای ویژه و مقادیر ویژه متناظر را در ماتریس A بیابیم. جزئیات این مسأله به عنوان تمرین واگذار می‌شود (تمرین ۱۵ را ملاحظه کنید).

تمرینهای ۱-۱

-۱ ماتریس زیر مفروض است

$$A = \begin{pmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 2 & 1 & -1 \\ -8 & -5 & -3 \end{pmatrix},$$

مقادیر ویژه و بردارهای ویژه متناظر با آنها را پیدا کنید.

-۲ معکوس ماتریس زیر را بیابید.

$$P = \begin{pmatrix} -4 & -3 & 0 \\ 5 & 4 & 1 \\ 7 & 2 & -1 \end{pmatrix}.$$

-۳ در معادله $(1-5-3)$ با استفاده از مقادیر اولیه $x(0) = (2, -12, 24)^T$ ، مقادیر c_1 ، c_2 و c_3 را بیابید.

- ۴ نشان دهید $t \exp(2t)$ و $t \exp(2t)$ به ازای هر t مستقل خطی‌اند. (راهنمایی: از معادله $c_1 t \exp(2t) + c_2 t^2 \exp(2t) = 0$ مشتق بگیرید تا معادله دیگری به دست آید.)

$$\text{در مثال ۱-۵-۲ نشان دهید } \mathbf{b} = \left(3, 1 - \frac{3}{2}\right)^T \text{ جواب معادله} \quad -۵$$

- $(A - 2I)\mathbf{b} = (3, 1, -2)^T$.
است.

- ۶ نشان دهید مجموعه بردارهای

- $\{(4, 1, -3), (3, 1, -2), (3, 1, -\frac{3}{2})\}$ یک مجموعه مستقل خطی است.

- ۷ محاسبات مثال ۱-۵-۳ را بتفصیل انجام دهید.

- ۸ تحقیق کنید هر دو معادله $(1-5-8)$ و $(1-5-9)$ در دستگاه مثال ۱-۵-۳ صدق می‌کنند.

- ۹ معادله $(1-5-8)$ را از معادله $(1-5-9)$ نتیجه بگیرید.

- ۱۰ در مثال ۱-۵-۴، \mathbf{a} و \mathbf{b} را بایابید.

- ۱۱ جواب مکمل را در مثال $(1-5-4)$ به دست آورید.

- ۱۲ جواب عمومی دستگاه زیر را بایابید.

$$\mathbf{x} = \begin{pmatrix} -1 & 1 \\ -5 & 3 \end{pmatrix} \mathbf{x}.$$

(با مثال ۱-۵-۵ مقایسه کنید.)

- ۱۳ محاسبات مثال ۱-۵-۵ را بتفصیل انجام دهید.

- ۱۴ در مثال ۱-۵-۶، \mathbf{u}_1 ، \mathbf{u}_2 ، \mathbf{u}_3 و \mathbf{u}_4 را بایابید.

- ۱۵ مقادیر ویژه و بردارهای ویژه متاظر با آنها را برای دستگاهی با دو درجه آزادی، که در شکل ۱-۵-۱ نشان داده شده، در حالت خاص $k_1 = k_2 = m_1 = m_2 = m$ بایابید.

- ۱۶ جواب عمومی هریک از دستگاههای همگن زیر را بایابید.

$$\mathbf{x} = \begin{pmatrix} 1 & -2 \\ -4 & -1 \end{pmatrix} \mathbf{x} \quad (\text{ب}) \quad \mathbf{x} = \begin{pmatrix} 4 & -4 \\ 12 & 17 \end{pmatrix} \mathbf{x} \quad (\text{ب}) \quad \mathbf{x} = \begin{pmatrix} 3 & 2 \\ 1 & 2 \end{pmatrix} \mathbf{x} \quad (\text{الف})$$

$$\mathbf{x} = \begin{pmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 2 & 1 & -1 \\ -8 & -5 & -3 \end{pmatrix} \mathbf{x} \quad (\text{ث}) \quad \mathbf{x} = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 2 & 1 & -2 \\ 3 & 2 & 1 \end{pmatrix} \mathbf{x} \quad (\text{ت})$$

۱۷ - هریک از مسائل مقدار اوگیه زیر را حل کنید .

$$\dot{\mathbf{x}} = \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} \mathbf{x}, \quad \mathbf{x}(0) = (1, 0)^T \quad (\text{الف})$$

$$\dot{\mathbf{x}} = \begin{pmatrix} 4 & 1 \\ -8 & 8 \end{pmatrix} \mathbf{x}, \quad \mathbf{x}\left(\frac{\pi}{4}\right) = (0, 1)^T \quad (\text{ب})$$

$$\dot{\mathbf{x}} = \begin{pmatrix} 1 & 3 \\ 1 & -1 \end{pmatrix} \mathbf{x}, \quad \mathbf{x}(0) = (4, 12)^T \quad (\text{پ})$$

$$\dot{\mathbf{x}} = \begin{pmatrix} 6 & -7 \\ 1 & -2 \end{pmatrix} \mathbf{x}, \quad \mathbf{x}(0) = (-2, 1)^T \quad (\text{ت})$$

$$\dot{\mathbf{x}} = \begin{pmatrix} 1 & -1 & 4 \\ 3 & 2 & -1 \\ 2 & 1 & -1 \end{pmatrix} \mathbf{x}, \quad \mathbf{x}(0) = (3, -5, 0)^T \quad (\text{ث})$$

۱۸ - هریک از دستگاههای ناهمگن زیر را حل کنید .

$$\dot{\mathbf{x}} = \begin{pmatrix} 2 & -1 \\ 3 & -2 \end{pmatrix} \mathbf{x} + \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \end{pmatrix} t \quad (\text{ب}) \quad \dot{\mathbf{x}} = \begin{pmatrix} 1 & 3 \\ 1 & -1 \end{pmatrix} \mathbf{x} + \begin{pmatrix} \sin t \\ -\cos t \end{pmatrix} \quad (\text{الف})$$

$$\dot{\mathbf{x}} = \begin{pmatrix} -4 & 2 \\ 2 & 1 \end{pmatrix} \mathbf{x} + \begin{pmatrix} t \\ 3 \end{pmatrix} e^{2t} \quad (\text{ت}) \quad \dot{\mathbf{x}} = \begin{pmatrix} 2 & 1 \\ 4 & -1 \end{pmatrix} \mathbf{x} + \begin{pmatrix} 1 \\ -1 \end{pmatrix} e^t \quad (\text{پ})$$

۱۹ - در دستگاه جرم- فر با دو درجه آزادی که در شکل ۱-۵-۱ نشان داده شده، قرار دهد $y_3 = y_1 + y_2$ و $y_4 = y_1 - y_2$ ، و سپس معادلات را به صورت $\dot{\mathbf{y}} = A\mathbf{y}$ بنویسید .

۲۰ - در تمرین ۱۹ با جانشانیهای $k_1 = 1$ ، $m_1 = m_2 = 2$ ، $k_2 = 3$ و $k_3 = 2$ ، جواب عمومی را به دست آورید .

۲۱ - جواب هریک از دستگاههای زیر را به دست آورید .

$$\dot{\mathbf{x}} = \begin{pmatrix} 6 & -7 \\ 1 & -2 \end{pmatrix} \mathbf{x} \quad (\text{ب}) \quad \dot{\mathbf{x}} = \begin{pmatrix} 2 & 3 \\ 1 & 4 \end{pmatrix} \mathbf{x} \quad (\text{الف})$$

$$\dot{\mathbf{x}} = \begin{pmatrix} -3 & 8 \\ 2 & 3 \end{pmatrix} \mathbf{x} \quad (\text{ت}) \quad \dot{\mathbf{x}} = \begin{pmatrix} 2 & -1 \\ 3 & -2 \end{pmatrix} \mathbf{x} \quad (\text{پ})$$

۲۲ - جواب عمومی هریک از دستگاههای زیر را بیابید .

$$\dot{\mathbf{x}} = \begin{pmatrix} 1 & -1 & 4 \\ 3 & 2 & -1 \\ 2 & 1 & -1 \end{pmatrix} \mathbf{x} \quad \text{(ب)} \quad \dot{\mathbf{x}} = \begin{pmatrix} -1 & 0 & 1 \\ 0 & -1 & 1 \\ 1 & 1 & 0 \end{pmatrix} \mathbf{x} \quad \text{(الف)}$$

-۲۳ هریک از دستگاههای زیر را حل کنید.

$$\dot{\mathbf{x}} = \begin{pmatrix} 3 & -2 \\ 5 & -3 \end{pmatrix} \mathbf{x} \quad \text{(ب)} \quad \dot{\mathbf{x}} = \begin{pmatrix} -2 & -3 \\ 3 & 4 \end{pmatrix} \mathbf{x} \quad \text{(الف)}$$

$$\dot{\mathbf{x}} = \begin{pmatrix} 4 & 2 \\ -8 & -4 \end{pmatrix} \mathbf{x} \quad \text{(ت)} \quad \dot{\mathbf{x}} = \begin{pmatrix} 1 & -1 \\ 1 & 3 \end{pmatrix} \mathbf{x} \quad \text{(ب)}$$

-۲۴ جواب عمومی هریک از دستگاههای زیر را به دست آورید.

$$\dot{\mathbf{x}} = \begin{pmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 2 & 1 & -1 \\ -3 & 2 & 4 \end{pmatrix} \mathbf{x} \quad \text{(ب)} \quad \dot{\mathbf{x}} = \begin{pmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 2 & 1 & -1 \\ 0 & -1 & 1 \end{pmatrix} \mathbf{x} \quad \text{(الف)}$$

-۲۵ نشان دهید دستگاه

$$t\dot{\mathbf{x}} = \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{pmatrix} \mathbf{x} = A\mathbf{x}$$

دارای جواب غیربدیهی $t > 0$ ، $\mathbf{x} = \mathbf{c} t^A$ است، که λ مقدار ویژه A است.

-۲۶ با استفاده از تمرین ۲۵، جواب هریک از دستگاههای زیر را برای $t > 0$ بیابید.

$$t\dot{\mathbf{x}} = \begin{pmatrix} 2 & 1 \\ -2 & -2 \end{pmatrix} \mathbf{x} \quad \text{(ب)} \quad t\dot{\mathbf{x}} = \begin{pmatrix} 5 & -1 \\ 3 & 1 \end{pmatrix} \mathbf{x} \quad \text{(الف)}$$

-۲۷ ذره‌ای در \mathbb{R}^2 بر طبق معادله

$$\dot{\mathbf{x}} = \begin{pmatrix} 0 & a \\ -a & 0 \end{pmatrix} \mathbf{x},$$

حرکت می‌کند که a یک ثابت مثبت است.

الف) معادلات پارامتری مسیر آن را به دست آورید.

ب) نشان دهید مسیر یک دایره به مرکز مبدأ مختصات است.

-۲۸ ذره‌ای در \mathbb{R}^3 بر طبق معادله زیر حرکت می‌کند

$$\dot{\mathbf{x}} = \begin{pmatrix} 0 & -1 & -2 \\ 1 & 0 & 1 \\ 2 & -1 & 0 \end{pmatrix} \mathbf{x}.$$

معادلات پارامتری مسیر ذره را باید.

- الف) جواب عمومی مثال ۱-۵-۳ را به صورت

$$\mathbf{x} = (k_2 - k_1)\mathbf{u}_1 + i(k_1 + k_2)\mathbf{u}_2,$$

بنویسید که \mathbf{u}_1 و \mathbf{u}_2 حقیقی‌اند.

ب) نشان دهید \mathbf{u}_1 و \mathbf{u}_2 در معادله داده شده صدق می‌کنند.

پ) نشان دهید \mathbf{u}_1 و \mathbf{u}_2 جوابهای مستقل خطی دستگاه داده شده هستند.

ت) نتیجه بگیرید که معادله (۱-۵-۸) با ضرایب حقیقی c_1 و c_2 جواب عمومی دستگاه است.

۶-۱ روش‌های عددی

در تمرین ۲۶ بخش ۲-۱، به انواع دستگاه‌های معادلات جبری خطی که در عمل با آنها مواجه می‌شویم اشاره کردیم. عناصر ماتریس ضرایب ممکن است اعداد تقریبی باشند، یعنی اعدادی که از داده‌های یک آزمایش به دست آمده باشند. وقتی این اعداد تقریبی در محاسبات عددی به کار برده می‌شوند، مثلاً وقتی یک ماتریس به صورت پلکانی در می‌آید، خطاهای کوچک ممکن است بزرگ شوند. در آن صورت می‌خواهیم بدانیم آیا نتیجه نهایی باز هم معنی دارد. مطالعه عمیق مسائلی از این نوع به متخصصان آنالیز عددی مربوط می‌شود. یکی از اهداف ما در این بخش اشاره به مشکلات استفاده از روش‌های عددی است. اطلاعاتی که در اینجا ارائه می‌شود برای ریاضی دانان کاربردی می‌توانند مفید باشند زیرا آنها اغلب جواب مسائل را به کمک کامپیوتر به دست می‌آورند.

دستگاه معادلات جبری خطی

ابتدا روش‌های مختلف حل یک دستگاه معادلات جبری خطی را بررسی می‌کنیم. قاعدة معمول کرامر در صورت قابل استفاده بودن (یعنی، اگر دستگاه معادلات جواب یکتا داشته باشد) ساده‌ترین روش است. در این روش باید دترمینانها محاسبه شوند که عیب بزرگی محسوب می‌شود. محاسبه یک دترمینان به کمک بسط آن بر حسب همه عاملها کاری بیهوده است. برآورده شده است که برای حل یک دستگاه شامل ده معادله با قاعده کرامر در حدود

۷۰، ۱۰۰۰، ۱۰۰۰ عمل ضرب و تقسیم لازم است. بدینهی است حل دستگاههای بزرگ به وقت زیادی از کامپیوتر نیاز دارند. یک راه کم کردن این زمان استفاده از اعمال سطحی است که درنتیجه ماتریسهای مربوط به مثلثی تبدیل می شوند. دترمینان یک ماتریس مثلثی برابر حاصل ضرب عناصر قطری آن است. بنابراین وقتی ماتریسها به شکل مثلثی باشند، اجرای قاعدة کرامر عملی است.

اما اگر بخواهیم دستگاهی را به صورت مثلثی درآوریم، ساده‌ترین راه، استفاده از روش حذفی گاووس است. این روش به دستگاههایی که جواب یکتا دارند محدود نمی شود و برنامه نویسی آن هم تا اندازه‌ای ساده است زیرا تنها سه عمل سطحی مقدماتی با کمی منطق به کار می رود. این روش نیاز به جانشانی از آخر دارد و به نظر می رسد که روش کاهش گاووس-ژردان که نتایج را بطور صریح می دهد کارایی بهتر دارد. اما برآورد شده است که برای بزرگ «تعداد متغیرهای است» روش کاهش گاووس-ژردان در حدود ۵۰ درصد بیش از روش حذفی گاووس به عملیات نیاز دارد.

اما حتی روش حذفی گاووس نیز در معرض خطاست. در بعضی حالات ضرایب دستگاه طوری هستند که نتایج نسبت به گرد کردن حساس می باشند. در این صورت می گوییم که دستگاه نامساعد است، که بطور نادقیق به این معناست که ماتریس «اقریباً» تکین است، یعنی، دترمینان آن «نزدیک» به صفر می باشد. برای بحث کاملتر به یکی از کتابهای مرجع در این زمینه که در پایان کتاب ذکر شده‌اند، مراجعه نمایید.

روش حذفی گاووس ماتریس را به صورت پلکانی سطحی در می آورد که لازم است در هر سطر غیر صفر، اوّلین عنصر غیر صفر، برابر واحد باشد. برای این کار باید عناصر یک سطر را به عددی مخالف صفر تقسیم کنیم، و اگر این عدد نزدیک به صفر باشد، از این تقسیم نتایج بی معنی به دست خواهد آمد. روشهی به نام محورگیری وجود دارد که در آن با چنین مقسم علیه‌های کوچکی مواجه نمی شویم. در این روش معادلات را به گونه‌ای تجدید آرایش می کنیم که در هر گام بزرگترین ضریب از حیث قدر مطلق روی قطر قرار گیرد.

یک منبع دیگر خطا از آن جا ناشی می شود که مجموعه‌ای از معادلات ممکن است متضمن روابط بین کمیتهایی باشد که با واحدهایی کاملاً متفاوت اندازه گیری شده‌اند. درنتیجه بعضی از معادلات ممکن است ضرایب بزرگ و بعضی ضرایب کوچک داشته باشند. این مشکل نیز می تواند با مقیاس‌بندی، یعنی، تقسیم هر سطر بر بزرگترین ضریب از حیث قدر مطلق،

بر طرف گردد.

اگر ماتریس ضرایب ناتکین باشد یا فتن معکوس یک ماتریس روشی دیگر برای حل یک دستگاه از معادلات است. اگر ماتریس «تقریباً» ناتکین باشد، در آن صورت مشکلی که قبلاً به آن اشاره شد، پیش می‌آید. معکوس کردن یک ماتریس با روش کاهش گاوس-ژردان نیز عیوب همان روش را به همراه خواهد داشت. در این مرور باید مذکور شویم که یافتن معکوس با روش حذفی گاوس و کاهش گاوس-ژردان تقریباً به یک اندازه عملیات نیاز دارد. این نتیجه‌ای دور از انتظار است، از این نظر که در حل دستگاهها، روش حذفی گاوس کارایی خیلی بیشتری دارد. برای مقایسه، ارقام زیر توسط اشتاینبرگ داده شده‌اند. تمام ارقام به حل یک دستگاه $Ax = b$ شامل ده معادله و ده مجهول مربوط می‌شوند.

تعداد عمل ضرب	تعداد عمل جمع	
۳۴۹	۲۸۵	الف) محاسبه A^{-1}
۴۳۰	۳۷۵	ب) روش حذفی گاوس
۵۹۵	۴۵۰	پ) روش کاهش گاوس-ژردان
۱۰۰۰	۸۱۰	ت) محاسبه A^{-1} با روش حذفی گاوس

روشهای حل دستگاهی از معادلات که تاکنون مورد بحث قرار گرفته‌اند در دسته‌ای قرار می‌گیرند که «روشهای مستقیم» نامیده می‌شوند. این نام گذاری حاکی از آن است که بعد از تعداد متناهی عمل حسابی و منطقی به جواب می‌رسیم. روشی کاملاً متفاوت به نام «روشهای تکراری» نیز وجود دارد. در این روشهایک تخمین برای جواب انتخاب و متالیاً این تخمین تصحیح می‌شود تا تقریبی قابل قبول برای جواب به دست آید یا معلوم شود که روش همگراییست.

ساده‌ترین روش تکراری روش تکراری ژاکوبی^{*} است که برای اوّلین بار در سال ۱۸۴۶ به چاپ رسید. ابتدا این روش را تشریح می‌کنیم و سپس یک مثال می‌زنیم. اگر مجموعه‌ای از معادلات داشته باشیم آنها را به قسمی مرتب می‌کنیم که عناصر قطر از نظر اندازه بزرگترین مقدار ممکن را نسبت به اندازهٔ سایر عناصر در همان سطر داشته باشند (این عمل را «محور گیری» می‌نامند). فرض می‌کنیم معادلات قبلاً «مقیاس بندی» شده‌اند. در این صورت اوّلین معادله را

نسبت به x_1 ، دومی را نسبت به x_2 و الی آخر حل می کنیم. بنابراین متغیر x_3 ام به صورت زیر است

$$x_i = \frac{1}{a_{ii}} \left(b_i - \sum_{\substack{j=1 \\ j \neq i}}^n a_{ij} x_j \right), \quad i = 1, 2, \dots, n. \quad (1-6-1)$$

سپس مقادیر اوکیه (حدس) متغیرها را انتخاب کرده و آنها را $x_1^{(0)}, x_2^{(0)}, \dots, x_n^{(0)}$ می نامیم. این مقادیر را در طرف راست معادله (1-6-1) قرار داده و مقادیر جدید $x_1^{(1)}, x_2^{(1)}, \dots, x_n^{(1)}$ را محاسبه می کنیم. با ادامه این کار از معادله (1-6-1) مجموعه ای از مقادیر را برای x_i به دست می آوریم. وقتی مجموعه $(k+1)$ ام با مجموعه k ام با تقریبی که از قبل معین شده یکسان باشد، فرآیند را می توان متوقف کرد. معادله (1-6-1) را به صورت فرمول تکراری زیر نیز می توان نوشت:

$$x_i^{(k+1)} = \frac{1}{a_{ii}} \left(b_i - \sum_{\substack{j=1 \\ j \neq i}}^n a_{ij} x_j^{(k)} \right), \quad i = 1, 2, \dots, n. \quad (2-6-1)$$

مثال ۱-۶-۱ دستگاه زیر را با روش ژاکوبی تا سه رقم اعشار حل کنید.

$$\begin{aligned} 8x_1 + x_2 - x_3 &= 8 \\ 2x_1 + x_2 + 9x_3 &= 12 \\ x_1 - 7x_2 + 2x_3 &= -4, \end{aligned}$$

حل: پس از محور گیری و نوشتن معادله به شکل (1-6-1)، داریم (تمرین ۱ را ملاحظه کنید)

$$\begin{aligned} x_1 &= 1 & -0.125x_2 + 0.125x_3 \\ x_2 &= 0.571 + 0.143x_1 & + 0.286x_3 \\ x_3 &= 1.333 - 0.222x_1 - 0.111x_2. \end{aligned}$$

ساده ترین حدس اوکیه عبارت است از $x_1^{(0)} = x_2^{(0)} = x_3^{(0)} = 0$. نتایج در جدول زیر داده شده اند (تمرین ۲ را ملاحظه کنید).

$k =$	0	1	2	3	4	5	6	7
$x_1^{(k)}$	0	1.000	1.095	0.995	0.993	1.002	1.001	1.000
$x_2^{(k)}$	0	0.571	1.095	1.026	0.990	0.998	1.001	1.000
$x_3^{(k)}$	0	1.333	1.048	0.969	1.000	1.004	1.001	1.000

مثال بالا از کتاب آنالیز عددی کاربردی نوشته جرالد انتخاب شده است . اشتاینبرگ یک شرط کافی برای همگرایی روش ژاکوبی به دست آورده است، یعنی نشان داده است که $\mathbf{x}^{(k+1)} = \mathbf{b} + A\mathbf{x}^{(k)}$ همگراست هرگاه

$$\max_{\text{for } i=1, 2, \dots, n} \left\{ \sum_{j=1}^n |a_{ij}| \right\} < 1. \quad (3-6-1)$$

به عبارت دیگر، مجموع قدر مطلقهای عناصر سطر i ام باید برای هر i کمتر از ۱ باشد تا همگرایی تضمین شود .

روش ژاکوبی، روش جایه جاسازی توأم نیز نامیده می شود، زیرا هر عنصر در بردار جواب قبل از آن که در تکرار بعدی مورد استفاده قرار گیرد، محاسبه می شود . روش بهتر آن است که از هر x_i به مجرد آن که در دسترس باشد، برای محاسبه عناصر باقیمانده بردار جواب استفاده کنیم . این روش جایه جاسازی متوالی یا روش گاووس - سایدل * نام دارد و معمولاً سریعتر از روش ژاکوبی همگراست . ثابت شده است که روش گاووس - سایدل به ازای هر حدس اوّلیه همگراست، به شرط آن که ماتریس ضرایب معین مشتبث باشد، یعنی مقادیر ویژه آن همگی مشتبث باشند . مطلب اخیر در صورتی برقرار است که در هر سطر قدر مطلق عنصر قطری از مجموع قدر مطلقهای بقیه عناصر بیشتر باشد، یعنی اگر

$$|a_{ii}| > \sum_{\substack{j=1 \\ j \neq i}}^n |a_{ij}|, \quad i = 1, 2, \dots, n.$$

فایداها بطور کلی تر ثابت کرده است که یک شرط لازم و کافی برای آن که یک فرآیند تکراری با هر بردار اوّلیه و هر بردار ثابت b (که $Ax = b$) همگرا باشد آن است که همه مقادیر ویژه A از حیث قدر مطلق کمتر از ۱ باشند . او همچنین روشی برای تصحیح فرآیند تکراری ارائه کرده است .

مقادیر ویژه و بردارهای ویژه

در بخش ۱-۴ مقادیر ویژه و بردارهای ویژه متناظر یک ماتریس مربعی A را پیدا کردیم .

* P. L. Seidel ، (۱۸۷۴-۱۸۹۶-۱۸۲۱) که این روش را براساس نظر گاووس در سال ۱۸۷۴ به چاپ رساند .

در تمام حالات ماتریسها بزرگتر از 3×3 نبودند و مقادیر ویژه اعداد صحیح بودند. بنابراین محدودیتهای را قائل شدیم که در عمل بندرت دیده می‌شود. حال به جنبه‌هایی از مسئله مقدار ویژه توجه خواهیم نمود که روش‌های محاسباتی را تقویت می‌کنند.

یک خاصیت مهم، مربوط به مجموع عناصر قطری یک ماتریس A است. این مجموع را اثر A نامیده و آن را به صورت زیر می‌نویسیم

$$\text{tr}(A) = \sum_{i=1}^n a_{ii}.$$

می‌توان نشان داد که اگر $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_n$ مقادیر ویژه A باشند (نه لزوماً متمایز)، آن‌گاه

$$\text{tr}(A) = \sum_{i=1}^n \lambda_i \quad \text{و} \quad |A| = \prod_{i=1}^n \lambda_i, \quad (4-6-1)$$

که Π «حاصل ضرب» را نشان می‌دهد. داشتن این مطلب که مجموع مقادیر ویژه برابر اثر و حاصل ضرب آنها برابر دترمینان ماتریس است، در یافتن ریشه‌های معادله مشخصه یک ماتریس مفید خواهد بود.

قبل‌آهمیت ماتریس‌های متقارن را در ریاضیات کاربردی یادآور شدیم. خواص آنها را در قضیه زیر بدون اثبات بیان می‌کنیم.

قضیه ۱-۶-۱: فرض کنید A یک ماتریس متقارن $n \times n$ حقیقی باشد. آن‌گاه:

الف) مقادیر ویژه و بردارهای ویژه A حقیقی‌اند؛

ب) بردارهای ویژه متناظر با مقادیر ویژه متمایز، متعامدند؛

پ) A قطری‌شدنی است، یعنی ماتریس P ‌ای وجود دارد بطوری که $P^T A P = \text{diag}(\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_n)$ که λ_i ‌ها مقادیر ویژه A هستند.

یک برآورد از بزرگترین مقدار ویژه چنان که بعداً خواهیم دید ارزشمند است. می‌توان نشان داد که اگر λ_1 بزرگترین مقدار ویژه از حیث قدر مطلق باشد، آن‌گاه

$$|\lambda_1| \leq \max_{i=1, 2, \dots, n} \left\{ \sum_{j=1}^n |a_{ij}| \right\}.$$

این محک برای بدست آوردن یک برآورد اولیه از بزرگترین مقدار ویژه از حیث قدر مطلق (موسوم به مقدار ویژه غالب) وقتی از یک فرآیند تکراری استفاده می‌شود، قابل توجه

است. یک روش برای به دست آوردن بزرگترین مقدار ویژه از حیث قدر مطلق روش توانی نام دارد که ابتدا توسط فن میزز^{*} (۱۹۲۹) پیشنهاد شد. اگر λ_1 مقدار ویژه مطلوب، x_1 بردار ویژه متناظر با آن، و^(۰) $v^{(m)}$ برداری دلخواه باشد، آن گاه معادلات زیر را می‌توان نوشت:

$$\begin{aligned} Av^{(0)} &= c_1 v^{(1)}, \\ Av^{(1)} &= c_2 v^{(2)}, \\ &\vdots \\ Av^{(m)} &= c_{m+1} v^{(m+1)}. \end{aligned}$$

معمولًا مؤلفه ام^(۰) v برابر ۱ و بقیه مؤلفه های آن صفر انتخاب می‌شوند. در این صورت c_i به قسمی خواهد بود که مؤلفه ام^(۱) v نیز برابر ۱ است. فرایند تکراری وقتی پایان می‌یابد که با دقیقی مطلوب $v^{(m+1)} = v^{(m)}$ در آن صورت c_{m+1} تقریبی برای λ_1 است. مثال زیر این روش را روشن خواهد کرد.

مثال ۴-۶-۱ مقدار ویژه غالب ماتریس متقارن زیر را باید محاسبات را تا دو رقم اعشار انجام دهید

$$A = \begin{pmatrix} 5 & -2 & 0 \\ -2 & 3 & -1 \\ 0 & -1 & 1 \end{pmatrix},$$

حل: فرض کنید $Av^{(0)} = (5, -2, 0)^T = 5(1, -0.4, 0)^T = 5v^{(1)} = (1, 0, 0)^T$. آن گاه $Av^{(1)} = (5.8, -3.2, 0.4)^T = 5.8(1, -0.5517, 0.0690)^T = 5.8v^{(2)}$ و الی آخر. جدول زیر مقادیر $v^{(i)}$ و^(۰) v را نشان می‌دهد. بنابراین مقدار ویژه مطلوب برابر $29/6$ و بردار ویژه متناظر با آن $(1, -0.65, 0.12)^T$ است

$i =$	۰	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸
c	—	5.	5.8	6.104	6.220	6.264	6.280	6.266	6.268
$v^{(i)}$	$\begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}$	$\begin{pmatrix} 1 \\ -0.4 \\ 0 \end{pmatrix}$	$\begin{pmatrix} 1 \\ -0.552 \\ 0.069 \end{pmatrix}$	$\begin{pmatrix} 1 \\ -0.610 \\ 0.102 \end{pmatrix}$	$\begin{pmatrix} 1 \\ -0.632 \\ 0.115 \end{pmatrix}$	$\begin{pmatrix} 1 \\ -0.640 \\ 0.119 \end{pmatrix}$	$\begin{pmatrix} 1 \\ -0.643 \\ 0.121 \end{pmatrix}$	$\begin{pmatrix} 1 \\ -0.644 \\ 0.122 \end{pmatrix}$	$\begin{pmatrix} 1 \\ -0.645 \\ 0.122 \end{pmatrix}$

روش توانی معایی هم دارد؛ ممکن است در فرایند تکراری وقتی دو مقدار ویژه خیلی نزدیک به یکدیگرند اماً مساوی نیستند، اشکال ایجاد شود. این وضعیت را می‌توان با افزودن

یک عدد ثابت به هر مقدار ویژه تغییر داد. این عمل بردارهای ویژه را تغییر نمی‌دهد، اما همگرانی فرآیند را سریعتر می‌سازد. برای مثال، اگر مقادیر ویژه $\lambda_1 = -4, \lambda_2 = 2, \lambda_3 = 5$ باشند، با افزودن 3 به هر کدام به $\lambda_1 = -1, \lambda_2 = 5, \lambda_3 = 8$ می‌رسیم. بنابراین دو مقدار که از حیث قدر مطلق نزدیک به هم بودند، دیگر چنین نیستند. توجیه این عمل آن است که اگر $A\mathbf{x} = \lambda\mathbf{x}$ ، آن‌گاه $A(\mathbf{x} + c\mathbf{f}) = (\lambda + c)\mathbf{x}$ یا $A\mathbf{x} - c\mathbf{x} = (\lambda - c)\mathbf{x}$ که مانند معادله مقدار ویژه اوّلیه است با این تفاوت که ماتریس و مقادیر ویژه تغییر یافته‌اند. این طرح را می‌توان برای یافتن یک مقدار ویژه میانی نیز به کار برد (تمرین ۱۷). اگر^(۰) $\lambda_1 < \lambda_2 < \lambda_3$ باشند، ممکن است با این تفاوت سرعت همگرانی بیشتر خواهد بود، ولی ممکن است این کار عملی نباشد.

در بعضی از مسائل، مانند تحلیل پیوند یک سازه بزرگترین مقدار ویژه از حیث قدر مطلق مورد توجه است و آن را می‌توان با روش فوق به دست آورد. ولی در مسائل ارتعاش داشتن کوچکترین مقدار ویژه از حیث قدر مطلق اهمیت دارد. این مقدار ویژه را می‌توان با به کار بردن روش قبل در مورد ماتریس A^{-1} پیدا کرد، چون $A\mathbf{x} = \lambda\mathbf{x}$ معادل است با $\mathbf{x} = (\lambda A)^{-1}\mathbf{x}$. به عبارت دیگر، بزرگترین مقدار ویژه از حیث قدر مطلق ماتریس A^{-1} برابر کوچکترین مقدار ویژه از حیث قدر مطلق ماتریس A است. البته این کار وقتی عملی است که A ناتکین باشد.

سایر مقادیر ویژه (بردارهای ویژه) را می‌توان با استفاده از خاصیت ماتریسهای حقیقی متقارن به دست آورد، یعنی این که بردارهای ویژه متناظر با مقادیر ویژه متمایز، متعامدند. این خاصیت به ما اجازه می‌دهد که یک مسئله جدید ماتریسی را مطرح کنیم که فاقد بردار ویژه‌ای که قبلاً به دست آمده است، باشد.

تمرينهاي ۱-۶

- ۱ با استفاده از محورگیری و مقیاس‌بندی دستگاه مثال ۱-۶-۱ را به صورت (۱-۶-۱) بنویسید.
- ۲ محاسبات مثال ۱-۶-۱ را انجام دهید تا به نتایج جدول داده شده، دست یابید.
- ۳ بردارهای ویژه متواالی نشان داده شده در جدول مثال ۱-۶-۲ را بیابید.
- ۴ دستگاه

$$2x_1 + x_2 = 2$$

$$x_1 + 4x_2 + 2x_3 = 0$$

$$2x_2 + 4x_3 = 0$$

را با روش‌های زیر حل کنید.

- الف) روش حذفی گاوس؛
- ب) روش ژاکوبی (با چهار تکرار)؛
- پ) روش گاوس-سایدل (با چهار تکرار)؛

توجه: در قسمتهای (ب) و (پ) با $x_1 = x_2 = x_3 = 0$ شروع کنید.

-۵ دستگاه

$$\begin{aligned} 5x_1 - 4x_2 &= 2 \\ -4x_1 + 10x_2 - 5x_3 &= 0 \\ -5x_2 + 6x_3 &= -1 \end{aligned}$$

را با روش‌های زیر حل کنید

الف) معکوس ماتریس

ب) روش حذفی گاوس

پ) روش گاوس-سایدل

-۶ دستگاه زیر را با روش حذفی گاوس حل کنید و محاسبات را تا سه رقم اعشار انجام دهید.

$$\begin{aligned} 3x_1 + 2x_2 - x_3 + 2x_4 &= -2 \\ x_1 + 4x_2 + 2x_4 &= 1 \\ 2x_1 + x_2 + 2x_3 - x_4 &= 3 \\ x_1 + x_2 - x_3 + 3x_4 &= 4 \end{aligned}$$

-۷ دستگاه زیر را با روش کاهش گاوس-ژردان حل کنید و محاسبات را تا سه رقم اعشار انجام دهید

$$\begin{aligned} x_1 + 2x_2 - 2x_3 &= -3 \\ 2x_1 - 4x_2 + 4x_3 &= 0 \\ 8x_1 - 6x_2 + 2x_3 &= 4 \end{aligned}$$

-۸ دستگاه زیر مفروض است

$$\begin{pmatrix} 3 & 2 & 100 \\ -1 & 3 & 100 \\ 1 & 2 & -1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 105 \\ 102 \\ 2 \end{pmatrix}.$$

- الف) آن را با استفاده از روش حذفی گاووس تا دو رقم اعشار حل کنید .
 ب) معادلات را با تقسیم هر سطر بر قدر مطلق بزرگترین ضریب مقیاس بندی کنید ، سپس آن را مانند قسمت (الف) حل کنید .

-۹ - دستگاه زیر مفروض است

$$\begin{pmatrix} -0.002 & 4.000 & 4.000 \\ -2.000 & 2.906 & -5.387 \\ 3.000 & -4.031 & -3.112 \end{pmatrix} \mathbf{x} = \begin{pmatrix} 7.998 \\ -4.481 \\ -4.143 \end{pmatrix}$$

- الف) آن را با روش حذفی گاووس و استفاده از حساب چهار رقمی حل کنید ، یعنی در هر عدد مجموعاً از چهار رقم استفاده شود .
 ب) آن را با محور گیری حل کنید به این ترتیب که معادلات را مجدداً به ترتیب سوم ، اوک و دوم بنویسید و قسمت (الف) را تکرار کنید .
 پ) درباره تفاوت بین دو مجموعه نتایج توضیح دهید .

-۱۰ - دستگاه زیر مفروض است

$$\begin{pmatrix} 3.02 & -1.05 & 2.53 \\ 4.33 & 0.56 & -1.78 \\ -0.83 & -0.54 & 1.47 \end{pmatrix} \mathbf{x} = \begin{pmatrix} -1.61 \\ 7.23 \\ -3.38 \end{pmatrix}.$$

- الف) مقدار دترمینان ماتریس ضرایب را پیدا کنید .
 ب) دستگاه را با روش حذفی گاووس و حساب سه رقمی حل کنید . (توجه : ممکن است لازم باشد محاسبات با شش رقم اعشار انجام شود تا سه رقم آن معنی دار باشند - برای مثال $362,000$)
 پ) نامساعدی را در این جا می توان با استفاده از دقت بالاتر در عملیات بهبود بخشد .
 قسمت (ب) را با استفاده از حساب شش رقمی تکرار کنید .
- ۱۱ - دستگاه تمرین ۱۰ را در نظر بگیرید که دارای جواب واقعی $x = (1, 2, -1)^T$ است . نشان دهید جواب نادرست

$$\mathbf{x} = (0.880, -2.35, -2.66)^T$$

«تقریباً» در دستگاه صدق می کند ، به این ترتیب یک پدیده جالب دستگاههای نامساعد نشان داده می شود .

۱۲ - برای دستگاه $Ax = b$ ، که در آن

$$A = \begin{pmatrix} 2.38 & -1.42 & 3.24 \\ 1.36 & 2.54 & -1.62 \\ -1.82 & 3.65 & 1.81 \end{pmatrix} \quad , \quad b = \begin{pmatrix} 1.11 \\ 1.97 \\ 2.42 \end{pmatrix}.$$

هریک از موارد زیر را تا سه رقم اعشار باید .

(الف) A^{-1}

ب) x را با استفاده از قاعده کرامر

پ) A^{-1}

ت) x را با استفاده از روش گاوس-سایدل

۱۳ - برای دستگاه $Ax = b$ ، که در آن

$$A = \begin{pmatrix} 5 & -1 & 1 \\ 2 & 4 & 0 \\ 1 & 1 & 5 \end{pmatrix} \quad , \quad b = \begin{pmatrix} 10 \\ 12 \\ -1 \end{pmatrix},$$

x را تا سه رقم اعشار و با هریک از روش‌های زیر باید

(الف) روش حذفی گاوس ؛

ب) روش کاهش گاوس-ژردان ؛

پ) روش گاوس-سایدل و با حدس اولیه $(1, 2, -1)^T$.

۱۴ - برای دستگاه $Ax = b$ ، که در آن

$$A = \begin{pmatrix} 2.51 & 1.48 & 4.53 \\ 1.48 & 0.93 & -1.30 \\ 2.68 & 3.04 & -1.48 \end{pmatrix} \quad , \quad b = \begin{pmatrix} 0.05 \\ 1.03 \\ -0.53 \end{pmatrix},$$

x را تا سه رقم اعشار و با هریک از روش‌های زیر باید .

(الف) روش تکراری زاکوبی ؛

ب) روش گاوس-سایدل .

۱۵ - الف) بزرگترین مقدار ویژه غالب ماتریس زیر را باید

$$A = \begin{pmatrix} 2 & 2 & 2 \\ \frac{2}{3} & \frac{3}{3} & \frac{4}{3} \\ 1 & \frac{5}{2} & \frac{11}{2} \end{pmatrix}.$$

با بردار $(1, 0, 0)^T$ آغاز کنید و از سه رقم اعشار استفاده کنید.

ب) بردار ویژه متناظر با مقدار ویژه در قسمت (الف) چیست؟

پ) قسمت (الف) را با بردار اوّلیه $(0, 1, 0)^T$ تکرار کنید.

- ۱۶ - برای ماتریس

$$A = \begin{pmatrix} 4 & 1 & 0 \\ 0 & 2 & 1 \\ 0 & 0 & -1 \end{pmatrix},$$

هریک از موارد زیر را تا سه رقم اعشار محاسبه کنید.

الف) مقادیر ویژه و بردارهای ویژه متناظر آن را با روش بخش ۴-۱ :

ب) بزرگترین مقدار ویژه از حیث قدر مطلق را با استفاده از $(1, 0, 0)^T$ به عنوان بردار اوّلیه

پ) A^{-1}

ت) مقدار ویژه مغلوب را با استفاده از A^{-1} در قسمت (پ).

- ۱۷ - برای ماتریس

$$A = \begin{pmatrix} 1 & 1 & 2 \\ 0 & 1 & 3 \\ 1 & 1 & 1 \end{pmatrix},$$

بزرگترین مقدار ویژه غالب و بردار ویژه متناظر آن را باید. از روش توانی از سه رقم اعشار استفاده کنید.

- ۱۸ - در تمرین ۱۷، A^{-1} را باید و سپس کوچکترین مقدار ویژه از حیث قدر مطلق ماتریس A و بردار ویژه نظیر آن را باید.

- ۱۹ - تمام مقادیر ویژه و بردارهای ویژه نظیر ماتریس زیر را باید

$$\begin{pmatrix} 4 & 2 & 2 \\ 2 & 5 & 1 \\ 2 & 1 & 6 \end{pmatrix}.$$

در محاسبات از سه رقم اعشار استفاده کنید.

- ۲۰ - بزرگترین و کوچکترین مقدار ویژه از حیث قدر مطلق را برای ماتریس زیر باید.

$$\begin{pmatrix} 9 & 10 & 8 \\ 10 & 5 & -1 \\ 8 & -1 & 3 \end{pmatrix},$$

- ۲۱ در هر یک از تمرینهای ۴، ۵، ۶ و ۷ ماتریس ضرایب دستگاه را در نظر بگیرید .
کدام یک از این ماتریسها معین مثبت ، یعنی همه مقادیر ویژه آنها مثبتند ؟
- ۲۲ بدون آن که مقادیر ویژه را محاسبه کنید ، حداقل اطلاعات ممکن را درباره مقادیر ویژه ماتریس ضرایب هریک از دستگاههای تمرینهای ۴، ۵، ۶ و ۷ به دست آورید .
- ۲۳ محک (۱-۶-۳) را برای ماتریس مثال ۱-۶-۱ به کار بريید؛ سپس توضیح دهید چرا روش همگراست .
- ۲۴ با مراجعه به تمرین ۱۷ ، پس از یافتن مقدار ویژه غالب ، مقدار آن را از هریک از عناصر قطری کم کرده و روش توانی را به کار بريید . باید پس از آن که تفريقي به وسیله یک جمع نظیر آن جبران شد ، نتیجه $\lambda = -0.834$. یعنی مقدار ویژه میانی به دست آيد .
- ۲۵ با فرض آن که جوابهای تمرینهای ۱۷ و ۱۸ را داشته باشيم ، دو راه دیگر برای یافتن مقدار ویژه میانی تمرین ۲۴ بيان کنيد .
- ۲۶ یک مثال از نامساعدی توسط ماتریس هیلبرت^{*} داده می شود که یک ماتریس نامتناهی است^{**} . ماتریس هیلبرت 4×4 عبارت است از

$$H = \begin{pmatrix} 1 & \frac{1}{2} & \frac{1}{3} & \frac{1}{4} \\ \frac{1}{2} & \frac{1}{3} & \frac{1}{4} & \frac{1}{5} \\ \frac{1}{3} & \frac{1}{4} & \frac{1}{5} & \frac{1}{6} \\ \frac{1}{4} & \frac{1}{5} & \frac{1}{6} & \frac{1}{7} \end{pmatrix}.$$

الف) نشان دهيد H «تقریباً» تکنین است .

ب) جواب b را با استفاده از سه رقم با معنی بیابید که در آن

$$b = (2.083, 1.283, 0.950, 0.760)^T$$

پ) درباره طبیعت[†] H^T چه می توان گفت ؟

۲-۱ مباحث اضافی

در مطالعه جبر خطی درگیر شدن با جزئیات ممکن است باسانی اتفاق بیافتد . برای مثال ، تعیین می کنیم که آیا مجموعه ای از بردارها مستقل خطی اند ، یا این که دو بردار

(۱۸۶۲-۱۹۴۳) ، ریاضی دان آلمانی David Hilbert *

** یک ماتریس $n \times n$ که n نامتناهی است .

متعامدند، یا فضای پدید آمده توسط مجموعه ای از «بردار یک فضای برداری» بعدی است، و غیره. ولی دامنه جبر خطی خیلی وسیعتر از این مثالهاست و در این بخش کوشش خواهیم کرد نشان دهیم که چگونه اصطلاحات و مفاهیم این فصل را می‌توان تعمیم داد تا بسیاری از مباحث ریاضیات را در بر گیرد. این توسعی یا تعمیم مفهوم عمیقتری را از ریاضیات به عنوان یک کلیت فراهم می‌سازد و در نتیجه مطالعه بیشتر در این موضوع را ساده‌تر خواهد نمود. علاوه بر این، بخش حاضر مروری بر بسیاری از مباحث این فصل خواهد بود.

در مطالب بعدی فرض می‌کنیم که اصطلاح «اسکالار» به عضوی از یک میدان اطلاق می‌شود. مجموعه اعداد گویا، مجموعه اعداد حقیقی، و مجموعه اعداد مختلط با اعمال جمع و ضرب معمولی و خواص مربوط به این اعمال مثالهای آشنایی از میدان هستند. پس می‌توانیم از ترکیبی خطی از بردارها در \mathbb{R}^4 روی میدان اعداد حقیقی به معنی، عبارتی مانند $c_1\mathbf{u} + c_2\mathbf{v} + c_3\mathbf{w}$,

که در آن c_i ها اعداد حقیقی و \mathbf{u} ، \mathbf{v} و \mathbf{w} بردارهای (سطری یا ستونی) در \mathbb{R}^4 هستند صحبت کنیم. مثلاً، $(u_1, u_2, u_3, u_4) = \mathbf{u}$ ، که در آن u_i ها اعداد حقیقی اند. همچنین عبارت

$$c_1A + c_2B + c_3C + c_4D,$$

که در آن A ، B ، C و D ماتریسهای $m \times n$ هستند، یک ترکیب خطی از آنهاست. همچنین ترکیبهای خطی زیر را داریم

$$c_1f(x) + c_2g(x) + c_3h(x)$$

و

$$c_1P_n(x) + c_2Q_n(x),$$

که f ، g و h توابعی از یک متغیر حقیقی و بر بازه $a \leq x \leq b$ پیوسته اند، و $P_n(x)$ و $Q_n(x)$ چندجمله ایهایی از x و از درجه n هستند. از این پس منظور از اعضای یک میدان، اعداد حقیقی اند، مگر آن که خلاف آن تصریح شود.

حال یک فضای برداری مجرد را تعریف می‌کنیم.

تعریف ۱-۷-۱: مجموعه ای از اعضای (یا اشیاء) V را یک فضای برداری مجرد می‌نامیم، هرگاه برای هر a ، b و c در V ، و هر اسکالار α ، β ، و اعمال \oplus و \odot ، خواص زیر برقرار باشند

عضو V باشد، و

$$\mathbf{f} \mathbf{a} \oplus \mathbf{b} = \mathbf{b} \oplus \mathbf{a} \quad -1$$

$$\mathbf{f} \mathbf{a} \oplus (\mathbf{b} \oplus \mathbf{c}) = (\mathbf{a} \oplus \mathbf{b}) \oplus \mathbf{c} \quad -2$$

۳- یک عضو یکتا_ی ۰ در V باشد بطوری که برای هر a در V $\mathbf{a} \oplus 0 = a$ ،

۴- به ازای هر a در V یک عضو یکتا_ی $-a$ در V باشد بطوری که $a \oplus (-a) = 0$

عضو V باشد، و

$$\mathbf{f} \alpha \odot \mathbf{a} = \mathbf{a} \odot \alpha \quad -1$$

$$\mathbf{f} \alpha \odot (\mathbf{a} \oplus \mathbf{b}) = \alpha \odot \mathbf{a} \oplus \alpha \odot \mathbf{b} \quad -2$$

$$\mathbf{f} (\alpha + \beta) \odot \mathbf{a} = \alpha \odot \mathbf{a} \oplus \beta \odot \mathbf{a} \quad -3$$

$$\mathbf{f} (\alpha\beta) \odot \mathbf{a} = \alpha \odot (\beta \odot \mathbf{a}) \quad -4$$

$$\mathbf{f} . \mathbf{0} \odot \mathbf{a} = \mathbf{a} \quad -5$$

ابتدا به تشابه بین تعریف ۱-۷-۱ و ۱-۳-۱ توجه کنید. همچنین توجه کنید که در این جا هم، جمع اسکالارها با $+$ (برای مثال $\alpha + \beta$) و ضرب اسکالارها با کنارهم گذاری (برای مثال، $\alpha\beta$) نشان داده می شود. ولی اعضای V به بردارها محدود نمی شوند و به همین دلیل عمل جمع این اعضای \oplus و ضرب اسکالار با \odot نشان داده می شوند. اگر اعضای V بردار باشند، در آن صورت تعریف ۱-۷-۱ و تعریف ۱-۳-۱ یکی هستند و می نویسیم $\alpha a + b = a + \beta a$ چون این اعمال تعریف شده اند. در واقع، اگر اعضای V ماتریس باشند، آن گاه $a \oplus b = a + b$ و $\alpha \odot a = \alpha A + B$ به صورت αA نوشته می شود زیرا این اعمال تعریف شده اند. در مثال زیر سه مجموعه V را بررسی می کنیم که اعضای آنها نه بردارند و نه ماتریس.

مثال ۱-۷-۱

الف) فرض کنید V مجموعه همه چندجمله ایهای درجه دو به صورت $y = ax^2 + bx + c$ بر بازه $[0, 1]$ باشد. آن گاه، اگر $y_1 = a_1x^2 + b_1x + c_1$ و $y_2 = a_2x^2 + b_2x + c_2$ دو عضو V باشند، $y_1 \oplus y_2$ را برابر $(a_1 + a_2)x^2 + (b_1 + b_2)x + (c_1 + c_2)$ و $\alpha \odot y_1$ را برابر $\alpha a_1x^2 + \alpha b_1x + \alpha c_1$ تعریف می کنیم. اثبات این که V یک فضای برداری است به عنوان تمرین گذاشته می شود (تمرین ۱). ملاحظه کنید که y را می توانیم به صورت (a, b, c) نشان دهیم. بنابراین می توان تصور نمود که V همان ساختار R^3 ، فضای برداری

سه بعدی، را دارد. در این صورت می‌گوییم \mathbb{V} و \mathbb{R}^3 یک برداری هستند، یعنی، نتایج اعمال در یک فضای برداری را می‌توان بطور منحصر به فرد به نتایج اعمال در فضای برداری دوم ربط داد.

(ب) فرض کنید \mathbb{V} شامل تمام جوابهای معادله مرتبه دوم خطی همگن $0 = y'' + y$ باشد. چون جوابهای این معادله دیفرانسیل تابع هستند، دو عمل \oplus و \odot را به صورت زیر تعریف می‌کنیم

$$f(x) \oplus g(x) = (f + g)(x)$$

و

$$\alpha \odot f(x) = (\alpha f)(x).$$

به عبارت دیگر، به ازای هر مقدار x در دامنه f و g ، مقادیر $f(x)$ و $g(x)$ را محاسبه کرده آنها را با هم جمع می‌کنیم تا مقدار $f + g$ در آن نقطه به دست آید. مجموعه \mathbb{V} ، که به این صورت تعریف شد، یک فضای برداری است (تمرین ۲).

(ب) مجموعه همه توابع پیوسته بر بازه $[1, 0] \cup [0, 1]$ نشان می‌دهیم. با اعمال \oplus و \odot تعریف شده در قسمت (ب)، این مجموعه یک فضای برداری است (تمرین ۳). برای نشان دادن این مطلب از این نتایج در آنالیز استفاده می‌کنیم که مجموع دو تابع پیوسته تابعی پیوسته است و حاصل ضرب یک عدد در یک تابع پیوسته، تابعی پیوسته است. روشن است که تمام مجموعها و حاصل ضربهای دامنه تعریف - که در اینجا $[0, 1]$ است، هستند.

(ت) مجموعه همه بردارها در \mathbb{R}^3 را با دو عمل \oplus و \odot به صورت زیر در نظر بگیرید

$$\mathbf{a} \oplus \mathbf{b} = (a_1, a_2, a_3) \oplus (b_1, b_2, b_3) = (a_1 + b_1, a_2 + b_2, 0)$$

و

$$\alpha \odot \mathbf{a} = \alpha \odot (a_1, a_2, a_3) = (\alpha a_1, \alpha a_2, 0).$$

این مجموعه از بردارها یک فضای برداری تشکیل نمی‌دهد، زیرا شرط

$$1 \odot \mathbf{a} = \mathbf{a}$$

برقرار نیست.

تعمیم یک فضای برداری نشان می‌دهد که اعضای فضای برداری لزوماً بردار به معنای هندسی کلمه نیستند. پس در یک فضای برداری مفروض می‌توانیم از پایه و بعد فضا صحبت

کنیم . برای مثال ، فضای برداری را که اعضاش چندجمله ایهای درجه دوم از x به صورت زیر هستند ، در نظر بگیرید :

$$ax^2 + bx + c.$$

یک پایه برای این فضای برداری که اعضاش چندجمله ایهای درجه دوم هستند ، باید مجموعه ای از توابع باشد با این خاصیت که ترکیبات خطی این توابع ، چندجمله ایهای درجه دوم فضای تولید نمایند . چون ضرایب اسکالر a ، b و c یک چندجمله ای درجه دوم را از چندجمله ای دیگر متمایز می سازند ، روشن است که تابع x^2 ، x ، و ۱ پایه برای فضای تشکیل می دهند . گزاره اخیر نتیجه می دهد که : (الف) هر چندجمله ای درجه دوم را می توان به صورت یک ترکیب خطی از اعضای پایه نوشت ، و (ب) اعضای پایه مستقل خطی اند (تمرینهای ۵ و ۶) . بنابراین نتیجه می شود فضای برداری که اعضای آن چندجمله ایهای درجه دوم هستند بُعدش ۳ است . (چرا؟)

این سؤال را که پایه فضای برداری $C[a, b]$ به چه صورتی است ، در فصل ۳ پس از بررسی سریهای فوریه پاسخ خواهیم داد . در حال حاضر بیان می کنیم که پایه فضای برداری تابع پیوسته بر $[a, b]$ شامل تعدادی نامتناهی عضو است ، یعنی این فضای برداری دارای بُعد نامتناهی است .

برای فضای برداری با بعد متناهی قضیه مهم زیر را داریم که آن را بدون اثبات بیان می کنیم .

قضیه ۱-۷-۱: هر فضای برداری مجرّد \mathbb{R} بعدی با " \mathbb{R} یک ریخت است .

دو فضای برداری یک ریخت هستند هرگاه یک تناظر یک به یک بین اعضای آنها وجود داشته باشد بطوری که اعمال \oplus و \odot را محفوظ نگاه دارد . به عبارت دیگر ، اگر V و W فضاهای برداری یک ریخت باشند ، و x ، y اعضای V و x' ، y' اعضای متاظر با آنها در W باشند ، آن گاه تناظرهای زیر را نیز داریم

$$x \oplus y \leftrightarrow x' \oplus y' \quad \text{and} \quad \alpha \odot x \leftrightarrow \alpha \odot x'.$$

ترجمه کنید که پریم ها اعضا و اعمال در W را نشان می دهند . تشخیص بین دو عمل \oplus و \odot ممکن است نیاز به دقت و توجه داشته باشد . برای مثال ، اگر اعضای V بردارهای با چهار مؤلفه باشند ، آن گاه \oplus مربوط به جمع این بردارهاست که با جمع مؤلفه های متاظر انجام می شود . اگر اعضای W ماتریس های 2×2 باشند ، \odot مربوط به جمع این ماتریس هاست که

این نیز با جمع عناصر متناظر دو ماتریس انجام می‌شود.

یک اصطلاح مفید در جبر خطی را در تعریف زیر می‌آوریم.

تعریف ۱-۷-۲: رتبه یک ماتریس برابر با تعداد سطرهای غیر صفر در صورت پلکانی سطربال آن است.

با استفاده از این مفهوم می‌توانیم مطالب زیر را بیان کنیم.

-۱ یک دستگاه n معادلهٔ جبری خطی با n مجہول دارای جواب یکتا است اگر و فقط اگر رتبهٔ ماتریس ضرایب آن برابر با n باشد.

-۲ معادلهٔ $AX = B$ که یک ماتریس $n \times n$ است، سازگار است اگر و فقط اگر ماتریس A و ماتریس افزوده $A \setminus B$ رتبه‌های برابر داشته باشند.

-۳ معادلهٔ $AX = B$ که در آن یک ماتریس $n \times n$ و رتبه آن r کوچکتر از n است دارای تعداد نامتناهی جواب است، که می‌توان آنها را بر حسب $n - r$ مجہول دلخواه نوشت.

-۴ اگر یک ماتریس $m \times n$ با رتبه r باشد، آن‌گاه $n = r + \dim(\ker A)$.

منظور از هستهٔ A (یعنی $\ker A$) همان هستهٔ تبدیل خطی ای است که ماتریس آن می‌باشد.

رتبه یک ماتریس را همچنین با استفاده از مفهوم دترمینانها می‌توانیم تعریف کنیم. به تعریف زیر توجه کنید.

تعریف ۱-۷-۳: فرض کنید A یک ماتریس $m \times n$ باشد. آن‌گاه رتبهٔ A برابر مرتبهٔ بزرگترین زیرماتریس مربعی ناتکین A است. ثوuje: یک ماتریس $s \times s$ را دارای مرتبهٔ s گوییم.

چون یک ماتریس ناتکین است اگر و فقط اگر دترمینان آن مخالف صفر باشد، پس یافتن رتبه یک ماتریس معادل است با یافتن بزرگترین زیرماتریسی که دترمینان مخالف صفر داشته باشد. ولی در بیشتر حالات به کار بردن تعریف ۱-۷-۱ ساده‌تر است.

تعریف ۱-۷-۴: فرض کنید A ماتریسی $n \times n$ باشد، $A = (a_{ij})$. هم‌عامل a_{ij} عبارت است از $(-1)^{i+j} c_{ij}$ ، که c_{ij} دترمینان زیرماتریس $(n-1) \times (n-1)$ است که از حذف سطر i و ستون j از A به دست می‌آید. ماتریس (c_{ij}) ، یعنی ترانهادهٔ (c_{ij}) را العاقی A گویند و آن را با $\text{adj } A$ نشان می‌دهند.

مثال ۱-۷-۴ adj A را پیدا کنید که

$$A = \begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 2 & 1 & 2 \\ -2 & 1 & -1 \end{pmatrix}.$$

حل : داریم

$$\text{adj } A = \begin{pmatrix} -3 & -2 & 4 \\ 5 & 5 & -5 \\ 1 & 4 & -3 \end{pmatrix}^T$$

توجه کنید که عنصر c_{21} به وسیله a_{21} در A به صورت زیر محاسبه می شود :

$$c_{21} = (-1)^{2+1} \begin{vmatrix} 2 & 3 \\ 1 & -1 \end{vmatrix} = -(-5) = 5.$$

گاهی الحاقی یک ماتریس A در یافتن A^{-1} مفید است . قضیه زیر را در این باره بدون اثبات می آوریم .

قضیه ۱-۷-۲ : اگر A یک ماتریس $n \times n$ دلخواه باشد، آن گاه

$$A(\text{adj } A) = (\text{adj } A)A = I|A|.$$

پس اگر A ناتکین باشد، آن گاه

$$A^{-1} = \frac{1}{|A|} (\text{adj } A).$$

مثال ۱-۷-۳ برای ماتریس A در مثال ۱-۷-۲، A^{-1} را بایابیم .

حل : داشتهیم

$$\text{adj } A = \begin{pmatrix} -3 & 5 & 1 \\ -2 & 5 & 4 \\ 4 & -5 & -3 \end{pmatrix}.$$

چون $5 = |A|$ (تمرین ۷)، بنابر قضیه ۱-۷-۲ داریم،

$$A^{-1} = \frac{1}{5} \begin{pmatrix} -3 & 5 & 1 \\ -2 & 5 & 4 \\ 4 & -5 & -3 \end{pmatrix}.$$

به کمک قضیه ۱-۷-۲، می توان قضیه زیر را ثابت نمود .

قضیه ۱-۷-۳ (قاعده کرامر) : دستگاه $AX = B$ ، $n \times n$ دارای جوابی بکتابه صورت زیر است

$$x_k = \frac{|A_k|}{|A|}, \quad k = 1, 2, \dots, n,$$

به شرط آن که $0 \neq A \neq I$ ، که ادترمینان ماتریس حاصل از A به وسیله تعویض ستون k ام با بردار است . B

اثبات : چون $0 \neq A \neq I$ موجود است . با ضرب $AX = B$ در A^{-1} از چپ ، داریم $X = A^{-1}B$ با استفاده از قضیه ۲-۷-۱ ، می توان نوشت

$$X = \frac{1}{|A|} (\text{adj } A)B. \quad (1-7-1)$$

سطر k ام طرف چپ این معادله x_k است . سطر k ام $\text{adj } A$ شامل همکاری های $c_{1k}, c_{2k}, \dots, c_{nk}$ است ؛ بنابراین معادله (۱-۷-۱) را می توان چنین نوشت

$$x_k = \frac{c_{1k}b_1 + c_{2k}b_2 + \dots + c_{nk}b_n}{|A|}, \quad k = 1, 2, \dots, n. \quad (2-7-1)$$

از طرف دیگر ، ماتریس A که از A به وسیله تعویض ستون k ام A با B ساخته می شود دارای این خاصیت است که همکاری b_i در A برابر همکاری a_{ik} در ماتریس A است . پس صورت طرف راست معادله (۲-۷-۱) برابر بسط ادترمینان A بر حسب ستون k آن است . بنابراین معادله (۲-۷-۱) به صورت زیر نوشته می شود

$$x_k = \frac{|A_k|}{|A|}, \quad k = 1, 2, \dots, n$$

و اثبات قضیه کامل است .

این فصل را با مطلبی درباره تعویض پایه به پایان می بریم . هرچند بحث ما برای سادگی به \mathbb{R}^3 اختصاص خواهد داشت ، ولی برای فضای برداری در حالت کلی نیز کاربرد دارد . پایه طبیعی \mathbb{R}^3 شامل بردارهای زیر را در نظر بگیرید

$$\mathbf{e}_1 = (1, 0, 0), \quad \mathbf{e}_2 = (0, 1, 0), \quad \mathbf{e}_3 = (0, 0, 1).$$

در بخش ۳-۱ نشان دادیم که بردارهای

$$\mathbf{w}_1 = (1, 0, 0), \quad \mathbf{w}_2 = (1, 1, 0), \quad \mathbf{w}_3 = (1, 1, 1)$$

نیز یک پایه برای \mathbb{R}^3 هستند . بنابراین یک بردار دلخواه در \mathbb{R}^3 را می توان بر حسب هریک از پایه ها نوشت . برای آن که اشتباهی رخ ندهد ، از اندیسه های e و w برای نشان دادن پایه خاص به کار رفته استفاده می کنیم . مثلاً ، $(2, 3, 4)$ به معنی $2\mathbf{e}_1 + 3\mathbf{e}_2 + 4\mathbf{e}_3$ و $(2, 3, 4)$ به معنی $2\mathbf{w}_1 + 3\mathbf{w}_2 + 4\mathbf{w}_3$ خواهد بود . روشن است که اینها دو بردار متفاوت در \mathbb{R}^3 هستند .

اگر بدانیم بردارهای پایه چگونه تبدیل می شوند، در آن صورت تبدیل از یک پایه به پایه دیگر در حالت کلی معلوم خواهد شد. بنابراین

$$\begin{aligned} (1, 0, 0)_w &= (1, 0, 0)_e, \\ (0, 1, 0)_w &= (1, 0, 0)_e + (0, 1, 0)_e, \\ (0, 0, 1)_w &= (1, 0, 0)_e + (0, 1, 0)_e + (0, 0, 1)_e, \end{aligned} \quad (3-7-1)$$

بردارهای w -پایه را بحسب بردارهای e -پایه بیان می کند. این تبدیل در شکل ماتریسی به صورت زیر نوشته می شود

$$T\mathbf{x}_w = \mathbf{x}_e, \quad (4-7-1)$$

که

$$T = \begin{pmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix}.$$

توجه کنید که T ترانهاده ماتریس ضرایب در معادلات (3-7-1) است.

مثال ۱ ۴-۷-۲ بردار $(2, 3, 4)$ را به e -پایه تبدیل کنید.

حل: مستقیماً داریم

$$\begin{aligned} (2, 3, 4)_w &= 2(1, 0, 0)_e + 3(1, 1, 0)_e + 4(1, 1, 1)_e \\ &= (9, 7, 4)_e. \end{aligned}$$

با استفاده از ماتریس T داریم

$$\begin{pmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 2 \\ 3 \\ 4 \end{pmatrix}_w = \begin{pmatrix} 9 \\ 7 \\ 4 \end{pmatrix}_e.$$

ماتریس T لزومنا ناتکین است؛ بنابراین معادله (۱-۴-۷) به صورت زیر هم نوشته می شود

$$\mathbf{x}_w = T^{-1}\mathbf{x}_e, \quad (5-7-1)$$

که در آن (تمرین ۷ الف)

$$T^{-1} = \begin{pmatrix} 1 & -1 & 0 \\ 0 & 1 & -1 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix}.$$

به عبارت دیگر با استفاده از T و T^{-1} بین نمایشها در دو پایه می‌توان ارتباط برقرار نمود.

در تمرین ۱۴ بخش ۳-۳ نشان داده شد که مجموعه

$$\mathbf{v}_1 = (1, 1, 1), \quad \mathbf{v}_2 = (1, 2, 3), \quad \mathbf{v}_3 = (2, 2, 0)$$

یک پایه برای \mathbb{R}^3 است. می‌توان نشان داد (تمرین ۷(ب))

$$S\mathbf{x}_v = \mathbf{x}_e,$$

که

$$S = \begin{pmatrix} 1 & 1 & 2 \\ 1 & 2 & 2 \\ 1 & 3 & 0 \end{pmatrix}$$

و (تمرین ۷(پ))

$$\mathbf{x}_v = S^{-1}\mathbf{x}_e,$$

که

$$S^{-1} = \begin{pmatrix} 3 & -3 & 1 \\ -1 & 1 & 0 \\ -\frac{1}{2} & 1 & -\frac{1}{2} \end{pmatrix}.$$

حال باسانی می‌توان از طریق پایه طبیعی از یک پایه به پایه دیگر دست یافت. داریم

$$\mathbf{x}_v = S^{-1}\mathbf{x}_e = S^{-1}(T\mathbf{x}_w) = (S^{-1}T)\mathbf{x}_w$$

و

$$\mathbf{x}_w = T^{-1}\mathbf{x}_e = T^{-1}(S\mathbf{x}_v) = (T^{-1}S)\mathbf{x}_v.$$

همچنین نتیجه می‌شود که اگر یک تبدیل خطی دارای ماتریس A در پایه طبیعی باشد، در آن صورت در w -پایه دارای ماتریس AT^{-1} و در v -پایه دارای ماتریس $S^{-1}AS$ خواهد بود (تمرین ۷ ت). این نکات در مثال زیر تشریح شده‌اند.

مثال ۱-۷-۵ تبدیل خطی زیر را، از \mathbb{R}^3 به \mathbb{R}^3 ، در نظر بگیرید

$$L(x_1, x_2, x_3) = (x_1 + x_2, x_2 + x_3, x_3 + x_1)$$

ماتریس این تبدیل را به ماتریسهای در w -پایه و v -پایه تبدیل کنید. سپس $(9, 7, 4)$ را به هریک از دو پایه دیگر تبدیل کنید.

حل: اگر تبدیل داده شده را در مورد هریک از بردارهای پایه طبیعی به کار ببریم، ماتریس تبدیل را به صورت زیر به دست می‌آوریم

$$A = \begin{pmatrix} 1 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & 1 \end{pmatrix}_e.$$

در آن صورت (تمرین ۷-۷)

$$T^{-1}AT = \begin{pmatrix} 1 & 1 & 0 \\ -1 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 2 \end{pmatrix}_w$$

$$S^{-1}AS = \begin{pmatrix} 2 & -2 & 8 \\ 0 & 2 & -2 \\ 0 & \frac{3}{2} & 0 \end{pmatrix}_v$$

بنابراین

$$A \begin{pmatrix} 9 \\ 7 \\ 4 \end{pmatrix}_e = \begin{pmatrix} 16 \\ 11 \\ 13 \end{pmatrix}_e,$$

$$T^{-1}AT \begin{pmatrix} 2 \\ 3 \\ 4 \end{pmatrix}_w = \begin{pmatrix} 5 \\ -2 \\ 13 \end{pmatrix}_w,$$

$$S^{-1}AS \begin{pmatrix} 10 \\ -2 \\ \frac{1}{2} \end{pmatrix}_v = \begin{pmatrix} 28 \\ -5 \\ -3 \end{pmatrix}_v.$$

تمرینهای ۷-۱

- ۱ نشان دهید مجموعه \mathcal{V} و دو عمل ذکر شده در مثال ۱-۷-۱ (الف) در تعریف ۱-۷-۱ صدق می کنند و در نتیجه \mathcal{V} یک فضای برداری است .
- ۲ نشان دهید مجموعه \mathcal{V} و در عمل ذکر شده در مثال ۱-۷-۱ (ب) در تعریف ۱-۷-۱ صدق می کنند .
- ۳ نشان دهید مجموعه $C[0, 1]$ و دو عمل ذکر شده در مثال ۱-۷-۱ (پ) در تعریف ۱-۷-۱ صدق می کنند .
- ۴ در مثال ۱-۷-۱ (ت) بیان شد که یک شرط از تعریف ۱-۷-۱ برقرار نیست . معین کنید چه شرایط دیگری از تعریف برقرار نیستند .

- ۵ نشان دهید x^2 ، x و ۱ مستقل خطی‌اند.
- ۶ نشان دهید هر چند جمله‌ای درجه دوم را می‌توان به صورت ترکیبی خطی از x^2 ، x و ۱ نوشت.
- ۷ با فرض آن که
- $$A = \begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 2 & 1 & 2 \\ -2 & 1 & -1 \end{pmatrix},$$
- ا)
- $|A|$
- را پیدا کنید.
- ۸ الف) ماتریس T^{-1} را در معادله (۱-۵) به دست آورید.
- ب) با تبدیل بردارهای پایه از \mathbb{V} - پایه به پایه طبیعی، ماتریس S را به دست آورید.
- پ) با توجه به قسمت (ب)، S^{-1} را پیدا کنید.
- ت) نشان دهید Ax را می‌توان به صورت $ATx_{\mathbb{W}}$ نوشت، که در \mathbb{W} - پایه به صورت $T^{-1}ATx_{\mathbb{W}}$ نوشته می‌شود. همچنین نشان دهید A در \mathbb{V} - پایه به $S^{-1}AS$ تبدیل می‌شود.
- ث) در مثال ۱-۵-۷-۱ $T^{-1}AT$ و $S^{-1}AS$ را محاسبه کنید.
- ج) در مثال ۱-۵-۷-۱ نشان دهید $(16, 11, 13)_e = (5, -2, 13)_{\mathbb{W}} = (28, -5, -3)_{\mathbb{V}}$.
- ۹ معین کنید کدام یک از مجموعه‌های زیر یک فضای برداری است. اگر مجموعه داده شده فضای برداری نیست، معین کنید کدام شرط یا شرایط تعريف ۱-۷-۱ برقرار نیستند.
- الف) مجموعه همه ماتریسهای $m \times n$ با تعاریف معمولی جمع ماتریسی و ضرب اسکالار
- ب) مجموعه شامل فقط ماتریس صفر $m \times n$.
- پ) مجموعه همه جوابهای $O = AX$ ، که A یک ماتریس $n \times n$ است و دو عمل \oplus و \odot با تعاریف معمولی.
- ت) $C[a, b]$ ، فضای توابع پیوسته بر $[a, b]$.
- ث) $C^{(k)}[a, b]$ ، فضای توابعی که n بار بر $[a, b]$ مشتق پذیرند.
- ج) فضای چندجمله‌ایهای

$$P_n(x) = a_0 + a_1x + a_2x^2 + \cdots + a_nx^n$$

که در آن n صحیح و نامنفی است.

ج) مجموعه همه جوابهای یک معادله دیفرانسیل همگن خطی داده شده به صورت

$$a_0(x) \frac{d^n y}{dx^n} + a_1(x) \frac{d^{n-1} y}{dx^{n-1}} + \cdots + a_n(x)y = 0.$$

- الف) نشان دهید مجموعه

$$\left\{ \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 0 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} \right\}$$

یک پایه برای فضای برداری ماتریسهای 3×2 است.

ب) به چه طریقی این فضای برداری می تواند با \mathbb{R}^6 مربوط شود؟

- ۱۱- یک پایه برای فضای برداری داده شده در مثال ۱-۷-۱ (ب) بیابید.

- ۱۲- رتبه هریک از ماتریسهای زیر را معین کنید.

$$\begin{array}{lll} \begin{pmatrix} 1 & 0 & -2 \\ -1 & 3 & 5 \\ 1 & 5 & 3 \end{pmatrix} & \text{(ب)} & \begin{pmatrix} -1 & -2 & 0 & 1 \\ 2 & 3 & 4 & 5 \end{pmatrix} \\ \begin{pmatrix} 5 & -6 & -1 & 1 \\ 0 & 2 & -3 & 2 \\ 1 & 2 & -1 & 4 \\ -1 & 0 & 2 & 1 \end{pmatrix} & \text{(ت)} & \begin{pmatrix} 1 & 0 & 1 & 1 \\ -1 & -1 & 0 & 1 \\ 2 & -1 & 3 & 4 \\ 0 & 1 & -1 & -2 \end{pmatrix} \end{array} \quad \text{(الف)}$$

- ۱۳- برای هریک از ماتریسهای زیر، $|A|$ ، $\text{adj } A$ ، و A^{-1} را بیابید.

$$A = \begin{pmatrix} 0 & -1 & 1 & 4 \\ 3 & 2 & -2 & 1 \\ 0 & 4 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & -1 & 1 \end{pmatrix} \quad \text{(ب)} \quad A = \begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 0 & -4 & 2 \\ -1 & 5 & 4 \end{pmatrix} \quad \text{(الف)}$$

- ۱۴- با استفاده از قضیه ۱-۷-۲، معکوس هریک از ماتریسهای زیر را در صورت وجود بیابید

$$\begin{array}{lll} \begin{pmatrix} 5 & -6 & -1 & 1 \\ 0 & 2 & -3 & 2 \\ 1 & 2 & -1 & 4 \\ -1 & 0 & 2 & 1 \end{pmatrix} & \text{(ب)} & \begin{pmatrix} 1 & 3 & 5 \\ 2 & 4 & 4 \\ 1 & -1 & 1 \end{pmatrix} \\ \end{array} \quad \text{(الف)}$$

- ۱۵- الف) نشان دهید بردارهای

$$\mathbf{w}_1 = (1, -1, 0), \quad \mathbf{w}_2 = (1, 0, -1), \quad \mathbf{w}_3 = (0, 1, 1)$$

یک پایه برای \mathbb{R}^3 تشکیل می‌دهند.

ب) ماتریس T را در $\mathbf{x} = \mathbf{x}_0$ بایابید.

پ) T^{-1} را محاسبه کنید.

ت) ماتریس زیر را به \mathbf{w} -پایه تبدیل کنید

$$A = \begin{pmatrix} 1 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & 1 \end{pmatrix}$$

-۱۶- الف) نشان دهید بردارهای

$$\mathbf{v}_1 = (1, 0, 1), \quad \mathbf{v}_2 = (0, -1, -1), \quad \mathbf{v}_3 = (1, 1, 0)$$

یک پایه برای \mathbb{R}^3 تشکیل می‌دهند.

ب) ماتریس S را در $\mathbf{x} = \mathbf{x}_0$ بایابید.

پ) S^{-1} را محاسبه کنید.

ت) ماتریس زیر را به \mathbf{v} -پایه تبدیل کنید

$$B = \begin{pmatrix} -1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \\ -1 & 0 & 1 \end{pmatrix}$$

-۱۷- الف) با استفاده از \mathbf{w} -پایه و \mathbf{v} -پایه در تمرینهای ۱۵ و ۱۶، \mathbf{x} را به \mathbf{v} تبدیل کنید.

ب) ماتریس A در تمرین ۱۵ را به \mathbf{v} -پایه تبدیل کنید.

پ) ماتریس B در تمرین ۱۶ را به \mathbf{w} -پایه تبدیل کنید.

-۱۸- نشان دهید اگر یک ماتریس A از چپ در یک ماتریس مقدماتی ضرب شود رتبه A تغییر نمی‌کند.

-۱۹- نشان دهید رتبه r یک ماتریس $m \times n$ ، A از ماگزینم $m \times m$ و n بیشتر نیست، یعنی $r \leq \max(m, n)$.

-۲۰- ثابت کنید دستگاه $AX = B$ ، که A ماتریس $n \times n$ است، دارای جوابی یکتاست اگر و فقط اگر رتبه A برابر n باشد.

-۲۱- ثابت کنید دستگاه $AX = B$ ، که A ماتریس $n \times n$ است، سازگار است اگر و فقط اگر رتبه A و رتبه ماتریس افزوده B با هم برابر باشند.

-۲۲- ثابت کنید اگر A یک ماتریس $m \times n$ با رتبه r باشد، آن گاه

$$n = r + \dim(\ker A).$$

- ۲۳ اگر E یک ماتریس مقدماتی باشد، ثابت کنید $|EA| = |E| \cdot |A|$.
- ۲۴ اگر A و B ماتریسهای $n \times n$ باشند، آن‌گاه $|AB| = |A| \cdot |B|$. (راهنمایی: حالتهای A و B را ناتکین را بطور جداگانه بررسی کنید. برای حالت اخیر، نشان دهید $I \sim A$ پس از تمرین ۲۳ استفاده کنید.)
- ۲۵ نشان دهید الحاقی یک ماتریس تکین، تکین است. (راهنمایی: از $|AB| = |A| \cdot |B|$ در تمرین ۲۴ استفاده کنید.)
- ۲۶ الف) نشان دهید

$$\begin{pmatrix} 2 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} a \\ b \\ c \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 2a \\ b \\ c \end{pmatrix}$$

یک تبدیل خطی تعریف می‌کند (به بخش ۱-۳ رجوع کنید)

- ب) اگر $(a, b, c)^T$ نمایانگر $ax^2 + bx + c$ باشد، توضیح دهید چرا تبدیل قسمت (الف) را می‌توان «مشتق گیری» نامید.
- ت) هسته تبدیل را باید.
- ث) هم‌دامنه تبدیل را توصیف کنید.
- ج) یک پایه برای برد تبدیل باید. آیا این تبدیل پوشاست؟ آیا این تبدیل یک به یک است؟
- ۲۷ الف) یک پایه برای فضای برداری ای که اعضای آن چندجمله‌ایهای درجه سوم، $ax^3 + bx^2 + cx + d$ اند، باید.
- ب) ماتریسی که یک عضو دلخواه این فضای برداری را به فضای مشتقهای این اعضا تبدیل می‌کند، چیست؟
- ۲۸ نشان دهید تعویض پایه در یک تبدیل خطی به ماتریسهای منجر می‌شود که متشابه هستند. (تعریف ۱-۴-۱ را ملاحظه کنید.)
- ۲۹ ماتریس زیر را در نظر بگیرید

$$A = \begin{pmatrix} 2 & 1 & 2 \\ 1 & 2 & 2 \\ 2 & 2 & 3 \end{pmatrix}.$$

نشان دهید A مجموعه سه تاییهای فیشاگورثی را به خودش نقش می‌کند. سه تایی مرتب (x, y, z) را یک سه تایی فیشاگورثی می‌نامیم، هرگاه خاصیت $z^2 = y^2 + x^2$ را داشته باشیم. نشان دهید $(z, y, x)^T A (x, y, z)^T$ نیز دارای همین خاصیت است.

فصل ۵۹م

معادلات با مشتقهای جزئی

۱-۳ معادله‌های مرتبه اول

معادله‌های دیفرانسیل معمولی نقشی بسیار مهم در ریاضیات کاربردی دارند. مسائل متعددی را در مهندسی و فیزیک می‌توان به زبان معادلات دیفرانسیل معمولی بیان کرد. اما چون همیشه نمی‌توان یک مسأله را با صرف نظر کردن از اصطلاحات، مقاومت‌ها، نیروی کوپولیس و ... به صورت ساده بیان کرد، نمی‌توانیم سایر متغیرهای مستقل را ندیده بگیریم. اغلب باید علاوه بر یک یا چند متغیر مکانی، زمان را نیز لزوماً در نظر بگیریم.

هرگاه لازم باشد بیش از یک متغیر مستقل در نظر گرفته شود، می‌توان یک مسأله را بر حسب معادلات با مشتقهای جزئی بیان کرد. چنین معادلاتی در این فصل، همچنین در فصلهای ۴ و ۵ بررسی خواهد شد. بیشتر اصطلاحاتی که در ارتباط با معادلات دیفرانسیل معمولی به کار می‌روند، بطور طبیعی برای معادلات با مشتقهای جزئی تعمیم داده می‌شود. برای مثال، مرتبه یک معادله برابر بالاترین مرتبه مشتق موجود در آن معادله است.

در این کتاب تأکید روی معادلات با مشتقهای جزئی مرتبه دوم است. ولی در این بخش معادلات مرتبه اول مورد بررسی قرار می‌گیرند، زیرا در آکرو دینامیک، هیدرودینامیک، ترمودینامیک، حساب تغییرات، و احتمال کاربرد دارند.

کلی ترین معادله با مشتقهای جزئی مرتبه اول با دو متغیر مستقل به صورت زیر است :

$$F(x, y, z, z_x, z_y) = 0, \quad (1-1-2)$$

که در آن باید (x, y, z) را بیابیم که در آن *

$$\frac{\partial z}{\partial x} = z_x \quad \text{و} \quad \frac{\partial z}{\partial y} = z_y.$$

فرض می‌کنیم تابع F نسبت به هر یک از پنج متغیرش پیوسته است . معادله (۱-۱-۲) را خطی گوییم اگر F نسبت به z, z_x, z_y خطی باشد . پس یک معادله خطی را می‌توان به صورت زیرنوشت :

$$a_0(x, y)z(x, y) + a_1(x, y)z_x + a_2(x, y)z_y = b(x, y), \quad (2-1-2)$$

اگر معادله به صورت زیر باشد، آن را شبه خطی گویند

$$P(x, y, z)z_x + Q(x, y, z)z_y = R(x, y, z). \quad (3-1-2)$$

توجه کنید که بعضی نویسندهای معادله (۳-۱-۲) را خطی می‌نامند . این نام‌گذاری ممکن است باعث ابهام شود، زیرا در این صورت معادله‌ای به صورت

$$\sin z z_x + z^2 z_y = z^3(x + y)$$

یک معادله خطی فرض می‌شود . به خاطر بیاورید که در معادلات دیفرانسیل خطی معمولی، متغیر وابسته نمی‌تواند با توانی بیش از یک ظاهر شود و حاصل ضرب متغیر وابسته و مشتقهایش نیز نباید در معادله وجود داشته باشد . در یک معادله شبه خطی مشتقهای مرتبه اول z و z_x, z_y باید بطور خطی ظاهر شوند اما محدودیت دیگری ندارند .

ژوزف لاگرانژ (۱۷۳۶-۱۸۱۳) فیزیک دان فرانسوی، نشان داد که جوابهای معادلاتی به شکل (۳-۱-۲) را با حل معادلات دیفرانسیل معمولی معینی می‌توان به دست آورد . به این دلیل معادله (۳-۱-۲) را گاهی معادله لاگرانژ می‌نامند . (توجه : نباید با معادلات نیوتونی که باشکلی کلی‌تر، معادلات لاگرانژ نامیده می‌شوند، اشتباه شود) . قضیه زیر را بدون اثبات بیان می‌کنیم .

قضیه ۱-۱-۱ : جواب عمومی معادله با مشتقهای جزئی مرتبه اول شبه خطی

$$P(x, y, z)z_x + Q(x, y, z)z_y = R(x, y, z)$$

* نمادهای $z_x = p$ ، $z_y = q$ نیز به کار می‌رود .

به صورت $0 = F(u, v) = c_2$ و $u(x, y, z) = c_1$ دلخواه است، و جواب عمومی دو معادله دیفرانسیل معمولی زیرند

$$\frac{dx}{P} = \frac{dy}{Q} = \frac{dz}{R}. \quad (4-1-2)$$

توجه کنید (۴-۱-۲) معادل است با (چرا؟)

$$\frac{dy}{dx} = \frac{Q}{P} \quad \text{and} \quad \frac{dz}{dx} = \frac{R}{P} \quad (5-1-2)$$

که در آن متغیر مستقل x است. جواب عمومی معادلات (۵-۱-۲) را به صورت $y = y(x, c_1, c_2)$ و $z = z(x, c_1, c_2)$ می‌توان نوشت که از آنها می‌توان $v(x, y, z) = c_2$ و $u(x, y, z) = c_1$ را به دست آورد. شرح بیشتر را می‌توان در تمرینها یافت (تمرین ۲).

مثال ۴-۱-۱ جواب عمومی معادله زیر را به دست آورید

$$zz_x + yz_y = x.$$

حل: از مقایسه این معادله با نمادهای به کار رفته در قضیه ۴-۱-۲، داریم $z = x$ و $y = R$ ، که این توابع همه جا پیوسته مشتق پذیرند. پس داریم

$$\frac{dx}{z} = \frac{dy}{y} = \frac{dz}{x},$$

که از آن $c_1 = x^2 - z^2$ نتیجه می‌شود. با کمی دقت می‌توان عبارتی به دست آورد که شامل y باشد. در اینجا از ترکیب $dx + dz$ استفاده می‌کنیم. پس

$$dx + dz = \frac{z}{y} dy + \frac{x}{y} dy = \frac{x+z}{y} dy$$

و با جدا کردن متغیرها داریم

$$\frac{dx + dz}{x+z} = \frac{dy}{y},$$

که از آن به $c_2 = (x+z)/y$ می‌رسیم (تمرین ۳). پس بناهه قضیه ۴-۱-۱ جواب عمومی چنین است

$$F\left(x^2 - z^2, \frac{x+z}{y}\right) = 0. \quad (6-1-2)$$

یک مشخصه مهم جواب عمومی فوق را مورد بحث قرار می دهیم :
 این جواب به جای یک ثابت دلخواه ، شامل یک تابع دلخواه است . همچنین توجه کنید که
 یک روش معادل برای نوشتن جواب عمومی چنین است

$$x^2 - z^2 = f\left(\frac{x+z}{y}\right) \quad \text{or} \quad \frac{x+z}{y} = g(x^2 - z^2),$$

که f و g توابعی دلخواهند . به دلیل وجود این توابع دلخواه در جواب عمومی معادلات با مشتقات جزئی ، شکل جوابها می توانند بسیار متفاوت باشند . به این دلیل در کاربردها تأکید بر ریافت جوابهای خصوصی است که در شرایط اولیه و مرزی داده شده صدق کنند .

معادلات (۴-۱-۲) را می توان به شکل زیر نوشت

$$A(x, y, z) dx + B(x, y, z) dy + C(x, y, z) dz = 0.$$

که معادله دیفرانسیل پفافی * با سه متغیر نامیده می شود . این نوع معادله با دو متغیر در مبحث معادلات دیفرانسیل معمولی مطرح می شود . شرایط لازم و کافی برای وجود جواب یک معادله دیفرانسیل پفافی در کتاب مقدمات معادلات با مشتقات جزئی تألیف استدلونداده شده است .

حال به مسئله تعیین شکل خاص تابع $F(u, v)$ در قضیه ۱-۱-۱ می پردازیم . اگر c_1 و c_2 معلوم باشند ، آن گاه $v(x, y, z) = c_1 u(x, y, z) + c_2$ در رویه را نشان می دهد و منحنی اشتراک آنها ، در هر دو معادله صدق می کند . این منحنی ، منحنی مشخصه نامیده می شود و تمامی این منحنیها را یک سطح انتگرال می نامند . پس ، اگر منحنی پارامتری

$$C: \quad x = x(t), \quad y = y(t), \quad z = z(t),$$

داده شده باشد ، آن گاه $v(x, y, z) = c_1 u(x, y, z) + c_2$ به ترتیب به صورتهای $v(x(t), y(t), z(t)) = c_1 u(x(t), y(t), z(t)) + c_2$ و $v(x(t), y(t), z(t)) = c_1 u(x(t), y(t), z(t))$ هستند . با حذف v بین این دو معادله می توانیم معادله سطح انتگرال را به دست آوریم . باید تأکید نمود که منحنی C ، یک منحنی مشخصه نیست اما روی سطح انتگرال قرار دارد .

مثال ۱-۲ سطح انتگرال معادله

$$yz_x + xz_y = 0$$

را که از منحنی

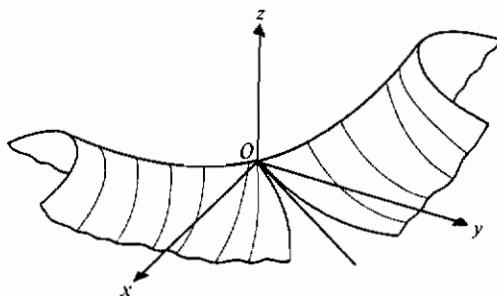
$$C: \quad x = 0, \quad y = t, \quad z = t^4.$$

می‌گذرد، معین کنید.

حل : با استفاده از قضیه ۱-۲-۱ داریم

$$\frac{dx}{y} = \frac{dy}{x} = \frac{dz}{0};$$

پس $* F(x^2 - y^2, z) = c_1$ و $x^2 - y^2 = c_2$. در تیجه جواب عمومی به صورت $z = f(x^2 - y^2)$ نوشته می‌شود . بنابراین، با استفاده از منحنی C ، داریم $t^2 = f(t^2 - y^2)$ یا $t^2 = f(-t^2)$ یا $t^2 = (x^2 - y^2)$ (شکل ۱-۱-۲) .

شکل ۱-۱-۲ سطح انتگرال (مثال ۲-۱-۲)

توجه کنید که جواب فوق یکتاست . ولی اگر منحنی C به وسیله هذلولی $1 = z = f(x^2 - y^2)$ تعریف شود، آن‌گاه C یک منحنی مشخصه است و تعدادی شماری جواب وجود دارد (تمرین ۴) . از طرف دیگر، اگر C به صورت

$$C: \quad x = t, \quad y = \sqrt{t^2 - 1}, \quad z = t$$

تعریف شود، جوابی وجود ندارد (تمرین ۵) . در این حالت C یک منحنی مشخصه نیست اما تصویرش بر صفحه xy بر تصویر یک منحنی مشخصه منطبق است .

• کسر $dz/0$ را باید به صورت $0 = dz$ تعبیر نمود، بنابراین $a = z$ ، که a ثابت است .

یک روش برای حل معادلات با مشتقهای جزئی مرتبه اول خطی، مشابه روشی است که برای معادلات دیفرانسیل معمولی به کار می‌رود. در آن‌جا، جواب عمومی برابر مجموع جواب همگن و یک جواب خصوصی است. مثال زیر این روش را برای معادلات با مشتقهای جزئی تشریح می‌کند.

مثال ۲-۱-۳ معادله زیر را حل کنید

$$z_x + xz = x^3 + 3xy.$$

حل : کار را با معادله همگن زیر شروع می‌کنیم

$$z_x + xz = 0 \quad \text{or} \quad \frac{\partial z}{\partial x} = -xz.$$

چون از $\frac{\partial z}{\partial x}$ نتیجه می‌شود که y ثابت است، معادله فوق را می‌توان یک معادله دیفرانسیل معمولی در نظر گرفت، مگر از جهت مقدار ثابت آن. جواب چنین است

$$z = f(y) \exp(-x^2/2),$$

که $(y)f(y)$ تابعی دلخواه از y است. یافتن جوابی خصوصی ممکن است قدری مشکل باشد. می‌توانیم از اصل برهم نهی جوابها استفاده کنیم. برای مثال، برای به دست آوردن جواب متناظر x^3 ، فرض می‌کنیم

$$z_1 = Ax^3 + Bx^2 + Cx + D$$

که از آن نتیجه می‌شود $z_1 = x^2 - 2$. برای یافتن جواب متناظر با $3xy$ ، فرض می‌کنیم

$$z_2 = Ex^2y + Fxy + Gy$$

که از آن نتیجه می‌شود $z_2 = 3y$. بنابراین جواب عمومی چنین است

$$z = f(y) \exp(-x^2/2) + x^2 - 2 + 3y.$$

در بسیاری از معادلات خطی مرتبه اول، جوابها را می‌توان با تجسس به دست آورد. این مطلب بویژه وقتی x یا y در معادله نباشند، صادق است (تمرین ۲-۱-۵). مثالهای زیر روش‌های حل مسائل را در حالتهای گوناگون نشان می‌دهند.

مثال ۲-۱-۴ معادله

$$xz_x - yz_y = 0.$$

را حل کنید.

حل : با استفاده از معادلات (۱-۲-۵) داریم

$$\frac{dy}{dx} = -\frac{y}{x} \quad , \quad \frac{dz}{dx} = 0,$$

که جوابهای آنها عبارتند از $x_1 = c_1 x$ و $z = c_2 (جرا؟)$. پس جواب عمومی معادله داده شده، $z = f(x)$ است، که f تابعی دلخواه و مشتق پذیر است.

مثال ۱-۲-۵ معادله

$$z_x = x^2 + y^2.$$

را حل کنید.

حل : چون در معادله وجود ندارد، بسادگی با انتگرال گیری به دست می آوریم

$$z = \frac{x^3}{3} + xy^2 + f(y).$$

مثال ۱-۲-۶ معادله

$$xz_x + yz_y = \log x, \quad x > 0, \quad y > 0.$$

را حل کنید.

حل : اگرچه این معادله را با استفاده از قضیه ۱-۱-۲ (تمرین ۷) می توان حل کرد، در اینجا از روشی دیگر استفاده می کنیم. با تعویض متغیرهای مستقل $x = \log u$ و $y = \log v$ داریم

$$\frac{\partial z}{\partial x} = \frac{\partial z}{\partial u} \frac{du}{dx} = \frac{\partial z}{\partial u} \frac{1}{u}$$

و مشتقات

$$\frac{\partial z}{\partial y} = \frac{\partial z}{\partial v} \frac{1}{v}$$

پس معادله داده شده به صورت زیر در می آید

$$\frac{\partial z}{\partial u} + \frac{\partial z}{\partial v} = u.$$

با حل این معادله به دست می آوریم (تمرین ۸)

$$u = v + c_1 \quad , \quad \frac{u^2}{2} = z + c_2,$$

بنابراین

$$z = \frac{u^2}{2} + f(u - v)$$

با

$$z = \frac{1}{2} (\log x)^2 + f\left(\frac{x}{y}\right).$$

یک کاربرد مفید معادلات با مشتقات جزئی شبیه خطی مرتبه اول، یافتن خانواده‌ای از روش‌های از رویه‌های مفروض عمود باشد. فرض کنید $c = f(x, y, z)$ عبارتند از خانواده‌ای از رویه‌ها باشد* اعداد هادی قائم براین خانواده در یک نقطه (x, y, z) عبارتند از (f_x, f_y, f_z) .

برای سادگی این اعداد هادی را با (P, Q, R) نشان می‌دهیم. حال فرض کنید $c = g(x, y)$ روش‌های از رویه‌های یک خانواده مفروض را به زاویه قائم قطع کند. اعداد هادی قائم بر $c = g(x, y, z)$ در یک نقطه دلخواه عبارتند از $(-g_y, g_x, g_z)$ و برای عمود بودن باید داشته باشیم

$$Pz_x + Qz_y = R.$$

پس، بنابر قضیه ۱-۱-۲ رویه‌های عمود بر $c = f(x, y, z)$ از منحنیهای مشخصه معادله‌های زیر به دست می‌آیند

$$\frac{dx}{P} = \frac{dy}{Q} = \frac{dz}{R}. \quad (7-1-2)$$

یک کاربرد رویه‌های معتمد را می‌توان در نظریه پتانسیل یافت. فرض کنید $c = f(x, y, z)$ نمایانگر خانواده‌ای از رویه‌های هم‌پتانسیل باشد، یعنی، برای هر مقدار c ، رویه داده شده دارای پتانسیلی معین است. آن گاه منحنیهای مشخصه معادله‌های

$$\frac{dx}{f_x} = \frac{dy}{f_y} = \frac{dz}{f_z}$$

خطوط نیرو را نشان می‌دهند.

مثال ۷-۱-۲ رویه‌های عمود بر خانواده‌های زیر را باید

* چنین خانواده‌ای، به دلیل وجود پارامتر، خانواده یک پارامتری نیز گفته می‌شود.

$$f(x, y, z) = \frac{z(x+y)}{z+1} = c.$$

حل : داریم

$$f_x = \frac{z}{z+1}, \quad f_y = \frac{z}{z+1}, \quad f_z = \frac{x+y}{(z+1)^2};$$

پس معادله های (۱-۲-۷) به صورت زیر نوشته می شود (تمرین ۹)

$$\frac{dx}{z(z+1)} = \frac{dy}{z(z+1)} = \frac{dz}{x+y}.$$

از دو معادله اول داریم $x = y + c_1$ یا $y = x - c_1$. از دو معادله آخر داریم $y^2 + c_1 y = z^3/3 + z^2/2 + c_2$ که از این جاتبیجه می شود (۲y + c_1)dy = (z^2 + z)dz . از معادله آخر به دست می آوریم

$$c_2 = 6xy - 2z^3 - 3z^2.$$

بنابراین روابه های عمود عبارتند از

$$F(x - y, 6xy - 2z^3 - 3z^2)$$

یا

$$6xy - 2z^3 - 3z^2 = g(x - y).$$

تمرینهای ۱-۴

-۱ نشان دهید معادله های (۱-۳-۲) را می توان به صورت زیر نوشت

$$\frac{dx}{dy} = \frac{P}{Q} \quad , \quad \frac{dz}{dy} = \frac{R}{Q}$$

که در آنها u متغیر مستقل است . (با معادلات ۱-۲-۵ مقایسه کنید) .

-۲ نشان دهید جوابهای (x, c_1, c_2) و $y = y(x, c_1, c_2)$ معادله های (۱-۲-۵) را می توان به صورت $u(x, y, z) = c_1$ و $v(x, y, z) = c_2$ نوشت .

-۳ معادله های $\frac{dx}{z} = \frac{dy}{y} = \frac{dz}{x}$

مربوط به مثال ۲-۱-۱ را حل کنید.

-۴ نشان دهید تعدادی بی شمار از جوابهای معادله $0 = xz_x + xz_y$ از منحنی

$$C: \quad x = t, \quad y = \sqrt{t^2 - 1}, \quad z = 1.$$

می گذرد (با مثال ۲-۱-۲ مقایسه کنید).

-۵ نشان دهید معادله $0 = xz_x + yz_y$ ندارد که از منحنی زیر بگذرد

$$C: \quad x = t, \quad y = \sqrt{t^2 - 1}, \quad z = t.$$

(با مثال ۲-۱-۲ مقایسه کنید).

-۶ مثال ۲-۱-۳ را تفصیل حل کنید.

-۷ معادله زیر را با استفاده از قضیه ۲-۱-۱ حل کنید.

$$xz_x + yz_y = \log x$$

(با مثال ۲-۱-۶ مقایسه کنید)

-۸ معادله زیر را با استفاده از قضیه ۲-۱-۱ حل کنید.

$$\frac{\partial z}{\partial u} + \frac{\partial z}{\partial v} = u$$

(با مثال ۲-۱-۶ مقایسه کنید)

-۹ مثال ۲-۱-۷ را تفصیل حل کنید.

-۱۰ جواب عمومی هر یک از معادله های زیر را به دست آورید.

الف) $0 = (x+z)z_x + (y+z)z_y$ (راهنمایی: معادلات ۲-۱-۴ در اینجا

$$(z = c_1) \quad dz = 0 \quad dx / (x+z) = dy / (y+z) \quad \text{دراین جا}$$

$$xzz_x + yzz_y = -(x^2 + y^2) \quad \text{(ب)}$$

$$z_x + xz_y = z \quad \text{(پ)}$$

$$yz_x + z_y = z \quad \text{(ت)}$$

$$(y+x)z_x + (y-x)z_y = z \quad \text{(ث)}$$

$$(dx/x + dy/y - dz/z = 0) \quad x^2 z_x + y^2 z_y = (x+y)z \quad \text{(ج)} \quad \text{(راهنمایی: ملاحظه کنید که ۰ را متحابه کنید)}$$

$$(xz + y)z_x - (x + yz)z_y = x^2 - y^2 \quad \text{(ج)} \quad \text{(راهنمایی: را متحابه کنید)}$$

$$xz_x + yz_y = 0 \quad \text{(ح)}$$

$$xz_x + yz_y = z \quad \text{(خ)}$$

۱۱ - هریک از معادله‌های زیر را حل کنید.

$$z_x - 2xyz = 0$$

(الف) $z_y + 2yz = 0$

$$z_y = x^2 + y^2$$

(ب) $z_y = \sin(y/x)$

$$z_x - 2z_y = x^2$$

(ت)

۱۲ - جواب معادله $z_z = z$ را که از منحنی زیر می‌گذرد به دست آورید

$$C: x = t^2 + 1, \quad y = 2t, \quad z = (t + 1)^4.$$

۱۳ - الف) جواب عمومی معادله زیر را بایايد

$$z_x + zz_y = 1.$$

ب) جوابی را که از منحنی زیر می‌گذرد به دست آورید

$$C: x = t, \quad y = t, \quad z = 2.$$

۱۴ - هریک از معادله‌های زیر را حل کنید (یعنی جواب عمومی را به دست آورید)

$$z(yz_y - xz_x) = y^2 - x^2$$

(الف)

$$(x^2 - y^2 - z^2)z_x + 2xyz_y = 2xz$$

(ب)

$$(y + 1)z_x + (x + 1)z_y = z$$

(پ)

$$yzz_x + xzz_y = x + y$$

(ت)

۱۵ - برای هریک از معادله‌های زیر، سطح انتگرال گیری را که شامل منحنی داده شده باشد، بیايد.

$$(y + xz)z_x + (x + yz)z_y = z^2 - 1; C: x = t, y = 2, z = t^2$$

(الف)

$$(y - z)z_x + (z - x)z_y = x - y; C: x = t, y = 2t, z = 0$$

(ب)

$$yz_x - xz_y = 2xyz; C: x = y = z = t$$

(پ)

$$x^2z_x + y^2z_y = z^2; C: x = t, y = 2t, z = 1$$

(ت)

۱۶ - در زیر جوابهای عمومی معادلات با مشتقهای جزئی معینی داده شده است. با مشتق گیری از هریک از آنها و حذف توابع دلخواه یک معادله دیفرانسیل با کمترین درجه به دست آورید.

$$z = e^{-x}F(x + 2y)$$

(الف)

$$z = yf(x)$$

(ب)

$$x + z = yf(x^2 - z^2)$$

(پ)

$$z(x - y) = xy \log\left(\frac{x}{y}\right) + f\left(\frac{x - y}{xy}\right)$$

(ت)

- ۱۷ نشان دهید جواب عمومی

$$2xz_x - yz_y = 0$$

عبارت است از $z = f(x)^2$.

- ۱۸ ثابت کنید اگر $f(x, y)$ در معادله $z = z(x, y)$ صدق کند، آن گاه f تابعی از $x + y$ است.

- ۱۹ با استفاده از روش مثال ۱-۲-۶، هریک از معادله های زیر را حل کنید.

$$2xz_x - 3yz_y = 0$$

الف)

$$xz_x - 2yz_y = x^2y$$

ب)

$$3xz_x - yz_y + 4z = x^2 \cos x$$

پ)

- ۲۰ نشان دهید رویه های

$$z(x+y) = c(z+1) \quad \text{and} \quad 6xy - 2z^3 - 3z^2 = g(x-y),$$

که در آن c یک ثابت دلخواه و g یک تابع مشتق پذیر دلخواه است، در صورت

متقطع بودن برهم عمودند. (با مثال ۱-۲-۷ مقایسه کنید)

- ۲۱ معادله زیر را حل کنید

$$\frac{\partial z}{\partial x} = \frac{\partial z}{\partial y}$$

- ۲۲ معادله همگن زیر را حل کنید

$$az_x + bz_y = 0,$$

که a و b ثابتند.

- ۲۳ الف) رویه های عمود بر خانواده $C = x^2 + y^2$ را به دست آورید

ب) چند رویه از این رویه های عمود برهم را رسم کنید.

۴-۲ معادله های هواقب بالاتر

در مطالعه معادله های با مشتقهای جزئی مرتبه های بالاتر از یک، مناسب است که از نمادهای اندیس دار استفاده کنیم. برای مثال می نویسیم

$$\frac{\partial^2 u}{\partial x^2} = u_{xx}, \quad \frac{\partial^2 u}{\partial y^2} = u_{yy}, \quad \frac{\partial^2 u}{\partial x \partial y} = u_{yx} = \frac{\partial}{\partial x} \left(\frac{\partial u}{\partial y} \right), \quad \text{etc.}$$

چون با معادلات با مشتقهای جزئی مرتبه دوم بیشتر سروکار داریم، عمومی ترین معادله از

این نوع را بررسی می کنیم که عبارت است از

$$Au_{xx} + Bu_{xy} + Cu_{yy} + Du_x + Eu_y + Fu = G. \quad (1-2-2)$$

اگر تابع A, B, \dots, G به x و y بستگی داشته باشند (اما به x یا مشتقهایش بستگی نداشته باشند)، معادله، خطی نامیده می شود. اگر $G \equiv 0$ ، آن گاه معادله همگن؛ و در غیر این صورت ناهمگن است.

منظور از جواب $(1-2-2)$ تابعی مانند $(x, y) \mapsto u$ است که در معادله صدق کند.

جواب عمومی، جوابی است که شامل دو تابع دلخواه مستقل (در مقابل دو ثابت دلخواه در یک معادله دیفرانسیل معمولی مرتبه دوم) باشد. جواب خصوصی، جوابی است که با انتخابی خاص برای تابع دلخواه از جواب عمومی به دست می آید.

معادله های خطی به شکل $(1-2-2)$ به شیوه جالبی دسته بندی می شوند. از هندسه تحلیلی به خاطر بیاورید که عمومی ترین معادله درجه دوم بر حسب دو متغیر چنین است

$$Ax^2 + Bxy + Cy^2 + Dx + Ey + F = 0,$$

که A, B, \dots, F ثابتند. این نوع معادلات مقاطع مخروطی (گاهی هم تباہیده)، را به صورت زیر نشان می دهند:

$$\text{یضی اگر } B^2 - 4AC < 0$$

$$\text{سمی اگر } B^2 - 4AC = 0$$

$$\text{هذلولی اگر } B^2 - 4AC > 0$$

به شیوه مشابه، معادله های با مشتقهای جزئی خطی به صورت $(1-2-2)$ (یضی، سهمی، یا هذلولی) وار نامیده می شوند بر حسب این که $B^2 - 4AC$ به ترتیب منفی، صفر یا مثبت باشد. چون در معادله $(1-2-2)$ ، B, A, C و D, E, F توابعی از x و y هستند، امکان دارد که یک معادله با مشتقهای جزئی از نوع مخلوط باشد. برای مثال، معادله

$$xu_{xx} + yu_{yy} + 2yu_x - xu_y = 0$$

یضی است هرگاه $xy > 0$ هذلولی وار است هرگاه $xy < 0$ ، و سهمی است هرگاه $xy = 0$. اگر x و y مختصات مکانی باشند، آن گاه معادله در ربع اول و سوم یضی است، در ربع دوم و چهارم هذلولی وار، و روی محورهای مختصات سهمی است. نظریه معادلات از نوع مخلوط را ابتدا تریکومی در ۱۹۲۳ مطرح کرد. در مطالعه جریان ترانسونیک با معادله تریکومی

$$y\Psi_{xx} + \Psi_{yy} = 0,$$

روبه رو می شویم . این معادله برای $y > 0$ بیضوی است و برای $y < 0$ هذلولی وار است .

بعداً در این بخش خواهیم دید که دسته بندی یک معادله با مشتقان جزئی مرتبه دوم به انواع مختلف حائز اهمیت است چون برای هر نوع ، تحت شرایط مرزی مختلف جوابهای پایدار یکتا به دست می آید .

اگرچه عموماً x و y برای نشان دادن مختصات مکانی به کار می روند ، ولی همیشه چنین نیست . برای مثال ، ممکن است یکی از آنها مخصوص زمانی باشد . تها محدودیتی که وجود دارد این است که x و y باید متغیرهایی مستقل باشند . اگر متغیرهای مستقل مکان داشته باشیم ، آن گاه با مشخص کردن مقادیر متغیر وابسته روی چند مرز ، که شرایط مرزی نام دارند ، می توانیم توابع دلخواه را در جواب عمومی تعیین کنیم و یک جواب خصوصی به دست آوریم . از سوی دیگر ، اگر یکی از متغیرهای مستقل زمان باشد ، باید شرایط اولیه رانیز مشخص کنیم تا بتوانیم یک جواب خصوصی به دست آوریم . مسائلی که در آنها شرایط مرزی یا هر دو شرط مرزی و اولیه مشخص هستند ، مسائل مقدار مرزی نامیده می شوند . این مسائل را بتفصیل در فصلهای ۴ و ۵ بررسی خواهیم نمود .

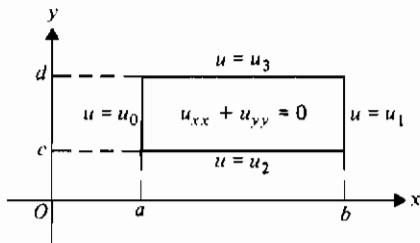
حال مثالهایی برای تشرییع سه نوع معادله مرتبه دوم ارائه می کنیم . جوابهای خصوصی این مثالها در بخش‌های بعدی ارائه خواهد شد .

مثال ۱-۳-۲ مسئله مقدار مرزی بیضوی .

$$\begin{array}{lll} u_{xx} + u_{yy} = 0, & a < x < b, & c < y < d; \\ u(a, y) = u_0, & u(b, y) = u_1, & c < y < d; \\ u(x, c) = u_2, & u(x, d) = u_3, & a < x < b; \end{array}$$

معادله :
شرط مرزی :

که $a < x < b$ ، $c < y < d$ ، u_0 ، u_1 ، u_2 ، u_3 ثابتند . این معادله بیضوی ، معادله لاپلاس نامیده می شود و آن را با تفصیل بیشتر در بخش ۳-۲ و همچنین در فصلهای ۴ و ۵ بررسی خواهیم نمود . شرایط مرزی نشان می دهند که $b \geq a$ و $d \geq c$ و $y \leq d$ و $x \leq b$ و $x \leq a$ و $y \leq c$ ، بنابراین مقادیر تابع مجھول $u(x, y)$ روی یک مستطیل در صفحه xy معلوم هستند (شکل ۱-۲-۲). معادله با مشتقان جزئی در این مثال بیان می کند (x, y) در هر نقطه درون مستطیل باز در معادله صدق می کند .

شکل ۱-۲-۲ معادله لاپلاس (مثال ۱-۲-۲)

این نوع مسائل مقدار مرزی، یعنی مسائلی که در آنها u در معادله لاپلاس در یک ناحیه باز صدق می‌کند و مقادیر معین را روی مرز ناحیه اختیار می‌کند (شکل ۲-۲-۲)، مسائل دیریکله^{*} نامیده می‌شوند. اگر شرایط مرزی فوق با شرایط زیر:

$$\begin{aligned} u_x(a, y) &= u_0, & u_x(b, y) &= u_1, & c < y < d, \\ u_y(x, c) &= u_2, & u_y(x, d) &= u_3, & a < x < b. \end{aligned}$$

تعویض شوند، آن‌گاه مشتقهای u_x و u_y معین هستند و مسئله را مسئله نویمان^{**} نامند. در این حالت می‌گوییم که مشتق قائم $\frac{\partial u}{\partial n}$ ، یعنی آنگ تغییر در جهت قائم بر مرز معین است (شکل ۲-۲-۳). البته مسائل مقدار مرزی، همان‌گونه که در بخش ۳-۴ خواهیم دید می‌توانند از نوع مخلوط باشند. نمادهای دیگری نیز برای $u(a, y) = u_0$ به کار می‌روند. بعضی از این نمادها عبارتند از:

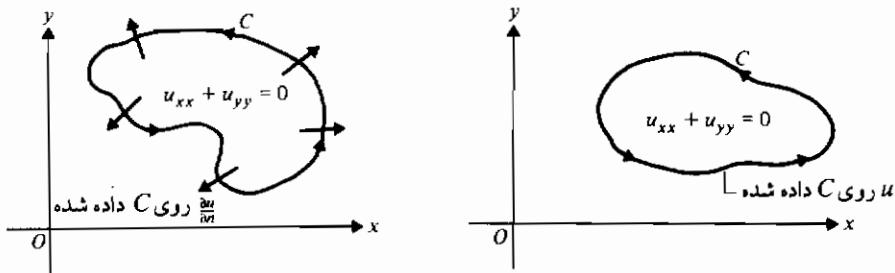
$$\left. \frac{\partial u(x, y)}{\partial x} \right|_{x=a} = u_0,$$

$$\lim_{x \rightarrow a^+} u_x(x, y) = u_0,$$

$$u_x(a^+, y) = u_0.$$

• ۱۸۰۵-۱۸۵۹) ریاضی دان آلمانی Peter G. L. Dirichlet

•• ۱۸۳۱-۱۹۲۵) ریاضی دان آلمانی Carl G. Neumann

شکل ۲-۲-۲ مسئله دیریکله در دو بعدی

شکل ۲-۲-۲ مسئله دیریکله در دو بعدی

مثال ۲-۲-۲ مسئله مقدار مرزی هذلولی وار.

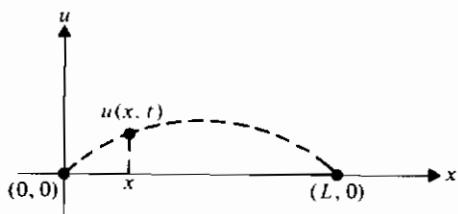
$$u_{tt} = a^2 u_{xx}, \quad t > 0, \quad 0 < x < L; \quad \text{معادله:}$$

$$u(0, t) = u(L, t) = 0, \quad t > 0; \quad \text{شرط مرزی:}$$

$$u(x, 0) = u_0, \quad u_t(x, 0) = u'_0, \quad 0 < x < L. \quad \text{شرط اولیه:}$$

در اینجا a ثابت و u مقدار تغییر مکان است و شرایط مرزی و شرایط اولیه هر دو داده شده‌اند.

در این حالت u باید در معادله داده شده برای مقادیر مثبت t و به ازای هر x در بازه $0 < x < L$ صدق کند (شکل ۲-۲-۴). شرایط مرزی بیان می‌کنند که برای مقادیر مثبت t ، در $x = 0$ و $x = L$ داریم $u = 0$ ، در حالی که شرایط اولیه مقادیر تغییر مکان اوکیه و سرعت اوکیه را به ترتیب به صورت u_0 و u'_0 دهنده‌اند. معادله دیفرانسیل باید از نظر بعد درست باشد، پس ثابت a دارای بعد سرعت است (تمرین ۱).

شکل ۲-۲-۳ معادله موج یک بعدی (مثال ۲-۲-۲)

معادله با مشتقهای جزئی در مثال آخر معادله موج یک بعدی است. در بخش ۴-۲

این معادله و جواب عمومی آن را به دست خواهیم آورد. در بخش ۴-۴ حالتها نیمه - نامتناهی ($x < \infty$) و نامتناهی ($x > \infty$) را با استفاده از تبدیل فوریه بررسی خواهیم کرد.

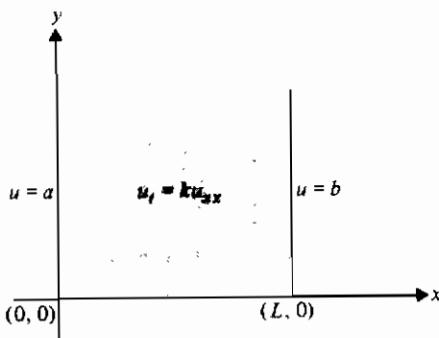
مثال ۳-۲-۲ مسأله مقدار مرزی سهموی.

$$u_t = ku_{xx}, \quad t > 0, \quad 0 < x < L, \quad k > 0; \quad \text{معادله:}$$

$$u(0, t) = a, \quad u(L, t) = b, \quad t > 0; \quad \text{شرط مرزی:}$$

$$u(x, 0) = f(x), \quad 0 < x < L. \quad \text{شرط اولیه:}$$

در این جاییز (t, x)، در یک معادله با مشتقات جزئی روی یک بازه باز برای همه مقادیر مثبت t صدق می کند. شرایط مرزی مقدار u را در نقاط انتهایی بازه داده شده معین می کند (شکل ۳-۲-۵)، در حالی که شرط اولیه مقدار u را در زمان $t = 0$ مشخص می کند. در این مثال معادله با مشتقات جزئی معادله پخش یک بعدی است. در بخش ۴-۴ این معادله را روی نواحی متناهی و در بخش ۴-۴ برای نواحی نامتناهی و نیمه نامتناهی حل خواهیم نمود.

شکل ۳-۲-۵ معادله پخش یک بعدی (مثال ۳-۲-۲)

وجود توابع دلخواه در جواب عمومی یک معادله با مشتقات جزئی به این معناست که توابعی که در چنین معادله ای صدق می کنند بسیار زیادند. برای مثال، توابع

$$\arctan \frac{y}{x}, \quad e^x \sin y, \quad \log \sqrt{x^2 + y^2}, \quad \sin x \sinh y$$

کاملاً متفاوت هستند، با وجود این هر کدام در معادله لاپلاس صدق می کند (تمرین ۲). ولی در کاربردهایی که شامل معادله های دیفرانسیل با مشتقات جزئی هستند، با توجه به اطلاعاتی که

در مورد یک سیستم فیزیکی داریم می توانیم جوابهای خصوصی را پیدا کنیم . بیشتر کار ما درباره مسائل مقدار مرزی متوجه این نکته خواهد بود .

مانند معادلات دیفرانسیل معمولی و معادلات با مشتقهای جزئی مرتبه اوّل ، ساده‌ترین معادلات با مشتقهای جزئی مرتبه دوم برای حل ، معادلات همگن با ضرایب ثابت هستند . حال معادله‌ای از این نوع را در نظر می گیریم که در آن مشتقهای مرتبه اوّل وجود ندارند ، یعنی

$$au_{xx} + bu_{xy} + cu_{yy} = 0 \quad (2-2-2)$$

و قرار می دهیم $u = f(y + rx)$ ، که در آن r ثابت است . در این صورت $u_x = rf'(y + rx)$ و $u_{xx} = r^2f''(y + rx)$ ، که در آنها پریم مشتق f نسبت به متغیر $y + rx$ را نشان می دهد . با قرار دادن این مقادیر در معادله (2-2-2) نتیجه می شود

$$(ar^2 + br + c)f''(y + rx) = 0$$

و از آن جا معادله مشخصه زیر را به دست می آوریم

$$ar^2 + br + c = 0. \quad (3-2-2)$$

اگر ریشه‌های معادله (3-2-2) حقیقی و متمایز و مثلاً برابر با r_1 و r_2 باشند ، آن‌گاه جواب عمومی (2-2-2) را به صورت زیر می توان نوشت :

$$u(x, y) = f(y + r_1x) + g(y + r_2x),$$

که f و g دوبار مشتق پذیر ، ولی دلخواهند . (تمرینهای ۳ و ۴) .

مثال ۴-۲-۲ معادله هذلولی وار زیر را حل کنید

$$a^2u_{xx} - b^2u_{yy} = 0,$$

که در آن a و b ثابت‌های حقیقی‌اند .

حل : معادله مشخصه چنین است

$$a^2r^2 - b^2 = 0$$

و جواب عمومی عبارت است از

$$u(x, y) = f\left(y + \frac{b}{a}x\right) + g\left(y - \frac{b}{a}x\right).$$

باید توجه داشت که اگر معادله مشخصه دارای دو ریشه برابر باشد ، آن‌گاه جواب عمومی

به شکل زیر است

$$u(x, y) = f(y + rx) + xg(y + rx). \quad (۴-۲-۲)$$

تمرینهای ۱۸-۲۰ درباره حالتی است که معادله مشخصه دو ریشه مختلط دارد.

تمرینهای ۲-۲

-۱ نشان دهید ثابت a در معادله موج بعد سرعت را دارد.

-۲ نشان دهید توابع زیر در معادله لاپلاس صدق می‌کنند

$$e^x \sin y. \quad \text{الف) } \arctan \frac{y}{x}, \quad \text{ب) }$$

$$\sin x \sinh y, \quad \text{ت) } \log \sqrt{x^2 + y^2}, \quad \text{ب) }$$

-۳ تحقیق کنید که

$$u(x, y) = f(y + r_1 x) + g(y + r_2 x),$$

که در آن r_1 و r_2 در معادله

$$ar^2 + br + c = 0,$$

صدق می‌کنند، جواب عمومی معادله (۴-۲-۲) است.

-۴ با مراجعة به تمرین ۳، تحقیق کنید

$$u(x, y) = c_1 f(y + r_1 x) + c_2 g(y + r_2 x)$$

نیز در معادله (۴-۲-۲) صدق می‌کند که c_1 و c_2 ثابت‌های دلخواهند. این جواب را با

جواب عمومی چگونه مقایسه می‌کنید؟

-۵ هریک از معادلات با مشتق‌ات جزئی زیر را به صورت بیضوی، هذلولی وار، یا سهموی

دسته‌بندی کنید. در هر حالت مقادیر مناسب متغیرهای مستقل را بررسی کنید.

$$u_{xx} + 4u_{xy} + 3u_{yy} + 4u_x + 3u = xy \quad \text{الف)}$$

$$xu_{xx} + u_{yy} - 2x^2u_y = 0 \quad \text{ب)}$$

$$u_{xy} - u_x = x \sin y \quad \text{ب)}$$

$$(y^2 - 1)u_{xx} - 2xyu_{xy} + (x^2 - 1)u_{yy} + e^xu_x + u_y = 0 \quad \text{ت)}$$

-۶ اگر f و g دوبار مشتق پذیر ولی دلخواه باشند، نشان دهید $f(x - at)$ ، $f(x + at)$ ، $g(x - at)$ ، و

$g(x + at)$ جوابهای $u_{xx} = a^2 u_{yy}$ هستند. (راهنمایی: بنابه قاعده زنجیری،

$$g_i(x - at) = \frac{dg(x - at)}{d(x - at)} \frac{\partial(x - at)}{\partial t} = -ag'(x - at).$$

-۷ نشان دهید

$$u = (c_1 \cos \lambda x + c_2 \sin \lambda x)(c_3 \sin \lambda at + c_4 \cos \lambda at)$$

جوابی برای معادله موج $u_{xx} = a^2 u_{tt}$ است، که c_1, c_2, c_3, c_4 و λ ثابتند.

-۸ نشان دهید تابع $u(x, t) = c_5 \cos \lambda at \sin \lambda x$ در تمرین ۷ به صورت زیر باشد:

مرزی و اوّلیه به صورت زیر باشند:

$$u(0, t) = 0 \quad \text{و} \quad u_t(x, 0) = 0$$

-۹ نشان دهید $u = \exp(-k\lambda^2 t)(c_1 \cos \lambda x + c_2 \sin \lambda x)$ جواب معادله پخش است، که c_1, c_2 و λ ثابتند.

-۱۰ نشان دهید

$$u(x, t) = \frac{1}{2a} \int_{x-at}^{x+at} g(s) ds$$

جواب معادله موج $u_{xx} = a^2 u_{tt}$ است که در شرایط $u(x, 0) = g(x)$ و $u_t(x, 0) = 0$ صدق می‌کند. (راهنمایی: از دستور لاپلاس برای مشتق‌گیری از انتگرال استفاده کنید).

-۱۱ برای هریک از معادلات با مشتق‌ات جزئی زیر: (i) مرتبه را مشخص کنید، (ii) تعیین کنید معادله خطی است یا نه؛ اگر خطی نیست، دلیل آن را توضیح دهید.

$$u(u_{xx}) + (u_y)^2 = 0 \quad \text{(الف)}$$

$$u_{xx} - 2u_y = 2x - e^u \quad \text{(ب)}$$

$$u_{xx} - u_{xy} - 2u_{yy} = 1 \quad \text{(پ)}$$

$$(u_x)^2 - x(u_{xy}) = \sin y \quad \text{(ث)}$$

-۱۲ الف) نشان دهید اگر در معادله $(2-2-2)$ ، $a = 0$ ، آن گاه روش داده شده در متن قابل استفاده نیست. ولی نشان دهید در این حالت با جایگزینی $u = f(x+ry)$ جواب عمومی به دست می‌آید.

$$\text{ب) جواب عمومی } 0 = 3u_{yy} - 3u_{xx} \text{ را به دست آورید.}$$

$$\text{پ) با استفاده از جایگزینی } u = f(x+ry) \text{ معادله } 0 = 6u_{yy} - 6u_{xx} + u_{xy} \text{ را حل کنید.}$$

-۱۳ نشان دهید اگر معادله مشخصه دارای ریشه‌های برابر باشد، آن گاه جواب عمومی معادله $(2-2-2)$ با معادله $(4-2-2)$ داده می‌شود.

-۱۴ می‌توان نشان داد که اگر $u = F(x, y)$ ، مشتقهای جزئی مرتبه دوم u_{xy} و u_{xx} ، به شرط آن که این مشتقها موجود و پیوسته باشند، با هم برابرند. نشان دهید برای هریک از توابع

زیر این دو مشتق برابرند

$$\begin{array}{ll} u = \arctan \frac{y}{x} & u = e^x \cos y \\ u = \sqrt{\frac{x+y}{x-y}} & u = e^{xy} \tan xy \end{array} \quad \begin{array}{l} \text{(ب)} \\ \text{(ت)} \end{array} \quad \begin{array}{l} \text{(الف)} \\ \text{(پ)} \end{array}$$

- ۱۵ - جواب معادله زیر را باید

$$u_{xx} + u_{xy} - 6u_{yy} = 0.$$

- ۱۶ - جواب عمومی هریک از معادله‌های زیر را به دست آورید

$$\begin{array}{ll} u_{xx} - 9u_{yy} = 0 & u_{xx} + u_{xy} - 6u_{yy} = 0 \\ 6u_{xx} + u_{xy} - 2u_{yy} = 0 & u_{xx} + 4u_{yy} = 0 \end{array} \quad \begin{array}{l} \text{(ب)} \\ \text{(ت)} \end{array} \quad \begin{array}{l} \text{(الف)} \\ \text{(پ)} \end{array}$$

- ۱۷ - هریک از معادله‌های زیر را به صورت بیضوی، هذلولی وار، و سهموی دسته‌بندی کنید

$$\begin{array}{ll} x^2u_{xx} + 2xyu_{xy} + y^2u_{yy} = 4x^2 & \text{(الف)} \\ u_{xx} - (2\sin x)u_{xy} - (\cos^2 x)u_{yy} - (\cos x)u_y = 0 & \text{(ب)} \\ u_{xx} + u_{yy} + au = 0 & \text{(پ)} \quad \text{ثابت است } a \\ x^2u_{xx} - y^2u_{yy} = xy & \text{(ت)} \\ 4u_{xx} - 8u_{xy} + 4u_{yy} = 3 & \text{(ث)} \end{array}$$

- ۱۸ - نشان دهید

$$u = f_1(x+iy) + f_2(x-iy)$$

جواب $0 = u_{xx} + u_{yy}$ است.

- ۱۹ - نتیجه تمرین ۱۸ را برای حالتی که معادله $(2-2-3)$ ریشه مختلط دارد، تعمیم دهید.

- ۲۰ - نشان دهید

$$u = f_1(y-ix) + xf_2(y-ix) + f_3(y+ix) + xf_4(y+ix)$$

جواب معادله

$$u_{xxx} + 2u_{yxx} + u_{yyy} = 0.$$

است.

- ۲۱ - روش ارائه شده در متن کتاب را می‌توان برای معادلات با مشتقهای جزئی همگن مرتبه چهار تعمیم داد. جواب عمومی هریک از معادله‌های زیر را به دست آورید.

$$\frac{\partial^4 u}{\partial x^4} + 2 \frac{\partial^4 u}{\partial x^2 \partial y^2} + \frac{\partial^4 u}{\partial y^4} = 0^* \quad \text{الف)$$

$$\frac{\partial^4 u}{\partial x^4} - \frac{\partial^4 u}{\partial y^4} = 0 \quad \text{ب)$$

$$\frac{\partial^4 u}{\partial x^4} - 2 \frac{\partial^4 u}{\partial x^2 \partial y^2} + \frac{\partial^4 u}{\partial y^4} = 0 \quad \text{ب)}$$

- ۲۲ نشان دهید اگر ψ_1 و ψ_2 دو تابع همساز از x و y باشند، آن‌گاه هر تابع ϕ به صورت

$$\phi(x, y) = x\psi_1(x, y) + \psi_2(x, y)$$

در معادله دو همساز صدق می‌کند. (توجه: تابع همساز در معادله لاپلاس صدق می‌کند)

۴-۲ جداسازی متغیرها

معادله لاپلاس

$$u_{xx} + u_{yy} + u_{zz} = 0, \quad (1-3-2)$$

یکی از معادلات با مشتقهای کلاسیک ریاضی فیزیک است. این معادله را در حالت سه بعدی به دست خواهیم آورد و حالت دو بعدی را بعداً در این بخش بررسی خواهیم نمود. اهمیت این معادله به خاطر آن است که در بسیاری از شاخه‌های علوم ظاهر می‌شود. در مطالعه الکتریستیه ساکن، نشان داده شده که بردار شدت میدان الکتریکی E ناشی از مجموعه‌ای از بارهای ساکن به صورت زیر داده می‌شود

$$E = -\nabla\phi = -(\phi_x \hat{i} + \phi_y \hat{j} + \phi_z \hat{k}),$$

که ϕ یک تابع نقطه‌ای اسکالر است و پتانسیل الکتریکی نام دارد. در بالا، $\nabla\phi$ گرادیان ϕ است و $\hat{x}, \hat{y}, \hat{z}$ به ترتیب بردارهای یکانی محورهای x, y, z می‌باشند. از طرفی قانون گاوس بیان می‌کند:

$$\nabla \cdot E = \nabla \cdot (-\nabla\phi) = -(\phi_{xx} + \phi_{yy} + \phi_{zz}) = 4\pi\rho(x, y, z),$$

که $\rho(x, y, z)$ چگالی بار است. ثابت 4π به خاطر آن است که مساحت سطح کره‌ای به شعاع واحد را نشان می‌دهد و قانون گاوس عموماً به شکل یک انتگرال سطح بیان می‌شود. بنابراین پتانسیل ϕ در معادله زیر صدق می‌کند

* این معادله را دو همساز می‌نامند و در مطالعه کشسانی و هیدرودینامیک به آن بر می‌خوریم.

$$\phi_{xx} + \phi_{yy} + \phi_{zz} = -4\pi\rho(x, y, z) \quad (2-3-2)$$

این معادله، معادله پوآسون نام دارد. در یک ناحیه بدون بار $= 0 = (z, y, x)\rho$ و معادله $(2-3-2)$ به معادله لاپلاس زیر تبدیل می‌شود:

$$\phi_{xx} + \phi_{yy} + \phi_{zz} = 0. \quad (3-3-2)$$

در این حالت فرض می‌شود که پتانسیل الکتریکی ناشی از بارهایی است که در خارج بر روی مرز ناحیه بدون بار قرار دارند. این مطلب حائز اهمیت است که هرتابع پتانسیلی که از هر توزیع بار الکتریستی ساکن به دست می‌آید باید در معادله $(3-3-2)$ در فضای تهی صدق کند.

به طریق مشابه در مغناطیس ساکن پتانسیل مغناطیسی به علت حضور قطبها در معادله $(3-3-2)$ در نواحی بدون قطب صدق می‌کند. همین طور پتانسیل گرانشی به علت حضور ماده در نواحی بدون ماده در معادله $(3-3-2)$ صدق می‌کند. در آثرودینامیک و هیدرودینامیک، پتانسیل سرعت ϕ دارای خاصیت $\nabla\phi = v$ ، است که v میدان برداری سرعت است. برای یک سیال ایده‌آل- سیال تراکم ناپذیر و غیرچرخشی- پتانسیل سرعت در آن قسمتهایی از سیال که شامل چشممه یا چاه نباشد، در معادله $(3-3-2)$ صدق می‌کند. بنابراین معادله لاپلاس نقش مهمی در نظریه پتانسیل دارد. به این دلیل این معادله را اغلب معادله پتانسیل و توابعی را که در آن صدق می‌کنند توابع پتانسیل (و همچنین توابع همساز) می‌نامند.

معادله لاپلاس در شاخه‌های دیگر علوم نیز دارای اهمیت است. اگر غشایی با چگالی ثابت را روی یک چارچوب نگاه دارند کشیده باشند، و تنهای نیروی خارجی وارد برغشا در محل چارچوب اعمال شود و اگر به چارچوب تغییر مکانی در جهت عمود بر صفحه غشایی (صفحه xy) داده شود، آن گاه جایه‌جائی عرضی در حالت یکنواخت (مستقل از زمان) غشا، در معادله دوبعدی لاپلاس صدق می‌کند. در این حالت فرض می‌شود که z و y در معادله $(3-3-2)$ در قدر کوچکند که بتوان از توانهای بالاتر z ، y و x صرف نظر نمود. در بخش ۳-۴ خواهیم دید که دما حالت پایا (مستقل از زمان) در ماده‌ای که رسانایی گرمایی ثابت داشته و قادر هرگونه چشممه یا چاه حرارتی باشد، نیز در معادله لاپلاس صدق می‌کند.

از مطالب قبل معلوم می‌شود که ظاهر شدن معادله لاپلاس در موضوعاتی چنین گوناگون ارزش آن را دارد که توجه خود را به جواب آن معطوف کنیم. ابتدا کار را با یک مسئله مقدار مرزی

ساده شامل معادله لاپلاس با دو متغیر آغاز می‌کنیم.

مثال ۱-۳-۲ مسئله مقدار مرزی زیر را حل کنید.

$$u_{xx} + u_{yy} = 0, \quad 0 < x < \pi, \quad 0 < y < b; \quad \text{معادله:}$$

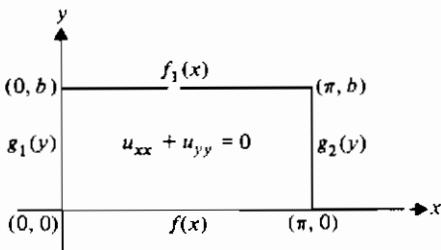
$$u(0, y) = g_1(y), \quad u(\pi, y) = g_2(y), \quad 0 < y < b, \quad \text{شرط مرزی:}$$

$$u(x, 0) = f(x), \quad u(x, b) = f_1(x), \quad 0 < x < \pi. \quad \text{شرط مرزی:}$$

بحث: باید تابعی مانند $u(x, y)$ بیابیم که در معادله با مشتقات جزئی در ناحیه مستطیل باز $0 < x < \pi, 0 < y < b$ صدق کند و مقادیر معین $f(x)$ ، $f_1(x)$ ، $g_1(y)$ ، $g_2(y)$ را روی مرز ناحیه (مستطیل) اختیار کند (شکل ۱-۳-۲). به عبارت دیگر، فرض می‌شود که توابع f و g معلوم هستند بطوری که در هر نقطه از مستطیل، مقداری منحصر به فرد دارد. در نتیجه در چهار گوشة مستطیل باید پیوستگی وجود داشته باشد، یعنی باید داشته باشیم

$$\lim_{x \rightarrow \pi^-} u(x, 0) = \lim_{x \rightarrow \pi^+} f(x) = \lim_{y \rightarrow 0^+} u(\pi, y) = \lim_{y \rightarrow 0^+} g_2(y)$$

و حد هایی مشابه برای سه گوشة دیگر نیز باید برابر باشد.

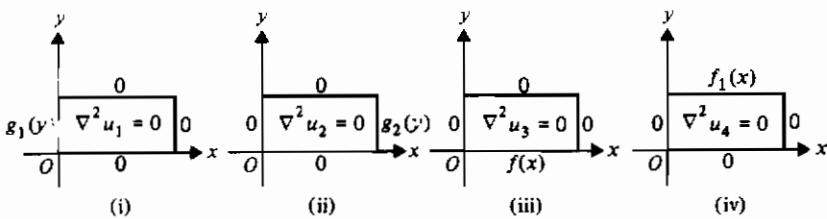

شکل ۱-۳-۲ مسئله مقدار مرزی (مثال ۱-۳-۲)

مسئله فوق را می‌توان تا حد قابل ملاحظه‌ای ساده نمود، زیرا معادله لاپلاس یک معادله همگن، خطی است و می‌توان اصل برهم‌نیه را به کار برد. پس اگر u_1, u_2, u_3, u_4 همه در معادله لاپلاس و شرایط مرزی

- i) $u_1(0, y) = g_1(y), \quad u_1(\pi, y) = u_1(x, 0) = u_1(x, b) = 0,$
- ii) $u_2(\pi, y) = g_2(y), \quad u_2(0, y) = u_2(x, 0) = u_2(x, b) = 0,$
- iii) $u_3(x, 0) = f(x), \quad u_3(0, y) = u_3(\pi, y) = u_3(x, b) = 0,$
- iv) $u_4(x, b) = f_1(x), \quad u_4(0, y) = u_4(\pi, y) = u_4(x, 0) = 0,$

صدق کنند (شکل ۲-۳-۲)، $u = u_1 + u_2 + u_3 + u_4$ جواب مسأله در مثال ۲-۳-۱ خواهد بود. از این مطلب نتیجه می شود که لازم است فقط یکی از این مسائل حل شود، چون سه مسأله دیگر کاملاً مشابهند و بنابراین مسأله مثال ۲-۳-۱ را مجدداً بیان می کنیم.

شکل ۲-۳-۲ استفاده از اصل برهم تهی (مثال ۲-۳-۲)

مثال ۲-۳-۲ مسأله مقدار مرزی زیر را حل کنید.

$$\text{معادله: } u_{xx} + u_{yy} = 0, \quad 0 < x < \pi, \quad 0 < y < b;$$

$$\text{شرط مرزی: } u(0, y) = u(\pi, y) = 0, \quad 0 < y < b,$$

$$u(x, 0) = f(x), \quad 0 < x < \pi.$$

حل: حال سه شرط مرزی همگن داریم و u روی یک بازه باز معلوم و برابر $f(x)$ است (شکل ۲-۳-۲(iii)). در فصل ۳ طبیعت $f(x)$ و مقادیر $f(0)$ و $f(\pi)$ را مورد بحث قرار خواهیم داد. اهمیت مقدار π در آن جا روش خواهد شد.

معکن است از قبل ندانیم که از میان گونه های بی شماری از توابع $(x, y) u$ که در معادله لابلانس صدق می کنند، کدام یک در شرایط مرزی داده شده نیز صدق می کند. ولی می دانیم x و y متغیرهای مستقل هستند؛ از این رو روش حلی به نام جدا سازی متغیرها منطقی به نظر می رسد. علاوه بر این، بعداً خواهیم دید که این روش بخصوص وقتی که بیشتر شرایط مرزی همگن باشند، مفید است. سرانجام این که این روش به معادلات دیفرانسیل همگن معمولی با ضرایب ثابت منجر می شود که با آنها آشنا هستیم. بنابراین، جدا سازی متغیرها روشی مؤثر است.

فرض کنید $(x, y) u$ را بتوان به صورت حاصل ضرب دو تابع، یک تابع تنها x و دیگری تابع تنها y نوشت؛ آن گاه

$$u(x, y) = X(x)Y(y) \quad (۲-۳-۲)$$

و

$$u_{xx} = X''Y, \quad u_{yy} = XY'',$$

که در آنها، پریم مشتقهای معمولی را نشان می‌دهند، و مشتق گیری نسبت به متغیرهای توابع X و Y می‌باشد. با جای گذاری در معادله دیفرانسیل، داریم

$$X''Y + XY'' = 0.$$

توجه کنید اگرچه $0 = u(x, y)$ در معادله با مشتقهای جزئی صدق می‌کند، می‌خواهیم جوابی غیر از این جواب بدیهی به دست آوریم. بنابراین هیچ یک از توابع $X(x)$ و $Y(y)$ نمی‌توانند متحدد با صفر باشند و در نتیجه می‌توانیم معادله اخیر را بر XY تقسیم کنیم. پس

$$\frac{X''}{X} = -\frac{Y''}{Y} \quad (5-3-2)$$

و متغیرها جدا شده‌اند، زیرا طرف چپ معادله $(5-3-2)$ تابعی تنها از x است و طرف راست تابعی تنها از y .

با تغییر x در معادله $(5-3-2)$ ، طرف چپ تغییر می‌کند اما طرف راست تغییر نمی‌کند، بنابراین، در حالت کلی تساوی فقط وقتی برقرار است که دو طرف ثابت باشند، یعنی

$$\frac{X''}{X} = -\frac{Y''}{Y} = k. \quad (6-3-2)$$

برای تعیین طبیعت ثابت k ، مسأله مقدار مرزی زیر را بررسی می‌کنیم:

$$X'' - kX = 0, \quad X(0) = X(\pi) = 0, \quad (7-3-2)$$

که شرایط $0 = X(0, y)$ و $0 = X(\pi, y)$ با توجه به معادله $(4-3-2)$ به ترتیب به $0 = X(0)$ و $0 = X(\pi)$ تبدیل شده‌اند. (توجه کنید که این تبدیل فقط با شرایط همگن امکان پذیر است.) حال سه حالت ممکن $0 < k < 0$ ، $k = 0$ و $k > 0$ را تشخیص می‌دهیم.

حالات I

جواب عمومی $X'' = 0$ عبارت است از $X(x) = c_1x + c_2$ و از شرایط $0 = X(0)$ و $0 = X(\pi)$ به ترتیب به $0 = c_1 = 0$ و $0 = c_2 = 0$ می‌رسیم. پس این حالت به جواب بدیهی منجر می‌شود؛ بنابراین حالت $k = 0$ را کنار می‌گذاریم.

حالت II $k > 0$

جواب عمومی عبارت است از

$$X(x) = c_3 e^{\sqrt{k}x} + c_4 e^{-\sqrt{k}x},$$

و شرط $0 = X(0)$ نتیجه می‌دهد $c_3 + c_4 = 0$. پس جواب به صورت زیر نوشته می‌شود

$$X(x) = c_3(e^{\sqrt{k}x} - e^{-\sqrt{k}x}).$$

(همواره سعی می‌کنیم جواب را با آخرین اطلاعاتی که از آن در دست است بنویسیم). حال،

شرط $0 = X(\pi)$ نتیجه می‌دهد

$$c_3(e^{\sqrt{k}\pi} - e^{-\sqrt{k}\pi}) = 0.$$

اما کمیت داخل پرانتز نمی‌تواند صفر باشد مگر آن که $k = 0$ (تمرین ۱)، که در این حالت ممکن نیست. پس $c_3 = 0$ و باز هم به جواب بدیهی می‌رسیم. بنابراین باید حالت $k > 0$ را نیز کنار گذاشت.حالت III $k < 0$ ، برای مثال $k = -\lambda^2$

در این حالت جواب عمومی چنین است

$$X(x) = c_5 \cos \lambda x + c_6 \sin \lambda x,$$

از شرط $0 = X(0)$ نتیجه می‌شود $c_5 = 0$ و جواب با توجه به این مطلب به صورت زیر نوشته می‌شود

$$X(x) = c_6 \sin \lambda x.$$

از شرط $0 = X(\pi)$ نتیجه می‌شود که $c_6 = 0$ ، که قابل قبول نیست چون باز هم جواب بدیهی به دست می‌آید، یا $0 = \sin \lambda \pi$. پس λ باید عددی صحیح و غیر صفر باشد. قرار می‌دهیم

$$\lambda = n, \quad n = 1, 2, 3, \dots, \quad (8-3-2)$$

در این صورت جوابها عبارتند از

$$X_n(x) = c_n \sin nx, \quad n = 1, 2, 3, \dots. \quad (9-3-2)$$

در معادله (۹-۳-۲) تابع $X(x)$ و ثابت دلخواه را اندیس گذاری کرده‌ایم تا تأکید کنیم که مسأله مقدار مرزی (۷-۳-۲) دارای تعدادی بی شمار جواب است که به n بستگی دارند. مقادیر n^2 ،

یعنی، اعداد ۱، ۴، ۹ و ... مقادیر ویژه (۷-۳-۲) و توابع متناظر در (۹-۳-۲) توابع ویژه نامیده می‌شوند. بدون از دست دادن کلیت می‌توان c_n گرفت چون تابع ویژه (مانند بردارهای ویژه در بخش ۴-۱) با اختلاف یک ضریب ثابت معلوم هستند. به عبارت دیگر، توابع ویژه در معادله (۹-۳-۲) را به صورت زیر می‌توان نوشت

$$X_n(x) = \sin nx, \quad n = 1, 2, 3, \dots$$

حال می‌توان برای هر n ، تابع $(y)_n$ را متناظر با X_n به دست آورد. از معادله (۶-۳-۲)

دیده می‌شود که y_n باید جواب مسئله زیر باشد

$$Y_n'' - n^2 Y_n = 0, \quad Y_n(b) = 0, \quad n = 1, 2, 3, \dots \quad (10-3-2)$$

شرط $0 = u(x, b) = 0$ تبدیل کرده ایم؛ اما نمی‌توان شرط $u(x, 0) = f(x)$ را به شرطی روی $(y)_n$ تبدیل کرد، زیرا $f(x)$ صفر نیست. جوابهای معادله‌های (۱۰-۳-۲) عبارتند از

$$Y_n(y) = d_n e^{ny} + f_n e^{-ny}$$

و شرط $Y_n(b) = 0$ نتیجه می‌دهد

$$d_n e^{nb} + f_n e^{-nb} = 0.$$

پس

$$d_n = -f_n e^{-2nb}$$

و با توجه به روابط فوق جوابها عبارتند از

$$\begin{aligned} Y_n(y) &= f_n (-e^{-2nb} e^{ny} + e^{-ny}) \\ &= f_n e^{-nb} (-e^{-nb} e^{ny} + e^{nb} e^{-ny}) \\ &= f_n e^{-nb} (e^{n(b-y)} - e^{-n(b-y)}) \\ &= 2f_n e^{-nb} \sinh n(b-y). \end{aligned}$$

ولی $2f_n e^{-nb}$ ثابت‌های دلخواهند؛ اگر آنها را g_n بنامیم آن‌گاه جوابهای (۱۰-۳-۲) به صورت زیر نوشته می‌شوند

$$Y_n(y) = g_n \sinh n(b-y). \quad (11-3-2)$$

حال با توجه به معادله (۴-۳-۲) داریم

$$u_n(x, y) = B_n \sin nx \sinh n(b-y), \quad n = 1, 2, 3, \dots \quad (12-3-2)$$

که در آنها $(c_n g_n = B_n)$ ثابت‌های دلخواهند. هریک از این توابع در معادله با مشتقهای جزئی داده شده و همچنین در سه شرط مرزی همگن صدق می‌کنند.

آنچه باقی می‌ماند آن است که جوابها در شرط مرزی ناهمگن $u(x, 0) = f(x)$ نیز صدق کنند. از عبارت

$$u_n(x, 0) = B_n \sinh nb \sin nx = f(x) \quad (13-3-2)$$

روشن است که هیچ یک از جوابهای $(u_n(x, 0))$ در شرط فوق صدق نمی‌کنند مگر آن که $f(x) = C_n \sin nx$ ، به ازای ثابت C_n . بحث مثال ۳-۲-۲ را در بخش ۱-۴ دنبال خواهیم نمود. در فصل ۳ خواهیم دید که برای $f(x)$ چه شرایطی باید در نظر گرفت و چگونه جوابهای $(13-3-2)$ را باید تغییر داد تا جوابها در یک شرط مرزی ناهمگن صدق کنند.

باید تأکید نمود که روش جداسازی متغیرها حل هر معادله با مشتقهای جزئی خطی را تضمین نمی‌کند (تمرین ۴). از طرف دیگر این روش برای یافتن جوابهای خصوصی مناسب است نه جواب عمومی، روش جداسازی متغیرها را می‌توان برای معادلات مرتبه اول، همان‌گونه که در مثال زیر نشان داده شد است، به کار برد.

مثال ۳-۳-۲ جواب معادله

$$2xu_x - yu_y = 0$$

را که از منحنی

$$C: \quad x = t, \quad y = t, \quad u = t^3.$$

می‌گذرد (شکل ۳-۳-۲) به دست آوریدبا فرض آن که جواب را بتوان به صورت

$$u(x, y) = X(x)Y(y).$$

نوشت.

حل: اگر از معادله فوق مشتق گرفته و در معادله با مشتقهای جزئی داده شده قرار دهیم، نتیجه می‌شود

$$2xX'(x)Y(y) - yX(x)Y'(y) = 0$$

یا

$$\frac{2xX'}{X} = \frac{yY'}{Y} = k.$$

با حل این دو معادله دیفرانسیل معمولی مرتبه اول، تفکیک پذیر، به دست می آوریم

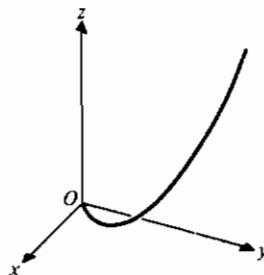
$$X = c_1 x^{k/2} \quad \text{و} \quad Y = c_2 y^k;$$

بنابراین

$$u = c_3(x y^2)^{k/2}.$$

حال، با به کار بردن شرط داده شده، نتیجه می شود $c_3 = 1$ و $k = 2$ است . (باتمرین ۱۷ بخش ۱-۲ مقایسه کنید).

روش جداسازی متغیرها را غالب برای حل مسائل مقدار مرزی که در دستگاههای مختصات مختلف در فصلهای ۴ و ۵ مطرح می شوند، به کار خواهیم برد .

شکل ۳-۳-۲ مثال ۲-۳-۲ معنی ۳-۳-۲

تمرینهای ۳-۲

-۱ نشان دهید از

$$\exp(\sqrt{k}\pi) - \exp(-\sqrt{k}\pi) = 0$$

نتیجه می شود $0 = k$. (راهنماei : تعریف $\sinh \sqrt{k}\pi$ را به یاد بیاورید)

-۲ نشان دهید اگر در معادله (۸-۳-۲) λ صحیح و منفی انتخاب شود، توابع ویژه در معادله (۹-۳-۲) تغییر نمی کنند .

-۳ نشان دهید توابع داده شده در معادله (۱۲-۳-۲) در معادله با مشتقهای جزئی و شرایط مرزی همگن مثال ۲-۳-۲ صدق می کنند .

-۴ مشکل حل معادله

$$u_{xx} - u_{xy} + 2u_{yy} = 0$$

را با روش جداسازی متغیرها توضیح دهید .

مثال ۲-۳-۲ را بتفصیل حل کنید . نشان دهید هریک از توابع زیر یک تابع پتانسیل است . الف) $u = c/r$ که $r = \sqrt{x^2 + y^2 + z^2}$ و c یک ثابت است ب) $u = c \log r + k$ و $c, r = (x^2 + y^2)^{1/2}$ ، k ثابتند جواب خصوصی مسئله مقدار مزری زیر را به دست آورید .	-۵ -۶ -۷
معادله : شرط مرزی : شرط مرزی :	$u_{xx} + u_{yy} = 0, \quad 0 < x < \pi, \quad 0 < y < b;$ $u(0, y) = u(\pi, y) = 0, \quad 0 < y < b,$ $u(x, b) = 0, \quad u(x, 0) = 3 \sin x, \quad 0 < x < \pi.$
در تمرین ۷، با انتخاب $b = 2$ مقدار (y, u) را در هریک از نقاط زیر محاسبه کنید .	-۸
(الف) $(\pi, 1)$ (ب) $(\pi/2, 0)$ (ت) $(\pi/2, 1)$	(الف) $(\pi/2, 2)$ (ب) $(\pi/2, 1)$
در هریک از تمرینهای ۹-۱۱، روش جداسازی متغیرها را به کاربرید تا دو معادله دیفرانسیل معمولی به دست آورید . معادلات حاصل را حل نکنید .	-۹
الف) $u_{xx} = ku_{yy}$ ، که k یک ثابت است . ب) $u_{yy} = c^2 u_{xx}$ که c یک ثابت است . ت) $u_{yy} = ku_{xx} + au$ که a و k ثابت هستند .	-۱۰
در تمرینهای ۱۲-۱۴، با استفاده از روش مثال ۲-۳-۲ جوابها را به دست آورید، تا آن جا که می توانید کار را ادامه دهید . مسئله مقدار مزری زیر را حل کنید .	-۱۱
معادله : شرط مرزی : شرط مرزی :	$u_{xx} + u_{yy} = 0, \quad 0 < x < \pi, \quad 0 < y < b;$ $u(0, y) = g_1(y), \quad u(\pi, y) = 0, \quad 0 < y < b,$ $u(x, 0) = u(x, b) = 0, \quad 0 < x < \pi$

- ۱۳- مسائل مقدار معنی زی را حل کند:

$$\begin{aligned} u_{xx} + u_{yy} &= 0, \quad 0 < x < \pi, \quad 0 < y < b; \\ u(\pi, y) &= g_2(y), \quad u(0, y) = 0, \quad 0 < y < b, \\ u(x, 0) &= u(x, b) = 0, \quad 0 < x < \pi. \end{aligned}$$

معادله : شرایط مرزی :

۱۴- مسئله مقدار مرزی زیر را حل کنید.

$$\begin{array}{l} u_{xx} + u_{yy} = 0, \quad 0 < x < \pi, \quad 0 < y < b; \\ u(x, b) = f_1(x), \quad u(x, 0) = 0, \quad 0 < x < \pi, \\ u(0, y) = u(\pi, y) = 0, \quad 0 < y < b. \end{array}$$

معادله :
شرط مرزی :

۱۵- با مشتق گیری از طرف چپ معادله (۲-۳-۵) نسبت به y ، نشان دهید که هر دو طرف باید ثابت باشند.

۱۶- حالت II مثال ۲-۳-۲ را با جواب عمومی به شکل زیر تکرار کنید

$$X(x) = C_3 \cosh \sqrt{k}x + C_4 \sinh \sqrt{k}x.$$

۴-۴ معادله تار مربع

اگرچه هدف اصلی، ارائه روش‌های گوناگون برای حل مسائل است، ولی بررسی طرز تشکیل یک مسئله مقدار مرزی می‌تواند آموزنده باشد. بنابراین، این بخش به بحث درباره یک مسئله فیزیکی، به فرضهای ساده‌کننده که برای بدست آوردن معادله‌ای با مشتقات جزئی ساده ضروری است، و سرانجام بدست آوردن یک جواب خصوصی اختصاص می‌یابد.

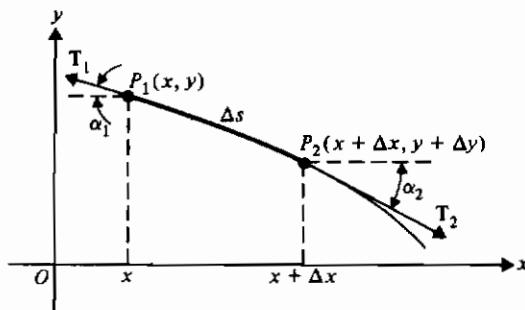
تاری را به طول L که بین دو نقطه بسته شده است در نظر بگیرید. محور x هارا وضعیت تار در لحظه t موقعيتی به مختصات (x, t) خواهد داشت. می‌خواهیم معادله‌ای به بدست آوریم که u به عنوان تابعی از x و t در آن صدق کند. به عبارت دیگر، اگر (x, t) مقدار تغییر مکان عمودی تار به فاصله x از انتهای چپ در لحظه t باشد، معادله با مشتقات جزئی که u در آن صدق می‌کند، به چه صورت خواهد بود؟

ابتدا چند فرض را در نظر می‌گیریم که یافتن معادله را ساده خواهد کرد. این مفروضات در زیر فهرست شده و مورد بحث قرار گرفته‌اند.

تار مربع : مفروضات ساده کننده

- ۱- تار همگن است، یعنی، مقطع عرضی و چگالی در سراسر آن ثابتند.
- ۲- هر نقطه تار در طول خطی عمود بر محور x -ها حرکت می‌کند.

- ماکریم جابه جایی در مقایسه با طول L «کوچک» است . این فرض که به صورت نادقيق بیان شده به این معناست که برای یک تار یک متغیر، باید در حدود چند میلی متر باشد . تار کاملاً انعطاف پذیر است و در سراسر طول آن تحت کشش یکنواخت (ثابت) قرار دارد .
- از نیروهای خارجی، نظیر مقاومت هوا، وزن تار صرف نظر می شود .

شکل ۱-۴-۲ قسمتی از تار مرتعش

حال قسمتی از تار را در نظر بگیرید که در شکل ۱-۴-۲ بسیار بزرگ نشان داده شده است . مختصات دو نقطه مجاور P_1 و P_2 به ترتیب (x, y) و $(x + \Delta x, y + \Delta y)$ هستند . کشش را در دو نقطه به ترتیب با T_1 و T_2 نشان می دهیم . این دو نیروی کششی لزوماً در جهت مماسهای بر منحنی در دو نقطه اثر می کنند، این مماسها، مطابق شکل زوایای α_1 و α_2 با محور افقی می سازند . فرض کیم طول قطعه مورد بررسی از تار Δs و چگالی واحد طول تار δ باشد . مؤلفه افقی T_1 و T_2 باید برابر باشند؛ در غیر این صورت فرض (۲) نقض می شود . پس *

$$-T_1 \cos \alpha_1 + T_2 \cos \alpha_2 = 0$$

پا

$$T_1 \cos \alpha_1 = T_2 \cos \alpha_2 = T_0, \quad \text{ثابت}$$

مؤلفه قائم کشش بر قطعه Δs عبارت است از

$$T_1 \sin \alpha_1 - T_2 \sin \alpha_2$$

$$T_2 = |T_2| \quad \text{و} \quad |T_1| = |T_2| \quad *$$

یا

$$T_0(\tan \alpha_1 - \tan \alpha_2) = T_0 \left(-\frac{\partial y(x, t)}{\partial x} + \frac{\partial y(x + \Delta x, t)}{\partial x} \right).$$

(می‌دانیم که مشتق در هر نقطه به صورت تانژانت زاویه شیب تعریف می‌شود و آن زاویه‌ای است که خط مماس با جهت مثبت محور x -ها می‌سازد و در خلاف جهت عقربه‌های ساعت اندازه‌گیری می‌شود.)

بنایه قانون دوم نیوتون برای تعادل باید مجموع نیروهای وارد بر قطعه Δs برابر صفر باشد. بنابراین

$$T_0 \left(-\frac{\partial y(x, t)}{\partial x} + \frac{\partial y(x + \Delta x, t)}{\partial x} \right) = \delta \Delta s \frac{\partial^2 y(\bar{x}, t)}{\partial t^2}, \quad (1-4-2)$$

که \bar{x} طول مرکز جرم قطعه Δs است. بنایه فرض (۳)، $\Delta s = \Delta x$ و در نتیجه با تقسیم دو طرف معادله (۱-۴-۲) بر Δx و گرفتن حد عبارت وقتی $0 \rightarrow \Delta x$ خواهیم داشت

$$T_0 \frac{\partial^2 y}{\partial x^2} = \delta \frac{\partial^2 y}{\partial t^2}$$

یا

$$\frac{\partial^2 y}{\partial t^2} = a^2 \frac{\partial^2 y}{\partial x^2}, \quad a^2 = \frac{T_0}{\delta}. \quad (2-4-2)$$

معادله (۲-۴-۲)، معادله تار مرتعش یا معادله موج یک بعدی است (با مثال ۲-۲-۲ مقایسه کنید). چون معادله هذلولی وار است، جواب عمومی آن مانند مثال ۴-۲-۲ به دست می‌آید و به صورت زیر داده می‌شود

$$y(x, t) = \phi(x + at) + \psi(x - at), \quad (3-4-2)$$

که ϕ و ψ دوبار مشتق پذیر ولی دلخواهند.

حال اگر شرایط اولیه

$$y(x, 0) = f(x), \quad y_t(x, 0) = 0, \quad 0 < x < L, \quad (4-4-2)$$

را اعمال می‌کنیم، می‌توانیم توابع ϕ و ψ را به دست آوریم. از معادله (۳-۴-۲) داریم

$$y_t(x, t) = a\phi'(x + at) - a\psi'(x - at),$$

که پریم مشتق گیری نسبت به متغیرهار انشان می دهد برای مثال،

$$\phi'(x+at) = d\phi(x+at)/dx \quad \text{بنابراین}$$

$$\frac{\partial \phi(x+at)}{\partial t} = \frac{d\phi(x+at)}{d(x+at)} \frac{\partial(x+at)}{\partial t} = a\phi'(x+at).$$

پس داریم

$$a\phi'(x) - a\psi'(x) = 0,$$

که نشان می دهد $\phi'(x) = \psi'(x) + C$ ، یعنی اختلاف ϕ و ψ حداکثر یک ثابت است،

در نتیجه

$$y(x, 0) = \phi(x) + \psi(x) = 2\psi(x) + C = f(x)$$

با

$$\psi(x) = \frac{1}{2}(f(x) - C)$$

و

$$\phi(x) = \frac{1}{2}(f(x) + C).$$

پس جواب معادله (۲-۴-۲) با شرایط اولیه (۴-۴-۲) چنین است

$$y(x, t) = \frac{1}{2}(f(x+at) + f(x-at)). \quad (5-4-2)$$

حال ملاحظه کنید که معادله (۵-۴-۲) بدون استفاده از این واقعیت که تار در $x=0$ و $x=L$ محکم شده است، به دست آمد. در واقع معادله (۲-۴-۲) نیز مستقل از این شرایط مرزی حاصل شد. از این مطلب نتیجه می شود که معادله (۲-۴-۲) برای یک تار با طول نامتناهی نیز برقرار است، البته به شرط آن که فرضهای ساده کننده در تمام طول تار منظور گردند، پس می توانیم مطالب فوق را در مثال زیر خلاصه کنیم.

مثال ۱-۴-۲

$$y_{tt} = a^2 y_{xx}, \quad -\infty < x < \infty, \quad t > 0; \quad \text{معادله:}$$

$$y(x, 0) = f(x), \quad -\infty < x < \infty, \quad \text{شرط مرزی:}$$

$$y_t(x, 0) = 0, \quad -\infty < x < \infty,$$

این مسئله دارای جوابهایی به صورت زیر است

$$y(x, t) = \frac{1}{2}(f(x + at) + f(x - at)). \quad (6-4-2)$$

جواب خصوصی (۶-۴-۲) با تغییر مکان اولیه معین و سرعت اولیه صفر به دست آمد.
در مثال بعدی حالتی را در نظر می‌گیریم که تغییر مکان اولیه برابر صفر و سرعت اولیه معین است.

مثال ۶-۴-۲ مسئله مقدار مرزی زیر را حل کنید.

$$y_{tt} = a^2 y_{xx}, \quad -\infty < x < \infty, \quad t > 0; \quad \text{معادله:}$$

$$y(x, 0) = 0, \quad -\infty < x < \infty, \quad \text{شرط مرزی:}$$

$$y_t(x, 0) = g(x), \quad -\infty < x < \infty. \quad$$

حل: نقطه شروع باز هم جواب عمومی داده شده به وسیله معادله (۳-۴-۲) است، یعنی

$$y(x, t) = \phi(x + at) + \psi(x - at).$$

در اینجا شرط $y(x, 0) = 0$ نتیجه می‌دهد $\phi(x) = -\psi(x)$ ، بنابراین

$$y(x, t) = \phi(x + at) - \phi(x - at)$$

و

$$y_t(x, t) = a\phi'(x + at) + a\phi'(x - at)$$

در نتیجه از $y_t(x, 0) = g(x)$ نتیجه می‌شود

$$\phi'(x) = \frac{1}{2a} g(x)$$

و با استفاده از قضیه اساسی حساب انتگرال،

$$\phi(x) = \frac{1}{2a} \int_0^x g(s) ds,$$

پس جواب عمومی به شکل زیر تبدیل می‌شود

$$\begin{aligned} y(x, t) &= \frac{1}{2a} \left(\int_0^{x+at} g(s) ds - \int_0^{x-at} g(s) ds \right) \\ &= \frac{1}{2a} \int_{x-at}^{x+at} g(s) ds. \quad \blacksquare \end{aligned} \quad (7-4-2)$$

با استفاده از اصل برهمنهی (تمرین ۳) می‌توان جواب مثال زیر را به دست آورد.

مثال ۳-۴-۲

$$y_{tt} = a^2 y_{xx}, \quad -\infty < x < \infty, \quad t > 0; \quad \text{معادله:}$$

$$y(x, 0) = f(x), \quad -\infty < x < \infty, \quad \text{شرط مرزی:}$$

$$y_t(x, 0) = g(x), \quad -\infty < x < \infty,$$

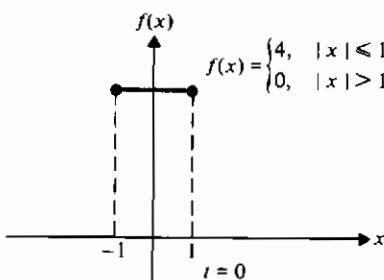
جواب این مسأله به صورت زیر است

$$y(x, t) = \frac{1}{2} (f(x + at) + f(x - at)) + \frac{1}{2a} \int_{x-at}^{x+at} g(s) ds. \quad (8-4-2)$$

جواب فوق، جواب دلایمبر^{*} نامیده می شود.

برای آن که اطلاعات بیشتری در مورد جواب (8-4-2) به دست آوریم، یک تغییر مکان اوّلیه (x, t) را مطابق شکل (۲-۴-۲) در نظر بگیرید اگر سرعت اوّلیه تار صفر باشد و به آن یک تغییر مکان اوّلیه به صورت ضربه مستطیلی داده شود، در این صورت شکل مذکور وضعیت تار را در $t=0$ نشان می دهد. وضعیت ضربه در زمانهای بعدی را می توان محاسبه کرد. برای مثال، در زمان $t=1/2a$ ، می توان نمودار $y = \frac{1}{2}(f(x + \frac{1}{2}) + f(x - \frac{1}{2}))$ را با استفاده از مقادیر جدول زیر مطابق شکل (۳-۴-۲) رسم کرد.

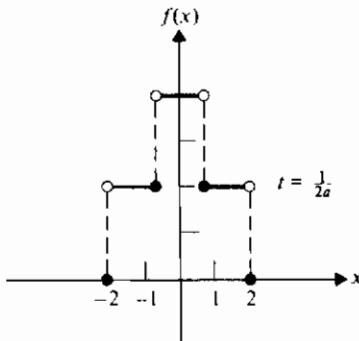
x	0	$\pm\frac{1}{2}$	± 1	$\pm\frac{3}{2}$	± 2
y	4	4	2	2	0

شکل ۳-۴-۲ تغییر مکان اوّلیه

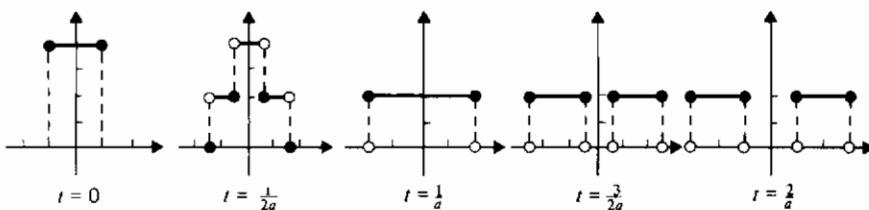
* Jean-Le Rond D'Alembert (۱۷۱۷-۱۷۸۳)، ریاضی دان فرانسوی که کارهای او بیشتر در زمینه

مکانیک بوده است.

شکل ۲-۴-۲

به ازای $t = 1/a$ ، $3/2a$ ، $2/a$ ، نمودارهایی به دست می آوریم که انتشار تغییر مکان اولیه تار را در دو جهت نشان می دهند . این مطلب در شکل ۲-۴-۲ نشان داده شده است .

شکل ۲-۴-۳ تار مرتعش در زمانهای مختلف

این بخش را با بررسی ای کوتاه در مورد معادله موج یک بعدی در فیزیک اتمی - که شبیه به معادله موج در بالاست - به پایان می بریم ، داریم

$$y_{tt}(x, t) = c^2 y_{xx}(x, t), \quad (9-4-2)$$

که در آن c سرعت نور است (قریباً برابر 10^{10} cm/sec). اگر بنویسیم

$$y(x, t) = \phi(x) e^{i\omega t},$$

که یک راه ، استفاده از روش جداسازی متغیرهاست ، در این صورت معادله (۹-۴-۲) به شکل

$$\phi_{xx} + \frac{\omega^2}{c^2} \phi = 0.$$

در می‌آید.

رابطه بین طول موج دوبروی، λ ، و بسامد زاویه‌ای، ω ، به صورت $\lambda = 2/\pi c/\omega$ است، بنابراین معادله فوق به صورت

$$\phi_{xx} + \left(\frac{2\pi}{\lambda}\right)^2 \phi = 0.$$

نوشته می‌شود.

در مورد یک اتم هلیوم منفرد یا سایر ذرات بنیادی، p ، اندازه حرکت ذره، λ ، طول موج، و h ، ثابت پلانک، در رابطه $p = h/\lambda$ صدق می‌کنند. بنابراین معادله موج برای یک ذره در «جعبه» یک بعدی به صورت زیر در می‌آید

$$\phi_{xx} + \frac{4\pi^2 p^2}{h^2} \phi = 0.$$

آخر این که، اندازه حرکت این ذره آزاد به جرم آن، m ، و انرژی، E ، به صورت $E = p^2/2m$ وابسته است، پس داریم

$$\phi_{xx} + \frac{8\pi^2 m E}{h^2} \phi = 0. \quad (10-4-2)$$

معادله (10-4-2)، معادله موج شرودینگر^{*} یک بعدی است و تابع ϕ تابع موج نام دارد، که دارای هیچ معنی صریح فیزیکی نیست.

تمرینهای ۲-۴

- ۱- الف) با مراجعه به شکل ۲-۴-۱، نشان دهید

$$\mathbf{T}_1 = -T_1 \cos \alpha_1 \mathbf{i} + T_1 \sin \alpha_1 \mathbf{j},$$

که کشش در P_1 را به دو مؤلفه افقی و قائم تجزیه می‌کند.

ب) بردار \mathbf{T}_2 را به همین روش تجزیه کنید.

پ) با مساوی قرار دادن مؤلفه‌های افقی \mathbf{T}_1 و \mathbf{T}_2 ، نشان دهید

$$T_1 \cos \alpha_1 = T_2 \cos \alpha_2 = T_0, \quad \text{ثابت}$$

ت) نشان دهید مؤلفه قائم کشش برقطعه Δs عبارت است از

$$T_1 \sin \alpha_1 - T_2 \sin \alpha_2.$$

- ۲ جزئیات لازم را برای به دست آوردن معادله (۲-۴-۲) بنویسید. (راهنمایی: از ریاضیات عمومی داریم

$$\frac{\partial y}{\partial x} = \lim_{\Delta x \rightarrow 0} \frac{y(x + \Delta x, t) - y(x, t)}{\Delta x};$$

حال به جای y از y استفاده کنید)

- ۳ جواب دلایل را برای معادله موج در مثال ۲-۴-۳ بدون استفاده از اصل برهم نهی به دست آورید؛ یعنی، شرایط اولیه را در جواب عمومی به کار برد.
-۴ معادله (۲-۴-۲) را با شرایط اولیه $x, y(x, 0) = 0$ ، $y(x, 0) = \sin x$ حل کنید.
-۵ معادله (۲-۴-۲) را با شرایط اولیه $x, y(x, 0) = 0$ ، $y(x, 0) = \cos x$ حل کنید.
-۶ معادله (۲-۴-۲) را با شرایط اولیه $x, y(x, 0) = \sin x$ ، $y(x, 0) = \cos x$ حل کنید.
-۷ اگر به تاری تغییر مکانی اولیه به صورت

$$f(x) = \begin{cases} a(ax + 1), & -\frac{1}{a} \leq x \leq 0, \\ a(1 - ax), & 0 \leq x \leq \frac{1}{a}, \\ 0, & \text{در سایر نقاط} \end{cases}$$

داده شود و سرعت اولیه برابر صفر باشد، نمودار جواب $y(t)$ معادله (۲-۴-۲) را در زمانهای زیر رسم کنید

$$t = \frac{1}{2a} \quad (الف) \quad t = 0 \quad (ب)$$

$$t = \frac{3}{2a}. \quad (ت) \quad t = \frac{1}{a} \quad (ت)$$

-۸ نشان دهید تغییر مکان اولیه $f(x)$ در تمرین ۷، با سرعت a از $x = 0$ به طرف ∞ و از $x = 0$ به طرف $-\infty$ حرکت می کند.

-۹ معادله (۲-۴-۲) را با شرایط اولیه $y(x, 0) = f(x)$ ، $y'(x, 0) = 0$ که در تمرین ۷ تعریف شده حل کنید.

- ۱۰- نشان دهید اگر $y(x)$ یک تابع دوبار مشتق پذیر و $y(x)$ یک تابع مشتق پذیر باشد، آن‌گاه معادله $(y'' - 4y) = 0$ در معادله $(y'' - 4y) = 0$ صدق می‌کند.
- ۱۱- توضیح دهید چرا نتیجه به دست آمده در معادله $(y'' - 4y) = 0$ مستقل از ثابتی است که به عنوان کران پایین انتگرال در مرحله قبل به کار رفته است.
- ۱۲- در جواب عمومی معادله موج، نشان دهید به ازای ثابتی مثبت مانند L

$$y(x, t) = -y\left(L - x, t + \frac{L}{a}\right)$$

تعییر فیزیکی این نتیجه را بیان کنید.

- ۱۳- یک تغییر در روش جداسازی متغیرها که در این بخش به آن اشاره شد با استفاده از جایگزینی زیر است

$$y(x, t) = X(x)e^{i\omega t}.$$

مسأله زیر را با این روش حل کنید.

$$y_{tt} = a^2 y_{xx}, \quad 0 < x < L, \quad t > 0; \quad \text{معادله:}$$

$$\begin{cases} y(0, t) = 0, \\ y(L, t) = 0, \end{cases} \quad t > 0; \quad \text{شرط مرسی:}$$

$$y(x, 0) = 3 \sin \frac{2\pi x}{L}, \quad 0 < x < L, \quad \text{شرط اولیه:}$$

$$y_t(x, 0) = 0, \quad 0 < x < L.$$

تعییر فیزیکی مسأله را بیان کنید و توضیح دهید چرا ثابت جداسازی ظاهر نمی‌شود.

- ۱۴- تمرین ۱۳ را با شرایط اولیه زیر حل کنید

$$y(x, 0) = 0, \quad 0 < x < L,$$

$$y_t(x, 0) = 2 \cos \frac{3\pi x}{L}, \quad 0 < x < L.$$

- ۱۵- اگر نیروی خارجی در واحد طول به اندازه F بر تار وارد شود، نشان دهید معادله با مشتق‌ات جزئی حاصل به صورت زیر است

$$y_{tt}(x, t) = a^2 y_{xx}(x, t) + F/\delta.$$

- ۱۶- اگر نیروی خارجی در تمرین ۱۵ وزن تار باشد، نشان دهید معادله به صورت زیر در می‌آید

$$y_{tt}(x, t) = a^2 y_{xx}(x, t) - g,$$

که g شتاب گرانشی است.

-۱۷- تغییر مکان ایستایی (مستقل از زمان) $y(x)$ نقاط تاری به طول L را به دست آورید که تحت وزن خود آویزان و در حال مکون است. نشان دهید تار به شکل کمانی از یک سهمی است و ماکزیمم تغییر مکان را بباید.

-۱۸- اگر یک تار در محیطی که دارای ضریب میرایی $b > 0$ است ارتعاش کند، نشان دهید معادله با مشتقهای جزئی آن به صورت زیر است

$$y_{tt}(x, t) = a^2 y_{xx}(x, t) - \frac{b}{\delta} y_t(x, t).$$

-۱۹- نشان دهید با تعویض متغیر $\tau = at$ ، معادله موج یک بعدی به صورت زیر در می آید

$$y_{tt} = y_{xx}.$$

فصل سوم

سریهای فوریه و انتگرالهای فوریه

۱-۳ ضرایب فوریه

در مثال ۲-۳-۲ سعی کردیم یک مسأله مقدار مرزی شامل معادله لاپلاس دو بعدی را حل کنیم . تابع $u(x, y)$ می باشد برای $\pi < x < b$ ، $0 < y < 0$ ، در معادله صدق می کرد؛ روی سه ضلع $x = 0$ ، $x = \pi$ ، $y = b$ برابر صفر و روی ضلع چهارم، $y = 0$ ، برابر تابع داده شده $f(x)$ می بود . با روش جداسازی متغیرها توابع

$$u_n(x, y) = B_n \sinh n(b - y) \sin nx, \quad n = 1, 2, 3, \dots \quad (1-1-3)$$

را به دست آوردیم که در تمام شرایط صدق می کنند بجز این که وقتی که $y = 0$ ، این توابع برابر $f(x)$ نیستند . در این بخش این مشکل با قیمانده را حل خواهیم کرد .

این مسأله ای بود که ریاضی دانان در قرن هیجدهم با آن روبرو بودند . در آن زمان در یک مسأله نجوم بسط معکوس فاصله بین دو سیاره به صورت یک سری از کسینوسهای مضارب زاویه بین بردارهای شعاعی مطرح بود . در سالهای ۱۷۴۹ و ۱۷۵۴ ، دالمبر و اویلر مقاله هایی به چاپ رساندند که در آنها بسط یک تابع به صورت یک سری از کسینوسهای مورد بحث قرار گرفته بود . در ۱۸۱۱ فوریه^{*} این مفهوم را تا به آن جا گسترش داد که توانست موارد

استفاده کلی پیدا کند. فوریه درباره نظریه ریاضی هدایت گرما مطالعه می کرد که در ضمن آن با حل مسئله ای همانند مثال ۲-۳-۲ مواجه شد.

چون معادله لاپلاس یک معادله با مشتقات جزئی همگن خطی است، هر ترکیب خطی از جوابها نیز یک جواب معادله است. علاوه بر این، چنین ترکیب خطی ای در شرایط مرزی همگن صدق می کند. به عبارت دیگر، مجموع

$$u(x, y) = \sum_{n=1}^N B_n \sinh n(b - y) \sin nx$$

به ازای هر مقدار متناهی N ، همه خاصیتهای توابع در (۲-۱-۳) را دارد. در نتیجه، طبیعی است که سؤال کنیم آیا سری نامتناهی

$$u(x, y) = \sum_{n=1}^{\infty} B_n \sinh n(b - y) \sin nx \quad (2-1-3)$$

نیز همان خاصیتها را دارد. واضح است که (۲-۱-۳) در شرایط مرزی همگن صدق می کند چون در $y = 0$ ، $x = \pi$ ، و $b = \pi$ برابر صفر است. اما این که آیا $u(x, y)$ در معادله لاپلاس صدق می کند یا خیر، موضوع دیگری است که فقط وقتی می توان به آن پاسخ داد که طبیعت ثابت‌های B_n را بدانیم و این که تحت چه شرایطی می توان از یک سری نامتناهی جمله به جمله مشتق گرفت. ابتدا ثابت‌ها را بررسی می کنیم و به سؤال دوم بعداً پاسخ خواهیم داد.

از معادله (۲-۱-۳) با به کار بردن آخرین شرط مرزی در مثال ۲-۳-۲، داریم

$$u(x, 0) = f(x) = \sum_{n=1}^{\infty} B_n \sinh nb \sin nx$$

یا

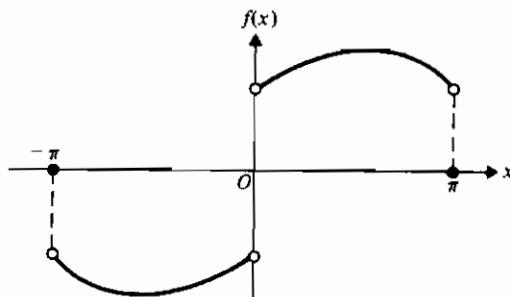
$$f(x) = \sum_{n=1}^{\infty} b_n \sin nx, \quad (3-1-3)$$

که برای سادگی به جای ثابت‌های دلخواه $B_n \sinh nb$ استفاده شده است. تا اینجا درباره تابع $f(x)$ چیزی نگفته ایم، جزو این که برای تمام مقادیر x در بازه $-\pi < x < \pi$ تعریف شده است. حال بازه تعریف تابع را توسعه می دهیم و محدودیتهایی برای $f(x)$ قائل می شویم. گیریم

$$f(x) = \begin{cases} -f(-x), & \text{for } -\pi < x < 0, \\ 0, & \text{for } x = -\pi, x = 0, x = \pi, \end{cases}$$

و فرض کنید $f(x)$ برای $x > 0$ پیوسته باشد، همان طور که در شکل ۱-۱-۳ نشان داده شده است. معادله (۱-۱-۳) را به صورت معادل زیر می نویسیم

$$f(x) = b_1 \sin x + b_2 \sin 2x + b_3 \sin 3x + \dots,$$

شکل ۱-۱-۳

حال راهی برای یافتن ضرایب b_i جستجو می کنیم. فرض کنید می خواهیم b_2 را محاسبه کنیم. هر جمله معادله قبل را در $\sin 2x$ ضرب کرده و از دو طرف از $x = -\pi$ تا $x = \pi$ انتگرال می گیریم. پس

$$\begin{aligned} \int_{-\pi}^{\pi} f(x) \sin 2x \, dx &= b_1 \int_{-\pi}^{\pi} \sin x \sin 2x \, dx \\ &\quad + b_2 \int_{-\pi}^{\pi} \sin^2 2x \, dx \\ &\quad + b_3 \int_{-\pi}^{\pi} \sin 3x \sin 2x \, dx + \dots \end{aligned} \quad (۴-۱-۳)$$

اما داریم (تمرین ۱)

$$\int_{-\pi}^{\pi} \sin nx \sin mx \, dx = 0, \quad \text{if } n \neq m \quad (5-1-3)$$

و

$$\int_{-\pi}^{\pi} \sin^2 nx \, dx = \pi. \quad (6-1-3)$$

* این فرض بعداً برداشته می شود.

بنابراین هریک از انتگرال‌های طرف راست معادله (۷-۱-۳) بجز انتگرالی که شامل b_2 است صفر می‌شود، و داریم

$$b_2 = \frac{1}{\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(x) \sin 2x \, dx.$$

همین روش را می‌توان برای هر b_n به کار برد، بنابراین بطور کلی می‌توانیم بنویسیم

$$b_n = \frac{1}{\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(x) \sin nx \, dx, \quad n = 1, 2, 3, \dots. \quad (7-1-3)$$

می‌توان معادله (۷-۱-۳) را قدری ساده‌تر نمود. $f(x)$ و $\sin nx$ توابع فردند، یعنی

خاصیت

$$F(-x) = -F(x),$$

را دارند، به عبارت دیگر نسبت به مبدأ قرینه‌اند. [مثال‌های دیگر از توابع فرد عبارتند از x ، x^3 ، x^5 ، $\sinh x$ ، $\csc x$ ، $\tan x$ (شکل ۲-۱-۳).] اما حاصل ضرب دو تابع فرد، یک تابع زوج است، که خاصیت

$$F(-x) = F(x)$$

را دارد، یا نسبت به خط $x = 0$ قرینه است. [مثال‌های دیگری از تابع زوج عبارتند از 1 ، x^2 ، $\cosh x$ ، $\sec x$ ، $\cos x$ (شکل ۳-۱-۳).] بنابراین

$$b_n = \frac{2}{\pi} \int_0^{\pi} f(x) \sin nx \, dx, \quad n = 1, 2, 3, \dots \quad (8-1-3)$$

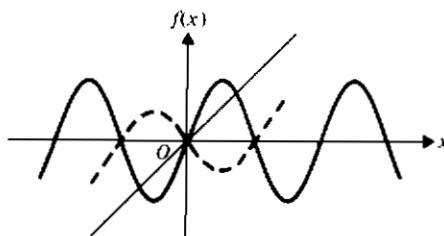
و با توجه به این که

$$B_n = \frac{b_n}{\sinh nb},$$

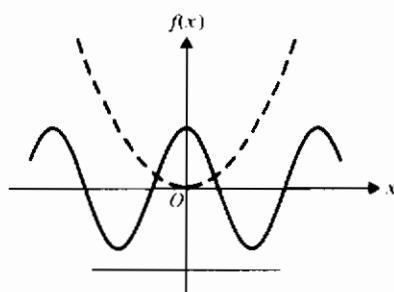
معادله (۲-۱-۳) را می‌توانیم به صورت زیر بنویسیم

$$u(x, y) = \sum_{n=1}^{\infty} \frac{b_n}{\sinh nb} \sinh n(b-y) \sin nx \quad \text{یا}$$

$$u(x, y) = \frac{2}{\pi} \sum_{n=1}^{\infty} \frac{\sinh n(b-y)}{\sinh nb} \int_0^{\pi} f(s) \sin ns \, ds. \quad (9-1-3)$$

شکل ۳-۱-۲ توابع فرد

شکل ۳-۱-۳ توابع زوج

در معادله (۹-۱-۳) متغیر ظاهری انتگرال گیری را به d تغییر داده ایم تا با متغیر مستقل x در (y, x) اشتباہ نشود.

حال ادعا می کنیم (۹-۱-۳) جواب مسأله دیریکله مثال ۲-۳-۲ است. با قبول این ادعا، چندین سؤال بی پاسخ در این مرحله وجود دارند. بعضی از آنها عبارتند از:

- ۱ با توجه به خاصیت بیان شده در معادله (۹-۱-۵) آیا می توان بازه $\pi < x < 0$ را به $0 < x < a$ به ازای مقداری ثابت مانند a تعمیم داد؟
- ۲ از یک سری نامتناهی تحت چه شرایطی می توان جمله به جمله انتگرال گرفت؟ این کار در محاسبه مقدار b در معادله ۱-۳-۸ انجام شد.
- ۳ آیا $f(x)$ باید بر $\pi < x < 0$ پیوسته باشد یا محدودیت کمتری کفایت خواهد کرد؟
- ۴ آیا $f(x)$ باید طوری تعیین شود که $f(-\pi) = f(0) = f(\pi) = 0$ باشد؟

-۵ تحت چه شرایطی از یک سری نامتناهی می‌توان جمله به جمله مشتق گرفت؟ [این کار برای نشان دادن این که (۹-۱) در معادله لاپلاس صدق می‌کند لازم است.]

این سوالات و سوالات دیگر را در بقیه این فصل بررسی خواهیم کرد.
یک تابع $f(x)$ که بر بازه $[-\pi, \pi]$ تعریف شده، دارای نمایش سری فوریه است اگر بتوان

نوشت

$$f(x) = \frac{1}{2} a_0 + \sum_{n=1}^{\infty} (a_n \cos nx + b_n \sin nx) \quad (10-1-3)$$

که در آن

$$a_n = \frac{1}{\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(s) \cos ns \, ds, \quad n = 0, 1, 2, \dots \quad (11-1-3)$$

و

$$b_n = \frac{1}{\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(s) \sin ns \, ds, \quad n = 1, 2, 3, \dots, \quad (12-1-3)$$

به شرط آن که دو انتگرال اخیر همگرا باشند. ضرایب a_n و b_n ضرایب فوریه (یا ضرایب اویلر-فوريه) برای بازه $[-\pi, \pi]$ نامیده می‌شوند. «تساوي» در معادله (۱۰-۱-۳) مفهومی خاص دارد که بعداً روشن خواهد شد. مقادیر a_n و b_n با استفاده از روابط (تمرین ۲)

$$\int_{-\pi}^{\pi} \sin nx \cos mx \, dx = 0 \quad (13-1-3)$$

و

$$\int_{-\pi}^{\pi} \cos nx \cos mx \, dx = 0, \quad n \neq m, \quad (14-1-3)$$

و معادله (۱۰-۱-۵) به دست می‌آیند. این سه رابطه، بر طبق تعریف زیر، روابط تعاملی نام دارند.

تعریف ۱-۳-۱: مجموعه توابع

$$\{\phi_i(x), \quad i = 1, 2, 3, \dots\}$$

بر بازه (a, b) نسبت به تابع وزن $w(x)$ متعامدند هرگاه

$$\int_a^b \phi_n(x) \phi_m(x) w(x) dx = 0, \quad n \neq m,$$

و

$$\int_a^b (\phi_n(x))^2 w(x) dx \neq 0.$$

تعامد توابع به صورت تعريف ۱-۳-۱ تعميم تعامد بردارهاست . توجه كنيد که مجموع حاصل ضربها در ضرب اسکالر (يا نقطه اي) به انگرال حاصل ضربها تبديل شده است . اگرچه در اين بخش تابع وزن $w(x)$ برابر واحد خواهد بود ، آن را در نظر گرفته ايم چون در مباحث بعدی مقادير ديكري اختيار خواهد كرد . تا اينجا مجموعه توابع متعمد زير را بررسی كرده ايم

۱- مجموعه

$$\{\sin nx, \quad n = 1, 2, 3, \dots\}$$

بر بازه $(-\pi, \pi)$ نسبت به تابع وزن $w(x) = 1$ بنابر معادله هاي (۳-۱-۵) و (۳-۱-۶) متعمد است .

۲- مجموعه

$$\{\cos nx, \quad n = 0, 1, 2, \dots\}$$

بر بازه $(-\pi, \pi)$ نسبت به تابع وزن $w(x) = 1$ مجموعه اي متعمدند . اين مطلب از معادله (۳-۱-۱۴) و روابط زير (تمرین ۲) نتيجه مي شود

$$\int_{-\pi}^{\pi} \cos^2 nx dx = \pi, \quad n = 1, 2, 3, \dots \quad (15-1-3)$$

و

$$\int_{-\pi}^{\pi} dx = 2\pi. \quad (16-1-3)$$

۳- مجموعه

$$\{1, \cos x, \sin x, \cos 2x, \sin 2x, \dots, \cos nx, \sin nx, \dots\}$$

بر بازه $(-\pi, \pi)$ با تابع وزن $w(x) = 1$ بنابر معادلات (۳-۱-۳)، (۳-۱-۵)، و (۳-۱-۶) تا (۱۶-۱-۳) مجموعه اي متعمد است .

توابع متعمد در رياضيات كاربردي نقشى مهم را برعهده دارند . قبلًا از خاصيت تعامد

توابع سینوسی برای کامل کردن جواب مسئله مطرح شده در مثال ۲-۳-۲ استفاده کرده ایم . روش‌های مشابهی را برای حل بسیاری از مسائل مقدار مرزی دیگر به کار خواهیم برد . مجموعه‌ای از توابع با یک خاصیت اضافی ، که در تعریف زیر داده می شود ، پیش از این در کارهایمان با ارزش خواهد بود .

تعریف ۴-۱: مجموعه توابع

$$\{\phi_i(x), \quad i = 1, 2, 3, \dots\}$$

بر بازه (a, b) با تابع وزن $w(x)$ یک مجموعه متعامد یکه نامیده می شود اگر

$$\int_a^b \phi_n(x) \phi_m(x) w(x) dx = 0, \quad n \neq m$$

و

$$\int_a^b (\phi_n(x))^2 w(x) dx = 1.$$

پس توابع متعامد یکه دارای همان خاصیت توابع متعامدند و علاوه بر آن ، نرمال نیز شده اند . دورابطه در تعریف ۴-۱-۲ را می توان با استفاده از علامت دلتای کرونکر δ_{mn} که به صورت

$$\delta_{mn} = \begin{cases} 0, & m \neq n, \\ 1, & m = n. \end{cases}$$

تعریف می شود ساده تر نوشت .

اگر از این علامت استفاده شود ، آن گاه تابع در یک مجموعه متعامد یکه دارای خاصیت زیر هستند

$$\int_a^b \phi_n(x) \phi_m(x) w(x) dx = \delta_{mn}. \quad (17-1-3)$$

مجموعه توابع

$$\left\{ \frac{1}{\sqrt{2\pi}}, \frac{\cos x}{\sqrt{\pi}}, \frac{\sin x}{\sqrt{\pi}}, \frac{\cos 2x}{\sqrt{\pi}}, \frac{\sin 2x}{\sqrt{\pi}}, \dots \right\} \quad (18-1-3)$$

بر بازه $(-\pi, \pi)$ با تابع وزن $1 = (x)$ یک مجموعه متعامد یکه تشکیل می دهد .

حال ملاحظه کنید که اگر تابع $f(x)$ دارای نمایشی به سری فوریه معتبر به صورت

(۱۰-۱-۳) در بازه‌ای خارج از $[\pi, -\pi]$ باشد، آن‌گاه تابع باید متناوب باشد. این به دلیل آن است که هر جملهٔ سری متناوب است. یادآوری می‌کنیم که یک تابع را متناوب با دورهٔ متناوب p گوییم هرگاه به ازای هر مقدار x ,

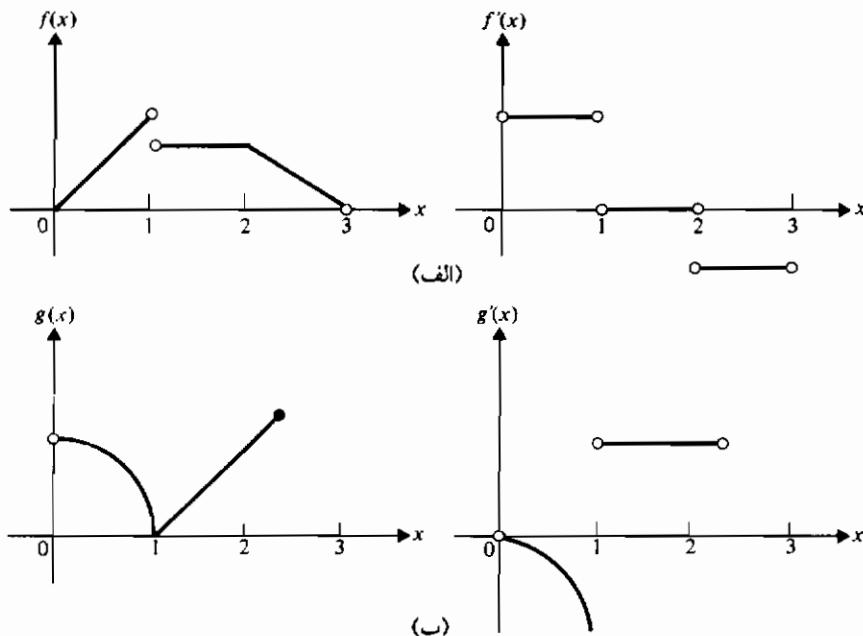
$$f(x + p) = f(x)$$

هر جمله در (۱۰-۱-۳) متناوب با دورهٔ متناوب 2π است. (توجه کنید تابع ثابت $f(x) = k$ به ازای هر مقدار p در تعریف تابع متناوب صدق می‌کند). پس یک تابع باید متناوب با دورهٔ متناوب 2π باشد تا این که نمایش فوریهٔ آن در خارج بازه $[\pi, -\pi]$ برقرار باشد. این شرط در مثال ۲-۳-۲ لازم نبود، چون در آن جا فقط نمایش تابع بر $(0, \pi)$ مورد توجه بود و اهمیتی نداشت که در خارج از این بازه سری به چه مقادیری ممکن است همگرا شود.

خاصیت دیگری که تابع $f(x)$ باید داشته باشد آن است که تکه‌ای - هموار باشد.

تابع $f(x)$ را تکه‌ای - همواره گوییم هرگاه $f'(x)$ و $f''(x)$ هر دو تکه‌ای - پیوسته باشند.

شکل ۳-۱-۴ (الف) را نیز برای مثالی از یک تابع تکه‌ای - پیوسته ملاحظه کنید.

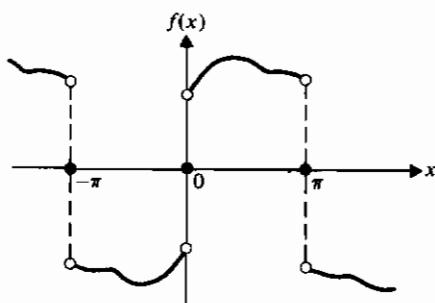

شکل ۳-۱-۴ (الف) $f(x)$ و $f'(x)$ هر دو تکه‌ای - پیوسته هستند؛ (ب) $g(x)$ تکه‌ای - پیوسته است اما $g'(x)$ نیست.

شرط کافی (نه لازم) برای به دست آوردن نمایش سری فوریه یک تابع در قضیه ۳-۱-۱ داده شده‌اند. این شرایط، شرایط دیریکله نامیده می‌شوند زیرا دیریکله آنها را در مقالاتی که در سالهای ۱۸۲۹ و ۱۸۳۷ به چاپ رساند مطرح کرد.

قضیه ۳-۱-۲: اگر $f(x)$ یک تابع متناوب با دورهٔ تناوب 2π و برای $\pi \leq x \leq -\pi$ تکه‌ای - هموار باشد آن گاه سری فوریه^{۱۰-۱-۳} $f(x)$ تابع $f(x)$ در تمام نقاطی که $f(x)$ پیوسته است، به $f(x)$ همگرا، و در نقاطی که $f(x)$ ناپیوسته است، به میانگین حدۀای چپ و راست $f(x)$ در این نقاط همگراست.

اکنون آشکار می‌شود که چرا در مثال ۲-۳-۲، $f(0)$ ، $f(-\pi)$ و $f(\pi)$ صفر تعریف شدند. این مقادیر همان‌گونه که در شکل ۳-۱-۵ نشان داده شده است، میانگین حدۀای چپ و راست تابع در نقاط ناپیوستگی هستند. در این نقاط $f(x)$ به هر صورتی تعریف شود، سری فوریهٔ بنایهٔ قضیه ۳-۱-۱ همگرا به صفر خواهد بود. تا این جا هنوز مسألهٔ همگرایی برای یک سری فوریهٔ حل نشده است. می‌دانیم شرایط دیریکله لازم نیستند، و شرایط لازمی که به دست آمده‌اند کافی نیستند. کافی است که بگوییم شرایط^{*} بیان شده در قضیه ۳-۱-۱ در مورد دستهٔ بزرگی از توابع که در کاربردها پیش می‌آیند صدق می‌کنند؛ پس بیش از این وارد جزئیات نظریه نخواهیم شد. حال چگونگی به دست آوردن نمایش سری فوریه را با مثالهای زیر تشریح می‌کنیم.

شکل ۳-۱-۵ مقادیر میانگین در نقاط ناپیوستگی

* شرط متناوب بودن $f(x)$ در بخش ۳-۳ حذف خواهد شد.

مثال ۱-۳-۴ نمایش سری فوریه تابع زیر را باید

$$f(x) = \begin{cases} 0, & -\pi < x < 0, \\ x, & 0 < x < \pi, \end{cases}$$

$f(x + 2\pi) = f(x).$

حل : نمودار تابع در شکل ۱-۳-۶ نشان داده شده است . توجه کنید که این تابع در شرایط دیریکله قضیه ۱-۳-۱ صدق می کند . با استفاده از معادله (۱۱-۱-۳) داریم

$$\begin{aligned} a_n &= \frac{1}{\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(s) \cos ns \, ds = \frac{1}{\pi} \int_0^{\pi} s \cos ns \, ds \\ &= \frac{1}{\pi} \left(\frac{s}{n} \sin ns + \frac{1}{n^2} \cos ns \right) \Big|_0^{\pi} \\ &= \frac{1}{\pi n^2} (\cos n\pi - 1) \\ &= \frac{1}{\pi n^2} ((-1)^n - 1) = \begin{cases} 0, & \text{زوج } n \\ -\frac{2}{\pi n^2}, & \text{فرد } n \end{cases} \end{aligned}$$

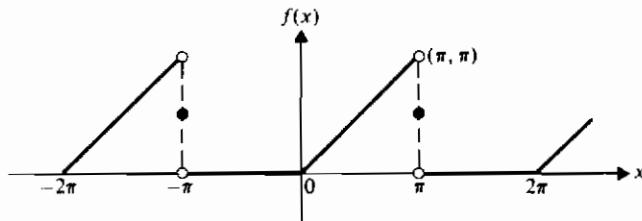
انتگرال گیری را می توان با روش جزء به جزء یا با استفاده از جدول انجام داد . همچنین در محاسبه از رابطه $\cos n\pi = (-1)^n$ استفاده کرده ایم . توجه کنید که روش فوق برای یافتن a_n به ازای $n = 0$ معتبر نیست (چرا؟) . ولی می توانیم قبل از محاسبه انتگرال قرار دهیم $0 = n = 0$ ، در این صورت داریم

$$a_0 = \frac{1}{\pi} \int_0^{\pi} s \, ds = \frac{\pi}{2}.$$

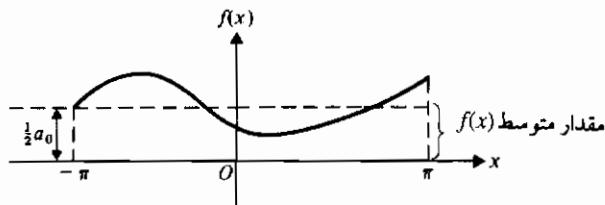
جمله ثابت در سری فوریه ، یعنی $\frac{1}{2}a_0$ ، میانگین^{*} مقدار تابعی است که روی بازه داده شده به صورت سری فوریه نمایش داده می شود ، شکل (۷-۱-۳) .

* در ریاضیات عمومی میانگین (یا مقدار متوسط) یک تابع $f(x)$ روی بازه $a \leq x \leq b$ به صورت زیر تعریف می شود

$$b - a \int_a^b f(x) \, dx.$$

شکل ۱-۳-۶ تابع مثال ۱-۱-۳

$$\int_{-\pi}^{\pi} f(x) dx = \pi a_0$$

حال محاسبه ضرایب را با استفاده از معادله (۱۲-۱-۳) ادامه می‌دهیم، داریم

$$\begin{aligned} b_n &= \frac{1}{\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(s) \sin ns ds = \frac{1}{\pi} \int_0^{\pi} s \sin ns ds \\ &= \frac{1}{\pi} \left(-\frac{s}{n} \cos ns + \frac{1}{n^2} \sin ns \right) \Big|_0^{\pi} \\ &= \frac{1}{n} (-\cos n\pi) = \frac{(-1)^{n+1}}{n}. \end{aligned}$$

پس تابع را می‌توان به صورت زیر نمایش داد

$$\begin{aligned} f(x) &= \frac{\pi}{4} - \frac{2}{\pi} \left(\frac{\cos x}{1^2} + \frac{\cos 3x}{3^2} + \frac{\cos 5x}{5^2} + \dots \right) \\ &\quad + \left(\frac{\sin x}{1} - \frac{\sin 2x}{2} + \frac{\sin 3x}{3} - \dots \right) \end{aligned}$$

یا، اگر از نماد مجموع یابی استفاده کنیم، داریم

$$f(x) = \frac{\pi}{4} + \sum_{n=1}^{\infty} \left(-\frac{2}{\pi} \frac{\cos(2n-1)x}{(2n-1)^2} + \frac{(-1)^{n+1}}{n} \sin nx \right). \quad (19-1-3)$$

در اینجا ذکر یک نکته در مورد استفاده از تساوی در (19-1-3) ضروری است. برای مقادیری از x که در آن نقاط تابع $f(x)$ پیوسته است، تساوی مناسب می‌باشد، به این معنی که سری به تابع همگراست. به عبارت دیگر، هرچه جملات بیشتری انتخاب شوند، مجموع به مقدار تابع در آن نقطه نزدیکتر خواهد بود ولی این همگراشی نقطه‌ای در نقاط ناپیوستگی برقرار نیست چون در آن نقاط سری به میانگین حد های چپ و راست همگراست. پس برای نمایش سری فوریه تابع از علامت ~ به جای = استفاده خواهیم نمود. بنابراین معادله (19-1-3) به صورت زیر نوشته می‌شود

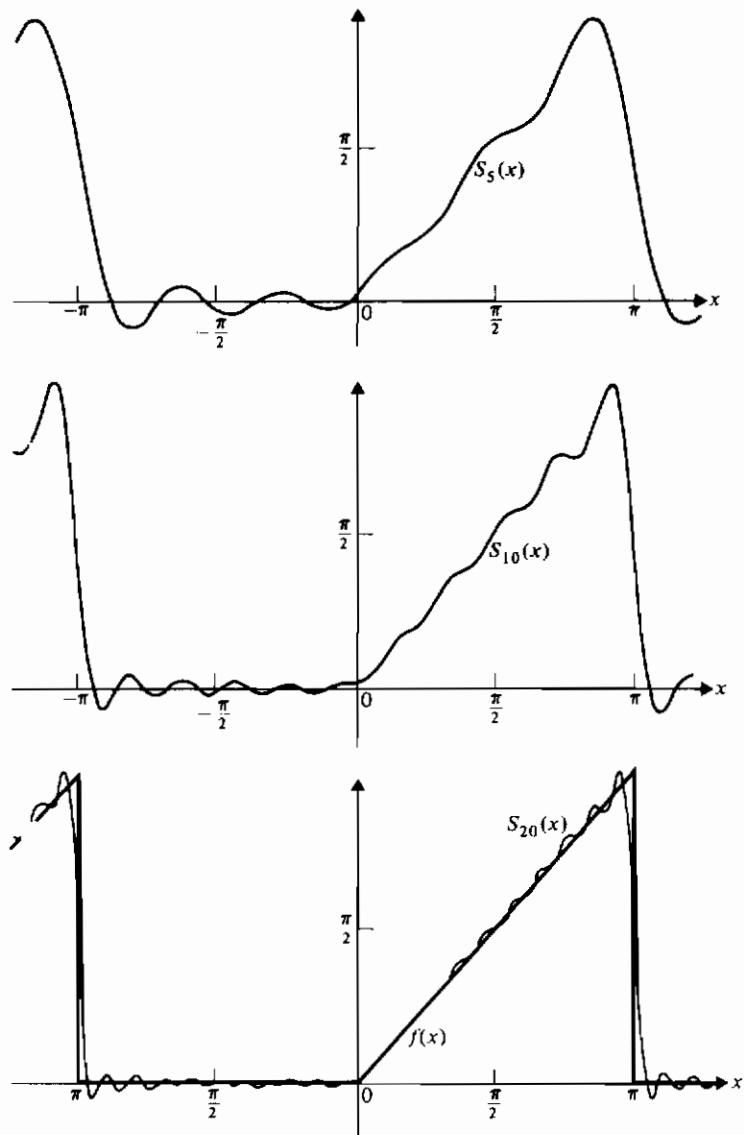
$$f(x) \sim \frac{\pi}{4} + \sum_{n=1}^{\infty}, \quad \text{الى آخر}$$

علامت ~ $f(x)$ خوانده می‌شود «دارای نمایش فوریه» به مفهوم قضیه ۱-۱-۳ است. هر چند نمی‌توانیم نتیجه حاصل از معادله (19-1-3) را رسم کنیم، ولی می‌توانیم تقریبی‌ای برای سری نامتناهی به صورت مجموعهای جزئی رسم کنیم. فرض کنید S_N مجموع N جمله اول یک سری نامتناهی باشد، در این مثال

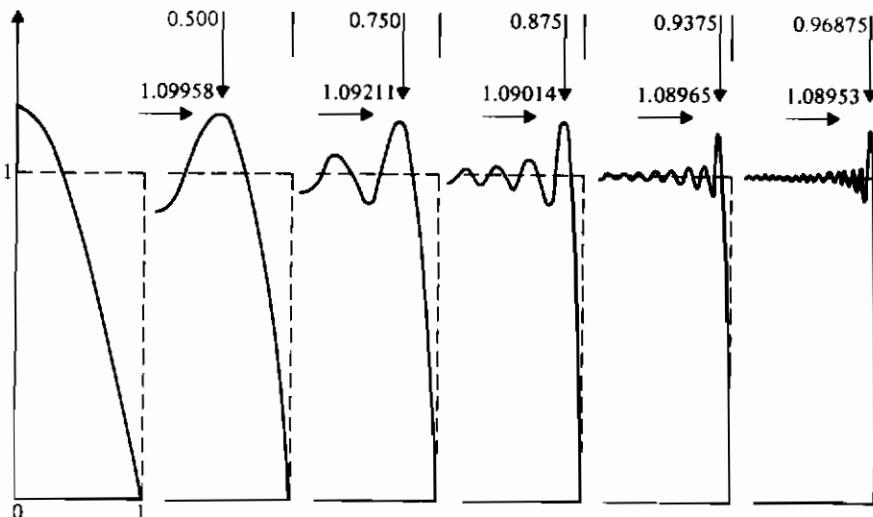
$$S_N = \frac{\pi}{4} + \sum_{n=1}^N \left(-\frac{2}{\pi} \frac{\cos(2n-1)x}{(2n-1)^2} + \frac{(-1)^{n+1}}{n} \sin nx \right). \quad (20-1-3)$$

نمودارهای معادله (20-1-3) در شکل ۲۰-۱-۸ برای $N = 5, 10, 20$ نشان داده شده‌اند. به مشابهت نسبه خوب S_N با تابع اصلی توجه کنید.

در شکل ۲۰-۱-۸ فراجهش در $x = \pi^+$ و فروجهش در $x = -\pi^-$ یکی از مشخصه‌های سری فوریه (و سایر سریها) در نقاط ناپیوستگی است و به پدیده گیبس * مشهور است. عموماً فراجهش و فروجهش هر دو در حدود ۱۸ درصد مقادیر تابع در یک نقطه ناپیوستگی است. این پدیده حتی اگر تعداد زیادی جمله سری باهم جمع شوند، باز هم وجود دارد. یک نمودار تولید شده به وسیله کامپیوتر از پدیده گیبس در شکل ۲۰-۱-۹ نشان داده شده است. در اینجا تابع $f(x)$ توسط N برای $N = 2, 4, 8, 16, 32, 64$ نمایش داده شده است. با افزایش N بالاترین نقطه در نمودارها به ناپیوستگی در $x = 1$ نزدیک می‌شود ولی فراجهش تقریباً ۱,۰۹ باقی می‌ماند.

شکل ۳-۱-۲ نزدیکی معادله (۳-۱-۲) برای $N = 0, 10, 20$

شکل ۹-۱-۳ پدیده گیبس

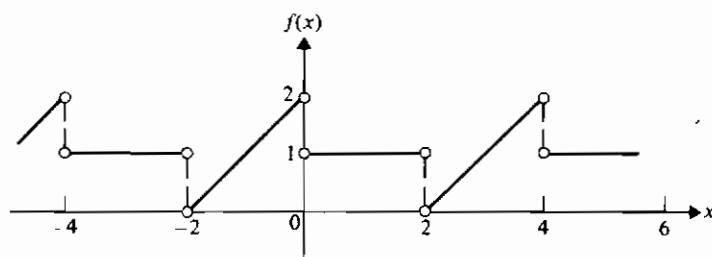
مثال ۹-۱-۳ نمایش سری فوریه تابع زیر را بایابید

$$f(x) = \begin{cases} x + 2, & -2 < x < 0, \\ 1, & 0 < x < 2, \end{cases}$$

$$f(x+4) = f(x).$$

حل : این تابع که در شکل ۱۰-۱-۱ نشان داده شده است همه شرایط قضیه ۹-۱-۳ را دارد جز این که دوره تناوب آن به جای 2π برابر ۴ است . ولی باسانی می توانیم این مشکل را با تغییری در مقیاس بر طبق تناسب زیر بر طرف سازیم

$$\frac{x}{\pi} = \frac{t}{2}.$$

شکل ۱۰-۱-۳

پس $dx = \pi dt/2$ ، $x = \pi t/2$ ، بنابراین معادله های (۱۱-۱-۳) و (۱۲-۱-۳) به صورتهای زیر در می آیند

$$a_n = \frac{1}{2} \int_{-2}^2 f(s) \cos \frac{n\pi s}{2} ds, \quad n = 0, 1, 2, \dots$$

و

$$b_n = \frac{1}{2} \int_{-2}^2 f(s) \sin \frac{n\pi s}{2} ds, \quad n = 1, 2, \dots,$$

پس داریم

$$a_n = \frac{1}{2} \int_{-2}^0 (s+2) \cos \frac{n\pi s}{2} ds + \frac{1}{2} \int_0^2 \cos \frac{n\pi s}{2} ds$$

$$= \frac{4}{n^2 \pi^2} \quad \text{اگر } n \text{ فرد باشد، در غیر این صورت ۰}$$

$$a_0 = 2;$$

$$b_n = \frac{1}{2} \int_{-2}^0 (s+2) \sin \frac{n\pi s}{2} ds + \frac{1}{2} \int_0^2 \sin \frac{n\pi s}{2} ds$$

$$= -\frac{2}{n\pi} \quad \text{اگر } n \text{ زوج باشد، در غیر این صورت ۰}$$

بنابراین

$$f(x) \sim 1 + \frac{4}{\pi^2} \sum_{m=1}^{\infty} \frac{1}{(2m-1)^2} \cos \frac{(2m-1)\pi x}{2} - \frac{1}{\pi} \sum_{m=1}^{\infty} \frac{\sin m\pi x}{m}. \quad (۲۱-۱-۳)$$

همگرایی نمایش سری فوریه یک تابع را مورد بحث قرار دادیم (قضیه (۱۱-۱-۳)).

کوشش کردیم تا همگرایی را با نمودار و با رسم مجموعهای جزئی S_N در شکلهاي ۱-۳ و ۱-۴ نشان دهیم . حال به مسئله همگرایی با تفصیل بیشتر خواهیم پرداخت .

مانند قبل فرض کنید (x) مجموعهای جزئی نمایش سری فوریه تابع $f(x)$ بر $[\pi, -\pi]$ را نشان دهد . انتظار داریم که عبارت

$$\int_{-\pi}^{\pi} (f(x) - S_N(x))^2 dx$$

«کوچک» باشد، چون معیاری برای اندازه خطای نمایش است. اگر برای کلاس معینی از توابع f ,

$$\lim_{N \rightarrow \infty} \int_{-\pi}^{\pi} (f(x) - S_N(x))^2 dx = 0, \quad (22-1-3)$$

آن گاه گفته می شود که تابع متعامد یکه (۱۸-۱-۳) یک مجموعه کامل نسبت به کلاس مفروض تشکیل می دهدند. عبارتی معادل برای بیان معادله (۲۲-۱-۳) چنین است

$$\text{l.i.m. } S_N(x) = f(x), \quad (23-1-3)$$

که "l.i.m" را «حد در میانگین» می خوانیم و می گوییم $S_N(x)$ در میانگین همگرا به $f(x)$ است. می توان نشان داد که مجموعه متعامد یکه تابع مثلثاتی (۱۸-۱-۳) نسبت به کلاس همه توابع تکه ای-هموار کامل است. واضح است که کامل بودن خاصیتی مهم در مجموعه ای از توابع متعامد یکه است و در بخشهاي ۴-۵، ۳-۵، و ۵-۴ به این خاصیت اشاره خواهیم نمود.

این بخش را با ارائه یک نتیجه مفید که از نمایش سری فوریه در (۱۲-۱-۳) به دست می آید به پایان می بریم. اگر قرار دهیم $x = 0$ ، آن گاه

$$f(0) = 1 + \frac{4}{\pi^2} \sum_{m=1}^{\infty} \frac{1}{(2m-1)^2}.$$

اما از قضیه ۱-۱-۳ می دانیم که $f(0) = \frac{3}{2}$ (چرا؟). بنابراین

$$\sum_{m=1}^{\infty} \frac{1}{(2m-1)^2} = \frac{\pi^2}{8},$$

این نتیجه را با روشهای دیگر نیز می توان به دست آورد.

تمرینها ۳-۱

- ۱ - الف) نشان دهید اگر $n \neq m$ ، آن گاه

$$\int_{-\pi}^{\pi} \sin nx \sin mx dx = 0,$$

(ب)

$$\int_{-\pi}^{\pi} \sin^2 nx dx = \pi.$$

-۲ هریک از روابط زیر را ثابت کنید

$$\int_{-\pi}^{\pi} \sin nx \cos mx dx = 0 \quad \text{(الف)}$$

$$\int_{-\pi}^{\pi} \cos nx \cos mx dx = 0, \quad n \neq m \quad \text{(ب)}$$

$$\int_{-\pi}^{\pi} \cos^2 nx dx = \pi, \quad n = 1, 2, \dots \quad \text{(پ)}$$

-۳ نشان دهید مجموعه توابع در $(-\pi, \pi)$ بربازه باشد و زن $w(x) = 1$ یک مجموعه متعامد یکه است.

-۴ نشان دهید تابع $f(x)$ در مثال ۳-۱-۲ بربازه $x < 2$ تکه‌ای-هموار است.

-۵ محاسبه‌های مثال ۳-۱-۲ را بتفصیل انجام دهید.

-۶ تحقیق کنید هریک از توابع زیر تابعی فرد است. برای این کار نشان دهید هر کدام خاصیت $F(-x) = -F(x)$ را دارد.

الف) $\tan x$ ب) x^3

ت) $\sinh x$ پ) $\csc x$

-۷ تحقیق کنید هریک از توابع زیر تابعی زوج است. برای این کار نشان دهید هر کدام خاصیت $F(-x) = F(x)$ را دارد.

الف) $\sec x$ ب) $\cos x$ ۱) 1

ت) $(x-a)^2$ ث) $\cosh x$

-۸ نشان دهید هریک از توابع زیر نه فرد است و نه زوج

الف) $\log x$ ب) $ax^2 + bx + c$

ت) $x^2/(1+x)$ پ) e^x

-۹ جدول ضرب زیر را که مربوط به ضرب توابع فرد و زوج است به دست آورید

x	فرد	زوج
فرد	زوج	فرد
زوج	فرد	زوج

(نتوجه: در آیه سطر اول و ستون دوم نشان می‌دهد که حاصل ضرب یک تابع فرد و یک تابع زوج تابعی فرد است.)

۱۰- نشان دهید تابع $c = f(x)$ ، c ثابت ، به ازای هر مقدار p ، تابعی متناوب با دورهٔ تناوب p است.

۱۱- کوچکترین مقدار p که به ازای آن $f(x+p) = f(x)$ ، دورهٔ تناوب اساسی تابع $(x)f$ نامیده می‌شود . دورهٔ تناوب اساسی هر یک از توابع زیر را باید.

$$\begin{array}{lll} \cos 3\pi x & \cos 2x & \sin \frac{1}{2}x \\ \text{(الف)} & \text{(ب)} & \text{(ج)} \\ \cos \frac{\pi}{2}x & \sin \pi x & \text{(ت)} \end{array}$$

۱۲- (الف) اگر در معادله $(3-1-9) f(x) = 1$ داشته باشیم ، انتگرال را محاسبه کنید و $u(x, y)$ را باید.

(ب) فرض کنید که از سری نامتناهی بتوان جمله به جمله مشتق گرفت . نشان دهید تابع $(y, x)u$ که در قسمت (الف) به دست می‌آید در معادله لاپلاس صدق می‌کند.

۱۳- اگر در معادله $(3-1-9) x = f(x)$ داشته باشیم $x = u(y, x)$ ، انتگرال را محاسبه کنید و $(y, x)u$ را باید.

۱۴- با استفاده از نتیجهٔ تمرین ۱۳ ، و قرار دادن $2 = b$ و استفاده از جدول یا ماشین حساب ، $\pi/2, 1)u$ را با سه رقم اعشار حساب کنید .

۱۵- (الف) ثابت کنید

$$\sum_{m=1}^{\infty} \frac{1}{(2m-1)^2} = \frac{\pi^2}{8}$$

برای اثبات (2) را از معادله $(3-1-21)$ محاسبه کنید .

(ب) ده جمله اول سری در قسمت (الف) را محاسبه و نتیجهٔ حاصل را با مقدار واقعی مقایسه کنید .

۱۶- ثابت کنید اگر یک تابعی دارای دورهٔ تناوب p باشد ، آن گاه با دورهٔ تناوب np ، $n = \pm 1, \pm 2, \dots$ متناوب است .

۱۷- اگر $f(x) = x - x^2$ که $0 < x < 1$ و $f(x)$ متناوب با دورهٔ تناوب ۱ باشد ، نشان دهید $(x)f$ تابعی زوج است .

۱۸- نشان دهید ، اگرچه بیشتر توابع نه فردند و نه زوج ، هر تابع تعریف شده بر $(c, -c)$ را می‌توان به صورت مجموع یک تابع زوج و یک تابع فرد با توجه به اتحاد زیر نوشت

$$f(x) \equiv \frac{1}{2}(f(x) + f(-x)) + \frac{1}{2}(f(x) - f(-x)).$$

۱۹- نشان دهد مجموعه توابع مثلثاتی

$$\left\{ \frac{1}{\sqrt{2\pi}}, \frac{\cos nx}{\sqrt{\pi}}, n = 1, 2, \dots \right\}$$

نسبت به کلاس توابع پیوسته بر $[-\pi, \pi]$ کامل نیست. برای این کار نشان دهید $f(x) = \sin x$ را نمی‌توان به صورت یک سری از توابع در مجموعه داده شده نوشت.

۲-۳ سریهای سینوسی، کسینوسی و نهایی

در بسیاری از کاربردهای سری فوریه، تابع $f(x)$ بر بازه‌ای به صورت $L > x > 0$ تعریف می‌شود. در این صورت تابع را می‌توان به صورت یک سری فقط شامل جملات سینوسی یا یک سری فقط شامل جملات کسینوسی نوشت، این کار به ترتیب با ساختن یک توسعی تناوبی فرد یا زوج از تابع داده شده انجام می‌شود.

با تعمیم فرمولهای مثال ۲-۱-۳، ۲-۱، داریم (تمرینهای ۱، ۲، و ۳)

$$f(x) \sim \frac{1}{2} a_0 + \sum_{n=1}^{\infty} a_n \cos \frac{n\pi x}{L} + b_n \sin \frac{n\pi x}{L}, \quad (1-2-3)$$

که در آن

$$a_n = \frac{1}{L} \int_{-L}^L f(s) \cos \frac{n\pi s}{L} ds, \quad n = 0, 1, 2, \dots \quad (2-2-3)$$

و

$$b_n = \frac{1}{L} \int_{-L}^L f(s) \sin \frac{n\pi s}{L} ds, \quad n = 1, 2, \dots \quad (3-2-3)$$

توجه کنید که سه رابطه فوق در حالت $\pi = L$ به معادلات (۱۰-۱-۳)، (۱۱-۱-۳)، و (۱۲-۱-۳) تبدیل می‌شوند.

سری کسینوسی

اگر $f(x)$ بر $L > x > 0$ تعریف شده باشد و بخواهیم آن را به صورت یک سری از

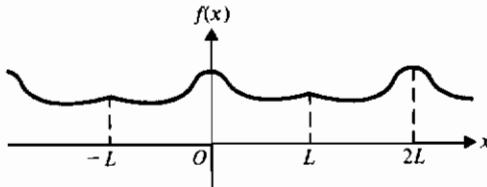
کسینوسها نمایش دهیم یک توسعی تناوبی زوج از $f(x)$ مطابق شکل ۱-۲-۳ بنا می کنیم . تابع حاصل که به صورت

$$f(x) = \begin{cases} f(x), & 0 < x < L, \\ f(-x), & -L < x < 0, \end{cases}$$

$$f(x + 2L) = f(x), \quad f(0) = \lim_{\varepsilon \rightarrow 0^+} f(\varepsilon), \quad f(L) = \lim_{\varepsilon \rightarrow 0} f(L - \varepsilon),$$

تعريف می شود یک تابع تناوبی زوج است؛ پس $b_n \equiv 0$ و فرمول (۴-۲-۳) را می توان به صورت زیر ساده نمود

$$a_n = \frac{2}{L} \int_0^L f(s) \cos \frac{n\pi s}{L} ds, \quad n = 0, 1, 2, \dots \quad (4-2-3)$$

شکل ۱-۲-۳ توسعی تناوبی زوج

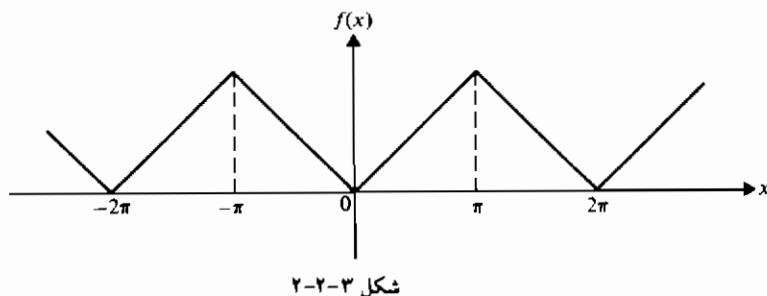
مثال ۱-۲-۳-۱ نمایش سری فوریه کسینوسی تابع $x \leq x \leq \pi$ ، $f(x) = 0$ را به دست آورید .

حل : توسعی تناوبی زوج تابع در شکل ۱-۲-۳ نشان داده شده است . با استفاده از معادله (۴-۲-۳) داریم

$$a_n = \frac{2}{\pi} \int_0^\pi s \cos ns ds,$$

$$a_n = \begin{cases} 0, & \text{زوج} \\ -\frac{4}{\pi n^2}, & \text{فرد} \end{cases}$$

$$a_0 = \frac{2}{\pi} \int_0^\pi s ds = \pi.$$

بنابراین سری مطلوب به صورت زیر نوشته می شود (تمرین ۵)

$$f(x) \sim \frac{\pi}{2} - \frac{4}{\pi} \sum_{m=1}^{\infty} \frac{\cos(2m-1)x}{(2m-1)^2}. \quad (5-2-3)$$

سری سینوسی

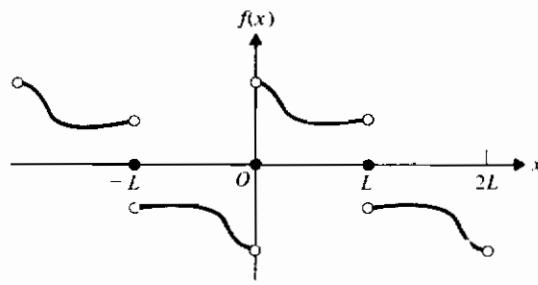
اگر $f(x)$ بر $L > x > 0$ تعریف شده باشد و بخواهیم آن را به صورت یک سری از سینوسها نمایش دهیم یک توسعی تناوبی فرد از $f(x)$ مطابق شکل ۳-۲-۳ بنا می کنیم . تابع حاصل که به صورت

$$f(x) = \begin{cases} f(x), & 0 < x < L, \\ -f(-x), & -L < x < 0, \end{cases}$$

$$f(x+2L) = f(x), \quad f(0) = f(L) = 0,$$

تعریف می شود یک تابع تناوبی فرد است ، پس $n = 0, 1, 2, \dots$ ، $a_n \equiv 0$ و معادله (۳-۲-۳) را به صورت زیر می توان ساده نمود

$$b_n = \frac{2}{L} \int_0^L f(s) \sin \frac{n\pi s}{L} ds, \quad n = 1, 2, 3, \dots. \quad (6-2-3)$$

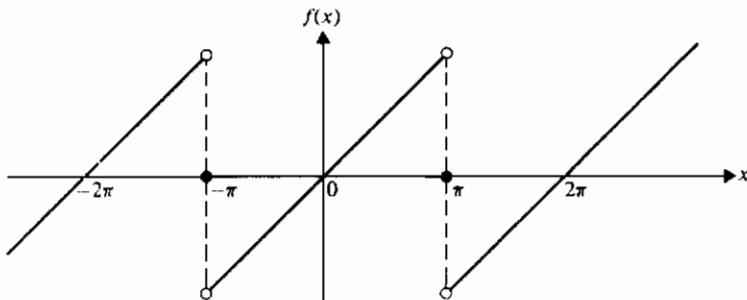
مثال ۴-۲-۳ نمایش سری فوریه سینوسی تابع $f(x) = 0$ ، $0 \leq x < \pi$ ، $f(x) = x$ ، $-\pi < x < 0$ را به دست آورید.

حل: توسعی تناوبی فرد تابع در شکل ۴-۲-۳ نشان داده شده است. با استفاده از معادله (۶-۲-۳) داریم

$$b_n = \frac{2}{\pi} \int_0^\pi s \sin ns \, ds = \frac{2}{n} (-1)^{n+1}$$

بنابراین سری مطلوب به صورت زیر نوشته می‌شود (تمرین ۷)

$$f(x) \sim 2 \sum_{n=1}^{\infty} \frac{(-1)^{n+1} \sin nx}{n}. \quad (7-2-3)$$

شکل ۴-۲-۳

باید توجه داشت اگرچه عبارتهای (۱۹-۱-۳)، (۵-۲-۳)، و (۷-۲-۳) همگی متفاوت هستند، ولی همه آنها تابع $x = f(x)$ را بر بازه $\pi < x < 0$ نمایش می‌دهند. این کارایی نمایش سری فوریه آن را روشی با ارزش در ریاضیات کاربردی می‌سازد. قبل از دیده ایم که در بعضی از مسائل مقدار مرزی لازم است که تابعی مفروض را به صورت یک سری سینوسی (با معادله ۳-۱-۳ مقایسه کنید) نمایش دهیم و در فصلهای ۴ و ۵ خواهیم دید که در بعضی از مسائل ممکن است سری کسینوسی مورد نیاز باشد. تمرینهای پایان این بخش برای تشریع هر دو نمایش طرح شده‌اند.

سری نمایی

یک شکل مفید دیگر سریهای فوریه، شکل نمایی است. این سری از شکل متعارف

$$f(x) \sim \frac{1}{2} a_0 + \sum_{n=1}^{\infty} a_n \cos nx + b_n \sin nx,$$

(معادله ۳-۱-۱۰ را بیشند)، و با استفاده از فرمولهای اویلر زیر به دست می‌آید

$$e^{inx} = \cos nx + i \sin nx.$$

داریم

$$\cos nx = \frac{1}{2} (e^{inx} + e^{-inx}),$$

$$\sin nx = \frac{1}{2i} (e^{inx} - e^{-inx}),$$

پس می‌توان نوشت

$$\begin{aligned} f(x) &\sim \frac{1}{2} a_0 + \frac{1}{2} \sum_{n=1}^{\infty} a_n (e^{inx} + e^{-inx}) - i b_n (e^{inx} - e^{-inx}) \\ &= \frac{1}{2} a_0 + \frac{1}{2} \sum_{n=1}^{\infty} (a_n - i b_n) e^{inx} + (a_n + i b_n) e^{-inx} \end{aligned}$$

حال اگر ضرایب فوریه مختلط را به صورت زیر تعریف کنیم

$$c_0 = \frac{1}{2} a_0, \quad c_n = \frac{1}{2} (a_n - i b_n), \quad c_{-n} = \frac{1}{2} (a_n + i b_n), \quad n = 1, 2, \dots, \quad (8-2-3)$$

داریم

$$f(x) \sim \sum_{n=-\infty}^{\infty} c_n e^{inx}, \quad (9-2-3)$$

که شکل مختلط (یا شکل نمایی) سری فوریه است. از این شکل عموماً به خاطر سادگی نماد در فیزیک و مهندسی استفاده می‌شود.

در به دست آوردن شکل نمایی فرض کردیم که $f(x)$ دارای دوره تناوب 2π باشد، اما این شرط فقط به خاطر سادگی نماد است. اگر دوره تناوب $2L$ باشد، می‌نویسیم

$$f(x) \sim \sum_{n=-\infty}^{\infty} c_n e^{inx/L}$$

و تغییرات متناظر را برای c_n نیز در نظر می‌گیریم. جزئیات این تغییرات و نیز به دست آوردن فرمول

$$c_n = \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(s) e^{-ins} ds, \quad n = 0, \pm 1, \pm 2, \dots, \quad (10-2-3)$$

به عنوان تمرین گذاشته می‌شود.

مشتق گیری از سریهای فوریه

در مثال ۱۰-۲-۳ نمایش زیر را برای تابع $x \leq x \leq \pi$ ، $f(x) = 0$ به دست آوریم

$$f(x) \sim \frac{\pi}{2} - \frac{4}{\pi} \sum_{m=1}^{\infty} \frac{\cos(2m-1)x}{(2m-1)^2} \quad (5-2-3)$$

اگر از دو طرف معادله (۵-۲-۳) مشتق بگیریم، به دست می‌آوریم

$$f'(x) \sim \frac{4}{\pi} \sum_{m=1}^{\infty} \frac{\sin(2m-1)x}{2m-1}.$$

می‌توان نشان داد (تمرین ۲۴) که سری فوق نمایش $f(x)$ بر بازه $\pi < x < 0$ است و چنان که انتظار می‌رود، $0 = f(\pi) = f(0)$. از طرف دیگر، اگر از (۷-۲-۳) مشتق بگیریم، داریم

$$f'(x) \sim 2 \sum_{n=1}^{\infty} (-1)^{n+1} \cos nx,$$

این سری به ازای هیچ مقداری از x همگرا نیست، زیرا حد جمله n ام وقتی $n \rightarrow \infty$ ، به سمت صفر میل نمی‌کند، یعنی شرط لازم همگرانی را ندارد. واضح است، شرایطی که تحت آن شرایط می‌توان از نمایش سری فوریه، جمله به جمله مشتق گرفت باید بررسی شوند. شرایط کافی در قضیه زیر داده می‌شوند که آن را بدون اثبات می‌پذیریم.

قضیه ۱۰-۲-۳: فرض کنید $f(x)$ بر $\pi \leq x \leq -\pi$ -دارای نمایش سری فوریه به صورت زیر باشد

$$f(x) \sim \frac{1}{2} a_0 + \sum_{n=1}^{\infty} (a_n \cos nx + b_n \sin nx)$$

که

$$a_n = \frac{1}{\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(s) \cos ns \, ds, \quad n = 0, 1, 2, \dots$$

و

$$b_n = \frac{1}{\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(s) \sin ns \, ds, \quad n = 1, 2, \dots$$

آن گاه نمایش سری فوریه در هر نقطه‌ای که $f''(x)$ موجود باشد مشتق‌پذیر است، به شرط آن که بر $-\pi \leq x \leq \pi$ ، $f(x)$ پیوسته و $f'(x)$ تکه‌ای-پیوسته باشد و $f(-\pi) = f(\pi)$. علاوه بر این

$$f'(x) \sim \sum_{n=1}^{\infty} n(-a_n \sin nx + b_n \cos nx), \quad -\pi < x < \pi.$$

انتگرال گیری از یک سری فوریه

انتگرال گیری از یک سری فوریه کار خیلی ساده‌تری است. این انتظار هم هست، زیرا انتگرال گیری یک فرآیند «هموار کردن» است که تا پیوستگیها را از بین می‌برد، در حالی که مشتق گیری اثری متقابل دارد. قضیه زیر برای انتگرال گیری از یک سری فوریه به کار می‌رود.

قضیه ۳-۲-۲: فرض کنید $f(x)$ بر $-\pi < x < \pi$ تکه‌ای-پیوسته و دارای نمایش سری فوریه

$$f(x) \sim \frac{1}{2} a_0 + \sum_{n=1}^{\infty} (a_n \cos nx + b_n \sin nx),$$

باشد که مقادیر a_n و b_n مانند قبل هستند. آن گاه برای $\pi \leq x \leq -\pi$

$$\int_{-\pi}^x f(s) \, ds = \frac{1}{2} a_0(x + \pi) + \sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{n} (a_n \sin nx - b_n (\cos nx - \cos n\pi))$$

تمرینهای ۳-۴

۱- هریک از روابط تعامدی زیر را ثابت کنید.

$$\int_{-L}^L \sin \frac{m\pi x}{L} \cos \frac{n\pi x}{L} \, dx = 0 \tag{الف}$$

$$\int_{-L}^L \cos \frac{m\pi x}{L} \cos \frac{n\pi x}{L} \, dx = 0, \quad n \neq m \tag{ب}$$

$$\int_{-L}^L \sin \frac{n\pi x}{L} \sin \frac{m\pi x}{L} dx = 0, \quad n \neq m \quad (b)$$

-۲ نشان دهید

$$\int_{-L}^L \sin^2 \frac{n\pi x}{L} dx = \int_{-L}^L \cos^2 \frac{n\pi x}{L} dx = L, \quad n = 1, 2, \dots$$

-۳ با استفاده از نتایج تمرینهای ۱ و ۲، درباره مجموعه زیر چه می‌توان گفت؟

$$\left\{ \frac{1}{\sqrt{2L}}, \frac{\cos \frac{n\pi x}{L}}{\sqrt{L}}, \frac{\sin \frac{n\pi x}{L}}{\sqrt{L}} \right\}, \quad n = 1, 2, \dots ?$$

-۴ توضیع دهید چگونه تابع مثال ۳-۲-۱ در تعریف توسعی تناوبی زوج که در متن داده شد صدق می‌کند.

-۵ جزئیات لازم برای به دست آوردن نتیجه (۵-۲-۳) را در مثال ۳-۲-۱ انجام دهید.

-۶ توضیع دهید چگونه تابع مثال ۳-۲-۳ در تعریف توسعی تناوبی فرد که در متن داده شد صدق می‌کند.

-۷ جزئیات لازم برای به دست آوردن نتیجه (۷-۲-۳) را در مثال ۳-۲-۳ انجام دهید.

-۸ (الف) نشان دهید

$$\int_{-\pi}^{\pi} e^{inx} e^{-imx} dx = \begin{cases} 0, & n \neq m, \\ 2\pi, & n = m. \end{cases}$$

(ب) با استفاده از نتیجه قسمت (الف) مجموعه‌ای به دست آورید که بر $[-\pi, \pi]$ متعامد یکه باشد. (توجه: نوع تعامد در اینجا، تعامد هرمیتی^{*} نامیده می‌شود. اگر مجموعه‌ای از توابع مختلط از متغیر حقیقی x مانند

$$\{\phi_n(x)\}, \quad n = 1, 2, \dots,$$

دارای خاصیت

$$\int_a^b \phi_n(x) \overline{\phi_m(x)} dx = 0, \quad n \neq m,$$

باشند، آن‌گاه مجموعه بر (a, b) با تابع وزن ۱ (به مفهوم هرمیتی) متعامد نامیده می‌شود. علامت بار مزدوج مختلط را نشان می‌دهد (بخش ۱-۱ را ملاحظه

کنید). در حالتی که توابع حقیقی باشند، تعریف فوق همان تعریف تعامد در تعریف ۱-۱-۳ است.

در تمرینهای ۹ تا ۱۴، (الف) نمایش فوریه سینوسی و (ب) نمایش فوریه کسینوسی توابع داده شده را به دست آورید.

$$\begin{array}{lll} f(x) = a, \quad 0 < x \leq 3, \quad a > 0 & -10 & f(x) = 2 - x, \quad 0 < x \leq 2 \\ f(x) = e^x, \quad 0 < x < 2 & -12 & f(x) = x^2, \quad 0 \leq x < 1 \\ f(x) = \cos x, \quad 0 < x \leq \pi/2 & -14 & f(x) = \sin \pi x, \quad 0 \leq x < 1 \end{array}$$

-9

-11

-13

-۱۵ تابع تمرین ۱۱ را با یک سری فوریه که شامل سینوس و کسینوس باشد نمایش دهید.
 (راهنمایی: یک توسعی تناوبی تعریف کنید که نه فرد و نه زوج باشد. برای این کار بعنهایت راه وجود دارد.)

-۱۶ یک نمایش سری فوریه سینوسی برای تابع $1 - x$ بر بازه $0 < x < 1$ بیابید.

-۱۷ یک نمایش سری فوریه کسینوسی برای تابع $1 - x$ بر بازه $0 < x < 1$ بیابید.

-۱۸ (الف) نمایش سری فوریه تابع زیر را بیابید

$$f(x) = \begin{cases} x + 1, & -1 \leq x \leq 0, \\ -x + 1, & 0 \leq x \leq 1, \end{cases}$$

$$f(x+2) = f(x).$$

ب) با استفاده از نتیجه قسمت (الف) نشان دهید

$$1 + \frac{1}{3^2} + \frac{1}{5^2} + \dots = \frac{\pi^2}{8}.$$

-۱۹ نمایش سری فوریه سینوسی تابع $f(x) = f(0) = 0$ ، $0 < x < \pi$ ، $f(\pi) = 1$ را بیابید.

-۲۰ هریک از روابط زیر را به دست آورید

$$\frac{\pi}{4} = 1 - \frac{1}{3} + \frac{1}{5} - \frac{1}{7} + \dots \quad (\text{الف})$$

$$\frac{\pi}{4} = \frac{\sqrt{2}}{2} \left(1 + \frac{1}{3} - \frac{1}{5} + \frac{1}{7} - \dots \right) \quad (\text{ب})$$

(راهنمایی: از نتیجه تمرین ۱۹ با مقادیر مناسب برای x استفاده کنید.)

-۲۱ تابع مثلثی زیر را در نظر بگیرید

$$f(x) = \begin{cases} 2 - x, & 1 < x < 2, \\ x - 2, & 2 < x < 3. \end{cases}$$

الف) یک نمایش فوریه سینوسی از این تابع به دست آورید.

ب) یک نمایش فوریه کسینوسی از این تابع به دست آورید.

-۲۲- تابع زیر مفروض است

$$f(x) = \begin{cases} 1, & 0 < x < 2, \\ -1, & -2 < x < 0, \end{cases}$$

$$f(x+4) = f(x), f(0) = f(2) = 0$$

شکل نمایی نمایش سری فوریه این تابع را بتوانید. (راهنمایی: تمرین ۳۰ را برای

ضرایب ملاحظه کنید)

-۲۳- تابع زیر مفروض است

$$f(x) = 1, \quad -\infty < x < \infty,$$

شکل نمایی نمایش سری فوریه این تابع را بتوانید.

-۲۴- نشان دهید اگر از تابع $f(x)$ در (۵-۲-۳) مشتق گرفته شود، نتیجه برای $x > 0$

همگرا به $(x)^{\alpha}$ است و در $x = 0$ و $x = \pi$ همگرا به صفر است. نمودار $(x)^{\alpha}$ را رسم کنید و آن را با نمودار $f(x)$ که در متن نشان داده شد، مقایسه کنید.

-۲۵- توضیح دهید چگونه $f(x)$ در (۵-۲-۳) در شرایط قضیه ۳-۲-۱ صدق می کند.

-۲۶- از چه جهاتی تابع $f(x)$ در شرایط قضیه ۳-۲-۱ صدق نمی کند؟

-۲۷- یک نمایش سری فوریه برای $x = 0$ با مشتق گیری از نمایش x^2

در تمرین ۱۱ به دست آورید. بازای چه مقادیری از x نتیجه معتبر است؟

-۲۸- نشان دهید مجموعه

$$\left\{ \sqrt{\frac{2}{L}} \sin \frac{n\pi x}{L} \right\}, \quad n = 1, 2, \dots$$

بر $[0, L]$ یک مجموعه متعامد یکه است. راهنمایی: از فرمول زیر استفاده کنید

$$\sin \frac{n\pi x}{L} = \frac{e^{inx/L} - e^{-inx/L}}{2i}.$$

-۲۹- فرمول (۳-۲-۱۰) را از معادله های (۳-۱-۱۱)، (۳-۱-۱۲)، و (۳-۲-۸)

به دست آورید.

- ۳۰ نشان دهید برای یک تابع ، با دورهٔ تناوب $2L$ ضرایب فوریهٔ مختلط به صورت زیر
داده می‌شوند

$$c_n = \frac{1}{2L} \int_{-L}^L f(s) e^{-inx/L} ds, \quad n = 0, 1, 2, \dots .$$

- ۳۱ توابع پله‌ای در مدل‌سازی کنترلهای قطع-وصل در سیستم‌های مکانیکی پیش می‌آیند .
چنین تابعی به صورت زیر داده می‌شود

$$f(x) = (-1)^n h, \quad n = 0, \pm 1, \pm 2, \dots, n < x < n + 1.$$

الف) تابع رارسم کنید .

ب) نمایش سری فوریهٔ این تابع را به دست آورید .

پ) اوّلین جملهٔ نمایش سری فوریه رارسم کنید .

ت) دو جملهٔ اوّل نمایش سری فوریه رارسم کنید .

- ۳۲ تابع زیر داده شده است

$$f(x) = 2 - x, \quad 0 < x < 2,$$

تابعی تعریف کنید که نمایش سری فوریهٔ سینوسی آن به ازای همه مقادیر x همگرا به $f(x)$
باشد . (توجه : جواب منحصر به فرد نیست .)

۴-۳ انتگرهای فوریه و تبدیلات

توسیعی از سری فوریه به انتگرال فوریه که در زیر آمده است به جای آن که دلیل ریاضی
داشته باشد جنبهٔ توجیهی دارد؛ زیرا بررسی دقیق این موضوع ما را از بحث اصلی خیلی دور
خواهد کرد .

هر تابع تناوبی (x) را که در شرایط دیریکله، قضیهٔ ۱-۱-۳ صدق کند می‌توان با
یک سری فوریه نمایش داد. شرایط دیریکله کافی هستند، ولی لازم نیستند. نمایش به این مفهوم
است که سری به میانگین یا مقدار متوسط تابع در نقاطی که $f(x)$ ناپیوستگی جهشی دارد
میل می‌کند .

برای مثال، تابع

$$\begin{aligned} f(x) &= e^{-|x|}, & -L < x < L, \\ f(x+2L) &= f(x) \end{aligned} \tag{۱-۳-۳}$$

دارای نمایش سری فوریه زیر است

$$f(x) \sim \frac{1}{2}a_0 + \sum_{n=1}^{\infty} \left(a_n \cos \frac{n\pi x}{L} + b_n \sin \frac{n\pi x}{L} \right), \quad (2-3-3)$$

که

$$a_n = \frac{1}{L} \int_{-L}^L f(s) \cos \frac{n\pi s}{L} ds, \quad n = 0, 1, 2, \dots,$$

$$b_n = \frac{1}{L} \int_{-L}^L f(s) \sin \frac{n\pi s}{L} ds, \quad n = 1, 2, \dots.$$

در این جا از \sim به عنوان متغیر ظاهری انتگرال گیری استفاده شده است . برای مثال داده شده با معادله های (۱-۳-۳) برای همه مقادیر n ، داریم $a_0 = 0$ و برای a_n یک فرمول ساده به دست می آید ، زیرا $f(x)$ تابعی زوج است .

اگر تابع تعریف شده با معادله های (۱-۳-۳) را با $f_L(x)$ نشان دهیم ، که در آن L نشانه تناوبی بودن تابع و برابر نصف دوره تناوب است ، آن گاه یک مطلب بدیهی به دست می آید . نمایش سری فوریه داده شده در (۲-۳-۳) برای هر مقدار بزرگ ولی متناهی L معتبر است . بنابراین طبیعی است که تابع $f(x)$ را که به صورت زیر تعریف می شود ، بررسی کنیم

$$f(x) = \lim_{L \rightarrow \infty} f_L(x).$$

نمودارهای توابع $f(x)$ و $f_L(x)$ در شکل ۱-۳-۳ نشان داده شده اند . حال تابع $f(x)$ دیگر متناوب نیست ولی تکه ای - هموار است . یک شرط دیگر روی $f(x)$ می گذاریم ، یعنی فرض می کنیم بر خط حقیقی بطور مطلق انتگرال پذیر باشد ، به این معنی که

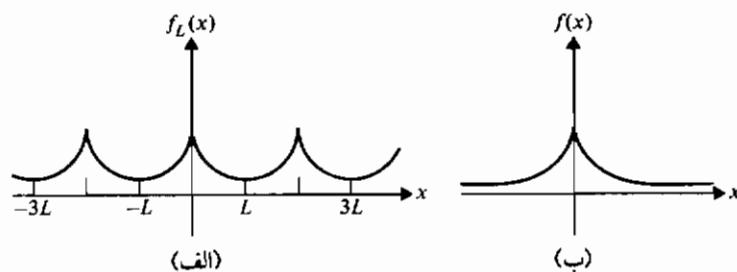
$$\int_{-\infty}^{\infty} |f(x)| dx$$

متناهی باشد . برای تابع مورد بحث خودمان داریم

$$\int_{-\infty}^{\infty} |e^{-|x|}| dx = 2 \int_0^{\infty} e^{-x} dx = 2 \lim_{L \rightarrow \infty} \int_0^L e^{-x} dx.$$

بسادگی می توان نشان داد که مقدار انتگرال برابر ۲ است (تمرین ۱) . چنان که معمول است به جای

$$\int_0' f(x) dx \quad \text{می نویسیم} \quad \lim_{L \rightarrow \infty} \int_0^L f(x) dx$$

شکل ۱-۳-۳ (الف) تابع تناوبی. (ب) تابع غیرتناوبی

حال با جای گذاری $L/n = \pi/\alpha_n$ و قرار دادن مقادیر a_n و b_n در (۲-۳-۳)، داریم

$$\begin{aligned} f_L(x) &\sim \frac{1}{2L} \int_{-L}^L f_L(s) ds \\ &+ \frac{1}{L} \sum_{n=1}^{\infty} \left(\cos(\alpha_n x) \int_{-L}^L f_L(s) \cos(\alpha_n s) ds \right. \\ &\quad \left. + \sin(\alpha_n x) \int_{-L}^L f_L(s) \sin(\alpha_n s) ds \right). \end{aligned} \quad (3-3-3)$$

چون

$$\Delta\alpha = \alpha_{n+1} - \alpha_n = \frac{(n+1)\pi}{L} - \frac{n\pi}{L} = \frac{\pi}{L},$$

می توانیم (۳-۳-۳) را به صورت زیر بنویسیم

$$\begin{aligned} f_L(x) &\sim \frac{1}{2L} \int_{-L}^L f_L(s) ds + \frac{1}{\pi} \sum_{n=1}^{\infty} \left(\cos(\alpha_n x) \Delta\alpha \int_{-L}^L f_L(s) \cos(\alpha_n s) ds \right. \\ &\quad \left. + \sin(\alpha_n x) \Delta\alpha \int_{-L}^L f_L(s) \sin(\alpha_n s) ds \right). \end{aligned} \quad (4-3-3)$$

نمایش فوق برای تابع تکه‌ای-هموار و متناوب $f_L(x)$ برای هر مقدار متناهی L معتبر است.

حال L را به ∞ میل می‌دهیم. در آن صورت انتگرال اول طرف راست (۴-۳-۳)

به سمت صفر میل می کند زیرا $f(x)$ بطور مطلق انتگرال پذیر است*. علاوه براین موجه به نظر می رسد که سری فیلترهای نامتناهی برابر یک انتگرال از ۰ تا ∞ شود. پس

$$\begin{aligned} f(x) &= \frac{1}{\pi} \int_0^\infty \left(\cos(\alpha x) \int_{-\infty}^\infty f(s) \cos(as) ds \right. \\ &\quad \left. + \sin(\alpha x) \int_{-\infty}^\infty f(s) \sin(as) ds \right) d\alpha, \end{aligned} \quad (5-3-3)$$

که نمایش انتگرال فوریه $f(x)$ است. معادله (5-3-3) اغلب به شکل زیر نوشته می شود

$$f(x) = \int_0^\infty (A(\alpha) \cos \alpha x + B(\alpha) \sin \alpha x) d\alpha, \quad -\infty < x < \infty, \quad (6-3-3)$$

که

$$A(\alpha) = \frac{1}{\pi} \int_{-\infty}^\infty f(s) \cos \alpha s ds \quad (7-3-3)$$

و

$$B(\alpha) = \frac{1}{\pi} \int_{-\infty}^\infty f(s) \sin \alpha s ds.$$

به شباهت نزدیک بین ضرایب در انتگرال فوریه و سری فوریه توجه کنید.

شرایط کافی برای برقراری معادله (5-3-3) را به شکل قضیه زیر می توان بیان نمود.

قضیه ۳-۳-۱: اگر $f(x)$ تکه ای - هموار و برخط حقیقی بطور مطلق انتگرال پذیر باشد، آن گاه $f(x)$ را می توان با یک انتگرال فوریه نمایش داد. در نقطه ای که $f(x)$ ناپیوسته است، مقدار انتگرال فوریه برابر متوسط حد های چپ و راست $f(x)$ در آن نقطه است.

انتگرال فوریه را می توان به شکلی فشرده تر نوشت. اگر به معادله (5-3-3) دقت کنیم، می بینیم که $\cos(\alpha x)$ و $\sin(\alpha x)$ به استگی ندارند، از این رو این جملات را می توان در داخل انتگرالها قرار داد. در آن صورت داریم

* یادآوری می کنیم که یک انتگرال ناسره انتگرال پذیر است هرگاه بطور مطلق انتگرال پذیر باشد.

$$f(x) = \frac{1}{\pi} \int_0^\infty \int_{-\infty}^x f(s)(\cos \alpha x \cos \alpha s + \sin \alpha x \sin \alpha s) ds d\alpha \quad (8-3-3)$$

$$= \frac{1}{\pi} \int_0^\infty \int_{-\infty}^x f(s) \cos \alpha(s-x) ds d\alpha. \quad (9-3-3)$$

اگر $f(x)$ تابعی زوج باشد، $f(s) \sin \alpha s$ تابعی فرد از متغیر s است و معادله (8-3-3)

به صورت زیر ساده می شود

$$f(x) = \frac{2}{\pi} \int_0^\infty \int_0^\infty f(s) \cos \alpha x \cos \alpha s ds d\alpha. \quad (10-3-3)$$

اگر $f(x)$ تابعی فرد باشد، $f(s) \cos \alpha s$ تابعی فرد از s است و معادله (8-3-3) به صورت زیر

ساده می شود

$$f(x) = \frac{2}{\pi} \int_0^\infty \int_0^x f(s) \sin \alpha x \sin \alpha s ds d\alpha. \quad (11-3-3)$$

از معادله (9-3-3) می بینیم که انتگرال داخلی تابع زوج از α است؛ پس می توانیم

نویسیم

$$f(x) = \frac{1}{2\pi} \int_{-x}^x \int_{-x}^x f(s) \cos \alpha(s-x) ds dx. \quad (12-3-3)$$

از طرف دیگر

$$\frac{i}{2\pi} \int_{-x}^x \int_{-x}^x f(s) \sin \alpha(s-x) ds dx = 0 \quad (13-3-3)$$

زیرا انتگرال داخلی تابعی فرد از α است. بنابراین با جمع معادله های (12-3-3) و (13-3-3)

به دست می آوریم

$$f(x) = \frac{1}{2\pi} \int_{-x}^x \int_{-x}^x f(s) e^{i\alpha(s-x)} ds dx, \quad (14-3-3)$$

که شکل مختلط انتگرال فوریه است.

تبديل فوريه

تبديل فوريه از معادله (14-3-3) به صورت زیر به دست می آيد. معادله (14-3-3)

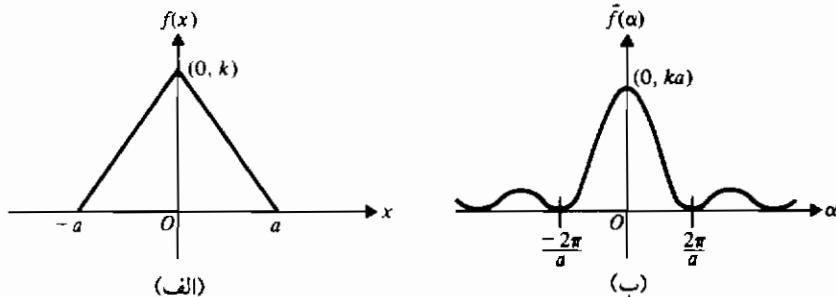
را به صورت یک انتگرال مکرر می نویسیم

$$f(x) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} f(s) e^{isx} ds \int_{-\infty}^{\infty} e^{-ixa} dx.$$

حال توجه کنید که s یک متغیر ظاهری است و می‌توان به جای آن هر حرف دیگر، از جمله x ، را قرار داد. انتگرال اول تابعی است از α ، بنابراین جفت معادلات زیر را داریم

$$\begin{aligned} \bar{f}(\alpha) &= \int_{-\infty}^{\infty} f(x) e^{ixa} dx, \\ f(x) &= \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} \bar{f}(\alpha) e^{-ixa} d\alpha. \end{aligned} \quad (15-3-3)$$

این دو معادله را یک جفت تبدیل فوریه نامند. $\bar{f}(\alpha)$ را تبدیل فوریه $f(x)$ می‌نامیم. معادله دوم در $(15-3-3)$ ، $f(x)$ را تعریف می‌کند، که تبدیل فوریه معکوس $\bar{f}(\alpha)$ نامیده می‌شود. مثالی از یک تابع ساده و تبدیل فوریه آن در شکل ۲-۳-۲ نشان داده شده است.

شکل ۲-۳-۲ یک جفت تبدیل فوریه

قبل از ارائه مثالی درباره کاربرد تبدیل فوریه، ذکر چند نکته ضروری است. بعضی نویسندهای برای حفظ تقارن جفت، یک جفت تبدیل فوریه را به صورت زیر تعریف می‌کنند

$$\bar{f}(\mu) = \frac{1}{\sqrt{2\pi}} \int_{-\infty}^{\infty} f(x) e^{ix\mu} dx,$$

$$f(x) = \frac{1}{\sqrt{2\pi}} \int_{-\infty}^{\infty} \bar{f}(\mu) e^{-ix\mu} d\mu$$

بعضی دیگر علامتهای منفی را در نمایها تغییر می‌دهند، و بعضی هم ترکیبی از این دو تغییر را به کار می‌برند. به علت علامت منفی فقط در یکی از نمایها تقارن کامل در جفت وجود ندارد. مطلب مهم این است که هر جفت مفروض باید به معادله $(16-3-3)$ یا معادل آن خلاصه شود. پس در کاربردها مهم نیست که از ضرب $\pi/2$ وقتی تابع تبدیل می‌شود استفاده شود، یا وقتی تبدیل معکوس یافت می‌شود. پس باید وقتی از جدولهای تبدیلات فوریه استفاده می‌کنید این مطلب را به یاد داشته باشید.

تبدیلات در ریاضیات متداولند، چون بسیاری از مسائل با استفاده از تبدیلات به صورتهای در می‌آیند که باسانی قابل حل هستند. برای مثال، لگاریتمها برای تبدیل ضرب به جمع مفیدند، تبدیل لاپلاس برای برگرداندن معادلات دیفرانسیل معمولی به معادلات جری مفید است و تبدیل فوریه برای برگرداندن معادلات با مشتقات جزئی به معادلات دیفرانسیل معمولی مفید خواهد بود. در هر حالت یک فرآیند عکس ضروری است.

برای داشتن آمادگی برای مثال بعد، تبدیل فوریه d^2u/dx^2 و du/dx را محاسبه می‌کنیم. فرض می‌کنیم $u(x)$ هر دو وقتی $\pm\infty \rightarrow x$ ، به سمت صفر می‌کنند، همچنین $u'(x)$ در شرایط دیریکله صدق کند، و برخط حقیقی بطور مطلق انتگرال پذیر باشد. پس از انتگرال گیری جزء به جزء و استفاده از مفروضات داریم

$$\begin{aligned} \int_{-\infty}^{\infty} \frac{du}{dx} e^{ixx} dx &= ue^{ixx} \Big|_{-\infty}^{\infty} - i\alpha \int_{-\infty}^{\infty} ue^{ixx} dx \\ &= -i\alpha \bar{u}(x), \end{aligned} \quad (16-3-3)$$

برای مشتق دوم، پس از انتگرال گیری با روش جزء به جزء و استفاده از معادله $(16-3-3)$ داریم

$$\begin{aligned} \int_{-\infty}^{\infty} \frac{d^2u}{dx^2} e^{ixx} dx &= \frac{du}{dx} e^{ixx} \Big|_{-\infty}^{\infty} - \alpha i \int_{-\infty}^{\infty} \frac{du}{dx} e^{ixx} dx \\ &= -i\alpha(-i\alpha \bar{u}(x)) = -x^2 \bar{u}(x), \end{aligned} \quad (17-3-3)$$

نتایج معادله‌های $(16-3-3)$ و $(17-3-3)$ را به صورت زیر نیز می‌توان نوشت

$$\mathcal{F}\left(\frac{du}{dx}\right) = -i\alpha \mathcal{F}(u) = -i\alpha \bar{u}(x)$$

$$\mathcal{F}\left(\frac{d^2u}{dx^2}\right) = -x^2 \mathcal{F}(u) = -\alpha^2 \bar{u}(x),$$

و

با توجه به نمادگذاری در مبحث تبدیلات لاپلاس که $\mathcal{L}(f(x)) = F(s)$ را برای تبدیل لاپلاس $f(x)$ به کار می‌برند، از $\mathcal{F}(f(x)) = F(s)$ برای نشان دادن تبدیل فوریه $f(x)$ استفاده می‌کنیم. علاوه بر این بین دو تبدیل با نوشتن (\bar{f}) برای تبدیل فوریه (f) و (\bar{u}) برای تبدیل لاپلاس (u) ، تمایز می‌گذاریم.

علاوه بر جفت تبدیل فوریه تعریف شده در $(15-3-3)$ ، دو جفت فوریه سینوسی و کسینوسی را نیز داریم که در بخش $4-3$ تعریف خواهند شد. در آن جا کاربردهای این دو تبدیل را ارائه خواهیم کرد. این بخش را با یک مثال به پایان می‌بریم.

مثال ۳-۳-۱ معادله حرارت یک بعدی زیر را حل کنید

$$u_t(x, t) = u_{xx}(x, t), \quad -\infty < x < \infty, \quad 0 < t,$$

با فرض آن که $u(x, 0) = f(x)$ و $u(\infty, t) = 0$.

حل: فرض می‌کنیم $u(x, t) = u_0(x) + u_1(x, t)$ وقتی $\infty \rightarrow \pm x$ ، به سمت صفر میل کنند و $u_0(x)$ هموار و بطور مطلق انتگرال پذیر باشد. در آن صورت $u_1(x, t)$ دارای تبدیل فوریه به صورت زیر است

$$\begin{aligned} \bar{f}(x) &= \int_{-\infty}^{\infty} f(s) e^{isx} ds \\ &= \int_{-\infty}^{\infty} f(s) e^{ixa} ds, \end{aligned}$$

که متغیر ظاهری انتگرال را برای جلوگیری از اشتباه عوض کرده ایم. تبدیل فوریه $(u_1(x, t))$ عبارت است از

$$\begin{aligned} \int_{-\infty}^{\infty} \frac{\partial u(x, t)}{\partial t} e^{ixa} dx &= \frac{\partial}{\partial t} \int_{-\infty}^{\infty} u(x, t) e^{ixa} dx \\ &= \frac{\partial \bar{u}(x, t)}{\partial t} = \frac{d \bar{u}(x, t)}{dt}, \end{aligned}$$

که فرض کرده ایم مشتق گیری و انتگرال گیری را می‌توان تعویض نمود و توجه داریم که در به دست آوردن تبدیل نقش یک پارامتر را دارد.

با تبدیل کردن معادله با مشتقات جزئی و شرط اوگیه داده شده، به دست می‌آوریم

$$\frac{d \bar{u}}{dt} + a^2 \bar{u} = 0, \quad \bar{u}(x, 0) = \bar{f}(x).$$

جواب این مسأله بسادگی به دست می‌آید (تمرین ۴) و عبارت است از

$$\bar{u}(x, t) = \bar{f}(x)e^{-\alpha^2 t}.$$

با استفاده از فرمول تبدیل معکوس (۱۵-۳-۳) می‌توانیم $u(x, t)$ را به دست آوریم، داریم

$$\begin{aligned} u(x, t) &= \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} \bar{u}(\alpha, t) e^{-i\alpha x} d\alpha = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} \bar{f}(\alpha) e^{-\alpha^2 t} e^{-i\alpha x} d\alpha \\ &= \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} \int_{-\infty}^{\infty} f(s) e^{is\alpha} e^{-\alpha^2 t} e^{-i\alpha x} d\alpha ds \\ &= \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} \int_{-\infty}^{\infty} f(s) e^{i\alpha(s-x)} e^{-\alpha^2 t} d\alpha ds. \end{aligned}$$

حال

$$e^{-\alpha^2 t} e^{i\alpha(s-x)} = e^{-\alpha^2 t} (\cos \alpha(s-x) + i \sin \alpha(s-x))$$

و اوّلین جمله این مجموع تابعی زوج از α است، در صورتی که جمله دوم تابعی فرد از α است. بنابراین

$$u(x, t) = \frac{1}{\pi} \int_{-\infty}^{\infty} \int_0^{\infty} f(s) \cos \alpha(s-x) e^{-\alpha^2 t} d\alpha ds. \quad (۱۸-۳-۳)$$

ملاحظه کنید اگر $f(x)$ معلوم باشد، جواب فوق را می‌توان ساده کرد. در آن صورت می‌توان ترتیب انتگرال‌گیری در معادله (۱۸-۳-۳) را تغییر داد و انتگرال‌گیری را نسبت به s انجام داد. مثالهایی از این روش را می‌توان در تمرینها یافت. از نظر عملی، محاسبه $u(x, t)$ در معادله (۱۸-۳-۳) را برای مقادیر مختلف x و t به صورت عددی می‌توان انجام داد. در این حالت استفاده از روش تبدیل فوریه سریع (FFT) توصیه می‌شود.

تمرینهای ۳-۳

-۱ نشان دهد تابع

$$f(x) = e^{-|x|}$$

بر خط حقیقی بطور مطلق انتگرال پذیر است.

-۲ اگر (x) بر خط حقیقی بطور مطلق انتگرال پذیر باشد و

$$\lim_{L \rightarrow \infty} f_L(x) = f(x),$$

نstan دهد

$$\lim_{L \rightarrow \infty} \frac{1}{2L} \int_{-L}^L f_L(x) dx = 0.$$

-۳ جزئیات انتگرال گیری با روش جزء به جزء را برای به دست آوردن معادلات (۱۶-۳-۳) و (۱۷-۳-۳) انجام دهد.

-۴ جواب زیر را در مثال ۳-۳-۱ به دست آورید

$$u(x, t) = \tilde{f}(x)e^{-\alpha t}$$

-۵ معین کنید کدام یک از توابع زیر بر خط حقیقی بطور مطلق انتگرال پذیر است.

(الف) $f(x) = |1 - x|, -1 \leq x \leq 1$

(ب) $f(x) = \sin \pi x$

(پ) $f(x) = x^{1/3}$

-۶ از معادله های (۳-۳-۳) و (۷-۳-۳) نstan دهد اگر

$$f(x) = \begin{cases} 1, & |x| < 1, \\ 0, & |x| > 1, \\ \frac{1}{2}, & |x| = 1, \end{cases}$$

آن گاه (x) در شرایط قضیه ۳-۳-۱ صدق می کند، و از این رو دارای یک نمایش انتگرال فوریه معتبر به ازای همه مقادیر x است و به صورت زیر داده می شود

$$f(x) = \frac{2}{\pi} \int_0^\infty \frac{\sin \alpha \cos \alpha x}{\alpha} d\alpha, \quad -\infty < x < \infty.$$

-۷ با استفاده از نتیجه تمرین ۶ نstan دهد

$$\int_0^\infty \frac{\sin 2\alpha}{\alpha} d\alpha = \frac{\pi}{2}.$$

ثابت کنید

$$\int_0^\infty \frac{\sin ax}{x} dx = \frac{\pi}{2}, \quad a > 0$$

(راهنمایی: از یک تعویض متغیر در تمرین ۷ استفاده کنید)

-۹ تابع زیر مفروض است

$$f(x) = \begin{cases} e^{-x}, & x > 0, \\ 0, & x < 0, \\ \frac{1}{2}, & x = 0, \end{cases}$$

نشان دهید (x) در شرایط قضیه ۳-۳-۱ صدق می کند، از این رو دارای یک نمایش انتگرال فوریه معتبر به ازای هر x است و به صورت زیر داده می شود

$$f(x) = \frac{1}{\pi} \int_0^\infty \frac{\cos \alpha x + \alpha \sin \alpha x}{1 + \alpha^2} d\alpha, \quad -\infty < x < \infty.$$

-۱۰ با استفاده از تمرین ۹ ثابت کنید

$$\int_0^\infty \frac{1}{1 + \alpha^2} d\alpha = \frac{\pi}{2}$$

-۱۱ نمایش انتگرال فوریه تابع $e^{-|x|}$ را به دست آورید. به ازای چه مقادیری از x این نمایش معتبر است؟

-۱۲ نشان دهید تابع

$$f(x) = \begin{cases} 0, & x \leq 0, \\ \sin x, & 0 \leq x \leq \pi, \\ 0, & x \geq \pi, \end{cases}$$

دارای یک نمایش انتگرال فوریه به صورت زیر است

$$f(x) = \frac{1}{\pi} \int_0^x \frac{\cos \alpha x + \cos \alpha(\pi - x)}{1 - \alpha^2} d\alpha, \quad -\infty < x < \infty.$$

-۱۳ با استفاده از نتیجه تمرین ۱۲ نشان دهید

$$\int_0^\infty \frac{\cos(\pi\alpha/2)}{1 - \alpha^2} d\alpha = \frac{\pi}{2}.$$

-۱۴ نمایش انتگرال فوریه تابع زیر را به دست آورید

$$f(x) = \frac{1}{1 + x^2}.$$

(راهنمایی): $\sin \alpha x / (1 + x^2)$ تابع فردی از x است؛ سپس از نتیجه تمرین ۱۱ با تعویض

α و x با یکدیگر استفاده کنید).

- ۱۵ - نمایش انتگرال فوریه تابع

$$f(x) = \frac{\sin x}{x}.$$

را باید.

- ۱۶ - نشان دهید تابع تمرین ۱۵ بطور مطلق انتگرال پذیر نیست، با وجود این نمایش انتگرال

فوریه آن معتبر است. آیا این مطلب قضیه ۳-۳-۱ را نقض می‌کند؟ توضیح دهد.

- ۱۷ - ثابت کنید تبدیل فوریه یک تبدیل خطی است.

- ۱۸ - $f(x)$ و تبدیل فوریه آن $\tilde{f}_s(x)$ را برای مثال نشان داده شده در شکل ۳-۳-۲ باید.

۴-۳ کاربردها

در این بخش با ارائه چند مثال نشان می‌دهیم که چگونه از تبدیلات فوریه در حل مسائل مقدار اولیه استفاده می‌شود. روش‌های تبدیل بخصوص وقتی مفیدند که ناحیه مورد بحث نامتناهی یا نیمه نامتناهی باشد. برای حالت اخیر شکل‌های خاص تبدیل فوریه را تعریف می‌کنیم. اگر $f(x)$ تابعی فرد باشد، جفت تبدیل فوریه سینوسی را به صورت زیر تعریف می‌کنیم

$$\begin{aligned} \mathcal{F}_s(f(x)) &= \tilde{f}_s(\alpha) = \int_0^\infty f(x) \sin \alpha x \, dx, \\ f(x) &= \frac{2}{\pi} \int_0^\infty \tilde{f}_s(\alpha) \sin \alpha x \, d\alpha. \end{aligned} \quad (1-4-3)$$

با استفاده از انتگرال گیری جزء به جزء تبدیل فوریه سینوسی d^2u/dx^2 را به صورت زیر محاسبه می‌کنیم

$$\begin{aligned} \int_0^\infty \frac{d^2u}{dx^2} \sin \alpha x \, dx &= \frac{du}{dx} \sin \alpha x \Big|_0^\infty - \alpha \int_0^\infty \frac{du}{dx} \cos \alpha x \, dx \\ &= -\alpha \int_0^\infty \frac{du}{dx} \cos \alpha x \, dx \\ &= -\alpha u \cos \alpha x \Big|_0^\infty - \alpha^2 \int_0^\infty u \sin \alpha x \, dx. \end{aligned}$$

پس

$$\mathcal{F}_s \left\{ \frac{d^2 u}{dx^2} \right\} = \alpha u(0) - \alpha^2 \bar{u}_s(\alpha). \quad (2-4-3)$$

در محاسبه فوق فرض کرده ایم که u و du/dx وقتی $\infty \rightarrow x$ ، به سمت صفر می کنند و

$$\int_0^\infty |u| dx$$

متناهی است .

اگر $f(x)$ تابعی زوج باشد، جفت تبدیل فوریه کسینوسی را به صورت زیر تعریف می کنیم

$$\begin{aligned} \mathcal{F}_c(f(x)) &= \bar{f}_c(\alpha) = \int_0^\infty f(x) \cos \alpha x dx, \\ f(x) &= \frac{2}{\pi} \int_0^\infty \bar{f}_c(\alpha) \cos \alpha x d\alpha. \end{aligned} \quad (3-4-3)$$

با روشی مشابه روش قبل می توانیم تبدیل فوریه کسینوسی $d^2 u/dx^2$ را با همان مفروضات قبلی به صورت زیر به دست آوریم (تمرین ۱)

$$\mathcal{F}_c \left\{ \frac{d^2 u}{dx^2} \right\} = -u'(0) - \alpha^2 \bar{u}_c(\alpha) \quad (4-4-3)$$

وقتی احتمال اشتباه در کار نباشد اندیشهای "s" و "c" را برای ساده کردن نماد حذف می کنیم .

مثال ۳-۴-۱ مسأله مقدار مرزی زیر را حل کنید (شکل ۱-۴-۳) .

$$u_t = k u_{xx}, \quad 0 < x < \infty, \quad 0 < t;$$

معادله :

$$u(0, t) = 0, \quad 0 < t;$$

شرط مرزی :

$$u(x, 0) = f(x), \quad 0 < x < \infty.$$

شرط اولیه :

حل : چون $x > 0$ ، می توانیم یک توسعه فرد یا زوج از تابع داده شده $f(x)$ بنا کنیم .
به عبارت دیگر ، به نظر می رسد که مسأله با استفاده از تبدیل فوریه سینوسی یا کسینوسی قابل حل است . ولی ملاحظه می کنیم که در شرط مرزی مقدار $u(x, 0)$ در $x = 0$ داده شده است به این دلیل تبدیل سینوسی را انتخاب می کنیم . فرض می کنیم u و du/dt وقتی $\infty \rightarrow x$ ، به سمت صفر می کنند و $u(x, t)$ و $f(x)$ هر دو بر $\infty < x < 0$ بطور مطلق انتگرال پذیرند . در این صورت

$$u(x, t) = \frac{2}{\pi} \int_0^x \bar{u}(x, t) \sin \alpha x \, dx,$$

و اگر از معادله (۲-۴-۳) استفاده کنیم، معادله با مشتقات جزئی به صورت زیر تبدیل می شود

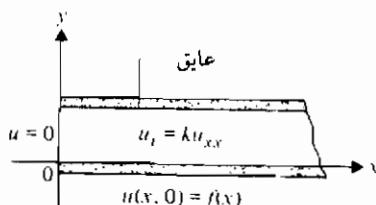
$$\frac{d\bar{u}}{dt} + \alpha^2 k \bar{u} = 0, \quad \bar{u}(0) = \bar{f}(x).$$

(مثال ۳-۳-۱ را نیز ملاحظه کنید). بنابراین

$$\bar{u} = \bar{f}(x) e^{-x^2 k t}$$

و با استفاده از تبدیل سینوسی معکوس، داریم

$$u(x, t) = \frac{2}{\pi} \int_0^x \bar{f}(x) e^{-x^2 k t} \sin \alpha x \, dx.$$

شکل ۱-۴-۳

$$\begin{aligned} \bar{f}(\alpha) &= \int_0^x f(s) \sin \alpha s \, ds \\ &= \int_0^x f(s) \sin \alpha s \, ds. \end{aligned}$$

اما

$$u(x, t) = \frac{2}{\pi} \int_0^x f(s) \sin \alpha s \, ds \int_0^{x_0} e^{-s^2 k t} \sin \alpha x \, dx.$$

بنابراین

مثال ۳-۴-۴ مسئله مقدار مرزی زیر را حل کنید.

$$u_{tt} = a^2 u_{xx}, \quad -\infty < x < \infty, \quad 0 < t; \quad \text{معادله};$$

$$u(x, 0) = f(x), \quad -\infty < x < \infty, \quad \text{شرط مرزی};$$

$$u_t(x, 0) = g(x), \quad -\infty < x < \infty.$$

حل : این مسئله را می توان با روشی مشابه حل معادله گرما در مثال ۳-۳-۱ حل نمود . فرض می کنیم u ، $f(x)$ و $g(x)$ همگی دارای تبدیلات فوریه هستند . در این صورت معادله با مشتقات جزئی به صورت زیر تبدیل می شود

$$\frac{d^2\bar{u}}{dt^2} + \alpha^2 a^2 \bar{u} = 0$$

و شرایط اولیه عبارتند از

$$\bar{u}(0) = \bar{f}(\alpha) \quad \text{و} \quad \bar{u}'(0) = \bar{g}(\alpha).$$

بنابراین

$$\bar{u}(\alpha, t) = c_1(\alpha) \cos \alpha at + c_2(\alpha) \sin \alpha at,$$

که $c_1(\alpha) = \bar{f}(\alpha)$ داریم

$$\bar{u}'(\alpha, t) = -\alpha a \bar{f}(\alpha) \sin \alpha at + c_2(\alpha) \alpha a \cos \alpha at$$

و از شرط

$$\bar{u}'(0) = \bar{g}(\alpha)$$

نتیجه می شود

$$c_2(\alpha) = \bar{g}(\alpha)/\alpha a.$$

پس

$$\bar{u}(\alpha, t) = \bar{f}(\alpha) \cos \alpha at + \frac{\bar{g}(\alpha) \sin \alpha at}{\alpha a}$$

و

$$u(x, t) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} \left(\bar{f}(\alpha) \cos \alpha at + \frac{\bar{g}(\alpha) \sin \alpha at}{\alpha a} \right) e^{-i\alpha x} d\alpha.$$

رابطه اخیر را می توان با استفاده از روابط اویلر

$$\sin x = -\frac{1}{2}i(e^{ix} - e^{-ix})$$

و

$$\cos x = \frac{1}{2}(e^{ix} + e^{-ix}).$$

به شکل خیلی ساده تر نوشت . با استفاده از این دو رابطه جواب مسئله به صورت زیر در می آید

$$u(x, t) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} \bar{f}(\alpha) \frac{e^{-i\alpha(x-at)} + e^{-i\alpha(x+at)}}{2} d\alpha \\ + \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} \bar{g}(\alpha) \frac{e^{-i\alpha(x-at)} - e^{-i\alpha(x+at)}}{2\alpha i} d\alpha.$$

اما

$$f(x - at) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} \bar{f}(\alpha) e^{-i\alpha(x-at)} d\alpha,$$

بنابراین اولین انتگرال در جواب برابر است با

$$\frac{1}{2}(f(x - at) + f(x + at)).$$

علاوه بر این، از

$$g(x) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} \bar{g}(\alpha) e^{-i\alpha x} d\alpha,$$

به ازای مقادیر دلخواه c و d نتیجه می شود

$$\int_c^d g(x) dx = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} \bar{g}(\alpha) d\alpha \int_c^d e^{-i\alpha x} dx \\ = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} \bar{g}(\alpha) d\alpha \left(\frac{e^{-i\alpha x}}{-i\alpha} \right) \Big|_c^d \\ = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} \bar{g}(\alpha) \frac{e^{-i\alpha c} - e^{-i\alpha d}}{i\alpha} d\alpha,$$

البته با این فرض که بتوان ترتیب انتگرال گیری را تغییر داد. پس

$$\frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} \bar{g}(\alpha) \frac{e^{-i\alpha(x-at)} - e^{-i\alpha(x+at)}}{2ai\alpha} d\alpha = \frac{1}{2a} \int_{x-at}^{x+at} g(s) ds$$

و جواب نهایی مسئله به شکل آشنای زیر نوشته می شود

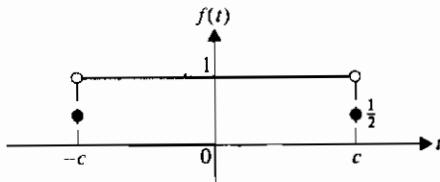
$$u(x, t) = \frac{1}{2} (f(x + at) + f(x - at)) + \frac{1}{2a} \int_{x-at}^{x+at} g(s) ds \quad (5-4-3)$$

(معادله ۸-۴-۲ را ملاحظه کنید)

حال یک کاربرد خاص مهم را ارائه می‌کنیم. فرض کنید یک تپش مستطیلی به طول زمان $2c$ داریم که به صورت زیر تعریف شده است

$$f(t) = \begin{cases} 1, & |t| < c, \\ 0, & |t| > c, \\ \frac{1}{2}, & |t| = c. \end{cases}$$

این تپش در شکل ۴-۳ نشان داده شده است.

شکل ۴-۳ تپش مستطیلی

چون (x) -ترکه‌ای-هموار و بطور مطلق انتگرال پذیر است، می‌توانیم تبدیل فوریه آن را (که طیف نیز نامیده می‌شود) به صورت زیر محاسبه کنیم:

$$\begin{aligned} \bar{f}(\alpha) &= \int_{-c}^c f(t)e^{i\alpha t} dt = \int_{-c}^c e^{i\alpha t} dt' \\ &= \frac{e^{i\alpha t}}{i\alpha} \Big|_{-c}^c = \frac{1}{i\alpha} (e^{i\alpha c} - e^{-i\alpha c}). \end{aligned}$$

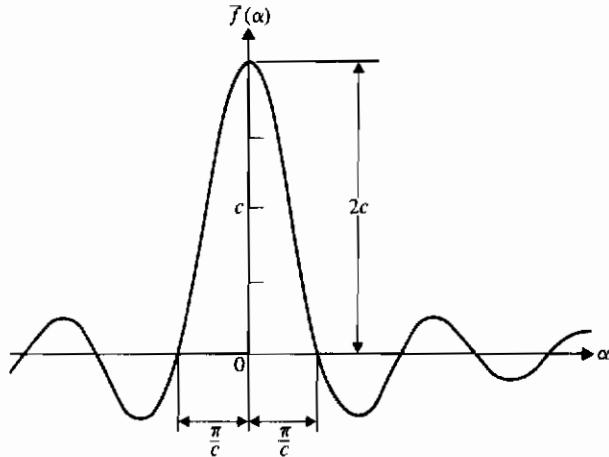
حال با استفاده از رابطه

$$\frac{e^{ix} - e^{-ix}}{2i} = \sin x,$$

به دست می‌آوریم

$$\bar{f}(\alpha) = \frac{2 \sin \alpha c}{\alpha}.$$

نمودار $\bar{f}(\alpha)$ ، طیف $f(t)$ در شکل ۴-۳ نشان داده شده است.

شکل ۳-۴-۳ طیف یک تپش مستطبی

توجه کنید که $\bar{f}(0)$ را می‌توان با استفاده از حد زیر محاسبه کرد

$$\lim_{\theta \rightarrow 0} \frac{\sin \theta}{\theta} = 1.$$

پس $= 2c = \bar{f}(0)$ ، همان‌گونه که در شکل ۳-۴-۳ نشان داده شده است. وقتی $c \rightarrow \infty$ ، تپش $f(\alpha)$ با زمان بزرگ می‌شود. از طرف دیگر، قله مرکزی (α) بطور فزاینده‌ای بلندتر و باریکتر می‌شود. بنابراین بیشترین انرژی تپش درون این قله مرکزی به عرض $2\pi/c$ قرار می‌گیرد. بنابراین هرچه تپش طویلتر باشد، عرض نوار طیفی که انرژی در آن متتمرکز شده است، باریکتر می‌شود.

اگر α را به عنوان بسامد زاویه‌ای ($\alpha = 2\pi f$) در نظر بگیریم و فرض کنیم $\Delta\alpha$ بسامد زاویه‌ای جداکننده ماکریم (α) \bar{f} در $\alpha = 0$ از اوکین صفر در $\alpha = \pi/c$ باشد، آن گاه $\Delta\alpha = \pi/c$. اما، c مدت متناظر با تپش در حوزه زمان را نشان می‌دهد، که آن را Δt می‌نامیم؛ پس $(\Delta\alpha)(\Delta t) = \pi$ ، یا $\pi = \Delta f \Delta t = \frac{1}{2} 2\pi \Delta t$. بنابراین یک رابطه ثابت بین فاصله زمانی تپش و عرض نوار بسامد آن وجود دارد. به عبارت دیگر، شکل یک تپش در حوزه زمانی و شکل دامنه طیف آن در حوزه بسامد مستقل نیستند. رابطه‌ای از این نوع مبنای اصل عدم

قطعیت هایزنبگ^{*} را در مکانیک کوانتومی تشکیل می دهد که به صورت رابطه عدم قطعیت بین اندازه گیریهای مکان و اندازه حرکت تجلی می کند.

از روابط قبل می توان فرمولی بین حوزه های زمان و بسامد به دست آورد. تصور کنید که همه مؤلفه های هارمونیک (سینوسی) که با (α) نشان داده شده اند، به صورت توابعی از زمان رسم شده باشند. حال اگر عرضهای از مبدأ این توابع را با هم جمع کنیم، نتیجه یک تابع پله ای $f(t)$ است. به عبارت دیگر، چون هر مؤلفه هارمونیک از $t = -\infty$ گسترش می یابد، بر هم نهی خطی مؤلفه های هارمونیک نتیجه اش حذف کامل یکدیگر برای $c > 0$ ، برابر واحد برای $c < 0$ ، و برابر $\frac{1}{c}$ برای $c = 0$ می شود. یک طریقه دیگر برای بیان این مطلب به صورت ریاضی عبارت است از

$$f(t) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} \bar{f}(\alpha) e^{-i\alpha t} d\alpha.$$

در اینجا یک نتیجه فرعی مهم از مثال تپش مستطیلی را ذکر می نماییم. اگر c به سمت بی نهایت میل کند، انرژی تپش در باندی به پهناي صفر محدود می شود. تحت این شرط حدی، $\delta(\alpha)$ تابع دلتای دیراک $\delta(\alpha)$ می شود، که دارای خواص غیرعادی زیر است

$$\delta(x) = 0, \quad x \neq 0$$

و

$$\int_{-\infty}^{\infty} \delta(x) dx = 1.$$

تابع دلتای دیراک در معادلات دیفرانسیل معمولی وقتی تابع نیرو به صورت ضربه باشند، نقش مهمی دارد.

مثال ۳-۴-۳ یک تابع همساز^{**} $u(x, y)$ در صفحه xy باید که برای $y \geq 0$ کران دار باشد و

$$\lim_{y \rightarrow 0^+} u(x, y) = f(x).$$

حل : معادله لاپلاس

$$u_{xx} + u_{yy} = 0,$$

* Werner Heisenberg، (۱۹۰۱-۱۹۷۶) فیزیک دان آلمانی

** تابع همساز (یا تابع پتانسیل) تابعی است که در معادله لاپلاس صدق کند.

را با روش جداسازی متغیرها حل می کنیم . این روش دو معادله دیفرانسیل معمولی زیر را تابعه می دهد

$$X'' + \alpha^2 X = 0$$

و

$$Y'' - \alpha^2 Y = 0,$$

جوابهای این معادله ها به ترتیب عبارتند از

$$X(x) = c_1 \cos \alpha x + c_2 \sin \alpha x$$

و

$$Y(y) = c_3 e^{\alpha y} + c_4 e^{-\alpha y},$$

چون جواب باید برای $y \geq 0$ کران دار باشد ، پس c_3 را برابر با صفر انتخاب می کنیم . در نتیجه جواب به شکل زیر نوشته می شود

$$u(x, y) = \int_0^\infty e^{-\alpha y} (A \cos \alpha x + B \sin \alpha x) dx$$

با در نظر گرفتن A و B به صورت تابعی از α ، می توانیم شرط مرزی داده شده را برابر ده سازیم . پس

$$u(x, y) = \int_0^\infty e^{-\alpha y} (A(\alpha) \cos \alpha x + B(\alpha) \sin \alpha x) dx$$

و

$$f(x) = \int_0^\infty (A(\alpha) \cos \alpha x + B(\alpha) \sin \alpha x) d\alpha.$$

با توجه به معادله (۳-۵) ، معادله اخیر برقرار است اگر

$$A(\alpha) \cos \alpha x + B(\alpha) \sin \alpha x = \frac{1}{\pi} \int_{-\infty}^{\infty} f(s) \cos \alpha(s-x) ds.$$

در آن صورت

$$u(x, y) = \frac{1}{\pi} \int_0^\infty \left(\int_{-\infty}^{\infty} f(s) \cos \alpha(s-x) ds \right) e^{-\alpha y} dx.$$

با تعویض ترتیب انتگرال گیری ، داریم

$$u(x, y) = \frac{1}{\pi} \int_{-\infty}^{\infty} \left(\int_0^{\infty} e^{-sy} \cos \alpha(s - x) d\alpha \right) f(s) ds.$$

در نتیجه با محاسبه انتگرال داخلی (تمرین ۵) به دست می‌آوریم

$$u(x, y) = \frac{1}{\pi} \int_{-\infty}^{\infty} \frac{yf(s)}{y^2 + (s - x)^2} ds.$$

مثال‌های دیگر از کاربرد روش‌های تبدیل برای حل مسائل مقدار مرزی در فصل ۴ داده خواهد شد. این بخش را با یک کاربرد پزشکی از آنالیز فوریه به پایان می‌بریم

استفاده از امواج صوتی با سامد بالا در تشخیص پزشکی متداول شده است.

امواج صوتی برخلاف اشعة x عوارض جانبی ندارند و از آن می‌توان با اطمینان برای معاینه محل و رشد جنین استفاده نمود. قلب انسان را می‌توان با ارسال تپشهای کوتاه صوتی از طریق قفسه سینه و ضبط انعکاسهای صدا معاینه کرد. چون بخش‌های مختلف قلب دارای امپدانسهای صوتی متفاوت است، یک اکوکاردیوگرام در تشخیص مفید است. اگر (t) نشان دهنده دامنه یک موج الکتروکاردیوگرام باشد که با زمان متغیر است، آن گاه نمایش سری متناهی فوریه $f(t)$ به شکل زیر داده می‌شود

$$f(t) = \sqrt{C_0} + \sum_{n=1}^{N} \sqrt{C_n} \sin(n\omega_0 t + \theta_n) + e(t).$$

در اینجا ω_0 بسامد اصلی سری، 2π برابر معکوس تناوب قلب است، جمله $e(t)$ نشان دهنده خطای ناشی از استفاده مقدار متناهی برای N است. کمیتهای C_n و θ_n به ترتیب «توان» و «زاویه فاز» هارمونیک n است. ریساید^{*} و همکارانش نشان داده‌اند که دانستن فقط C_1 برای تشخیص بین افراد دارای قلب سالم و آنها بی که دارای یکی از سه نوع مشکل قلبی باشند، کافی است.

تمرینهای ۴-۳

-۱ جزئیات لازم برای به دست آوردن معادله $(4-4)$ را انجام دهید.

-۲ جواب مسئله مثال $4-3$ را پیدا کنید در صورتی که $f(x) = e^{-x}$

* D. E. Raeside, W. K. Chu, and P. A. N. Chandraratna, "Medical Application of Fourier Analysis" *SIMA Review* 20, no. 4(1978), pp. 850-854.

$$f(x) = e^{-x}?$$

- ۳ مثال ۳-۴-۱ را حل کنید در صورتی که شرط $u(0, t) = 0$ جانشین $u(0, t) = 0$ شود، یعنی اگر انتهای واقع در $x = 0$ عایق شده باشد.
- ۴ مثال ۳-۴-۲ را با استفاده از تبدیل فوریه حل کنید.
- ۵ در مثال ۳-۴-۳، انتگرال

$$\int_0^x e^{-xy} \cos x(s-x) dx$$

- را محاسبه کنید و نتیجه به دست آمده در متن را بیابید.
- ۶ نشان دهید سری فوریه $f(x)$ در کاربرد پزشکی به صورتی که در متن داده شده، نوشته می شود (راهنمایی): اتحاد مثلثاتی مربوط به $\sin(A+B)$ را به کار ببرید
- ۷ دمای $u(x, t)$ را در یک میله نیمه - نامتناهی، در صورتی که دمای اولیه آن صفر باشد و یک انتهای آن در دمای ثابت u_0 نگه داری شود، به دست آورید. فرضهای لازم برای حل این مسأله را با استفاده از تبدیل فوریه سینوسی بیان کنید.
- ۸ یک سریک میله نیمه نامتناهی عایق بندی شده و توزیع دمای اولیه آن با تابع e^{-ax} داده شده است. دمای $u(x, t)$ را با روشهای زیر بیابید:
- الف) با استفاده از جداسازی متغیرها؛
 - ب) با استفاده از تبدیل فوریه سینوسی.
 - پ) نشان دهید نتایج قسمتهای (الف) و (ب) یکسانند.
- ۹ دمای یک سریک میله نیمه نامتناهی برابر صفر است و توزیع حرارت اولیه در آن با تابع $u(x, t)$ داده می شود. این مسأله را در حالت زیر حل کنید

$$f(x) = \begin{cases} u_0, & 0 < x < L, \\ 0, & \text{سایر نقاط} \end{cases}$$

(راهنمایی: با مثال ۳-۴-۱ مقایسه کنید.)

- ۱۰ الف) طیف تابع زیر را به دست آورید

$$f(t) = \begin{cases} \cos t, & -\pi/2 \leq t \leq \pi/2, \\ 0, & \text{سایر نقاط} \end{cases}$$

ب) نمودار تابع و طیف آن را رسم کنید.

-۱۱ با استفاده از تبدیل فوریه کسینوسی، نشان دهید دمای حالت پایا در یک تیغه نیمه نامتناهی $y > 0$ ، وقتی لبه $y = 0$ آن روی بازه $c < x < a$ در دمای واحد و خارج این بازه در دمای صفر نگه داری شود، به صورت زیر است

$$u(x, y) = \frac{1}{\pi} \left(\arctan \left(\frac{c+x}{y} \right) + \arctan \left(\frac{c-x}{y} \right) \right).$$

(راهنمایی: نتیجه)

$$\int_0^{\infty} e^{-ax} x^{-1} \sin bx dx = \arctan \frac{b}{a},$$

می تواند مفید باشد)

-۱۲ جواب تمرین ۹ را بر حسب تابع خطای

$$\operatorname{erf} x = \frac{2}{\sqrt{\pi}} \int_0^x e^{-s^2} ds.$$

بنویسید (راهنمایی: از نتیجه)

$$\frac{\sin \alpha x}{\alpha} = \int_0^x \cos \alpha s ds$$

و این که تبدیل فوریه

$$\frac{1}{\sqrt{4\pi a}} e^{-x^2/4a}$$

برابر است با $e^{-a\alpha^2}$ ، $a > 0$ استفاده کنید.)

-۱۳ یک کاربرد مهم تبدیل فوریه تجزیه یک موج سینوسی متناهی به نامتناهی است. اگر کوتاه شود بطوری که N سیکل باقی بماند، آن گاه

$$f(t) = \begin{cases} \sin \omega_0 t, & |t| < \frac{N\pi}{\omega_0}, \\ 0, & \text{سایر نقاط} \end{cases}$$

با استفاده از تبدیل فوریه سینوسی نشان دهید

$$\tilde{f}_s(\alpha) = \frac{2}{\pi} \int_0^{N\pi/\omega_0} \sin \omega_0 t \sin \alpha t dt.$$

$\tilde{f}_s(\alpha)$ را محاسبه کنید و مفهوم این مقدار را توضیح دهید.

۱۴- فرض کنید $x > \infty$ - بطور مطلق انتگرال پذیر و تبدیل فوریه آن $\bar{f}(\alpha)$ باشد . نشان دهید برای $a > 0$:

- الف) $\frac{1}{a} f(x/a)$ دارای تبدیل $\bar{f}(a\alpha)$ است . ب) $f(ax)$ دارای تبدیل $\bar{f}(\alpha/a)$ است . پ) $\bar{f}(x/a)$ دارای تبدیل $-\alpha/\pi$ است .

۱۵- فرض کنید $x > \infty$ - بطور مطلق انتگرال پذیر و تبدیل فوریه آن $\bar{f}(\alpha)$ باشد . به ازای هر عدد حقیقی b ، نشان دهید

الف) $f(x-b)$ دارای تبدیل $\bar{f}(\alpha)e^{ib\theta}$ است .

- ب) $(f(x-b) + f(x+b))$ دارای تبدیل فوریه $\bar{f}(\alpha)\cos(ab)$ است .

۱۶- معادله انتقالی که توصیف کننده توزیع نوترون از یک چشممه تخت در $x=0$ در یک محیط نامتناهی می‌باشد عبارت است از

$$\theta \frac{\partial \Psi(x, \theta)}{\partial x} + S\Psi(x, \theta) = \frac{1}{2} nS \int_{-1}^1 \Psi(x, \theta) d\theta + \delta(x)/4\pi.$$

در اینجا Ψ شار نوترون بر یک سانتی متر مربع در ثانیه ، θ کسینوس زاویه فضایی ، n عدد هسته‌ها بر سانتی متر مکعب ، $\delta(x)$ تابع دلتای دیراک است ، و S مجموع مقطوعهای عرضی پراکندگی کشسان ، پراکندگی غیر کشسان و شکافت می‌باشد .

معادله فوق را می‌توان به وسیله تبدیل فوریه با در نظر گرفتن مراحل زیر حل نمود .

الف) معادله را در $\exp(-i\alpha x)$ ضرب کرده و نسبت به x انتگرال بگیرید تا به دست آورید

$$(S + i\alpha\theta)\Psi(\alpha, \theta) = \frac{1}{2} nS \int_{-1}^1 \Psi(\alpha, \theta) d\theta + \frac{1}{4\pi}.$$

ب) طرف راست معادله در قسمت (الف) مستقل از θ است ، آن را $F(\alpha)$ بنامید . نشان دهید که

$$F(\alpha) = \frac{1}{2} nSF(\alpha)(1/i\alpha) \log \left(\frac{S + i\alpha}{S - i\alpha} \right) + \frac{1}{4\pi}.$$

ب) با استفاده از این که

$$\frac{1}{2i} \log \left(\frac{S + i\alpha}{S - i\alpha} \right) = \arctan(\alpha/S)$$

حقیقی است ، نشان دهید

$$F(\alpha) = \frac{1}{4\pi} \left(1 - \frac{nS}{\alpha} \arctan \frac{\alpha}{S} \right)^{-1}.$$

ت) با وارون کردن $\bar{\Psi}(\alpha, \theta)$ ، نشان دهید

$$\Psi(x, \theta) = \frac{1}{8\pi^2} \int_{-\infty}^{\infty} \exp(i\alpha x)(S + i\alpha\theta)^{-1} \left(1 - \frac{nS}{2i\alpha} \log \frac{S + i\alpha}{S - i\alpha} \right)^{-1} d\alpha.$$

۱۷- تبدیل فوریه حاصل ضرب $xy(x)$ را به دست آورید (راهنمایی : از طرفین

$$\tilde{y}(\alpha) = \int_{-\infty}^{\infty} y(x) e^{i\alpha x} dx$$

نسبت به α مشتق بگیرید).

فصل چهارم

مسائل مقدار مرزی در مختصات قائم

۱-۴ معادله لاپلاس

در بخش ۳-۲ اشاره کردیم که یکی از متداولترین معادلات با مشتق‌ات جزئی مرتبه دوم معادله لاپلاس است،

$$u_{xx} + u_{yy} + u_{zz} = 0. \quad (1-1-4)$$

تا اینجا این معادله را در حالت‌های یک بعدی و دو بعدی بررسی کردیم. حال مثالی از مسئله مقدار مرزی سه بعدی ارائه می‌دهیم.

مثال ۱-۱-۱ مسئله مقدار مرزی زیر را حل کنید

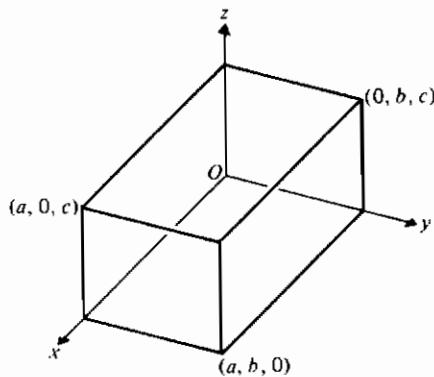
$$u_{xx} + u_{yy} + u_{zz} = 0, \quad 0 < x < a, \quad 0 < y < b, \quad 0 < z < c; \quad \text{معادله:}$$

$$u(0, y, z) = u(a, y, z) = 0, \quad 0 < y < b, \quad 0 < z < c, \quad \text{شرط مرزی:}$$

$$u(x, 0, z) = u(x, b, z) = 0, \quad 0 < x < a, \quad 0 < z < c,$$

$$u(x, y, c) = 0, \quad u(x, y, 0) = f(x, y), \quad 0 < x < a, \quad 0 < y < b.$$

حل: این مسئله می‌تواند در یافتن یک تابع پتانسیل درون یک مکعب مستطیل که چهار وجه جانبی و سطح فوقانی آن دارای پتانسیل صفر و پتانسیل سطح تحتانی آن به صورت تابعی از x و y داده شده، پیش آید (شکل ۱-۱-۴ را ملاحظه کنید). بعداً خواصی را که این تابع باید داشته باشد، مشخص می‌کنیم.

شکل ۱-۱-۴

مسئله را با روش جداسازی متغیرها حل می کنیم . فرض کنید

$$u(x, y, z) = X(x)Y(y)Z(z),$$

اگر از آن مشتق گرفته و در معادله (۱-۱-۴) جانشین کنیم ، به دست می آوریم

$$X''YZ + XY''Z + XYZ'' = 0.$$

در این معادله پریمها مشتقهای معمولی را نسبت به متغیرهای تابع نشان می دهند . طبق معمول چون می خواهیم جوابی غیر بذیهی به دست آوریم می توانیم معادله اخیر را بر حاصل ضرب XYZ تقسیم کنیم . در این صورت

$$\frac{Y''}{Y} + \frac{Z''}{Z} = -\frac{X''}{X} = \lambda, \quad (2-1-4)$$

که λ ثابت جداسازی است و مقدار دقیق آن با شرایط مرزی معین می شود . توجه کنید اگر چه جداسازی متغیرها کامل نیست ، طرف چپ معادله (۲-۱-۴) به x بستگی ندارد در حالی که جمله طرف راست شامل فقط x است و این امر همان طور که نشان داده شده است ، تنها در صورتی ممکن است که هر دو جمله ثابت باشند .

مسئله مقدار مرزی بر حسب X به صورت زیر نوشته می شود

$$X'' + \lambda X = 0, \quad X(0) = 0, \quad X(a) = 0. \quad (3-1-4)$$

به عنوان تمرین نشان دهید (تمرین ۱ را ملاحظه کنید) که $\lambda = 0$ و $\lambda > 0$ به جوابهای بدیهی منتهی می‌شوند . پس

$$X(x) = c_1 \cos(\sqrt{\lambda}x) + c_2 \sin(\sqrt{\lambda}x)$$

و از شرط $X(0) = 0$ نتیجه می‌شود $c_1 = 0$ در صورتی که از شرط $X(a) = 0$ نتیجه می‌شود $\sqrt{\lambda} = n\pi/a$ ، بنابراین مقادیر ویژه $(3-1-8)$ عبارتند از

$$\lambda = n^2\pi^2/a^2, \quad n = 1, 2, \dots,$$

و توابع ویژه متناظر به صورت زیرند

$$X_n(x) = \sin\left(\frac{n\pi}{a}x\right), \quad n = 1, 2, \dots.$$

ثابت دلخواه را نوشته ایم ، چون هر مضرب ثابتی از تابع ویژه فوق یک جواب مسئله مقدار مرزی $(3-1-4)$ نیز هست .

یک بار دیگر با جداسازی متغیرها داریم

$$\frac{Z''}{Z} - \frac{n^2\pi^2}{a^2} = -\frac{Y''}{Y} = \mu.$$

مسئله مقدار مرزی بر حسب Y دقیقاً به همان شکل $(3-1-3)$ است ؛ بنابراین

$$\mu = m^2\pi^2/b^2, \quad m = 1, 2, \dots$$

و توابع ویژه عبارتند از

$$Y_m(y) = \sin\left(\frac{m\pi}{b}y\right), \quad m = 1, 2, \dots.$$

اگرچه هر دو ثابت جداسازی توابعی از اعداد صحیح و مشتت هستند ولی از یکدیگر مستقلند .

مسئله بر حسب Z را به صورت زیر می‌توان نوشت

$$Z'' - \pi^2\left(\frac{n^2}{a^2} + \frac{m^2}{b^2}\right)Z = 0, \quad Z(c) = 0,$$

یا با قرار دادن

$$\omega_{mn}^2 = \pi^2\left(\frac{n^2}{a^2} + \frac{m^2}{b^2}\right),$$

نتیجه می شود

$$Z'' - \omega_{mn}^2 Z = 0, \quad Z(c) = 0.$$

جواب این مسئله برای مقادیر معین m و n چنین است (تمرین ۲ را ملاحظه کنید)

$$Z_{mn}(z) = B_{mn} \sinh \omega_{mn}(c - z),$$

که B_{mn} ثابتی است که به m و n بستگی دارد. این ثابت با استفاده از آخرین شرط مرزی (ناهمگن) محاسبه خواهد شد.

چون m و n مستقل هستند، باید ترکیبی خطی از ترکیب خطی حاصل ضربها را برای جواب نهایی در نظر بگیریم. در این صورت سری نامتناهی مضاعف زیر را داریم

$$u(x, y, z) = \sum_{n=1}^{\infty} \sum_{m=1}^{\infty} B_{mn} \sinh \omega_{mn}(c - z) \sin\left(\frac{m\pi}{b} y\right) \sin\left(\frac{n\pi}{a} x\right), \quad (4-1-4)$$

که باید به این صورت تعبیر شود: به ازای هر مقدار n ، عدد m مقادیر ...، $1, 2, 3, \dots$ را اختیار می کند که به این ترتیب سری مضاعف به وجود می آید. با استفاده از آخرین شرط مرزی داریم

$$\sum_{n=1}^{\infty} \left(\sum_{m=1}^{\infty} B_{mn} \sinh(c\omega_{mn}) \sin\left(\frac{m\pi}{b} y\right) \right) \sin\left(\frac{n\pi}{a} x\right) = f(x, y) \quad (5-1-4)$$

و پرانته اشاره می دهند که برای هر m باید

$$\sum_{n=1}^{\infty} B_{mn} \sinh(c\omega_{mn}) \sin\left(\frac{m\pi}{b} y\right) = \frac{2}{a} \int_0^a f(s, y) \sin\left(\frac{n\pi s}{a}\right) ds. \quad (6-1-4)$$

موجود باشد؛ به عبارت دیگر به ازای هر مقدار ثابت y ($0 < y < b$)، معادله (5) نشان می دهد که (x, y) باید به صورت یک سری فوریه سینوسی نسبت به x نوشته شود. از سوی دیگر، طرف راست معادله (6-1-4) به ازای هر n ، تابعی از y است، که اگر آن را $F_n(y)$ بنامیم، می توانیم بنویسیم

$$\sum_{n=1}^{\infty} B_{mn} \sinh(c\omega_{mn}) \sin\left(\frac{m\pi}{b} y\right) = F_n(y).$$

این معادله بیان می کند که (y) F_n توسط یک سری فوریه سینوسی نسبت به y نمایش داده می شود،

پس ضرایب آن به صورت زیرند

$$B_{mn} \sinh(c\omega_{mn}) = \frac{2}{b} \int_0^b F_n(t) \sin\left(\frac{m\pi}{b}t\right) dt.$$

در نتیجه

$$\begin{aligned} B_{mn} &= \frac{2}{b \sinh(c\omega_{mn})} \int_0^b F_n(t) \sin\left(\frac{m\pi}{b}t\right) dt \\ &= \frac{4}{ab \sinh(c\omega_{mn})} \int_0^b \int_0^a f(s, t) \sin\left(\frac{n\pi}{a}s\right) \sin\left(\frac{m\pi}{b}t\right) ds dt. \end{aligned} \quad (7-1-4)$$

بنابراین جواب مسأله به صورت (4-1-4) است که B_{mn} در (7-1-4) داده شده است و
به صورت زیر تعریف می‌شود

$$\omega_{mn} = \pi \sqrt{\frac{n^2}{a^2} + \frac{m^2}{b^2}}.$$

ملاحظه می‌کنیم که تابع $f(x, y)$ در مثال (4-1-1) باید در شرایط دیریکله نسبت به هر دو متغیر صدق کند؛ یعنی، برای $y = y_0$ ثابت $y < y_0 < b$ ، $f(x, y_0)$ باید تابع تکه‌ای - هموار از $(0 < x < a)$ ، باشد . همین طور، برای $x = x_0$ ثابت $(0 < x_0 < a)$ $f(x_0, y)$ باید یک تابع تکه‌ای - هموار از y ، $y < b$ باشد .

در مثال بعدی معادله لاپلاس را در یک حوزه نیمه نامتناهی حل می‌کنیم .

مثال ۴-۱-۲ پتانسیل $V(x, y)$ را در نقاط یک صفحه محدود به خطوط $x = 0$ و $y = b$ باید ، در صورتی که $V(x, 0) = f(x)$ و $V(0, y) = V(x, b) = 0$ در

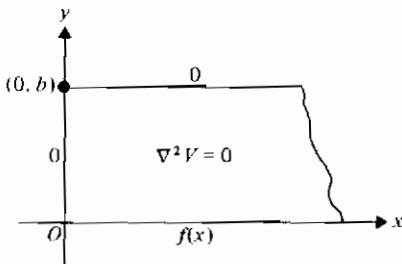
حل : مسأله را با فرمولهای ریاضی بیان می‌کنیم با توجه به این که دامنه تغییرات متغیرها را هم باید مشخص کنیم (شکل ۴-۱-۴)

$$V_{xx} + V_{yy} = 0, \quad 0 < x < \infty, \quad 0 < y < b; \quad \text{معادله :}$$

$$V(0, y) = 0, \quad 0 < y < b, \quad \text{شرط مرزی :}$$

$$V(x, b) = 0, \quad 0 < x < \infty,$$

$$V(x, 0) = f(x), \quad 0 < x < \infty.$$

شکل ۲-۱-۴

از تبدیل فوریه سینوسی استفاده می کنیم و x را تبدیل می کنیم زیرا $V(0, y) = 0$ و $\nabla^2 V = 0$ در این صورت

$$\bar{V}(x, y) = \int_0' V(x, y) \sin xx \, dx$$

و اگر از معادله (۲-۴-۳) استفاده کنیم، معادله با مشتقان جزئی به صورت

$$-\alpha^2 \bar{V}(\alpha, y) + \frac{d^2 \bar{V}(\alpha, y)}{dy^2} = 0.$$

در می آید.

تبدیل سینوسی $\bar{V}(x, b) = f(x)$ عبارت است از $V(x, b) = \bar{V}(\alpha, b)$ و تبدیل $\bar{V}(\alpha, 0) = \bar{f}(\alpha)$. برای آن که این تبدیلات به دست آید باید فرض کنیم عبارت است از $\bar{f}(\alpha, 0) = \bar{f}(\alpha)$.

$$\lim_{x \rightarrow \infty} V(x, y) \quad \text{و} \quad \lim_{x \rightarrow -\infty} V(x, y)$$

هر دو صفرند و $f(x)$ بر نیم خط حقیقی $x < 0$ بطور مطلق انتگرال پذیر است. (چرا؟) جواب معادله دیفرانسیل مرتبه دوم، معمولی، همگن و با ضرایب ثابت فوق چنین است

$$\bar{V}(x, y) = C_1(\alpha) \cosh(\alpha y) + C_2(\alpha) \sinh(\alpha y).$$

از شرط $\bar{V}(\alpha, b) = 0$ نتیجه می شود

$$C_1 = -C_2 \frac{\sinh(\alpha b)}{\cosh(\alpha b)}$$

پس جواب به صورت زیر نوشته می شود (تمرین ۵)

$$\begin{aligned}\bar{V}(x, y) &= -C_2(\alpha) \frac{\sinh(\alpha b)}{\cosh(\alpha b)} \cosh(xy) + C_2(\alpha) \sinh(xy) \\ &= \frac{C_2(\alpha) \sinh \alpha(y - b)}{\cosh(\alpha b)}\end{aligned}$$

حال از شرط $\bar{V}(x, 0) = \bar{f}(\alpha)$ به دست می آوریم

$$C_2(\alpha) = \frac{-\bar{f}(\alpha) \cosh(\alpha b)}{\sinh(\alpha b)}$$

در نتیجه جواب به صورت زیر است

$$\bar{V}(x, y) = \frac{\bar{f}(\alpha) \sinh x(b - y)}{\sinh(\alpha b)}.$$

با استفاده از تبدیل معکوس (۳-۴-۱)، داریم

$$\begin{aligned}V(x, y) &= \frac{2}{\pi} \int_0^x \frac{\bar{f}(\alpha) \sinh \alpha(b - y)}{\sinh(\alpha b)} \sin(\alpha x) d\alpha \\ &= \frac{2}{\pi} \int_0^x \int_0^\infty f(s) \sin \alpha s \frac{\sinh \alpha(b - y)}{\sinh(\alpha b)} \sin(\alpha x) ds d\alpha.\end{aligned}$$

توجه کنید که جواب فوق را به صورت ساده‌تر از این نمی‌توان نوشت، مگر آن‌که $f(x)$ معلوم باشد. (تمرین ۶ را ملاحظه کنید)

تابعی که در معادله لاپلاس صدق کند، تابع همساز نامیده می‌شود. تابع همساز خاصیت‌های ویژه دارند که آنها را در قضایای زیر بیان می‌کنیم.

قضیه ۱-۳-۱: اگر یک تابع f در یک ناحیه کران دار همساز و در هر نقطه روی مرز ناحیه برابر صفر باشد، آن گاه در تمام ناحیه برابر صفر است.

قضیه ۱-۳-۲: اگر یک تابع f در یک ناحیه کران دار همساز و مشتق قائم آن $\frac{\partial f}{\partial n}$ در هر نقطه روی مرز ناحیه صفر باشد، آن گاه در این ناحیه ثابت است.

یک مسئله دیریکله عبارت است از یافتن یک تابع که در یک ناحیه مفروض همساز و روی مرز ناحیه مقادیر معینی داشته باشد.

قضیه ۳-۱-۳: اگر یک مسئله دیریکله در یک ناحیه کران دار دارای جواب باشد، آن گاه جواب آن یکناست.

یک مسئله نویمان عبارت است از یافتن یک تابع f که در یک ناحیه مفروض همساز بوده و مشتق قائم آن $\frac{\partial f}{\partial n}$ ، روی مرز ناحیه مقادیری معین داشته باشد.

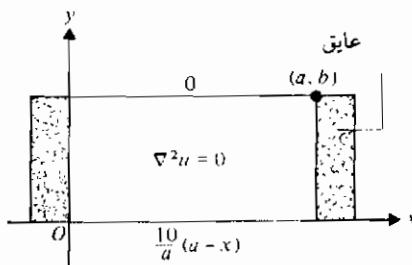
قضیه ۳-۱-۴: اگر یک مسئله نویمان در یک ناحیه کران دار دارای جواب باشد، آن گاه آن جواب با اختلاف یک ثابت جمعی یکناست.

مسئل دیریکله و نویمان طبیعتاً از معادله رسانایی گرمای (با انتشار) وقتی که جواب حالت پایا مورد نظر باشد، به وجود می آیند. معادله رسانایی گرمای در دو بعدی چنین است

$$u_t = k(u_{xx} + u_{yy}),$$

که « دما و k ثابتی است که پختندگی نامیده می شود. اگر دمای حالت پایا، یعنی، دما پس از گذشت مدت زمان طولانی را بخواهیم، آن گاه « مستقل از » است و معادله بالا به صورت معادله لاپلاس دو بعدی خلاصه می شود. وضعیتی مشابه برای حالت سه بعدی برقرار است.

مثال ۳-۱-۴ دمای حالت پایا را در یک صفحه مستطیلی به طول a و عرض b پیدا کنید در صورتی که لبه‌های $x=0$ و $x=a$ کاملاً عایق شده‌اند، لبه $y=b$ در دمای صفر قرار دارد، و توزیع حرارت در لبه $y=0$ با $v = 10/a(a-x)$ داده می شود. شکل ۳-۱-۴ را ملاحظه کنید.

شکل ۳-۱-۴

حل: یادآوری می کنیم که بر طبق قانون سرد شدن نیوتون، آهنگ تغییر دما در امتداد مرز مشترک

دو محیط و در جهت قائم بر مرز متناسب یا تفاضل دمای دو محیط است . «عایق بندی کامل» ایجاب می کند که این مشتق قائم باید صفر باشد . بنابراین ، مسئله مقدار مرزی زیر را می توانیم بیان کنیم :

$$\begin{aligned} u_{xx} + u_{yy} &= 0, \quad 0 < x < a, \quad 0 < y < b; & \text{معادله :} \\ u_x(0, y) &= 0, \\ u_x(a, y) &= 0, & \left. \begin{array}{l} 0 < y < b, \\ u(x, b) = 0, \\ u(x, 0) = \frac{10}{a} (a - x), \end{array} \right\} \quad 0 < x < a. & \text{شرایط مرزی :} \end{aligned}$$

با استفاده از روش جداسازی متغیرها ، مسئله مقدار مرزی زیر نتیجه می شود

$$X'' + \lambda^2 X = 0, \quad X'(0) = 0, \quad X'(a) = 0.$$

تابع ویژه عبارتند از (تمرینهای ۹ ، ۱۰ و ۱۱)

$$X_n(x) = \cos \left(\frac{n\pi}{a} x \right), \quad n = 0, 1, 2, \dots .$$

همچنین داریم

$$Y_n'' - \frac{n^2 \pi^2}{a^2} Y_n = 0, \quad Y_n(b) = 0,$$

که جوابهای آن (تمرین ۱۲) عبارتند از

$$Y_n(y) = \frac{c_n}{\cosh \left(\frac{n\pi b}{a} \right)} \sinh \frac{n\pi}{a} (y - b), \quad n = 1, 2, \dots$$

حال که همه شرایط مرزی همگن برقرارند ، می توانیم یک ترکیب خطی از حاصل ضربهای توابع ویژه تشکیل دهیم . در این صورت (تمرین ۱۳)

$$u(x, y) = c_0(y - b) + \sum_{n=1}^{\infty} c_n \cos \left(\frac{n\pi}{a} x \right) \frac{\sinh \frac{n\pi}{a} (y - b)}{\cosh \left(\frac{n\pi b}{a} \right)}$$

با به کار بردن چهارمین شرط مرزی، به دست می آوریم

$$-bc_0 + \sum_{n=1}^{\infty} c_n \left(\frac{-\sinh\left(\frac{n\pi b}{a}\right)}{\cosh\left(\frac{n\pi b}{a}\right)} \right) \cos\left(\frac{n\pi}{a}x\right) = \frac{10}{a}(a-x)$$

$$-bc_0 + \sum_{n=1}^{\infty} a_n \cos\left(\frac{n\pi}{a}x\right) = \frac{1}{a}(a-x). \quad \text{با}$$

آخرین معادله نشان می دهد که برای نمایش دادن آن به صورت یک سری فوريه کسینوسی (شکل ۴-۱-۴) می توانیم یک توسعی تناوبی زوج ازتابع $(a-x)(10/a)$ بسازیم. در این صورت

$$a_0 = \frac{2}{a} \int_0^a \frac{10}{a} (a-s) ds = 10;$$

$$\text{پس، } -bc_0 = \frac{1}{2}a_0 = \frac{1}{2} \cdot 10 = 5 \text{ . همچنین داریم (تمرین ۱۴)}$$

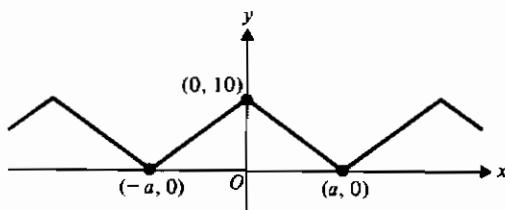
$$a_n = \frac{2}{a} \int_0^a \frac{10}{a} (a-s) \cos\left(\frac{n\pi}{a}s\right) ds$$

$$= \begin{cases} 0, & \text{زوج } n \\ \frac{40}{n^2\pi^2}, & \text{فرد } n \end{cases}$$

حال این جواب به صورت زیرنوشته می شود

$$u(x, y) = \frac{5}{b}(b-y) + \frac{40}{\pi^2} \sum_{n=1}^{\infty} \frac{\cos \frac{(2n-1)\pi x}{a} \sinh \frac{(2n-1)\pi}{a}(b-y)}{(2n-1)^2 \sinh \frac{(2n-1)\pi b}{a}}.$$

تأکید می کنیم هر چند سه شرط مرزی در مثال فوق همگن هستند، محاسبه های جبری لازم در به دست آوردن جواب ممکن است تا حدودی پیچیده باشد. به این دلیل وقتی بیش از یک شرط مرزی ناهمگن در مسئله ای وجود دارد، اصل برهمنهی جوابها توصیه می شود (بخش ۳-۲ را ملاحظه کنید).

شکل ۴-۱-۴ ترسیع تناوبی زوج (مثال ۴-۱-۳)

تمرینهای ۱-۲

- ۱ نشان دهد اگر $\lambda = 0$ یا $\lambda < 0$ ، تنها جواب (۴-۱-۳) عبارت است از $X(x) = 0$.
- ۲ نشان دهد جواب مسئله
- $$Z'' - \omega_{mn}^2 Z = 0, \quad Z(c) = 0,$$
- عبارت است از
- $$B_{mn} \sinh \omega_{mn}(c - z),$$
- که B_{mn} ثابتی دلخواه است که مقدار آن هم به m و هم به n ، بستگی دارد.
- ۳ مسئله مثال ۴-۱-۱ را حل کنید در صورتی که $a = b = c = \pi$
- ۴ در مثال ۴-۱-۱ B_{mn} را باید در صورتی که
- $$f(x, y) = xy.$$
- ۵ در مثال ۴-۱-۲ نتیجه
- $$\bar{V}(x, y) = \frac{c_2(x) \sinh \alpha(y - b)}{\cosh(\alpha b)}$$
- را از مرحله قبلی به دست آورید.
- ۶ جواب مسئله ۴-۱-۲ را به دست آورید، اگر $e^{-x} f(x) = g$. آیا اینتابع شرایط لازم را دارد؟
- ۷ جواب مسئله ۴-۱-۲ را به دست آورید اگر
- $$f(x) = \begin{cases} \sin x, & 0 < x < \pi, \\ 0, & \text{در سایر نقاط} \end{cases}$$
- ۸ مثال ۴-۱-۲ را حل کنید در صورتی که $b = 1$ و شرط $V_x(0, y) = 0$ جایگزین شرط

-۹ شود. $V(0, y) = 0$

-۱۰ نشان دهید در مثال ۴-۱-۳، $X_0 = 1$ یک تابع ویژه متناظر با مقدار ویژه $\lambda = 0$ است.

-۱۱ در مثال ۴-۱-۳ نشان دهید

$$X'' - \lambda^2 X = 0, \quad X'(0) = X'(a) = 0,$$

فقط دارای جواب بدیهی است.

-۱۲ توابع ویژه

$$X_n(x) = \cos\left(\frac{n\pi}{a}x\right), \quad n = 0, 1, 2, \dots$$

-۱۳ را در مثال ۴-۱-۳ به دست آورید.

-۱۴ توابع ویژه

$$Y_n(y) = \frac{c_n}{\cosh\left(\frac{n\pi b}{a}\right)} \sinh\frac{n\pi}{a}(y - b), \quad n = 1, 2, \dots$$

-۱۵ را از مثال ۴-۱-۳ به دست آورید.

-۱۶ در مثال ۴-۱-۳ نشان دهید

$$Y_0(y) = y - b$$

جواب متناظر مقدار ویژه $n = 0$ است.

-۱۷ در مثال ۴-۱-۳ نشان دهید

$$a_{2n+1} = \frac{40}{(2n + 1)^2 \pi^2}, \quad n = 1, 2, \dots$$

-۱۸ مسئله داده شده در مثال ۴-۱-۳ را حل کنید در صورتی که $a = b = \pi$ و $u(x, 0) = \sin x$.

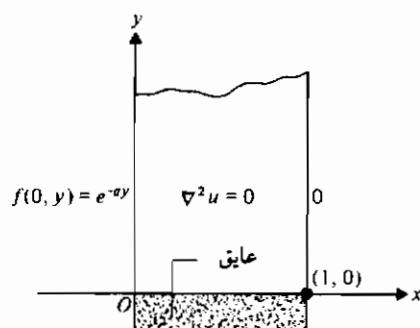
-۱۹ مسئله مقدار مرزی زیر را حل کنید (شکل ۴-۱-۵)

$$u_{xx} + u_{yy} = 0, \quad 0 < x < 1, \quad y > 0; \quad \text{معادله:}$$

$$u(1, y) = 0, \quad y > 0; \quad \text{شرایط مرزی:}$$

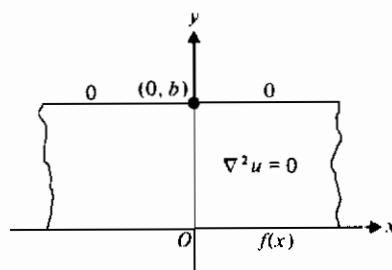
$$u(0, y) = e^{-ay}, \quad a > 0, \quad y > 0,$$

$$u_y(x, 0) = 0, \quad 0 < x < 1.$$

شکل ۰-۱-۴

- ۱۷ معادله لاپلاس را در نوار نامتناهی $b > y > 0$ حل کنید با فرض آن که روی خط $y = b$ ، پتانسیل برابر صفر و وقتی $y = 0$ ، پتانسیل برابر $f(x)$ است (شکل ۰-۱-۶). هر شرط دیگری را که باید برقرار باشد، بیان کنید. (راهنمایی: از تبدیل فوریه استفاده کنید).

شکل ۰-۱-۴

- ۱۸ دو لبه $x = 0$ و $x = b$ و $y = 0$ و $y = a$ یک صفحه مستطیلی کاملاً عایق شده‌اند، و دو لبه $x = 0$ و $x = b$ آن در دمای صفر قرار دارند. با استفاده از روش جداسازی متغیرها دمای حالت پایارا در صفحه بیابید. آیا نتیجه با آنچه از قضایای ۰-۱-۱ و ۰-۱-۲ انتظار دارید، مطابقت می‌کند؟

- ۱۹ مسئله مثال ۰-۱-۱ را حل کنید در صورتی که روی وجه $x = 0$ ، $u = 0$ و روی تمام وجه دیگر، $u = \sin(\pi y/b) \sin(\pi z/c)$.

- ۲۰ در مثال ۴-۱-۱ قرار دهید $a = 2$ و $b = 1$ و $\omega_{11} = \omega_{12} = \omega_{21} = \omega_{22}$ را محاسبه کنید.
- ۲۱ فرض کنید $\phi(x, y) = f(\phi)$ یک تابع همساز غیر ثابت است. تحت چه شرایطی «همساز است؟
- ۲۲ نشان دهید جوابهای تفکیک پذیر مثال ۴-۱-۱ را می‌توان به صورت زیر نوشت

$$\exp(\pm i\alpha x) \exp(\pm i\beta y) \exp(\pm \gamma z).$$
- ۲۳ قضیه ۴-۱-۱ را با تغییر «صفر» به «یک ثابت c » دو مرتبه بیان کنید. توضیح دهید چگونه این تغییر را می‌توان توجیه نمود.

۴-۴ معادله موج

در بخش ۴-۲ معادله تار مربعش را با چند فرض ساده کننده به دست آوردیم. این روش یافتن معادله را می‌توان به طریق طبیعی (تمرین ۱) به یک غشای مربعش (نظیر رویه طبل) تعمیم داد تا معادله موج دو بعدی

$$u_{tt} = c^2(u_{xx} + u_{yy}). \quad (1-2-4)$$

به دست آید. در اینجا ثابت c به جای a در بخش ۴-۲ به کار رفته است. این ثابت به صورت Tg/w تعریف می‌شود که T کشش (ثابت) واحد طول، w وزن واحد سطح، و g شتاب گرانشی است. یک مسئله مقدار مرزی شامل این معادله در مختصات قائم عموماً چهار شرط مرزی و دو شرط اولیه معین خواهد داشت. با یک مثال مسئله را تشریح می‌کنیم.

مثال ۴-۲-۱ مسئله زیر را حل کنید.

$$u_{tt} = c^2(u_{xx} + u_{yy}), \quad 0 < x < a, \quad 0 < y < b, \quad t > 0; \quad \text{معادله:}$$

$$u(0, y, t) = u(a, y, t) = 0, \quad 0 < y < b, \quad t > 0, \quad \text{شرط مرزی:}$$

$$u(x, 0, t) = u(x, b, t) = 0, \quad 0 < x < a, \quad t > 0;$$

$$u_t(x, y, 0) = 0, \quad u(x, y, 0) = f(x, y), \quad 0 < x < a, \quad 0 < y < b; \quad \text{شرط اولیه:}$$

حل: از روش جداسازی متغیرها به شکل متفاوت با آنچه قبلاً به کار بردیم، استفاده می‌کنیم.

فرض می‌کنیم

$$u(x, y, t) = \Phi(x, y)T(t)$$

و آنرا در معادله با مشتقهای جزئی جایگزین می‌کنیم. در این صورت

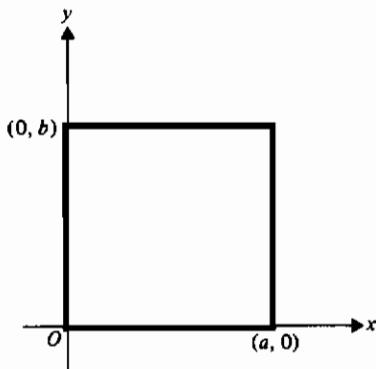
$$\vec{T}\Phi = c^2 T(\Phi_{xx} + \Phi_{yy}),$$

که نقطه، مشتق گیری نسبت به، را نشان می دهد . با تقسیم بر $c^2 T$ ، جداسازی مطلوب به دست می آید

$$\frac{\vec{T}}{c^2 T} = \frac{(\Phi_{xx} + \Phi_{yy})}{\Phi} = -\lambda^2, \quad (2-2-4)$$

که $-\lambda^2$ - یک ثابت منفی است .

تعبیر فیزیکی این مسئله (شکل ۱-۲-۴ را ملاحظه کنید) چنین است : یک غشای مستطیلی در طول چهار ضلع آن به یک چارچوب محکم شده است که به آن یک تغییر مکان اوّلیه در امتداد x به صورت $y = f(x)$ داده می شود . چون نیروهای میرا یا نیروهای خارجی دیگری اثر نمی کنند، انتظار داریم که هر نقطه درونی از غشا بی نهایت بار ارتعاش کند . به این دلیل ثابت جداسازی منفی انتخاب می شود . در واقع، انتخاب « به شکل حاصل ضرب فوق با علم به این که » باید نسبت به، متناسب باشد صورت گرفته است .

شکل ۱-۲-۴

از معادله (۲-۲-۴) و با استفاده از شرط اوّلیه همگن داریم

$$\vec{T} + c^2 \lambda^2 T = 0, \quad \vec{T}(0) = 0,$$

جوّب این مسئله عبارت است از (تمرین ۲)

$$T(t) = \cos(c\lambda t),$$

که λ باید تعیین شود.

از معادله (۴-۲-۲) با جای گذاری $(X(x)Y(y)) = \Phi(x,y)$ نتیجه می‌شود

$$\frac{X''}{X} + \frac{Y''}{Y} = -\lambda^2.$$

اما این دقیقاً همان مسئله‌ای است که در مثال ۴-۱-۱ حل کردیم (با همان شرایط مرزی). پس جوابهای مسئله حاضر حاصل ضرب توابع زیر هستند

$$X_n(x) = \sin\left(\frac{n\pi}{a}x\right), \quad n = 1, 2, \dots,$$

$$Y_m(y) = \sin\left(\frac{m\pi}{b}y\right), \quad m = 1, 2, \dots,$$

$$T_{mn}(t) = \cos(c\omega_{mn}t),$$

که n و m مستقلند و

$$\omega_{mn}^2 = \pi^2\left(\frac{n^2}{a^2} + \frac{m^2}{b^2}\right).$$

ترکیبی خطی از این حاصل ضربها که روی m و n جمع بندی شود، عبارتی است که هنوز شامل ثابت‌های اختیاری است. این ثابت‌ها را می‌توان با استفاده از آخرین شرط، یعنی شرط اولیه ناهمگن مانند مثال ۴-۱-۱ به دست آورد. پس

$$u(x, y, t) = \sum_{m=1}^{\infty} \sum_{n=1}^{\infty} B_{mn} \sin\left(\frac{m\pi}{b}y\right) \sin\left(\frac{n\pi}{a}x\right) \cos(c\omega_{mn}t)$$

که

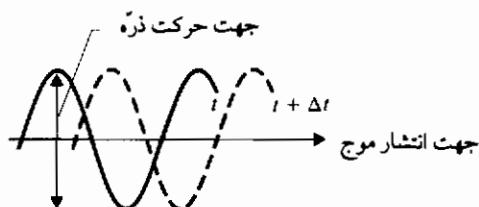
$$B_{mn} = \frac{4}{ab} \int_0^b \sin\left(\frac{m\pi}{b}y\right) \int_0^a f(x, y) \sin\left(\frac{n\pi}{a}x\right) dx dy.$$

ملحوظه می‌کنیم که $f(x, y)$ ، $f_y(x, y)$ ، $f_{yy}(x, y)$ ، و $f_{yyy}(x, y)$ همه باید برابر باشند، پیوسته، و روی مرزهای مستطیل صفر شوند. توجه کنید که بسامد زاویه‌ای غشای مرتعش ($c\omega_{mn}$) هم به m و n بستگی دارد و با مضارب صحیحی از بسامد پایه‌ای ثابت تغییر نمی‌کند. در نتیجه، غشای مرتعش مانند تار مرتعش یک نت موسیقی تولید نمی‌کند (تمرین ۵).

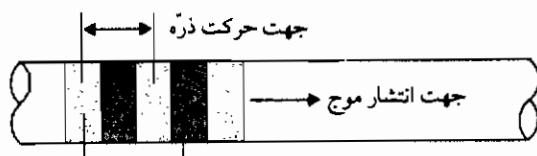
امواج طولی

موجهای تولید شده در یک تار مرتعاش، موجهای عرضی هستند (شکل ۴-۲-۴)، یعنی، جهت حرکت هر ذره از تار عمود بر جهت انتشار امواج است (با بخش ۴-۲ مقایسه کنید). ولی در یک میله فلزی سخت، امواج کشسان که امواج طولی هستند می‌توانند رخ دهند، یعنی، جهت حرکت هر ذره در همان جهت انتشار امواج است (شکل ۳-۲-۴).

میله‌ای با مقطع عرضی و چگالی یکتاخت را در طول محور x ها از مبدأ تا نقطه (L) در نظر می‌گیریم. فرض می‌کنیم میله کاملاً کشسان است، به این معنی که اگر نیروهای خارجی بر دو انتهای اثر کنند بطوری که انبساط طولی ایجاد شود، نیروهای کششی در جهت محور x ها به وجود خواهد آمد. حال اگر نیروهای خارجی حذف شوند، میله بر طبق قوانین کشسانی ارتعاش طولی خواهد کرد.

شکل ۴-۲-۴ موج عرضی

شکل ۴-۲-۴ موج طولی

فرض کنید میله دارای چگالی ρ (جرم واحد حجم)، سطح مقطع A ، و مدول کشسانی یانگ E باشد. فرض کنید مقطعی از میله در x به اندازه « مطابق شکل ۴-۲-۴ جایه جا شود. بنابر تعريف مدول یانگ E ، نیروی وارد بر سطح مقطع در x عبارت است از

$$EA \frac{\partial u}{\partial x}$$

زیرا انبساط طولی در واحد طول را نشان می‌دهد. از طرف دیگر، نیروی وارد بر قطعه‌ای به طول Δx نیز برابر است با

$$\rho A \Delta x \frac{\partial^2 u}{\partial t^2},$$

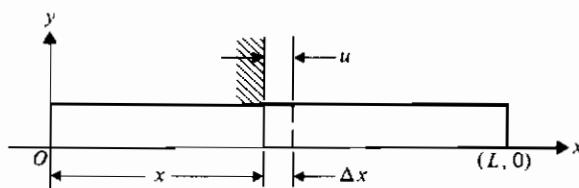
که $\frac{\partial^2 u}{\partial t^2}$ در نقطه‌ای بین x و $x + \Delta x$ ، مثلاً در مرکز جرم قطعه محاسبه می‌شود. نیروی خالص در واحد طول چنین است

$$\frac{EA}{\Delta x} \left(\frac{\partial u(x + \Delta x, t)}{\partial x} - \frac{\partial u(x, t)}{\partial x} \right)$$

با مساوی قرار دادن دو نیرو و گرفتن حد وقتی $0 \rightarrow \Delta x$ داریم

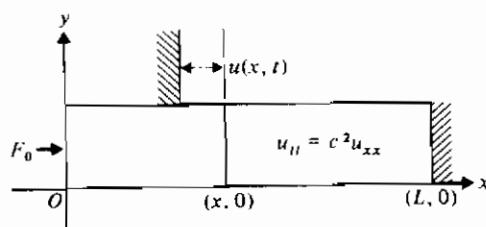
$$\frac{\partial^2 u}{\partial t^2} = \frac{E}{\rho} \frac{\partial^2 u}{\partial x^2} = c^2 \frac{\partial^2 u}{\partial x^2}. \quad (3-2-4)$$

پس از ارتعاشات طولی کوچک یک میله کشان در معادله موج یک بعدی صدق می‌کند (تمرین ۷)

شکل ۴-۲-۴ امواج طولی در یک میله

مثال ۴-۲-۴ انتهای $L = x$ یک میله بلند نازک ثابت نگاه داشته شده و یک نیروی تراکمی ثابت F_0 در واحد سطح به انتهای $x = 0$ وارد می‌شود (شکل ۴-۲-۵). اگر میله ابتدا در حال سکون بوده و تحت کرنش نباشد، تغییر مکان طولی یک مقطع عرضی دلخواه را در هر زمان پیدا کنید.

شکل ۴-۲-۴

حل : باید مسأله مقدار مرزی زیر را حل کنیم :

$$u_{tt} = c^2 u_{xx}, \quad 0 < x < L, \quad t > 0, \quad c^2 = E/\rho; \quad \text{معادله:}$$

$$u(L, t) = 0, \quad t > 0; \quad \text{شرط مرزی:}$$

$$Eu_x(0, t) = F_0, \quad t > 0; \quad \text{شرط اولیه:}$$

$$u(x, 0) = 0, \quad 0 < x < L; \quad \text{شرط اولیه:}$$

$$u_t(x, 0) = 0, \quad 0 < x < L; \quad \text{شرط اولیه:}$$

در فرمول بندی فوق نشان داده ایم که چگونه واقعیتهای فیزیکی به زبان ریاضی بیان می شوند . چون $u(x, t)$ تغییر مکان میله را نشان می دهد ، پس $u(L, t) = 0$ نشان می دهد که در $x = L$ تغییر مکان صفر است ، یعنی ، انتهای $L = x$ ثابت است . چنان که قبل آنکه شد ، نیروی وارد بر مقطع عرضی در x عبارت است از

$$EA \frac{\partial u}{\partial x}$$

و در انتهای $x = 0$ این نیرو به صورت $F_0 A$ داده می شود . در نتیجه

$$| Eu_x(0, t) = F_0.$$

چون میله در ابتدا تحت کرنش نیست ، پس نمی تواند تغییر مکانی در $t = 0$ داشته باشد ، یعنی ، $u(0, 0) = 0$. سرانجام این که میله در ابتدا بدون حرکت است ، یعنی ، در زمان $t = 0$ ، سرعت u برابر صفر است . توانایی بیان پدیده فیزیکی به زبان ریاضی کمکی بسیار مؤثر در حل مسائل است .

اگرچه مسأله شرط مرزی همگن وجود دارند ، روش جداسازی متغیرها فقط جواب بدیهی را خواهد داد (تمرین ۸) . می توانیم با تعویض متغیر زیر یک جواب غیربدیهی به دست آوریم

$$u(x, t) = U(x, t) + \phi(x),$$

که $\phi(x)$ باید تعیین شود . در این صورت مسأله به صورت زیر در می آید

$$U_{tt} = c^2(U_{xx} + \phi''(x)), \quad 0 < x < L, \quad t > 0; \quad \text{معادله:}$$

$$\left. \begin{array}{l} U(L, t) + \phi(L) = 0, \\ EU_x(0, t) + E\phi'(0) = F_0, \end{array} \right\} \quad t > 0; \quad \text{شرط مرزی:}$$

$$\left. \begin{array}{l} U(x, 0) + \phi(x) = 0, \\ U_t(x, 0) = 0, \end{array} \right\} \quad 0 < x < L. \quad \text{شرط اولیه:}$$

حال اگر قرار دهیم

$$\phi''(x) = 0, \quad \phi(L) = 0, \quad \phi'(0) = F_0/E,$$

آن گاه $\phi(x) = (F_0/E)(x - L)$ (تمرین ۹). پس مسأله به صورت آشنازیر تبدیل می‌شود:

$$U_{tt} = c^2 U_{xx}, \quad 0 < x < L, \quad t > 0; \quad \text{معادله:}$$

$$\left. \begin{array}{l} U(L, t) = 0, \\ U_x(0, t) = 0, \end{array} \right\} \quad t > 0; \quad \text{شرط مرزی:}$$

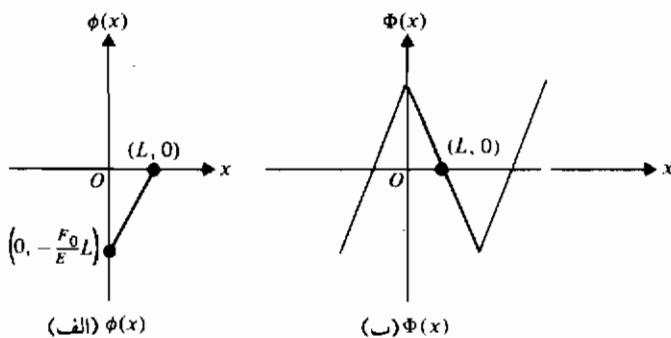
$$\left. \begin{array}{l} U(x, 0) = \frac{F_0}{E}(L - x), \\ U_t(x, 0) = 0, \end{array} \right\} \quad 0 < x < L. \quad \text{شرط اولیه:}$$

جواب این مسأله به صورت زیر است (معادله ۴-۲-۶ را در مثال ۱-۴-۲ ملاحظه کنید)

$$U(x, t) = \frac{F_0}{2E}(\Phi(x + ct) + \Phi(x - ct)),$$

که $\Phi(x)$ توسعی تناوبی زوج x است و برای $x < -\infty$ تعریف می‌شود (شکل ۴-۲-۴) ملاحظه کنید. جواب مسأله اصلی به صورت زیر است

$$u(x, t) = \frac{F_0}{E}(x - L) + \frac{F_0}{2E}(\Phi(x + ct) + \Phi(x - ct)). \quad (4-2-4)$$

شکل ۴-۲-۴ $\phi(x)$ و توسعی تناوبی زوج منفی آن $\Phi(x)$

به عنوان تمرین نشان دهید که جواب فوق در معادله با مشتقهای جزئی و تمام شرایط داده شده صدق می‌کند (تمرینهای ۱۰ و ۱۱ را بینید).

در مسئله مثال ۴-۲-۲ نشان دادیم که چگونه یک شرط مرزی ناهمگن را می‌توان با تغییری در متغیر وابسته به همگن تبدیل نمود. مثالهای دیگری از این روش در بخش ۳-۴ داده می‌شود.

حال مسئله دیگری را که در آن از معادله موج استفاده می‌شود بررسی می‌کنیم. فرض کنید θ تغییر مکان زاویه‌ای یک مقطع عرضی از یک میله مدور یکنواخت از یک وضعیت تعادل باشد. اگر θ کوچک باشد، آن گاه برابر بطبق نظریه کشسانی، θ در معادله دیفرانسیل زیر صدق می‌کند

$$\theta_{tt} = c^2 \theta_{xx}, \quad (5-2-4)$$

که $c^2 = Gg/\rho$ مدول برشی، ρ چگالی (جرم واحد حجم)، و g شتاب ناشی از گرانش است.

مثال ۴-۲-۴ فرض کنید میل گردانی با سطح مقطع دایره‌ای و طول L در یک انتهای بسته شده و انتهای دیگر آن پیچانده شده و سپس رها می‌گردد. در حالی که میل گردان نوسان می‌کند، انتهای آزاد آن در لحظه t_0 بسته می‌شود. در این لحظه سرعت زاویه‌ای $\omega_0 x/L$ و زاویه θ برابر صفر است. تمام شرایط را بیان و مسئله مقدار مرزی را حل کنید.

حل: مختصات را طوری می‌گیریم که میل گردان در طول محور x ها قرار گیرد و انتهای آزاد آن در $x=L$ باشد. در آن صورت داریم

$$\theta_{tt} = c^2 \theta_{xx}, \quad 0 < x < L, \quad t > 0; \quad \text{معادله:}$$

$$\theta(0, t) = 0, \quad t > 0 \quad (\text{در یک انتهای بسته شده است}) \quad \text{شرایط مرزی:}$$

$$\theta(L, t) = 0, \quad t > t_0 \quad (\text{انتهای آزاد که در } t_0 \text{ بسته شده است})$$

$$\left. \begin{array}{l} \theta(x, t_0) = 0, \\ \theta_t(x, t_0) = \omega_0 x/L, \end{array} \right\} \quad 0 < x < L. \quad \text{شرط اولیه:}$$

مسئله را می‌توان با انتخاب $\theta = f(x) g(t)$ تا حد زیادی ساده کرد و در این صورت مختصص زمان به اندازه t انتقال پیدا می‌کند. حال با استفاده از جداسازی متغیرها، داریم

$$\frac{T}{c^2 T} = \frac{X''}{X} = -\lambda^2.$$

ثابت جداسازی باید منفی باشد، زیرا با نوسانهای تناوبی در زمان سروکار داریم. پس مسئله

مقدار مرزی

$$X'' + \lambda^2 X = 0, \quad X(0) = 0, \quad X(L) = 0,$$

دارای جوابهای به صورت زیر است

$$X_n(x) = \sin\left(\frac{n\pi}{L}x\right), \quad n = 1, 2, \dots,$$

و مسئله مقدار اولیه

$$T_n + \frac{n^2\pi^2 c^2}{L^2} T_n = 0, \quad T_n(0) = 0,$$

جوابهای به شکل زیر دارد (تمرین ۱۳)

$$T_n(t) = \sin\left(\frac{n\pi c}{L}t\right), \quad n = 1, 2, \dots.$$

بنابراین

$$\theta(x, t) = \sum_{n=1}^{\infty} b_n \sin\left(\frac{n\pi}{L}x\right) \sin\left(\frac{n\pi c}{L}t\right)$$

که

$$\frac{n\pi c}{L} b_n = \frac{2}{L} \int_0^L \frac{\omega_0 s}{L} \sin\left(\frac{n\pi}{L}s\right) ds$$

$$b_n = \frac{2\omega_0 L}{c\pi^2} \frac{(-1)^{n-1}}{n^2}. \quad \blacksquare$$

(تمرین ۱۴ را ملاحظه کنید)

تمرینهای ۲-۳

- ۱ فرضهای ساده کننده را بیان کنید تا بتوان معادله موج دو بعدی (۱-۲-۴) را به دست آورد . (راهنمایی : بخش ۲-۴ را ملاحظه کنید)

-۲ جوابهای مسئله زیر را باید

$$T' + c^2 \lambda^2 T = 0, \quad T(0) = 0.$$

- ۳ جزئیات باقیمانده در مثال ۱-۲-۴ را انجام دهید
- ۴ مسئله مثال ۱-۲-۴ را با فرض $f(x, y) = xy(a - x)(b - y)$ حل کنید. نشان دهید این تابع در شرایط مثال صدق می کند.
- ۵ در مثال ۱-۲-۴ جواب را به دست آورید، اگر

$$u(x, y, 0) = k \sin \frac{\pi x}{a} \sin \frac{\pi y}{b},$$

که در آن k ثابت است. توجه کنید که با این شرط غشای مرتعش θ موسیقی تولید نمی کند. بسامد θ چیست؟

- ۶ بسامدهای ω_m در مثال ۱-۲-۴، بسامدهای مشخصه نامیده می شود. شش بسامد مشخصه اوگ غشای مستطیلی مرتعش یعنی، ω_{11} ، ω_{12} ، ω_{21} ، ω_{22} ، ω_{13} ، ω_{31} را فهرست کنید. در صورتی که $a = b = \pi$.
- ۷ نشان دهید در معادله $(3-2-4)$ ، E/p دارای بعد مربع سرعت است.
- ۸ در مثال ۱-۲-۳ روش جداسازی متغیرها را به کار برید تا نشان دهید که معادله بر حسب x بدون توجه به انتخاب ثابت (حقیقی) جداسازی، فقط جواب بدیهی دارد.
- ۹ مسئله مقدار مرزی زیر را حل کنید

$$\phi''(x) = 0, \quad \phi(L) = 0, \quad \phi'(0) = F_0/E.$$

- ۱۰ نشان دهید معادله $(4-2-4)$ در معادله موج یک بعدی صدق می کند.
- ۱۱ نشان دهید معادله $(4-2-4)$ در شرایط اوکیه و مرزی مسئله در مثال ۱-۲-۴ صدق می کند (راهنمایی: توجه کنید که Φ تابعی زوج است).
- ۱۲ مقادیر ویژه و توابع ویژه مسئله مقدار مرزی زیر را بایابید

$$X'' + \lambda^2 X = 0, \quad X(0) = 0, \quad X(L) = 0.$$

- ۱۳ مسئله زیر را حل کنید

$$T'' + \frac{n^2 \pi^2 c^2}{L^2} T = 0, \quad T(0) = 0.$$

- ۱۴ در مثال ۱-۲-۳ ضرایب b را به دست آورید.
- ۱۵ (الف) نشان دهید ثابت c در معادله $(4-2-4)$ دارای بعد سرعت است.
- (ب) بعد E در معادله $(3-2-4)$ و بعد G در معادله $(5-2-4)$ را به دست آورید.

- ۱۶- اگر شرایط اولیه مسئله مثال ۳-۲-۴-۱ به صورت

$$u_t(x, y, 0) = g(x, y), \quad u(x, y, 0) = 0,$$

باشند، جواب $u(x, y, t)$ چیست؟

- ۱۷- با استفاده از اصل برهمنهی، مسئله مثال ۳-۲-۴-۱ را حل کنید در صورتی که شرایط اولیه

$$\text{به صورت } u_t(x, y) = g(x, y), \quad u(x, y, 0) = f(x, y) \text{ باشند.}$$

- ۱۸- الف) با مراجعه به تمرین ۵، پیدا کنید

$$u_t\left(\frac{a}{2}, \frac{b}{2}, t\right).$$

ب) نتیجه قسمت (الف) را از نظر فیزیکی تعبیر نماید.

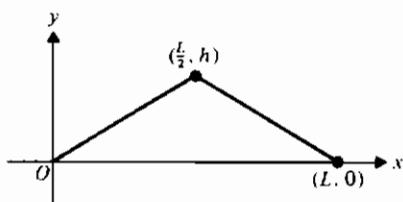
- ۱۹- مثال ۳-۲-۴ را حل کنید در صورتی که $u_t(x, t) = k$ ، مقداری ثابت باشد و بقیه شرایط تغییر نکنند.

- ۲۰- معادله تار مرتعش را برای حالت تار کشیده شده طول L حل کنید، یعنی، برای شرایط اولیه

$$u(x, 0) = \begin{cases} \frac{2h}{L}x, & 0 \leq x \leq \frac{L}{2}, \\ \frac{2h}{L}(L-x), & \frac{L}{2} \leq x \leq L, \end{cases}$$

$$u_t(x, 0) = 0.$$

(شکل ۳-۲-۴ را ملاحظه کنید)

شکل ۳-۲-۴

۳-۴ معادله انتشار

مسئلی کلاسیک از یک معادله دیفرانسیل با مشتق‌های جزئی مرتبه دوم از نوع سهمی

معادله انتشار است . این معادله به صورت زیر است

$$u_t = k \nabla^2 u, \quad (1-3-4)$$

که ∇^2 عملگر لاپلاسی است

$$\frac{\partial^2}{\partial x^2} + \frac{\partial^2}{\partial y^2} + \frac{\partial^2}{\partial z^2}.$$

این عملگر را در اینجا در سه بعد و در مختصات قائم نشان می دهیم .

چون گرمای را می توان به عنوان یک «سیال» درون ماده در نظر گرفت ، معادله انتشار ، نقشی مهم در مسائل رسانایی گرمایی دارد . در این کاربرد «دما را در یک جسم نشان می دهد ، و ثابت که آن را پختندگی گرمایی می نامند ، به صورت

$$k = \frac{K}{\sigma\rho},$$

تعريف می شود ، که در آن K رسانندگی گرمایی ، σ گرمای ویژه ، و ρ چگالی (جرم واحد حجم) است . گاهی k را برابر با یک انتخاب می کنیم ، چون این مقدار خاص را می توان با تغییری در مقیاس Δ به دست آورد . (تمرین ۱ را ملاحظه کنید)

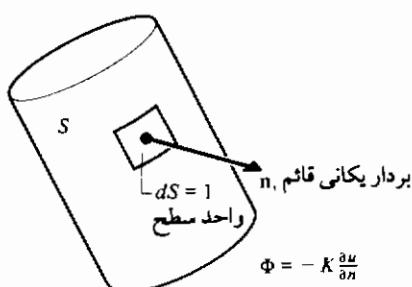
فرض کنید Δ روبه هموار یک جسم توپر باشد . فرض کنید گرمای به وسیله رسانایی درون جسم منتقل می شود و از نواحی با دمای بالاتر به نواحی با دمای پایینتر «جریان» می یابد . در یک نقطه از روبه Δ ، شار گرمای ، Φ ، رامقدار گرمایی تعريف می کنیم که از واحد سطح ، در واحد زمان در آن نقطه از Δ عبور می کند . شار Φ متناسب با مشتق سویی دمای u در جهت قائم بر Δ است ، یعنی ،

$$\Phi = -K \frac{\partial u}{\partial n}, \quad (2-3-4)$$

که ثابت تناسب K ، که مثبت است ، رسانندگی گرمایی و آهنگ تغییر دما در امتداد قائم خارجی است (شکل ۱-۳-۴) . واحد شار در سیستم متريک عبارت است از $\text{cal/cm}^2/\text{sec}$.

اگر انتقال حرارت بين جسم و محیط اطراف باشد ، در آن صورت قانون سرد شدن نيوتن بيان می کند که شار ، متناسب با تفاضل دما بين جسم و محیط اطراف است . به کاربردن کلمه «سرد شدن» نشان می دهد که دمای جسم بالاتر از دمای محیط است ، اما عکس این هم ممکن است درست باشد .

در مثالهای ۱-۳-۴، ۲-۳-۴ و ۳-۳-۴ تشریح خواهیم نمود که چگونه می‌توان با شرایط مرزی گوناگون مواجه شد. در این مثالها تبعه باریکی را در نظر می‌گیریم که چنان عایق شده که رسانایی گرما فقط در امتداد محور x است. پس با معادله یک بعدی حرارت در مختصات قائم سروکار خواهیم داشت. معادله حرارت برای یک تبعه نیمه نامتناهی نیز که لبه‌های آن در دمای ثابت نگاه داشته می‌شوند یا این که عایق شده اند به کار می‌رود.

شکل ۱-۳-۴ شار

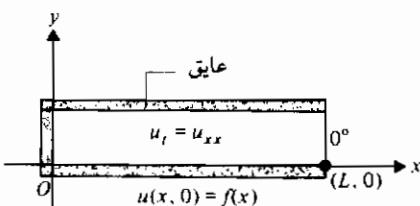
مثال ۱-۳-۴ مسئله زیر را حل کنید

$$u_t = u_{xx}, \quad 0 < x < L, \quad t > 0; \quad \text{معادله:}$$

$$\begin{cases} -u_x(0, t) = 0, \\ u(L, t) = 0, \end{cases} \quad t > 0; \quad \text{شرط مرزی:}$$

$$u(x, 0) = f(x), \quad 0 < x < L. \quad \text{شرط اولیه:}$$

این مسئله رسانایی گرما در میله‌ای است که انتهای چپ آن کاملاً عایق شده، انتهای راست آن در دمای صفر قرار دارد و در طول میله یک توزیع دمای اولیه که با $f(x)$ تعریف شده، وجود دارد. (شکل ۲-۳-۴ را ملاحظه کنید)

شکل ۲-۳-۴

حل : از روش جداسازی متغیرها استفاده می کنیم . قرار می دهیم $u(x, t) = X(x)T(t)$ و آن را در معادله با مشتقات جزئی جایگزین می کنیم . در این صورت داریم

$$X(x)T'(t) = X''(x)T(t)$$

و با تقسیم بر $X(x)T(t)$ ، به دست می آوریم

$$\frac{T'(t)}{T(t)} = \frac{X''(x)}{X(x)} = -\lambda^2$$

مسئله مقدار مرزی بر حسب X چنین است

$$X'' + \lambda^2 X = 0, \quad X'(0) = 0, \quad X(L) = 0,$$

و جوابهای آن عبارتند از

$$X_n(x) = \cos \frac{(2n-1)\pi}{L} x, \quad n = 1, 2, \dots.$$

چون معادله

$$T'_n(t) + \frac{(2n-1)^2\pi^2}{4L^2} T_n(t) = 0$$

جوابهایی به صورت

$$T_n(t) = \exp \left(\frac{-\pi^2(2n-1)^2}{4L^2} t \right),$$

دارد، پس برای (x, t) ترکیب خطی زیر را در نظر می گیریم

$$u(x, t) = \sum_{n=1}^{\infty} a_{2n-1} \exp \left(\frac{-\pi^2(2n-1)^2}{4L^2} t \right) \cos \frac{(2n-1)\pi}{2L} x. \quad (3-3-4)$$

حال با استفاده از شرط اولیه داریم

$$\sum_{n=1}^{\infty} a_{2n-1} \cos \frac{(2n-1)\pi}{2L} x = f(x).$$

اگر $f(x)$ شرایط لازم را داشته باشد، آن گاه می توان آن را به صورت یک سری فوریه کسینوسی بسط داد و بنابراین

$$a_{2n-1} = \frac{2}{L} \int_0^L f(s) \cos \frac{(2n-1)\pi}{2L} s ds, \quad n = 1, 2, \dots. \quad (4-3-4)$$

جواب نهایی با $(4-3-3)$ داده می شود که با a_{2n-1} تعریف می شود.

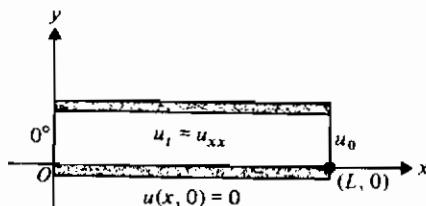
مثال بعدی تشریح خواهد نمود که چگونه یک شرط مرزی تاهمگن را می توان همگن کرد.

مثال ۴-۳-۲ مسأله زیر را حل کنید (شکل ۴-۳-۴ را ملاحظه کنید)

$$u_t = u_{xx}, \quad 0 < x < L, \quad t > 0; \quad \text{معادله:}$$

$$\left. \begin{array}{l} u(0, t) = 0, \\ u(L, t) = u_0, \end{array} \right\} \quad \text{ثابت} \quad t > 0; \quad \text{شرط مرزی:}$$

$$u(x, 0) = 0, \quad 0 < x < L. \quad \text{شرط اولیه:}$$

شکل ۴-۳-۴

حل: در اینجا روش جداسازی متغیرها کاربرد ندارد، زیرا به جواب بدیهی منجر خواهد شد.
(تمرین ۶) ولی اگر از یک تعویض متغیر استفاده کنیم، مشکل را می توان برطرف کرد.
بنابراین، فرض کنید

$$u(x, t) = U(x, t) + \phi(x),$$

در این صورت مسأله به صورت زیر در می آید

$$U_t = U_{xx} + \phi''(x), \quad 0 < x < L, \quad t > 0; \quad \text{معادله:}$$

$$\left. \begin{array}{l} U(0, t) + \phi(0) = 0, \\ U(L, t) + \phi(L) = u_0, \end{array} \right\} \quad t > 0; \quad \text{شرط مرزی:}$$

$$U(x, 0) + \phi(x) = 0, \quad 0 < x < L. \quad \text{شرط اولیه:}$$

حال اگر $\phi(x)$ را طوری انتخاب کنیم که

$$\phi''(x) = 0, \quad \phi(0) = 0, \quad \phi(L) = u_0, \quad (5-3-4)$$

آن گاه معادله حاصل بر حسب $(t, x) u$ را می‌توان با روش جداسازی متغیرها حل نمود. جزئیات به عنوان تمرین واگذار می‌شود (تمرینهای ۷ و ۸ را ملاحظه کنید).

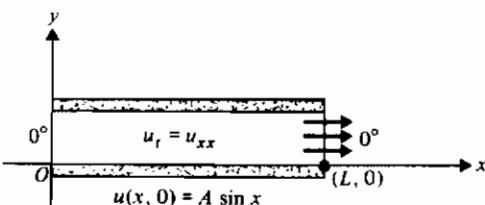
شیوه‌ای که در حل مسئله مثال ۴-۳-۲ به کار رفت، تشریح روشن توانمند در ریاضیات است، یعنی، تبدیل و ساده کردن مسئله به صورتی که جواب آن معلوم باشد. مثالهای دیگر کاربرد این شیوه در محاسبه انگرالهای است که از جانشانی استفاده می‌شود و یا در معادلات دیفرانسیل معمولی که دسته معینی از معادلات مرتبه دوم به معادلات مرتبه اول تبدیل می‌شوند تمرینهای ۱۹ و ۲۰ را نیز ملاحظه کنید.

دقت کنید که مثال ۴-۳-۲ را می‌توان به طریق زیر نیز مورد بررسی قرار داد. یک انتهای میله را در دمای صفر ثابت نگاه داشته، و انتهای دیگر آن در دمای ثابت u_0 . دمای اولیه تمام میله برابر صفر است. از نظر فیزیکی آشکار است که وقتی $x \rightarrow \infty$ ، دمای $(x) u$ برای $L < x < 0$ به سمت $L/x u_0$ میل خواهد کرد. ولی این بیان دیگری است برای آن که $L/x u_0$ جواب حالت پایایی (مستقل از زمان t) مسئله است. این مسئله را می‌توان به صورت زیر بیان کرد

$$u''(x) = 0, \quad u(0) = 0, \quad u(L) = u_0.$$

پس تابع $(x) \phi$ در (۴-۳-۵) جواب حالت پایایی مسئله است. وقتی این جواب به جواب گلدا اضافه شود نتیجه جواب نهایی است که در تمرین ۸ به دست آمده است.

مسئله ۴-۳-۴ یک میله استوانه‌ای به طول L در ابتداد دارای دمای $A \sin x$ ($A > 0$) است، انتهای چپ آن در دمای صفر نگاه داشته شده و گرما از انتهای راست آن به محیط خارج که دمای آن صفر است مستقل می‌شود (شکل ۴-۳-۴). $(x, t) u$ را پیدا کنید.

شکل ۴-۳-۴

حل : در اینجا مسئله را می‌توانیم به صورت زیر بیان کنیم

$$\begin{aligned} u_t &= u_{xx}, \quad 0 < x < L, \quad t > 0; \\ u(0, t) &= 0, \\ u_x(L, t) &= hu(L, t), \quad h > 0, \\ u(x, 0) &= A \sin x, \quad 0 < x < L. \end{aligned}$$

با جداسازی متغیرها داریم

$$\frac{X''}{X} = \frac{T'}{T} = -\lambda^2,$$

بنابراین

$$X(x) = c_1 \cos \lambda x + c_2 \sin \lambda x.$$

$$\begin{aligned} \text{از اوکین شرط مرزی نتیجه می شود که } c_1 &= 0, \quad \text{واز شرط دوم نتیجه می شود} \\ \tan \lambda L &= \lambda/h. \end{aligned} \quad (6-3-4)$$

پس یک جواب را می توان به صورت زیر نوشت

$$u(x, t) = c_2 e^{-\lambda^2 t} \sin \lambda x$$

و اگر شرط اوکیه را به کار ببریم، داریم

$$u(x, 0) = c_2 \sin \lambda x = A \sin x,$$

که این شرط با انتخاب $\lambda = A$ و $c_2 = 1$ برآورده می شود. پس جواب نهایی چنین است

$$u(x, t) = A e^{-t} \sin x \quad (7-3-4)$$

تحقيق این که تابع فوق جواب مسئله است به عنوان تمرین واگذار می شود. (تمرین ۱۰ را ملاحظه کنید)

واضح است که شکل شرط اوکیه در آخرین مثال یافتن جواب (7-3-4) را تا حد زیادی ساده کرده است. اگر شرط اوکیه تابع دیگری باشد، شاید نتوانیم آن را به صورت یک سری نامتناهی از توابع متعامد یکه بنویسیم، زیرا ممکن است چنین توابعی در دسترس نباشند. این حالت را در بخش ۵-۵ بررسی خواهیم نمود.

این بخش را با معرفی معادله یک بعدی طول عمر فرمی^{*} برای انتشار نوترون در محیطی نظری گرافیت به پایان می برمی این معادله به صورت زیر است

* Enrico Fermi (۱۹۰۱-۱۹۵۴) فیزیک دان ایتالیایی که سرپرستی ساخت اوکین راکتور اتمی را به عهده داشته است.

$$\frac{\partial^2 q(x, \tau)}{\partial x^2} = \frac{\partial q(x, \tau)}{\partial \tau}.$$

در اینجا نمایانگر تعداد نوترونهایی است که «کند» می‌شوند، یعنی انرژی آنها از سطحی معین در ثانیه در واحد حجم پایینتر آمده است. طول عمر فرمی، τ ، معیاری برای انرژی از دست رفته است.

تمرینهای ۴-۳

- ۱ نشان دهد تغییری در مقیاس زمانی به صورت $u = k\tau$ معادله انتشار (۱-۳-۴) را به شکل زیر تبدیل می‌کند

$$u_t = \nabla^2 u.$$

- ۲ در مثال ۳-۳-۱ نشان دهد:

الف) انتخاب $\lambda = 0$ به جواب بدیهی متنه می‌شود؛

ب) انتخاب $\lambda^2 + \lambda^2$ برای ثابت جداسازی به جواب بدیهی متنه می‌شود.

- ۳ مقادیر ویژه و توابع ویژه در مسأله زیر را باید

$$X'' + \lambda^2 X = 0, \quad X'(0) = 0, \quad X(L) = 0.$$

- ۴ توضیح دهد چرا جمله شامل a_0 در جواب مثال ۳-۳-۱ وجود ندارد.

- ۵ بطور کامل نشان دهد جواب مثال ۳-۳-۱ در معادله صدق می‌کند.

- ۶ روش جداسازی متغیرها را برای مسأله مثال ۳-۴ به کار برد و نشان دهد که نتیجه،

- جواب بدیهی است (راهنمایی: مسأله را بر حسب $T(t)$ بررسی کنید)

- ۷ نشان دهد جواب معادله (۳-۴-۵) عبارت است از

$$\phi(x) = \frac{u_0}{L}x.$$

- ۸ با استفاده از نتیجه تمرین ۷، مسأله مثال ۳-۴-۲ را حل کنید.

- ۹ در مثال ۳-۳-۳ نشان دهد:

الف) $\lambda = 0$ به جواب بدیهی منجر می‌شود؛

ب) ثابت جداسازی $\lambda^2 + \lambda^2$ به جواب بدیهی منجر می‌شود [راهنمایی: نشان دهد

$$f(\lambda) = \tanh \lambda L - (\lambda/h)^2$$

صفراست اما با بررسی $(\lambda)^2$ نشان دهد به ازای

هیچ مقدار دیگری صفر نمی شود.]

- ۱۰- نتیجه داده شده در معادله (۴-۳-۷) را تحقیق کنید.
- ۱۱- مسأله زیر را حل کنید.

$$u_t = u_{xx}, \quad 0 < x < L, \quad t > 0; \quad \text{معادله:}$$

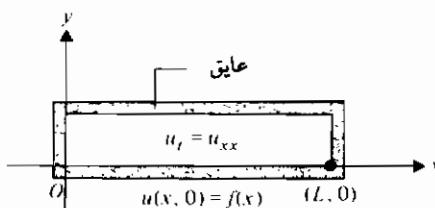
$$\left. \begin{array}{l} u_x(L, t) = 0, \\ u(0, t) = 0, \end{array} \right\} \quad t > 0; \quad \text{شرط مرزی:}$$

$$u(x, 0) = f(x), \quad 0 < x < L. \quad \text{شرط اولیه:}$$

- ۱۲- مسأله تمرین ۱۱ را در حالت زیر حل کنید

$$f(x) = \begin{cases} 0, & 0 \leq x < \frac{L}{2}, \\ L - x, & \frac{L}{2} \leq x \leq L. \end{cases}$$

- ۱۳- دو انتهای یک میله استوانه‌ای نازک به طول L کاملاً عایق شده و توزیع دمای اوکیه در آن با $f(x)$ داده می‌شود. (شکل ۴-۳-۵ را ملاحظه کنید) دمای را در هر نقطه میله و در هر زمان، بیابید.

شکل ۴-۳-۴

- ۱۴- اگر گرمابطور یکنواخت در سراسر یک تیغه نیمه ناستاهی به عرض L با آهنگ ثابت C تولید شود، معادله گرمای در یک بعد به شکل زیر است

$$u_t = u_{xx} + C, \quad C > 0.$$

این معادله را با فرض آن که لبه‌های $x = 0$ و $x = L$ تیغه در دمای صفر نگاه داشته شود، سطح تیغه عایق شود، و توزیع دمای اوکیه $f(x)$ باشد، حل کنید. (راهنمایی: از تعویض متغیر $u(x, t) = U(x, t) + \phi(x)$ استفاده کنید)

- ۱۵ - در تمرین ۱۴ قرار دهید $0 = f(x)$ و جواب را به دست آورید. (توجه : این مسأله ساده شده مسأله‌ای است که در ساخت تخته چندلایی پیش می‌آید که در آن حرارت توسط بسامد بالا تأمین می‌شود)
- ۱۶ - مسأله زیر را حل کنید.

$$\begin{aligned} u_t &= u_{xx}, \quad 0 < x < 2, \quad t > 0; & \text{معادله:} \\ u_x(0, t) &= 0, \\ u(2, t) &= 0, \quad t > 0; & \text{شرایط مرزی:} \\ u(x, 0) &= ax, \quad a > 0, \quad 0 < x < 2. & \text{شرط اولیه:} \end{aligned}$$

- ۱۷ - مسأله زیر را حل کنید.

$$\begin{aligned} u_t &= u_{xx}, \quad 0 < x < 1, \quad t > 0; & \text{معادله:} \\ u(0, t) &= 0, \\ u_x(1, t) &= 0, \quad t > 0; & \text{شرایط مرزی:} \\ u(x, 0) &= u_0 x, \quad u_0 > 0, \quad 0 < x < 1. & \text{شرط اولیه:} \end{aligned}$$

- ۱۸ - اگر $f(x)$ در مثال ۴-۳-۱ به صورت

$$f(x) = \begin{cases} 0, & 0 \leq x < \frac{L}{2}, \\ L, & \frac{L}{2} \leq x \leq L, \end{cases}$$

تعريف شود، نتیجه زیر را به دست آورید

$$\begin{aligned} u(x, t) &= \frac{2L}{\pi} \left(\exp\left(\frac{-\pi^2 t}{4L^2}\right) (2 - \sqrt{2}) \cos\left(\frac{\pi x}{2L}\right) \right. \\ &\quad - \exp\left(\frac{-3\pi^2 t}{4L^2}\right) \left(\frac{2 + \sqrt{2}}{3}\right) \cos\left(\frac{3\pi x}{2L}\right) \\ &\quad \left. + \exp\left(\frac{-5\pi^2 t}{4L^2}\right) \left(\frac{2 + \sqrt{2}}{5}\right) \cos\left(\frac{5\pi x}{2L}\right) + \dots \right). \end{aligned}$$

- ۱۹ - وجوده $x = 0$ ، $y = 0$ ، $x = a$ ، $y = b$ یک متوازی السطوح توپُر نیمه نامتناهی در دمای صفر نگاه داشته می‌شود و توزیع دمای اوّلیه بر روی وجه پایین با (x, y) داده می‌شود. دمای در درون این جسم در هر لحظه بیابید. (راهنمایی : با مثال ۴-۱-۱ مقایسه کنید)

-۲۰ اطراف یک میله به طول واحد کاملاً عایق شده بطوری که رسانایی گرمامی تواند فقط در جهت x ها باشد. انتهای چپ در دمای صفر نگاه داشته شده و انتهای راست عایق شده است. اگر دما اوکیه با تابع ax^2 ثابت مثبت داده شود، دما را در میله در هر لحظه؛ بباید. (راهنمایی: تمرین ۱۷ را ملاحظه کنید).

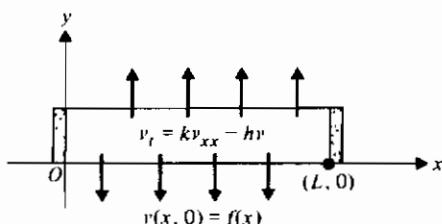
-۲۱ دو انتهای یک میله به طول L عایق شده و توزیع دمای اوکیه در آن با $v(x)$ داده می شود. اگر یک انتقال گرمای خطی بین سطح میله و محیط اطراف آن وجود داشته باشد، آن گاه معادله زیر به کار می رود

$$v_t(x, t) = kv_{xx}(x, t) - hv(x, t),$$

که در آن h یک ثابت مثبت است. (شکل ۴-۳-۶). با استفاده از جایگزینی

$$v(x, t) = \exp(-ht) u(x, t),$$

این معادله را به شکلی که قبلاً حل شده است، ساده کنید (با مثال ۱۳ مقایسه کنید).

شکل ۴-۳-۶

-۲۲ تمرین ۲۱ را حل کنید با شرط آن که دو انتهای میله به جای عایق شدن در دمای صفر نگاه داشته شوند.

۴-۴ روش‌های تبدیل

هر وقت لازم باشد که یک مسئله مقدار مرزی را روی یک حوزه نامتناهی یا نیمه نامتناهی حل کنیم، روش‌های تبدیل مناسب هستند. در بخش ۳-۳ و ۴-۳ چند مثال با استفاده از تبدیل فوریه ارائه کردیم. در این بخش مثالهای بیشتری با استفاده از هر دو روش تبدیل فوریه و تبدیل لاپلاس ارائه می کنیم.

مثال ۴-۴-۱ تابع همساز کران دار $v(x, y)$ را در نوار نیمه نامتناهی $0 < x < c$ ، $y > 0$ چنان

بیابید که در شرایط زیر صدق کند

$$v(0, y) = 0 \quad (\text{الف})$$

$$v(x, 0) = 0 \quad (\text{ب})$$

$$v(c, y) = f(y) \quad (\text{پ})$$

این مسئله را از نظر فیزیکی تفسیر نماید.

حل : معادله لاپلاس

$$v_{xx} + v_{yy} = 0, \quad 0 < x < c, \quad y > 0$$

باید حل شود.

از تبدیل فوریه کسینوسی استفاده می کنیم و با توجه به شرط (ب)، متغیر y را تبدیل

می کنیم . پس (به معادله ۴-۳-۴ مراجعه کنید)

$$\frac{d^2 \bar{v}(x, \alpha)}{dx^2} - \alpha^2 \bar{v}(x, \alpha) = 0$$

$$(a') \quad \bar{v}(0, \alpha) = 0, \quad (c') \quad \frac{d\bar{v}(c, \alpha)}{dx} = \bar{f}(x),$$

که

$$\bar{f}(x) = \int_0^x f(y) \cos \alpha y \, dy.$$

جواب عمومی معادله دیفرانسیل معمولی مرتبه دوم عبارت است از

$$v(x, \alpha) = c_1(\alpha) \cosh(\alpha x) + c_2(\alpha) \sinh(\alpha x),$$

که با توجه به شرط (الف)، $c_1(\alpha) = 0$ و با توجه به شرط (پ)،

$$c_2(\alpha) = \frac{\bar{f}(x)}{\alpha \cosh(\alpha c)}$$

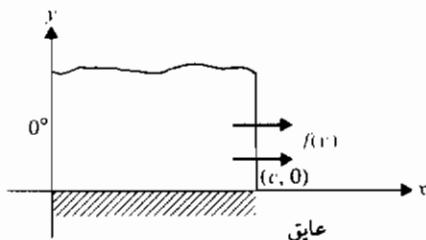
بنابراین

$$\bar{v}(x, \alpha) = \frac{\bar{f}(\alpha) \sinh(\alpha x)}{\alpha \cosh(\alpha c)}$$

و تبدیل وارون چنین است

$$\begin{aligned} v(x, y) &= \frac{2}{\pi} \int_0^{\infty} \frac{\bar{f}(\alpha) \sinh(\alpha x)}{\alpha \cosh(\alpha c)} \cos(xy) d\alpha \\ &= \frac{2}{\pi} \int_0^{\infty} \frac{\sinh(\alpha x) \cos(xy)}{\alpha \cosh(\alpha c)} d\alpha \int_0^{\infty} f(s) \cos(as) ds. \end{aligned}$$

با مراجعه به شکل ۱-۴-۴، می‌توانیم مسئله را به عنوان یافتن دمای حالت پایا در یک تیغه نیمه نامتناهی به عرض c تعبیر کنیم، با این شرط که لبه چپ تیغه در دمای صفر نگاه داشته شده، لبه پایین آن کاملاً عایق شده و شار در امتداد لبه راست برابر تابع مفروض $f(v)$ است.

شکل ۱-۴-۴

در مثال بعدی از تبدیل فوریه سینوسی استفاده می‌کنیم.

مثال ۲-۴-۴ مسئله زیر را حل کنید (شکل ۲-۴-۴).

$$u_t = u_{xx}, \quad x > 0, \quad t > 0;$$

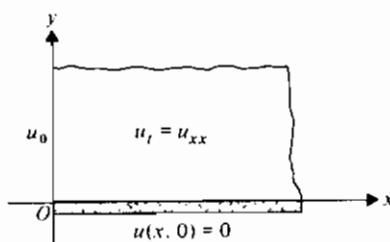
معادله:

$$u(0, t) = u_0, \quad t > 0;$$

شرایط مرزی:

$$u(x, 0) = 0, \quad x > 0.$$

شرط اولیه:

شکل ۲-۴-۴

حل : با استفاده از تبدیل فوریه سینوسی، را تبدیل می کنیم . پس (به معادله ۳-۴-۲ مراجعه کنید)

$$\frac{d\bar{u}(\alpha, t)}{dt} = \alpha u_0 - x^2 \bar{u}(\alpha, t)$$

و جواب این معادله دیفرانسیل معمولی ، ناهمگن ، مرتبه اوّل با استفاده از شرط اوّلیه $\bar{u}(\alpha, 0) = 0$ به صورت زیر است (تمرین ۳)

$$\bar{u}(\alpha, t) = \frac{u_0}{\alpha} (1 - \exp(-\alpha^2 t)),$$

تبدیل فوریه سینوسی وارون $(\bar{u}(\alpha, t))$ عبارت است از

$$u(x, t) = \frac{2u_0}{\pi} \int_0^\infty (1 - \exp(-\alpha^2 t)) \sin \alpha x \frac{d\alpha}{\alpha}.$$

اما بنابر تمرین ۸ در بخش ۳-۴ داریم

$$\int_0^\infty \frac{\sin \alpha x d\alpha}{\alpha} = \frac{\pi}{2} \quad \text{if } x > 0.$$

بنابراین

$$u(x, t) = u_0 - \frac{2u_0}{\pi} \int_0^\infty \exp(-x^2 t) \sin \alpha x \frac{d\alpha}{\alpha}$$

و با استفاده از این که

$$\frac{\sin \alpha x}{\alpha} = \int_0^x \cos \alpha s ds,$$

داریم

$$\begin{aligned} u(x, t) &= u_0 - \frac{2u_0}{\pi} \int_0^x \exp(-\alpha^2 t) d\alpha \int_0^x \cos \alpha s ds \\ &= u_0 - \frac{2u_0}{\pi} \int_0^x ds \int_0^x \exp(-\alpha^2 t) \cos \alpha s d\alpha. \end{aligned}$$

انتگرال نسبت به α در جدولهای انتگرالهای معین وجود دارد ، بنابراین

$$u(x, t) = u_0 - \frac{u_0}{\sqrt{\pi}} \int_0^x \frac{\exp(-s^2/4t)}{\sqrt{t}} ds.$$

حال با استفاده از جانشانی $s^2/4t = v^2$ نتیجه به صورت زیر در می آید

$$\begin{aligned} u(x, t) &= u_0 - \frac{2u_0}{\sqrt{\pi}} \int_0^{x/2\sqrt{t}} \exp(-v^2) dv \\ &= u_0 - u_0 \operatorname{erf}(x/2\sqrt{t}) \\ &= u_0(1 - \operatorname{erf}(x/2\sqrt{t})) \\ &= u_0 \operatorname{erfc}\left(\frac{x}{2\sqrt{t}}\right), \end{aligned}$$

که در آن $\operatorname{erfc} x$ ، متّم تابع خطأ، به صورت زیر تعریف می شود

$$\operatorname{erfc} x = 1 - \operatorname{erf} x = \frac{2}{\sqrt{\pi}} \int_x^\infty e^{-s^2} ds,$$

وتابع خطأ، $\operatorname{erf} x$ به شکل زیر تعریف می شود (تمرین ۱۲ در بخش ۴-۳ را ملاحظه کنید)

$$\operatorname{erf} x = \frac{2}{\sqrt{\pi}} \int_0^x e^{-s^2} ds. \quad ■$$

مسئله مثال ۴-۲-۴ را دوباره حل می کنیم، این بار از تبدیل لاپلاس استفاده می کنیم .
می دانیم که تبدیل لاپلاس $(t) u$ عبارت است از

$$U(s) = \int_0^\infty e^{-st} u(t) dt, \quad s > 0.$$

بنابراین

$$\begin{aligned} \int_0^\infty e^{-st} \frac{\partial u(x, t)}{\partial t} dt &= e^{-st} u(x, t) \Big|_0^\infty + s \int_0^\infty e^{-st} u(x, t) dt \\ &= s U(x, s), \end{aligned}$$

با توجه به این که $u(x, 0) = 0$ ، معادله با مشتقهای جزئی $u_{xx} = u$ پس از تبدیل به صورت زیر در می آید

$$\frac{d^2 U(x, s)}{dx^2} - s U(x, s) = 0$$

و

$$U(0, s) = \int_0^\infty e^{-st} u_0 dt = \frac{u_0}{s}.$$

حال جواب این معادله دیفرانسیل معمولی، همگن، مرتبه دوم چنین است

$$U(x, s) = c_1(s)e^{\sqrt{s}x} + c_2(s)e^{-\sqrt{s}x}.$$

مقدار c_1 را صفر اختیار می کنیم، چون در این صورت $U(x, s)$ برای $x > 0$ کران دار باقی خواهد ماند و با به کار بردن شرط $U(0, s) = u_0/s$ ، داریم

$$U(x, s) = \frac{u_0}{s} e^{-\sqrt{s}x}.$$

با استفاده از جدول تبدیلات لاپلاس، جدول ۱ ، مانند قبل خواهیم داشت

$$u(x, t) = u_0 \operatorname{erfc}(x/2\sqrt{t})$$

مثال آخری اثر شرط مرزی ناهمگن را تشریح می کند. چنین شرطی در تبدیل به یک معادله دیفرانسیل ناهمگن منجر می شود. در بخش ۳-۴ روشن دیگری را در مواجه شدن با شرط مرزی ناهمگن ارائه نمودیم. (مثال ۴-۳-۴ را ملاحظه کنید). مثال زیر نشان می دهد که چگونه از تبدیل لاپلاس می توان بعضی از مسائل با شرط مرزی ناهمگن را بسادگی حل کرد.

مثال ۴-۴-۳ مسئله مقدار مرزی زیر را با استفاده از تبدیل لاپلاس حل کنید (شکل ۴-۴-۳).

$$u_t = u_{xx}, \quad 0 < x < d, \quad t > 0;$$

$$\left. \begin{array}{l} u(0, t) = a, \\ u(d, t) = a, \end{array} \right\} \quad t > 0;$$

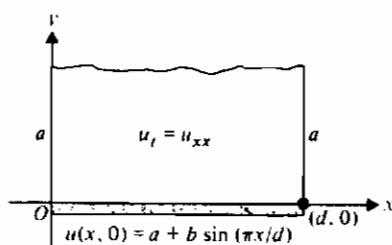
$$u(x, 0) = a + b \sin\left(\frac{\pi}{d}x\right), \quad 0 < x < d,$$

معادله :

شرط مرزی :

شرط اولیه :

که a و b ثابتند.

شکل ۴-۴-۴

حل : با تبدیل معادله و شرایط مرزی مسأله زیر نتیجه می شود

$$\frac{d^2 U(x, s)}{dx^2} - s U(x, s) = -a - b \sin\left(\frac{\pi}{d} x\right),$$

$$U(0, s) = \frac{a}{s},$$

$$U(d, s) = \frac{a}{s}.$$

این یک معادله دیفرانسیل معمولی با جواب متمم زیر است :

$$U_c(x, s) = c_1(s)e^{\sqrt{s}x} + c_2(s)e^{-\sqrt{s}x}.$$

می توان یک جواب خصوصی به شکل

$$U_p(x, s) = \frac{a}{s} + \frac{bd^2}{d^2s + \pi^2} \sin\left(\frac{\pi}{d} x\right).$$

با روش ضرایب نامعین برای معادله به دست آورد . مجموع $U_c(x, s)$ و $U_p(x, s)$ جواب عمومی است ، و با محاسبه $c_1(s)$ و $c_2(s)$ به کمک $c_1(s) = U(0, s) = a/s$ ، $c_2(s) = U(d, s) = a/s$ ، داریم

$$U(x, s) = \frac{a}{s} + \frac{bd^2}{d^2s + \pi^2} \sin\left(\frac{\pi}{d} x\right).$$

در یافتن تبدیل وارون ، توجه داریم که $\sin(\pi x/d)$ را می توان ثابت در نظر گرفت . در این صورت

$$u(x, t) = a + b \sin\left(\frac{\pi}{d} x\right) \exp(-\pi^2 t/d^2).$$

جزئیات مسأله به عنوان تمرین واگذار می شود . (تمرین ۵ را ملاحظه کنید)

مثال ۴-۴ مسأله زیر را با استفاده از تبدیل لاپلاس حل کنید .

$$u_{tt} = u_{xx}, \quad 0 < x < c, \quad t > 0;$$

$$\begin{cases} u(0, t) = 0, \\ u(c, t) = 0, \end{cases} \quad t > 0;$$

معادله :

شرط مرزی :

$$\left. \begin{array}{l} u(x, 0) = b \sin\left(\frac{\pi}{c}x\right), \\ u_t(x, 0) = -b \sin\left(\frac{\pi}{c}x\right), \end{array} \right\} \quad 0 < x < c.$$

شرایط اولیه :

حل : با تبدیل معادله و شرایط مرزی نتیجه می شود

$$\frac{d^2 U(x, s)}{dx^2} = s^2 U(x, s) - bs \sin\left(\frac{\pi}{c}x\right) + b \sin\left(\frac{\pi}{c}x\right),$$

$$U(0, s) = U(c, s) = 0,$$

جواب این مسأله به صورت زیر است (تمرین ۷)

$$U(x, s) = \frac{c^2 b(s-1)}{c^2 s^2 + \pi^2} \sin\left(\frac{\pi}{c}x\right).$$

بنابراین

$$u(x, t) = b \sin\left(\frac{\pi}{c}x\right) \left(\cos\left(\frac{\pi}{c}t\right) - \frac{c}{\pi} \sin\left(\frac{\pi}{c}t\right) \right). \quad \blacksquare$$

در مثال بعدی شرایط مثال ۴-۴-۴ را ساده خواهیم نمود و نشان می دهیم که ، علی رغم این ساده سازی ، حل مسأله با روش تبدیل لاپلاس سخت است .

مثال ۴-۴-۵ مسأله زیر را با استفاده از تبدیل لاپلاس حل کنید (شکل ۴-۴-۴) .

$$u_t = u_{xx}, \quad 0 < x < 1, \quad t > 0; \quad \text{معادله :}$$

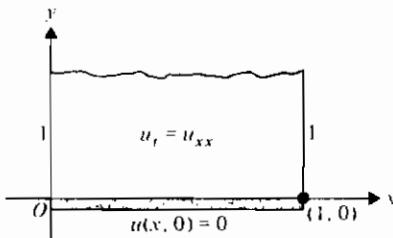
$$\left. \begin{array}{l} u(0, t) = 1, \\ u(1, t) = 1, \end{array} \right\} \quad t > 0; \quad \text{شرط مرزی :}$$

$$u(x, 0) = 0, \quad 0 < x < 1. \quad \text{شرط اولیه :}$$

مسأله تبدیل شده عبارت است از

$$\frac{d^2 U(x, s)}{dx^2} = s U(x, s),$$

$$U(0, s) = \frac{1}{s}, \quad U(1, s) = \frac{1}{s},$$

شکل ۴-۴-۴

که ساده به نظر می‌رسد. ولی جواب آن (تمرین ۹) به صورت زیر است

$$\begin{aligned} U(x, s) &= \frac{1}{s} \cosh \sqrt{s}x + \frac{(1 - \cosh \sqrt{s}) \sinh \sqrt{s}x}{s \sinh \sqrt{s}} \\ &= \frac{\sinh \sqrt{s}x + \sinh \sqrt{s}(1-x)}{s \sinh \sqrt{s}}. \quad \blacksquare \end{aligned}$$

حتی با استفاده از جدولهای تبدیلات لاپلاس نسبه جامع که در دسترس باشد، نمی‌توان انتظار داشت تابع (s, x) در مثال ۴-۴-۵ یافت شود. آنچه در اینجا لازم است یک روش کلی برای به دست آوردن تبدیل لاپلاس وارون یک تابع است، همانند روشهای در بخش ۳-۳ برای به دست آوردن تبدیل فوریه وارون به کار بردیم. یافتن تبدیل لاپلاس وارون محاسبه با متغیرهای مختلف و در حالت خاص اتگرال گیری مسیری را شامل می‌شود. این مبحث را در بخش ۶-۵ خواهیم دید. ولی برای روش حل مسئله حاضر، تمرین ۱۰ را ملاحظه کنید.

تمرینهای ۴-۴

-۱ مثال ۴-۴-۱ را تفصیل حل کنید.

-۲ مثال ۴-۴-۱ را با فرض $e^{-tv} = f(v)$ حل کنید.

-۳ مسئله مقدار اولیه زیر را حل کنید

$$\frac{d\bar{u}(t)}{dt} + \alpha^2 \bar{u}(t) = \alpha u_0, \quad \bar{u}(0) = 0,$$

که α و u_0 ثابتند. (با مثال ۴-۴-۲ مقایسه کنید)

-۴ جزئیات لازم برای رسیدن به جواب مثال ۴-۴-۲ را بنویسید.

-۵ با فرض آن که

$$\frac{d^2 U(x, s)}{dx^2} - s U(x, s) = -a - b \sin\left(\frac{\pi}{d} x\right),$$

$$U(0, s) = U(d, s) = \frac{a}{s}.$$

الف) جواب متمم، $U(x, s)$ را به دست آورید.

ب) یک جواب خصوصی با روش ضرایب نامعین به دست آورید.

پ) جواب کامل زیر را به دست آورید.

$$U(x, s) = \frac{a}{s} + \frac{bd^2}{d^2 s + \pi^2} \sin\left(\frac{\pi}{d} x\right).$$

ت) تبدیل لاپلاس وارون تابع $U(x, s)$ در قسمت (پ) را بایابد.

-۶ نشان دهید جواب به دست آمده در مثال ۴-۴-۳ در معادله و شرایط آن صدق می کند.

-۷ مسئله مقدار مرزی زیر را حل کنید.

$$\frac{d^2 U(x, s)}{dx^2} - s^2 U(x, s) = b(1-s) \sin\frac{\pi}{c} x,$$

$$U(0, s) = U(c, s) = 0.$$

(با مثال ۴-۴-۴ مقایسه کنید)

-۸ تبدیل لاپلاس وارون تابع $U(x, s)$ در مثال ۴-۴-۴ را به دست آورید.

-۹ مسئله مقدار مرزی در مثال ۴-۴-۵ را برای یافتن $U(x, s)$ حل کنید.

-۱۰ در مسئله مثال ۴-۴-۵ جانتانی زیر را در نظر بگیرید

$$u(x, t) = U(x, t) + \phi(x).$$

سپس مسئله را با روش جداسازی متغیرها حل کنید.

-۱۱ مسئله زیر را با استفاده از تبدیل فوریه حل کنید (شکل ۴-۴-۵)

$$u_t = u_{xx}, \quad x > 0, \quad t > 0;$$

$$u_x(0, t) = u_0, \quad t > 0;$$

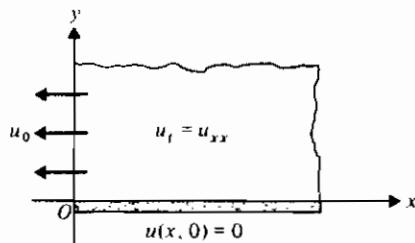
$$u(x, 0) = 0, \quad x > 0.$$

معادله:

شرط مرزی:

شرط اولیه:

این مسأله را از نظر فیزیکی تعبیر نماید.

شکل ۰-۴-۴

-۱۲ تمرین ۱۱ را با استفاده از تبدیل لاپلاس حل کنید.

-۱۳ (الف) تابع کران دار و همساز (x, y) را بر نوار نیمه نامتناهی $c > 0 < x < y > 0$ به دست آورید بطوری که در شرایط زیر صدق کند:

- i) $v(0, y) = 0$;
- ii) $v_y(x, 0) = 0$;
- iii) $v_x(c, y) = f(y)$.

ب) این مسأله را از نظر فیزیکی تعبیر نماید.

-۱۴ (الف) تابع کران دار و همساز (x, y) را بر نوار نیمه نامتناهی $b > 0 < x < y > 0$ به دست آورید بطوری که در شرایط زیر صدق کند:

- i) $v_y(x, 0) = 0$;
- ii) $v_x(0, y) = 0$;
- iii) $v(x, b) = f(x)$.

ب) این مسأله را از نظر فیزیکی تعبیر نماید.

-۱۵ مسأله زیر را با استفاده از تبدیل لاپلاس حل کنید

$$u_n = u_{xx} + \sin \frac{\pi x}{c} \sin \omega t, \quad 0 < x < c, \quad t > 0; \quad \text{معادله:}$$

$$u(0, t) = 0, \quad u(c, t) = 0, \quad t > 0; \quad \text{شرط مرزی:}$$

$$u(x, 0) = 0, \quad u_t(x, 0) = 0, \quad 0 < x < c. \quad \text{شرط اولیه:}$$

۱۶ - نشان دهید

$$\int_0^{\infty} \frac{\exp(-ax)}{\sqrt{x}} dx = \sqrt{\frac{\pi}{a}}, \quad a > 0.$$

۱۷ - الف) نمودار $\exp(-x^2) f(x)$ را رسم کنید .

ب) نمودار $x = \operatorname{erf} x = f(x)$. (راهنمایی : مقادیر $x = \operatorname{erf} x$ را در جدولها می توان یافت)

پ) نمودار $x = \operatorname{erfc} x = f(x)$ را رسم کنید .

ت) نمودار $u_0(x, t) = u_0 \operatorname{erfc}(x / 2\sqrt{t})$ را برای مقادیر مختلف t رسم کنید ؛

برای راحتی $u_0 = 1$ بگیرید .

۵-۴ مسائل اشترم - لیوویل

مسئله مقدار مرزی به شکل

$$\frac{d}{dx} \left(r(x) \frac{dy}{dx} \right) + (q(x) + \lambda w(x))y = 0, \quad (1-5-4)$$

$$a_1 y(a) + a_2 y'(a) = 0, \quad (2-5-4)$$

$$b_1 y(b) + b_2 y'(b) = 0,$$

یک دستگاه اشترم - لیوویل نامیده می شود به شرط این که ثابتها و توابع فوق دارای خواص معین باشند که بعداً توصیف خواهیم کرد . اشترم ریاضی دان سوئیسی و لیوویل ریاضی دان فرانسوی همراه با کشی همکار لیوویل شرایطی را بررسی کرده اند که تحت آنها یک تابع را می توان بر حسب یک سری از توابع متعامد بسط داد . مسئله اشترم - لیوویل عبارت است از یافتن مقادیر q و مقادیر نظری λ که در دستگاه صدق کنند . چون دستگاههایی که با معادلات (۱-۵-۴) و (۲-۵-۴) توصیف شده اند، کاربردهای گوناگون دارند، نظریه اشترم - لیوویل بسط و توسعه زیادی یافته است .

در معادله (۱-۵-۴) فرض می کنیم x تابعی حقیقی است که بربازه $a \leq x \leq b$ پیوسته و دارای مشتق پیوسته است . همچنین فرض می کنیم در همان بازه (x) حقیقی و پیوسته و w مثبت باشد . ممکن است در نقاط تنهایی بازه داشته باشیم $0 = w$. علاوه بر این می خواهیم یک ثابت (مستقل از x) باشد و در معادله (۲-۵-۴) a_1, a_2, a_3 هر دو صفر نباشند و b_1 و b_2 هر دو صفر نباشند . اگر برای $a \leq x \leq b$ ، $r(x) > 0$ ، مسئله اشترم - لیوویل منظم نامیده می شود .

منظور از حل یک مسئله اشترم - لیوویل منظم، یافتن مقادیر λ (که مقادیر ویژه یا مقادیر مشخصه نامیده می‌شوند) و مقادیر متناظر y (که توابع ویژه یا توابع مشخصه نامیده می‌شوند) است. این کار با توجه به واقعیت‌های زیر که آنها را بدون اثبات بیان می‌کنیم، ساده‌تر می‌شود.

- ۱ همه مقادیر ویژه حقیقی‌اند.
- ۲ تعدادی نامتناهی مقادیر ویژه وجود دارند و آنها را می‌توان به صورت $\lambda_1 < \lambda_2 < \dots$ مرتب نمود.
- ۳ به هر مقدار ویژه یک تابع متناظر می‌گردد.
- ۴ توابع ویژه متناظر با مقادیر ویژه متفاوت مستقل خطی‌اند.
- ۵ توابع ویژه بربازه $b < x < a$ نسبت به تابع وزن $w(x)$ مجموعه‌ای متعامد تشکیل می‌دهند.
- ۶ $\lim_{n \rightarrow \infty} \lambda_n = \infty$.

حال چند مثال می‌آوریم و در این مثالها موارد فوق را تحقیق می‌کنیم.

مثال ۴-۵-۱ دستگاه زیر را حل کنید:

$$y'' + \lambda y = 0, \quad y(0) = 0, \quad y(\pi) = 0.$$

حل: در اینجا $a_2 = b_2 = 0$ و $a_1 = b_1 = 1$ ، $b = \pi$ ، $a = 0$ ، $w(x) = 1$ ، $q(x) = 0$ ، $r(x) = 0$ است.

جواب معادله دیفرانسیل عبارت است از

$$y = c_1 \cos(\sqrt{\lambda}x) + c_2 \sin(\sqrt{\lambda}x)$$

با فرض $\lambda > 0$. اگر $\lambda \leq 0$ ، آن‌گاه دستگاه فقط جواب بدیهی $y = 0$ را دارد (تمرین ۱).

این جواب مورد نظر نیست، زیرا هر دستگاه اشترم - لیوویل یک جواب بدیهی دارد. توجه کنید که صفر را به عنوان مقداری ویژه می‌پذیریم ولی به عنوان تابعی ویژه نه.

شرط $y(0) = 0$ نتیجه می‌دهد که $c_1 = 0$ ؛ پس جواب با این شرط چنین است

$$y = c_2 \sin(\sqrt{\lambda}x).$$

از شرط دوم $y(\pi) = 0$ نتیجه می‌شود که $c_2 = 0$ (که به جواب بدیهی منتهی می‌شود)

یا $n\pi = \sqrt{\lambda}\pi$ ، یعنی، $\lambda = n^2$ ، $n = 1, 2, 3, \dots$. پس مقادیر ویژه دستگاه عبارتند از $\lambda_1 = 1$ ، $\lambda_2 = 4$ ، $\lambda_3 = 9$ ، توابع ویژه متناظر عبارتند از

$$y_1(x) = \sin x, \quad y_2(x) = \sin 2x, \quad y_3(x) = \sin 3x, \dots$$

و بطور کلی (شکل ۴-۵-۱)،

$$y_n(x) = \sin nx, \quad n = 1, 2, 3, \dots$$

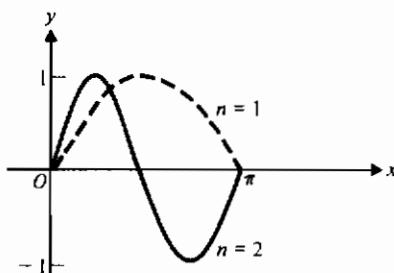
که ثابت‌های دلخواه برابر یک انتخاب شده‌اند.

حال بسادگی می‌توان تحقیق نمود که این توابع ویژه بر بازه $x \in [0, \pi]$ نسبت به تابع وزن

$w(x) = 1$ مجموعه‌ای معتمد تشکیل می‌دهند. برای $m \neq n$ داریم

$$\int_0^\pi \sin nx \sin mx dx = \frac{\sin(n-m)x}{2(n-m)} - \frac{\sin(n+m)x}{2(n+m)} \Big|_0^\pi = 0,$$

همان‌طور که در بخش ۲-۳ دیدیم تعتمد این توابع ویژه در بسطهای سری فوریه از اهمیتی ویژه برخوردار است.

شکل ۴-۵-۱ توابع ویژه (مثال ۴-۵-۱)

مثال ۴-۵-۲ دستگاه زیر را حل کنید

$$y'' + \lambda y = 0, \quad y'(0) = 0, \quad y'(\pi) = 0.$$

حل: در اینجا $a_1 = b_1 = 0$ ، $b = \pi$ ، $a = 0$ ، $q(x) = 0$ ، $r(x) = w(x) = 1$

. جواب این معادله دیفرانسیل باز هم به صورت زیر است

$$y = c_1 \cos(\sqrt{\lambda}x) + c_2 \sin(\sqrt{\lambda}x), \quad \lambda \geq 0.$$

که از آن داریم

$$y' = -c_1 \sqrt{\lambda} \sin(\sqrt{\lambda}x) + c_2 \sqrt{\lambda} \cos(\sqrt{\lambda}x).$$

اوکین شرط $y(0) = 0$ نتیجه می‌دهد $c_2 = 0$ ، بنابراین جواب به صورت زیر در می‌آید

$$y = c_1 \cos(\sqrt{\lambda}x) \quad \text{و} \quad y' = -c_1 \sqrt{\lambda} \sin(\sqrt{\lambda}x).$$

شرط دوم $y'(\pi) = 0$ نتیجه می‌دهد $\lambda = n^2$ ، $\sqrt{\lambda} = n$ پس مقادیر ویژه عبارتند از $n = 0, 1, 2, \dots$ ، $\lambda_0 = 0$ ، $\lambda_1 = 1$ ، $\lambda_2 = 4$ ، $\lambda_3 = 9$ ، ... و توابع ویژه متناظر عبارتند از $y_0 = 1$ ، $y_1 = \cos x$ ، $y_2 = \cos 2x$ ، $y_3 = \cos 3x$ ، ... که در اینجا هم ثابت‌های دلخواه برابر یک قرار داده شده‌اند.

تعامد توابع ویژه را به صورت زیر می‌توان تحقیق کرد:

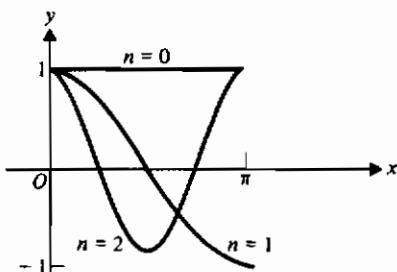
$$\int_0^\pi \cos nx \cos mx dx = \frac{\sin(n-m)x}{2(n-m)} + \frac{\sin(n+m)x}{2(n+m)} \Big|_0^\pi = 0$$

بنابراین مجموعه (شکل ۲-۵-۴)

$$\{1, \cos x, \cos 2x, \cos 3x, \dots\}$$

بر بازه $x \in [0, \pi]$ نسبت به تابع وزن $w(x) = 1$ مجموعه‌ای معتمد است. این خاصیت در بسطهای سری فوریه نیز مفید است.

در این مثال $\lambda = 0$ مقدار ویژه است. می‌توان نشان داد (تمرین ۲) که $\lambda < 0$ به جواب بدیهی منجر می‌شود.

شکل ۲-۵-۴ توابع ویژه (مثال ۲-۵-۴)

مثال ۳-۵-۳ دستگاه زیر را حل کنید:

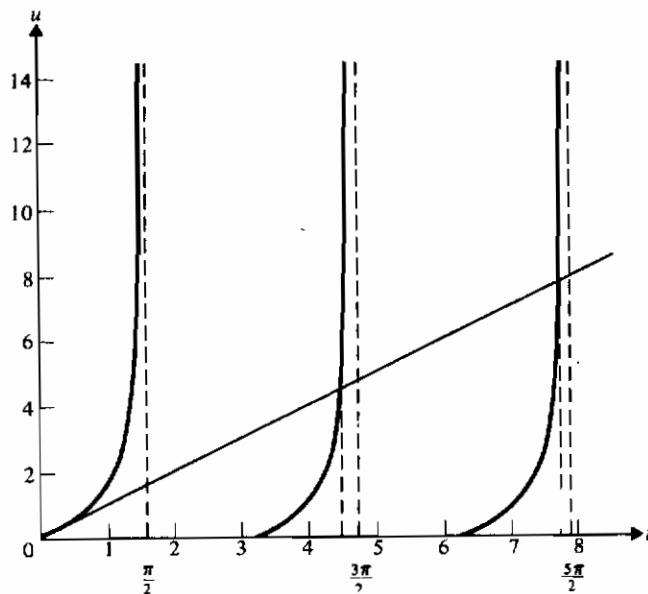
$$y'' + \lambda y = 0, \quad y(0) + y'(0) = 0, \quad y(1) = 0.$$

حل: داریم $a_1 = a_2 = b_1 = 1$ ، $b = 1$ ، $a = 0$ ، $q(x) = r(x) = w(x) = 1$. اگر $\lambda < 0$ ، جواب بدیهی خواهیم داشت (تمرین ۳). اگر $\lambda = 0$ ، آن‌گاه $y = k_1 + k_2 x$ که با توجه

به شرایط مسئله قیچه می شود که تابع ویژه متناظر با $y = c_1 + c_2 \sqrt{\lambda} x$ است .
اگر $\lambda > 0$ ، جواب معادله دیفرانسیل چنین است

$$y = c_1 \cos(\sqrt{\lambda}x) + c_2 \sin(\sqrt{\lambda}x).$$

شرط $y(0) + y'(0) = 0$ نتیجه می دهد که $c_1 + c_2 \sqrt{\lambda} = 0$ ، یعنی $c_1 = -c_2 \sqrt{\lambda}$. از $\sqrt{\lambda} = \tan u$ نتیجه می شود که $\sqrt{\lambda} = \tan u$. پس مقادیر ویژه مجدول جوابهای معادله متعالی $t = \tan u$ را باروشهای جیری نمی توان حل کرد، بنابراین نمودارهای شکل ۴-۳-۵-۶ دو مقدار ویژه اول، $\lambda_1^2 = (4.5)^2 = 20.25$ و $\lambda_2^2 = (7.7)^2 = 59.29$ ، و مقدار ویژه $\lambda = 0$ را نشان می دهد . قبلًا به دست آمده است را نشان می دهد .

شکل ۴-۳-۵-۶ جوابهای مشترک t و $u = \tan t$

از شکل پیداست که تعدادی نامتناهی مقادیر ویژه وجود دارند که به سمت مجدول مضارب $\pi/2$ میل می کنند . به عبارت دیگر ،

$$\lambda_n = \frac{(2n+1)^2\pi^2}{4},$$

و هر قدر عدد صحیح و مثبت "بزرگتر شود، تقریب بهتر می شود. برای به دست آوردن مقادیر ویژه، استفاده از کامپیوتر مفید خواهد بود. برای مثال، طرح زیر محاسبه λ_1 را تا سه رقم اعشار به کمک ماشین حساب نشان می دهد.

t	$\tan t$
۴,۵	۶,۶۳۷
۴,۴	۳,۰۹۶
۴,۴۵	۳,۷۲۳
۴,۴۹	۴,۴۲۲
۴,۴۹۵	۴,۵۲۷
۴,۴۹۳۵	۴,۴۹۵
۴,۴۹۳۴	۴,۴۹۳
$\lambda_1 = 20 / 187$	

مقادیر $\tan t$ راهنمایی برای انتخاب مقدار بعدی t است. مقادیر ویژه این مسئله را در جدولها نیز می توان یافت.

توابع ویژه متناظر با مقادیر ویژه $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_n$ عبارتند از

$$y_n(x) = \sin(\sqrt{\lambda_n}x) - \sqrt{\lambda_n} \cos(\sqrt{\lambda_n}x).$$

نظریه اشترم-لیوویل تعاملد این توابع ویژه را برابر بازه $1 < x < 0$ تضمین می کند. به عبارت دیگر، اگر $m \neq n$ ، آن گاه

$$\int_0^1 (\sin(\sqrt{\lambda_n}x) - \sqrt{\lambda_n} \cos(\sqrt{\lambda_n}x))(\sin(\sqrt{\lambda_m}x) - \sqrt{\lambda_m} \cos(\sqrt{\lambda_m}x)) dx = 0$$

به عنوان مثال، انتگرال فوق را برای $n = 1$ و $m = 2$ محاسبه می کنیم، یعنی، $\lambda_1 = 4.493$ و $\lambda_2 = 7.725$ داریم

$$\begin{aligned} \int_0^1 (\sin 4.493x - 4.493 \cos 4.493x)(\sin 7.725x - 7.725 \cos 7.725x) dx \\ = -0.002. \end{aligned}$$

به دلیل استفاده از مقادیر تقریبی مقادیر ویژه و همچنین خطای گرد کردن مقدار انتگرال فوق برابر صفر نشده است.

تا این جا تمام مثالهای ارائه شده شامل یک معادله دیفرانسیل مرتبه دوم بسیار ساده بودند. ولی نشان می دهیم که هر معادله دیفرانسیل مرتبه دوم، خطی، همگن را می توان به شکل (۴-۵-۱) تبدیل نمود. معادله زیر را در نظر بگیرید

$$A(x)y'' + B(x)y' + C(x)y = 0, \quad (3-5-4)$$

با فرض $A'(x) \neq B(x)$. توجه کنید که اگر این محدودیت اعمال نشود، معادله (۳-۵-۴) بجز در مورد ثابت λ ، شکل مطلوب را خواهد داشت. اگر معادله (۳-۵-۴) را در

$$\frac{1}{A(x)} \exp \left(\int^x \frac{B(t) dt}{A(t)} \right) = \mu(x)/A(x),$$

ضرب کنیم، نتیجه به صورت زیر نوشته می شود

$$\frac{d}{dx} \left(\mu(x) \frac{dy}{dx} \right) + \frac{C(x)}{A(x)} \mu(x)y = 0,$$

که شکل مطلوب برای یک دستگاه اشترم - لیوویل است. البته پارامتر λ ، قسمت اساسی دستگاه می باشد.

برای سادگی نماد یک عملگر دیفرانسیل L را به صورت زیر تعریف می کنیم

$$L \equiv \frac{d}{dx} \left(r(x) \frac{dy}{dx} \right) + q(x), \quad (4-5-4)$$

یعنی،

$$Ly = \frac{d}{dx} \left(r(x) \frac{dy}{dx} \right) + q(x)y = (ry')' + qy,$$

پریم مشتق گیری نسبت به x را نشان می دهد. با این نماد معادله (۴-۵-۱) به صورت زیر نوشته می شود

$$Ly = -\lambda w y, \quad (5-5-4)$$

از معادله فوق بیشتر آشکار می شود که چرا λ را مقدار ویژه متناظر باتابع ویژه w می نامند. (با بخش ۴-۱ مقایسه کنید)

اگر y_1 و y_2 توابعی باشند که دوبار بربازه $[a, b]$ مشتق پذیرند، آن گاه

$$\begin{aligned}
 y_1 Ly_2 - y_2 Ly_1 &= y_1(ry'_2)' - y_2(ry'_1)' \\
 &= y_1(ry''_2 + r'y'_2) - y_2(ry''_1 + r'y'_1) \\
 &= r'(y_1y'_2 - y_2y'_1) + r(y_1y''_2 - y_2y''_1) \\
 &= (r(y_1y'_2 - y_2y'_1))'.
 \end{aligned}$$

از طرف دیگر، اگر λ_1 مقدار ویژه متناظر با y_1 و λ_2 مقدار ویژه متناظر با y_2 باشد، آن‌گاه از معادله (۴-۵-۵) داریم

$$y_1 Ly_2 - y_2 Ly_1 = (\lambda_1 - \lambda_2)wy_1y_2.$$

پس، با مساوی قرار دادن دو کمیت، به دست می‌آوریم

$$(\lambda_1 - \lambda_2)wy_1y_2 = (r(y_1y'_2 - y_2y'_1))'$$

و با انتگرال‌گیری از a تا b نتیجه می‌شود

$$(\lambda_1 - \lambda_2) \int_a^b w(x)y_1(x)y_2(x) dx = r(y_1y'_2 - y_2y'_1) \Big|_a^b. \quad (۶-۵-۴)$$

حال دیده می‌شود که اگر $\lambda_1 \neq \lambda_2$ ، آن‌گاه $y_1(x)$ و $y_2(x)$ بر بازه $[a, b]$ نسبت به تابع وزن $w(x)$ متعامدند، به شرط آن که شرایط مرزی طوری باشند که طرف راست معادله (۶-۵-۴) صفر شود. به عنوان تمرین نشان دهید که شرایط مرزی مثال ۳-۵-۴، عبارت $y_n - y_m$ را در $x = 0$ و $x = 1$ صفر می‌کنند (تمرین ۴ را ملاحظه کنید) در کتابهای پیشرفته‌تر نشان داده می‌شود که توابع ویژه یک دستگاه اشترم-لیوویل بر بازه (a, b) نسبت به توابع تکه‌ای-هموار یک مجموعه کامل تشکیل می‌دهند. (معادله ۱-۳-۲۲ را ملاحظه کنید) به خاطر بیاورید این بدان معناست که مجموعه $\{\phi_n(x), n = 1, 2, \dots\}$

شامل توابع ویژه نرمال شده معادله (۱-۵-۴) است و اگر f بر بازه (a, b) تکه‌ای-همواره باشد،

$$\lim_{N \rightarrow \infty} \int_a^b \left(f(x) - \sum_{n=1}^N c_n \phi_n(x) \right)^2 w(x) dx = 0. \quad (۷-۵-۴)$$

به عبارت دیگر، f را می‌توان به وسیله یک سری از توابع ویژه نمایش داد، یعنی

$$f(x) \sim \sum_{n=1}^{\infty} c_n \phi_n(x)$$

با

$$c_n = \int_a^b f(s) \phi_n(s) w(s) ds, \quad n = 1, 2, 3, \dots$$

و بطوری که معادله (۴-۵-۷) برقرار باشد.

تا اینجا با مسائل منظم سروکار داشتیم. یک مسأله اشترم-لیوویل را تکین نماییم اگر $r(a) = 0$ و $r(b) = 0$ ، یا $a_1 = a_2 = b_1 = b_2 = 0$. در این حالتها توابع ویژه باز هم متعامدند ($x = b$ را ملاحظه کنید). مسائل تکین نیز وقتی پیش می‌آید که $r(x)$ یا $w(x)$ در $x = a$ یا $x = b$ صفر شود، وقتی که $q(x)$ در این نقاط ناپیوسته باشد، یا وقتی که بازه $b \leq x \leq a$ ، بیکران باشد.

تمرینهای ۴-۵

- ۱ تحقیق کنید اگر $0 \leq \lambda$ ، مسأله مثال ۴-۵-۱ فقط جواب بدیهی دارد.
- ۲ نشان دهید در مثال ۴-۵-۲، $0 < \lambda <$ به جواب بدیهی منجر می‌شود.
- ۳ نشان دهید در مسأله مثال ۴-۵-۳، $0 < \lambda <$ به جواب بدیهی می‌انجامد.
- ۴ نشان دهید تابع ویژه $y_n(x)$ و شرایط مرزی مثال ۴-۵-۳ به قسمی هستند که $y_n'(0) = 0$ و $y_n'(1) = 0$.
- ۵ در معادلات (۱-۵-۴) و (۲-۵-۴) اگر $a_1 = a_2 = 0$ اگر $r(a) = 0$ ، توضیح دهید چرا توابع ویژه متعامدند. (راهنمایی: طرف راست معادله ۴-۵-۶ را بررسی کنید)
- ۶ مقادیر ویژه و توابع ویژه متناظر را در دستگاه اشترم-لیوویل منظم زیر بیابید.

$$y'' + \lambda y = 0, \quad y'(0) = 0, \quad y(\pi) = 0.$$

در تمرینهای ۷ تا ۱۱، مقادیر ویژه و توابع ویژه هر دستگاه را بیابید

- ۷ $y'' + \lambda y = 0, \quad y'(-\pi) = 0, \quad y'(\pi) = 0$
- ۸ $y'' + \lambda y = 0, \quad y(0) = 0, \quad y'(\pi) = 0$
- ۹ $y'' + (1 + \lambda)y = 0, \quad y(0) = 0, \quad y(\pi) = 0$
- ۱۰ $y'' + 2y' + (1 - \lambda)y = 0, \quad y(0) = 0, \quad y(1) = 0$
- ۱۱ $y'' + 2y' + (1 - \lambda)y = 0, \quad y'(0) = 0, \quad y'(\pi) = 0$
- ۱۲ معادله دیفرانسیل تمرین ۱۱ را به شکل (۱-۵-۴) تبدیل کنید. (راهنمایی: (۱) مرا

به صورتی که در متن نشان داده شده است بباید .)

- ۱۳ رابطه تعامل را برای توابع ویژه در تمرینهای ۸ تا ۱۱ بیان کنید، یعنی، تابع وزن و بازه تعامل را برای هر یک مشخص کنید .
- ۱۴ در معادله (۱-۵-۴) چرا شرط $0 < r(x) \leq b$ ، برای یک مسئله اشترم - لیوویل منظم لازم است ؟
- ۱۵ مسئله زیر مفروض است

$$y'' + \lambda y = 0, \quad y(-c) = y(c), \quad y'(-c) = y'(c)$$

در اینجا شرایط مرزی را شرایط مرزی تناوبی گویند .

الف) نشان دهید $\lambda = 0$ یک مقدار ویژه متناظر با تابع $y_0(x) = 1$ است .

ب) نشان دهید $0 < \lambda < \lambda_1$ به جواب بدیهی منجر می شود .

پ) برای $0 < \lambda < \lambda_n$ مقادیر ویژه $\lambda_n = (n\pi/c)^2$ با توابع ویژه متناظر

$$y_n(x) = a_n \cos\left(\frac{n\pi}{c}x\right) + b_n \sin\left(\frac{n\pi}{c}x\right).$$

را به دست آورید که a_n و b_n هر دو صفر نیستند ولی دلخواهند .

- ت) در کجا از این واقعیت استفاده شده که تابع ویژه بر بازه $c < x < -c$ نسبت به تابع وزن $1 = u(x)$ متعامدند ؟

-۱۶ معادله زیر را در نظر بگیرید

$$Ly(x) = A(x)y'' + B(x)y' + C(x)y,$$

که $A(x)$ ، $B(x)$ ، و $C(x)$ توابع حقیقی از x اند بطوری که $A(x)$ دوبار بطور پیوسته مشتق پذیر است ، $B(x)$ بطور پیوسته مشتق پذیر است ، و $C(x)$ بر $[a, b]$ پیوسته است . علاوه بر این ، (a, b) بر $A(x)$ صفر نمی شود . در آن صورت

$$L^*y(x) = \frac{d^2}{dx^2}(A(x)y(x)) - \frac{d}{dx}(B(x)y(x)) + C(x)y(x)$$

الحقیقی $y(x)$ نامیده می شود .

الف) نشان دهید

$$L^*y = Ay'' + (2A' - B)y' + (A'' - B' + C)y.$$

ب) نشان دهید L خودالحاق است، یعنی $L = L^*$ اگر و فقط اگر $A^* = B$.

ب) نشان دهید معادله اشترم - لیوویل (۱-۵-۴) خودالحاق است.

۱۷ - نشان دهید عملگر دیفرانسیل، L ، که در معادله (۱-۵-۴) تعریف شده یک عملگر خطی است.

۱۸ - معادله لاگر

$$xy'' + (1-x)y' + \lambda y = 0,$$

در مکانیک کوانتومی از اهمیتی ویژه برخوردار است.

الف) این معادله را به شکل (۱-۵-۴) تبدیل کنید.

ب) تابع وزن چیست؟

۱۹ - معادله دیفرانسیل هرمیت

$$y'' - 2xy' + 2\lambda y = 0,$$

در نظریه مکانیک کوانتومی نوسانگر خطی ظاهر می شود.

الف) معادله را به شکل (۱-۵-۴) تبدیل کنید.

ب) تابع وزن چیست؟

۲۰ - معادله دیفرانسیل چیشف

$$(1-x^2)y'' - xy' + n^2y = 0,$$

در ریاضی فیزیک کاربرد دارد.

الف) معادله را به شکل خودالحاق تبدیل کنید.

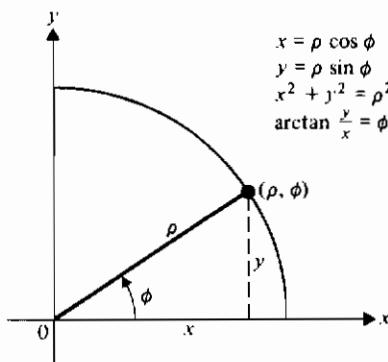
ب) تابع وزن چیست؟

فصل پنجم

مسائل مقدار مرزی در دیگر دستگاههای مختصات

۱-۵ مسائل مقدار مرزی در نواحی دایره‌ای

وقتی ناحیه‌ای دارای تقارن دایره‌ای باشد معمولاً استفاده از مختصات نطبی مناسب‌تر است. رابطه بین مختصات قائم و قطبی در شکل ۱-۱-۵ نشان داده شده است.

شکل ۱-۱-۵ مختصات قطبی

از این روابط می‌توانیم مشتقهای جزئی را محاسبه کنیم:

$$\begin{aligned}\frac{\partial x}{\partial \rho} &= \cos \phi, & \frac{\partial y}{\partial \rho} &= \sin \phi, \\ \frac{\partial x}{\partial \phi} &= -\rho \sin \phi, & \frac{\partial y}{\partial \phi} &= \rho \cos \phi.\end{aligned}$$

اگر $u(x, y)$ تابعی باشد که نسبت به x و y دوبار مشتق پذیر است، آن‌گاه بنایه قاعده زنجیری،

$$\frac{\partial u}{\partial \rho} = \frac{\partial u}{\partial x} \frac{\partial x}{\partial \rho} + \frac{\partial u}{\partial y} \frac{\partial y}{\partial \rho} = \frac{\partial u}{\partial x} \cos \phi + \frac{\partial u}{\partial y} \sin \phi. \quad (1-1-5)$$

بنابراین

$$\begin{aligned}\frac{\partial^2 u}{\partial \rho^2} &= \frac{\partial}{\partial \rho} \left(\frac{\partial u}{\partial x} \right) \cos \phi + \frac{\partial u}{\partial x} \frac{\partial}{\partial \rho} (\cos \phi) + \frac{\partial}{\partial \rho} \left(\frac{\partial u}{\partial y} \right) \sin \phi + \frac{\partial u}{\partial y} \frac{\partial}{\partial \rho} (\sin \phi) \\ &= \frac{\partial}{\partial \rho} \left(\frac{\partial u}{\partial x} \right) \cos \phi + \frac{\partial}{\partial \rho} \left(\frac{\partial u}{\partial y} \right) \sin \phi,\end{aligned}$$

زیرا دو جمله دیگر برابر صفرند.

برای محاسبه جمله‌ای مانند $(\partial u / \partial x) / \partial \rho$ ملاحظه می‌کنیم که معادله (1-1-5) نه تنها

برای $u(x, y)$ به کار می‌رود بلکه می‌توان آن را برای هر تابع مشتق پذیر دیگری از x و y نیز به کار برد، در واقع معادله (1-1-5) را می‌توانیم به صورت نمادی زیر بنویسیم

$$\frac{\partial(\)}{\partial \rho} = \frac{\partial(\)}{\partial x} \cos \phi + \frac{\partial(\)}{\partial y} \sin \phi.$$

پس

$$\frac{\partial u_x}{\partial \rho} = u_{xx} \cos \phi + u_{xy} \sin \phi$$

و

$$\frac{\partial u_y}{\partial \rho} = u_{yx} \cos \phi + u_{yy} \sin \phi.$$

بنابراین

$$\frac{\partial^2 u}{\partial \rho^2} = u_{xx} \cos^2 \phi + 2u_{xy} \sin \phi \cos \phi + u_{yy} \sin^2 \phi,$$

با فرض آن که $u_{yy} = u_{xx}$ ، که برای توابع مورد بحث ما چنین رابطه‌ای برقرار است .
به همین طریق به دست می‌آوریم

$$\frac{1}{\rho^2} \frac{\partial^2 u}{\partial \phi^2} = u_{xx} \sin^2 \phi - 2u_{xy} \sin \phi \cos \phi + u_{yy} \cos^2 \phi$$

$$- \frac{1}{\rho} u_x \cos \phi - \frac{1}{\rho} u_y \sin \phi$$

و چون

$$\frac{1}{\rho} \frac{\partial u}{\partial \rho} = \frac{1}{\rho} u_x \cos \phi + \frac{1}{\rho} u_y \sin \phi,$$

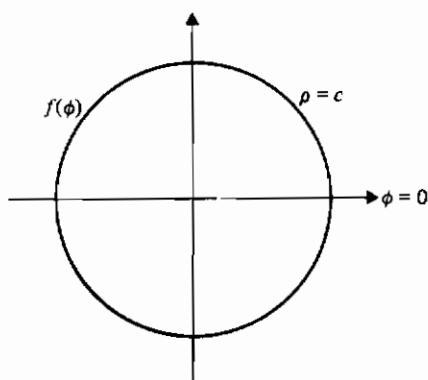
داریم

$$\frac{\partial^2 u}{\partial \rho^2} + \frac{1}{\rho^2} \frac{\partial^2 u}{\partial \phi^2} + \frac{1}{\rho} \frac{\partial u}{\partial \rho} = \frac{\partial^2 u}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 u}{\partial y^2}. \quad (2-1-5)$$

در معادله (2-1-5) لاپلاسی دو بعدی را هم در دستگاه مختصات قائم و هم در دستگاه مختصات قطبی داریم . اگر « مستقل از ϕ باشد ، نتیجه ساده‌تر زیر را داریم

$$\frac{\partial^2 u}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 u}{\partial y^2} = \frac{\partial^2 u}{\partial \rho^2} + \frac{1}{\rho} \frac{\partial u}{\partial \rho} = \frac{1}{\rho} \frac{\partial}{\partial \rho} \left(\rho \frac{\partial u}{\partial \rho} \right). \quad (3-1-5)$$

مثال ۱-۵ دمای کران دار ، حالت پایا را در یک قرص فلزی مدور به شعاع c پیدا کنید ، اگر دما روی لبه قرص با $f(\phi)$ داده شود . شکل ۱-۵ را ملاحظه کنید .

شکل ۱-۵ دما در یک قرص

حل : ابتدا ملاحظه می کنیم که $f(\phi)$ یک تابع تکه ای - هموار و تناوبی با دوره تناوب 2π باشد . همچنین توجه داریم که $u(\rho, \phi) = u(\rho, \phi + 2\pi)$ و $u(\rho, \phi) = u(\rho, -\phi)$. این قیدها ضروری اند چون در این صورت دماها بطور یکتا معین خواهند شد . پس مسئله زیر را داریم :

$$\frac{1}{\rho} \frac{\partial}{\partial \rho} (\rho u_\rho) + \frac{1}{\rho^2} u_{\phi\phi} = 0, \quad 0 < \rho < c, \quad -\pi < \phi \leq \pi; \quad \text{معادله:}$$

$$u(c, \phi) = f(\phi), \quad -\pi < \phi \leq \pi. \quad \text{شرط مرزی:}$$

به نظر می رسد که شرایط مرزی برای حل مسئله کافی نیستند اما این واقعیت که دماها باید کران دار باشند یک اطلاع اضافی در اختیار ما قرار می دهد . از روش جداسازی متغیرها استفاده می کنیم و فرض می کنیم بتوانیم بنویسیم

$$u(\rho, \phi) = R(\rho)\Phi(\phi).$$

در این صورت

$$\frac{\Phi}{\rho} \frac{d}{d\rho} \left(\rho \frac{dR}{d\rho} \right) + \frac{R}{\rho^2} \frac{d^2\Phi}{d\phi^2} = 0$$

یا با تقسیم بر $R\Phi/\rho^2$ داریم

$$\frac{\rho}{R} \frac{d}{d\rho} \left(\rho \frac{dR}{d\rho} \right) = -\frac{1}{\Phi} \frac{d^2\Phi}{d\phi^2} = n^2, \quad n = 0, 1, 2, \dots.$$

ثابت جداسازی را طوری انتخاب کرده ایم که اطمینان داشته باشیم Φ (و $u(\rho, \phi)$) تناوبی با دوره تناوب 2π نسبت به ϕ باشد . این انتخاب را طبیعت فیزیکی مسئله به ما تحملی می کند .

پس معادله

$$\frac{d^2\Phi}{d\phi^2} + n^2\Phi = 0, \quad n = 0, 1, 2, \dots$$

دارای جوابهای زیر است

$$\Phi_n(\phi) = a_n \cos n\phi + b_n \sin n\phi.$$

معادله دیفرانسیل معمولی مرتبه دوم را می توان به صورت زیر نوشت

$$\rho^2 \frac{d^2R_n}{d\rho^2} + \rho \frac{dR_n}{d\rho} - n^2 R_n = 0. \quad (4-1-5)$$

ابتدا حالت $n=0$ را در نظر می گیریم و معادله حاصل را با روش کاهش مرتبه حل می کنیم .

در این صورت خواهیم داشت (تمرین ۲)

$$R_0(\rho) = c_1 \log \rho + c_2.$$

برای آن که این جواب در همسایگی $\rho = 0$ کران دار باقی بماند باید قرار دهیم $c_1 = 0$. (چرا؟)

بنابراین جواب متناظر با $n = 0$ ، یک ثابت است که می‌توان آن را برابر واحد در نظر گرفت.

معادله (۴-۱-۵) یک معادله کشی- اویلر است که جوابهای آن عبارتند از (تمرین ۳)

$$R_n(\rho) = A_n \rho^n + B_n \rho^{-n}, \quad n = 1, 2, \dots$$

و باید قرار دهیم $B_n = 0$ چون $R_n(\rho) = u(\rho, \phi)$ در $\rho = \varepsilon > 0$ ، یعنی در همسایگی $\rho = 0$ ،

کران دار باقی خواهد ماند. همچنین بدون آن که از کلیت مسأله کاسته شود می‌توانیم A_n را برابر ۱

اختیار کنیم. در آن صورت

$$u_n(\rho, \phi) = (a_n \cos n\phi + b_n \sin n\phi) \rho^n$$

توابعی کران دارند که در معادله با مشتقهای جزئی داده شده صدق می‌کنند. برای آن که شرایط

مرزی پرآورده شود ترکیبی از جوابها را به صورت زیر در نظر می‌گیریم

$$u(\rho, \phi) = \frac{1}{2} a_0 + \sum_{n=1}^{\infty} (a_n \cos n\phi + b_n \sin n\phi) \rho^n \quad (5-1-5)$$

و به عنوان تمرین (تمرین ۴) نشان دهید جواب مسأله با معادله (۴-۱-۵) داده می‌شود که ضرایب

a_n و b_n آن به صورت زیر تعریف می‌شوند:

$$a_n = \frac{1}{\pi c^n} \int_{-\pi}^{\pi} f(s) \cos ns \, ds, \quad n = 0, 1, 2, \dots \quad (6-1-5)$$

$$b_n = \frac{1}{\pi c^n} \int_{-\pi}^{\pi} f(s) \sin ns \, ds, \quad n = 1, 2, \dots$$

چون تابع $f(\phi)$ به وسیله یک سری فوریه نمایش داده می‌شود، این تابع باید در شرایط لازم برای چنین نمایشی صدق کند (بخش ۱-۳ را ملاحظه کنید)

در مثال بعدی، شیوه فوق را برای سه بعد تعمیم می‌دهیم، یعنی، از مختصات استوانه‌ای استفاده می‌کنیم.

مثال ۴-۱-۵ مسأله مقدار مرزی زیر را حل کنید.

$$\begin{aligned} \nabla^2 u &= 0 & b < \rho < c, & \text{معادله در مختصات استوانه‌ای} \\ -\pi < \phi &\leq \pi, \quad -\infty < z < \infty; \\ u(b, \phi, z) &= f(\phi), \quad -\pi < \phi \leq \pi, \quad -\infty < z < \infty, & \text{شرط مرزی:} \\ u(c, \phi, z) &= 0, \quad -\pi < \phi \leq \pi, \quad -\infty < z < \infty. \end{aligned}$$

حل: شرایط مرزی نشان می‌دهند که «مستقل از z است» در نتیجه مسئله سه بعدی به یک مسئله دو بعدی کاهش می‌باید (شکل ۳-۱-۵). با استفاده از جداسازی متغیرها، معادلات دیفرانسیل معمولی زیر و شرایط مرزی زیر را به دست می‌آوریم (با مثال ۱-۱-۵ مقایسه کنید):

$$\begin{aligned} \Phi'' + n^2 \Phi &= 0, & \Phi(-\pi) &= \Phi(\pi), & \Phi'(-\pi) &= \Phi'(\pi) & n = 0, 1, 2, \dots; \\ \rho^2 R_n'' + \rho R_n' - n^2 R_n &= 0, & R_n(c) &= 0. \end{aligned}$$

جوابهای این معادلات را می‌توان به ترتیب به صورتهای زیر نوشت (تمرینهای ۷ و ۸)

$$\Phi(n\phi) = A_n \cos n\phi + B_n \sin n\phi$$

$$R_n(\rho) = \left(\frac{c}{\rho}\right)^n - \left(\frac{\rho}{c}\right)^n, \quad n = 1, 2, \dots,$$

حالت $n = 0$ باید جداگانه بررسی شود (چرا؟) که نتیجه می‌دهد، ثابت $\Phi = 0$ و با تشکیل ترکیبی خطی از حاصل ضربها، داریم

$$u(\rho, \phi) = A_0 \log\left(\frac{\rho}{c}\right) + \sum_{n=1}^{\infty} \left(\left(\frac{c}{\rho}\right)^n - \left(\frac{\rho}{c}\right)^n \right) (A_n \cos n\phi + B_n \sin n\phi).$$

حال شرط مرزی ناهمگن نتیجه می‌دهد

$$u(b, \phi) = f(\phi)$$

$$= A_0 \log\left(\frac{b}{c}\right) + \sum_{n=1}^{\infty} \left(\left(\frac{c}{b}\right)^n - \left(\frac{b}{c}\right)^n \right) (A_n \cos n\phi + B_n \sin n\phi).$$

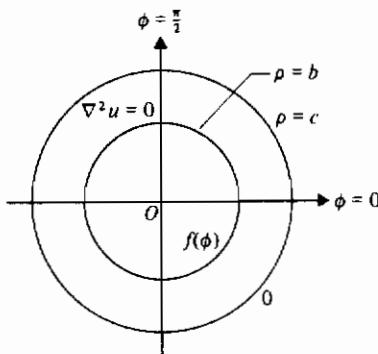
این یک نمایش سری فوريه از $f(\phi)$ است؛ بنابراین، با استفاده از جانشانهای

$$\frac{1}{2} a_0 = A_0 \log\left(\frac{b}{c}\right), \quad a_n = \left(\left(\frac{c}{b}\right)^n - \left(\frac{b}{c}\right)^n \right) A_n, \quad b_n = \left(\left(\frac{c}{b}\right)^n - \left(\frac{b}{c}\right)^n \right) B_n,$$

جواب نهایی زیر را داریم

$$u(\rho, \phi) = \frac{\log\left(\frac{\rho}{c}\right)}{2 \log\left(\frac{b}{c}\right)} a_0 + \sum_{n=1}^{\infty} \frac{\left(\frac{c}{\rho}\right)^n - \left(\frac{c}{b}\right)^n}{\left(\frac{c}{b}\right)^n - \left(\frac{b}{c}\right)^n} (a_n \cos n\phi + b_n \sin n\phi),$$

که a_n و b_n ضرایب فوریه در بسط $f(\phi)$ هستند.

شکل ۲-۱-۵

قبل از آن که حل معادلات موج و انتشار را در مختصات استونه‌ای بررسی کنیم، لازم است کمی درباره توابع بسل بدانیم. این به نوبه خود ایجاب می‌کند که نوعی از معادلات دیفرانسیل معمولی مرتبه دوم، خطی، همگن را بررسی کنیم. این مبحث را در بخش بعدی بررسی خواهیم کرد.

تمرینهای ۱-۵

- ۱ الف) در مثال ۱-۱-۵ با بیان فیزیکی توضیح دهید که چرا $(\phi, \rho) u$ باید تناوبی با دوره تناوب 2π نسبت به ϕ باشد.
- ۲ ب) توضیح دهید چرا حالت $R = 0$ در مثال ۱-۱-۵ منظور شده است.
- ۳ معادله زیر را با روش کاهش مرتبه حل کنید (با مثال ۱-۱-۵ مقایسه کنید).

$$\rho^2 \frac{d^2 R}{d\rho^2} + \rho \frac{dR}{d\rho} = 0$$

-۳ معادلات کشی - اویلر زیر را حل کنید

$$\rho^2 \frac{d^2 R_n}{d\rho^2} + \rho \frac{dR_n}{d\rho} - n^2 R_n = 0, \quad n = 1, 2, \dots$$

(با مثال ۱-۵-۱ مقایسه کنید)

-۴ در مثال ۱-۵-۱ بتفصیل نشان دهید که جواب با معادله (۱-۵-۵) داده می شود که در آن

ثابتها با معادله (۱-۶-۶) تعریف می شوند.

-۵ تعبیر فیزیکی برای مسئله مثال ۱-۵-۲ ارائه دهید.

-۶ در مثال ۱-۵-۲ توضیح دهید چرا از شرایط مرزی نتیجه می شود که « مستقل از » است.

-۷ آیا این مطلب با وضعیت فیزیکی سازگار است؟

-۸ در مثال ۱-۵-۲ نشان دهید که جوابهای

$$\Phi'' + n^2 \Phi = 0, \quad \Phi(-\pi) = \Phi(\pi), \quad \Phi'(-\pi) = \Phi'(\pi), \quad n = 0, 1, \dots,$$

عبارتند از

$$\Phi(n\phi) = A_n \cos n\phi + B_n \sin n\phi.$$

(نتیجه : در اینجا شرایط مرزی « شرایط مرزی تناوبی نامیده می شوند »)

-۹ در مثال ۱-۵-۲ نشان دهید جوابهای

$$\rho^2 R_n'' + \rho R_n' - n^2 R_n = 0, \quad R_n(c) = 0$$

عبارتند از

$$R_n(\rho) = \left(\frac{c}{\rho} \right)^n - \left(\frac{\rho}{c} \right)^n, \quad n = 1, 2, \dots$$

و

$$R_0(\rho) = \log(\rho/c).$$

-۹ در مثال ۱-۵-۱ جواب را با فرض آن که ثابت $= u_0 = f(\phi)$ ، به دست آورید . آیا نتیجه

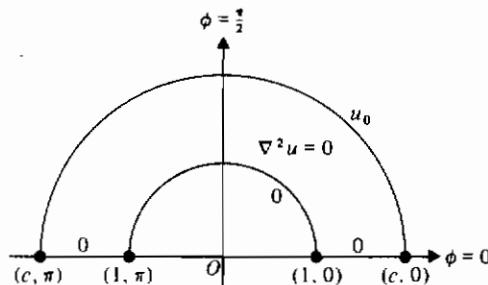
با واقعیتهای فیزیکی مطابقت دارد؟ توضیح دهید .

-۱۰ الف) در مثال ۱-۵-۱ اگر $f(\phi)$ صورت زیر داده شود

$$f(\phi) = \begin{cases} 0, & -\pi < \phi < 0, \\ u_0, & 0 < \phi < \pi. \end{cases}$$

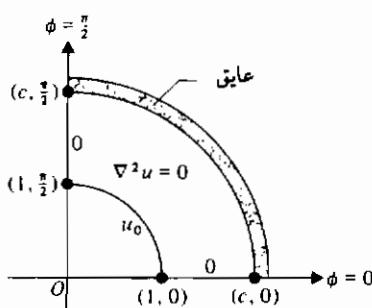
جواب را به دست آورید .

- ب) حساب کنید $(0, 0)$ ، $u(c, \pi)$ ، $u(c, \pi/2)$ ، $u(c, 0)$ و $u(0, 0)$
- ۱۱- مثال (۴-۱-۵) را چنان تغییر دهید که سطح خارجی عایق باشد و مسئله حاصل را حل کنید.
- ۱۲- تابع همساز را در ناحیه $c < \rho < 1 < \phi < \pi$ ، $0 < \theta < \pi/2$ باید، اگر وقتی $c = \rho$ ، داشته باشیم $u = u_0$ و مرزهای دیگر همه در صفر نگاه داشته شوند (شکل ۴-۱-۵).

شکل ۴-۱-۵

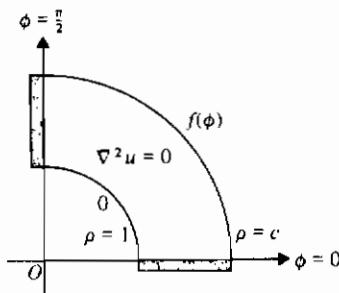
- ۱۳- دماهای حالت پایا را در درون ربع دایره $c < \rho < 1 < \phi < \pi/2$ ، $0 < \theta < \pi/2$ باید، اگر مرزهای $\phi = \pi/2$ و $\phi = 0$ در صفر نگاه داشته شوند، مرز $\rho = 0$ عایق شود، و مرز باقیمانده در دمای ثابت u_0 نگاه داشته شود (شکل ۴-۱-۵).

شکل ۴-۱-۵

- ۱۴- دماهای حالت پایا را در ناحیه $c < \rho < 1 < \phi < \pi/2$ ، $0 < \theta < \pi/2$ باید، اگر دماهای

مرزهای $\rho = c$ و $\rho = 0$ به ترتیب در صفر و $f(\phi)$ نگاه داشته شوند، و دو مرز دیگر عایق شوند (شکل ۶-۱-۵).

شکل ۶-۱-۵

- ۱۵- دمای های حالت پایا، کران دار را در ناحیه بی کران $c < \rho$ بیابید، اگر $u(c, \phi) = f(\phi)$ باشد، $-\pi < \phi \leq \pi$.

- ۱۶- (الف) در مثال ۵-۱-۱، $u(0, \phi)$ را حساب کنید.

- ب) آیا نتیجه به دست آمده در قسمت (الف) با واقعیت فیزیکی مطابقت دارد؟
پ) این تناقض ظاهری را توضیح دهید.

- ۱۷- درستی نتیجه به دست آمده در مثال ۵-۱-۵ را تحقیق نماید.

- ۱۸- (الف) مسئله زیر را که مربوط به تغییر مکان عرضی یک غشای ایستاست،

حل کنید:

$$\frac{d}{d\rho} \left(\rho \frac{dz}{d\rho} \right) = 0, \quad 1 < \rho < \rho_0; \quad \text{معادله:}$$

$$z(1) = 0, \quad z(\rho_0) = z_0. \quad \text{شرط مرزی:}$$

ب) مسئله قسمت (الف) را از نظر فیزیکی تعبیر نماید.

پ) مسئله قسمت (الف) را با فرض آن که شعاع دایره درونی برابر ۱۰ سانتی متر، شعاع دایره بیرونی برابر ۲۰ سانتی متر و حلقه بیرونی در ابتدا به اندازه ۲ سانتی متر جایه جا شود حل کنید.

- ۱۹- در مثال ۵-۱-۲ جواب را وقتی $0 \rightarrow c$ بررسی کنید. بعد، روش جداسازی را با $c = 0$ به کار برد و تا حد امکان کار را ادامه دهید.

۴-۵ جوابهای به صورت سری معادلات دیفرانسیل معمولی

در این بخش به منظور بررسی روشی توانمند برای حل معادلات دیفرانسیل معمولی، خطی کمی از موضع قبلي منحرف می‌شویم. چون این روش سریهای نامتناهی را شامل می‌شود، مناسب است که ابتدا بعضی جنبه‌های آن را مرور کنیم.

هریک از عبارات زیر مثالی از یک سری از ثابتهاست:

$$1 + 2 + 3 + 4 + \cdots + n + \cdots; \quad (1-2-5)$$

$$1 - 1 + 1 - 1 + 1 - \cdots + (-1)^{n+1} + \cdots; \quad (2-2-5)$$

$$0 + 0 + 0 + \cdots + 0 + \cdots; \quad (3-2-5)$$

$$1 + \frac{1}{2^p} + \frac{1}{3^p} + \cdots + \frac{1}{n^p} + \cdots; \quad (4-2-5)$$

$$a(1 + r + r^2 + \cdots + r^n + \cdots); \quad (5-2-5)$$

$$1 - \frac{1}{3} + \frac{1}{5} - \cdots + \frac{(-1)^{n+1}}{2n-1} + \cdots. \quad (6-2-5)$$

سری (۱-۲-۵) و اگر است زیرا مجموعهای جزئی

$$S_1 = 1, \quad S_2 = 1 + 2, \quad S_3 = 1 + 2 + 3, \quad S_4 = 1 + 2 + 3 + 4, \dots$$

تشکیل دنباله

$$\{S_1, S_2, S_3, \dots\} = \{1, 3, 6, 10, \dots\}.$$

را می‌دهند که نقطه حدی^{*} ندارد.

از طرف دیگر، سری (۲-۲-۵) و اگر است زیرا دنباله مجموعهای جزئی آن دارای دو نقطه حدی $+1$ و 0 است. سری (۳-۲-۵) مثالی بدیهی از یک سری همگراست، چون دنباله مجموعهای جزئی آن دارای یک نقطه حدی یکتاست، که همان صفر است.

با آزمونی بهتر (آزمون انتگرال) می‌توان نشان داد که سری (۴-۲-۵) برای $|r| > 1$

* نقطه‌ای را نقطه حدی یک دنباله نامند هرگاه تعداد نامتناهی از جملات دنباله در یک ϵ -همساپیگی آن نقطه تواریخ نماید، که ϵ یک عدد مثبت کوچک دلخواه است. نقطه حدی لزوماً یکتا نیست و لزوماً عضو دنباله هم نیست برای مثال، نقطه حدی یکتا زیر برابر یک است

$\{\frac{1}{2}, \frac{3}{4}, \frac{7}{8}, \frac{15}{16}, \dots\}$.

همگراست و برای $1 \leq p$ همگراست . سری (۵-۲-۵) سری هندسی است که جمله اول آن a و قدر نسبت آن r است ، و با آزمون نسبت می توان نشان داد که (۵-۲-۵) همگراست اگر $|r| < 1$ ، و واگراست اگر $1 \geq r \neq 0$. مجموع (۵-۲-۵) به صورت مختصر زیر نوشته می شود

$$a \sum_{n=0}^{\infty} r^n = \frac{a}{1-r}, \quad |r| < 1.$$

سرانجام ، سری (۶-۲-۵) مثالی از یک سری متناوب است که می توان ثابت نمود (با استفاده از قضیه لاپلیس) همگراست زیرا دو شرط زیر برقرار است :

- ۱ قدر مطلق هر جمله کمتر یا مساوی قدر مطلق جمله قبلی است .
- ۲ حد جمله n ام وقتی $\rightarrow \infty$ ، برابر صفر است .

توجه کنید تعیین این که یک سری همگراست و این که به چه چیزی همگراست دو موضوع جداگانه اند . برای مثال مجموع سری (۶-۲-۵) برابر $\pi/4$ است . این نتیجه و چند نتیجه دیگر را در تمرینهای بخش ۲-۳ به دست آورده ایم (تمرینهای ۱۸ و ۲۰ را در آن بخشناملاحظه کنید) .

جالبتر از سری ثابتها برای ما ، سری توانی خواهد بود که به شکل زیر است

$$a_0 + a_1(x - x_0) + a_2(x - x_0)^2 + \cdots + a_n(x - x_0)^n + \cdots. \quad (7-2-5)$$

چنین سری ای را یک سری توانی از $x - x_0$ نامند . سری توانی همیشه همگراست . برای مثال ، (۷-۲-۵) به ازای $x = x_0$ همگراست ، ولی برای ما همگرانی بر یک بازه مانند $(x_0 - R, x_0 + R)$ مهم است . R راشعاع همگرانی سری توانی می نامیم و مقدار آن را می توان با استفاده از آزمون نسبت به دست آورده ، چنان که در مثال زیر نشان داده شده است .

مثال ۱-۴-۵ شعاع همگرانی سری زیر را بیابید

$$(x - 1) - \frac{(x - 1)^2}{2} + \frac{(x - 1)^3}{3} - \frac{(x - 1)^4}{4} + \cdots.$$

حل : بهتر است سری را با استفاده از نماد مجموع یابی بنویسیم :

$$\sum_{n=1}^{\infty} \frac{(-1)^{n+1}(x - 1)^n}{n}.$$

برطبق آزمون نسبت سری همگراست هرگاه

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \left| \frac{u_{n+1}}{u_n} \right| < 1,$$

که در آن n جمله n ام سری است . در این مثال

$$\begin{aligned} \lim_{n \rightarrow \infty} \left| \frac{u_{n+1}}{u_n} \right| &= \lim_{n \rightarrow \infty} \left| \frac{(-1)^{n+2}(x-1)^{n+1}}{n+1} \cdot \frac{n}{(-1)^{n+1}(x-1)^n} \right| \\ &= \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{n}{n+1} |x-1| = |x-1| < 1. \end{aligned}$$

پس $1 < x - 1 < 2$ یا $x > 0$ ، که نشان می دهد شعاع همگرایی برابر ۱ است . در بسیاری از مسائل لازم است که نقاط انتهایی بازه همگرایی را نیز بررسی کنیم و این کار باید جداگانه انجام شود . می توان نشان داد (تمرین ۱) که در اینجا بازه همگرایی $2 \leq x < 0$ است .

به دو قضیه زیر نیاز خواهیم داشت که آنها را بدون اثبات بیان می کنیم .

قضیه ۴-۲-۵ : سری توانی $\sum_{n=1}^{\infty} na_n(x-x_0)^{n-1}$ و مشتق آن دارای شعاع همگرایی یکسان هستند .

قضیه ۴-۲-۶ : فرض کنید تابع $f(x)$ با سری توانی $\sum_{n=0}^{\infty} a_n(x-x_0)^n$ در درون بازه همگرایی آن نمایش داده شده باشد . آن گاه تابع در درون بازه همگرایی سری مشتق پذیر است و مشتق آن به صورت زیر داده می شود

$$f'(x) = \sum_{n=1}^{\infty} na_n(x-x_0)^{n-1}.$$

حال آماده ایم که با استفاده از سریها به حل یک معادله دیفرانسیل ساده بپردازیم .

برای شروع کار x را برابر صفر می گیریم . بعد آن شان خواهیم داد که چرا همیشه این کار امکان پذیر نیست .

مثال ۴-۲-۵ یک جواب معادله $xy' = -y$ را بیابید .

حل : فرض می کنیم جوابی به صورت زیر وجود داشته باشد

$$y = \sum_{n=0}^{\infty} a_n x^n.$$

در این صورت

$$y' = \sum_{n=1}^{\infty} n a_n x^{n-1} \quad \text{و} \quad y'' = \sum_{n=2}^{\infty} n(n-1) a_n x^{n-2}.$$

با جای گذاری این مقادیر در معادله داده شده نتیجه می‌شود

$$\sum_{n=2}^{\infty} n(n-1) a_n x^{n-2} - \sum_{n=0}^{\infty} a_n x^{n-1} = 0.$$

برای ساده کردن جملات بهتر است x^n را در هر دو مجموع یابی داشته باشیم. این کار با توجه به این که n یک اندیس ظاهری در مجموع یابی است و می‌تواند با هر حرف دیگر تعویض شود، انجام می‌شود. بنابراین، در اوّلین مجموع هر x^n را به x^{n+2} و در دومین مجموع، هر x^n را به x^{n-1} تبدیل می‌کنیم. در این صورت

$$\sum_{n=1}^{\infty} (n+2)(n+1) a_{n+2} x^n - \sum_{n=1}^{\infty} a_{n-1} x^n = 0.$$

حال دو مجموع را به صورت یک مجموع که در آن n از ۱ تا ∞ تغییر می‌کنند می‌نویسیم، و هر جمله‌ای را که به حساب نیامده باشد به آن اضافه می‌کنیم. پس

$$\sum_{n=1}^{\infty} ((n+2)(n+1) a_{n+2} - a_{n-1}) x^n + 2a_2 = 0,$$

که ترکیبی خطی از ۱، x ، x^2 ، x^3 ، ... است. چون مجموعه

$$\{1, x, x^2, x^3, \dots\}$$

مستقل خطی است، ترکیبی خطی از این توابع برابر صفر است اگر و فقط اگر هر ضریبی برابر صفر باشد. بنابراین

$$2a_2 = 0$$

و

$$(n+2)(n+1) a_{n+2} - a_{n-1} = 0.$$

از معادله اوّل نتیجه می‌شود، $a_2 = 0$ و از دومی فرمول برگشتی زیر را به دست می‌آوریم

$$a_{n+2} = \frac{a_{n-1}}{(n+2)(n+1)}, \quad n = 1, 2, \dots.$$

برای $n=1$ داریم $a_3 = a_0/(3 \cdot 2)$ ، و بنابراین a_0 می‌تواند اختیاری باشد. برای $n=2$ داریم $a_4 = a_1/(4 \cdot 3)$ ، بنابراین a_1 می‌تواند اختیاری باشد. برای $n=3$ داریم $a_5 = a_2/(5 \cdot 4) = 0$ داریم

در نتیجه ، a_8 ، a_5 ، a_2 ، ... ، همه صفرند . برای $n = 4$ داریم $a_6 = a_0/(3 \cdot 2 \cdot 6 \cdot 5)$. برای $n = 5$ داریم $a_7 = \frac{a_4}{(7 \cdot 6)} = \frac{a_1}{(4 \cdot 3 \cdot 7 \cdot 6)}$. والی آخر . پس جواب معادله دیفرانسیل عبارت است از

$$y = a_0 + a_1 x + \frac{a_0}{6} x^3 + \frac{a_1}{12} x^4 + \frac{a_0}{180} x^6 + \frac{a_1}{504} x^7 + \dots$$

معادله اخیر به صورت زیر نیز نوشته می شود

$$y = a_0 \left(1 + \frac{x^3}{6} + \frac{x^6}{180} + \dots \right) + a_1 \left(x + \frac{x^4}{12} + \frac{x^7}{504} + \dots \right),$$

که شامل دو ثابت دلخواه مورد انتظار در جواب یک معادله دیفرانسیل مرتبه دوم است . می توان نشان داد (تمرین ۲) که هر دو سری برای $x > \infty$ همگرا هستند .

اگرچه بسیاری از سریها را می توان به صورت بسته نوشت ، برای مثال

$$e^x = 1 + x + \frac{x^2}{2!} + \frac{x^3}{3!} + \dots ; \quad (8-2-5)$$

$$\sin x = x - \frac{x^3}{3!} + \frac{x^5}{5!} - \frac{x^7}{7!} + \dots \quad (9-2-5)$$

$$\cos x = 1 - \frac{x^2}{2!} + \frac{x^4}{4!} - \frac{x^6}{6!} + \dots \quad (10-2-5)$$

$$\log(1+x) = x - \frac{x^2}{2} + \frac{x^3}{3} - \frac{x^4}{4} + \dots \quad (11-2-5)$$

ولی این کار همیشه امکان پذیر نیست . اگر تابعی را بتوان در یک بازه باز شامل x_0 با یک سری همگرا به صورت $\sum_{n=0}^{\infty} a_n(x-x_0)^n$ نمایش داد ، آن گاه تابع را در $x=x_0$ تحلیلی نامند . توابع معادله های (۸-۲-۵) تا (۱۱-۲-۵) همه در $x=0$ تحلیلی اند . اگر تابعی در هر نقطه از حوزه تعریف خود تحلیلی باشد آن را یک تابع تحلیلی نامند . تمام چندجمله ایها تحلیلی اند همچنین توابع گویا بجز در نقاطی که مخرج آنها صفر می شود ، تحلیلی اند .

حال به مثالی دیگر از جواب یک معادله دیفرانسیل به صورت سری توجه کنید .

مثال ۴-۵-۳ معادله زیر را حل کنید .

$$(x-1)y'' - xy' + y = 0.$$

حل : مانند، قبل فرض کنید *

$$y = \sum_0 a_n x^n, \quad y' = \sum_1 n a_n x^{n-1}, \quad y'' = \sum_2 n(n-1) a_n x^{n-2},$$

و آنها را در معادله دیفرانسیل داده شده جایگزین نماید

$$\sum_2 n(n-1) a_n x^{n-1} - \sum_2 n(n-1) a_n x^{n-2} - \sum_1 n a_n x^n + \sum_0 a_n x^n = 0.$$

در اوّلین مجموع n را به $1 + n$ و در دومین مجموع n را به $2 + n$ تبدیل می کنیم ، داریم

$$\sum_1 (n+1) n a_{n+1} x^n - \sum_0 (n+2)(n+1) a_{n+2} x^n - \sum_1 n a_n x^n + \sum_0 a_n x^n = 0$$

یا

$$\sum_1 (n(n+1) a_{n+1} - (n+1)(n+2) a_{n+2} - n a_n + a_n) x^n - 2a_2 + a_0 = 0.$$

با ساوي صفر ، قرار دادن ضرایب توانهای مختلف x ، به دست می آوریم

$$a_2 = \frac{1}{2} a_0;$$

$$a_{n+2} = \frac{n(n+1)a_{n+1} + (1-n)a_n}{(n+1)(n+2)}, \quad n = 1, 2, \dots;$$

$$a_3 = \frac{2a_2}{2 \cdot 3} = \frac{a_2}{3} = \frac{a_0}{3 \cdot 2};$$

$$a_4 = \frac{6a_3 - a_2}{3 \cdot 4} = \frac{a_3}{2} - \frac{a_2}{12} = \frac{a_0}{12} - \frac{a_0}{24} = \frac{a_0}{4!};$$

الى آخر

که a_1 و a_0 دلخواه هستند .

بنابراین

$$y = a_1 x + a_0 \left(1 + \frac{x^2}{2!} + \frac{x^3}{3!} + \frac{x^4}{4!} + \dots \right),$$

* در بقیه این بخش برای سادگی نمادها ، کران بالای مجموعها را حذف می کنیم .

و می‌توان نشان داد که (تمرین ۳) x و e^x دو جواب مستقل خطی مفادله داده شده هستند . در اینجا برخلاف مثال ۴-۲-۵ (تمرین ۴) می‌توان جواب را به صورت بسته نوشت . متأسفانه، روش سریها برای حل معادلات دیفرانسیل معمولی همیشه به سادگی دو مثال قبل نیست . معادله زیر را در نظر بگیرید

$$2x^2y'' + 5xy' + y = 0.$$

به عنوان تمرین (تمرین ۵) نشان دهید که روش سریها با $y = \sum_{n=0}^{\infty} a_n x^n$ فقط جواب بدیهی $y = 0$ را می‌دهد . با این حال معادله داده شده یک معادله کشی - اویلر است و $x^{-1/2}$ هر دو جواب آن هستند (تمرین ۶) پاسخ به این معضل در این واقعیت نهفته است که جوابهای یک معادله کشی - اویلر بر هر بازه‌ای که مبدأ را شامل باشد مستقل خطی نیستند .

کلی ترین شکل معادله دیفرانسیل معمولی مرتبه دوم، خطی، همگن را در نظر بگیرید،

$$y'' + P(x)y' + Q(x)y = 0. \quad (12-2-5)$$

مقادیری از x ، مثلاً x_0 که در آنها $P(x)$ و $Q(x)$ هر دو تحلیلی باشند، نقاط معمولی معادله (۱۲-۲-۵) نامیده می‌شوند . اگر $P(x)$ یا $Q(x)$ در x_0 تحلیلی نباشد، آن گاه x_0 یک نقطه تکین معادله (۱۲-۲-۵) است ولی اگر x_0 یک نقطه تکین باشد و $(x - x_0)^2 Q(x)$ و $(x - x_0)P(x)$ هر دو در $x = x_0$ تحلیلی باشند، آن گاه x_0 یک نقطه تکین منظم معادله (۱۲-۲-۵) نامیده می‌شود . سایر نقاط تکین، نقاط تکین نامنظم نام دارند .

مثال ۴-۲-۵ نقاط تکین معادله زیر را دسته‌بندی کنید .

$$(1 - x^2)y'' - 2xy' + n(n + 1)y = 0,$$

حل : تنها نقاط تکین عبارتند از $x_0 = \pm 1$. اگر $x_0 = -1$ ، آن گاه

$$\frac{(x + 1)(-2x)}{1 - x^2} = \frac{2x}{x - 1} \quad , \quad \frac{(x + 1)^2 n(n + 1)}{1 - x^2} = \frac{n(n + 1)(x + 1)}{1 - x}.$$

چون این دو تابع گویا در $x = -1$ تحلیلی‌اند، پس $x_0 = -1$ یک نقطه تکین منظم است . همین طور برای $x_0 = 1$ داریم

$$\frac{(x - 1)(-2x)}{1 - x^2} = \frac{2x}{x + 1} \quad , \quad \frac{(x - 1)^2 n(n + 1)}{1 - x^2} = \frac{n(n + 1)(1 - x)}{1 + x},$$

بنابراین $x_0 = 1$ نیز یک نقطه تکین منظم است .

تمام این نکات در قضیه فوخس^{*} آمده است، که بیان می‌کند همواره می‌توان حداقل یک جواب به صورت سری توانی برای معادلات دیفرانسیل خطی به دست آورد به شرط آن که این جواب در حول یک نقطه معمولی یا، حول یک نقطه تکین منظم باشد.

کارهای فوخس توسط فروینوس (۱۸۴۹-۱۸۱۷) ریاضی دان آلمانی توسعه یافت.

وی پیشنهاد نمود که به جای فرض کردن یک جواب به صورت $\sum_0 a_n x^n$ ، باید جواب را به صورت $\sum_0 a_n x^{n+r}$ در نظر گرفت. امروزه استفاده از این صورت برای حل معادلات دیفرانسیل معمولی، خطی، روش فروینوس نامیده می‌شود. با یک مثال و استفاده از معادله کشی-اویلر روش را تشریح می‌کنیم.

مثال ۵-۲-۵ معادله زیر را با روش فروینوس حل کنید.

$$x^2 y'' - xy' - 3y = 0$$

حل: داریم

$$y = \sum_0 a_n x^{n+r},$$

$$y' = \sum_0 (n+r)a_n x^{n+r-1},$$

$$y'' = \sum_0 (n+r)(n+r-1)a_n x^{n+r-2},$$

و با جای گذاری در معادله داده شده، داریم

$$\sum_0 ((n+r)(n+r-1) - (n+r) - 3)a_n x^{n+r} = 0.$$

چون ضریب x^{n+r} برای $n = 0, 1, 2, \dots$ باید صفر باشد، برای $n = 0$ داریم

$$(r^2 - 2r - 3)a_0 = 0.$$

با انتخاب a_0 دلخواه، یعنی، مخالف صفر، نتیجه می‌شود

$$r^2 - 2r - 3 = 0,$$

که آن را معادله اندیسی می‌نامند. ریشه‌های آن 1 و 3 هستند. در حالت کلی

$$\alpha_n(n^2 + 2nr - 2n) = 0, \quad n = 1, 2, \dots,$$

که فقط وقتی می‌تواند برقرار باشد که $a_n = 0$ ، $n = 1, 2, \dots$. بنابراین دو امکان وجود دارد

$$y_1(x) = a_0 x^{-1} \quad y_2(x) = b_0 x^3$$

که ثابت‌ها دلخواهند . توجه کنید که هر ریشه معادله اندیسی به یک سری نامتناهی منجر می‌شود، ولی در این مثال هر سری شامل فقط یک جمله است .

وقتی معادله‌های دیفرانسیل مرتبه دوم، خطی را با روش فروینوس حل می‌کیم، معادله اندیسی یک معادله درجه دوم است و سه امکان وجود دارد که در اینجا آنها را فهرست کنیم .

- ۱ اگر ریشه‌های معادله اندیسی برابر باشند آن‌گاه فقط یک جواب می‌توان به دست آورد .
- ۲ اگر تفاضل دو ریشه معادله اندیسی عددی غیر صحیح باشد، آن‌گاه دو جواب مستقل خطی می‌توان به دست آورد .
- ۳ اگر تفاضل ریشه‌های معادله اندیسی عدد صحیح باشد، آن‌گاه عدد بزرگتر یک جواب ارائه می‌کند، در صورتی که عدد کوچکتر ممکن است یک جواب ارائه کند یا جوابی ارائه نکند .

این بخش را با حل دو معادله دیفرانسیل مهم که در دو بخش بعدی مجدداً مورد استفاده قرار می‌گیرند، به پایان می‌بریم .

مثال ۴-۵ یک جواب برای معادله دیفرانسیل زیر به دست آورید

$$\frac{d^2y}{dx^2} + \frac{1}{x} \frac{dy}{dx} + \left(1 - \frac{n^2}{x^2}\right)y = 0, \quad n = 0, 1, 2, \dots . \quad (13-2-5)$$

این معادله، معادله دیفرانسیل بسل نامیده می‌شود، و ابتدا توسط بسل (۱۷۸۴-۱۸۴۶) ریاضی دان آلمانی ضمن مطالعات وی درباره حرکت سیارات به دست آمد . از آن‌زمان این معادله در مسائل رسانایی گرما، نظریه الکترومغناطیس، و آکوستیک که در مختصات استوانه‌ای بیان شوند، ظاهر شده است .

حل : چون ضرایب ثابت نیستند، جوابی به صورت سری جستجو می‌کنیم . با ضرب معادله (۱۳-۲-۵) در x^2 ، به دست می‌آوریم

$$x^2 y'' + x y' + (x^2 - n^2)y = 0. \quad (14-2-5)$$

توجه کنید که $x = 0$ یک نقطهٔ تکین منظم است، بنابراین، روش فروینوس را به کار می‌بریم.

فرض کنید

$$y = \sum_{m=0} a_m x^{m+r},$$

$$y' = \sum_{m=0} a_m (m+r) x^{m+r-1},$$

$$y'' = \sum_{m=0} a_m (m+r)(m+r-1) x^{m+r-2},$$

و آنها را در معادله (۱۴-۲-۵) جایگزین نمایید. در این صورت

$$\begin{aligned} & \sum_{m=0} a_m (m+r)(m+r-1) x^{m+r} + \sum_{m=0} a_m (m+r) x^{m+r} \\ & + \sum_{m=0} a_m x^{m+r+2} - n^2 \sum_{m=0} a_m x^{m+r} = 0. \end{aligned}$$

اگر در سری سوم، به جای $m = 2$ را قرار دهیم، معادله فوق به صورت زیر نوشته می‌شود

$$\begin{aligned} & \sum_{m=2} (a_m (m+r)(m+r-1) + a_m (m+r) + a_{m-2} - n^2 a_m) x^{m+r} + a_0 r(r-1) x^r \\ & + a_0 r x^r - n^2 a_0 x^r + a_1 r(r+1) x^{r+1} + a_1 (r+1) x^{r+1} - n^2 a_1 x^{r+1} = 0. \end{aligned}$$

با ساده کردن به دست می‌آوریم

$$\begin{aligned} & \sum_{m=2} (a_m ((m+r)^2 - n^2) + a_{m-2}) x^{m+r} + a_0 (r^2 - n^2) x^r \\ & + a_1 (r^2 + 2r + 1 - n^2) x^{r+1} = 0. \end{aligned}$$

ضریب x^r باید صفر باشد، پس اگر فرض کنیم که $a_0 \neq 0$ ، آن‌گاه به دست می‌آوریم $r = \pm n$.

علامت مثبت را انتخاب می‌کنیم زیرا n در (۱۳-۲-۵) یک عدد صحیح نامتناهی تعریف شده بود.

چون ضریب x^{r+1} نیز باید صفر باشد، a_1 را برابر صفر انتخاب می‌کنیم. در آن صورت فرمول

برگشتی با صفر گرفتن ضریب x^{m+r} ، به دست می‌آید. پس

$$a_m = \frac{-a_{m-2}}{m(m+2n)}, \quad m = 2, 3, \dots .$$

چند ضریب اول را می‌توان از این فرمول محاسبه نمود که به صورت زیرند:

$$m = 2: \quad a_2 = \frac{-a_0}{2^2(n+1)};$$

$$m = 4: \quad a_4 = \frac{-a_2}{2^3(n+2)} = \frac{a_0}{2^4 \cdot 2(n+1)(n+2)};$$

$$m = 6: \quad a_6 = \frac{-a_4}{2^2 \cdot 3(n+3)} = \frac{-a_0}{2^6 \cdot 3!(n+1)(n+2)(n+3)}.$$

در حالت کلی داریم

$$a_{2m} = \frac{(-1)^m a_0}{2^{2m} m!(n+1)(n+2) \cdots (n+m)}, \quad m = 1, 2, \dots,$$

و یک جواب برای معادله (۱۳-۲-۵) به صورت زیر نوشته می‌شود

$$\begin{aligned} y_n(x) &= a_0 \sum_{m=0}^{\infty} \frac{(-1)^m x^{2m+n}}{2^{2m} m!(n+1)(n+2) \cdots (n+m)} \\ &= 2^n n! a_0 \sum_{m=0}^{\infty} \frac{(-1)^m}{m!(m+n)!} \left(\frac{x}{2}\right)^{2m+n}. \quad \blacksquare \end{aligned}$$

تابع بسل نوع اول مرتبه n با انتخاب مقدار $\frac{1}{2^n n!}$ برای a_0 تعریف می‌شود. بنابراین داریم

$$J_n(x) = \sum_{m=0}^{\infty} \frac{(-1)^m}{m!(m+n)!} \left(\frac{x}{2}\right)^{2m+n}, \quad n = 0, 1, 2, \dots, \quad (15-2-5)$$

و این جواب خصوصی معادله بسل است. این تابع را با تفصیل بیشتر در بخش ۵-۳ بررسی خواهیم کرد.

مثال ۵-۲-۴ جواب معادله زیر را به دست آورید

$$(1-x^2)y'' - 2xy' + n(n+1)y = 0, \quad n = 0, 1, 2, \dots. \quad (16-2-5)$$

این معادله را معادله دیفرانسیل لژاندر^{*} می‌نامند.

حل: چون $x = \pm 1$ نقاط تکین منظم هستند (مثال ۵-۲-۴) می‌توانیم جواب را به صورت سری

توانی در حول $x = 0$ که یک نقطه عادی است، فرض کنیم . بنابراین قرار می دهیم

$$y = \sum_{m=0}^{\infty} a_m x^m, \quad y' = \sum_{m=1}^{\infty} a_m m x^{m-1}, \quad y'' = \sum_{m=2}^{\infty} a_m m(m-1) x^{m-2}.$$

با جای گذاری کردن این مقادیر در معادله (۱۶-۲-۵) نتیجه می شود

$$\begin{aligned} \sum_{m=2}^{\infty} a_m m(m-1) x^{m-2} - \sum_{m=2}^{\infty} a_m m(m-1) x^m \\ - 2 \sum_{m=1}^{\infty} a_m m x^m + n(n+1) \sum_{m=0}^{\infty} a_m x^m = 0. \end{aligned}$$

با تبدیل m به $m+2$ در اوّلین مجموع ، به دست می آوریم

$$\begin{aligned} \sum_{m=0}^{\infty} a_{m+2}(m+2)(m+1) x^m - \sum_{m=2}^{\infty} a_m m(m-1) x^m \\ - 2 \sum_{m=1}^{\infty} a_m m x^m + n(n+1) \sum_{m=0}^{\infty} a_m x^m = 0. \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \sum_{m=2}^{\infty} (a_{m+2}(m+2)(m+1) - a_m m(m-1) - 2a_m m + i_m n(n+1)) x^m \\ + 2a_2 + 6a_3 x - 2a_1 x + n(n+1)a_0 + n(n+1)a_1 x = 0. \end{aligned}$$

با صفر قرار دادن ضریب هر کدام از توانهای x در بالا ، داریم

$$2a_2 + n(n+1)a_0 = 0, \quad a_2 = \frac{-n(n+1)a_0}{2}, \quad a_0 \text{ دلخواه}$$

$$6a_3 - 2a_1 + n(n+1)a_1 = 0, \quad a_3 = \frac{(2-n(n+1))a_1}{6}, \quad a_1 \text{ دلخواه}$$

بطور کلی

$$a_{m+2}(m+2)(m+1) - (m(m-1) + 2m - n(n+1))a_m = 0;$$

$$a_{m+2} = \frac{m(m+1) - n(n+1)}{(m+2)(m+1)} a_m;$$

$$a_{m+2} = \frac{(m-n)(m+n+1)}{(m+2)(m+1)} a_m, \quad m = 0, 1, 2, \dots \quad (۱۷-۲-۵)$$

معادله (۵-۲-۱۷) رابطه‌ای برگشتی است که ضرایب را به کمک آن می‌توان یافت.

محاسبه چند ضریب اول نتیجه می‌دهد

$$a_2 = \frac{-n(n+1)}{1 \cdot 2} a_0,$$

$$a_4 = \frac{(2-n)(n+3)}{4 \cdot 3} a_2 = \frac{n(n-2)(n+1)(n+3)}{4!} a_0,$$

$$a_6 = \frac{(4-n)(n+5)}{6 \cdot 5} a_4 = \frac{-n(n-2)(n-4)(n+1)(n+3)(n+5)}{6!} a_0,$$

$$a_3 = \frac{(1-n)(n+2)}{3 \cdot 2} a_1 = \frac{-(n-1)(n+2)}{3!} a_1,$$

$$a_5 = \frac{(3-n)(n+4)}{5 \cdot 4} a_3 = \frac{(n-1)(n-3)(n+2)(n+4)}{5!} a_1,$$

$$a_7 = \frac{(5-n)(n+6)}{7 \cdot 6} a_5 = \frac{-(n-1)(n-3)(n-5)(n+2)(n+4)(n+6)}{7!} a_1.$$

بنابراین جواب معادله لثاندر به صورت زیر نوشته می‌شود

$$\begin{aligned} y_n(x) &= a_0 \left(1 - \frac{n(n+1)}{2!} x^2 + \frac{n(n-2)(n+1)(n+3)}{4!} x^4 \right. \\ &\quad \left. - \frac{n(n-2)(n-4)(n+1)(n+3)(n+5)}{6!} x^6 + \dots \right) \\ &\quad + a_1 \left(x - \frac{(n-1)(n+2)}{3!} x^3 + \frac{(n-1)(n-3)(n+2)(n+4)}{5!} x^5 \right. \\ &\quad \left. - \frac{(n-1)(n-3)(n-5)(n+2)(n+4)(n+6)}{7!} x^7 + \dots \right). \quad (۱۸-۲-۵) \end{aligned}$$

هر دو سری برای $x < 1$ همگرا هستند.

اگر ... و $a_n = 0, 2, 4, \dots$ صفر انتخاب شود، آن‌گاه جوابها با استفاده از معادله (۵-۲-۱۸)

عبارتند از

$$y_0(x) = a_0,$$

$$y_2(x) = a_0(1 - 3x^2),$$

$$y_4(x) = a_0(1 - 10x^2 + \frac{35}{3}x^4), \text{ الى آخر}$$

اگر شرط $1 = y_n(1)$ را نیز اعمال کنیم، می‌توانیم a_0 را محاسبه کرده و به دست آوریم

$$P_0(x) = 1, \quad P_2(x) = \frac{1}{2}(3x^2 - 1), \quad P_4(x) = \frac{1}{8}(35x^4 - 30x^2 + 3), \dots \quad (19-2-5)$$

این چندجمله‌ایها را، چندجمله‌ایهای لزاندر با درجه زوج می‌نامند.

اگر ... $n = 1, 3, 5, \dots$ و a_0 صفر انتخاب شود، آن‌گاه جوابها با استفاده از معادله (۱۸-۲-۵)

عبارتند از

$$y_1(x) = a_1 x,$$

$$y_3(x) = a_1(x - \frac{1}{3}x^3),$$

$$y_5(x) = a_1(x - \frac{1}{3}x^3 + \frac{2}{5}x^5), \text{ الى آخر}$$

مجددآ اگر شرط $1 = y_n(1)$ را اعمال کنیم، می‌توانیم a_1 را محاسبه کرده و تساویهای زیر را به دست آوریم

$$P_1(x) = x, \quad P_3(x) = \frac{1}{2}(5x^3 - 3x), \quad P_5(x) = \frac{1}{8}(63x^5 - 70x^3 + 15x), \dots \quad (20-2-5)$$

این چندجمله‌ایها را، چندجمله‌ایهای لزاندر با درجه فرد می‌نامند.

چندجمله‌ایهای لزاندر در بخش ۴-۵ کاربرد خواهد داشت زیرا در مسائل مقدار مرزی که

در مختصات کروی بیان شده باشند، ظاهر می‌شوند.

تمرینهای ۲-۵

-۱ نشان دهید بازه همگرایی سری مثال ۱-۲-۵ عبارت است از $0 < x \leq 2$.

-۲ الف) نشان دهید یک جواب معادله دیفرانسیل $0 = xy'' - y$ در مثال ۲-۲-۵ به صورت

زیرنوشته می‌شود

$$y_1(x) = a_0 \sum_{n=0}^{\infty} \frac{1 \cdot 4 \cdot 7 \cdots (3n-2)}{(3n)!} x^{3n}.$$

ب) جواب دوم را به صورتی مشابه بنویسید.

پ) شعاع همگرایی سری قسمت (الف) را باید.

-۳ تحقیق کنید که $x = y_1(x)$ و $y_2(x) = e^x$ جوابهای مستقل خطی معادله $(x-1)y'' - xy' + y = 0$ هستند.

-۴) الف) نشان دهید جواب به دست آمده در مثال ۳-۲-۵ معادل است با

$$y(x) = c_1 x + c_2 e^x.$$

ب) به ازای چه مقادیری از x جواب فوق معتبر است؟

-۵) نشان دهید فرض جوابی به شکل $y = \sum_0 a_n x^n$ برای معادله

$$2x^2y'' + 5xy' + y = 0$$

به جواب بدینهی $y = 0$ منجر می شود.

-۶) ثابت کنید که بر هر بازه‌ای که شامل مبدأ باشد $x^{-1/2}$ و $x^{1/2}$ جوابهای مستقل خطی معادله
داده شده در تمرین ۵ هستند.

-۷) دنباله زیر را در نظر بگیرید

$$\left\{ \frac{1}{2}, \frac{3}{4}, \frac{7}{8}, \frac{15}{16}, \dots \right\}.$$

الف) جمله n ام دنباله را بنویسید.

ب) نشان دهید ۱ نقطه حدی دنباله است.

-۸) با استفاده از آزمون نسبت نشان دهید سری (۵-۲-۵)، برای $|x| < 1$ همگراست.

-۹) سری زیر را مشخص کنید

$$\frac{1}{10} + \frac{1}{100} + \frac{1}{1000} + \dots$$

ب) مجموع سری را باید.

-۱۰) شعال همگرانی هریک از سریهای زیر را باید.

$$(x-1) + \frac{(x-1)^3}{3} + \frac{(x-1)^5}{5} + \dots \quad \text{الف)$$

$$1 + \frac{x^2}{2!} + \frac{x^4}{4!} + \frac{x^6}{6!} + \dots \quad \text{ب)}$$

$$1 + \frac{(x+3)}{2} + \frac{(x+3)^2}{3} + \frac{(x+3)^3}{4} + \dots \quad \text{پ)}$$

$$x + \frac{2!x^2}{2^2} + \frac{3!x^3}{3^3} + \frac{4!x^4}{4^4} + \dots \quad \text{ت)}$$

(راهنمایی: از تعریف حدی استفاده کنید)

$$1 + \frac{(x+2)}{3} + \frac{(x+2)^2}{2 \cdot 3^2} + \frac{(x+2)^3}{3 \cdot 3^3} + \dots \quad \text{ث)}$$

$$1 + \frac{(x-1)^2}{2!} + \frac{(x-1)^4}{4!} + \frac{(x-1)^6}{6!} + \dots \quad \text{ج)}$$

۱۱- نقاط تکین هریک از معادلات دیفرانسیل زیر را دسته بندی کنید.

(الف) $x^2y'' + xy' + (x^2 - n^2)y = 0, \quad n = 0, 1, 2, \dots$

(ب) $x^3y'' - xy' + y = 0$

(پ) $x^2y'' + (4x - 1)y' + 2y = 0$

(ت) $x^3(x - 1)^2y'' + x^4(x - 1)^3y' + y = 0$

۱۲- با استفاده از سریهای توانی هریک از معادلات زیر را حل کنید.

(الف) $y'' + y = 0$

(ب) $y'' - y = 0$

(پ) $y = x^2 - y$ (توجه کنید که روش سریهای توانی به معادلات همگن منحصر نمی‌شود)

(ت) $xy = 0$ (در صورت امکان جواب را به شکل بسته بنویسید)

(ث) $(1 + x^2)y'' + 2xy' - 2y = 0$

۱۳- هریک از معادلات دیفرانسیل زیر را با روش فربینوس حل کنید.

(الف) $xy'' + y' + xy = 0$

(ب) $4xy'' + 2y' + y = 0$

(پ) $x^2y'' + 2xy' - 2y = 0$

۱۴- معادله زیر را با دو روش حل کنید

$$xy'' + 2y' = 0$$

(راهنمایی: x یک عامل انتگرال‌ساز است)

۱۵- معادله

$$y'' - xy' - y = 0$$

را با فرض داشتن جوابی به صورت یک سری توانی از $1 - x$ حل کنید. در این حالت

ضریب x نیز باید بر حسب $1 - x$ نوشته شود. این کار را می‌توان با فرض

$$x = A(x - 1) + B$$

و سپس تعیین A و B انجام داد.

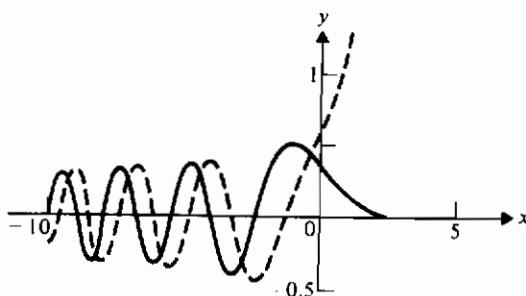
۱۶- معادله دیفرانسیل

$$y'' - xy = 0$$

معادله ایری* و جوابهای آن را که در نظریه انکسار کاربردهایی دارند توابع ایری نامند

(شکل ۱-۲-۵)

- الف) جواب را برحسب یک سری توانی از x به دست آورید.
- ب) جواب را برحسب یک سری توانی از $(1-x)$ به دست آورید. (با مثال ۱۵ مقایسه کنید)

شکل ۱-۲-۵ توابع ابری

- ۱۷ - قضیه ۱-۲-۵ را با مشتق گیری از سریهای تمرین ۱۰ و یافتن شعاع همگرانی سریهای مشتق تشریح کنید (توجه کنید که این کار اثباتی برای قضیه نیست).
- ۱۸ - الف) قضیه ۲-۲-۵ را با مشتق گیری از توابع و سریها در معادلات (۸-۲-۵) تا (۱۱-۲-۵) تشریح کنید.
- ب) شعاع همگرانی سریها در معادلات (۸-۲-۵) تا (۱۱-۲-۵)، چیست؟ (توجه: باید از این واقعیت استفاده کنید که اگر سری قدر مطلقها همگرا باشد آن گاه سری متناوب نیز همگراست).
- ۱۹ - جوابهای تمرین ۱۶ را با جوابهای $y = -y''$ مقایسه کنید. نظر خود را بیان نماید.

۳-۵ توابع بسل

معادله لاپلاس در مختصات استوانه‌ای (z, ρ, ϕ) به شکل زیر است (تمرین ۱)

$$\nabla^2 u = \frac{1}{\rho} \frac{\partial}{\partial \rho} \left(\rho \frac{\partial u}{\partial \rho} \right) + \frac{1}{\rho^2} \frac{\partial^2 u}{\partial \phi^2} + \frac{\partial^2 u}{\partial z^2} = 0. \quad (1-3-5)$$

روش جداسازی متغیرها را با این فرض که « به صورت حاصل ضربی از توابع ρ ، ϕ و z است، به کار می‌بریم، یعنی :

$$u = R(\rho)\Phi(\phi)Z(z),$$

با جایگزین نمودن مشتقهای مناسب در معادله با مشتقات جزئی، خواهیم داشت

$$\frac{\Phi Z}{\rho} \frac{d}{d\rho} \left(\rho \frac{dR}{d\rho} \right) + \frac{RZ}{\rho^2} \frac{d^2\Phi}{d\phi^2} + R\Phi \frac{d^2Z}{dz^2} = 0,$$

و با تقسیم بر $R\Phi Z/\rho^2$ نتیجه می شود

$$\frac{\rho}{R} \frac{d}{d\rho} \left(\rho \frac{dR}{d\rho} \right) + \frac{\rho^2}{Z} \frac{d^2Z}{dz^2} = -\frac{1}{\Phi} \frac{d^2\Phi}{d\phi^2}.$$

چون طرف چپ این معادله مستقل از ϕ است، پس معادله فقط وقتی می تواند صادق باشد که هر دو طرف برابر مقداری ثابت باشند. بنابراین

$$-\frac{1}{\Phi} \frac{d^2\Phi}{d\phi^2} = n^2, \quad n = 0, 1, 2, \dots,$$

و دومین جداسازی نتیجه می دهد

$$\frac{1}{\rho R} \frac{d}{d\rho} \left(\rho \frac{dR}{d\rho} \right) - \frac{n^2}{\rho^2} = -\frac{1}{Z} \frac{d^2Z}{dz^2} = -\lambda^2.$$

اوّلین ثابت جداسازی را n^2 نامیده ایم زیرا در این صورت Φ (و) تناوبی با دوره متناوب 2π بر حسب ϕ خواهد بود و این در بسیاری از مسائل کاربردی وضعیتی مطلوب است. دومین ثابت جداسازی را λ^2 نامیده ایم زیرا نمی خواهیم Z (و) بر حسب z تناوبی باشند.

مقادیر ثابت‌های جداسازی «و» و λ در واقع از طبیعت شرایط مرزی که «باید در آنها صدق کند نتیجه می شوند. در اینجا مقادیری را انتخاب کرده ایم که با شرایط مرزی اغلب مسائل مربوط به این مبحث تطبیق می کنند.

پس، با جداسازی متغیرها، معادله لاپلاس را به سه معادله دیفرانسیل معمولی، خطی و همگن زیر تبدیل کرده ایم:

$$\frac{d^2Z}{dz^2} - \lambda^2 Z = 0, \tag{۲-۳-۵}$$

$$\frac{d^2\Phi}{d\phi^2} + n^2 \Phi = 0, \quad n = 0, 1, 2, \dots. \tag{۳-۳-۵}$$

$$\frac{d^2R}{d\rho^2} + \frac{1}{\rho} \frac{dR}{d\rho} + \left(\lambda^2 - \frac{n^2}{\rho^2} \right) R = 0. \tag{۴-۳-۵}$$

جوابهای دو معادله اول باسانی به دست می آیند و به ترتیب عبارتند از

$$Z(\lambda z) = Ae^{\lambda z} + Be^{-\lambda z} \quad (5-3-5)$$

و

$$\Phi(n\phi) = C \cos n\phi + D \sin n\phi, \quad (6-3-5)$$

معادله (4-3-5) یک معادله بدل با جوابهای $(\lambda\rho)_n$ و $(\lambda\rho)_m$ است. (مثال ۶-۲-۵) است. (مثال ۴-۳-۵) ملاحظه کنید). جواب اول، تابع بدل نوع اول مرتبه n و جواب دوم تابع بدل نوع دوم مرتبه n نامیده می شود. بنابراین جواب عمومی معادله (4-3-5) به صورت زیر نوشته می شود

$$R_n(\lambda\rho) = EJ_n(\lambda\rho) + FY_n(\lambda\rho). \quad (7-3-5)$$

توجه کنید که جوابهای معادله لاپلاس در مختصات استوانه ای از حاصل ضرب، توابع در معادله های (5-3-5)، (5-3-5)، (6-3-5)، و (7-3-5) به دست می آیند. تابع « λ » که در معادله $\lambda^2 = 0$ صدق کند یک تابع همساز نامیده می شود؛ از این رو حاصل ضربهای فوق را همسازهای استوانه ای می نامند. چون $J_0(\lambda\rho) = 0$ تعريف می شود ولی $(\lambda\rho)_0$ در این نقطه تعريف نمی شود (همان گونه که بعداً خواهیم دید)، پس اگر « λ » بخواهد در مبدأ کران دار باشد، ثابت F را صفر اختیار می کنیم. همچنین اگر $\lambda > 0$ و بخواهیم $A = \lim_{\rho \rightarrow \infty} F(\lambda\rho)$ موجود باشد، A را صفر اختیار می کنیم. علاوه بر این، یکی از شرایط مرزی ممکن است ایجاب کند که C یا D صفر باشد. پس، در عمل، همسازهای استوانه ای آن طور هم که ممکن است به نظر آیند، توابع پیچیده ای نیستند.

در بخش ۵-۵ چند کاربرد را که شامل توابع بدل هستند خواهیم دید اما در این بخش این توابع را با تفصیل بیشتر بررسی می کنیم. معادله (4-3-5) به شکل معادله مثال ۶-۲-۵ است که جواب آن به صورت زیر است (تمرین ۲)

$$J_n(x) = \sum_{m=0}^{\infty} \frac{(-1)^m}{m!(m+n)!} \left(\frac{x}{2}\right)^{2m+n}, \quad n = 0, 1, 2, \dots \quad (8-3-5)$$

حال $(x)_0$ و $(x)_1$ را بتفصیل بررسی می کنیم. از معادله (8-3-5) داریم

* توابع بدل نوع دوم را بعداً در این بخش مورد بحث قرار خواهیم داد.

$$J_0(x) = 1 - \frac{x^2}{2^2} + \frac{x^4}{2^2 \cdot 4^2} - \frac{x^6}{2^2 \cdot 4^2 \cdot 6^2} + \dots,$$

$$J_1(x) = \frac{x}{2} - \frac{x^3}{2^2 \cdot 4} + \frac{x^5}{2^2 \cdot 4^2 \cdot 6} - \frac{x^7}{2^2 \cdot 4^2 \cdot 6^2 \cdot 8} + \dots.$$

با مقایسه این توابع با سریهای مکلورن برای $\cos x$ و $\sin x$

$$\cos x = 1 - \frac{x^2}{2!} + \frac{x^4}{4!} - \frac{x^6}{6!} + \dots,$$

$$\sin x = x - \frac{x^3}{3!} + \frac{x^5}{5!} - \frac{x^7}{7!} + \dots,$$

شباهتی بین $J_0(x)$ و $\cos x$ و همچنین $J_1(x)$ و $\sin x$ دیده می شود . برای مثال (تمرین ۴)

$$J_0(0) = 1, \quad \cos 0 = 1;$$

$$J_0(-x) = J_0(x), \quad \cos(-x) = \cos x;$$

$$J'_0(0) = 0, \quad \left. \frac{d}{dx} (\cos x) \right|_{x=0} = 0;$$

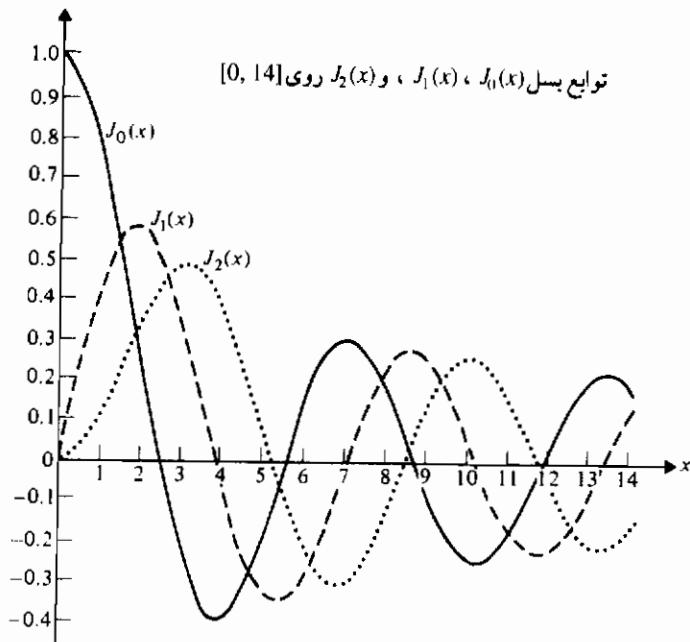
$$J_1(0) = 0, \quad \sin 0 = 0;$$

$$J_1(-x) = -J_1(x), \quad \sin(-x) = -\sin x;$$

$$J'_0(x) = -J_1(x), \quad \left. \frac{d}{dx} (\cos x) \right|_{x=0} = -\sin x.$$

این شباهتها را می توان در نمودارهای $J_0(x)$ و $J_1(x)$ در شکل ۱-۳-۵ ملاحظه کرد . توجه کنید تابع بسل نوع اوّل تقریباً تناوبی هستند با دوره تناوب متغیر نزدیک به 2π در واقع وقتی $x \rightarrow \infty$ دوره تناوب به 2π میل می کند . همچنین توجه کنید که با افزایش x ، دامنه ها کاهش می یابند . در حل مسائل مقدار مرزی صفرهای $J_n(x)$ ، یعنی ، ریشه های $J_n(x) = 0$ از اهمیتی خاص برخوردارند . مقادیر تقریبی چند صفر اوّل $J_0(x)$ و $J_1(x)$ در زیر فهرست می شوند

	اوّین	دومین	سومین	چهارمین	پنجمین	ششمین
$J_0(x)$	۲,۴۰۵	۵,۵۲۰	۸,۶۵۴	۱۱,۷۹۲	۱۴,۹۳۱	۱۸,۰۷۱
$J_1(x)$	۰	۲,۸۳۲	۷,۰۱۶	۱۰,۱۷۳	۱۳,۳۲۳	۱۶,۴۷۱

شکل ۱-۳-۵

یک رابطه مفید دیگر، یعنی،

$$\frac{d}{dx} (x^n J_n(x)) = x^n J_{n-1}(x), \quad n = 1, 2, \dots, \quad (9-3-5)$$

بسادگی از معادله (۹-۳-۵) به دست می آید (تمرین ۴). در شکل دیفرانسیلی، معادله (۹-۳-۵) به صورت زیر نوشته می شود

$$d(x^n J_n(x)) = x^n J_{n-1}(x) dx$$

و با انتگرال گیری از ۰ تا c ($c > 0$) ، داریم

$$x^n J_n(x) \Big|_0^c = \int_0^c x^n J_{n-1}(x) dx$$

$$\int_0^c x^n J_{n-1}(x) dx = c^n J_n(c).$$

به ازای $n = 1$ ، داریم

$$\int_0^c x J_0(x) dx = c J_1(c), \quad (10-3-5)$$

نتیجه‌ای که در بخش ۵-۵ از آن استفاده خواهد شد .

تعامد توابع بسل

توابع بسل نوع اول تحت شرایط معینی در یک رابطه تعامد صدق می کنند که این خاصیت را در اینجا خواهیم دید .

معادله دیفرانسیل بسل مرتبه n به صورت زیر نوشته می شود

$$x^2 \frac{d^2 u}{dx^2} + x \frac{du}{dx} + (\lambda^2 x^2 - n^2) u = 0. \quad (11-3-5)$$

یک جواب خصوصی این معادله $(x)^n J_n$ ، تابع بسل نوع اول مرتبه n است . همین طور ، $(\mu x)^n J_n$ یک جواب خصوصی معادله زیر است

$$x^2 \frac{d^2 v}{dx^2} + x \frac{dv}{dx} + (\mu^2 x^2 - n^2) v = 0. \quad (12-3-5)$$

حال معادله (۱۱-۳-۵) را در v/x و معادله (۱۲-۳-۵) را در u/x ضرب کرده و از هم

کم می کنیم

$$vx \frac{d^2 u}{dx^2} + v \frac{du}{dx} + (\lambda^2 x^2 - n^2) \frac{uv}{x} - ux \frac{d^2 v}{dx^2} - u \frac{dv}{dx} - (\mu^2 x^2 - n^2) \frac{uv}{x} = 0.$$

این معادله را می توان به صورت زیر نوشت

$$\begin{aligned} (\lambda^2 - \mu^2)xuv &= ux \frac{d^2 v}{dx^2} - vx \frac{d^2 u}{dx^2} + u \frac{dv}{dx} - v \frac{du}{dx} \\ &= \frac{d}{dx} \left(x \left(u \frac{dv}{dx} - v \frac{du}{dx} \right) \right) \end{aligned}$$

بنابراین ، برای هر $c > 0$ ،

$$(\lambda^2 - \mu^2) \int_0^c xuv \, dx = \int_0^c d \left(x \left(u \frac{dv}{dx} - v \frac{du}{dx} \right) \right)$$

یا اگر به جای u و v به ترتیب مقادیر شان $(\lambda x)_n$ و $(\mu x)_n$ را قرار دهیم، خواهیم داشت

$$\begin{aligned} (\lambda^2 - \mu^2) \int_0^c x J_n(\lambda x) J_n(\mu x) \, dx &= x (\mu J_n(\lambda x) J'_n(\mu x) - \lambda J_n(\mu x) J'_n(\lambda x)) \Big|_0^c \\ &= c (\mu J_n(\lambda c) J'_n(\mu c) - \lambda J_n(\mu c) J'_n(\lambda c)). \end{aligned}$$

پس داریم

$$\int_0^c x J_n(\lambda x) J_n(\mu x) \, dx = \frac{c}{\lambda^2 - \mu^2} (\mu J_n(\lambda c) J'_n(\mu c) - \lambda J_n(\mu c) J'_n(\lambda c)).$$

که از آن نتیجه می‌شود

$$\int_0^c x J_n(\lambda x) J_n(\mu x) \, dx = 0,$$

به شرط آن که $\lambda \neq \mu$ و

$$\mu J_n(\lambda c) J'_n(\mu c) - \lambda J_n(\mu c) J'_n(\lambda c) = 0. \quad (13-3-5)$$

حال معادله (13-3-5) برقرار است اگر λc و μc ریشه‌های متمایز معادلات زیر باشند:

$$\text{الف) } J_n(x) = 0, \text{ زیرا در این صورت } J_n(\lambda c) = 0 \text{ و } J_n(\mu c) = 0;$$

$$\text{ب) } J'_n(\lambda c) = 0 \text{ و } J'_n(\mu c) = 0, \text{ زیرا در این صورت } J'_n(x) = 0;$$

$$\text{پ) } h J_n(x) + x J'_n(x) = 0, \text{ که } h > 0.$$

برای دیدن شرط آخر توجه کنید که اگر λc و μc ریشه‌های متمایز ۰ باشند، نتیجه می‌شود

$$h J_n(\lambda c) + \lambda c J'_n(\lambda c) = 0 \quad \text{و} \quad h J_n(\mu c) + \mu c J'_n(\mu c) = 0.$$

با ضرب اوکی در $(\mu c)_n J'_n(\lambda c)$ و دومی در $(\lambda c)_n J'_n(\lambda c)$ خواهیم داشت

$$h \mu J'_n(\mu c) J_n(\lambda c) + c \lambda \mu J'_n(\lambda c) J'_n(\mu c) = 0,$$

$$h \lambda J'_n(\lambda c) J_n(\mu c) + c \lambda \mu J'_n(\lambda c) J'_n(\mu c) = 0.$$

از تفاضل این معادله‌ها، داریم

$$h(\mu J'_n(\lambda c) J'_n(\lambda c) - \lambda J_n(\mu c) J'_n(\lambda c)) = 0$$

یا

$$\mu J_n(\lambda c)J'_n(\mu c) - \lambda J_n(\mu c)J'_n(\lambda c) = 0,$$

که همان معادله (۱۳-۳-۵) است.

سرانجام ملاحظه کنید که اگر در شرط (پ) بالا $h = 0$ ، آن گاه شرط (پ) معادل شرط (ب) است . بنابراین می توانیم در شرط (پ) ، فرض کنیم $h \geq 0$. در بالا نشان دادیم که توابع بدل $J_n(\lambda x)$ و $(\lambda x)_n J$ بر بازه $0 < x < c$ نسبت به تابع وزن x متعامدند به شرط آن که $\lambda \neq \mu$ و یکی از شرایط (الف) ، (ب) یا (پ) برقرار باشد .

سریهای فوریه-بدل

توجه کنید که ، هر چند معادله دیفرانسیل بدل شرایط لازم برای دستگاه اشترم - لیوویل منظم (۱-۵-۴) را ندارد ، ولی در یک رده خاص از دستگاههای تکین قرار دارد که با اختصار در انتهای بخش ۵-۴ بحث شد . همچنین می توان نشان داد توابع ویژه ای که در این فصل به دست خواهیم آورد یک مجموعه کامل بر بازه $(0, c)$ ، $0 < c < \infty$ نسبت به کلاس توابع تکه ای - هموار تشکیل می دهند . پس می توانیم توابع تکه ای - هموار را با یک سری از توابع بدل نوع اوّل به نام سری فوریه-بدل نمایش دهیم .

فرض کنید $c\lambda_1, c\lambda_2, c\lambda_3, \dots, c\lambda_n$ ریشه های مثبت (صفرهای) $J_n(\lambda c) = 0$ باشند .

این ریشه ها می توان به منظورهای محاسباتی در جدولهای ریاضی یافت . برای مثال ، اگر $n = 0$ ، آن گاه ، بطور تقریبی $2.405 = \lambda_1 c$ ، $5.520 = \lambda_2 c$ ، $8.645 = \lambda_3 c$ و الى آخر .

حال نمایش از را بر بازه $(0, c)$ در نظر بگیرید :

$$f(x) = A_1 J_n(\lambda_1 x) + A_2 J_n(\lambda_2 x) + A_3 J_n(\lambda_3 x) + \dots \quad (۱۴-۳-۵)$$

برای مثال اگر بخواهیم مقدار A_2 را بیابیم ، آن گاه هرجمله را در $x J_n(\lambda_2 x) dx$ ضرب کرده و از ۰ تا c انتگرال می گیریم . در این صورت داریم

$$\begin{aligned} \int_0^c x f(x) J_n(\lambda_2 x) dx &= A_1 \int_0^c x J_n(\lambda_1 x) J_n(\lambda_2 x) dx \\ &\quad + A_2 \int_0^c x J_n(\lambda_2 x) J_n(\lambda_2 x) dx \\ &\quad + A_3 \int_0^c x J_n(\lambda_3 x) J_n(\lambda_2 x) dx + \dots \end{aligned}$$

به علت تعامد توابع بدل، تمام انتگرال‌ها در طرف راست بجز انتگرال دوم برابر صفرند.
پس داریم

$$\int_0^c xf(x)J_n(\lambda_2 x) dx = A_2 \int_0^c x J_n^2(\lambda_2 x) dx,$$

$$A_2 = \frac{\int_0^c xf(x)J_n(\lambda_2 x) dx}{\int_0^c x J_n^2(\lambda_2 x) dx}.$$

که از آن به دست می‌آوریم

چون همین روش را برای هر ضریب می‌توان به کار برد، در حالت کلی داریم

$$A_j = \frac{\int_0^c xf(x)J_n(\lambda_j x) dx}{\int_0^c x J_n^2(\lambda_j x) dx}, \quad j = 1, 2, 3, \dots. \quad (15-3-5)$$

حال مخرج عبارت فوق را محاسبه می‌کنیم. برای این کار به معادله دیفرانسیل مرتبه

بر می‌گردیم

$$xu'' + u' + \left(\lambda_j^2 x - \frac{n^2}{x} \right) u = 0.$$

یک جواب خصوصی این معادله $J_n(\lambda_j x) = u$ است. با ضرب در عامل انتگرال‌ساز $x^2 u$ نتیجه می‌گیریم

$$2x^2 u' u'' + 2(u')^2 x + \left(\lambda_j^2 x^2 - n^2 \right) 2xu'u = 0$$

با

$$2xu'(xu'' + u') + (\lambda_j^2 x^2 - n^2) 2uu' = 0. \quad (16-3-5)$$

با استفاده از این واقعیت که

$$\frac{d}{dx} (xu')^2 = 2xu'(xu'' + u')$$

و

$$\frac{d}{dx} (u^2) = 2uu',$$

می‌توانیم معادله (16-3-5) را به صورت زیر بنویسیم

$$\frac{d}{dx} (xu')^2 + (\lambda_j^2 x^2 - n^2) \frac{d}{dx} (u^2) = 0.$$

بنابراین، با انتگرال گیری از ۰ تا c ، داریم

$$\int_0^c d(xu')^2 + \int_0^c (\lambda_j^2 x^2 - n^2) d(u^2) = 0.$$

انتگرال دوم را با روش جزء به جزء محاسبه می کنیم :

$$\begin{aligned} w &= \lambda_j^2 x^2 - n^2, & dv &= d(u^2), \\ dw &= 2\lambda_j^2 x \, dx, & v &= u^2, \\ (xu')^2 \Big|_0^c + u^2(\lambda_j^2 x^2 - n^2) \Big|_0^c - 2\lambda_j^2 \int_0^c xu^2 \, dx &= 0. \end{aligned}$$

اما $u' = \lambda_j J_n'(\lambda_j x)$ و $u = J_n(\lambda_j x)$ ، بنابراین عبارت آخری به صورت زیر در می آید

$$\lambda_j^2 c^2 [J_n'(\lambda_j c)]^2 + J_n^2(\lambda_j c)(\lambda_j^2 c^2 - n^2) + n^2 J_n^2(0) = 2\lambda_j^2 \int_0^c x J_n^2(\lambda_j x) \, dx. \quad (17-3-5)$$

چون $0 = J_n(0)$ و $J_n'(0) = 0$ ، برای $n = 1, 2, 3, \dots$ ، معادله (17-3-5) به صورت زیر خلاصه می شود

$$\int_0^c x J_n^2(\lambda_j x) \, dx = \frac{c^2}{2} [J_n'(\lambda_j c)]^2. \quad (18-3-5)$$

بنابراین در معادله (15-3-5) ضرایب به صورت زیر در می آیند

$$A_j = \frac{2}{c^2 [J_n'(\lambda_j c)]^2} \int_0^c x f(x) J_n(\lambda_j x) \, dx, \quad j = 1, 2, 3, \dots \quad (19-3-5)$$

توجه کنید که در انتگرال معین فوق متغیر x را با حرفی دیگر می توان تعویض نمود . پس سری فوریه - بسل در معادله (5-3-5) به صورت زیر نوشته می شود

$$f(x) = \frac{2}{c^2} \sum_{j=1}^{\infty} \frac{J_n(\lambda_j x)}{[J_n'(\lambda_j c)]^2} \int_0^c s f(s) J_n(\lambda_j s) \, ds.$$

در این نمایش f ، تساوی به صورت واقعی به کار رفته است . این سری ، مانند حالت سریهای فوریه ، به مقدار متوسط تابع در نقاطی که f دارای ناپیوستگی جهشی است همگرا خواهد بود . در نقاطی که f پیوسته است سری به مقدار تابع در آن نقطه همگرا خواهد بود .

معادله (۵-۳-۱۸) مجلور نرم تابع ویژه $J_n(\lambda_j x)$ را بیان می کند . پس به عنوان نرم داریم

$$\|J_n(\lambda_j x)\| = \frac{c}{\sqrt{2}} J'_n(\lambda_j c).$$

مجموعه

$$\left\{ \frac{\sqrt{2}}{c} \frac{J_n(\lambda_1 x)}{J'_n(\lambda_1 c)}, \frac{\sqrt{2}}{c} \frac{J_n(\lambda_2 x)}{J'_n(\lambda_2 c)}, \dots \right\}$$

یک مجموعه متعامد یکه بر بازه $(0, c)$ نسبت به تابع وزن x است هرگاه λ_j قسمی باشند که $J_n(\lambda_j c) = 0$

اگر λ_j به قسمی باشند که $h J'_n(\lambda_j c) + \lambda_j c J''_n(\lambda_j c) = 0$ ، آن گاه داریم

$$J'_n(\lambda_j c) = -\frac{h}{\lambda_j c} J''_n(\lambda_j c). \quad (20-3-5)$$

با جایگزین نمودن این مقدار در معادله (۵-۳-۱۷) نتیجه می شود

$$\int_0^c x J_n^2(\lambda_j x) dx = \frac{\lambda_j^2 c^2 - n^2 + h^2}{2 \lambda_j^2} J_n^2(\lambda_j c).$$

پس در این حالت ، به جای معادله (۵-۳-۱۹) ، فرمول زیر را برای ضرایب سری فوریه-سل به کار می بیم :

$$A_j = \frac{2 \lambda_j^2}{(\lambda_j^2 c^2 - n^2 + h^2) J_n^2(\lambda_j c)} \int_0^c x f(x) J_n(\lambda_j x) dx, \\ j = 1, 2, 3, \dots. \quad (21-3-5)$$

فرمول (۲۱-۳-۵) به ازای $j=1$ در حالت $0=h$ و $n=0$ برقرار نیست ، زیرا در این حالت معادله (۵-۳-۲۰) به صورت زیر در می آید

$$J'_0(\lambda_j c) = 0,$$

یعنی ، $\lambda_j c$ یک صفر $(x)_0'$ است . اما اوّلین صفر $(x)_0'$ در $x=0$ است ، بنابراین $0=\lambda_1$ ، که اوّلین صفر $(\lambda c)_0'$ می باشد . حال چون $1=J_0(0)$ ، ضریب انتگرال در معادله (۵-۳-۲۱) را با استفاده از قاعده هوپیتال می توان محاسبه کرد . بنابراین

$$A_1 = \frac{2}{c^2} \int_0^c x f(x) dx, \quad (22-3-5)$$

و $A_j = 0$ با معادله (۵-۳-۲۱) داده می شوند .

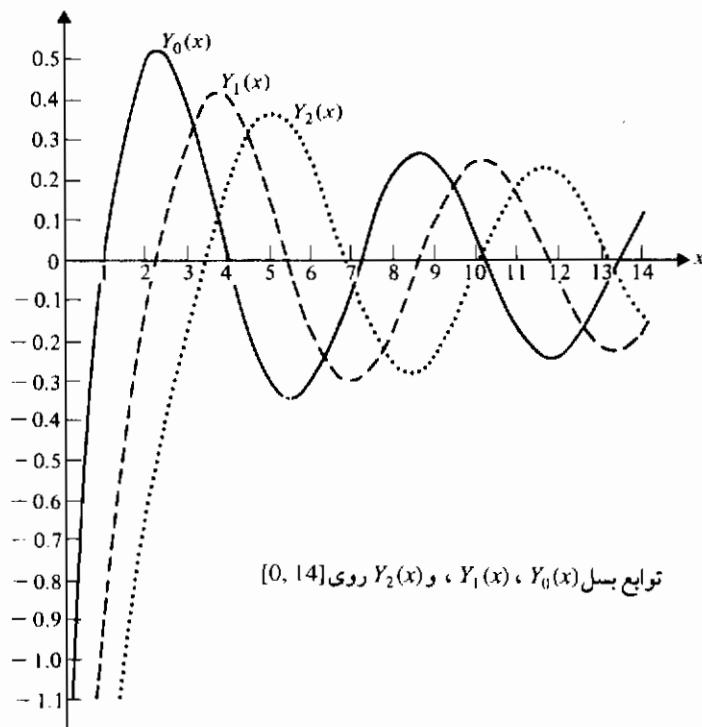
توابع بسل نوع دوم

این بخش را با مراجعه مختصر به تابع بسل نوع دوم مرتبه n به پایان می‌بریم. این تابع جواب دوم مستقل خطی معادله دیفرانسیل بسل است که می‌توان آن را با روش تغییر پارامترها به دست آورد. در اینجا وارد جزئیات نخواهیم شد و فقط $(Y_0(x)$ و نمودارهای این تابع و توابع $Y_1(x)$ و $Y_2(x)$ را در شکل ۲-۳-۵ ارائه خواهیم نمود. تابع بسل نوع دوم مرتبه صفر به صورت زیر داده می‌شود

$$Y_0(x) = \frac{2}{\pi} \left(J_0(x) \left(\log \frac{x}{2} + \gamma \right) \right) + \frac{2}{\pi} \left(\frac{x^2}{4} - \frac{3x^4}{128} + \frac{11x^6}{13,824} + \dots \right), \quad (23-3-5)$$

که در آن γ را ثابت اویلر می‌نامند و عددی است گنگ که به شکل زیر تعریف می‌شود

$$\gamma = \lim_{n \rightarrow \infty} \left(\sum_{k=1}^n \frac{1}{k} - \log n \right) \doteq 0.577215.$$

شکل ۲-۳-۵

مطلوب قابل اهمیت در کارهای آینده مان این واقعیت است که تمام توابع بسل نوع دوم شامل جمله $\log x/2$ است . در نتیجه ، $(0)_y^Y$ تعریف نمی شود ، همان طور که شکل ۲-۳-۵ نشان می دهد . به لحاظ این که کاربردهای شامل توابع بسل در این کتاب به گونه ای هستند که $0 < x$ ، از توابع بسل نوع دوم استفاده نخواهیم کرد . اما باید توجه داشت که این توابع در بعضی موارد ، برای مثال ، در حل مسائل شامل امواج الکترومغناطیسی در کابلها هم محور لازم می شوند .

تمرینهای ۳-۵

- ۱ معادله (۱-۳-۵) را از معادله (۵-۱-۲) به دست آورید .
- ۲ با جایگذاری $R = \lambda \rho$ و $y = x$ ، نشان دهید معادله (۴-۳-۵) به معادله (۵-۲-۱) تبدیل می شود .
- ۳ با استفاده از آزمون نسبت نشان دهید سری (۸-۳-۵) که نمایانگر تابع بسل نوع اوک مرتبه n است به ازای همه مقادیر x همگراست .
- ۴ با استفاده از معادله (۵-۳-۸) هریک از روابط زیر را ثابت کنید .

$$J_1(0) = 0 \quad \text{(الف)} \quad J'_0(0) = 0 \quad \text{(ب)}$$

$$J'_0(x) = -J_1(x) \quad \text{(پ)} \quad J_1(-x) = -J_1(x) \quad \text{(ت)}$$

$$xJ'_n(x) = -nJ_n(x) + xJ_{n-1}(x), \quad n = 1, 2, \dots \quad \text{(ث)}$$

$$\frac{d}{dx} (x^n J_n(x)) = x^n J_{n-1}(x), \quad n = 1, 2, \dots \quad \text{(ج)}$$

-۵ تحقیق کنید که $x = 0$ یک نقطه تکین منظم معادله بسل (۱۱-۳-۵) است .

-۶ جواب عمومی هریک از معادلات دیفرانسیل زیر را با جستجو به دست آورید .

$$4xy'' + 4y' + y = 0 \quad \text{(الف)} \quad \frac{d}{dx} \left(x \frac{dy}{dx} \right) + xy = 0$$

$$\frac{d^2y}{dx^2} + ye^x = 0 \quad \text{(پ)}$$

(راهنمایی : فرض کنید $y = u e^{-x}$)

-۷ اگر $J_0(\lambda) = 0$ ، آن گاه هریک از روابط زیر را به دست آورید .

$$\int_0^{\lambda_j} J_1(s) ds = 1 \quad \text{(الف)} \quad \int_0^1 J_1(\lambda_j s) ds = 1/\lambda_j \quad \text{(ب)}$$

$$\int_0^x J_1(\lambda_j s) ds = 0 \quad \text{(پ)}$$

-۸ هریک از روابط زیر را به دست آورید .

$$\int_0^x s^2 J_0(s) J_1(s) ds = \frac{1}{2} x^2 J_1(x)^2 \quad (\text{الف}) \quad \int_0^x J_0(s) J_1(s) ds = -\frac{1}{2} (J_0(x))^2 \quad (\text{ب})$$

-۹ هریک از توابع زیر را به یک سری فوریه-بسل از توابع $J_0(\lambda_j x)$ بر بازه $c < x < 0$ بسط دهید، که $J_0(\lambda_j c) = 0$ (توجه: ضرایب با معادله (۵-۳-۱۹) داده می‌شوند ولی انتگرال در همهٔ حالات قابل محاسبه نیست)

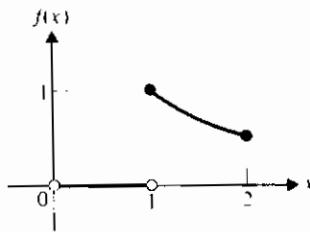
$$\begin{aligned} f(x) &= 1 & (\text{الف}) \\ f(x) &= x^2 & (\text{ب}) \end{aligned}$$

(توجه: فرمول کاهشی زیر را به کار ببرید :

$$\int_0^x s^n J_0(s) ds = x^n J_1(x) + (n-1)x^{n-1} J_0(x) - (n-1)^2 \int_0^x s^{n-2} J_0(s) ds, \\ n = 2, 3, \dots$$

$$f(x) = \begin{cases} 0, & 0 < x < 1, \\ 1/x, & 1 \leq x \leq 2. \end{cases} \quad (\text{پ})$$

(شکل ۲-۳-۵ را ملاحظه کنید)

شکل ۲-۳-۵

-۱۰ معادله دیفرانسیل بسل به خاطر شکل ظاهری متفاوت آن مشهور است . نشان دهید هریک از معادله‌های زیر یک معادله دیفرانسیل بسل است

$$\frac{dy}{dx} + ay^2 + \frac{1}{x} y + \frac{1}{a} = 0 \quad (\text{الف})$$

(این یک معادله ریکاتی است اما با جایگذاری $\frac{dz}{dx} = \frac{1}{az}$ به معادله بسل تبدیل می‌شود)

$$y = \frac{1}{az} \frac{dz}{dx}$$

$$r^2 \frac{d^2 R}{dr^2} + 2r \frac{dR}{dr} + (\lambda^2 r^2 - n(n+1))R = 0 \quad (ب)$$

(این معادله وقتی معادله هلمهلتز* در مختصات کروی باروشن جداسازی متغیرها حل می شود به دست می آید. با استفاده از جایگذاری

$$R(\lambda r) = \frac{Z(\lambda r)}{(\lambda r)^{1/2}}$$

آن را به یک معادله بسل مرتبه $\frac{1}{2} + n$ تبدیل کنید.)

$$\frac{d^2 y}{dx^2} + \frac{1}{x} \frac{dy}{dx} + \frac{n}{k} y = 0 \quad (ب)$$

(این معادله فوریه است ولی جایگذاری $x = \sqrt{(n/k)}$ آن را به یک معادله بسل تبدیل می کند.)

۱۱ - در معادله دیفرانسیل بسل مرتبه $\frac{1}{2}$ با استفاده از جایگذاری $y = u / \sqrt{x}$ ، معادله زیر را به دست آورید

$$\frac{d^2 u}{dx^2} + u = 0.$$

با حل این معادله نشان دهید

$$y = c_1 \frac{\sin x}{\sqrt{x}} + c_2 \frac{\cos x}{\sqrt{x}}.$$

و طبیعت کیفی (x) را توضیح دهید، یعنی، تباہیدن دامنه این تابع را بررسی کنید.

۱۲ - الف) تابع تمرین ۹ (ب) را به صورت یک سری فوریه - بسل بر حسب $J_{\lambda}(x)$ بسط دهید که λ ها در $0 = (2\lambda)$ صدق می کنند.

ب) سری به ازای $x = 1$ ، به چه مقداری همگرا خواهد بود؟ توضیح دهید.

۱۳ - الف) ثابت کنید

$$J_{1/2}(x) = \sqrt{2/\pi x} \sin x.$$

(راهنمایی: از سری مکلورن $\sin x$ استفاده کنید)

ب) ثابت کنید

$$J_{-1/2}(x) = \sqrt{2/\pi x} \cos x.$$

- ۱۴ - انتگرال زیر را محاسبه کنید

$$\int^x s^n J_{n-1}(s) ds.$$

(راهنمایی: از تمرین ۴ ج استفاده کنید.)

- ۱۵ - (الف) ثابت کنید

$$\frac{d}{dx} (x^{-n} J_n(x)) = -x^{-n} J_{n+1}(x).$$

(ب) حساب کنید

$$\int^x \frac{J_{n+1}(s)}{s^n} ds.$$

- ۱۶ - (الف) معادله

$$y'' + \frac{1}{x} y' - y = 0$$

را معادله بسل مرتبه صفر تعمیل شده می نامند . نشان دهید یک جواب این معادله به صورت زیر است

$$J_0(ix) = 1 + \frac{x^2}{2^2} + \frac{x^4}{2^2 \cdot 4^2} + \frac{x^6}{2^2 \cdot 4^2 \cdot 6^2} + \dots$$

همچنین می نویسیم $J_0(ix) = I_0(x)$ ، که $I_0(x)$ را تابع بسل نوع اول مرتبه صفر تعمیل شده می نامند .

(ب) بازه همگرایی $I_0(x)$ را باید .

- ۱۷ - ثابت کنید

$$Y'_0(x) = -Y_1(x).$$

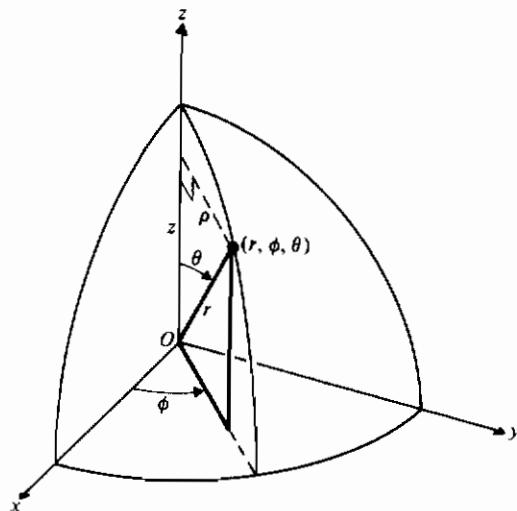
- ۱۸ - (الف) با تقسیم معادله بسل (۱۱-۳-۵) بر x ، نشان دهید که به صورت معادله اشترم-لیوویل (۱-۵-۴) است .

(ب) با استفاده از نماد بخش ۵-۴ ، نشان دهید $a_1 = a_2 = 0$ و $a_3 = a_4 = 0$.

(پ) نشان دهید در تابع بسل نوع اول شرط مرزی دوم (۴-۵-۲) صدق می کند .

۴-۵ چندجمله ایهای لزاندر

مختصات کروی (r, ϕ, θ) را می توان بر طبق شکل ۱-۴-۵ تعریف نمود. داریم $0 \leq r \leq \infty$ ، $0 \leq \theta \leq \pi$ و $0 \leq \phi \leq 2\pi$. ذکر یک نکته در اینجا ضروری است. بعضی مؤلفان به جای r از ρ استفاده می کنند، بعضی جای θ و ϕ را عوض می کنند، و بعضی هر دو عمل را انجام می دهند. بنابراین توجه به تعریف خاص هر نویسنده ضروری است.

شکل ۱-۴-۵ مختصات کروی

در مختصات استوانه‌ای (ρ, ϕ, z) لاپلاسی عبارت است از

$$\nabla^2 u = \frac{\partial^2 u}{\partial \rho^2} + \frac{1}{\rho} \frac{\partial u}{\partial \rho} + \frac{1}{\rho^2} \frac{\partial^2 u}{\partial \phi^2} + \frac{\partial^2 u}{\partial z^2}. \quad (1-4-5)$$

رابطه بین مختصات کروی و قائم به صورت زیر داده می شود

$$x = r \sin \theta \cos \phi, \quad y = r \sin \theta \sin \phi, \quad z = r \cos \theta,$$

واز این روابط می توانیم لاپلاسی را در مختصات کروی به دست آوریم. ولی کمی ساده‌تر و آموزنشده‌تر است که با معادله (۱-۴-۵) شروع کرده و چهار جمله آن مجموع را در مختصات کروی محاسبه کنیم.

اگر ϕ را ثابت نگاه داریم، آن گاه u تابعی از r و θ است و با توجه به روابط

$$z = r \cos \theta, \quad \rho = r \sin \theta,$$

u تابعی از r و θ است. سپس بنابراین قاعده زنجیری داریم

$$\begin{aligned} \frac{\partial u}{\partial \rho} &= \frac{\partial u}{\partial r} \frac{\partial r}{\partial \rho} + \frac{\partial u}{\partial \theta} \frac{\partial \theta}{\partial \rho} \\ &= \frac{\rho}{r} \frac{\partial u}{\partial r} + \frac{z}{r^2} \frac{\partial u}{\partial \theta}. \end{aligned} \quad (2-4-5)$$

در معادله (2-4-5) برای یافتن $\partial \theta / \partial \rho$ و $\partial r / \partial \rho$ از روابط $\rho/z = \tan \theta$ و $z^2 + \rho^2 = r^2$ استفاده کرده‌ایم. توجه کنید که وقتی از این روابط نسبت به ρ مشتق جزئی می‌گیریم، z را ثابت نگاه می‌داریم، حال داریم

$$\frac{\partial^2 u}{\partial \rho^2} = \frac{\partial}{\partial \rho} \left(\frac{\rho}{r} \frac{\partial u}{\partial r} + \frac{z}{r^2} \frac{\partial u}{\partial \theta} \right)$$

و می‌توانیم معادله (2-4-5) را به کار ببریم چون از آن به عنوان فرمولی برای مشتق گیری از هر تابعی از r و θ استفاده می‌شود. به صورت نمادی داریم

$$\frac{\partial(\quad)}{\partial \rho} = \frac{\partial(\quad)}{\partial r} \frac{\rho}{r} + \frac{\partial(\quad)}{\partial \theta} \frac{z}{r^2}.$$

بنابراین

$$\begin{aligned} \frac{\partial^2 u}{\partial \rho^2} &= \frac{\partial u_r}{\partial \rho} \frac{\rho}{r} + \frac{1}{r} u_r + u_r \rho \frac{\partial}{\partial \rho} \left(\frac{1}{r} \right) + \frac{\partial u_\theta}{\partial \rho} \frac{z}{r^2} + u_\theta z \frac{\partial}{\partial \rho} \left(\frac{1}{r^2} \right) \\ &= \frac{\rho}{r} \left(\frac{\partial^2 u}{\partial r^2} \frac{\rho}{r} + \frac{\partial^2 u}{\partial \theta \partial r} \frac{z}{r^2} \right) + \frac{1}{r} u_r + u_r \rho \left(-\frac{1}{r^2} \frac{\rho}{r} \right) \\ &\quad + \frac{z}{r^2} \left(\frac{\partial^2 u}{\partial r \partial \theta} \frac{\rho}{r} + \frac{\partial^2 u}{\partial \theta^2} \frac{z}{r^2} \right) + u_\theta z \left(-\frac{2}{r^3} \frac{\rho}{r} \right) \\ &= \frac{\rho^2}{r^2} \frac{\partial^2 u}{\partial r^2} + \frac{2\rho z}{r^3} \frac{\partial^2 u}{\partial r \partial \theta} + \frac{1}{r} \frac{\partial u}{\partial r} - \frac{\rho^2}{r^3} \frac{\partial u}{\partial r} + \frac{z^2}{r^4} \frac{\partial^2 u}{\partial \theta^2} - \frac{2\rho z}{r^4} \frac{\partial u}{\partial \theta}. \end{aligned}$$

با روشی مشابه می‌توانیم $\frac{\partial^2 u}{\partial z^2}$ را محاسبه می‌کنیم؛ داریم

$$\begin{aligned}
 \frac{\partial u}{\partial z} &= \frac{\partial u}{\partial r} \frac{\partial r}{\partial z} + \frac{\partial u}{\partial \theta} \frac{\partial \theta}{\partial z} = \frac{\partial u}{\partial r} \frac{z}{r} + \frac{\partial u}{\partial \theta} \left(-\frac{\rho}{r^2} \right) \\
 \frac{\partial^2 u}{\partial z^2} &= \frac{\partial}{\partial z} \left(\frac{z}{r} \frac{\partial u}{\partial r} \right) - \frac{\partial}{\partial z} \left(\frac{\rho}{r^2} \frac{\partial u}{\partial \theta} \right) \\
 &= \frac{1}{r} \frac{\partial u}{\partial r} + z \frac{\partial u}{\partial r} \left(-\frac{1}{r^2} \right) \frac{z}{r} + \frac{z}{r} \left(\frac{\partial^2 u}{\partial r^2} \frac{z}{r} - \frac{\rho}{r^2} \frac{\partial^2 u}{\partial r \partial \theta} \right) \\
 &\quad - \rho \frac{\partial u}{\partial \theta} \left(-\frac{2}{r^3} \right) \frac{z}{r} - \frac{\rho}{r^2} \left(\frac{\partial^2 u}{\partial \theta \partial r} \frac{z}{r} + \frac{\partial^2 u}{\partial \theta^2} \left(-\frac{\rho}{r^2} \right) \right) \\
 &= \frac{1}{r} \frac{\partial u}{\partial r} - \frac{z^2}{r^3} \frac{\partial u}{\partial r} + \frac{z^2}{r^2} \frac{\partial^2 u}{\partial r^2} - \frac{2\rho z}{r^3} \frac{\partial^2 u}{\partial r \partial \theta} + \frac{2\rho z}{r^4} \frac{\partial u}{\partial \theta} + \frac{\rho^2}{r^4} \frac{\partial^2 u}{\partial \theta^2}.
 \end{aligned}$$

بنابراین

$$\begin{aligned}
 u_z + u_{\rho\rho} &= \frac{\partial u}{\partial r} \left(\frac{r^2 - z^2 + r^2 - \rho^2}{r^3} \right) + \frac{\partial^2 u}{\partial r^2} \left(\frac{z^2 + \rho^2}{r^2} \right) + \frac{\partial^2 u}{\partial \theta^2} \left(\frac{z^2 + \rho^2}{r^4} \right) \\
 &= \frac{1}{r} \frac{\partial u}{\partial r} + \frac{\partial^2 u}{\partial r^2} + \frac{1}{r^2} \frac{\partial^2 u}{\partial \theta^2}.
 \end{aligned}$$

سرانجام با افزودن معادل جملات

$$\frac{1}{\rho} \frac{\partial u}{\partial \rho}, \quad \frac{1}{\rho^2} \frac{\partial^2 u}{\partial \phi^2},$$

داریم

$$\nabla^2 u = \frac{\partial^2 u}{\partial r^2} + \frac{2}{r} \frac{\partial u}{\partial r} + \frac{1}{r^2 \sin^2 \theta} \frac{\partial^2 u}{\partial \phi^2} + \frac{1}{r^2} \frac{\partial^2 u}{\partial \theta^2} + \cot \theta \frac{\partial u}{\partial \theta}, \quad (3-4-5)$$

که لاپلاسی در مختصات کروی است . معادله فوق متناظر با معادله (1-4-5) در مختصات استوانه‌ای و متناظر با

$$\nabla^2 u = \frac{\partial^2 u}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 u}{\partial y^2} + \frac{\partial^2 u}{\partial z^2}$$

در مختصات قائم است .

جوابهای معادله لاپلاس در مختصات کروی

معادله لاپلاس (یا معادله پتانسیل) در مختصات کروی به صورت زیر نوشته می‌شود

$$\nabla^2 u = \frac{\partial^2 u}{\partial r^2} + \frac{2}{r} \frac{\partial u}{\partial r} + \frac{1}{r^2 \sin^2 \theta} \frac{\partial^2 u}{\partial \phi^2} + \frac{1}{r^2} \frac{\partial^2 u}{\partial \theta^2} + \frac{\cot \theta}{r^2} \frac{\partial u}{\partial \theta} = 0.$$

که آن را به صورت زیر نیز می‌توان نوشت (تمرین ۱)

$$\frac{1}{r^2} \frac{\partial}{\partial r} \left(r^2 \frac{\partial u}{\partial r} \right) + \frac{1}{r^2 \sin \theta} \frac{\partial}{\partial \theta} \left(\sin \theta \frac{\partial u}{\partial \theta} \right) + \frac{1}{r^2 \sin^2 \theta} \frac{\partial^2 u}{\partial \phi^2} = 0. \quad (4-4-5)$$

یک جواب این معادله را با روش جداسازی متغیرها پیدا می‌کنیم. فرض کنید

$$u(r, \phi, \theta) = R(r)\Phi(\phi)\Theta(\theta)$$

و آن را در معادله (۴-۴-۵) جایگزین نماید. در آن صورت

$$\frac{1}{r^2} \frac{d}{dr} \left(r^2 \Phi \Theta \frac{dR}{dr} \right) + \frac{1}{r^2 \sin \theta} \frac{d}{d\theta} \left(R \Phi \sin \theta \frac{d\Theta}{d\theta} \right) + \frac{1}{r^2 \sin^2 \theta} R \Theta \frac{d^2 \Phi}{d\phi^2} = 0.$$

حال، با تقسیم هر جمله بر $R\Phi\Theta/r^2 \sin^2 \theta$ به دست می‌آوریم

$$\frac{\sin^2 \theta}{R} \frac{d}{dr} \left(r^2 \frac{dR}{dr} \right) + \frac{\sin \theta}{\Theta} \frac{d}{d\theta} \left(\sin \theta \frac{d\Theta}{d\theta} \right) = -\frac{1}{\Phi} \frac{d^2 \Phi}{d\phi^2}.$$

چون طرف چپ مستقل از ϕ است، داریم

$$-\frac{1}{\Phi} \frac{d^2 \Phi}{d\phi^2} = m^2, \quad m = 0, 1, 2, \dots, \quad (5-4-5)$$

که اوّلین ثابت جداسازی m صحیح و نامنفی انتخاب می‌شود تا تابع Φ (و همچنین u) تابعی با دوره تناوب 2π نسبت ϕ باشد. همان‌گونه که بعداً خواهیم دید این مطلب اغلب با توجه به ملاحظات فیزیکی لازم می‌شود.

یک بار دیگر جداسازی متغیرها نتیجه می‌دهد

$$\frac{1}{R} \frac{d}{dr} \left(r^2 \frac{dR}{dr} \right) = -\left(\frac{1}{\Theta \sin \theta} \frac{d}{d\theta} \left(\sin \theta \frac{d\Theta}{d\theta} \right) - \frac{m^2}{\sin^2 \theta} \right) = \lambda,$$

که دومین ثابت جداسازی را نامنده‌ایم. در این مرحله اطلاع بیشتری درباره این کمیت در دست نیست.

پس معادله لاپلاس را به سه معادله دیفرانسیل معمولی، همگن، خطی، مرتبه دوم تبدیل کرده ایم :

$$\frac{d^2\Phi}{d\phi^2} + m^2\Phi = 0, \quad (6-4-5)$$

$$\frac{1}{\sin \theta} \frac{d}{d\theta} \left(\sin \theta \frac{d\Theta}{d\theta} \right) + \left(\lambda - \frac{m^2}{\sin^2 \theta} \right) \Theta = 0, \quad (7-4-5)$$

$$\frac{d}{dr} \left(r^2 \frac{dR}{dr} \right) - \lambda R = 0. \quad (8-4-5)$$

توجه کنید که معادله اوّل و سوم هریک شامل یکی از دو ثابت جداسازی هستند، در صورتی که معادله دوم شامل هر دو ثابت است. حاصل ضربهای جوابهای این سه معادله، همسازهای کروی نامیده می شوند.

معادله (6-4-5) ضرایب ثابت دارد، بنابراین جواب آن بسادگی به دست می آید و عبارت است از

$$\Phi(m\phi) = A_m \cos m\phi + B_m \sin m\phi, \quad m = 0, 1, 2, \dots, \quad (9-4-5)$$

که A_m و B_m ثابت‌های دلخواهند و می توانند با شرایط مرزی داده شده تعیین شوند. حال معادله (8-4-5) در نظر می گیریم که می توان آن را به شکل معادل آن نوشت:

$$r^2 \frac{d^2R}{dr^2} + 2r \frac{dR}{dr} - \lambda R = 0.$$

این یک معادله کشی - اویلر است. آن را با استفاده از جایگذاری $R = r^k$ حل می کنیم. در این صورت معادله به صورت زیر در می آید

$$r^2 k(k-1)r^{k-2} + 2rkr^{k-1} - \lambda r^k = 0$$

یا

$$(k^2 + k - \lambda)r^k = 0.$$

بنابراین $R = r^k$ جواب معادله (8-4-5) است، به شرط آن که $k^2 + k - \lambda = 0$. یافتن یک جواب مستقل خطی دیگر ممکن است به این سادگی نباشد. اگر k را برابر n صحیح و نامنفی انتخاب کنیم، آن گاه $\lambda = n(n+1)$ و اگر (با زیرکی) k را برابر $(n+1)$ - انتخاب کنیم، باز هم $\lambda = n(n+1)$ نتیجه می شود. پس با $\lambda = n(n+1)$ معادله (8-4-5) دارای دو جواب مستقل

خطی r^n و $r^{-(n+1)}$ است (تمرین ۲) . بنابراین جواب عمومی به صورت زیر نوشته می شود

$$R_n(r) = C_n r^n + D_n r^{-(n+1)}. \quad (10-4-5)$$

برای آن که معادله (۷-۴-۵) را حل کنیم از جایگذاری زیر استفاده می کنیم :

$$x = \cos \theta, \quad \Theta(\theta) = y(x), \quad \frac{d}{d\theta} = \frac{dx}{d\theta} \frac{d}{dx} = -\sin \theta \frac{d}{dx}.$$

در این صورت

$$\begin{aligned} \frac{d}{d\theta} \left(\sin \theta \frac{d\Theta}{d\theta} \right) &= -\sin \theta \frac{d}{dx} \left(\sin \theta \frac{dx}{d\theta} \frac{d\Theta}{dx} \right) \\ &= -\sin \theta \frac{d}{dx} \left(-\sin^2 \theta \frac{dy}{dx} \right) \\ &= \sqrt{1-x^2} \frac{d}{dx} \left((1-x^2) \frac{dy}{dx} \right). \end{aligned}$$

با این جایگذاریها معادله (۷-۴-۵) به صورت زیر

$$\frac{d}{dx} \left((1-x^2) \frac{dy}{dx} \right) + \left(n(n+1) - \frac{m^2}{1-x^2} \right) y = 0$$

یا به صورت معادل

$$(1-x^2) \frac{d^2y}{dx^2} - 2x \frac{dy}{dx} + \left(n(n+1) - \frac{m^2}{1-x^2} \right) y = 0. \quad (11-4-5)$$

در می آید .

معادله (۱۱-۴-۵) معادله دیفرانسیل وابسته لزاندراست . جواب عمومی آن، که با

روش سریها به دست می آید، عبارت است از

$$y_{n,m}(x) = c_{n,m} P_n^m(x) + d_{n,m} Q_n^m(x),$$

که $P_n^m(x)$ و $Q_n^m(x)$ را به ترتیب توابع وابسته لزاندر نوع اوک و نوع دوم می نامند . استفاده از اندیسهای بالا و پایین نشان می دهد که این توابع علاوه بر متغیر x ، به m و n نیز بستگی دارند . اگر $m = 0$ و n صحیح و نامنفی باشد، آن گاه معادله (۱۱-۴-۵) به صورت زیر در می آید

$$(1-x^2) \frac{d^2y}{dx^2} - 2x \frac{dy}{dx} + n(n+1)y = 0, \quad (12-4-5)$$

که آن را معادله دیفرانسیل لزاندر می ناسند . یک جواب خصوصی آن عبارت است از $y = P_n(x)$

که چندجمله‌ای لزاندر درجه $n = 0, 1, 2, \dots$ نامیده می‌شود (مثال ۵-۲-۷ را ملاحظه کنید) یک جواب مستقل خطی دیگر $Q_n(x)$ است. چون $x = \pm$ نقاط تکین (x) هستند، (همان طور که بعداً خواهیم دید) می‌توان آن را فقط وقتی $x \neq 0$ و وقتی $x \neq -1$ ($\theta \neq \pi$) به کار برد.

حالتی که $m = 0$ صحیح و نامتفق باشد، معادله لاپلاس در مختصات کروی (۴-۴-۵)، به صورت زیر نوشته می‌شود

$$\frac{1}{r^2} \frac{\partial}{\partial r} \left(r^2 \frac{\partial u}{\partial r} \right) + \frac{1}{r^2 \sin \theta} \frac{\partial}{\partial \theta} \left(\sin \theta \frac{\partial u}{\partial \theta} \right) = 0,$$

و دارای جوابهایی است که حاصل ضربهای توابع زیرند:

$$R_n(r) = C_n r^n + D_n r^{-(n+1)}$$

و

$$\Theta_n(\theta) = E_n P_n(\cos \theta) + F_n Q_n(\cos \theta), \quad n = 0, 1, 2, \dots .$$

برای حل معادله لاپلاس در مختصات کروی، ظاهرآ تعدادی فرض ساده کننده در نظر گرفته ایم. این کار تنها برای ساده کردن جنبه های ریاضی صورت نگرفته است. در بخش ۵-۵ خواهیم دید که بسیاری از کاربردها به همین شکل ساده شده منجر می‌شوند. ولی باید در نظر داشت که طبیعت ثابت‌های جداسازی m و λ به شرایط مرزی در هر مسئله مفروض بستگی دارند.

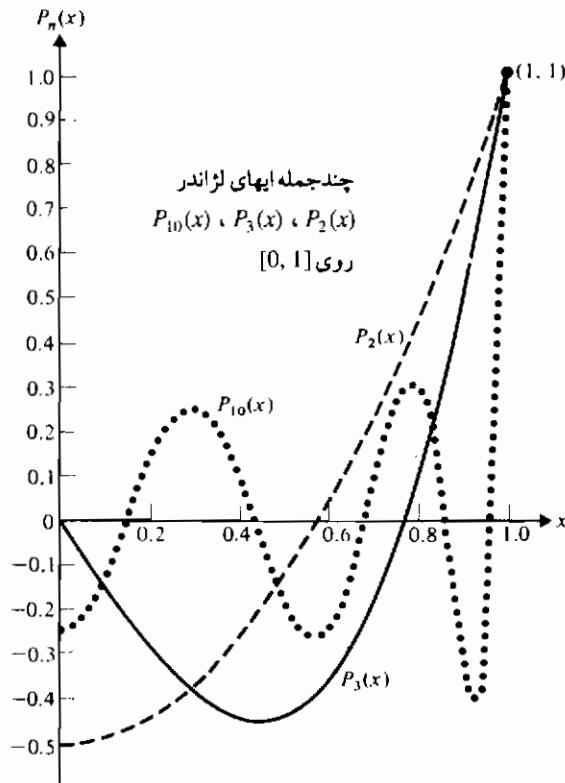
چندجمله‌ایهای لزاندر

در مثال ۴-۵-۷ معادله دیفرانسیل لزاندر (۱۲-۴-۵) را با روش فروینوس حل کردیم و جوابهای خصوصی $P_n(x)$ ، به نام چندجمله‌ایهای لزاندر را به دست آوردیم. برای مراجعه تعدادی از چندجمله‌ایهای لزاندر را در این جا فهرست می‌کیم (شکل ۴-۴-۵):

$$\begin{aligned} P_0(x) &= 1, & P_1(x) &= x, & P_2(x) &= \frac{1}{2}(3x^2 - 1), \\ P_3(x) &= \frac{1}{2}(5x^3 - 3x), & P_4(x) &= \frac{1}{8}(35x^4 - 30x^2 + 3). \end{aligned}$$

تعدادی از خواص چندجمله‌ایهای لزاندر که در حل بعضی از مسائل مقدار مرزی مفیدند در زیر فهرست می‌شوند. (تمرین ۳ را نیز ملاحظه کنید)

* توجه کنید $m = 0$ نتیجه می‌دهد که معادله لاپلاس مستقل از ϕ است (معادله ۵-۴-۹ را ملاحظه کنید).

شکل ۵-۴-۲ چندجمله ایهای لزاندر

(۱۳-۴-۵)

$$P_{2n+1}(0) = 0 \quad (\text{الف})$$

$$P_n(1) = 1 \quad (\text{ب})$$

$$P_n(-1) = (-1)^n \quad (\text{ب'})$$

$$P'_{n+1}(x) - xP'_n(x) = (n+1)P_n(x), \quad n = 1, 2, \dots \quad (\text{ت})$$

$$xP'_n(x) - P'_{n-1}(x) = nP_n(x), \quad n = 1, 2, \dots \quad (\text{ث})$$

$$P'_{n+1}(x) - P'_{n-1}(x) = (2n+1)P_n(x), \quad n = 1, 2, \dots \quad (\text{ج})$$

توجه کنید که خاصیت (ج) مجموع خواص (ت) و (ث) است. می‌توانیم خاصیت (ت)

را از تعریف چندجمله ایهای لزاندر،

$$P_n(x) = \frac{1}{2^n} \sum_{k=0}^N \frac{(-1)^k (2n-2k)!}{k!(n-2k)!(n-k)!} x^{n-2k}, \quad (14-4-5)$$

ثابت کنیم که $N=n/2$ اگر n زوج باشد و $N=(n-1)/2$ اگر n فرد باشد . داریم

$$\begin{aligned} P_{n+1}(x) &= \frac{1}{2^{n+1}} \sum_{k=0}^N \frac{(-1)^k (2n-2k+2)!}{k!(n-2k+1)!(n-k+1)!} x^{n-2k+1} \\ P'_{n+1}(x) &= \frac{1}{2^{n+1}} \sum_{k=0}^N \frac{(-1)^k (2n-2k+2)!(n-2k+1)}{k!(n-2k+1)!(n-k+1)!} x^{n-2k} \\ P'_n(x) &= \frac{1}{2^n} \sum_{k=0}^N \frac{(-1)^k (2n-2k)!(n-2k)}{k!(n-2k)!(n-k)!} x^{n-2k-1} \\ xP'_n(x) &= \frac{1}{2^n} \sum_{k=0}^N \frac{(-1)^k (2n-2k)!(n-2k)}{k!(n-2k)!(n-k)!} x^{n-2k} \\ P'_{n+1}(x) - xP'_n(x) &= \frac{1}{2^{n+1}} \sum_{k=0}^N \frac{(-1)^k (2n-2k+2)(2n-2k+1)(2n-2k)!}{k!(n-2k)!(n-k+1)(n-k)!} x^{n-2k} \\ &\quad - \frac{1}{2^n} \sum_{k=0}^N \frac{(-1)^k (2n-2k)!(n-2k)}{k!(n-2k)!(n-k)!} x^{n-2k} \\ P'_{n+1}(x) - xP'_n(x) &= (2n-2k+1-n+2k) \frac{1}{2^n} \sum_{k=0}^N \frac{(-1)^k (2n-2k)!}{k!(n-2k)!(n-k)!} x^{n-2k} \\ &= (n+1)P_n(x). \end{aligned}$$

خاصیت (ث) را با روش مشابه می توان ثابت کرد (تمرین ۳)

تعامد چندجمله ایهای لژاندر

حال نشان می دهیم تحت چه شرایطی چندجمله ایهای لژاندر متعامدند . این خاصیت همان گونه که در بخش بعد خواهیم دید، در حل مسائل مقدار مرزی اساسی است .

چندجمله ایهای لژاندر $P_n(x)$ در معادله دیفرانسیل لژاندر زیر صدق می کنند،

$$\frac{d}{dx} ((1-x^2)P'_n(x)) + n(n+1)P_n(x) = 0, \quad n = 0, 1, 2, \dots .$$

با ضرب این معادله در $(x)^n P_m(x)$ و انتگرال گیری از ۱ تا ۱ نتیجه می شود

$$\int_{-1}^1 P_m(x) \frac{d}{dx} ((1 - x^2) P_n'(x)) dx + n(n + 1) \int_{-1}^1 P_m(x) P_n(x) dx = 0. \quad (15-4-5)$$

انتگرال اوّل را می توان با روش جزء به جزء محاسبه کرد، قرار می دهیم

$$u = P_m(x), \quad du = P'_m(x) dx,$$

$$dv = \frac{d}{dx} ((1 - x^2) P_n'(x)) dx, \quad v = (1 - x^2) P_n'(x).$$

آن گاه

$$\int_{-1}^1 P_m(x) \frac{d}{dx} ((1 - x^2) P_n'(x)) dx \\ = P_m(x) P_n'(x) (1 - x^2) \Big|_{-1}^1 - \int_{-1}^1 (1 - x^2) P_n'(x) P'_m(x) dx.$$

اوّلین جمله طرف راست در دو حد به خاطر جمله $(x^2 - 1)$ صفر می شود. پس معادله $(15-4-5)$ به صورت زیر خلاصه می شود

$$- \int_{-1}^1 (1 - x^2) P_n'(x) P'_m(x) dx + n(n + 1) \int_{-1}^1 P_m(x) P_n(x) dx = 0.$$

در معادله اخیر m و n معنی خاصی ندارند بجز این که هر دو صحیح و نامنفی اند
بنابراین می توان m و n را تعویض نمود. در این صورت داریم

$$- \int_{-1}^1 (1 - x^2) P'_m(x) P'_n(x) dx + m(m + 1) \int_{-1}^1 P_n(x) P_m(x) dx = 0.$$

اگر این معادله را از قبلی کم کنیم، خواهیم داشت

$$(n - m)(n + m + 1) \int_{-1}^1 P_m(x) P_n(x) dx = 0.$$

حال فرض کنید $n \neq m$. آن گاه $n + m + 1 = 0$ و $n - m \neq 0$ غیرممکن است. (چرا؟). بنابراین
نتیجه زیر به دست می آید

$$\int_{-1}^1 P_m(x) P_n(x) dx = 0, \quad m \neq n. \quad (16-4-5)$$

این نشان می‌دهد که مجموعه

$$\{P_0(x), P_1(x), P_2(x), \dots\}$$

بر بازه $(-1, 1)$ نسبت به تابع وزن ۱ متعامد است.

چندجمله ایهای لژاندر در کاربردها اغلب بر حسب θ نوشته می‌شوند. فرض کنید $x = \cos \theta$ و $dx = -\sin \theta d\theta$ را با این فرض تغییر دهیم. در آن صورت معادله (۴-۵) به صورت زیر در می‌آید

$$\int_{-1}^1 P_m(\cos \theta) P_n(\cos \theta) (-\sin \theta d\theta) = 0, \quad m \neq n$$

با

$$\int_0^\pi \sin \theta P_m(\cos \theta) P_n(\cos \theta) d\theta = 0, \quad m \neq n.$$

پس مجموعه

$$\{P_0(\cos \theta), P_1(\cos \theta), P_2(\cos \theta), \dots\}$$

بر بازه $\langle \theta = 0, \theta = \pi \rangle$ نسبت به تابع وزن $\sin \theta$ متعامد است.

اگر در معادله (۴-۵) n را به $2m$ و m را به $2n$ تبدیل کنیم، به دست می‌آوریم

$$\int_{-1}^1 P_{2m}(x) P_{2n}(x) dx = 2 \int_0^1 P_{2m}(x) P_{2n}(x) dx = 0, \quad n \neq m.$$

به عبارت دیگر، چندجمله ایهای لژاندر درجه زوج بر بازه $\langle x = 0, x = 1 \rangle$ نسبت به تابع وزن ۱ متعامدند. همین طور، چندجمله ایهای لژاندر درجه فرد بر بازه $\langle x = 0, x = 1 \rangle$ نسبت به تابع وزن ۱ متعامدند (تمرین ۴).

سری لژاندر

خاصیت تعامد چندجمله ایهای لژاندر نمایش توابع معین مانند را به سری لژاندر، یعنی، یک سری از چندجمله ایهای لژاندر، ممکن می‌سازد. این نمایش امکان پذیر است زیرا معادله دیفرانسیل لژاندر (۴-۵)، همراه با شرط مرزی مناسب، یک مسئله اشترم - لیوویل ویژه، از نوعی که در انتهای بخش ۴-۵ مورد بحث قرار گرفت تشکیل می‌دهد (تمرین ۲۲ را ملاحظه کنید). علاوه بر این می‌توان نشان داد که چندجمله ایهای لژاندر نرمال شده که

در این بخش به دست خواهیم آورد برآزه $(1, -1)$ نسبت به توابع تکه‌ای - هموار یک مجموعه معتماد پکه کامل تشکیل می‌دهند.

برای چنین تابعی می‌نویسیم

$$f(x) = A_0 P_0(x) + A_1 P_1(x) + A_2 P_2(x) + A_3 P_3(x) + \dots$$

برای مثال به منظور یافتن A_2 ، دو طرف رابطه فوق را در $P_2(x)dx$ ضرب کرده و از $1 - \int_{-1}^1 f(x)P_2(x) dx$ انتگرال می‌گیریم . در این صورت

$$\begin{aligned} \int_{-1}^1 f(x)P_2(x) dx &= A_0 \int_{-1}^1 P_0(x)P_2(x) dx + A_1 \int_{-1}^1 P_1(x)P_2(x) dx \\ &\quad + A_2 \int_{-1}^1 P_2(x)P_2(x) dx + A_3 \int_{-1}^1 P_3(x)P_2(x) dx + \dots \end{aligned}$$

به علت خاصیت تعامد $P_n(x)$ ، هر انتگرال طرف راست بجز سومی برابر صفر است . پس

$$\int_{-1}^1 f(x)P_2(x) dx = A_2 \int_{-1}^1 (P_2(x))^2 dx,$$

که از آن به دست می‌آوریم

$$A_2 = \frac{\int_{-1}^1 f(x)P_2(x) dx}{\int_{-1}^1 (P_2(x))^2 dx}.$$

هر ضریب A_n را می‌توان به همین روش به دست آورد، بنابراین در حالت کلی،

$$A_n = \frac{\int_{-1}^1 f(x)P_n(x) dx}{\int_{-1}^1 (P_n(x))^2 dx}, \quad n = 0, 1, 2, \dots. \quad (17-4-5)$$

حال، مخرج معادله فوق را محاسبه می‌کنیم . این کمیت را مریع نرم نامند و آن را با $\|P_n\|^2$ نشان می‌دهند. برای محاسبه این مقدار، ابتدا به نتیجه‌ای که فرمول رودریگ نامیده می‌شد، نیاز داریم .

شروع کار با بسط دو جمله‌ای $(1 - x^2)$ است، که به صورت زیر نوشته می‌شود

$$(x^2 - 1)^n = \sum_{k=0}^n (-1)^k \frac{n!}{k!(n-k)!} x^{2n-2k}.$$

اگر n بار از آن مشتق بگیریم، داریم (تمرین ۱۶)

$$\frac{d^n(x^2 - 1)^n}{dx^n} = \sum_{k=0}^N \frac{(-1)^k n!(2n-2k)!}{k!(n-k)!(n-2k)!} x^{n-2k}, \quad (18-4-5)$$

که در آن جمله آخر ثابت است. اما $0 = n - 2N$ نتیجه می‌دهد $N = n/2$ در صورتی که $n - 1 - 2N = (n-1)/2$ نتیجه می‌دهد. در این صورت، چون N یک عدد صحیح نامنفی است، در معادله (۱۸-۴-۵) وقتی که n زوج باشد به صورت $n/2$ و وقتی که n فرد باشد به صورت $\frac{(n-1)}{2}$ تعریف می‌شود.

تعریف $P_n(x)$ را به شکل مجموع یابی زیر به خاطر بیاورید

$$P_n(x) = \frac{1}{2^n} \sum_{k=0}^N \frac{(-1)^k (2n-2k)!}{k!(n-2k)!(n-k)!} x^{n-2k}, \quad (14-4-5)$$

که در آن N با معادله (۱۸-۴-۵) تعریف می‌شود. از مقایسه معادله‌های (۱۴-۴-۵) و (۱۸-۴-۵) نتیجه می‌شود

$$P_n(x) = \frac{1}{2^n n!} \frac{d^n(x^2 - 1)^n}{dx^n}, \quad n = 0, 1, 2, \dots, \quad (19-4-5)$$

که فرمول رودریگ است.

می‌توانیم معادله (۱۹-۴-۵) را برای محاسبه $\|P_n\|^2$ به صورت زیر به کار ببریم. داریم

$$\int_{-1}^1 (P_n(x))^2 dx = \int_{-1}^1 P_n(x) \frac{1}{2^n n!} \frac{d^n}{dx^n} (x^2 - 1)^n dx$$

و انتگرال گیری جزء به جزء با

$$u = P_n(x), \quad dv = \frac{d^n}{dx^n} (x^2 - 1)^n dx,$$

$$du = P'_n(x) dx, \quad v = \frac{d^{n-1}}{dx^{n-1}} (x^2 - 1)^n,$$

نتیجه می دهد

$$\int_{-1}^1 (P_n(x))^2 dx = \frac{1}{2^n n!} \left[P_n(x) \frac{d^{n-1}}{dx^{n-1}} (x^2 - 1)^n \Big|_{-1}^1 - \int_{-1}^1 P'_n(x) \frac{d^{n-1}}{dx^{n-1}} (x^2 - 1)^n dx \right].$$

اولین جمله طرف راست در هر دو حد به خاطر جمله $(1 - x^2)^n$ صفر می شود . بنابراین پس از $(n-1)$ بار انتگرال گیری با روش جزء به جزء داریم

$$\int_{-1}^1 (P_n(x))^2 dx = \frac{(-1)^{n-1}}{2^n n!} \int_{-1}^1 P_n^{(n-1)}(x) \frac{d}{dx} (x^2 - 1)^n dx$$

یک بار انتگرال گیری دیگر نتیجه می دهد

$$\int_{-1}^1 (P_n(x))^2 dx = \frac{(-1)^n}{2^n n!} \int_{-1}^1 P_n^{(n)}(x) (x^2 - 1)^n dx.$$

حال ملاحظه می کنیم که با توجه به معادله (۴-۴-۵)

$$P_n^{(n)}(x) = \frac{(2n)!}{2^n (n!)}$$

با استفاده از فرمول کاهش که در اکثر جداول انتگرال یافت می شود ، داریم

$$\int x^m (ax^n + b)^p dx = \frac{1}{m+np+1} \left(x^{m+1} (ax^n + b)^p + np \int x^m (ax^n + b)^{p-1} dx \right),$$

و با n بار انتگرال گیری ، داریم

$$\int_{-1}^1 (x^2 - 1)^n dx = \frac{(-1)^n 2^{2n+1} (n!)^2}{(2n+1)!}.$$

پس ، با در نظر گرفتن همه نتایج (تمرین ۵) ، داریم

$$\int_{-1}^1 (P_n(x))^2 dx = \frac{(-1)^n}{2^n n!} \frac{(2n)!}{2^n (n!)} \frac{(-1)^n 2^{2n+1} (n!)^2}{(2n+1)!}$$

یا

$$\|P_n\|^2 = \frac{2}{2n+1}, \quad n = 0, 1, 2, \dots \quad (۴-۴-۵)$$

بنابراین مجموعه

$$\left\{ \frac{P_0(x)}{\sqrt{2}}, \frac{P_1(x)}{\sqrt{2/3}}, \frac{P_2(x)}{\sqrt{2/5}}, \dots \right\}$$

یک مجموعه متعامد یکه بر بازه $1 < x < 1$ نسبت به تابع وزن ۱ است. همچنین معادله (۱۷-۴-۵) با توجه به نتایج فوق به صورت زیر نوشته می شود

$$A_n = \frac{2n+1}{2} \int_{-1}^1 f(x) P_n(x) dx, \quad n = 0, 1, 2, \dots . \quad (21-4-5)$$

سری لژاندر با سری فوریه خاصیتهای مشترک دارد. اگر تابعی بر بازه (۰، ۱) تعریف شود، می توان آن را با یک سری از چندجمله ایهای لژاندر درجه زوج نمایش داد. برای این کار توسعی زوجی از تابع مانند آنچه که برای به دست آوردن سری فوریه کسینتوسی در بخش ۲-۳ انجام دادیم، می سازیم. روش را برای این حالت و برای یک توسعی فرد در مثال زیر تشریح می کنیم.

مثال ۴-۵-۱ تعریف می کنیم

$$f(x) = 2(1-x), \quad 0 < x < 1.$$

دو جمله اول نمایش سری لژاندر این تابع را با استفاده از (الف) چندجمله ایهای درجه زوج و (ب) چندجمله ایهای درجه فرد به دست آورید.

حل: برای (الف) یک توسعی زوج بنامی کنیم و معادله (۲۱-۴-۵) را به صورت زیر تغییر می دهیم

$$A_{2n} = (4n+1) \int_0^1 f(x) P_{2n}(x) dx, \quad n = 0, 1, 2, \dots . \quad (22-4-5)$$

چون تابع انتگرال زوج است، می توانیم از تقارن استفاده کرده و حدود انتگرال گیری را عرض کنیم. حال داریم

$$A_0 = 2 \int_0^1 (1-x) dx = 1,$$

$$A_2 = 5 \int_0^1 (1-x)(3x^2-1) dx = -\frac{5}{4};$$

بنابراین

$$f(x) \sim P_0(x) - \frac{5}{4} P_2(x) + \dots .$$

برای (ب) می‌توانیم یک توسعی فرد بسازیم و معادله (۲۱-۴-۵) را به صورت زیر

تغییر دهیم

$$A_{2n+1} = (4n + 3) \int_0^1 f(x) P_{2n+1}(x) dx, \quad n = 0, 1, 2, \dots \quad (23-4-5)$$

توجه کنید که تابع انتگرالده در اینجا هم زوج است. پس

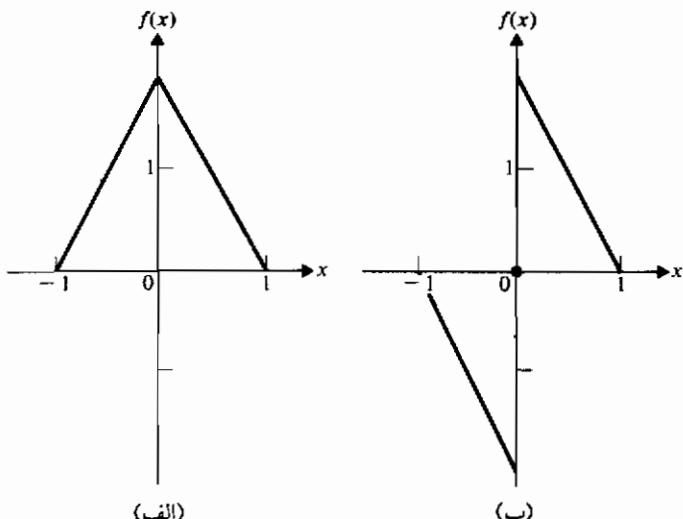
$$A_1 = 6 \int_0^1 (1-x)x dx = 1,$$

$$A_3 = 7 \int_0^1 (1-x)(5x^3 - 3x) dx = -\frac{7}{4},$$

بنابراین

$$f(x) \sim P_1(x) - \frac{7}{4} P_3(x) + \dots$$

توسعیهای زوج و فرد در شکل ۳-۴-۵ نشان داده شده‌اند. توجه کنید که در (ب) $f(0) = 0$ (چرا؟)

شکل ۳-۴-۵ (الف) توسعی زوج. (ب) توسعی فرد.

مسائل مثال ۱-۴-۵ را بدون آن که نیازی به ساختن توسعیهای زوج و فرد تابع مفروض

$f(x)$ باشد، می‌توان حل کرد . چون $f(0) = 0$ تعریف می‌شود و چون چندجمله‌ایهای لزاندر زوج و فرد جداگانه بر این بازه متعامدند، پس بلافاصله می‌توان از معادله‌های $(4-5)$ و $(5-5)$ ضرایب مناسب را به دست آورد .

توابع لزاندر نوع دوم

این بخش را با بحثی درباره توابع لزاندر نوع دوم به پایان می‌بریم . ترکیب‌های خطی این توابع و چندجمله‌ایهای لزاندر جواب عمومی معادله لزاندر $(4-12)$ را تشکیل می‌دهند.

یک جواب معادله لزاندر

$$(1 - x^2)y'' - 2xy' + n(n + 1)y = 0, \quad -1 < x < 1,$$

عبارت است از

$$u = P_n(x), \quad n = 0, 1, 2, \dots,$$

که چندجمله‌ای لزاندر درجه n است . با روشی به نام تغییر پارامترها یک جواب دوم مستقل خطی به دست می‌آوریم .

فرض کنید $y = uv$ یک جواب باشد . آن گاه $y' = uv' + vu'$ و $y'' = uv'' + 2uv' + vu''$ و با جایگزین کردن در معادله دیفرانسیل نتیجه می‌شود

$$uv'' + 2uv' + vu'' - x^2(uv'' + 2uv' + vu'') - 2x(uv' + vu') + n(n + 1)uv = 0$$

یا

$$v[u'' - x^2u'' - 2xu' + n(n + 1)u] + uv'' + 2uv' - x^2uv'' - 2x^2u'v' - 2xuv' = 0.$$

اما کمیت داخل کروشه برابر صفر است، چون u جواب معادله دیفرانسیل لزاندر می‌باشد . بنابراین خواهیم داشت

$$v''(1 - x^2)u + v'(2u' - 2x^2u' - 2xu) = 0$$

یا

$$v'' + v'\left(\frac{2u'}{u} - \frac{2x}{1 - x^2}\right) = 0.$$

معادله اخیر را می‌توان با روشی به نام کاهش مرتبه حل نمود . فرض کنید $v = w$ و

آن گاه $w' = v''$

$$w' + w \left(\frac{2u'}{u} - \frac{2x}{1-x^2} \right) = 0, \quad (24-4-5)$$

یک معادله دیفرانسیل خطی مرتبه اول است. عامل انتگرال ساز عبارت است از

$$\begin{aligned} \exp \left(2 \int^u \frac{t'}{t} dt + \int^x \frac{-2t}{1-t^2} dt \right) &= \exp (\log u^2 + \log (1-x^2)) \\ &= u^2(1-x^2). \end{aligned}$$

با ضرب معادله (24-4-5) در این عامل انتگرال ساز نتیجه می شود

$$w'u^2(1-x^2) + w(2(1-x^2)uu' - 2xu^2) = 0$$

یا

$$d(wu^2(1-x^2)) = 0.$$

در نتیجه

$$w = \frac{dv}{dx} = \frac{A}{u^2(1-x^2)}$$

و

$$v = B + A \int \frac{dx}{u^2(1-x^2)},$$

بنابراین جواب مورد نظر به صورت زیر است

$$y_n(x) = vP_n(x) = B_n P_n(x) + A_n P_n(x) \int \frac{dx}{(1-x^2)(P_n(x))^2}. \quad (25-4-5)$$

تابع لژاندر نوع دوم، $y_n(x)$ از معادله (25-4-5) با قرار دادن $B_n = 0$ و $A_n = 1$ با

به دست می آید. پس

$$Q_0(x) = \int^x \frac{dx}{1-x^2} = \frac{1}{2} \log \left(\frac{1+x}{1-x} \right),$$

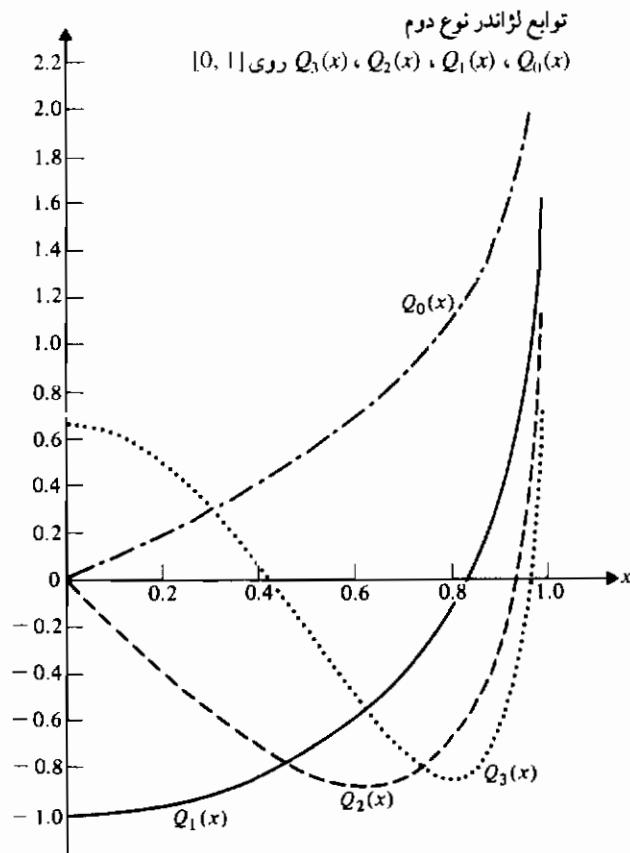
$$Q_1(x) = x \int^x \frac{dx}{x^2(1-x^2)} = \frac{x}{2} \log \left(\frac{1+x}{1-x} \right) - 1.$$

با ادامه این روش، داریم

$$Q_2(x) = \frac{1}{4} (3x^2 - 1) \log\left(\frac{1+x}{1-x}\right) - \frac{3}{2}x,$$

$$Q_3(x) = \frac{x}{4} (5x^2 - 3) \log\left(\frac{1+x}{1-x}\right) - \frac{5}{2}x^2 + \frac{2}{3}.$$

نمودارهای این توابع در شکل ۴-۴-۵ نشان داده شده‌اند.

شکل ۴-۴-۵

از تعریف Q -تابع لژاندر،

$$Q_n(x) = P_n(x) \int \frac{dx}{(1-x^2)(P_n(x))^2}, \quad (26-4-5)$$

نتیجه می شود

$$\begin{aligned} Q_{2n}(-x) &= P_{2n}(-x) \int \frac{-dx}{(1-x^2)(P_{2n}(-x))^2} \\ &= -P_{2n}(x) \int \frac{dx}{(1-x^2)(P_{2n}(x))^2} = -Q_{2n}(x) \end{aligned}$$

و همچنین

$$\begin{aligned} Q_{2n+1}(-x) &= P_{2n+1}(-x) \int \frac{-dx}{(1-x^2)(P_{2n+1}(-x))^2} \\ &= P_{2n+1}(x) \int \frac{dx}{(1-x^2)(P_{2n+1}(x))^2} = Q_{2n+1}(x). \end{aligned}$$

از ترکیب این نتایج به دست می آوریم

$$Q_n(-x) = (-1)^{n+1} Q_n(x).$$

به این دلیل است که نمودارها در شکل ۴-۵ فقط بر بازه $1 \leq x \leq 0$ نشان داده شده اند.

جمله'

$$\log\left(\frac{1+x}{1-x}\right)$$

در Q -تابع نشان می دهد که $x = \pm \cos \theta$ نقاط تکین این توابع هستند. در مختصات کروی (r, ϕ, θ) این نقاط تکین توسط رابطه $x = \cos \theta = \cos \phi \sin \theta$ به نقاط تکین $\theta = 0$ و $\theta = \pi$ انتقال می یابند.

تابع لژاندر نوع دوم (Q -تابع) را به صورت بسته به دست آورده ایم. این توابع را می توان به صورت یک سری نامتناهی با بسط $\log(1+x)/(1-x)$ به سری مکلورن نیز بیان نمود، یعنی،

$$\log\left(\frac{1+x}{1-x}\right) = 2\left(x + \frac{x^3}{3} + \frac{x^5}{5} + \frac{x^7}{7} + \dots\right), \quad -1 < x < 1.$$

تمرینهای ۴-۵

- ۱ نشان دهید معادله های (۳-۴-۵) و (۴-۴-۵) صورتهای معادل معادله لاپلاس در مختصات کروی هستند.

- ۲ تحقیق کنید x^{n+1} و x^{-n} جوابهای مستقل خطی معادله (۴-۴-۵) هستند (راهنمایی: از دترمینان رونسکی استفاده کنید و توجه کنید که n صحیح و نامنفی است)
- ۳ خواص زیر را در مورد چندجمله ایهای لزاندر ثابت کنید (با معادله ۴-۵ مقایسه کنید).

$$P_n(-1) = (-1)^n \quad P_{2n+1}(0) = 0 \quad \text{(الف)}$$

$$xP'_n(x) - P'_{n-1}(x) = nP_n(x), \quad n = 1, 2, \dots \quad \text{(ب)}$$

$$P_{2n}(0) = (-1)^n \frac{(2n)!}{2^{2n}(n!)^2} \quad P'_{2n}(0) = 0 \quad \text{(ت)}$$

- ۴ ثابت کنید چندجمله ایهای لزاندر درجه فرد بربازه $1 < x < 0$ نسبت به تابع وزن ۱ متعامدند.

- ۵ جزئیات لازم برای رسیدن به معادله (۴-۵-۵) را انجام دهد.

- ۶ با محاسبه مستقیم نرم از $P_n(x)$ معادله (۴-۵-۵) را برای $n = 0, 1, 2, 3$ تحقیق کنید.

- ۷ با محاسبه مستقیم نشان دهید که $P_0(x)$ ، $P_1(x)$ و $P_2(x)$ بربازه $1 < x < -1$ نسبت به تابع وزن ۱ متعامدند.

- ۸ نشان دهید بازه همگرانی $(P_n(x) = 1, Q_n(x) = 1)$ است.

- ۹ نشان دهید

$$\int_0^1 P_{2n}(x) dx = 0, \quad n = 1, 2, \dots$$

(راهنمایی: $P_0(x) = 1$)

- ۱۰ نشان دهید

$$\int_{-1}^1 P'_n(x) P_m(x) dx = 1 - (-1)^{n+m},$$

که $0 \leq m \leq n$. (راهنمایی: از انتگرال گیری جزء به جزء استفاده کنید)

- ۱۱ نشان دهید

$$\int_{-1}^1 x(P_n(x))^2 dx = 0.$$

- ۱۲ - هریک از چندجمله ایهای زیر را بر حسب چندجمله ایهای لزاندر بنویسید

$$ax + b$$

(الف)

$$ax^2 + bx + c$$

(ب)

$$ax^3 + bx^2 + cx + d$$

(پ)

- ۱۳ - ثابت کنید

$$P'_n(1) = \frac{n}{2}(n+1).$$

- ۱۴ - الف) در مثال ۱-۴-۵ ضرایب A_0, A_1, A_2, A_3 را به دست آورید.

ب) A_5 و A_4 را محاسبه کنید.

پ) سه ضریب در نمایش سری لزاندر تابع زیر را به دست آورید

$$f(x) = \begin{cases} 0, & -1 < x < 0, \\ 2(1-x), & 0 < x < 1. \end{cases}$$

ت) $f(0)$ را در قسمت (پ) محاسبه کنید.

- ۱۵ - سه ضریب اوگ غیر صفر در نمایش سری لزاندر هریک از توابع زیر را به دست آورید.

$$f(x) = \begin{cases} 0, & -1 < x < 0, \\ 1, & 0 < x < 1 \end{cases}$$

(الف)

(راهنمایی: از نتیجه تمرین ۳ (ث) استفاده کنید).

$$f(x) = \begin{cases} 0, & -1 < x < 0, \\ x, & 0 < x < 1 \end{cases}$$

(ب)

$$f(x) = |x|, \quad -1 < x < 1$$

(پ)

- ۱۶ - معادله ۱۸-۴-۵ را ثابت کنید. توضیح دهید چرا جمله آخر در مجموع یابی ثابت است.

- ۱۷ - فرمول زیر را به دست آورید

$$\int_{-1}^1 P_n(s) ds = \frac{1}{2n+1} (P_{n-1}(x) - P_{n+1}(x)), \quad n = 1, 2, \dots$$

(راهنمایی: از معادله ۱۳-۴-۵ (ج) استفاده کنید).

- ۱۸ - اگر $f(x)$ یک چندجمله‌ای از درجه $n < m$ باشد، نشان دهید

$$\int_{-1}^1 f(x)P_n(x) dx = 0.$$

- ۱۹- یک نمایش انتگرالی $P_n(x)$ به صورت زیر داده می شود

$$P_n(x) = \frac{1}{\pi} \int_0^\pi (x + (x^2 - 1)^{1/2} \cos \phi)^n d\phi.$$

این نمایش را برای $n = 0, 1, 2$ تحقیق کنید.

- ۲۰- الف) با استفاده از فرمول رودریگ ثابت کنید

$$2^n n! P_{n+1}(x) = (2n+1) \frac{d^{(n-1)} u^n}{dx^{(n-1)}} + 2n \frac{d^{(n-1)} u^{n-1}}{dx^{(n-1)}},$$

که در آن $u = x^2 - 1$.

ب) در رابطه به دست آمده در قسمت (الف) با استفاده از جایگزینی

$$2^{n-1} (n-1)! P_{n-1}(x) = \frac{d^{(n-1)} u^{n-1}}{dx^{(n-1)}}$$

نشان دهید

$$P_{n+1}(x) - P_{n-1}(x) = \frac{2n+1}{2^n n!} \frac{d^{(n-1)} u^n}{dx^{(n-1)}}.$$

- ۲۱- با مراجعه به معادله (۴-۴-۵)، تعیین کنید تحت چه شرایطی r^n و r^{-n+1} مستقل خطی اند.

- ۲۲- الف) معادله دیفرانسیل لزاندر (۴-۴-۵) را به صورت معادله اشتزم-لیوویل (۵-۱) بنویسید.

ب) با استفاده از نماد بخش ۴-۵، نشان دهید $0 = (b)r$ و اوّلین شرط مرزی معادله (۴-۴-۵) برقرار است.

۵-۵ کاربردها

حال آماده ایم که چند مسأله را در حالت سه بعدی با استفاده از مختصات استوانه ای و کروی حل کنیم. درمثال زیر خیلی از نتایج به دست آمده در بخش های ۳-۵ و ۴-۵ را به کارخواهیم برد.

مثال ۵-۱-۱ دماهای کران دار حالت پایا را در درون یک کره توپر به شعاع r باید هرگاه دماهای روی سطح کره با $\cos \theta$ fداده شود.

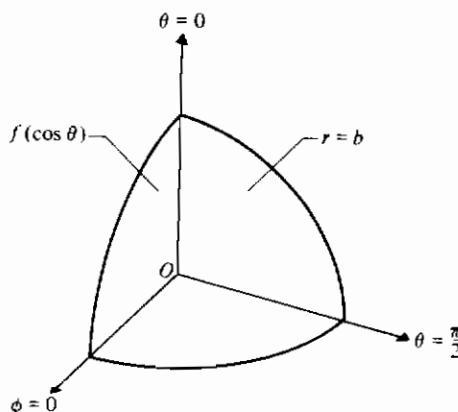
حل: چون دمای سطح کره به صورت تابعی فقط از θ معلوم است، دماها مستقل از ϕ هستند. بنابراین مسأله زیر را داریم (معادله ۴-۳-۳ را بینید):

$$\nabla^2 u(r, \theta) = \frac{\partial^2 u}{\partial r^2} + \frac{2}{r} \frac{\partial u}{\partial r} + \frac{1}{r^2} \frac{\partial^2 u}{\partial \theta^2} + \frac{\cot \theta}{r^2} \frac{\partial u}{\partial \theta} = 0, \quad 0 < r < b, \quad 0 < \theta < \pi;$$

$$u(b, \theta) = f(\cos \theta), \quad 0 < \theta < \pi.$$

شرط مرزی :

قسمتی از کره که در ربع اول واقع است در شکل ۱-۵-۵ نشان داده می شود .

شکل ۱-۵-۵

شرط مرزی دیگری هم از این واقعیت که دماها باید کران دار باشند، به دست می آیند . با استفاده از جداسازی متغیرها و با فرض این که جواب به شکل

$$u(r, \theta) = R(r)\Theta(\theta),$$

است، داریم

$$\Theta \frac{d^2 R^2}{dr^2} + \frac{2}{r} \Theta \frac{dR}{dr} + \frac{R}{r^2} \frac{d^2 \Theta}{d\theta^2} + \frac{R \cot \theta}{r^2} \frac{d\Theta}{d\theta} = 0$$

یا

$$\frac{r^2}{R} \frac{d^2 R}{dr^2} + \frac{2r}{R} \frac{dR}{dr} = -\frac{1}{\Theta} \frac{d^2 \Theta}{d\theta^2} - \frac{\cot \theta}{\Theta} \frac{d\Theta}{d\theta} = \lambda.$$

و آن نتیجه می شود

$$r^2 R'' + 2r R' - \lambda R = 0,$$

که برای $\lambda = n(n + 1)$ ، دارای جوابهای به صورت

$$R_n(r) = C_n r^n + D_n r^{-(n+1)}, \quad n = 0, 1, 2, \dots$$

است، همان طور که در معادله (۱۰-۴-۵) داده شده بود . می توان نشان داد که معادله دوم، معادل معادله دیفرانسیل لزاندر زیر است (تمرین ۱)

$$\frac{1}{\sin \theta} \frac{d}{d\theta} \left(\sin \theta \frac{d\Theta}{d\theta} \right) + n(n + 1)\Theta = 0,$$

و جواب عمومی آن به صورت زیر است

$$\Theta_n(\theta) = E_n P_n(\cos \theta) + F_n Q_n(\cos \theta), \quad n = 0, 1, 2, \dots .$$

برای آن که E_n کران دار بماند باید $E_n = 0$ و $F_n = 0$ (تمرین ۲) . پس $u(r, \theta)$ به صورت حاصل ضربهای

$$r^n P_n(\cos \theta),$$

است و برای آن که r در شرط مرزی ناهمگن باقی مانده صدق کند، ترکیبی خطی از جوابهای فوق در نظر می گیریم . در آن صورت*

$$u(r, \theta) = \sum_{n=0} A_n r^n P_n(\cos \theta),$$

که A_n ها باید تعیین شوند . با استفاده از دمایهای داده شده روی سطح داریم

$$u(b, \theta) = \sum_{n=0} A_n b^n P_n(\cos \theta) = f(\cos \theta),$$

که نشان می دهد $f(\cos \theta)$ باید به صورت یک سری لزاندر بیان شود . بنابر معادله (۱۰-۴-۵)،

$$A_n b^n = \frac{2n+1}{2} \int_{-1}^1 f(x) P_n(x) dx, \quad n = 0, 1, 2, \dots ,$$

بنابراین جواب به صورت زیر نوشته می شود

$$u(r, \theta) = \frac{1}{2} \sum_{n=0} \left(\frac{r}{b} \right)^n P_n(\cos \theta) (2n+1) \int_{-1}^1 f(x) P_n(x) dx. \quad ■ \quad (10-5-5)$$

* در این بخش کران بالا را در مجموع یا یها حذف می کنیم، چون همه آنها سریهای نامتناهی را نشان می دهند .

مثال ۵-۵-۴ دمای کران دار، حالت پایا را در درون یک استوانه توپر به شعاع c و ارتفاع b بیاید، با فرض آن که دمای سطح جانبی در صفر نگاه داشته شود، قاعده پایین عایق باشد، و قاعده بالا در 100° نگاه داشته شود:

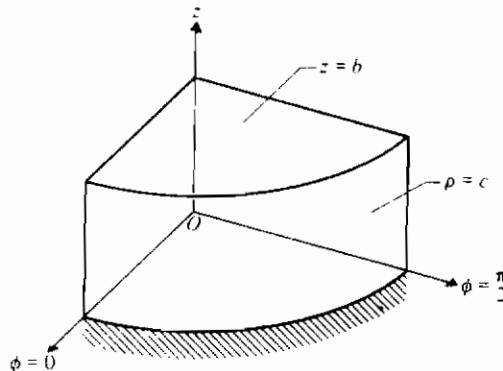
حل: محور استوانه را در امتداد محور z می‌گیریم و مطابق شکل ۵-۵-۲ از مختصات استوانه‌ای استفاده می‌کنیم. در این صورت مسئله زیر را داریم (تمرین ۳):

$$u_{\rho\rho} + \frac{1}{\rho} u_\rho + u_{zz} = 0, \quad 0 < \rho < c, \quad 0 < z < b; \quad \text{معادله:}$$

$$u(c, z) = 0, \quad 0 < z < b, \quad \text{شرط مرزی:}$$

$$u_z(\rho, 0) = 0, \quad 0 < \rho < c,$$

$$u(\rho, b) = 100, \quad 0 < \rho < c.$$

شکل ۵-۵

فرض می‌کنیم جواب به صورت $u(\rho, z) = R(\rho)Z(z)$ باشد، در این صورت معادله دیفرانسیل با مشتقان جزئی به صورت زیر در می‌آید

$$ZR'' + \frac{1}{\rho} ZR' + RZ'' = 0$$

یا

$$\frac{R''}{R} + \frac{R'}{\rho R} = -\frac{Z''}{Z} = -\lambda^2.$$

ثابت جدا سازی را منفی در نظر گرفته ایم تا Z (و «) نسبت به z متناوب نشوند . (چرا؟) معادلات دیفرانسیل حاصل با شرایط مرزی آنها (در اینجا فقط از شرایط مرزی همگن می توان استفاده کرد) عبارتند از

$$Z'' - \lambda^2 Z = 0, \quad Z'(0) = 0,$$

و

$$R'' + \frac{1}{\rho} R' + \lambda^2 R = 0, \quad R(c) = 0.$$

این معادلات دیفرانسیل به ترتیب مشابه معادلات (۴-۳-۵) و (۴-۳-۶) هستند؛ بنابراین، جوابهای عمومی زیر را داریم

$$Z(\lambda z) = A e^{\lambda z} + B e^{-\lambda z}$$

۱

$$R_0(\lambda\rho) = E J_0(\lambda\rho) + F Y_0(\lambda\rho).$$

برای آن که جواب کران دار باشد F را برابر با صفر می گیریم . از شرط $R(c) = 0$ نتیجه می شود $J_0(\lambda c) = 0$ ، یعنی ، λc یک صفر تابع بدل (x) است . این صفرهای مثبت را ، $\lambda_1 c, \lambda_2 c, \dots$ نامیم ، یعنی ، $\lambda_1 c = 2.405$ ، $\lambda_2 c = 5.520$ ، وغیره . جوابهای معادله بر حسب z عبارتند از (تمرین ۵)

$$Z(\lambda_j z) = \cosh(\lambda_j z), \quad j = 1, 2, \dots .$$

پس

$$u(\rho, z) = \sum_{j=1}^{\infty} a_j \cosh(\lambda_j z) J_0(\lambda_j \rho)$$

و ، با به کار بردن شرط مرزی ناهمگن ، داریم

$$u(\rho, b) = \sum_{j=1}^{\infty} a_j \cosh(\lambda_j b) J_0(\lambda_j \rho) = 100,$$

که نشان می دهد $a_1 = 100$ باید به صورت یک سری فوریه - بدل بر بازه $c < \rho < b$ بیان شود . با استفاده از معادله (۴-۳-۵) و جایگزینی $x = \lambda_j z$ می توان نوشت

$$\begin{aligned} A_j &= a_j \cosh(\lambda_j b) = \frac{2}{c^2 (J'_0(\lambda_j c))^2} \int_0^c 100x J_0(\lambda_j x) dx \\ &= \frac{200}{c^2 (J'_0(\lambda_j c))^2} \frac{1}{\lambda_j^2} \int_0^{\lambda_j c} s J_0(s) ds \end{aligned}$$

آن‌گاه، با استفاده از معادله (۵-۳-۱۰)، و با توجه به $J'_0(x) = -J_1(x)$ و ساده کردن داریم
(تمرین ۶)

$$A_j = a_j \cosh(\lambda_j b) = \frac{200}{\lambda_j c J_1(\lambda_j c)},$$

پس

$$u(\rho, z) = \frac{200}{c} \sum_{j=1} \frac{J_0(\lambda_j \rho) \cosh(\lambda_j z)}{\lambda_j \cosh(\lambda_j b) J_1(\lambda_j c)}. \quad \blacksquare \quad (۲-۵-۵)$$

در مثال بعد معادله موج دو بعدی را در یک ناحیه دایره‌ای در نظر می‌گیریم

مثال ۳-۵-۵ مسئله مقدار مرزی زیر را حل کنید.

$$z_{tt} = \frac{a^2}{\rho} (\rho z_\rho)_\rho, \quad 0 < \rho < c, \quad t > 0; \quad \text{معادله:}$$

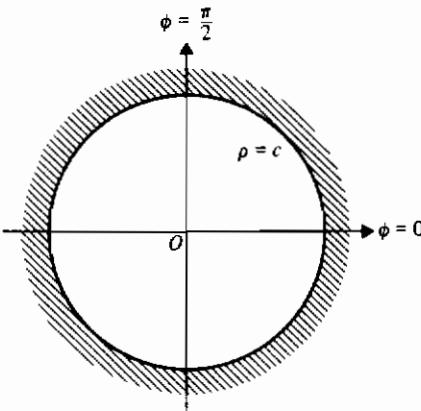
$$z(c, t) = 0, \quad t > 0; \quad \text{شرط مرزی:}$$

$$z_t(\rho, 0) = 0, \quad 0 < \rho < c, \quad \text{شرط اولیه:}$$

$$z(\rho, 0) = f(\rho), \quad 0 < \rho < c.$$

حل: در اینجا یک غشای همگن (با مثال ۴-۲-۱ مقایسه کنید) با شعاع c داریم که در طول لبه دایره‌ای آن به یک قاب بسته شده است. (شکل ۳-۵-۵ را ملاحظه کنید). به این قاب یک تغییر مکان اوّلیه (ρ) f در امتداد محور z ها داده می‌شود. می‌خواهیم تغییر مکانها را در یک نقطه دلخواه از غشاء و در هر زمان به دست آوریم. این واقعیت که تغییر مکان اوّلیه تابعی فقط از ρ است نشان می‌دهد که از ϕ مستقل می‌باشد. با استفاده از جداسازی متغیرها، به معادلات دیفرانسیل معمولی و شرایط همگن زیر می‌رسیم (تمرین ۷)

$$\begin{aligned} T'' + \lambda^2 a^2 T &= 0, & T'(0) &= 0, \\ \rho^2 R'' + \rho R' + \lambda^2 \rho^2 R &= 0, & R(c) &= 0. \end{aligned}$$

شکل ۳-۵-۵

ثابت جداسازی به گونه‌ای انتخاب شده است که $T(z)$ برحسب ρ متناوب شوند تا با واقعیت فیزیکی هم سازگار گردد. معادله دوم دارای جوابهایی به صورت $J_0(\lambda_j c) = 0$ است که $J_0'(\lambda_j c) \neq 0$ است که $J_0(\lambda_j c) = 0$ است. معادله اوگل دارای جوابهایی به صورت $\cos(\lambda_j a t) = 0$ است، بنابراین $j = 1, 2, \dots$. ترکیبی خطی از حاصل ضرب اینها را در نظر می‌گیریم، یعنی،

$$z(\rho, t) = \sum_{j=1}^{\infty} A_j J_0(\lambda_j \rho) \cos(\lambda_j a t).$$

برای آن که شرط اوگلیه ناهمگن برقرار شود مجدداً معادله (۳-۵-۱۹) را برای تعیین A_j به کار می‌بریم. پس

$$A_j = \frac{2}{c^2 (J_1(\lambda_j c))^2} \int_0^c x f(x) J_0(\lambda_j x) dx, \quad j = 1, 2, \dots$$

و

$$z(\rho, t) = \frac{2}{c^2} \sum_{j=1}^{\infty} \frac{J_0(\lambda_j \rho) \cos(\lambda_j a t)}{(J_1(\lambda_j c))^2} \int_0^c x f(x) J_0(\lambda_j x) dx, \quad (3-5-5)$$

که λ_j ریشه‌های مثبت $J_0(x) = 0$ هستند.

در مثال بعد معادله دو بعدی گرمای را روی یک ناحیه دایره‌ای بررسی می‌کنیم.

مثال ۴-۵-۵ مسئله مقدار مرزی زیر را حل کنید.

$$u_t = \frac{k}{\rho} (\rho u_\rho)_\rho, \quad 0 < \rho < c, \quad t > 0; \quad \text{معادله:}$$

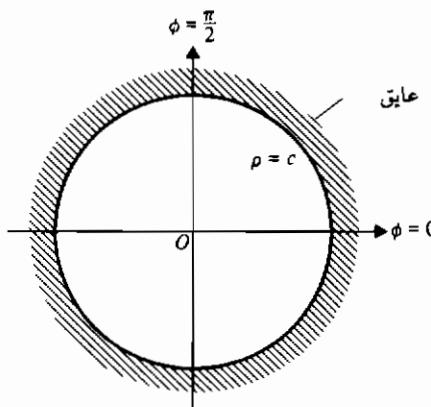
$$u_\rho(c, t) = 0, \quad t > 0; \quad \text{شرط مرزی:}$$

$$u(\rho, 0) = f(\rho), \quad 0 < \rho < c. \quad \text{شرط اولیه:}$$

حل: در اینجا یک قرص دایره‌ای همگن به شعاع c داریم که لبه خارجی آن عایق شده است (شکل ۴-۵-۵). فرض می‌کنیم که جریان گرما دو بعدی است، یعنی، قرص نازک است و سطوح دایره‌ای بالا و پایین آن نیز عایق شده است. علاوه بر این، دما از ϕ مستقل است، چون توزیع دمای اولیه تابعی فقط از ρ است. می‌خواهیم دمای قرص را در هر زمان t بیابیم. با استفاده از جداسازی متغیرها، معادلات دیفرانسیل معمولی زیر را به دست می‌آوریم (تمرین ۸)

$$T' + k\lambda^2 T = 0,$$

$$R'' + \frac{1}{\rho} R' + \lambda^2 R = 0, \quad R'(c) = 0.$$

شکل ۴-۰-۰

در این جانیز ثابت جداسازی متغیر انتخاب شده است، به این دلیل که حد (t, ρ) وقتی $\infty \rightarrow t$ ، صفر شود (تمرین ۹).

معادله دوم، معادله دیفرانسیل بدل مرتبه صفر است و دارای جواب کراندار

$J_0(\lambda c)$ می باشد . با به کار بردن شرط داده شده و استفاده از تمرین ۴ (d) در بخش ۳-۵ داریم

$$J'_0(\lambda c) = -\lambda c J_1(\lambda c) = 0,$$

که نشان می دهد λc یک صفر $J_1(x)$ است . این صفرهای نامنفی را $\lambda_j c$ می نامیم ، یعنی ، $\lambda_1 c = 0$ ، $\lambda_2 c \approx 3.832$ ، $\lambda_3 c \approx 7.016$ ، وغیره . پس

$$u(\rho, t) = \sum_{j=1} A_j \exp(-k\lambda_j^2 t) J_0(\lambda_j \rho),$$

و برای آن که این جواب در شرط اولیه ناهمگن صدق کند ، A_1 را با استفاده از معادله (۲۱-۳-۵) در معادله (۲۲-۳-۵) محاسبه می کنیم . بنابراین با $h = n = 0$

$$A_1 = \frac{2}{c^2} \int_0^c x f(x) dx,$$

$$A_j = \frac{2}{c^2 (J_0(\lambda_j c))^2} \int_0^c x f(x) J_0(\lambda_j x) dx, \quad j = 2, 3, \dots,$$

بنابراین جواب نهایی عبارت است از

$$u(\rho, t) = A_1 + \sum_{j=2} A_j \exp(-k\lambda_j^2 t) J_0(\lambda_j \rho), \quad (4-5-5)$$

که A_1 در بالا تعریف شده اند و $0 = J_1(\lambda_j c)$

مثال ۵-۵-۵ یک نیمکره توپر به شعاع b را در نظر بگیرید که سطح قاعده آن کاملاً عایق شده است و دمای سطح خمیده آن با $\cos(\theta) f(\theta)$ داده می شود . دمای کران دار ، حالت پایارا در هر نقطه درون آن باید .

حل : شکل ۵-۵-۵ یک چهارم نیمکره را نشان می دهد . چون دمای سطح مستقل از ϕ است ، پس مسئله زیر را داریم .

$$\nabla^2 u = 0$$

در مختصات کروی مستقل از ϕ

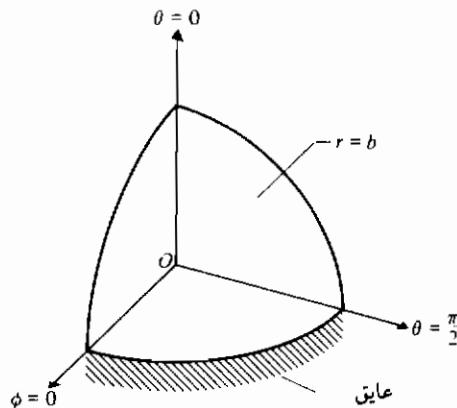
$$0 < r < b, 0 < \theta < \pi/2;$$

معادله :

$$u_r(r, \pi/2) = 0, \quad 0 < r < b,$$

شرط مرزی :

$$u(b, \theta) = f(\cos \theta), \quad 0 < \theta < \pi/2.$$

شکل ۵-۰-۵

چون متغیر ϕ یکی از مختصات دستگاه مختصات کروی نیست، لازم است که شرط مرزی همگن را تغییر دهیم. با مراجعه به شکل ۵-۰-۱، داریم

$$z = r \cos \theta,$$

بنابراین

$$\frac{\partial u}{\partial \theta} = \frac{\partial u}{\partial z} \frac{\partial z}{\partial \theta} = -r \sin \theta \frac{\partial u}{\partial z}.$$

پس، در $\theta = \pi/2$ داریم

$$\frac{\partial u}{\partial z} = -\frac{1}{r} \frac{\partial u}{\partial \theta}$$

و شرط $u_{\theta} = 0$ نتیجه می دهد که در $\theta = \pi/2$ داریم

$$u(r, \theta) = \sum_{n=0}^{\infty} A_n r^n P_n(\cos \theta),$$

که در معادله لاپلاس صدق می کند. حال

$$u_{\theta}(r, \theta) = \sum_{n=0}^{\infty} A_n r^n P'_n(\cos \theta)(-\sin \theta)$$

بنابراین

$$u_\theta(r, \pi/2) = \sum_{n=0} A_n r^n P'_n(0)(-1) = 0,$$

که از آن نتیجه می‌شود که n زوج است (تمرین ۳ (ت) در بخش ۴-۵ را ملاحظه کنید)؛ آن را $2m$ می‌نامیم. پس جواب به صورت زیرنوشته می‌شود

$$u(r, \theta) = \sum_{m=0} A_{2m} r^{2m} P_{2m}(\cos \theta).$$

حال اگر شرط مرزی تاهمگن را به کار ببریم، به دست می‌آوریم

$$u(b, \theta) = \sum_{m=0} A_{2m} b^{2m} P_{2m}(\cos \theta) = f(\cos \theta),$$

یعنی، $f(\cos \theta)$ باید به صورت یک سری از چندجمله‌ایهای لزاندر درجه زوج بر بازه $[\pi/2, 0]$ نشان داده شود. این کار امکان‌پذیر است زیرا این چندجمله‌ایها بر بازه داده شده متعامدند و می‌توانیم معادله (۴-۵) را برای محاسبه ضرایب به کار ببریم. بنابراین،

$$A_{2m} b^{2m} = (4m+1) \int_0^{\pi/2} f(\cos \theta) P_{2m}(\cos \theta) \sin \theta \, d\theta$$

و جواب نهایی به صورت زیرنوشته می‌شود

$$u(r, \theta) = \sum_{m=0} (4m+1) \left(\frac{r}{b}\right)^{2m} P_{2m}(\cos \theta) \int_0^1 f(x) P_{2m}(x) \, dx. \quad \blacksquare$$

روش به کار رفته در مثال آخر، یعنی به هنگام در آوردن جواب را هرگاه که اطلاع جدیدی درباره آن به دست آید، توصیه می‌کنیم. بطورکلی، بهتر است که شرایط ممکن را برای توابع ویژه متمایز، یعنی، قبل از آن که حاصل ضرب تابع ویژه تشکیل شود به کار ببریم. ولی در مثال آخر، می‌توانیم بدون روبه رو شدن با مشکلی، این روش را به کار نبریم. (چرا؟)

با چند مثال نشان داده ایم که چگونه تقارن دایره‌ای در یک مسئله می‌تواند به توابع بسل و تقارن کروی به چندجمله‌ایهای لزاندر منجر شود. روش جداسازی متغیرها را برای حل مسائل مقدار مرزی به کار بردۀ ایم، چون این روش به ما اجازه می‌دهد که شرایط مرزی ممکن را به معادلات دیفرانسیل معمولی جداگانه منتقل کنیم. همچنین از دانسته‌هایمان درباره وضعیت فیزیکی در صورت امکان استفاده کنیم تا مقادیری خاص را به ثابتی‌های جداسازی نسبت دهیم.

تمرینهای ۵-۵

در مثال ۵-۵-۱ نشان دهید -۱

$$\frac{1}{\Theta} \frac{d^2 \Theta}{d\theta^2} + \frac{\cot \theta}{\Theta} \frac{d\Theta}{d\theta} = -n(n+1)$$

معادل است با

$$\frac{1}{\sin \theta} \frac{d}{d\theta} \left(\sin \theta \frac{d\Theta}{d\theta} \right) + n(n+1)\Theta = 0.$$

نشان دهید در مثال ۵-۵-۱ باید $D_{\theta} = F_{\theta}$ اختیار شود گرچه ناحیه‌ای که جواب رادر آن جستجو می‌کنیم شامل نقاط $r=0$ ، $(b, 0)$ ، و (b, π) نیست. چرا باید این نقاط را

خارج نمود؟ (راهنمایی: به معادله دیفرانسیل جزئی مورد بحث توجه کنید)

هریک از شرایط مرزی داده شده در مثال ۵-۵-۲ را به گزاره‌های ریاضی برگردانید.

در مثال ۵-۵-۲ ، جزئیات را در مورد جداسازی متغیرها انجام دهید.

معادله زیر را حل کنید -۵

$$Z'' - \lambda_j^2 Z = 0, \quad Z'(0) = 0.$$

(بامثال ۵-۵-۲ مقایسه کنید)

در مثال ۵-۵-۲ جزئیات لازم را برای محاسبه A بنویسید. -۶

در مثال ۵-۵-۳ روش جداسازی متغیرها را به کار برید تا معادلات دیفرانسیل معمولی و شرایط مرزی را به دست آورید.

در مثال ۵-۵-۴ ، روش جداسازی متغیرها را به کار برید تا دو معادله دیفرانسیل معمولی به دست آورید.

در مثال ۵-۵-۴ توضیح دهید چرا باید داشته باشیم -۹

$$\lim_{t \rightarrow \infty} u_{\rho}(\rho, t) = 0.$$

جواب مسئله مثال ۵-۵-۱ را به دست آورید با فرض آن که دمای سطح در 100° ثابت باشد. آیا این نتیجه با واقعیت فیزیکی و قضیه ۴-۱-۱ مطابقت دارد؟ -۱۰جواب مسئله مثال ۵-۵-۱ را اگر دمای سطح به صورت $f(\cos \theta) = \cos \theta$ داده شود، به دست آورید. (راهنمایی: از بخش ۴-۵ به خاطر بیاورید که $P_1(\cos \theta) = \cos \theta$).

- ۱۲- الف) در معادله $(5-5-2)$ قرار دهید $a = b = c = u(0,0)$ و سه جمله اول مجموع را بنویسید .
 ب) با استفاده از نتیجه قسمت (الف)، آیا $u(0,0)$ را محاسبه کنید .
 پ) آیا نتیجه قسمت (ب) همان چیزی است که انتظار دارید؟ توضیح دهید .
- ۱۳- مسئله مثال $5-5-2$ را حل کنید با فرض آن که قاعده و سطح جانبی هر دو در دمای صفر و سطح فوقانی در دمای 100° نگاه داشته شوند .
- ۱۴- اگر ثابت جداسازی در مثال $5-5-3$ نامنفی باشد نتیجه چه خواهد بود؟ آیا این نتیجه با واقعیت فیزیکی مطابقت دارد؟ توضیح دهید .
- ۱۵- در مثال $5-5-3$ ، $u(p,0)$ را به ۱ تغییر دهید و جواب متناظر را برای معادله $(5-5-3)$ به دست آورید . آیا چنین تغییر مکان اوّلیه‌ای از نظر فیزیکی امکان پذیر است؟ توضیح دهید .
- ۱۶- بر طبق معادله $(5-5-4)$.
- $\lim_{t \rightarrow \infty} u(\rho, t) = A_1$.
- این نتیجه را توضیح دهید .
- ۱۷- مسئله مثال $5-5-4$ را حل کنید در صورتی که لبه خارجی به جای عایق شدن، در دمای صفر نگاه داشته شود و سایر شرایط تغییر نکنند .
- ۱۸- دماهای کران دار حالت پایا، را درون یک نیمکره توپر به شعاع b باید با فرض آن که سطح پایین در دمای صفر نگاه داشته شود و توزیع دما در سطح کره با $\cos(\theta)f$ داده شود .
- ۱۹- تمرین ۱۸ را چنان تغییر دهید تا $100 = \cos(\theta)f$ و جواب را برای این مسئله به دست آورید .
- ۲۰- در مثال $5-5-5$ شرط $100 = \cos(\theta)f$ را به کار ببرید و جواب را باید .
- ۲۱- یک کره نارسانای الکتریکی * به شعاع b در یک میدان الکتریکی یکنواخت به شدت E در جهت \hat{z} قرار داده می شود . پتانسیل داخل کره و خارج کره را تعیین کنید .
 (راهنمایی : پتانسیل داخل (U_i) و پتانسیل خارج (U_o) هر دو باید در معادله پتانسیل صدق کنند . شرایط پیوستگی به صورت زیر داده می شوند

$$u(b, \theta) = U(b, \theta), \quad 0 < \theta < \pi,$$

* این یک کره صلب (توپر) نیست .

و

$$Ku_r(b, \theta) = U_r(b, \theta), \quad 0 < \theta < \pi, \quad K > 0.$$

علاوه بر این،

$$\lim_{r \rightarrow \infty} U(r, \theta) = -Ez = -Er \cos \theta.$$

- ۲۲ پتانسیل یک کره رسانای ساکن به شعاع b را که در یک میدان الکتریکی یکنواخت به شدت E در جهت محور z ها قرار داده است بباید. راهنمایی: داریم $\nabla^2 u = 0$ با

$$u(b, \theta) = 0$$

و

$$\lim_{r \rightarrow \infty} u(r, \theta) = -Ez = -Er \cos \theta.$$

- ۲۳ کره های هم مرکز به شعاعهای a و b به ترتیب در پتانسیلهای ثابت u_1 و u_2 نگاه داشته می شوند. پتانسیل را در هر نقطه بین کره ها تعیین کنید.

۶-۵ روشهای عددی

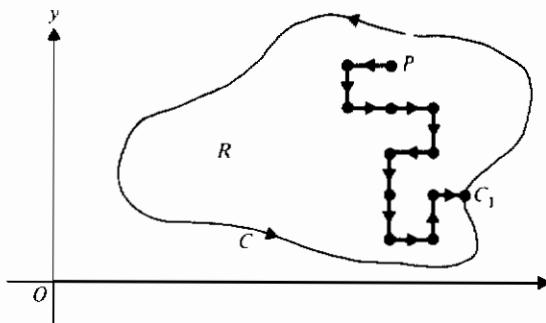
تا اینجا تمام مسائل مقدار مرزی مورد بررسی به گونه ای بودند که جوابهایشان را می توانستیم بطور تحلیلی به دست آوریم. ولی در عمل بندرت اتفاق می افتاد که یک مسئله داده شده در رده ای قرار گیرد که آن را با روشهای بحث شده بتوان حل کرد. روشهای کلاسیک ممکن است به یک یا چند دلیل زیر قابل اجرا نباشند:

- (الف) معادله با مشتقهای جزئی غیرخطی باشد و نتوانیم بدون آن که تأثیر جدی در نتیجه داشته باشد، آن را خطی کنیم.
- (ب) مرز نامنظم باشد.
- (پ) شرایط مرزی از نوع مخلوط باشند.
- (ت) شرایط مرزی وابسته به زمان باشند.
- (ث) موادی باید بررسی شوند که همگن و همسانگرد نباشند.

بعضی از موارد بالا می توانند پیچیدگیهایی را باعث شوند که هر روشی بجز روش عددی را غیرممکن سازند. البته روشهای عددی نیز مشکلات مربوط به خود را دارند که بعداً خواهیم دید.

ابتدا یک روش عددی غیرمعمول را، که از یک اصل در نظریه احتمال استفاده می‌کند، ارائه می‌دهیم. فرض کنید می‌خواهیم یک مسئله دیریکل (۰) $\nabla^2 u = 0$ ، با مقادیر معلوم « روی مرز » را در یک ناحیه R در صفحه با مرز نامنظم C حل کنیم. بخصوص می‌خواهیم مقدار « را در نقطه مفروض P به دست آوریم.

اگر از نقطه P شروع کنیم یک گام‌برداری تصادفی سرانجام ما را به یک نقطه مرزی می‌رساند؛ آن را C_1 می‌نامیم. هر گام‌برداری تصادفی شامل گامهای به طول واحد در امتدادهای موازی محورهای است. مثالی از چنین گام‌برداری در شکل ۱-۶-۵ نشان داده شده است. چون مقدار « در C_1 معلوم است، آن را ثبت می‌کنیم؛ این مقدار را $(C_1)u$ می‌نامیم. مجدداً از P شروع می‌کنیم و گام‌برداری دومی را آغاز می‌کنیم تا $(C_2)u$ را به دست آوریم، و الی آخر.

شکل ۱-۶-۵ گام‌برداری تصادفی

نظریه احتمال بیان می‌کند که احتمال رسیدن به قسمتی از مرز که به P نزدیک است از احتمال رسیدن به قسمتی از مرز که از P دور است بزرگتر است. اما این طریقه دیگری است برای بیان این که مقادیر مرزی نزدیک به P نسبت به نقاط دورتر تأثیری بزرگتر در تعیین $(P)u$ دارند. این گزاره را می‌توان با آزمایش در حالی که R یک صفحه فلزی و « دماس است، و در جستجوی حالت پایا در نقطه ای مانند P هستیم، بسادگی تحقیق نمود.

بنابراین، پس از تعداد زیادی گام‌برداری (مثلًا، ۱۰۰۰) انتظار داریم که مقدار متوسط

$$\frac{1}{1000} \sum_{i=1}^{1000} u(C_i),$$

به مقدار مطلوب (P) نزدیک باشد. می‌توان نشان داد که از لحاظ نظری

$$u(P) = \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n u(C_i). \quad (1-6-5)$$

روش توصیف شده در بالا را روش مونت کارلو برای حل یک مسئله دیریکلہ می‌نامند.

این روش بخصوص وقتی جوابها در تعدادی نقطه جداگانه مورد نظر باشد، مفید است. ولی معمولاً جوابها در نقاط متعددی لازم می‌شوند، که حالت مهم آن منحنیهای هستند که در روی هریک از آنها « مقداری ثابت دارد. در یک مسئله دما حالت پایا، این منحنیها را همدما می‌نامند. روشی عددی که جواب را در یک سری از نقاط نزدیک به دست می‌دهد، روش تفاضل متناهی است. این روش را، روش لیبمان^{*} و روش تخفیف نیز می‌نامند. لازمه استفاده از این روش پوشاندن ناحیه R با شبکه‌ای از مربعهای و با هر ظرافتی که لازم باشد. محاسبه در هر نقطه شبکه (یا گره) براسا این واقعیت انجام می‌شود که مقدار « را در هر نقطه می‌توان به صورت تابعی از مقادیر » در نقاط مجاور بیان نمود. این رابطه تابعی با استفاده از یک خارج قسمت تفاضلی به دست می‌آید. برای مثال، می‌توان دید که مشتق

$$\frac{du}{dx} = \lim_{h \rightarrow 0} \frac{u(x+h) - u(x)}{h}$$

در هر نقطه مفروض x را می‌توان به وسیله خارج قسمت تفاضلی

$$\frac{u(x+h) - u(x)}{h},$$

تقریب نمود به شرط آن که h به قدر کافی کوچک باشد. بطور مشابه به جای

$$\begin{aligned} \frac{d^2u}{dx^2} &= \lim_{h \rightarrow 0} \frac{1}{h} \left(\frac{du(x+h)}{dx} - \frac{du(x)}{dx} \right) \\ &= \lim_{h \rightarrow 0} \frac{1}{h} \left(\frac{u(x+2h) - u(x+h)}{h} - \frac{u(x+h) - u(x)}{h} \right) \end{aligned}$$

عبارت زیر جایگزین می‌شود

$$\frac{1}{h^2} (u(x+2h) - 2u(x+h) + u(x)).$$

با حرکت به چپ به اندازه h ، عبارت فوق به صورت زیر نوشته می شود

$$\frac{d^2u}{dx^2} \doteq \frac{1}{h^2} (u(x+h) - 2u(x) + u(x-h)).$$

اگر u تابعی از دو متغیر x و y باشد، آن‌گاه

$$\frac{\partial^2 u(x, y)}{\partial x^2} \doteq \frac{1}{h^2} (u(x+h, y) - 2u(x, y) + u(x-h, y))$$

و

$$\frac{\partial^2 u(x, y)}{\partial y^2} \doteq \frac{1}{h^2} (u(x, y+h) - 2u(x, y) + u(x, y-h));$$

بنابراین معادله پتانسیل به صورت زیر تقریب زده می شود

$$u_{xx} + u_{yy} \doteq \frac{1}{h^2} (u(x+h, y) + u(x, y+h) + u(x-h, y) \\ + u(x, y-h) - 4u(x, y)) = 0,$$

بنابراین

$$u(x, y) = \frac{1}{4}(u(x+h, y) + u(x, y+h) + u(x-h, y) + u(x, y-h)) \quad (2-6-5)$$

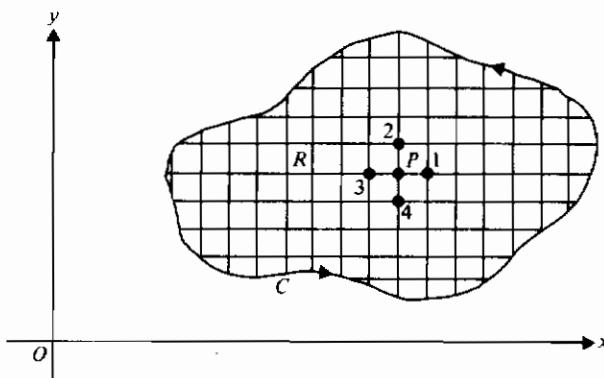
یک تقریب تفاضل متناهی برای معادله لاپلاس است . بر حسب یک شبکه روی ناحیه R شکل ۲-۵ نشان می دهد که مقدار u در نقطه P ، برابر با مقدار متوسط مقادیر u در چهار نقطه مجاور با شماره های ۱ ، ۲ ، ۳ ، و ۴ است . به عبارت دیگر

$$u(P) = \frac{1}{4}(u_1 + u_2 + u_3 + u_4).$$

این رابطه باید برای هر نقطه از شبکه برقرار باشد . بنابراین این روش دستگاهی از معادلات جبری خطی تولید می کند که می توان آن را به کمک کامپیوتر حل کرد . توجه کنید که بعضی از نقاط شبکه روی مرز قرار می گیرند و بنابراین معلوم هستند . اگر مرز ، بین دو نقطه از شبکه واقع شود، آن گاه می توان از درون یابی استفاده نمود . مقادیر اوّلیه برای نقاط درونی انتخاب می شوند و این مقادیر با ادامه محاسبه تصحیح می شوند . باید خاطر نشان ساخت که هر چه تقریب اوّلیه بهتر باشد، همگرایی سریعتر خواهد بود .

اغلب روشهای عددی برای معادلات با مشتقهای جزئی مبتنی بر یک روش تفاضل متناهی

است به عبارت دیگر، یک معادله با مشتقهای جزئی به کمک دستگاهی از معادلات جبری تقریب زده می‌شود. در این صورت این دستگاه را با روش‌های عددی مختلف می‌توان حل کرد، که بعضی از این روشها در بخش ۱-۶ توصیف شدند.

شکل ۱-۶-۲ تقریب تفاضل منتها

به نظر می‌رسد که به کمک یک روش تفاضل منتها به هر درجه از دقت مطلوب می‌توان دست یافت، به این صورت که شبکه را به قدر کافی ظرفی کنیم. ولی در عمل چنین نیست، زیرا خطاهای گردکردن و سایر خطاهای دقت محاسبات را از بین می‌برند. علاوه بر این، یک شبکه ظرفی به معنای آن است که دستگاه بزرگی از معادله‌های جبری باید حل شوند، که این به نوبه خود ممکن است به حافظه کامپیوتروی بیش از ظرفیتی که در دسترس است، نیاز داشته باشد. این مشکل و مشکلات دیگر، روش‌های عددی را کمتر از آنچه انتظار می‌رود قابل استفاده می‌سازد. تحلیلی کامل از این مسائل در حیطه آنالیز عددی است. بررسی مقدماتی خیلی خوب در این باره را می‌توان در کتاب آنالیز عددی کاربردی تألیف جرالد^{*} یافت. جرالد سه فصل را به این موضوع اختصاص می‌دهد، هر فصل به یکی از سه نوع معادلات با مشتقهای جزئی مرتبه دوم خطی: بیضوی، سه‌موی، و هذلولی وار. برنامه‌های کامپیوتروی نمونه‌ای داده می‌شوند و مقایسه با روش‌های تحلیلی صورت می‌گیرد.

* C. E. Gerald, Applied Numerical Analysis, 2nd ed. (Reading, Mass.: Addison-Wesley, 1978).

تمرینهای ۵-۶

-۱ مجموعه‌ای از 100 عدد تصادفی به صورت زیر تولید کنید. یک کتاب راهنمای تلفن انتخاب کرده و از یکی از صفحات شروع کنید و دو رقم آخر هر شماره تلفن در بالا و پایین هر سیزده را ثبت کنید. هر عدد این مجموع را بارها* (در صورت لزوم) بر چهار تقسیم کنید و باقی مانده را ثبت کنید. به این ترتیب مجموعه‌ای مانند زیر تولید نماید

$$\{2, 1, 0, 3, 1, 2, 2, 0, 3, \dots\}.$$

-۲ مسئله دیریکله را روی یک صفحه مستطیلی به ابعاد 20×10 سانتی متر در نظر بگیرید که یکی از اضلاع کوچک آن در دمای 100° و سه ضلع دیگر در دمای صفر نگاه داشته می‌شوند. محورهای مختصات را مطابق شکل ۲-۶-۵ انتخاب کنید. دما را در مرکز صفحه با 10 گام برداری تصادفی و استفاده از اعداد تولید شده در تمرین ۱ پیدا کنید. اعداد را می‌توان به صورت زیر تعبیر کرد:

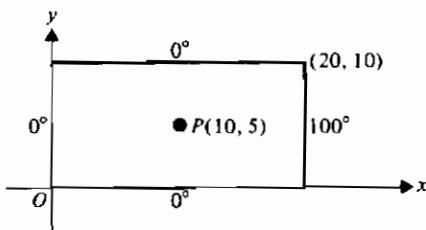
۰ ۰ سانتی متر حرکت به راست

۱ ۰ سانتی متر حرکت به بالا

۲ ۰ سانتی متر حرکت به چپ

۳ ۰ سانتی متر حرکت به پایین

وقتی یک گام برداری تمام می‌شود، از مجموعه اعداد مجدداً برای گام برداری تصادفی دوم استفاده می‌شود، و الی آخر. اگر به اعداد بیشتری نیاز باشد، مجموعه تان را بزرگتر کنید.

شکل ۲-۶-۵

* عدد 25 تقسیم بر 4 می‌شود، که آن را مجدداً می‌توان بر 4 تقسیم کرده و باقی مانده 2 را به دست آورد.

-۳ ناحیه تمرین ۲ را به ۸ زیرناحیه با رسم خطهای موازی محورها به فاصله ۵ سانتی متر از هم تقسیم کنید بطوری که سه نقطه درونی به دست آید. با استفاده از معادله (۵-۶-۲) یک دستگاه معادلات جبری تشکیل دهید. این معادله ها را حل کنید.

-۴ در تمرین ۳ فاصله خطوط شبکه را از ۵ سانتی متر به $2\frac{1}{3}$ سانتی متر تغییر دهید. حال چند نقطه (و چند معادله) خواهیم داشت؟

-۵ فاصله خطوط شبکه را در تمرین ۳ به $2\frac{1}{3}$ سانتی متر تغییر دهید و دستگاه معادلات حاصل را حل کنید. (راهنمایی: از تقارن استفاده کنید.)

-۶ نشان دهید معادله موج یک بعدی و شرایط اولیه $u(x, 0) = f(x)$ ، $u_t = u_{xx}$ ، $u_{tt} = g(x)$ را می‌توان با معادله های تفاضلی زیر تقریب نمود.

$$U(x, t+k) = 2U(x, t) - U(x, t-k) + \lambda^2(U(x+h, t) - 2U(x, t) + U(x-h, t)),$$

$$U(x, 0) = f(x),$$

$$U(x, k) = kg(x) + f(x),$$

-۷ که $\lambda = k/h$. (توجه: می‌توان نشان داد که برای همگرایی U به u لازم است که $|\lambda| < 1$)
نشان دهید که معادله انتشار یک بعدی و شرط اولیه

$$u_t = u_{xx}, \quad u(x, 0) = f(x)$$

را می‌توان به وسیله معادلات تفاضل متناهی زیر تقریب نمود

$$U(x, t+k) = \lambda U(x+h, t) + (1 - 2\lambda)U(x, t) + \lambda U(x-h, t),$$

$$U(x, 0) = f(x),$$

که $\lambda = k/h^2$. (توجه: می‌توان نشان داد که معادله تفاضلی برای $\frac{1}{2} > \lambda$ ناپایدار است*.)

* یعنی با ادامه محاسبات، U از مقدار واقعی u بدریج فاصله می‌گیرد.

فصل ششم

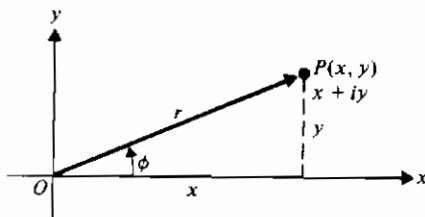
متغیرهای مختلف

۱-۶ جبر اعداد مختلف

اعداد مختلف می‌توانند در زمینه‌های مختلف در حل مسائل بسیار مفید باشند.
در این فصل دانسته‌هایمان را از اعداد مختلف به جبر اعداد مختلف و سپس به توابع مختلف،
یعنی، توابعی از یک متغیر مختلف تعمیم خواهیم داد.

یک عدد مختلف عددی است که به شکل $x + iy$ ، که x و y اعداد حقیقی‌اند و i در معادله $-1 = i^2$ صدق می‌کند. همچنین می‌توان عدد مختلف $iy + x$ را بازوج مرتب (x, y) ربط داد.
این کار بخصوص از آن جهت که نوعی تناظر یک به یک بین اعداد مختلف و نقاط صفحه اقلیدسی
فرام می‌آورد مفید است. نقطه P را چنان که در شکل ۱-۶ نشان داده شده است می‌توان
بازوج مرتب (x, y) یا با عدد مختلف $x + iy$ مربوط نمود. در واقع می‌توانیم بردار از O به P را با
عدد مختلف $iy + x$ وابسته نماییم. تعبیر هندسی اعداد مختلف را ابتدا در سال ۱۸۰۶ آرگان^{*}
ارائه کرد. به این دلیل صفحه مختلف (شکل ۱-۶) را گاهی نمودار آرگان نامند.

به خاطر بیاورید که دو بردار برابرند هرگاه دارای جهت یکسان و طول برابر باشند؛ ولی
دو عدد مختلف $a + bi$ و $c + di$ برابرند اگر و فقط اگر $a = c$ و $b = d$.

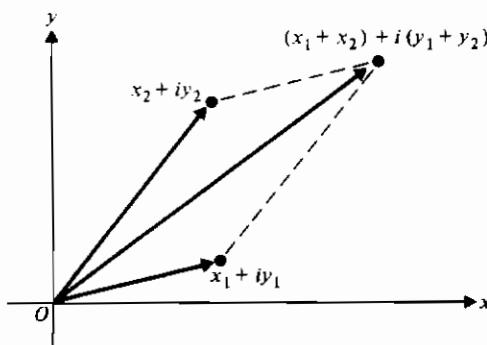

شکل ۱-۱-۶ یک صفحه مختلط

جمع دو عدد مختلط بطور طبیعی انجام می‌شود. اگر $x_1 + iy_1$ و $x_2 + iy_2$ دو عدد مختلط باشند، جمع این دو عدد را به صورت زیر تعریف می‌کنیم

$$(x_1 + iy_1) + (x_2 + iy_2) = (x_1 + x_2) + i(y_1 + y_2). \quad (1-1-6)$$

به صورت نموداری، مجموع دو عدد مختلط، که به صورت بردار در نظر گرفته می‌شوند، قطر موازی الاضلاعی است که دو بردار اضلاع آن باشند (شکل ۲-۱-۶ را ملاحظه کنید). توجه کنید که این تعریف نموداری از جمع، با جمع (برآیند) نیروها در فیزیک متناظر است.

شکل ۲-۱-۶ جمع اعداد مختلط

چون x و y در تعریف جمع (۱-۱-۶) اعدادی حقیقی اند، قضیه زیر فوراً نتیجه می‌شود که اثبات آن را به عنوان تمرین واگذار می‌کنیم (تمرین ۱ را ملاحظه کنید).

لفیه ۶-۱-۱: فرض کنید $x_1 + iy_1$ ، $x_2 + iy_2$ ، $x_3 + iy_3$ عدد مختلط باشند . آن گاه :

الف) یک عدد مختلط است (خاصیت بسته بودن)؛

ب) $(x_1 + iy_1) + (x_2 + iy_2) = (x_2 + iy_2) + (x_1 + iy_1)$ (خاصیت تعویض پذیری)؛

پ) $[(x_1 + iy_1) + (x_2 + iy_2)] + (x_3 + iy_3) = (x_1 + iy_1) + [(x_2 + iy_2) + (x_3 + iy_3)]$ (خاصیت شرکت پذیری)؛

ت) $(x_1 + iy_1) + (0 + 0i) = (x_1 + iy_1)$ (وجود عضو همانی جمعی) .

می توان نشان داد (تمرین ۲) که عدد مختلط صفر، $0 + 0i$ ، همان خواصی را برای اعداد مختلط دارد که عدد حقیقی صفر، برای اعداد حقیقی دارد . پس طبیعی است که تناظر زیر را برقرار کنیم

$$0 + 0i \leftrightarrow 0.$$

می توانیم این تناظر را یک گام به جلو ببریم و یک تناظر یک به یک بین همه اعداد حقیقی و همه اعداد مختلط به شکل $x + 0i$ به دست آوریم، یعنی،

$$x + 0i \leftrightarrow x. \quad (2-1-6)$$

طریقه دیگر تعبیر (۶-۱-۲) استفاده از زیان مجموعه هاست که بگوییم مجموعه اعداد حقیقی زیر مجموعه ای از مجموعه اعداد مختلط است . به اختصار، هر عدد حقیقی یک عدد مختلط نیز هست، دیدگاهی که می تواند در رفع بعضی از ابهامات در مورد اعداد مختلط کمک کند . تا اینجا فقط در مورد جمع اعداد مختلط بحث کردیم . قبل از آن که تفیریق را بررسی کنیم، معنی ضرب یک عدد مختلط را در یک عدد حقیقی تعریف می کنیم . اگر a یک عدد حقیقی باشد، آن گاه

$$a(x + iy) = ax + iay. \quad (3-1-6)$$

در این جانیز، مقایسه ای با بردارها برای درک بهتر این عمل مفید است (تمرین ۳) .

اگر در معادله (۳-۱-۶) قرار دهیم $a = -1$ ، داریم

$$-(x + iy) = -x - iy,$$

که منفی عدد مختلط $iy + x$ است . حال نتیجه می شود که

$$(x + iy) + (-x - iy) = 0 + 0i,$$

یعنی، $(x + iy) -$ وارون جمعی $x + iy$ است. استفاده از وارون جمعی همان‌گونه که در مثال بعد نشان داده شده است، به عمل تفیری منجر می‌شد.

مثال ۱-۱-۶ معادله زیر را حل کنید

$$x + iy + 2 - 3i = 1 + 2i.$$

حل: وارون جمعی $2 - 3i$ عبارت است از $3i - 2$. اگر این عبارت را به دو طرف معادله داده شده اضافه کنیم نتیجه می‌شود

$$x + iy = -1 + 5i.$$

گزاره‌اخیر را می‌توان به این صورت تعبیر نمود «عدد مختلط $x + iy$ دارای مقدار $5i - 1$ است.» یا « $y = 5$ ، $x = -1$ ».

اگر از مختصات قطبی استفاده کنیم، نقطه P در شکل ۱-۱-۶ را می‌توان با $(r \cos \phi, r \sin \phi)$ نیز نشان داد، بنابراین می‌توانیم بنویسیم

$$x + iy = r(\cos \phi + i \sin \phi), \quad (4-1-6)$$

کمیت داخل پرانتز را اغلب به صورت مختصر $\text{cis } \phi$ می‌نویست. ملاحظه می‌شود که زاویه ϕ منحصر به فرد نیست، بنابراین اگر مضارب 2π به آن اضافه شود، نمایش قطبی تغییر نخواهد کرد.

شکل قطبی عدد مختلط (۴-۱-۶) گاهی ترجیح دارد، زیرا اعمال جبری شامل ضرب و تقسیم راساده می‌کند. برای مثال، اگر $x_1 + iy_1 = r_1 \text{ cis } \phi_1$ و $x_2 + iy_2 = r_2 \text{ cis } \phi_2$ آن گاه روابط زیر را بسادگی می‌توان نشان داد. (تمرین ۵)

$$(x_1 + iy_1)(x_2 + iy_2) = r_1 r_2 \text{ cis } (\phi_1 + \phi_2), \quad (5-1-6)$$

(شکل ۳-۱-۶ را ملاحظه کنید؛

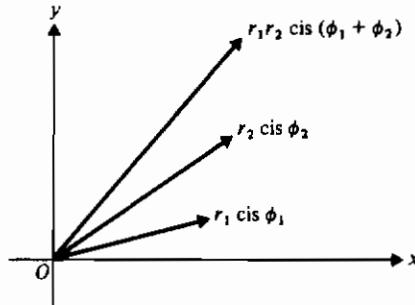
$$\frac{(x_1 + iy_1)}{(x_2 + iy_2)} = \frac{r_1}{r_2} \text{ cis } (\phi_1 - \phi_2), \quad r_2 \neq 0, \quad (6-1-6)$$

(شکل ۴-۱-۶ را ملاحظه کنید؛

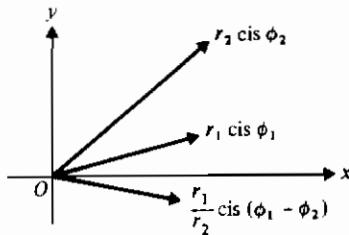
$$(x + iy)^n = r^n \text{ cis } n\phi, \quad n = 1, 2, \dots. \quad (7-1-6)$$

وقتی در معادله (۷-۱-۶) $r = 1$ قرار دهیم، داریم

$$(\cos \phi + i \sin \phi)^n = \cos n\phi + i \sin n\phi, \quad (8-1-6)$$

شکل ۳-۱-۶ ضرب اعداد مختلط

شکل ۴-۱-۶ تقسیم یک عدد مختلط

که آن را فرمول دوموآور^{*} نامند. این فرمول در به دست آوردن ریشه های اعداد مختلط مفید است.

تا اینجا از عبارت «عدد مختلط $x + iy$ » استفاده کرده ایم. برای ساده کردن نماد، نشان دادن یک عدد مختلط با یک حرف مناسب است. در بقیه این فصل z را برای $x + iy$ و z را برای $x_1 + iy_1$ وغیره به کار خواهیم برد.

مثال ۴-۱-۶ معادله زیر را حل کنید

$$z^2 - i = 0.$$

حل: چون $i = 0 + 1i$ ، می توانیم آن را به شکل قطبی به صورت $\cos \pi/2 + i \sin \pi/2$ بنویسیم.

* A. de Moivre (۱۶۶۷-۱۷۵۴)، ریاضی دان فرانسوی مقیم انگلستان

پس یک عدد مختلط z جستجو می‌کنیم بطوری که $z^2 = \text{cis} \pi/2$ ، یعنی

$$z = \left(\text{cis} \frac{\pi}{2} \right)^{1/2} = \text{cis} \frac{\pi}{4} = \frac{\sqrt{2}}{2} (1 + i).$$

توجه کنید این را می‌توانستیم به صورت $\text{cis } 5\pi/2$ نیز بنویسیم (چرا؟) که از آن به دست می‌آوریم

$$z = \left(\text{cis} \frac{5\pi}{2} \right)^{1/2} = \text{cis} \frac{5\pi}{4} = \frac{-\sqrt{2}}{2} (1 + i),$$

همان چیزی که از $\sqrt{i} = (\sqrt{2}/2)(1+i)$ انتظار داریم. پس نشان داده یم که اگر $\phi = \pi/4$ ، آن‌گاه

$$z^{1/n} = r^{1/n} \text{cis} \left(\frac{\phi + 2k\pi}{n} \right), \quad k = 0, 1, 2, \dots, n-1. \quad (9-1-6)$$

در معادله (9-1-6) $r > 0$ و $r = 0$ اگر و فقط اگر $z = 0$. برای $z = x+iy$ ، داریم

$$r = \sqrt{x^2 + y^2} = |z|,$$

که عدد حقیقی z اقدر مطلق یا هنگ عدد مختلط z نام دارد . زاویه ϕ را شناسه یا فاز عدد z نامند و می‌نویسیم $\phi = \arg z$. اگر ϕ شناسه z باشد، آن‌گاه $\phi + 2n\pi$ ، $n = 1, 2, 3, \dots$ نیز شناسه z است .

مثالی دیگر از معادلات دیفرانسیل معمولی ارائه می‌دهیم .

مثال ۱-۶-۳ جواب عمومی معادله دیفرانسیل خطی همگن مرتبه چهار زیر را به دست آورید

$$\frac{d^4y}{dx^4} - 8 \frac{dy}{dx} = 0.$$

حل : معادله مشخصه برحسب متغیر x چنین است

$$z(z^3 - 8) = 0.$$

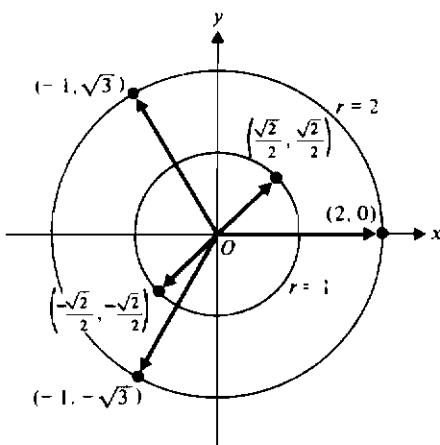
علاوه بر $z = 0$ ، باید سه مقدار z را که در معادله $0 = z^3 - 8$ صدق می‌کنند بیابیم . با استفاده از معادله (9-1-6) داریم

$$z^{1/3} = 8^{1/3} \text{cis} \left(\frac{0 + 2k\pi}{3} \right), \quad k = 0, 1, 2,$$

که از آن سه مقدار $2 \pm i\sqrt{3}$ را به دست می‌آوریم. بنابراین جواب عمومی معادله دیفرانسیل چنین است

$$y(x) = c_1 + c_2 \exp(2x) + \exp(-x)(c_3 \cos \sqrt{3}x + c_4 \sin \sqrt{3}x). \quad \blacksquare$$

قابل توجه است که ریشه‌های n ام یک عدد مختلط با فاصله‌های مساوی روی یک دایره که شعاع آن ریشه n ام قدر مطلق آن عدد است قرار دارند. در مثال ۳-۱-۶، معادله $z^8 - 8 = 0$ دارای یک ریشه در $(0, 2)$ و ریشه‌های مختلط واقع در محل تلاقی $\phi = 2\pi/3$ و $\phi = 4\pi/3$ با دایره $|z| = 2$ است. این ریشه‌ها، همچنین نتایج مثال ۲-۱-۶ در شکل ۱-۶-۵ نشان داده شده است.

شکل ۱-۶-۵ ریشه‌های اعداد مختلط

در جبر می‌دانیم که ریشه‌های مختلط معادله‌های حقیقی همیشه به صورت زوج‌های مزدوج هستند. به عبارت دیگر اگر $P(z) = 0$ یک معادله چندجمله‌ای با ضرایب حقیقی، و $z = x + iy$ یک ریشه آن باشد، آن‌گاه $\bar{z} = x - iy$ نیز یک ریشه است. عدد \bar{z} مزدوج مختلط z نامیده می‌شود؛ عمل مزدوج گیری از نظر نمادی به صورتی ساده نوشته می‌شود که در بخش‌های بعدی مورد استفاده قرار خواهد گرفت. در حال حاضر بعضی از خواص مزدوج گیری را فهرست می‌کنیم-عملی که از نظر هندسی انعکاس یک نقطه نسبت به محور x هاست:

$$\overline{z_1 \pm z_2} = \bar{z}_1 \pm \bar{z}_2, \quad (10-1-6)$$

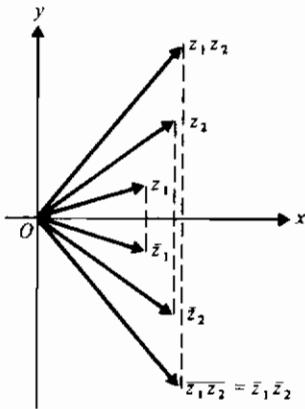
$$\overline{z_1 z_2} = \bar{z}_1 \bar{z}_2, \quad (11-1-6)$$

(شکل ۱-۶-۶ را ملاحظه کنید) :

$$\overline{\left(\frac{z_1}{z_2}\right)} = \frac{\bar{z}_1}{\bar{z}_2}, \quad z_2 \neq 0, \quad (12-1-6)$$

$$\text{اگر } w = z \text{ آن‌گاه } \bar{z} = w \quad (13-1-6)$$

اثبات روابط فوق به عنوان تمرین واگذار می‌شود (تمرین ۶ را ملاحظه کنید).

شکل ۱-۶-۶ نتیجہ معادله (۱۱-۱-۶)

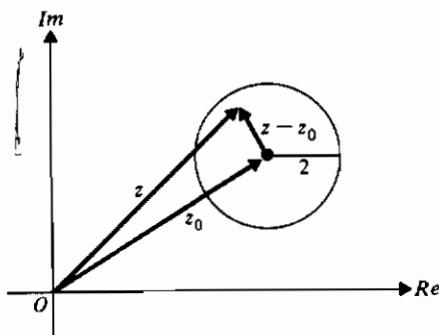
یکی از کاربردهای مهم مزدوج مختلط از این واقعیت ناشی می‌شود که \bar{z} حقیقی است (تمرین ۷). اگر $z_1 \neq z_2$ (یعنی، $x_2y_1 - x_1y_2 \neq 0$) داده شده باشند، خارج قسمت z_1/z_2 را به صورت زیر محاسبه می‌کنیم

$$\begin{aligned} \frac{z_1}{z_2} &= \frac{x_1 + iy_1}{x_2 + iy_2} = \frac{(x_1 + iy_1)}{(x_2 + iy_2)} \cdot \frac{(x_2 - iy_2)}{(x_2 - iy_2)} \\ &= \frac{(x_1x_2 + y_1y_2) + i(x_2y_1 - x_1y_2)}{x_2^2 + y_2^2}. \end{aligned} \quad (14-1-6)$$

توجه کنید که نتیجه آخر را می‌توان به صورت $(x + iy)^{-1}$ نوشت. در واقع، معادله (۱۴-۱-۶) را می‌توان فرمولی برای تقسیم یک عدد مختلط بر یک عدد مختلط غیر صفر تصور کرد.

چون یک عدد مختلط شامل دو قسمت است (اعداد حقیقی بدون i و با i) معمول است که

آن گاه $x = \operatorname{Re}(z)$ و $y = \operatorname{Im}(z)$ ، این دو کمیت هر دو اعداد حقیقی اند. پس نوعی ناسازگاری در بیان عبارت «قسمت موهومی عدد مختلط چند حقیقی لاست» وجود دارد. در پایان این بخش یادآور می‌شویم که چون اعداد مختلط با نقاط صفحه متناظر می‌شوند نه با نقاط روی خط، رابطه $<$ را در اعداد مختلط نمی‌توان به کار برد. به عبارت دیگر، اعداد مختلط را نمی‌توان مرتب نمود. ولی می‌توانیم بگوییم که $|z_1| > |z_2|$ ، $2 \leq |z_1| < |z_2|$ و غیره. رابطه اخیر تمام نقاط z را که در قرصی بسته به مرکز z و به شعاع r قرار دارند، تعریف می‌کند، (شکل ۷-۱-۶). توجه کنید که اعداد مختلط را می‌توان با بردارها و همچنین با نقاط، همان طور که شکل نشان می‌دهد، نمایش داد.

شکل ۷-۱-۶

تمرینهای ۱-۶

- ۱ قضیه ۱-۱-۱ را ثابت کنید (راهنمایی: خواص آشنای میدان اعداد حقیقی را به کار برد)
- ۲ نشان دهید عدد مختلط $0 + 0i$ خواص زیر را دارد
 - (الف) $(x + iy) + (0 + 0i) = (x + iy)$
 - (ب) $(x + iy)(0 + 0i) = (0 + 0i)$
 - (پ) $(0 + 0i)/(x + iy) = (0 + 0i)$ ، اگر $xy \neq 0$
- ۳ اگر $x + iy$ عددی مختلط باشد و $xy \neq 0$ ، هریک از اعداد زیر را به صورت نموداری نشان دهید
 - (الف) $0.5(x + iy)$
 - (ب) $-(x + iy)$
 - (پ) $2(x + iy)$

-۴ با مراجع به تمرین ۳، درمورد ضرب یک عدد مختلط در یک عدد حقیقی چه نتیجه‌گیری می‌کنید؟

-۵ اگر ϕ و $x + iy$ هریک از روابط زیر را ثابت کنید.

$$(x_1 + iy_1)(x_2 + iy_2) = r_1 r_2 \operatorname{cis}(\phi_1 + \phi_2) \quad (5-1-6)$$

(راهنمایی: از اتحادهای مثلثاتی برای $\sin(A+B)$ و $\cos(A+B)$ استفاده کنید.)

$$\frac{x_1 + iy_1}{x_2 + iy_2} = \frac{r_1}{r_2} \operatorname{cis}(\phi_1 - \phi_2), \quad r_2 \neq 0 \quad (6-1-6)$$

(راهنمایی: صورت و مخرج طرف چپ را در $x_2 - iy_2$ ضرب کنید.)

$$(x + iy)^n = r^n \operatorname{cis} n\phi, \quad n = 1, 2, \dots \quad (7-1-6)$$

(راهنمایی: از استقرای ریاضی استفاده کنید.)

-۶ اگر y و $z = x - iy$ ، هریک از روابط زیر را ثابت کنید.

$$z_1 \pm z_2 = \bar{z}_1 \pm \bar{z}_2 \quad (10-1-6)$$

$$z_1 z_2 = \bar{z}_1 \bar{z}_2 \quad (11-1-6)$$

$$\left(\frac{z_1}{z_2} \right) = \frac{\bar{z}_1}{\bar{z}_2}, \quad z_2 \neq 0 \quad (12-1-6)$$

$$\bar{w} = z \quad \text{که} \quad w = \bar{z} \quad (13-1-6)$$

-۷ نشان دهد \bar{z} حقیقی است.

-۸ حاصل عبارات زیر را به صورت $x + iy$ بنویسید.

$$(2i - 3)(3 + i) \quad \text{ب) } \quad 3(2 + i) - 2i(i - 2) + 5 \quad \text{الف) } \quad (3-1-6)$$

$$(i - 1)^2(2 + i)^3 \quad \text{ت) } \quad (1 - i) \div (2 + i) \quad \text{ب) } \quad (4-1-6)$$

-۹ هریک از اعداد زیر را به صورت قطبی بنویسید.

$$3 \quad \text{ب) } \quad 1 - i \quad \text{ب) } \quad 1 + i \quad \text{الف) } \quad (5-1-6)$$

$$1 - \sqrt{3}i \quad \text{ج) } \quad -\sqrt{3} + 3i \quad \text{ث) } \quad -i \quad \text{ت) } \quad (6-1-6)$$

$$2 - 3i \quad \text{ج) } \quad 2 - 3i \quad \text{ج) } \quad (7-1-6)$$

-۱۰ قدرمطلق و شناسه هریک از اعداد مختلط زیر را باید

$$(i - 2)^3 \quad \text{ب) } \quad (4 \operatorname{cis} \pi/6)^{1/2} \quad \text{ب) } \quad 1 + \sqrt{3}i \quad \text{الف) } \quad (8-1-6)$$

$$(2 - 2i)^2 \quad \text{ج) } \quad 0 \quad \text{ث) } \quad -5 \quad \text{ت) } \quad (9-1-6)$$

-۱۱- الف) معادله زیر را حل کنید

$$z^2 + i = 0.$$

ب) با استفاده از قسمت (الف) و مثال ۶-۱-۲ جواب عمومی معادله زیر را باید

$$\frac{d^4y}{dx^4} + y = 0.$$

-۱۲- هریک از عبارات زیر را از نظر هندسی توصیف کنید

$0 < \operatorname{Im}(z) < 1$

$\operatorname{Re}(z) > -1$

الف) $1 < |z|$

ث) $|z + 2i| < 3$

ج) $2 < |z| < 5$

-۱۳- با استفاده از بردارها برای نمایش اعداد مختلط، نامساویهای مثلثی زیر را از نظر هندسی تشریح و هر رابطه را با کلمات بیان کنید.

الف) $|z_1 + z_2| \leq |z_1| + |z_2|$ ب) $|z_1 z_2| = |z_1| |z_2|$

-۱۴- با استفاده از چهار ریشه معادله $z^4 + 1 = 0$ ، عبارت $1 + z^4$ را به صورت حاصل ضرب دو عامل درجه دوم با ضرایب حقیقی بنویسید.

-۱۵- شکل مثلثاتی $\cos \phi + i \sin \phi = -\cos \phi - i \sin \phi$ را باید.

-۱۶- مقادیر زیر را محاسبه کنید.

الف) $\sqrt[3]{i - 1}$ ب) $\sqrt{3 + 4i}$ (۶-۱۶)

-۱۷- معادله های زیر را حل کنید و در هر حالت نتیجه را به صورت $x + iy$ بنویسید.

الف) $z^2 - 2iz - 5 = 0$

ب) $z^2 - (2 + 3i)z - 1 + 3i = 0$

-۱۸- الف) نشان دهد ضرب یک عدد مختلط z در $e^{i\theta}$ را به اندازه $2/\pi$ افزایش می دهد.

ب) چگونه این مطلب بطور طبیعی به تعریف $-1 = i^2$ منجر می شود؟

-۱۹- الف) معادله درجه دومی بنویسید که یک ریشه آن $z = 2$ باشد.

ب) ثابت کنید اگر $z = x + iy$ یک معادله درجه دوم با ضرایب حقیقی باشد، آن گاه \bar{z} نیز یک ریشه است.

-۲۰- هریک از کمیتهای زیر را به صورت $re^{i\theta}$ بنویسید

الف) $3\sqrt{2} \operatorname{cis} 3\pi/4$ ب) $4 \operatorname{cis} \pi/3$

ت) $\sqrt{2} \operatorname{cis} \pi/4$ ب) $3 \operatorname{cis} \pi$

- ۲۱ ثابت کنید $0 + 0i$ عضو همانی جمعی برای اعداد مختلط منحصر به فرد است .
 (راهنمایی) : فرض کنید یک عدد مختلط $a + bi$ وجود دارد بطوری که
 $(x + iy) + (a + bi) = (x + iy) + (a + bi)$ در این صورت در مورد $a + bi$ نتیجه گیری کنید .
- ۲۲ ثابت کنید وارون جمعی یک عدد مختلط بکتابت . (بامثال ۲۱ مقایسه کنید) .
- ۲۳ نشان دهید فرمول تقسیم $\frac{z_1}{z_2} = \frac{z_1}{z_2} \cdot \frac{\bar{z}_2}{\bar{z}_2}$ وقتی $z_2 \neq 0$ وقیعی باشد نتیجه صحیح را می دهد .
- ۲۴ نامساوی مثلثی تمرین ۱۳ (الف) را بطور جبری ثابت کنید . (راهنمایی) : با اتحاد $|z_1 + z_2|^2 = (z_1 + z_2)(\bar{z}_1 + \bar{z}_2)$ شروع کنید .
- ۲۵ ثابت کنید اگر $z^2 = \bar{z}^2$ ، آن گاه یا $z = 0$ یا $\text{Re}(z) = 0$ یا $\text{Im}(z) = 0$ باشد .
- ۲۶ هریک از روابط زیر را ثابت کنید .
- الف) $|z|^2 = z\bar{z}$ ، یعنی ، $z\bar{z}$ برای هر z حقیقی است .
- ب) $z + \bar{z} = 2\text{Re}(z)$ ، $z - \bar{z} = 2i\text{Im}(z)$ ، یعنی ، $z + \bar{z}$ برای هر z حقیقی است .
- پ) $\text{Re}(z - \bar{z}) = 0$
- ۲۷ ثابت کنید به ازای ... $n = 1, 2, \dots$ هر عدد حقیقی منفی ، دارای یک ریشه $(1 - 2n)$ ام حقیقی منفی است .
- ۲۸ مقادیر ویژه و بردارهای ویژه متناظر با آنها را در ماتریس زیر بیابید

$$A = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \\ 0 & -4 & 0 \end{pmatrix}$$

۴-۶ توابع مقدماتی

وقتی می نویسیم $f(x) = y$ که در آن x و y اعداد حقیقی هستند ، یک تابع از یک متغیر حقیقی را نشان می دهیم . مقادیر مجاز x (دامنه تابع) زیرمجموعه ای از خط حقیقی (محور x ها) را تشکیل می دهند . مقادیر متناظر y (برد تابع) نیز زیرمجموعه ای از خط حقیقی است (محور y ها) .

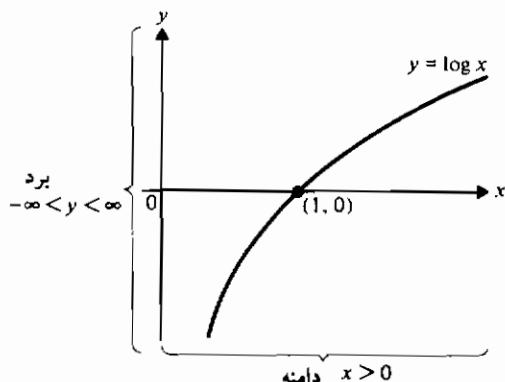
شکل ۱-۲-۶ ۱ مثالی از یک تابع حقیقی را نشان می دهد .

از طرف دیگر ، نماد $w = f(z) = f(x + iy) = u(x, y) + iv(x, y)$ داریم

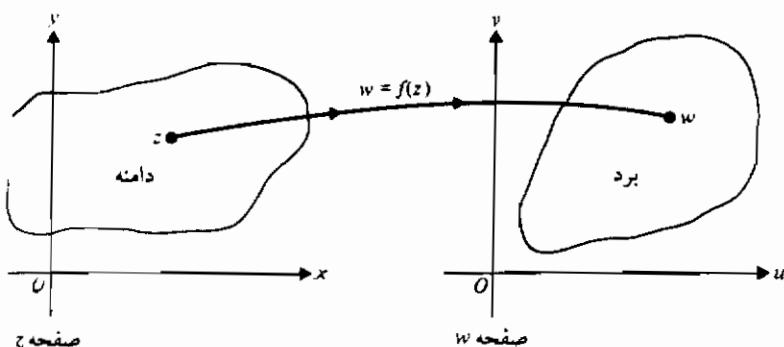
$$w = u + iv = f(z) = f(x + iy) = u(x, y) + iv(x, y),$$

بنابراین هر دو متغیر مختلط w و z دارای قسمتهای حقیقی و موهرمی هستند . در نتیجه ، تابع f

یک نگاشت از یک صفحه (صفحه z) به صفحه دیگر (صفحه w) تعریف می‌کند. دامنه تعریف تابع قسمتی از صفحه xy است، در حالی که برد تابع قسمتی از صفحه uv می‌باشد. در شکل ۲-۲-۶ مثالی از یک نگاشت را نشان می‌دهیم و در مثال زیر یک نگاشت مشخص را بررسی می‌کنیم.

شکل ۱-۲-۶ تابعی از یک متغیر حقیقی

شکل ۲-۲-۶ تابعی از یک متغیر مختلط

مثال ۱-۴-۶ نگاشت

$$w = \frac{1}{z}, \quad 1 \leq |z| \leq 2,$$

را بطور جبری و هندسی تحلیل نمایید.

حل : داریم

$$w = \frac{1}{z} = \frac{1}{x + iy} = \frac{x - iy}{x^2 + y^2} = \frac{x}{x^2 + y^2} - i \frac{y}{x^2 + y^2}.$$

بنابراین

$$w = u + iv = \frac{x}{x^2 + y^2} - i \frac{y}{x^2 + y^2}$$

در نتیجه

$$u(x, y) = \frac{x}{x^2 + y^2}$$

و

$$v(x, y) = \frac{-y}{x^2 + y^2}.$$

دامنه تعریف زنایه‌ای بسته و شامل همه نقاطی از صفحه $\mathbb{C} \setminus \{(0, 0)\}$ است که در نامساویهای زیر صدق می‌کنند

$$1 \leq x^2 + y^2 \leq 4.$$

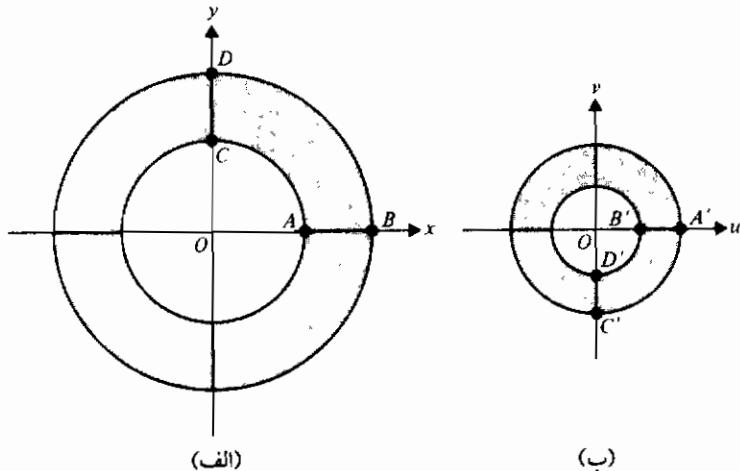
این نایه‌ای بسته در شکل ۳-۶-۲ (الف) با سایه نشان داده شده است . برای هر نقطه در نایه‌ای سایه دار در صفحه \mathbb{C} ، می‌توانیم تابع $u(x, y)$ و $v(x, y)$ را برای محاسبه نقطه نظری آن در نایه‌ای سایه دار در صفحه \mathbb{C} به کار ببریم . برای مثال ، نقطه A دارای مختصات $(1, 0)$ است ؛ بنابراین به نقطه $(0, 1)$ در صفحه \mathbb{C} نقش می‌شود . بطور مشابه ، $B(2, 0)$ به $(\frac{1}{2}, 0)$ نقش می‌شود . به عنوان تمرین نشان دهید C و D به صورتی که نشان داده شده است ، به ترتیب به C' و D' نقش می‌شوند (تمرین ۱) . در حقیقت می‌توان نشان داد (تمرین ۲) که

$$u^2 + v^2 = \frac{1}{x^2 + y^2}$$

در نتیجه برد تابع نایه‌ای بسته در صفحه $\mathbb{C} \setminus \{(0, 0)\}$ است که شامل نقاط زیر است

$$\frac{1}{4} \leq u^2 + v^2 \leq 1. \quad \blacksquare$$

در ریاضیات عمومی با توابع مقدماتی از یک متغیر حقیقی آشنا شده‌ایم . حال می‌خواهیم توابع مقدماتی از یک متغیر مختلط را در حالت کلی مورد بحث قرار دهیم و مناسب است از اصطلاح «مقدماتی» تعریف دیگر داشته باشیم . این کار را با دو تعریف زیر انجام می‌دهیم .

شکل ۴-۲ تابع $f(x)$ به عنوان یک نگاشت

تعريف ٤-٦: فرض کنید $f(z)$ و $g(z)$ توابعی از یک متغیر مختلط z باشند و α عدد مختلط ثابتی باشد. آن گاه اعمال مقدماتی روی توابع $f(z)$ و $g(z)$ عبارتند از:

$$f(z) \pm g(z), \quad f(z) \cdot g(z), \quad \frac{f(z)}{g(z)}, \quad (f(z))^a, \quad (\alpha)^{f(z)}, \quad \log(f(z)),$$

به شرط آن که اعمال فوق تعریف شده باشند.

تعريف ٤-٦-٣: یک تابع مقدماتی از یک متغیر مختلط g تابعی است که از ثابت‌ها (حقیقی یا مختلط) و متغیر g به وسیله تعدادی متغیر عمل مقدماتی به دست آید.

تابع $z = w$ یک تابع یک مقداری است و هر وقت از یک تابع با متغیر مختلف صحبت می‌کنیم منظور همین است. از طرف دیگر $z = w$ یک تابع چند مقداری است (تمرین ۳).

تعریف تعدادی از توابع مقدماتی اساسی از یک متغیر مختلط از فرمول اویلر ناشی می‌شوند. برای مثال، تابع نمایی زیر را داریم

$$e^z = e^{x+iy} = e^x e^{iy} = e^x (\cos y + i \sin y). \quad (1-4-9)$$

این تعریف با آنچه درباره توابع نمایی و مثلثاتی از یک متغیر حقیقی می‌دانیم مطابقت دارد.

برای مثال، سری مکلورن برای e^z ، $\sin y$ ، $\cos y$ و e^y در رابطه نشان داده شده در معادله (۱-۲-۶) صدق می کنند (تمرین ۴).

همچنین توابع هذلولی و ارزیز را داریم

$$\sinh z = \frac{e^z - e^{-z}}{2}, \quad (2-2-6)$$

$$\cosh z = \frac{e^z + e^{-z}}{2}, \quad (3-2-6)$$

$$\tanh z = \frac{\sinh z}{\cosh z} = \frac{e^z - e^{-z}}{e^z + e^{-z}}. \quad (4-2-6)$$

از تعاریف فوق، و به کمک تمرین ۵ (پ)، می توان دید که z تناوبی با دوره πi تناوب مختلط $2\pi i$ است. همچنین می توانیم نشان دهیم که z تناوبی با دوره πi تناوب است (تمرین ۶).

حال توابع مثلثاتی از این تعاریف به دست می آیند:

$$\sin z = \frac{e^{iz} - e^{-iz}}{2i}, \quad (5-2-6)$$

$$\cos z = \frac{e^{iz} + e^{-iz}}{2}. \quad (6-2-6)$$

به عنوان تمرین نشان دهید که تعاریف فوق به اتحادهای مثلثاتی آشنا منجر می شوند (تمرین ۷). همچنین می توانیم نشان دهیم (تمرین ۸) که $\cos z \sin z$ دوره تناوب 2π دارند. از این مطلب می توانیم نتیجه بگیریم (تمرین ۹) که $\sin z = 0$ اگر و فقط اگر $z = n\pi$ ، که n عددی صحیح است. به عبارت دیگر، $\sin z$ فقط صفرهای حقیقی دارد. چنان که مثال بعدی نشان می دهد، وضعیتی مشابه برای $\cos z$ برقرار است.

مثال ۴-۲-۶ تمام مقادیر z را که در معادله $\cos z = 0$ صدق می کنند تعیین کنید

حل: از معادله (۶-۲-۶) داریم

$$\begin{aligned} \cos z &= \frac{1}{2} (e^{iz} + e^{-iz}) = \frac{1}{2} (e^{i(x+iy)} + e^{-i(x+iy)}) \\ &= \frac{1}{2} (e^{-y}(\cos x + i \sin x) + e^y(\cos x - i \sin x)) \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} &= \cos x \left(\frac{e^y + e^{-y}}{2} \right) - i \sin x \left(\frac{e^y - e^{-y}}{2} \right) \\ &= \cos x \cosh y - i \sin x \sinh y. \end{aligned}$$

حال توجه داریم که یک عدد مختلط z صفر است اگر و فقط اگر $|z|^2 = 0$. این جا

$$\begin{aligned} |\cos z|^2 &= \cos^2 x \cosh^2 y + \sin^2 x \sinh^2 y \\ &= \cos^2 x (1 + \sinh^2 y) + (1 - \cos^2 x) \sinh^2 y \\ &= \cos^2 x + \sinh^2 y \\ &= 0 \end{aligned}$$

اگر و فقط اگر $\cos x = 0$ و $\sinh y = 0$. این دو معادله به ازای مقادیر زیر برقرارند

$$x = (2n+1)\frac{\pi}{2}, \quad n = 0, \pm 1, \pm 2, \dots \quad \text{and} \quad y = 0.$$

پس صفرهای $\cos z$ حقیقی آند و عبارتند از

$$z = (2n+1)\frac{\pi}{2}, \quad n = 0, \pm 1, \pm 2, \dots. \quad \blacksquare$$

همچنین به یک رابطه جالب بین توابع حقیقی و مختلط توجه کنید (تمرین ۱۰). اگر x حقیقی باشد، آن گاه

$$\sin x = -i \sinh ix$$

و

$$\cos x = \cosh ix.$$

حال، عکس تابع نمایی را بررسی می‌کنیم. اگر $w = \exp z$ ، آن گاه می‌خواهیم w را به عنوان عکس تابع نمایی تعریف کنیم. ولی دیده‌ایم که برای هر عدد صحیح n $\exp(w + 2n\pi i) = \exp w$

بنابراین z دارای بی‌نهایت مقدار است و به عنوان تابعی تک مقداری قابل قبول نیست. در مخصوصات قطبی

$$z = |z|e^{i\phi} = |z|e^{i(\phi + 2n\pi)},$$

بنابراین برای $z \neq 0$ ،

$$\log z = \operatorname{Log}|z| + i(\phi + 2n\pi), \quad (7-2-6)$$

که حرف بزرگ "L" لگاریتم عدد حقیقی را نشان می‌دهد. معادله (۷-۲-۶) را به عنوان تعریف لگاریتم یک عدد مختلف می‌پذیریم که در آن ϕ یک مقدار خاص شناسه z است. بعداً مناسب خواهد بود که تابع لگاریتمی را بررسی کنیم؛ بنابراین تعریف می‌کنیم

$$w = \text{Log } z = \text{Log} |z| + i \operatorname{Arg} z. \quad (8-2-6)$$

مقدار $\text{Log } z$ در معادله (۸-۲-۶) مقدار اصلی z نامیده می‌شود و از معادله (۷-۲-۶) با قرار دادن $n = 0$ به دست می‌آید. در معادله (۸-۲-۶) داریم $\pi < \operatorname{Arg} z \leq \pi$ -بنابراین z تابعی تک مقداری است که برای هر z بجز $0 = z$ و نقاط روی نیمه منفی محور x ها تعریف شده است.

اگر z یک عدد مختلف و $0 \neq a$ ، آن گاه تعریف می‌کنیم

$$a^z = \exp(z \log a), \quad (9-2-6)$$

که

$$\log a = \text{Log} |a| + i(\arg a + 2n\pi),$$

و "عددی صحیح است. تعریف فوق نشان می‌دهد که a^z در حالت کلی چند مقداری است، زیرا $\log a$ چند مقداری است. ولی مطلب مهمتر این است که a^z از تمام قوانین نمایها پیروی نمی‌کند. برای مثال، نمی‌توانیم بگوییم که $(a^z)^w = a^{zw}$ (تمرین ۲۴) یا این که $(a^z)^w = a^{zw}$ (تمرین ۲۵).

مثال ۳-۲-۶ همه مقادیر $(-3)^z$ را تعیین کنید.

حل : با استفاده از معادله (۹-۲-۶) و سپس معادله (۷-۲-۶)، داریم

$$\begin{aligned} (-3)^z &= \exp(i \log(-3)) \\ &= \exp(i(\text{Log } 3 + i(\pi + 2n\pi))) \\ &= \exp(i \text{Log } 3) \exp(-\pi - 2n\pi), \quad n = 0, \pm 1, \pm 2, \dots. \blacksquare \end{aligned}$$

نتیجه مثال (۳-۲-۶) را می‌توانیم با استفاده از فرمول اویلر ساده‌تر کنیم. برای مثال،

$$\begin{aligned} \exp(i \text{Log } 3) &= \cos(\text{Log } 3) + i \sin(\text{Log } 3) \\ &\doteq 0.9998 + 0.0192i, \end{aligned}$$

پس مقدار $(-3)^z$ متضاد با $0 = n$ تقریباً برابر $0.0432 + 0.0008i$ است.

تمرینهای ۴-۶

- ۱ - تحقیق کنید نقاط A, B, C و D از شکل ۳-۲-۶ (الف) توسط تابع $z = w$ به ترتیب به نقاط A', B', C' و D' از شکل ۳-۲-۶ (ب) نقش می‌شوند.
- ۲ - در مثال ۱-۲-۶ تحقیق کنید تابع $z = w$ دوایر در صفحه z را به دوایر در صفحه w نقش می‌کند. چه رابطه‌ای وجود دارد:
- (الف) بین شناسه‌ها در صفحه z و صفحه w ؟
 - (ب) بین هنگها در دو صفحه؟
- ۳ - نشان دهید $z^{1/2} = w$ تابعی دو مقداری است.
- ۴ - (الف) در سری ماکلورن برای e^z ، به جای x ، لازم قرار دهید تا یک سری برای e^{iz} به دست آید.
- ۵ - (الف) نشان دهید سری مربوط به e^{iz} در قسمت (الف) با سری حاصل از جمع سریهای $\cos y$ و $i \sin y$ یکسان است.
- پ) از معادله (۱-۲-۶) نتیجه بگیرید که e^z برای همه مقادیر z همگراست.
- ۶ - نشان دهید e^z خاصیتهای زیر را دارد
- (الف) $e^{z_1} e^{z_2} = e^{z_1 + z_2}$
 - (ب) $e^{z_1 - z_2} = e^{z_1} / e^{z_2}$
 - (پ) e^z تناوبی با دوره تناوب مختلط $2\pi i$ است.
 - (ت) $e^z = 1$ اگر و فقط اگر $z = 2n\pi i$ ، که n یک عدد صحیح است.
 - (ث) $e^{z_2} = e^{z_1}$ اگر و فقط اگر $z_2 = z_1 + 2n\pi i$ ، که n یک عدد صحیح است.
- ۷ - نشان دهید $\tanh z$ تناوبی با دوره تناوب πi است. راهنمایی: $\tanh z$ را می‌توان به صورت زیر نوشت
- $$\frac{1 - e^{-2z}}{1 + e^{-2z}}$$
- با استفاده از معادله‌های (۵-۲-۶) و (۶-۲-۶) هریک از اتحادهای زیر را به دست آورید.
- (الف) $\sin^2 z + \cos^2 z = 1$
- $\sin(z_1 \pm z_2) = \sin z_1 \cos z_2 \pm \cos z_1 \sin z_2$ (ب)

(ب) $\cos(z_1 \pm z_2) = \cos z_1 \cos z_2 \mp \sin z_1 \sin z_2$

(ت) $\sin 2z = 2 \sin z \cos z$

(ج) $\cos 2z = \cos^2 z - \sin^2 z$

-۸ الف) نشان دهید e^{iz} تناوبی با دورهٔ تناوب حقیقی 2π است.

ب) با استفاده از قسمت (الف) نشان دهید $\cos z \sin z$ تناوبی با دورهٔ تناوب حقیقی 2π هستند.

-۹ ثابت کنید $\sin z = 0$ اگر و تنها اگر $z = n\pi$ ، که n یک عدد صحیح است.

-۱۰ نشان دهید :

(الف) $\cos x = \cosh ix$ (ب) $\sin x = -i \sinh ix$

-۱۱ نشان دهید $\log z$ خاصیتهای زیر را دارد.

(الف) $\log z_1 z_2 = \log z_1 + \log z_2$

(ب) $\log \frac{z_1}{z_2} = \log z_1 - \log z_2$

-۱۲ مقادیر^۱ (۳) را در مثال ۳-۲-۶ برای (الف) $z = n\pi$ و (ب) برای $z = -n\pi$ به دست آورید.

-۱۳ با استفاده از تابع $w = 1/z$ ناحیه بی کران $\arg z < \pi/4$ را به صفحهٔ w نقش کنید.

-۱۴ با استفاده از تابع $w = z^2$ ناحیه $2 \leq |z| \leq 1$ ، $\text{Im}(z) \geq 0$ را به صفحهٔ w نقش کنید. نگاشت را مانند مثال ۲-۶-۱ تحلیل کنید.

-۱۵ در هریک از موارد زیر ، $\log z$ و $\text{Log } z$ را باید.

(الف) $z = -1$ (ب) $z = i - 1$ (ج) $z = 2$

-۱۶ نشان دهید :

(الف) $\sin(iy) = i \sinh y$ (ب) $\cos(iy) = \cosh y$

(راهنمایی : معادله‌های ۶-۲-۵ و ۶-۲-۶ را به کار ببرید)

-۱۷ هریک از توابع زیر را به شکل $w = u(x, y) + iv(x, y)$ بنویسید.

(الف) $w = f(z) = z^3$ (ب) $w = f(z) = z^2 - 2z$

(ت) $w = f(z) = \frac{(z^2 - 3)}{|z - 1|}$ (ب) $w = f(z) = \frac{(z + i)}{(z^2 + 1)}$

-۱۸ با استفاده از تعاریف (۶-۲-۵) و (۶-۲-۶) هریک از توابع مثلثاتی زیر را تعریف کنید.

(الف) $\cot z$ (ب) $\tan z$

(ت) $\csc z$ (ب) $\sec z$

* توجه کنید که شناسهٔ هر جمله باید مناسب انتخاب شود.

- ۱۹ با استفاده از تعاریف (۲-۶) و (۶-۲) هریک از توابع هنلولی و ارزیز را تعریف کنید.

$$\operatorname{csch} z \quad \text{(ب)}$$

$$\operatorname{sech} z \quad \text{(ب)}$$

$$\operatorname{coth} z \quad \text{(الف)}$$

- ۲۰ هریک از توابع زیر را به صورت $(y, x) + i\psi(x, y)$ بیان کنید.

$$\tan z \quad \text{(ب)}$$

$$\cos z \quad \text{(ب)}$$

$$\sin z \quad \text{(الف)}$$

$$\cosh z \quad \text{(ث)}$$

$$\sinh z \quad \text{(ت)}$$

- ۲۱ هریک از اعداد مختلط زیر را به صورت $a + bi$ بنویسید

$$\cos(2 - i) \quad \text{(ب)}$$

$$\sin i \quad \text{(الف)}$$

$$\exp(3 - i\pi/4) \quad \text{(ت)}$$

$$\sinh(1 - i\pi) \quad \text{(ب)}$$

- ۲۲ همه مقادیر $(-2)^i$ را تعیین کنید.

- ۲۳ هریک از اتحادهای زیر را به دست آورید،

$$\sinh(z_1 \pm z_2) = \sinh z_1 \cosh z_2 \pm \cosh z_1 \sinh z_2 \quad \text{(الف)}$$

$$\cosh(z_1 \pm z_2) = \cosh z_1 \cosh z_2 \pm \sinh z_1 \sinh z_2 \quad \text{(ب)}$$

$$\cosh^2 z - \sinh^2 z = 1 \quad \text{(پ)}$$

- ۲۴ نشان دهید $(-1)^{2i} = \exp(-2(2n+1)\pi)$ ، که n یک عدد صحیح است، در صورتی که

$$(-1)^{2i} = ((-1)^2)^i = 1^i = e^{i \log 1} = e^{-2n\pi},$$

که در این جایی n عددی صحیح است. پس در حالت کلی، $a^w \neq a^{zw}$.

- ۲۵ نشان دهید

$$(a^z)^w = a^{zw} \exp(2n\pi i)w,$$

که n عددی صحیح است. پس در حالت کلی، $(a^z)^w \neq (a^w)^z$.

- ۲۶ ثابت کنید به ازای همه اعداد صحیح n ، $\exp(nz) = \exp(nz)$

- ۲۷ نشان دهید از $\operatorname{exp}(z) = 1$ $\operatorname{Re}(z) = 0$ نتیجه شود.

- ۲۸ تابع

$$F(s) = \frac{1}{s^2 + 1},$$

را که تبدیل لاپلاس، تابعی مانند $f(t)$ است، در نظر بگیرید. با نوشتن

$$F(s) = \frac{A}{s+i} + \frac{B}{s-i}$$

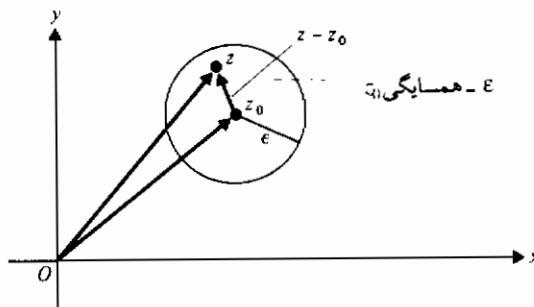
و A و B را بیابید. آن گاه با استفاده از جدول تبدیلات لاپلاس $f(t)$ را به دست آورید.

۳-۶ مشتق

در این بخش مشتقات توابع یک متغیر مختلط را بررسی می کنیم . برای آماده شدن ، به مفاهیمی در مورد مجموعه های نقاط در صفحه z یا صفحه xy نیاز داریم .

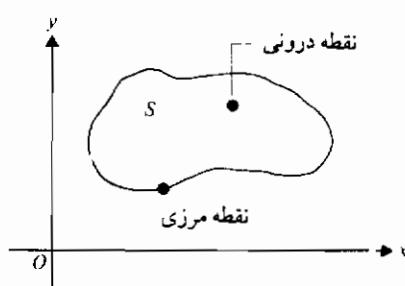
۴- همسایگی یک نقطه (شکل ۶-۱) شامل همه نقاط z است بطوری که

$$|z - z_0| < \epsilon,$$

شکل ۶-۱-۴ - همسایگی یک نقطه

که ϵ یک عدد مثبت مفروض است . یک مجموعه از نقاط در صفحه z را با S نشان می دهیم . نقطه z را نقطه درونی مجموعه S گوییم هرگاه یک 4 - همسایگی از z وجود داشته باشد که فقط شامل نقاط S باشد (شکل ۶-۲). اگر هر نقطه از یک مجموعه ، نقطه ای درونی باشد ، مجموعه را باز گوییم . یک نقطه را نقطه مرزی یک مجموعه S گوییم اگر هر 4 - همسایگی آن حداقل یک نقطه از S و حداقل یک نقطه را که در S نباشد شامل شود . مجموعه تمام نقاط مرزی S را مرز S گویند . یک مجموعه که همه نقاط مرزی اش را شامل باشد ، یک مجموعه بسته نامیده می شود .

شکل ۶-۲-۲ نقطه درونی و مرزی

مثال ۱-۳-۶ هریک از مجموعه‌های زیر را در نظر بگیرید.

$$\text{الف) } |z| > |z_0|$$

$$\text{ب) } |z - z_0| \leq 1$$

مجموعه (الف) یک مجموعه باز است: هر نقطه آن نقطه‌ای درونی است. برای مثال، $|z - z_0| = 0.01$ یک نقطه درونی است، چون $|z - z_0| = 0.001 = \epsilon$ شامل فقط مجموعه (الف) است. از نظر هندسی، این مجموعه شامل تمام نقاطی است که داخل دایره به شعاع ۱ و به مرکز z_0 قرار دارند. مجموعه (ب) یک مجموعه بسته است. نقاط مرزی آن همه نقاط روی دایره واحد و همه نقاط روی دایره به شعاع ۲ هستند. مرکز هر دو دایره مبدأ مختصات است (شکل ۱-۳-۶ الف).

توجه کنید که یک مجموعه بسته باید شامل همه نقاط مرزی اش باشد. بنابراین بعضی از مجموعه‌ها را نمی‌توان به صورت باز یا بسته دسته‌بندی نمود. مجموعه $|z - z_0| \leq 2$ از این نوع است (تمرین ۱).

مفهوم فوق را می‌توان برای تعریف یک تابع پیوسته به کار برد. فرض کنید تابعی باشد که در یک همسایگی z_0 و نه لزوماً در خود z_0 ، تعریف شده باشد؛ گوییم حد $f(z)$ وقتی z به z_0 میل می‌کند برابر w_0 است، به شرط آن که برای $\delta > 0$ ، یک عدد مثبت δ وجود داشته باشد بطوری که

$$\text{اگر } 0 < |z - z_0| < \delta, \text{ آن‌گاه } |f(z) - w_0| < \epsilon$$

با اختصار می‌نویسیم

$$\lim_{z \rightarrow z_0} f(z) = w_0.$$

با فرض $w_0 = f(z_0)$ ، یعنی، اگر

$$\lim_{z \rightarrow z_0} f(z) = f(z_0),$$

می‌گوییم f در z_0 پیوسته است. اگر f در هر نقطه از یک مجموعه S پیوسته باشد، گوییم f بر S پیوسته است.

تعریف حد مستقیماً به تعریف حد برای توابع یک متغیر حقیقی وابسته است. بنابراین تعجب آور نیست که خاصیتهای زیر در مورد حدود برقرار باشند.

قضیه ۶-۳-۱: اگر $\lim_{z \rightarrow z_0} g(z) = w_1$ و $\lim_{z \rightarrow z_0} f(z) = w_2$ ، آن‌گاه

$$\lim_{z \rightarrow z_0} (f(z) \pm g(z)) = w_1 \pm w_2; \quad (\text{الف})$$

$$\lim_{z \rightarrow z_0} f(z)g(z) = w_1 w_2; \quad (\text{ب})$$

$$\lim_{z \rightarrow z_0} \frac{f(z)}{g(z)} = \frac{w_1}{w_2}, \quad w_2 \neq 0 \quad (\text{پ})$$

به شرط آن‌که $w_2 \neq 0$

از قضیه ۶-۳-۱ مستقیماً نتیجه می‌شود که مجموع، تفاضل، و حاصل ضرب توابع پیوسته نیز پیوسته‌اند، همین طور خارج قسمت مگر به ازای مقادیری از z که مخرج صفر می‌شود. علاوه براین، اگر $w = f(z) = u(x, y) + iv(x, y)$ ، آن‌گاه نتیجه می‌شود که f پیوسته است اگر و فقط اگر $u(x, y)$ و $v(x, y)$ هر دو پیوسته باشند (تمرین ۲). پس، برای مثال، می‌توانیم نتیجه بگیریم که

$$f(z) = (2x + y) + i(x^2y)$$

همه جا پیوسته است، چون مؤلفه‌های $y + x^2$ و $x + y$ در هر نقطه تابعی پیوسته از x و y هستند.

نقطه ثابت z_0 را در دامنه تعریف تابع f در نظر بگیرید. فرض کنید z نقطه‌ای در همسایگی z_0 باشد و فرض کنید $z - z_0 = \Delta z$. در این صورت f در z_0 مشتق پذیر و مشتق آن (z_0) f' است که

به صورت

$$f'(z_0) = \lim_{\Delta z \rightarrow 0} \frac{f(z_0 + \Delta z) - f(z_0)}{\Delta z}. \quad (1-3-6)$$

داده می‌شود، به شرط آن که حد برای هر انتخاب Δz موجود باشد. از تعریف مشتق (۱-۳-۶)

نتیجه می‌شود که f در هر نقطه که مشتق پذیر باشد پیوسته است.

ما بیشتر به نوعی معین از مشتق پذیری که در زیر تعریف می‌شود، علاقه مند هستیم.

تعویض ۶-۳-۱: تابع f با مقادیر مختلط را برعک مجموعه باز \mathbb{C} تحلیلی گوییم اگر در هر نقطه z مشتق پذیر باشد.

لازمه تعریف بالا این واقعیت است که اگر تابع f در نقطه z_0 تحلیلی باشد، آن‌گاه نه تنها (z_0) f موجود است بلکه (z) f در هر نقطه z در یک همسایگی z_0 وجود دارد. اگر تابعی در هر نقطه از صفحه مختلط تحلیلی باشد، آن را تابع تام نامند. ساده‌ترین مثال‌ها از توابع تام چندجمله‌ایها هستند. قبل از ارائه مثال‌های دیگر، به قضیه مهم زیر نیاز داریم.

قضیه ۲-۳-۶: یک شرط لازم برای آن که تابع $f(z) = u(x, y) + iv(x, y)$ در نقطه z_0 تحلیلی باشد آن است که $\frac{\partial u}{\partial x}$ ، $\frac{\partial v}{\partial y}$ و $\frac{\partial v}{\partial x}$ در z_0 موجود باشند و در معادلات کشی-ریمان*:

$$\frac{\partial u}{\partial x} = \frac{\partial v}{\partial y} \quad , \quad \frac{\partial u}{\partial y} = -\frac{\partial v}{\partial x}, \quad (2-3-6)$$

در نقطه z_0 صدق کنند. علاوه بر این، داریم

$$f'(z) = \frac{\partial u}{\partial x} + i \frac{\partial v}{\partial x} = \frac{\partial v}{\partial y} - i \frac{\partial u}{\partial y}. \quad (3-3-6)$$

معادلات کشی-ریمان نقش مهمی در کاربرد آنالیز مختلط در جریان سیال، نظریه پتانسیل، و مسائلی دیگر در فیزیک دارند. اثبات قضیه ۲-۳-۶ را می‌توان در کتابهای آنالیز مختلط یافت. توجه کنید که این قضیه فقط یک شرط لازم را ارائه می‌دهد. شرایط کافی برای مشتق پذیری ایجاد می‌کنند که مشتقهای جزئی مرتبه اول u و v نسبت به x و y نه تنها باید در z_0 موجود باشند بلکه در این نقطه باید پیوسته هم باشند.

مثال ۲-۳-۶ تابع

$$f(z) = e^z$$

تابعی تام است. داریم

$$e^z = e^x \cos y + ie^x \sin y;$$

بنابراین

$$u(x, y) = e^x \cos y \quad \text{و} \quad v(x, y) = e^x \sin y.$$

پس

$$\frac{\partial u}{\partial x} = e^x \cos y = \frac{\partial v}{\partial y}$$

و

$$\frac{\partial u}{\partial y} = -e^x \sin y = -\frac{\partial v}{\partial x},$$

(۱۸۵۷-۱۸۸۹) ریاضی‌دان فرانسوی و (۱۸۲۶-۱۸۶۶) ریاضی‌دان آلمانی A.L. Cauchy *

ریاضی‌دان آلمانی .

بنابراین معادلات کشی - ریمان (۲-۳-۶) برقرارند. علاوه بر این، $e^x \cos y$ و $e^x \sin y$ به ازای همه مقادیر x و y در نتیجه برای تمام z ها وجود دارند. بنابر معادله (۳-۳-۶)،

$$f'(z) = e^x \cos y + ie^x \sin y = f(z)$$

همان طور که انتظار داشتیم.

مثال ۳-۳-۶ تابع

$$f(z) = (x^2 - y^2) - 2ixy$$

در هیچ نقطه‌ای تحلیلی نیست. در اینجا داریم

$$\frac{\partial u}{\partial x} = 2x, \quad \frac{\partial v}{\partial y} = -2x, \quad \frac{\partial u}{\partial y} = -2y, \quad -\frac{\partial v}{\partial x} = 2y,$$

بنابراین معادلات کشی - ریمان فقط وقتی برابرند که $x = y = 0$ ، یعنی $z = 0$. اما تحلیلی بودن مستلزم مشتق پذیری در یک همسایگی است؛ بنابراین تابع داده شده هیچ‌جا تحلیلی نیست.

حال به کمک قضیه ۲-۳-۶ می‌توانیم چند فرمول برای مشتق‌گیری از بعضی توابع با متغیر مختلط به دست آوریم. برای مثال با استفاده از تمرین ۱۶ بخش ۲-۶، داریم

$$\begin{aligned} \sin z &= \sin(x + iy) = \sin x \cos(iy) + \cos x \sin(iy) \\ &= \sin x \cosh y + i \cos x \sinh y, \end{aligned}$$

در نتیجه، $v(x, y) = \cos x \sinh y$ و $u(x, y) = \sin x \cosh y$. حال با استفاده از معادله (۳-۳-۶) داریم

$$\begin{aligned} \frac{d(\sin z)}{dz} &= \cos x \cosh y - i \sin x \sinh y \\ &= \cos x \cos(iy) - \sin x \sin(iy) \\ &= \cos(x + iy) = \cos z. \end{aligned}$$

به عنوان تمرین نشان دهید $\sin z$ و $\cos z$ تابع تام هستند (تمرین ۳)

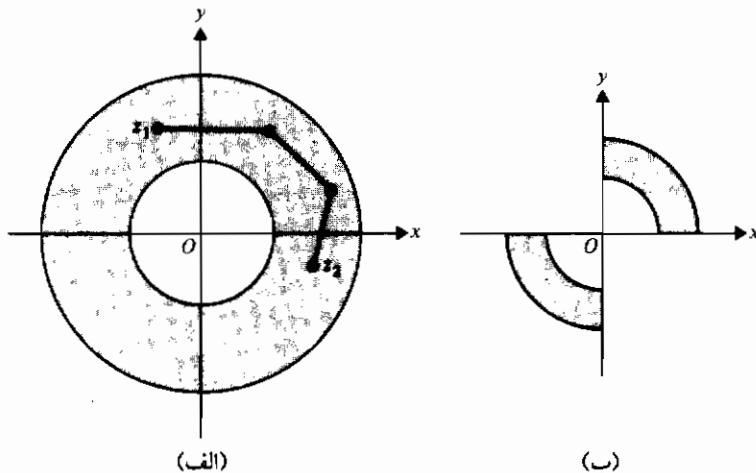
در اینجا تعریف نوعی خاص از مجموعه باز یعنی مجموعه همبند، مناسب خواهد بود.

مجموعه باز S را همبند گوییم اگر هر دو نقطه از مجموعه را بتوان با یک زنجیر پیوسته مشکل از تعدادی متناهی پاره خط که همه آنها تماماً در S قرار داشته باشند، به هم وصل کرد. برای مثال، مجموعه شکل ۳-۳-۶ (الف) همبند است، و مجموعه شکل ۳-۳-۶ (ب) همبند نیست.

یک مجموعه باز همبند را حوزه‌می نامند بنابراین موضوع بحث ما تابعی مشتق‌پذیر در یک حوزه یا تابعی تحلیلی در یک حوزه خواهد بود.

تابع تحلیلی خاصیتی مهم دارند که قبلاً در بخش‌های ۲-۲ و ۴-۱ به آن اشاره کردیم.

اگر $f(z) = u(x, y) + iv(x, y)$ در یک حوزه D تحلیلی باشد، آن‌گاه هم $u(x, y)$ و $v(x, y)$ در معادله لاپلاس در D صدق می‌کنند. این مطلب مستقیماً از معادلات کشی-ریمان (۲-۳-۶) نتیجه می‌شود. چنان‌که در بخش‌های قبل گفته شد، تابع $u(x, y)$ و $v(x, y)$ را تابع همساز می‌نامند.

شکل ۳-۶ (الف) مجموعه همبند. (ب) مجموعه تاهمبند

مثال ۴-۳-۶ تحقیق کنید که قسمتهای حقیقی و موهومی تابع

$$f(z) = (z + 1)^2$$

تابع همساز هستند.

حل : داریم

$$\begin{aligned} (z + 1)^2 &= (x + iy)^2 + 2(x + iy) + 1 \\ &= (x + 1)^2 - y^2 + 2yi(x + 1). \end{aligned}$$

$$u(x, y) = (x + 1)^2 - y^2, \quad v(x, y) = 2y(x + 1),$$

که در نتیجه

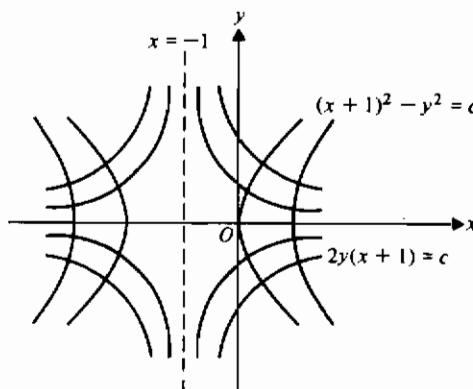
$$u_{xx} = 2, \quad u_{yy} = -2, \quad v_{xx} = v_{yy} = 0.$$

پس $u(x, y)$ و $v(x, y)$ هر دو توابعی همسازند.

در مثال ۴-۳-۶ نشان دادیم که یک همبستگی نزدیک بین تابع تحلیلی و توابع همساز وجود دارد. هر دو قسمت حقیقی و موهومی تابع تحلیلی $(z + 1)^2$ همسازند. ولی آنچه از نظر عملی اهمیت دارد این واقعیت است که خانواده منحنیهای

$$u(x, y) = \text{ثابت} \quad v(x, y) = \text{ثابت}$$

در هرجا که متقطع باشند و مماس بر آنها تعریف شده باشد، برهمنمودند. برای مثال در یک مسئله الکتریستی ساکن دو بعدی، منحنیهای ثابت $= u$ می‌توانند خطوط نیرو باشند که در آن حالت منحنیهای ثابت $= v$ خطوط هم پتانسیل را تعریف می‌کنند. در شکل ۴-۳-۶ خانواده منحنیهای عمود بر هم مربوط به مثال ۴-۳-۶ نشان داده شده است.

شکل ۴-۳-۶ خانواده منحنیهای متعامد (مثال ۴-۳-۶)

این بخش را با توجه دادن به این نکته که هر تابع همساز قسمت حقیقی یک تابع تحلیلی است، به پایان می‌بریم به عبارت دیگر، اگر تابع همساز (y, x) داده شده باشد، می‌توانیم یک تابع همساز دیگر مانند (y, x) ایجاد بطوری که

$$f(z) = u(x, y) + iv(x, y)$$

تابعی تحلیلی باشد . با یک مثال مطلب را روشن می کنیم .

مثال ۶-۳-۵ تابع همساز زیر داده شده است

$$u(x, y) = \cosh x \cos y,$$

یک تابع تحلیلی (z) بسازید که قسمت حقیقی آن (y) $u(x, y)$ باشد .

حل : با استفاده از معادلات کشی - ریمان $(2-3-6)$ ، داریم

$$u_x = \sinh x \cos y = v_y;$$

بنابراین

$$v(x, y) = \sinh x \sin y + \phi(x).$$

در این صورت

$$\begin{aligned} v_x &= \cosh x \sin y + \phi'(x) \\ &= \cosh x \sin y = -u_y, \end{aligned}$$

در نتیجه $\phi'(x) = C$ یک ثابت حقیقی است . پس

$$v(x, y) = \sinh x \sin y + C.$$

با استفاده از تمرین ۴ ، در می یابیم که تابع تحلیلی مطلوب عبارت است از

$$f(z) = \cosh z + \alpha,$$

که α یک ثابت موهومی محض است .

تابع (y) در مثال ۶-۳-۵ را که از تابع همساز (x, y) به دست آمده ، مزدوج همساز u می نامند . توجه کنید که در اینجا کلمه «مزدوج» به معنای متفاوت با عبارت «مزدوج مختلط» که در بخش ۱-۶ تعریف شد ، به کار رفته است .

تمرینهای ۶-۳

- ۱ نقاط مرزی مجموعه $2 \leq \operatorname{Re} z < 1$ را مشخص کنید . آیا مجموعه بسته است؟ چرا؟
- ۲ ثابت کنید اگر $f(z) = u(x, y) + iv(x, y)$ ، آن گاه f پیوسته است اگر و فقط اگر $u(x, y)$ و $v(x, y)$ هر دو پیوسته باشند .
- ۳ نشان دهید هریک از توابع زیر تابعی تام است
 - الف) $\sin z$
 - ب) $\cos z$

- ۴ نشان دهید $\cosh z = \cosh x \cos y + i \sinh x \sin y$ (راهنمایی: از معادله های ۲-۲-۶، ۲-۳-۶ و ۵-۲-۶ استفاده کنید).
- ۵ هریک از مجموعه های زیر را توصیف کنید. مرز را در هر مورد مشخص کنید.
- الف) $|z| \leq p_1$ ب) $p_1 < |z| \leq p_2$ ث) $0 \leq \arg z \leq \pi/2$
- ج) $\operatorname{Im} z > 0$ د) $\operatorname{Re} z \leq 0$
- ۶ هریک از مجموعه های زیر را مشخص کنید و نقاط مرزی آنها را در صورت وجود پیدا کنید.
- الف) $|z - a| \leq r$ ب) $|z| < r$ ج) $|z| > r$
- ۷ ثابت کنید هریک از توابع زیر همه جا بجز احتمالاً در بعضی از نقاط پیوسته اند. استثناهای را بیان کنید.
- الف) $w = 1/z$ ب) $w = |z|$ ج) $w = 1 + z^2$
- د) $w = \frac{z+2}{z^2+z-2}$ س) $w = \bar{z}$ ق) $w = \operatorname{Im}(z)$
- ۸ توضیح دهید چرا $\bar{z} = f(z)$ هیچ جا مشتق پذیر نیست. (راهنمایی: از معادله ۱-۳-۶ استفاده کنید و نشان دهید حد موجود نیست).
- ۹ با محاسبه $f'(z)$ از معادله (۱-۳-۶)، نشان دهید $f(z) = z$ تابعی تام است.
- ۱۰ $f'(z)$ را برای هریک از توابع زیر باید بدینید
- الف) $f(z) = \sinh z$ ب) $f(z) = \tan z$ ج) $f(z) = z^{1/2}$
- د) $f(z) = 1/z$ س) $f(z) = \cos z$ ق) $f(z) = \cosh z$
- ۱۱ - الف) نشان دهید تابع $\operatorname{Log} z$ همه جا بجز برای نقاط واقع بر محور حقیقی نامشت تحلیلی است.
- ب) نشان دهید برای همه z هایی که $\operatorname{Log} z$ تحلیلی است، داریم
- $$\frac{d}{dz} (\operatorname{Log} z) = \frac{1}{z}$$
- ۱۲ تحقیق کنید هر دو قسمت حقیقی و موهومی تابع زیر همسازند
- الف) $f(z) = z^3 - i(z+1)$ ب) $f(z) = 1/z$
- ج) $f(z) = e^{-y}(\cos x + i \sin x)$ د) $f(z) = \operatorname{Log} z$

- ۱۳- مزدوجهای همساز هریک از توابع زیر را باید

$$(f(z) = x^3 - 3xy^2 + y) \quad (b)$$

$$\frac{1}{2} \log(x^2 + y^2), \quad xy \neq 0 \quad (p)$$

- ۱۴- نشان دهید اگر $f(z) = u(x, y) + iv(x, y)$ ، آن گاه هریک از توابع $u(x, y)$ و $v(x, y)$ تحلیلی باشد همساز است.

- ۱۵- قضیه (۱-۱-۶) را ثابت کنید . راهنمایی : با $z = x + iy$ ، $f(z) = u(x, y) + iv(x, y)$ با $\lim_{z \rightarrow z_0} f(z) = w_1$ ، $w_1 = u_1 + iv_1$ و $z_0 = x_0 + iy_0$

$$\lim_{\substack{x \rightarrow x_0 \\ y \rightarrow y_0}} u(x, y) = u_1 \quad \text{و} \quad \lim_{\substack{x \rightarrow x_0 \\ y \rightarrow y_0}} v(x, y) = v_1.$$

- ۱۶- اگر $f(z)$ و $g(z)$ در z_0 پیوسته باشند، ثابت کنید

الف) $f(z) \pm g(z)$ در z_0 پیوسته است . ب) $f(z)g(z)$ در z_0 پیوسته است .

$$p) \frac{f(z)}{g(z)} \text{ در } z_0 \text{ پیوسته است، به شرط آن که } 0 \neq g(z_0).$$

- ۱۷- با مراجعه به تمرین ۱۳، تابع تحلیلی را در هر حالت معین کنید .

۴-۶ نگاشت

در مثال ۱-۲-۶ نگاشتی را که با $z = w$ تعریف شده و انعکاس نامیده می شود، ارائه نمودیم . در این بخش به مطالعه چند نگاشت خواهیم پرداخت و مشخصه های هریک را با دیدگاهی که بعداً از آنها برای حل مسائل مقدار مرزی معینی استفاده خواهد شد، بررسی می کنیم . مثال زیر نشان می دهد که چگونه این کار را می توان در حالت ساده انجام داد .

مثال ۱-۴-۶ مسئله مقدار مرزی زیر را حل کنید (شکل ۱-۴-۶).

$$u_{xx} + u_{yy} = 0, \quad x^2 + y^2 > 1;$$

$$u = x + 1, \quad x^2 + y^2 = 1, \quad \text{اکراندار است}$$

حل : در اینجا در جستجوی یک تابع همساز، کران دار در ناحیه بی کران خارج دایره واحد هستیم که در روی دایره برابر $x + y$ است . تعریف می کنیم $z = x + iy$ و $z = \xi + \eta y$ و از نگاشت انعکاس $z = \xi + \eta y$ استفاده می کنیم . مسئله به صورت زیر در می آید

$$U_{\xi\xi} + U_{\eta\eta} = 0, \quad \xi^2 + \eta^2 < 1;$$

$$U = \xi + 1, \quad \xi^2 + \eta^2 = 1.$$

در اینجا

$$U(\xi, \eta) = u(x(\xi, \eta), y(\xi, \eta))$$

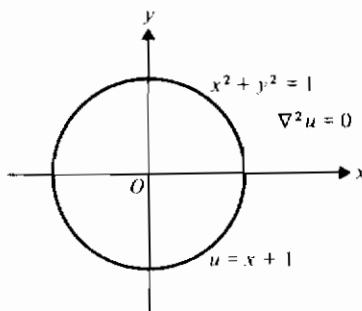
و واضح است که (تمرین ۱۸ را ببینید) $1 + \xi = U$ یک جواب است (درواقع، تنها جواب است).
اما نگاشت انعکاس (مثال ۱-۲-۶ را ملاحظه کنید) نشان می‌دهد که

$$\xi(x, y) = \frac{x}{x^2 + y^2};$$

بنابراین جواب مسئله داده شده عبارت است از

$$u(x, y) = \frac{x}{x^2 + y^2} + 1. \quad (1-4-6)$$

ملاحظه می‌کنیم که $u(x, y) = x + 1$ در معادله با مشتقهای جزئی و شرط مرزی داده شده صدق می‌کند اما کران دار نیست، در حالی که معادله (۱-۴-۶) یک جواب کران دار می‌دهد (تمرین ۱).

شکل ۱-۴-۶

نگاشت انعکاس حالتی خاص از نگاشتی است که به صورت

$$w = \frac{\alpha z + \beta}{\gamma z + \delta}, \quad \alpha\delta - \beta\gamma \neq 0 \quad (2-4-6)$$

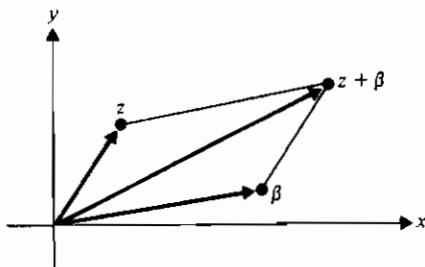
تعریف می‌شود و آن را یک تبدیل دو خطی* (یا نگاشت دو خطی) می‌نامند. ثابت‌های $\alpha, \beta, \gamma, \delta$

* تبدیل موییوس و تبدیل خطی - کسری نیز می‌نامند.

۷ و ۸ ثابت‌های مختلط هستند و برقراری محدودیت $0 \neq \beta\gamma - \alpha\delta$ برای آن که نگاشت ثابت نباشد لازم است (تمرینهای ۳ و ۴).

ملاحظه کنید که نگاشت $z/w = z/\beta + \alpha$ حالتی خاص از تبدیل دوخطی تعریف شده در معادله ۲-۴-۶ است. حال با اختصار به مطالعه این نگاشت و سایر حالت‌های خاص می‌پردازیم.

-۱ $\alpha = \delta = 1$ و $\beta = \gamma = 0$ نتیجه می‌دهد $w = z + \beta$. این نگاشت را انتقال می‌نامند؛ و نقطه z را به نقطه دیگر $z + \beta$ انتقال می‌دهد، مطابق شکل ۲-۴-۶. توجه کنید که هر انتقال را می‌توان نتیجهٔ جمع دو برابر در نظر گرفت.

شکل ۲-۴-۶ انتقال

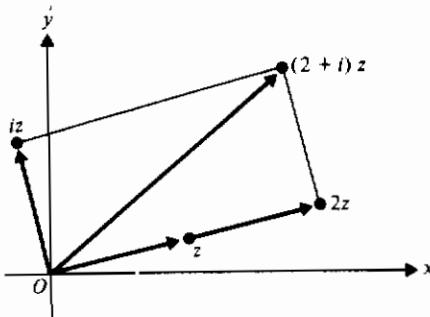
-۲ $\alpha = \beta = \gamma = \delta = 0$ نتیجه می‌دهد $w = \alpha z = 0$. این نگاشت یک دوران توأم با یک تعجانس است. داریم

$$w = |\alpha| |z| \exp(i \arg(\alpha + z))$$

بنابراین $|\alpha|$ باعث بزرگ شدن ابعاد و $\arg(\alpha)$ باعث انقباض می‌شود. مثالی از این نگاشت $z = (2+i)w$ است که در شکل ۲-۴-۶ نشان داده شده است.

-۳ $\alpha = \beta = \gamma = 1$ نتیجه می‌دهد $w = \alpha z + \beta = \alpha z + \alpha = \alpha(z + 1)$ ، که ترکیبی از حالت‌های (۱) و (۲) بالاست؛ یعنی، دورانی به اندازه زاویه $\arg \alpha$ و تعجانسی به اندازه $|\alpha|$ و سپس یک انتقال به اندازه β بردار.

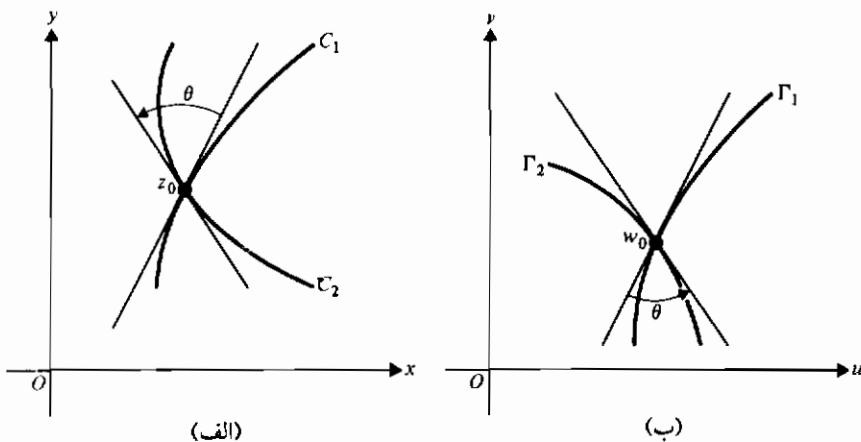
-۴ $\alpha = \beta = \gamma = \delta = 0$ تبدیل انعکاس را نتیجه می‌دهد که قبلاً بررسی شده است. این تبدیل خطوط مستقیم و دایره‌ها را به خودشان نقش می‌کند (تمرین ۵ را برای قسمتی از اثبات این گزاره ملاحظه کنید).

شکل ۶-۴-۳ نگاشت $z \rightarrow (2+i)z$

از این مثالهای خاص می‌توان دید که هر تبدیل دوخطی را می‌توان به صورت یک دنباله متناهی از انتقالها، تجانسها، دورانها و انعکاسها بیان نمود. ولی تبدیلات دوخطی یک خاصیت مهم دیگر هم دارند. این تبدیلهای برای هر z بجز $\gamma/\delta = -z$ همدیس (یا نگه‌دارنده زاویه) هستند که این مفهوم در تعریف زیر مشخص خواهد شد.

تعریف ۶-۴-۱: فرض کنید نگاشتی به صورت $w = f(z)$ داده شده باشد. این نگاشت در \mathbb{C}_1 همدیس است هرگاه $(z_0) = f(w_0)$ و هر دو منحنی همواره C_1 و C_2 که از z_0 می‌گذرند و یکدیگر را با زاویه θ قطع می‌کنند به دو منحنی Γ_1 و Γ_2 نقش شوند که از w_0 می‌گذرند و یکدیگر را با زاویه θ قطع کنند.

در تعریف بالا این واقعیت نهفته است که یک نگاشت همدیس هم اندازه و هم جهت یک زاویه را حفظ می‌کند. شکل ۶-۴-۴ یک نگاشت همدیس را نشان می‌دهد. می‌توان نشان داد که نگاشت $w = f(z)$ در هر نقطه z از یک حوزه که f در آن تحلیلی باشد و $0 \neq (z) = f'$ همدیس است.

شکل ۴-۶ نگاشت هدیس: (الف) صفحه z ؛ (ب) صفحه w

مثال ۴-۶ نگاشت زیر را بررسی کنید

$$w = \frac{1}{2} \left(z + \frac{1}{z} \right).$$

حل: ابتدا ملاحظه می‌کنیم که این نگاشت یک تبدیل دوخطی نیست. داریم

$$\begin{aligned} w = u + iv &= \frac{1}{2} \left(x + iy + \frac{1}{x + iy} \right) \\ &= \frac{1}{2} \left(x + \frac{x}{x^2 + y^2} \right) + \frac{i}{2} \left(y - \frac{y}{x^2 + y^2} \right); \end{aligned}$$

بنابراین

$$u = \frac{1}{2} \left(x + \frac{x}{x^2 + y^2} \right) \quad , \quad v = \frac{1}{2} \left(y - \frac{y}{x^2 + y^2} \right).$$

پس

$$u_x = \frac{1}{2} \left(1 + \frac{y^2 - x^2}{(x^2 + y^2)^2} \right) = v_y$$

و

$$u_r = \frac{-xy}{2(x^2 + y^2)^2} = -v_x.$$

این نشان می دهد که f هر جا بجز در $z=0$ تحلیلی است. علاوه بر این

$$f'(z) = \frac{1}{2} \left(1 - \frac{1}{z^2} \right) = \frac{1}{2} \left(\frac{z^2 - 1}{z^2} \right);$$

بنابراین f بجز در $z=0$ و $z=\pm i$ همدیس است. در شکل قطبی این تبدیل به صورت زیر نوشته می شود

$$w = \frac{1}{2} \left(|z| e^{i\phi} + \frac{e^{-i\phi}}{|z|} \right).$$

و از اینجا ملاحظه می کنیم که اگر $|z|=c > 1$ ، آن‌گاه

$$w = \frac{1}{2} \left(c(\cos \phi + i \sin \phi) + \frac{1}{c} (\cos \phi - i \sin \phi) \right)$$

که نتیجه می شود

$$u = \frac{1}{2} \left(c + \frac{1}{c} \right) \cos \phi, \quad v = \frac{1}{2} \left(c - \frac{1}{c} \right) \sin \phi,$$

بنابراین با به دست آوردن $\cos \phi$ و $\sin \phi$ و مربع کردن و جمع کردن آنها به دست می آوریم

$$4 \left(\frac{c}{c^2 + 1} \right)^2 u^2 + 4 \left(\frac{c}{c^2 - 1} \right)^2 v^2 = 1.$$

که نشان می دهد دایره‌های به مرکز مبدأ به پیضیهایی به مرکز مبدأ تصویر می شوند. از طرف دیگر اگر $y = mx$ ، که m یک عدد حقیقی ثابت است، آن‌گاه

$$u = \frac{1}{2} \left(x + \frac{1}{x(1+m^2)} \right), \quad v = \frac{m}{2} \left(x - \frac{1}{x(1+m^2)} \right)$$

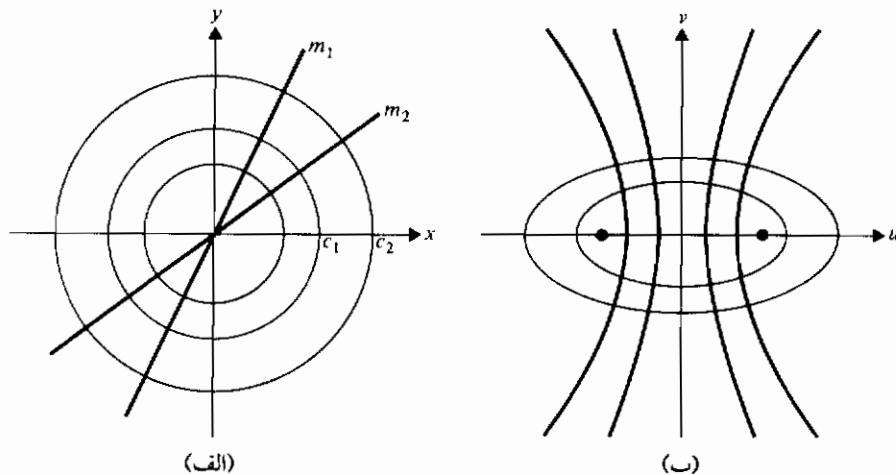
و

$$m^2 u^2 - v^2 = \frac{m^2}{1+m^2}.$$

بنابراین خطهای مستقیم که از مبدأ می گذرند به هذلولیهایی به مرکز مبدأ تصویر می شوند. می توان نشان داد که کانونهای پیضیهای و هذلولیهای در $w=\pm 1$ هستند. تعدادی از این منحنیها در شکل ۴-۵ نشان داده شده‌اند. تبدیل در این مثال در دینامیک سیالات مورد توجه است

(تمرین ۶ را در این ارتباط ببینید).

در مثال بعد نشان می‌دهیم که یک تابع تمام را می‌توان به صورتی مفید برای نگاشت به کار برد.

شکل ۶-۴-۶ تبدیل $w = (z + 1) / (z - 1)$: (الف) صفحه z ; (ب) صفحه w

مثال ۳-۴-۶ نگاشت $w = \sin z$ را بررسی کنید.

حل: چون z تناوبی با دوره تناوب 2π است، کافی است نوار اصلی $-\pi/2 < x \leq \pi/2$ را بررسی کنیم؛ داریم

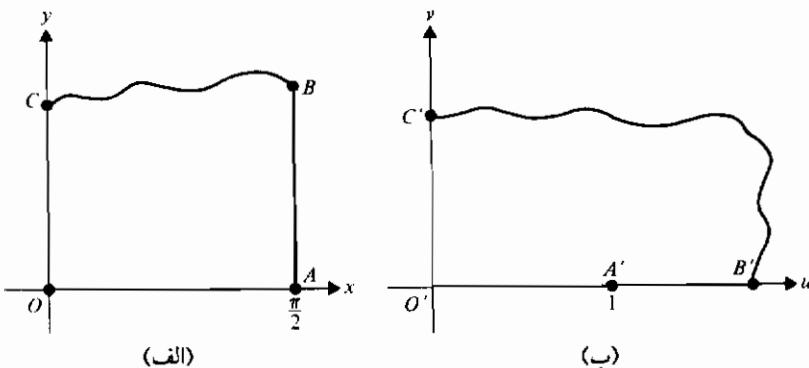
$$\begin{aligned} w &= u + iv = \sin z = \sin(x + iy) \\ &= \sin x \cos iy + \cos x \sin iy \\ &= \sin x \cosh y + i \cos x \sinh y, \end{aligned}$$

بنابراین

$$u = \sin x \cosh y, \quad v = \cos x \sinh y. \quad (3-4-6)$$

دو معادله اخیر نشان می‌دهند آن قسمت از محور x ها، که $0 \leq x \leq \pi/2$ به قسمتی از محور u ها که $1 \leq u \leq \infty$ نقش می‌شود؛ خط $x = \pi/2$ به قسمتی از محور u ها که $u \geq 1$ نقش

می شود؛ نیمة نامتفاوت محور z ها به نیمة نامتفاوت محور w ها نقش می شود. شکل ۶-۴-۶ این نگاشت را با نقاط متناظر که با حروف پریم دار و بدون پریم مشخص شده اند، نشان می دهد. در بخش ۶-۶ این نگاشت را به معنای معکوس به کار خواهیم برد، یعنی، نیم صفحه بالائی را به یک نوار نیمه نامتناهی به عرض π به وسیله $w = \sin z$ نقش خواهیم نمود (تمرین ۷ را برای یک مثال دیگر ببینید).

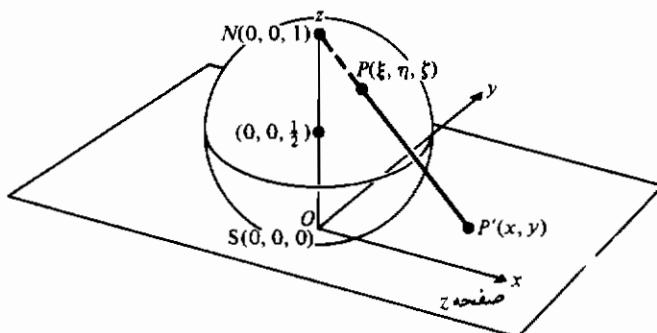
شکل ۶-۴-۶ نگاشت $w = \sin z$ (مثال ۶-۴-۶) : (الف) صفحه z : (ب) صفحه w

این بخش را با یک نگاشت که اندازه زوایا را حفظ می کند ولی جهت را حفظ نمی کند به پایان می بریم. نگاشتهای با این خاصیت را حافظ زاویه می نامند (تمرین ۸ را برای یک مثال دیگر ببینید). یک نگاشت حافظ زاویه خاص به نام تصویر گنجنگاری را مورد بررسی قرار می دهیم. کره ای به شعاع $\frac{1}{2}$ در نظر بگیرید که بر صفحه z در مبدأ مماس است. یک دستگاه مختصات (ξ, η) چنان انتخاب کنید که نقطه تماس در $(0, 0, 0)$ ، مرکز کره در $(\frac{1}{2}, 0, 0)$ و «قطب شمال» در $(0, 0, 1)$ باشد. این نقاط در شکل ۶-۴-۶ نشان داده شده اند. تصویر گنجنگاری به صورت زیر تعریف می شود: نقطه (ξ, η) روی P را روی کره به نقطه (x, y) در صفحه xy محل برخورد امتداد خط \overrightarrow{NP} با صفحه xy نقش می شود. این نگاشت یک همسان ریختی است، به این معنی که نقاط در همسایگی P روی کره به نقاط در همسایگی P' در صفحه xy نقش خواهند شد، و بر عکس نقاط «ازدیک به» P نیز «ازدیک به» P' خواهند بود. برای آن که نگاشت و معکوس آن یک باشد لازم است نقطه ای مانند N را با نقطه N' متناظر سازیم.

بنابراین $\infty = \text{حرا با } N$ متناظر می‌کنیم و آن را نقطه در بی‌نهایت می‌نامیم . با افزودن این «نقطه» صفحه مختلط تعمیم یافته را خواهیم داشت . حال می‌توانیم بنویسیم $\infty \rightarrow z$ و برای مثال

$$f(z) = \frac{3z + 1}{z - 2}$$

را در $\infty = z = 2$ محاسبه کنیم . بسادگی در می‌باییم که $f(\infty) = 3$ و $f(2) = \infty$. مسائل دیگر شامل تصویر گجنتگاری و نقطه در بی‌نهایت در تمرینها دیده می‌شوند .

شکل ۴-۶-۷ تصویر گجنتگاری

تمرینهای ۴-۶

- ۱ الف) نشان دهید $y + x = u(x, y)$ در معادله با مشتقات جزئی و شرط مرزی مثال ۴-۶-۱ صدق می‌کند اما کران دار نیست .
- ۲ ب) نشان دهید $1 + (x^2 + y^2)u = x/(x^2 + y^2)$ در معادله با مشتقات جزئی و شرط مرزی مثال ۴-۶-۱ صدق می‌کند و کران دار نیز هست . (راهنمایی : معادله $1 - 4-6$ را به صورت $1 + [az]/|az|$ بنویسید و حد را وقتی $\infty \rightarrow |z|$ ، بباید .)
- ۳ نشان دهید یک تبدیل دو خطی به صورت زیر نوشته می‌شود

$$Awz + Bw + Cz + D = 0,$$

که نسبت به w و z هر دو خطی است و به این علت آن را «دو خطی» نامیده‌اند .

- ۴ نشان دهید هر تبدیل دو خطی را می‌توان به صورت زیر نوشت

$$w = -\frac{\alpha\delta - \beta\gamma}{\gamma} \frac{1}{\gamma z + \delta} + \frac{x}{\gamma};$$

بنابراین w ثابت است اگر $\beta\gamma = \alpha\delta$. (راهنمایی: فرض کنید $\beta\gamma \neq \alpha\delta$ ؛ آن‌گاه $\alpha\delta/\gamma$ را در صورت کسر معادله $2-4-6$ اضافه و کم کنید.)

-۴- اگر در یک تبدیل دوخطی $0 = \gamma$ (تمرین ۳ را ملاحظه کنید)، آن‌گاه $0 \neq \delta$ و $\beta\gamma = \alpha\delta$ باز هم نتیجه می‌دهد که w یک ثابت است. دلیل این مطلب را تفصیل بیان کنید.

-۵- نگاشت انعکاس $z/1 = w$ را در نظر بگیرید که در این بخش و در مثال $1-2-6$ به آن اشاره شد،

الف) نشان دهید خطوط مستقیمی که از مبدأ می‌گذرند به خطوط مستقیمی که از مبدأ می‌گذرند نقش می‌شوند رابطه بین شباهای این خطوط چیست؟

ب) نشان دهید دایره‌های $a^2 = (x-a)^2 + y^2$ به خطوط $u = 1/2a$ نقش می‌شوند.

پ) نشان دهید دایره‌های $a^2 = x^2 + (y-a)^2$ به خطوط $v = -1/2a$ نقش می‌شوند.

ت) نقاط فصل مشترک دایره‌ها در قسمتهای (ب) و (پ) به کجا نقش می‌شوند؟

-۶- نگاشت

$$w = \frac{1}{2} \left(z + \frac{1}{z} \right)$$

مثال $2-4-6$ را در نظر بگیرید.

الف) حالت $z = 1$ جا

ب) حالت $z = 1$ را بررسی کنید. در حالت خاص، نشان دهید $C/1 = |z|$ و $C = |z|$ به بیضیهای یکسان نقش می‌شوند.

پ) با استفاده از نتیجه قسمت (ب) توضیح دهید چرا در عمل نگاشت به $|z| > 1$ جا محدود می‌شود؟

-۷- با استفاده از معادله‌های $(3-4-6)$ ناحیه مستطیلی $-\pi/2 \leq x \leq \pi/2$ ، $0 \leq y \leq c$ ، به یک ناحیه نیمه بیضوی نقش کنید. نقاط متناظر را روی شکل مشخص کنید.

-۸- فرض کنید f بر یک حوزه D تابعی تحلیلی باشد. نشان دهید نگاشت $w = f(z)$ زاویه‌ها را حفظ می‌کند اما جهت آنها را عکس می‌کند.

-۹- نشان دهید تبدیل دوخطی

$$w = \frac{1}{z}$$

نوار نامتناهی $y < \frac{a}{2}$ را به حوزه زیر نقش می کند

$$u^2 + (v + a)^2 > a^2, \quad v < 0.$$

- ۱۰ نشان دهید تبدیل دوخطی

$$w = \frac{z}{z - 1}$$

قرص $1 \leq |z| < \infty$ را به نیم صفحه $u \leq 0$ نقش می کند.

- ۱۱ نشان دهید تبدیل دوخطی

$$w = \frac{z - i}{z + i}$$

قرص $1 < |z| < \infty$ را به نیم صفحه $u < 0$ نقش می کند.

- ۱۲ نقاط ثابت (یا نقاط ناوردای) یک تبدیل خطی $w = f(z)$ با جوابهای $z = f(w)$ داده می شوند؛ ثابت کنید یک تبدیل دوخطی حداقل می تواند دو نقطه ثابت داشته باشد.

- ۱۳ نقاط ثابت هریک از تبدیلات زیر را باید.

$$(a) w = z + \frac{1}{z} \quad (b) w = \frac{z}{z - 1} \quad (c) w = \frac{1}{z}$$

- ۱۴ یک مقدار z_0 که به ازای آن $w = f(z_0)$ یک نقطه بحرانی (z_0) نامیده می شود. نقاط بحرانی هریک از تبدیلات زیر را باید.

$$(a) w = \frac{z - i}{z + i} \quad (b) w = \frac{1}{z} \quad (c) w = \sin z$$

- ۱۵ (الف) نشان دهید اگر (ξ, η) نقطه ای بر کره گنجنگاری باشد، آن گاه $\xi^2 + \eta^2 = \zeta(1 - \zeta)$.

(ب) اگر (x, y) تصویر P' باشد، آن گاه

$$z = x + iy = \frac{\xi + \eta i}{1 - \zeta}.$$

(پ) نقاط N ، P ، و P' هم خط هستند؛ در نتیجه نشان دهید عدد حقیقی ثابتی مانند t وجود دارد که

$$\xi = tx, \quad \eta = ty, \quad \zeta - 1 = -t,$$

با استفاده از نتیجه قسمت (الف)، t را باید و در این صورت نشان دهید

$$\xi = \frac{x}{x^2 + y^2 + 1}, \quad \eta = \frac{y}{x^2 + y^2 + 1}, \quad \zeta = \frac{x^2 + y^2}{x^2 + y^2 + 1}.$$

- ۱۶- نگاشت $w = \cos z$ را که دارای، نوار اصلی $\pi \leq x < \infty$ ، $-\pi < y < \infty$ است در نظر بگیرید.

الف) نقش نیم خط $x = \pi$ ، $y \leq 0$ را ببینید.

ب) نقش نیم نوار $\text{Im } z < 0$ ، $0 < \text{Re } z < \pi$ را ببینید.

پ) با نقش کردن مزراها، نقش مستطیل $0 < x < \pi$ ، $0 < y < 1$ را ببینید.
نگاشت $w = e^z$ را در نظر بگیرید.

- ۱۷- الف) در کجا این نگاشت همدیس است؟

ب) نقش نوار اصلی $\pi \leq y < \infty$ ، $-\pi < x < \infty$ را ببینید.

پ) نقش پاره خط $x = a$ ، $y \leq \pi$ را ببینید.

ت) نقش نوار نیمه نامتناهی $0 \leq y \leq \pi$ ، $x \leq 0$ را ببینید.

ث) نقش مستطیل $c_1 \leq x \leq c_2$ ، $0 \leq y \leq \pi$ را ببینید.

- ۱۸- الف) نشان دهد مسئله

$$U_{\xi\xi} + U_{\eta\eta} = 0, \quad \xi^2 + \eta^2 < 1;$$

$$U = \xi + 1, \quad \xi^2 + \eta^2 = 1,$$

معادله:

شرط مرزی:

مریوطه به مثال ۱-۴-۶ را می‌توان در مختصات قطبی به صورت زیر نوشت

$$\rho^2 U_{\rho\rho} + \rho U_\rho + U_{\phi\phi} = 0, \quad 0 < \rho < 1, \quad -\pi < \phi < \pi; \quad \text{معادله:}$$

$$U(1, \phi) = \cos \phi + 1, \quad -\pi < \phi < \pi. \quad \text{شرط مرزی:}$$

ب) مسئله فوق را با روش جداسازی متغیرها حل کنید و نتیجه زیر را به دست آورید

$$U(\rho, \phi) = \rho \cos \phi + 1 = \xi + 1.$$

(توجه: تابع $\cos \phi + 1$ تابعی زوج است.)

- ۱۹- با استفاده از نگاشت $(1+i)w = z$ تصویر نیم صفحه $0 < y < \pi$ را:

الف) با استفاده از مختصات قائم:

ب) با استفاده از مختصات قطبی،

پیدا کنید. ناحیه حاصل رارسم نمایید.

- ۲۰- یک تبدیل دوخطی پیدا کنید که نقاط را به صورت زیر نقش کند:

$$z_1 = -1 \rightarrow w_1 = 1, \quad z_2 = 0 \rightarrow w_2 = \infty, \quad z_3 = 1 \rightarrow w_3 = i.$$

- ۲۱- تبدیل $z^2 = w$ را در نظر بگیرید

- الف) نقش ربع اوّل صفحه z را بباید. (راهنمایی: از مختصات قطبی استفاده کنید)
- ب) نقش محور حقیقی مثبت و منفی را در صفحه z بباید. چگونه از نتیجه معلوم می‌شود که نگاشت یک به یک نیست؟
- پ) نقش دایره‌های ثابت $|z| = r$ را بباید.
- ۲۲- نشان دهید تبدیل مثال ۶-۴-۲ دایره $|z| = r$ را به یک بیضی نقش می‌کند. شکلی رسم کنید و نقاط متناظر را در صفحه z و صفحه w مشخص کنید.

۵-۶ انتگرال مختلف

انتگرال معین تابع f از یک متغیر مختلف را به صورت زیر در نظر بگیرید

$$\int_z^w f(z) dz,$$

که α و β اعداد مختلف هستند. اگر معنای معمول را برای این انتگرال در نظر بگیریم، یعنی، اگر z مقدار اولیه $\alpha = z$ و مقدار نهایی $\beta = z$ را داشته باشد، آن‌گاه نتیجه می‌شود که z مقادیر صفحه را از نقطه α تا نقطه β اختیار می‌کند. بدیهی است انتگرال معین بالا نیاز به مسیری بین α و β دارد که باید از قبل مشخص شده باشد. پس نتیجه می‌شود که انتگرال معین یک تابع مختلف f در واقع یک انتگرال منحنی الخط است.

در اینجا شاید مرور مطالب مربوط به انتگرال منحنی الخط مفید باشد. بخصوص مفهوم یک میدان نیروی پایستار و این واقعیت که انتگرال‌های منحنی الخط معینی که در طول مسیری بسته در میدان پایستار محاسبه می‌شوند برابر صفر هستند. همچنین از اصطلاح «کمان هموار» که در ریاضیات عمومی تعریف می‌شود، استفاده خواهیم نمود. مسیر یک زنجیر پیوسته مشکل از تعدادی متناظر کمانهای هموار است، به این جهت انتگرال‌های منحنی الخط را، انتگرال‌های مسیری نیز می‌نامند.

مثال ۵-۶-۱ انتگرال مسیری

$$\oint_C \bar{z} dz$$

را بر مسیر C که نیمة پایین نیم دایره واحد بسته به مرکز مبدأ است، بباید.

حل: مسیر بسته C با جهت مثبت در شکل ۶-۵-۱ نشان داده شده است. داریم $z = x + iy$ ،

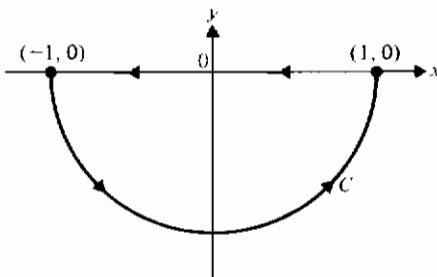
برای قسمت منحنی بهتر است از مختصات قطبی استفاده کنیم، در این صورت $z = e^{i\phi}$ ، $\bar{z} = e^{-i\phi}$ ، $dz = ie^{i\phi} d\phi$. بنابراین برای این قسمت،

$$\int_1^{-1} x \, dx = 0.$$

برای قسمت منحنی بهتر است از مختصات قطبی استفاده کنیم، در این صورت $z = e^{i\phi}$ ، $\bar{z} = e^{-i\phi}$ ، $dz = ie^{i\phi} d\phi$. بنابراین،

$$i \int_{\pi}^{2\pi} d\phi = \pi i.$$

پس انتگرال در روی مسیر بسته برابر $i\pi$ است.

شکل ۱-۵-۶

پارامتری کردن مسیر انتگرال گیری اغلب مزایایی دارد. وقتی این کار صورت گیرد، یک مسیر C را می‌توان به صورت زیر توصیف نمود:

$$C: \quad x = x(t), \quad y = y(t), \quad a \leq t \leq b.$$

پس

$$w = u(x, y) + iv(x, y) = f(z)$$

$$\begin{aligned} \int_C f(z) \, dz &= \int_a^b (u(x(t), y(t)) + iv(x(t), y(t))) \left(\frac{dx}{dt} + i \frac{dy}{dt} \right) dt \\ &= \int_a^b \left(u(x(t), y(t)) \frac{dx}{dt} - v(x(t), y(t)) \frac{dy}{dt} \right) dt \end{aligned}$$

$$+ i \int_a^b \left(v(x(t), y(t)) \frac{dx}{dt} + u(x(t), y(t)) \frac{dy}{dt} \right) dt$$

یا، اگر نماد را ساده کنیم

$$\int_C f(z) dz = \int_C (u dx - v dy) + i \int_C (v dx + u dy).$$

حال هر دو انتگرال طرف راست انتگرهای حقیقی اند و، اگر C یک مسیر بسته باشد و فرض کنیم u و v پیوسته مشتق پذیر باشند، آن گاه می توانیم از قضیه گرین در صفحه استفاده کنیم و بنویسیم

$$\int_C (u dx - v dy) = - \iint_R \left(\frac{\partial v}{\partial x} + \frac{\partial u}{\partial y} \right) dx dy$$

و

$$\int_C (v dx + u dy) = \iint_R \left(\frac{\partial u}{\partial x} - \frac{\partial v}{\partial y} \right) dx dy,$$

که R یک ناحیه بسته محدود به C است، و مرز درجهت مثبت تعریف می شود . اگر $f(z)$ در R تحلیلی باشد، آن گاه انتگرال‌ها در هر دو انتگرال دوگانه بنابر معادله‌های کشی-ریمان (معادله‌های ۶-۳-۲) برابر صفر است . اگر این مفاهیم را با هم در نظر بگیریم، قضیه زیر نتیجه می شود .

قضیه ۶-۵-۱: در تمام نقاط درون و روی یک مسیر بسته C اگر f تحلیلی و f' پیوسته باشد، آن گاه

$$\oint_C f(z) dz = 0.$$

قضیه ۶-۵-۱ جالب توجه است زیرا بیان می کند که توابع تحلیلی انتگرال منحصر به فرد و همچنین مشتق منحصر به فرد دارند . ولی مهمتر از این، تعمیم قضیه برای توابع غیرتحلیلی است که بعداً در این بخش در مبحث مانده‌ها بررسی خواهد شد . نتیجه دیگر این قضیه آن است که انتگرال یک تابع تحلیلی، یک تابع تحلیلی از حد بالای آن است، به شرط آن که مسیر انتگرال گیری یک حوزه همبند ساده بوده و در سراسر آن تابع انتگرال‌ده تحلیلی باشد . این قضیه را ابتدا کشی ثابت کرد و در سراسر آن ۱۸۸۳ گورسا* (با ضعیف کردن مفروضات)

در تقویت آن کوشید. در اینجا شکل تقویت شده قضیه را که امروزه به نام قضیه کشی یا قضیه کشی - گورسا معروف است. ارائه می‌دهیم.

قضیه ۴-۵-۶ (قضیه کشی): اگر تابع f در تمام نقاط درون و روی یک مسیر بسته C تحلیلی باشد، آن‌گاه

$$\oint_C f(z) dz = 0.$$

قضیه کشی کاربردهای متعدد دارد و به همین دلیل در نظریه توابع تحلیلی آن را قضیه اساسی می‌نامند. توجه کنید اگرچه این قضیه بیان می‌کند که انتگرال روی یک مسیر بسته برابر صفر است، C را در جهت مثبت تعریف می‌کنیم؛ یعنی، همچنان که روی C حرکت می‌کنیم، ناحیه بسته در طرف چپ قرار می‌گیرد. دلیل این قرارداد آن است که بعداً قضیه کشی را برای حالاتی تعمیم خواهیم داد که در آن جا نتیجه برابر صفر نخواهد بود.

مثال ۴-۵-۶ حساب کنید

$$\int_C \frac{dz}{z^2(z^2 + 9)},$$

که C مرز ناحیه $\{z : |z| > 1\}$ است.

حل: شکل ۴-۵-۶ مسیر C را که در جهت مثبت توصیف شده است، نشان می‌دهد. نشان می‌دهیم که مسیر از $z = 1$ شروع و به همین نقطه ختم می‌شود. برش بین $z = 1$ و $z = 2$ ساختگی است و این برش را در جای دیگری می‌توان ایجاد کرد تا دو دایره بهم وصل شوند و یک منحنی ساده بسته C به وجود آید. تابع انتگرالده همه جا بجز در 0 ، $z = \pm 3i$ ، $z = z$ تحلیلی است. چون هر سه این نقاط خارج ناحیه بسته محدود به C قرار دارند، انتگرال فوق بنابر قضیه کشی صفر است.

نقطه z را یک نقطه تکین، یا تکینی، تابع f می‌نامیم هرگاه f در z تحلیلی نباشد، اما هر -4π -همسایگی z شامل نقاطی باشد که در آنها f تحلیلی باشد. در حالت خاص، اگر f در هر -4π -همسایگی z بجز در خود z ، تحلیلی باشد، آن‌گاه f را یک نقطه تکین تنهایی می‌نامند. تابع

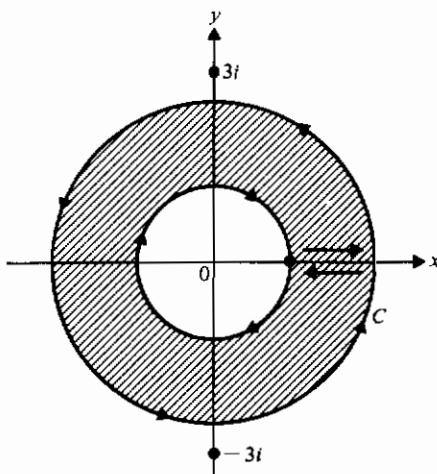
$$f(z) = \frac{1}{z^2(z^2 + 9)} \quad (1-5-6)$$

در $0 = z = \pm 3i$ دارای نقاط تکین تنهاست.

اگر z_0 یک نقطه تکین تنها f باشد اما

$$(z - z_0)^m f(z)$$

به ازای m ای صحیح و بزرگتر از ۱ تحلیلی باشد، آن گاه z_0 یک قطب مرتبه m تابع f نامیده می‌شود. اگر $m = 1$ ، قطب ساده نامیده می‌شود. تابع در معادله (۱-۵-۶) دارای یک قطب مرتبه ۲ در $0 = z$ و قطب‌های ساده در $\pm 3i$ است.

شکل ۴-۰-۶

از شکل ۴-۵-۶ پیداست که مقدار انتگرال بستگی به دایره‌های خاص انتخاب شده ندارد، هر مسیر بسته دیگر همین نتیجه را خواهد داد، به شرط آن که تابع انتگرالده در ناحیه محدود به آن مسیر و روی مرزش تحلیلی باقی بماند.

حال فرض کنید یک تابع تحلیلی $f(z)$ دارای یک نقطه تکین تنها در z_0 باشد. در این صورت کمیت

$$\frac{1}{2\pi i} \int_C f(\zeta) d\zeta$$

مانده (z_0) f در z_0 نامیده می‌شود، به شرط آن که مسیر C هیچ نقطه‌ای تکین بجز z_0 را در بر نگیرد؛ می‌نویسیم

$$\text{Res}[f(z), z_0] = \frac{1}{2\pi i} \int_C f(\zeta) d\zeta. \quad (2-5-6)$$

برای فهم روشنتر تعریف بالا، انتگرال زیر را محاسبه می‌کنیم

$$\int_C (z - z_0)^m dz, \quad (3-5-6)$$

که در آن C دایره‌ای به شعاع ρ و به مرکز z_0 در جهت مثبت است (شکل ۳-۵-۶). بر حسب پارامتر t ، مسیر C را می‌توان به صورت زیر نوشت

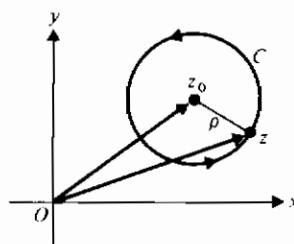
$$z = z_0 + \rho(\cos t + i \sin t), \quad 0 < t \leq 2\pi.$$

بنابراین انتگرال (۳-۵-۶) به صورت زیر در می‌آید

$$\begin{aligned} \int_0^{2\pi} (\rho(\cos t + i \sin t))^m \rho(-\sin t + i \cos t) dt \\ = i\rho^{m+1} \int_0^{2\pi} (\cos(m+1)t + i \sin(m+1)t) dt \\ = 0 \end{aligned}$$

برای تمام مقادیر صحیح m بجز $-1 = m$ (تمرین ۱ را ملاحظه کنید). پس

$$\int_C (z - z_0)^m dz = \begin{cases} 2\pi i, & m = -1, \\ 0, & \text{برای سایر مقادیر صحیح} \end{cases}$$

شکل ۳-۵-۶ مسیر C برای (۳-۵-۶)

حال نتیجه می‌شود که اگر $f(z)$ در یک ناحیه R بجز در قطب ساده z_0 تحلیلی باشد، آن گاه $(z)f(z)$ را می‌توان به صورت یک سری تیلور حول نقطه z_0 بسط داد. سری حاصل به شکل زیر است

$$f(z) = \frac{a_{-1}}{z - z_0} + a_0 + a_1(z - z_0) + a_2(z - z_0)^2 + \dots$$

و انتگرال روی هر مسیر بسته ساده شامل فقط نقطه تکین z_0 نشان می‌دهد که

$$a_{-1} = \frac{1}{2\pi i} \int_C f(\zeta) d\zeta = \text{Res}[f(z), z_0]. \quad (4-5-6)$$

معادله (4-5-6) یک راه دیگر برای یافتن مانده تابع $(z)f(z)$ در z_0 وقتی z_0 یک قطب ساده باشد، پیشنهاد می‌کند. داریم

$$\lim_{z \rightarrow z_0} (z - z_0)f(z) = a_{-1} = \text{Res}[f(z), z_0]. \quad (5-5-6)$$

این نتیجه حالتی خاص از قضیه زیر است، که بدون اثبات آن را بیان می‌کنیم.

قضیه ۴-۵-۶: فرض کنید $(z)f(z)$ در یک همسایگی z_0 بجز در z_0 که دارای یک قطب مرتبه m است تحلیلی باشد. آن‌گاه

$$\text{Res}[f(z), z_0] = \frac{1}{(m-1)!} \lim_{z \rightarrow z_0} \frac{d^{m-1}}{dz^{m-1}} ((z - z_0)^m f(z)). \quad (6-5-6)$$

همان طور که در قضیه کشی زیر نشان داده می‌شود، مانده‌ها در محاسبه انتگرال‌های مسیری بسیار مهم هستند.

قضیه ۴-۵-۶ (قضیه مانده): فرض کنید C یک مسیر ساده بسته و $(z)f(z)$ در ناحیه محدود به C بجز در تعداد متناهی نقاط تکین z_1, z_2, \dots, z_n درون C تحلیلی باشد. در این صورت

$$\int_C f(z) dz = 2\pi i \sum_{j=1}^n \text{Res}[f(z), z_j], \quad (7-5-6)$$

که C در جهت مثبت پیموده می‌شود.

مثال ۴-۵-۶ انتگرال زیر را حساب کنید

$$\int_C \frac{3z+1}{z^2-z} dz,$$

که C دایره‌ای به شعاع ۲ و به مرکز مبدأ است و درجهت مثبت پیموده می‌شود (شکل ۴-۵-۶).

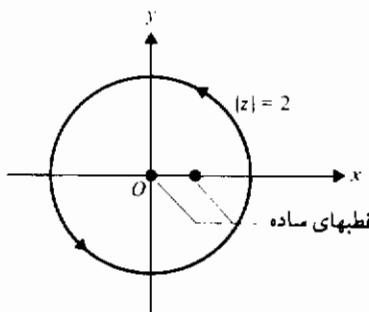
حل: داریم

$$\lim_{z \rightarrow 0} \frac{z(3z+1)}{z(z-1)} = -1$$

و

$$\lim_{z \rightarrow 1} \frac{(z-1)(3z+1)}{z(z-1)} = 4;$$

بنابراین مجموع مانده‌ها برابر ۳ است، و بنابر قضیه ۴-۵-۶ مقدار انتگرال $6\pi i$ می‌باشد.

شکل ۴-۵-۶

مثال ۴-۵-۶ حساب کنید

$$\int_C z^2 \exp(2/z) dz,$$

که C دایره‌ای به شعاع ۲ و به مرکز مبدأ است.

حل: با سری تیلور تابع $\exp z$ حول نقطه $z=0$ شروع می‌کنیم:

$$\exp z = 1 + z + \frac{z^2}{2!} + \frac{z^3}{3!} + \frac{z^4}{4!} + \dots,$$

$$\exp\left(\frac{2}{z}\right) = 1 + \frac{2}{z} + \frac{2^2}{2!z^2} + \frac{2^3}{3!z^3} + \frac{2^4}{4!z^4} + \dots,$$

$$f(z) = z^2 \exp\left(\frac{2}{z}\right)$$

$$= z^2 + 2z + \frac{2^2}{2!} + \frac{2^3}{3!z} + \frac{2^4}{4!z^2} + \dots \quad (۴-۵-۶)$$

$\int_C f(z) dz = 0$ تکین در ناحیه محدود به C است. در نتیجه ضریب z^{-1} در معادله (۸-۵-۶) برابر است با

$$a_{-1} = \text{Res}[f(z), 0] = \frac{2^3}{3!}$$

و مقدار انتگرال داده شده برابر $8\pi i$ است.

یک سری مانند معادله (۸-۵-۶) را که شامل توانهای مثبت، منفی و صفر است، سری لوران^{*} می‌نامند. این سری، تعمیم سری تیلور است و می‌توان نشان داد که ضرایب سری لوران تابع $f(z)$ ، یعنی،

$$f(z) = \sum_{n=-\infty}^{\infty} a_n (z - z_0)^n,$$

به صورت زیر داده می‌شوند

$$a_n = \frac{1}{2\pi i} \int_C \frac{f(z)}{(z - z_0)^{n+1}} dz \quad (9-5-6)$$

و منحصر به فردند. قسمتی از سری که شامل نمایهای نامنفی $(z_0 - z)$ است، قسمت منظم، و آن قسمت از سری که شامل نمایهای منفی از $(z_0 - z)$ است، قسمت اصلی سری لوران نام دارد. سری در یک ناحیهٔ حلقوی، یعنی ناحیهٔ بین دو دایرهٔ همگراست (تمرین ۲ را ملاحظه کنید).

یکی از مهمترین قضایا در نظریهٔ تابع تحلیلی، فرمول انتگرال کشی است. این قضیه یک فرمول نامیده می‌شود زیرا نشان می‌دهد که مقدار یک تابع تحلیلی در یک نقطهٔ تکین تنها را با استفاده از انتگرالی مسیری می‌توان محاسبه کرد. قضیه را بدون اثبات بیان می‌کنیم.

قضیه ۱۰-۵-۵ (فرمول انتگرال کشی): فرض کنید C یک مسیر ساده بسته باشد که در جهت مثبت پیموده شده است. فرض کنید $f(z)$ در یک ناحیه محدود به C و روی C تحلیلی باشد. آن‌گاه

$$\int_C f(z) dz = \frac{1}{2\pi i} \int_C \frac{f(z)}{z - z_0} dz. \quad (10-5-6)$$

اگر از تساوی (۱۰-۵-۶) از تابع انتگرال نسبت به z بطور پایاً مشتق بگیریم، خواهیم داشت

$$f^{(n)}(z_0) = \frac{n!}{2\pi i} \int_C \frac{f(z)}{(z - z_0)^{n+1}} dz, \quad n = 1, 2, 3, \dots. \quad (11-5-6)$$

مثال ۵-۶ انتگرال زیر را حساب کنید

$$\int_C \frac{5z^2 + 2z + 1}{(z - i)^3} dz,$$

که C دایره $|z| = 2$ است که در جهت حرکت عقربه های ساعت جهت دار شده است.

حل : ملاحظه می کنیم که $f(z) = 5z^2 + 2z + 1$ تابعی تمام است و می توانیم معادله (۱۱-۵-۶) را با $n = 2$ و $z_0 = i$ به کار ببریم. چون $\oint_C f(z) dz = 2\pi i f'(i)$ مسیری مقدارش برابر $2\pi i \cdot 10\pi i = 20\pi^2 i$ می باشد، که علامت منفی به خاطر جهت منفی مسیر است.

این بخش را با یک قضیه مهم در مورد توابع تحلیلی به پایان می بریم.

قضیه ۶-۵-۶ (قضیه لیوویل) : تنها توابع تمام کران دار، توابع ثابت هستند.

اثبات : فرض کنید $f(z)$ یک تابع تمام کران دار باشد. پس یک ثابت M وجود دارد بطوری که

$$|f(z)| \leq M$$

در این صورت بنابر معادله (۱۱-۵-۶) با $n = 1$ و z_0 دلخواه

$$\begin{aligned} |f'(z_0)| &= \left| \frac{1}{2\pi i} \int_C \frac{f(z)}{(z - z_0)^2} dz \right| \leq \frac{1}{2\pi} \int_C \left| \frac{f(z)}{(z - z_0)^2} \right| dz \\ &= \frac{1}{2\pi} \cdot \frac{M}{r^2} \cdot 2\pi r = \frac{M}{r}, \end{aligned}$$

که $|z - z_0| = r$. بنابراین با انتخاب r به دلخواه بزرگ، می توان $|f'(z_0)|$ را به دلخواه کوچک کرد. به عبارت دیگر، $f'(z_0) = 0$ و، چون z_0 دلخواه است، $f'(z) = 0$ برای هر z ، یعنی، $f(z)$ ثابت است.

تمرینهای ۶-۵

- ۱ الف) نشان دهید

$$\int_0^{2\pi} \cos(m+1)t dt = \begin{cases} 2\pi, & m = -1, \\ 0, & \text{برای مایل مقادیر صحیح} \end{cases}$$

(ب)

$$\int_0^{2\pi} \sin(m+1)t dt = 0$$

برای همه مقادیر صحیح m .

-۲ الف) اگر بخواهیم تابع

$$f(z) = \frac{z^2 + 1}{z(z^2 - 3z + 2)}$$

را به صورت یک سری لوران بر حسب توانهای $1+z$ بنویسیم، ابتدا لازم است که تابع را بر حسب توانهای $1+z$ بنویسیم. نشان دهید نتیجه به صورت زیر است

$$f(z) = \frac{(z+1)^2 - 2(z+1) + 2}{(z+1-1)(z+1-2)(z+1-3)}.$$

ب) با فرض $1+\zeta = z$ و تجزیه به کسرهای جزئی به دست می آوریم

$$\frac{\zeta^2 - 2\zeta + 2}{(\zeta-1)(\zeta-2)(\zeta-3)} = \frac{1}{2(\zeta-1)} - \frac{2}{\zeta-2} + \frac{5}{2(\zeta-3)}$$

پ) سری لوران زیر را به دست آورید

$$\frac{1}{2\zeta} \sum_{n=0}^{\infty} \frac{1}{\zeta^n} - \frac{2}{\zeta} \sum_{n=0}^{\infty} \left(\frac{2}{\zeta}\right)^n + \frac{5}{2\zeta} \sum_{n=0}^{\infty} \left(\frac{3}{\zeta}\right)^n,$$

که برای $|\zeta| > 3$ معتبر است.

ت) بنابراین نشان دهید

$$\frac{z^2 + 1}{z(z^2 - 3z + 2)} = \frac{1}{2} \sum_{n=0}^{\infty} (1 - 2^{n+2} + 5(3)^n)(z+1)^{-(n+1)},$$

برای $|z+1| > 3$ معتبر است.

-۳ توضیح دهید چگونه فرض قضیه ۵-۶ در مقایسه با فرض قضیه ۵-۶ قویتر شده است.

-۴ معادله (۱۱-۵-۶) را از معادله (۱۰-۵-۶) به دست آورید.

-۵ انتگرال

$$\int_C f(z) dz$$

را در هر حالت اگر $\bar{z} = f(z)$ و C به صورتهای زیر باشد، محاسبه کنید.

الف) در جهت عقربه‌های ساعت $C : z = e^{i\phi}, 0 \leq \phi \leq \pi;$

ب) در جهت خلاف عقربه‌های ساعت $C : z = e^{i\phi}, 0 \leq \phi \leq 2\pi;$

پ) C مربعی است به ضلع ۲ به مرکز مبدأ که از نقطه $(0, 1)$ می‌گذرد؛ در جهت عقربه‌های ساعت.

-۶ انتگرال

$$\int_C f(z) dz$$

را در هر حالت اگر $f(z) = \frac{(z+2)}{z}$ و C به صورتهای زیر باشد، محاسبه کنید.

الف) از $(0, -2)$ تا $(0, 2)$ ؛ در خلاف جهت عقربه‌های ساعت 4

$$C : x^2 + y^2 = 4$$

ب) مسیر بسته؛ در خلاف عقربه‌های ساعت

$$C : x^2 + y^2 = 4$$

پ) از $(0, -2)$ تا $(0, 2)$ ؛ در جهت عقربه‌های ساعت

توضیح دهید چرا توابع تمرینهای 5 و 6 در شرایط قضیه $6-5-1$ صدق نمی‌کنند.

-۷ انتگرال زیر را حساب کنید

$$\int_C \frac{(9z^2 - iz + 4)}{z(z^2 + 1)} dz,$$

که C دایره $|z| = 1$ و در جهت مثبت است. (راهنمایی: از تجزیه به کسرهای جزئی استفاده کنید).

-۸ اگر $P_n(z)$ یک چندجمله‌ای از درجه n و C مسیری بسته باشد، توضیح دهید چرا

$$\int_C P_n(z) dz = 0.$$

-۹ فرض کنید C یک مسیر بسته باشد که در جهت مثبت پیموده شده است. نشان دهید

$$\int_C \frac{z^3 + 2z}{(z - z_0)^3} dz = \begin{cases} 6\pi i z_0, & \text{اگر } z_0 \text{ درون } C \text{ باشد} \\ 0, & \text{اگر } z_0 \text{ بیرون } C \text{ باشد} \end{cases}$$

-۱۰ انتگرال

$$\int_C \frac{\sqrt{z}}{(z - 1)^3} dz,$$

را حساب کنید، که C مسیر بسته $|z| = 1/2$ و در جهت مثبت است

-۱۱ انتگرال زیر را حساب کنید

$$\int_C \frac{e^z + \sin z}{z} dz,$$

که C مسیر بسته $|z| = 3$ است که در جهت مثبت پیموده می‌شود.

- ۱۳ توضیح دهد چگونه از قضیه ۶-۵-۶ نتیجه می‌شود که توابع زیر کران دار نیستند.

الف) $P_n(z)$ ، چندجمله‌ایهای درجه $n \geq 1$

$$\sin z \quad \text{پ}$$

$$\cosh z \quad \text{ث}$$

$$e^z \quad \text{ب}$$

$$\sinh z \quad \text{ت}$$

- ۱۴ با توجه به این که تنها قطب تابع

$$\frac{1}{1+z^2} = \frac{1}{(z+i)(z-i)}$$

در نیم صفحه بالایی قطب ساده $i = z$ است، نتیجه زیر را به دست آورید

$$\int_{-i}^i \frac{dx}{1+x^2} = \pi.$$

- ۱۵ با استفاده از روشی مشابه تمرین ۱۴، نتیجه زیر را به دست آورید

$$\int_{-i}^i \frac{dx}{1+x^4} = \frac{\pi}{\sqrt{2}}.$$

- ۱۶ نشان دهد

$$\int_{-i}^i \frac{\cos \omega x}{a^2 + x^2} = \frac{\pi}{a} \exp(-\omega a), \quad a > 0.$$

- ۱۷ الف) با تقسیم طولانی نشان دهد

$$\frac{1}{1-z} = 1 + z + z^2 + z^3 + \dots$$

ب) با تقسیم طولانی نشان دهد

$$\frac{1}{-z+1} = -\left(\frac{1}{z} + \frac{1}{z^2} + \frac{1}{z^3} + \dots\right).$$

پ) با استفاده از آزمون نسبت نشان دهد سری قسمت (الف) برای $|z| < 1$ و سری

قسمت (ب) برای $|z| > 1$ همگرایست.

- ۱۸ الف) با استفاده از تجزیه به کسرهای جزئی، نشان دهد

$$\frac{1}{(1-z)(2-z)} = \frac{1}{z-1} + \frac{1}{z-2}.$$

ب) بانوشن

$$-\frac{1}{z-1} = -\frac{1}{z\left(1-\frac{1}{z}\right)},$$

نیشان دهید

$$-\frac{1}{z-1} = -\sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{z^n},$$

و این که برای $|z| > 1$ معتبر است.

ب) با تقسیم طولانی نیشان دهید

$$-\frac{1}{z+2} = -\sum_{n=0}^{\infty} \frac{z^n}{2^{n+1}},$$

و این برابری برای $|z| < 2$ معتبر است.

ت) سری لوران را برابر

$$\frac{1}{(1-z)(2-z)},$$

طوری بنویسید که برای $|z| < 1$ معتبر باشد.

-۱۹ سری لوران را برابر

$$\frac{1}{(z-1)(z-3)},$$

که برای $|z| > 1$ معتبر باشد، بنویسید.

-۲۰ چندجمله ایهای لزاندر ($P_n(z)$) با فرمول رو دریگ به صورت زیر تعریف می شود :

$$P_n(z) = \frac{1}{2^n n!} \frac{d^n (z^2 - 1)^n}{dz^n}, \quad n = 0, 1, 2, \dots .$$

به کمک معادله (۶-۵-۱۱) نمایش انتگرالی زیر را به دست آورید.

$$P_n(z) = \frac{1}{2\pi i} \int_C \frac{(\zeta^2 - 1)^n}{2^n (\zeta - z)^{n+1}} d\zeta,$$

که C مسیر بسته ساده ای است که نقطه z را در بر دارد.

-۲۱ توابع بسل نوع اوّل مرتبه n ($n \geq 0$) را می توان با تابع مولد زیر تعریف نمود

$$\exp\left(z\left(t - \frac{1}{t}\right)\right) = \sum_{n=-\infty}^{\infty} J_n(z)t^n.$$

وقتی طرف چپ بر حسب سری توافقی از t بسط داده شود و ضرایب t^n مساوی هم قرار داده شوند، نتیجه عبارتی برای $(z)_n J_n$ خواهد بود. با استفاده از معادله (۶-۵-۶)

نمایش انتگرالی زیر را به دست آورید

$$J_n(z) = \frac{1}{\pi} \int_0^\pi \cos(n\theta - z \sin \theta) d\theta.$$

- ۲۲ - اگر $f(z)$ تابعی تام باشد . نشان دهید

$$\int_{z_1}^{z_2} f(z) dz$$

مستقل از مسیر بین z_1 و z_2 است .

۶-۶ کاربردها

در این بخش چند کاربرد از کاربردهای فراوان نظریه توابع مختلط را ارائه می کنیم . چون نظریه توابع تحلیلی ، کاربردهای فراوان و گوناگون دارد ، مثالهایی که در این جا داده می شود به هیچ وجه همه جنبه ها را دربر نمی گیرند . مثالهای دیگر را در کتابهایی که در مراجع پایان کتاب فهرست شده اند ، می توان یافت .

تجزیه به کسرهای جزئی

تجزیه به کسرهای جزئی توابع گویا ، یعنی توابعی به صورت $P(z)/Q(z)$ که P و Q چندجمله ای هستند ، کاربردهای زیاد دارد . در ریاضیات عمومی ، این شیوه به عنوان یکی از روش های انتگرال گیری مطالعه می شود . مثلاً در یافتن تبدیل معکوس لاپلاس ، و یا برای به دست آوردن بسط سری لوران یک تابع مفروض و یافتن مسانده ها از این شیوه استفاده می شود .

برای بحث حاضر ، فرض خواهیم کرد که در $(z)/P(z)$ درجه $P(z)$ ، m و درجه $Q(z)$ برابر با n است و $m > n$. اگر $m \geq n$ ، آن گاه با انجام عمل تقسیم ، باقی مسانده را می توان به عنوان تابعی گویا در نظر گرفت که در آن درجه صورت از مخرج کمتر است . بنابر قضیه اساسی جبر * هر چند جمله ای غیر ثابت $(z)/Q(z)$ را می توان به عوامل خطی تجزیه نمود . ابتدا فرض کنید این عوامل همگی متمایز باشند . آن گاه

* هر چند جمله ای غیر ثابت $(z)/Q(z)$ با ضرایب حقیقی با مختلط حداقل دارای یک ریشه در صفحه مختلط است .

$$f(z) = \frac{P(z)}{Q(z)} = \frac{A_1}{z - z_1} + \frac{A_2}{z - z_2} + \cdots + \frac{A_n}{z - z_n}$$

و می توانیم بنویسیم

$$(z - z_j)f(z) = \phi_j(z).$$

بنابراین

$$\phi_j(z_j) = A_j, \quad j = 1, 2, \dots, n,$$

یعنی

$$A_j = \text{Res}[f(z), z_j], \quad (1-6-6)$$

که مانده $f(z)$ در z_j است (معادله ۵-۵ را ملاحظه کنید).

مثال ۱-۶-۶ تابع گویای زیر را به کسرهای جزئی تجزیه کنید

$$f(z) = \frac{-7z - 1}{z^3 - 7z + 6}$$

حل : چون $z = 1$ ، یک ریشه $z^3 - 7z + 6 = 0$ است، پس $(z - 1)$ یک عامل مخرج $f(z)$ می باشد . عوامل دیگر بسادگی با تقسیم به دست می آیند؛ پس

$$\begin{aligned} f(z) &= \frac{-7z - 1}{z^3 - 7z + 6} = \frac{-7z - 1}{(z - 1)(z - 2)(z + 3)} \\ &= \frac{A_1}{z - 1} + \frac{A_2}{z - 2} + \frac{A_3}{z + 3}, \end{aligned}$$

و با استفاده از معادله (۱-۶-۶)، داریم

$$A_1 = 2, \quad A_2 = -3, \quad A_3 = 1. \quad \blacksquare$$

بعد حالتی را در نظر می گیریم که $f(z) = P(z)/Q(z)$ یک قطب مرتبه n در z_1 داشته باشد.

در آن صورت

$$f(z) = \frac{P(z)}{Q(z)} = \frac{A_1}{z - z_1} + \frac{A_2}{(z - z_1)^2} + \cdots + \frac{A_n}{(z - z_1)^n}$$

بنابراین، با

$$\begin{aligned} \phi(z) &= (z - z_1)^n f(z) \\ &= A_1(z - z_1)^{n-1} + A_2(z - z_1)^{n-2} + \cdots + A_n, \end{aligned}$$

داریم

$$A_n = \phi(z_1).$$

بطور کلی (تمرین ۱) .

$$A_j = \frac{\phi^{(n-j)}(z_1)}{(n-j)!} = \text{Res}[f(z), z_1],$$

که با معادله (۶-۵-۶) هماهنگی دارد.

مثال ۶-۶ تابع گویای زیر را به کسرهای جزئی تجزیه کنید

$$f(z) = \frac{3z^2 + 8z + 6}{(z+2)^3}$$

حل : در اینجا داریم

$$\begin{aligned}\phi(z) &= (z+2)^3 f(z) \\ &= 3z^2 + 8z + 6 \\ &= A_1(z+2)^2 + A_2(z+2) + A_3;\end{aligned}$$

بنابراین ،

$$A_3 = \phi(-2) = 2,$$

همچنین

$$\phi'(z) = 2A_1(z+2) + A_2$$

و

$$\phi''(z) = 2A_1,$$

بنابراین

$$A_2 = \phi'(-2) = 6(-2) + 8 = -4$$

و

$$A_1 = \frac{\phi''(-2)}{2} = 3.$$

پس

$$\frac{3z^2 + 8z + 6}{(z+2)^3} = \frac{3}{z+2} - \frac{4}{(z+2)^2} + \frac{2}{(z+2)^3}. \quad \blacksquare$$

توابعی را که هم قطب‌های ساده و هم قطب‌های مرتبه $n > 1$ دارند می‌توان با استفاده از ترکیبی از روش‌هایی که در دو مثال بالا تشریح شد، تجزیه نمود. مسائلی از این نوع را می‌توان در تمرینها یافت.

تبدیل لاپلاس

یادآوری می‌کنیم که تبدیل فوریه (معادله ۳-۱۵ را بینید) به صورت زیر تعریف می‌شود.

$$\bar{f}(x) = \int_{-\infty}^{\infty} f(t) e^{ixt} dt. \quad (2-6-6)$$

اگر $f(t)$ را برای همه مقادیر $t \geq 0$ تعریف کنیم و برای $t < 0$ ، قرار دهیم $f(t) = 0$ ، آن‌گاه $\bar{f}(x)$ بر تمام خط حقیقی تعریف شده است. بنابراین می‌توان معادله (۲-۶-۶) را به صورت زیر نوشت

$$\bar{f}(x) = \int_0^{\infty} f(t) e^{ixt} dt,$$

و اگر به جای α قرار دهیم $(i)(s)$ که $s > 0$ ، آن‌گاه به دست می‌آوریم

$$F(s) = \int_0^{\infty} f(t) e^{-st} dt, \quad (3-6-6)$$

که همان تعریف تبدیل لاپلاس تابع f است. می‌توان نشان داد که هرگاه برای مقادیر مثبت M و a ، $|f(t)| \leq M \exp(at)$

آن‌گاه انتگرال معادله (۳-۶-۶) برای هر مختلط $s = a + i\omega$ همگر است. پس، به مفهوم کلی، تبدیل لاپلاس یک تبدیل از حوزه \mathbb{R} به حوزه مختلط s است. بنابراین، زوچهای تبدیل لاپلاس که در حالت حقیقی عبارتند از

$$f(t) = \exp(at) \leftrightarrow F(s) = \frac{1}{s - a}, \quad s > a,$$

در اینجا به صورت زیر نوشته می‌شوند

$$f(t) = \exp(at) \leftrightarrow F(s) = \frac{1}{s - a}, \quad \operatorname{Re}(s) > \operatorname{Re}(a). \quad (4-6-6)$$

در اینجا فرمول انعکاس لاپلاس مورد توجه است، چون نمی‌توان انتظار داشت که هر تابع مورد نظر را در یک جدول تبدیلات لاپلاس بتوان یافت. با دانستن این مطلب که تبدیل فوریه دارای یک فرمول انعکاس است و دو تبدیل باهم ارتباط دارند، به صورت زیر عمل می‌کنیم.

به خاطر بیاورید برای آن که تبدیل فوریه (f) موجود باشد، (f) باید بر خط حقیقی بطور مطلق انتگرال پذیر باشد (قضیه ۱-۳-۳) را ملاحظه کنید. متأسفانه سیاری از توابع مورد توجه در ریاضیات کاربردی بطور مطلق انتگرال پذیر نیستند ($\sin \omega t$ مثالی ساده است). از طرف دیگر، اگر تعریف کنیم $0 = (f)$ برای $t < 0$ و در نظر بگیریم

$$\phi(t) = \exp(-\gamma t)f(t), \quad \gamma > 0, \quad (5-6-6)$$

آن‌گاه (ϕ) بر خط حقیقی بطور مطلق انتگرال پذیر است (تمرین ۲). بنابراین (ϕ) دارای یک نمایش انتگرال فوریه است که به صورت زیر داده می‌شود (معادله ۳-۳-۱۴ را بینید)

$$\phi(t) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} \exp(i\eta t) d\eta \int_0^x \phi(\xi) \exp(-i\xi\eta) d\xi.$$

اگر به جای (ϕ) از معادله (۵-۶-۶) قرار دهیم، داریم

$$f(t) = \frac{\exp(\gamma t)}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} \exp(i\eta t) d\eta \int_0^x f(\xi) \exp(-\xi(\gamma + i\eta)) d\xi.$$

سرانجام با جایگزینی

$$s = \gamma + i\eta, \quad ds = i d\eta, \quad F(s) = \int_0^x f(\xi) \exp(-s\xi) d\xi,$$

به دست می‌آوریم (تمرین ۳)

$$f(t) = \frac{1}{2\pi i} \int_{\gamma - i\infty}^{\gamma + i\infty} F(s) \exp(st) ds, \quad (6-6-6)$$

که فرمول معکوس‌سازی تبدیل لاپلاس است.

در معادله (۶-۶-۶) γ یک متغیر مختلط و γ یک عدد مثبت حقیقی است؛ بنابراین انتگرال انعکاسی در طول یک مسیر به صورت خط مستقیم در صفحه مختلط است. این مسیر، مسیر برومویچ نیز نامیده می‌شود. اگرچه انتگرال مختلط معادله (۶-۶-۶) را می‌توان

بسادگی به یک انتگرال منحنی الخط حقیقی تبدیل کرد، ولی محاسبه آن تا حدی مشکل است. اغلب خیلی ساده‌تر است که از انتگرال گیری مسیری و نظریه مانده‌ها استفاده کنیم. با یک مثال روش را تشریح می‌کنیم.

مثال ۶-۶-۳ تابع زیر داده شده است

$$F(s) = \frac{s}{s^2 + \omega^2},$$

(۱) را با استفاده از فرمول انعکاس تبدیل لاپلاس (۶-۶-۶) باید

حل : داریم

$$f(t) = \frac{1}{2\pi i} \int_{\gamma-i\infty}^{\gamma+i\infty} \frac{s \exp(st)}{s^2 + \omega^2} ds.$$

مسیر بسته نشان داده شده در شکل ۶-۶-۱ را در نظر بگیرید. ۱) را یک عدد مثبت دلخواه و β را عددی به قدر کافی بزرگ اختیار کرده ایم چنان که دایره‌ای به مرکز مبدأ که از نقاط $i\beta \pm \gamma$ می‌گذرد قطب‌های ساده $\omega \pm i\omega$ را دربر بگیرد. در این صورت می‌توان نوشت

$$f(t) = \lim_{\beta \rightarrow \infty} \frac{1}{2\pi i} \int_{C_\gamma + C_\beta} \frac{s \exp(st)}{s^2 + \omega^2} ds - \lim_{\beta \rightarrow \infty} \frac{1}{2\pi i} \int_{C_\beta} \frac{s \exp(st)}{s^2 + \omega^2} ds.$$

می‌توان نشان داد که در این حالت حد دوم برابر صفر است، همین طور این حد برای دیگر توابع $F(s)$ تحت شرایطی معین صفر است (تمرین ۲۶). اوّلین انتگرال روی یک مسیر بسته ساده است که دو قطب ساده را دربر دارد، بنابراین مقدار آن بنابر معادله (۷-۵-۶) عبارت است از:

$$\frac{i\omega \exp(i\omega t)}{2i\omega} + \frac{-i\omega \exp(-i\omega t)}{-2i\omega} = \cos \omega t. \blacksquare$$

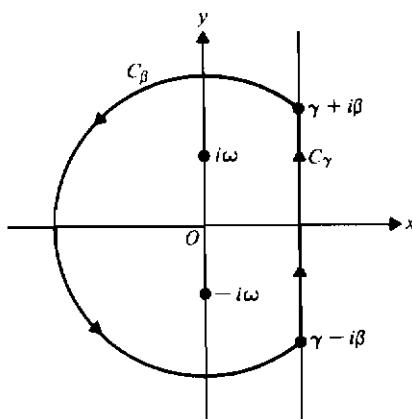
در کاربردها $F(s)$ بیشتر به شکل زیر است

$$F(s) = \frac{P(s)}{Q(s)},$$

که $Q(s)$ چندجمله‌ای از درجه n و کمتر از درجه p است. اگر $Q(s)$ را بتوان به عوامل خطی متمایز $(s - s_j)$ ، $j = 1, 2, \dots, n$ ز تجزیه نمود، آن‌گاه فرمول انعکاس تبدیل لاپلاس را می‌توان به صورت زیر نوشت

$$f(t) = \mathcal{L}^{-1} \left\{ \frac{P(s)}{Q(s)} \right\} = \sum_{j=1}^n \frac{P(s_j) \exp(s_j t)}{Q'(s_j)}. \quad (7-6-6)$$

فرمول اخیر را فرمول بسط هویساید (Heaviside) نیز می‌نامند. در تمام بحث قبلی فرض کرده‌ایم $p(s_j) \neq 0$.

شکل ۶-۶-۱ مسیر بروموج

مکانیک سیالات

در مکانیک سیالات (آئرودینامیک و هیدرودینامیک) فرضهای ساده کننده معینی را در نظر می‌گیریم. جریانها را در یک صفحه در نظر می‌گیریم، یعنی، رفتار سیال در صفحات موازی صفحه xy دقیقاً مانند رفتار آن در صفحه xy است. تمام موانع جریان نیز در صفحه xy فرض می‌شوند. همچنین فرض می‌کنیم که جریان سیال مستقل از زمان، تراکم ناپذیر، و غیرچرخشی است. چنین سیالی را سیال ایده‌آل نیز می‌نامند.

چون سیال تراکم ناپذیر است، بردار سرعت آن \mathbf{V} برابر گرادیان یکتابع اسکالر ϕ است، که آن را پتانسیل سرعت می‌نامند. علاوه بر این ϕ در معادله لاپلاس در هر ناحیه‌ای که بدون چشم و چاه باشد، صدق می‌کند. این مطلب را می‌توان با بررسی میدان برداری سرعت \mathbf{V} با مؤلفه‌های V_x و V_y نشان داد. بنابر قضیه گرین

$$\int_C (V_x dx + V_y dy) = \iint_R \left(\frac{\partial V_y}{\partial x} - \frac{\partial V_x}{\partial y} \right) dx dy,$$

که C یک منحنی بسته ساده است که ناحیه R را احاطه می‌کند. اگر سیال غیرچرخشی باشد

$\nabla \times \mathbf{V} = 0$ ، آن گاه طرف راست برابر صفر است (تمرین ۴)؛ بنابراین طرف چپ، که گردش پیرامون C است نیز برابر صفر است. این به نوبه خود وجود یکتابع اسکالار $\phi(x, y)$ را ایجاب می‌کند، بطوری که

$$\frac{\partial \phi}{\partial x} = V_x \quad , \quad \frac{\partial \phi}{\partial y} = V_y.$$

بنابراین بردار \mathbf{V} به عنوان یک متغیر مختلط به صورت زیر نوشته می‌شود

$$\mathbf{V} = V_x + i V_y = \frac{\partial \phi}{\partial x} + i \frac{\partial \phi}{\partial y},$$

که نشان می‌دهد $\nabla \phi$ است.

چون بردار سرعت \mathbf{V} با مؤلفه‌های V_x و V_y در جهت جريان است، مؤلفه‌های بردار عمود بر جريان عبارتند از $-V_y$ و V_x (تمرین ۵). شرط تراکم ناپذيری آن است که

$$\int_C (-V_y dx + V_x dy) = 0,$$

که شار عبوری از مرز C را بيان می‌کند. مجدداً با استفاده از قضيه گرين در صفحه، داريم

$$\int_C (-V_y dx + V_x dy) = \iint_R \left(\frac{\partial V_x}{\partial x} + \frac{\partial V_y}{\partial y} \right) dx dy.$$

بنابراین تابع اسکالار $\phi(x, y)$ وجود دارد بطوری که

$$\frac{\partial \psi}{\partial x} = -V_y \quad , \quad \frac{\partial \psi}{\partial y} = V_x.$$

علاوه بر اين، (x, y) و $\psi(x, y)$ در معادله‌های کشی-ریمان صدق می‌کنند و بنابراین می‌توانيم تابع تحليلي

$$w = f(z) = \phi(x, y) + i\psi(x, y),$$

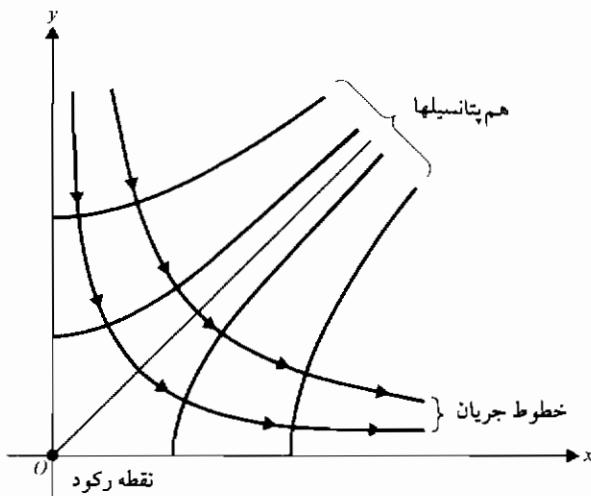
را تشکيل دهيم که پتانسیل مختلط جريان ناميده می‌شود. منحنيهای، ثابت $= \phi(x, y)$ هم پتانسیلها و منحنيهای ثابت $= \psi(x, y)$ ، خطوط جريان ناميده می‌شوند. نگاشت $w = f(z)$ بجز در نقاطی که $z = 0$ است، واين نقاط را، نقاط رکود یا نقاط بحرانی می‌نامند، همدیس است.

مثال ۶-۶-۴ جريانی را تحليل کنيد که پتانسیل مختلط آن $z^2 = w$ است، $Re(z) \geq 0$ و $Im(z) \geq 0$

حل : در اینجا داریم

$$w = z^2 = (x^2 - y^2) + i(2xy);$$

بنابراین هم پتانسیلها هذلولیهای $c_1 = x^2 - y^2$ و خطوط جریان هذلولیهای $c_2 = xy$ هستند . مبدأ یک نقطه رکود است و سیال را می توان به عنوان جریانی پر از موون یک گوشه در نظر گرفت بطوری که محورهای x و y یک مانع تشکیل بدند . بعضی از هم پتانسیلها و خطوط جریان در شکل ۶-۶ نشان داده شده اند .

شکل ۶-۶ جریان $w = z^2$

حل مسائل مقدار مرزی به کمک نگاشت

قبلایک کاربرد نگاشت همدیس را در مثال ۶-۴-۱ دیده ایم . حال مسائل مشکلتری را بررسی می کنیم تا امتیازات فراوان نگاشت را نشان دهیم .
نگاشتی که با یکتابع تحلیلی تعریف می شود بخصوص در مسائل شامل معادله پتانسیل ، دارای اهمیت است . دلیل آن در قضیه زیر نهفته است ، که از اثبات آن چشم می پوشیم .

قضیه ۶-۶-۱ : اگر r تابعی تحلیلی باشد ، آن گاه تعویض متغیرهای

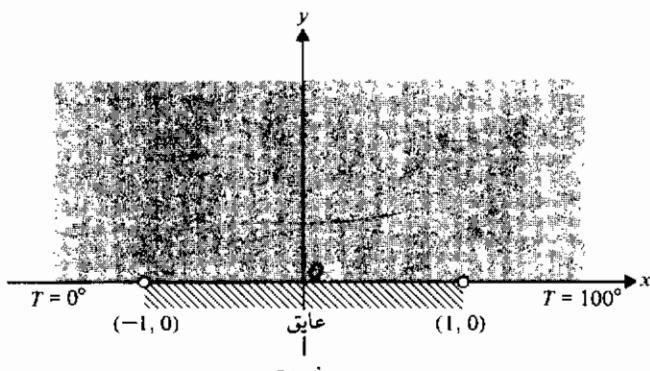
$$x + iy = f(u + iv)$$

هرتابع همساز از x و y را به یک تابع همساز از w و v نقش می‌کند.

علاوه بر این، نگاشت به وسیله یک تابع تحلیلی، نه تنها لابلانسی را حفظ می‌کند، بلکه بعضی از شرایط مرزی متداول را که پیش می‌آیند نیز حفظ می‌کند. این مطلب را با مثالی تشریح می‌کنیم.

مثال ۳-۶-۵ دماهای حالت پایا و کران دار را در یک صفحه نیمه نامتناهی $0 < y < \infty$ در شکل ۳-۶-۶ نشان داده شده‌اند، بیاید.

حل: این مسئله را نمی‌توان با روش‌های مطرح شده در فصل ۴ حل کرد، زیرا روی قسمتی از مرز دما معلوم و در باقیمانده مرز مشتق قائم دما معلوم است. شرایط مرزی از این نوع را از نوع مخلوط، در مقابل شرایط دیریکله و نویمان نامند.

شکل ۳-۶-۶

مسئله داده شده را به صورت ریاضی به شکل زیر می‌توان فرمول بندی نمود:

$$T_{xx} + T_{yy} = 0, \quad -\infty < x < \infty, \quad y > 0;$$

معادله:

$$T(x, 0) = 0, \quad x < -1,$$

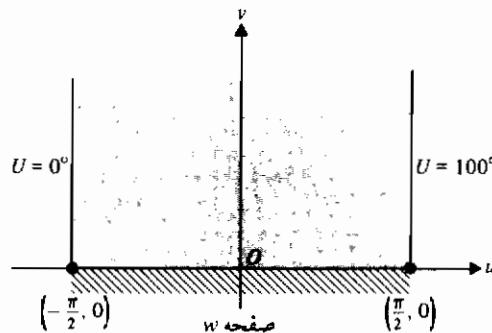
شرط مرزی:

$$T_y(x, 0) = 0, \quad -1 < x < 1,$$

$$T(x, 0) = 100, \quad x > 1.$$

نگاشت $w = \sin^{-1} z$ ، یا معادل آن $z = w$ ، مسئله را به صورتی که حل آن خیلی ساده است تبدیل می‌کند. این نگاشت بتفصیل در مثال ۳-۶-۴ بررسی شد. به عنوان تمرین از دانشجویان

می خواهیم نشان دهنده نمودار تبدیل شده همان است که در شکل ۴-۶-۶ نشان داده شده است (تمرین ۶).

شکل ۴-۶-۶

چون U به v بستگی ندارد (چرا؟)، مسأله تبدیل یافته را می توان به صورت زیر فرمول بندی نمود:

$$\frac{d^2 U}{du^2} = 0, \quad U\left(-\frac{\pi}{2}\right) = 0, \quad U\left(\frac{\pi}{2}\right) = 100.$$

جواب به صورت زیر است (تمرین ۷)

$$U(u) = 50\left(1 + \frac{2}{\pi}u\right).$$

اما همان طور که اغلب اتفاق می افتد، سادگی حل مسأله تبدیل شده با مشکلی که برای برگشت به متغیرهای اصلی با آن روبرو می شویم، جبران می شود. داریم

$$\begin{aligned} z = x + iy &= \sin w = \sin(u + iv) \\ &= \sin u \cosh v + i \cos u \sinh v; \end{aligned}$$

بنابراین

$$\frac{x}{\sin u} = \cosh v \quad \text{و} \quad \frac{y}{\cos u} = \sinh v.$$

و از اینجا به دست می آوریم

$$\frac{x^2}{\sin^2 u} - \frac{y^2}{\cos^2 u} = 1,$$

که یک هذلولی است به مرکز مبدأ، با رئوس $(\pm \sin u, 0)$ و کانونهای $(0, \pm 1)$. بنایه تعریف، یک نقطه (y, x) روی هذلولی دارای این خاصیت است که تفاضل فواصل (y, x) تا کانونها برابر $2 \sin u$ است. به عبارت دیگر

$$\sin u = \frac{1}{2}(\sqrt{(x+1)^2 + y^2} - \sqrt{(x-1)^2 + y^2}). \quad (8-6-6)$$

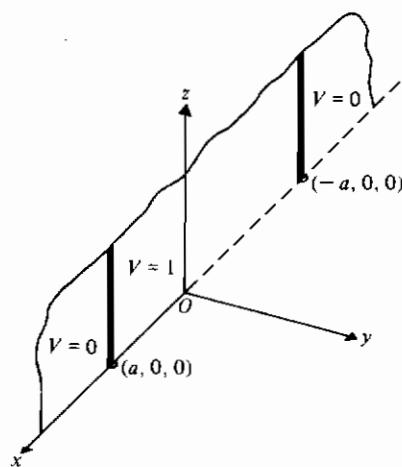
سرانجام جواب مسئله عبارت است از

$$T(x, y) = 50 \left(1 + \frac{2}{\pi} u\right), \quad -\frac{\pi}{2} \leq u \leq \frac{\pi}{2},$$

که u با معادله $(8-6-6)$ تعریف می‌شود. تحقیق کامل این جواب را به عنوان تمرین می‌گذاریم (تمرین ۸).

در مثال بعد مسئله‌ای را در مورد پتانسیل الکتریستیه ساکن ناشی از یک ورقه رسانا بررسی می‌کیم.

مثال ۶-۶-۶ در شکل ۶-۶-۵ یک ورقه رسانای نیمه نامتناهی در صفحه xz نشان داده شده است. نوار بین $x = -a$ و $x = a$ از این ورقه عایق شده بطوری که پتانسیل این نوار را می‌توان در $V = 1$ نگه داشت در حالی که پتانسیل ورقه در هریک از دو طرف در صفر نگه داشته می‌شود. پتانسیل (z) را در یک نقطه دلخواه (x, y, z) با $y > 0$ پیدا کنید.

شکل ۶-۶-۶

حل : واضح است که پتانسیل به z بستگی نخواهد داشت (چرا؟)؛ از این رو مسئله را می‌توان به صورت مسئله دوبعدی زیر خلاصه کرد .

$$V_{xx} + V_{yy} = 0, \quad -\infty < x < \infty, \quad y > 0; \quad \text{معادله:}$$

$$V(x, 0) = 0, \quad |x| > a, \quad \text{شرط مرزی:}$$

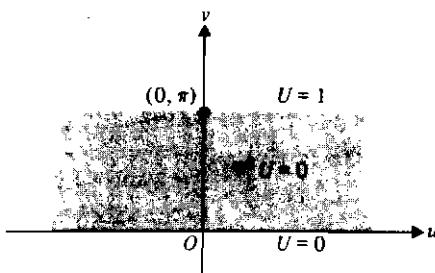
$$V(x, 0) = 1, \quad |x| < a,$$

$$|V(x, y)| < M, \quad -\infty < x < \infty, \quad y > 0.$$

این مسئله را می‌توان با استفاده از تبدیل^{*} زیر خیلی ساده کرد

$$w = \operatorname{Log} \left(\frac{z-a}{z+a} \right).$$

این تبدیل صفحه xy را به صفحه uv تبدیل می‌کند و حال مسئله نشان داده شده در شکل ۶-۶-۶ را داریم (تمرین ۹) . مجدداً این مسئله ای ساده است زیرا جواب به u بستگی ندارد و بنابراین یک معادله دیفرانسیل معمولی است . جواب عبارت است از $U(u, v) = v/\pi$ (تمرین ۱۰) .

شکل ۶-۶-۶

حال v را بر حسب x و y تعیین می‌کنیم ؛ داریم

$$\operatorname{Log}(z-a) = \operatorname{Log} \sqrt{(x-a)^2 + y^2} + i \arctan \frac{y}{x-a}$$

بنابراین

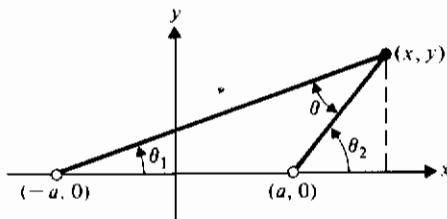
* انتخاب تبدیل مناسب مهم است . برای این منظور استفاده از یک جدول تبدیلات مفید می‌باشد .

$$v = \arctan \frac{y}{x-a} - \arctan \frac{y}{x+a} \\ = \theta_2 - \theta_1,$$

که θ_1 و θ_2 در شکل ۷-۶-۶ نشان داده شده اند. در تمرین ۱۱ خواسته شده که نشان دهید $\theta_2 - \theta_1 = \theta$ و تحقیق کنید که

$$V(x, y) = \frac{1}{\pi} \arctan \left(\frac{2ay}{x^2 + y^2 - a^2} \right) \quad (۷-۶-۶)$$

با $\pi \leq \theta \leq 0$. این نتیجه نشان می دهد پتانسیل در هر نقطه، تابعی فقط از زاویه مقابل به نواری به عرض $2a$ است.

شکل ۷-۶-۶

در این بخش کوشش کرده ایم که نمونه هایی از کاربردهای متعدد آنالیز مختلط را ارائه کنیم. مطالب نوشته شده در این موضوع نسبة فراوان است. برای جزئیات بیشتر باید از مراجعی که در پایان کتاب آورده شده بهره گرفت.

تمرینهای ۶-۶

۱- با فرض آن که

$$\phi(z) = (z - z_1)^n f(z),$$

نشان دهید

$$\phi^{(n-j)}(z_1) = \text{Res}[f(z), z_1].$$

۲- نشان دهید اگر برای $f(t) = 0$ ، $-\infty < t < 0$ ، آن گاه

$$\phi(t) = \exp(-\gamma t)f(t), \quad \gamma > 0$$

بر خط حقیقی بطور مطلق انگرال پذیر است.

-۳ جزئیات لازم را برای رسیدن به معادله ۶-۶-۶ انجام دهید.

-۴ الف) اگر بردار دو بعدی ∇ دارای مؤلفه های V_x و V_y باشد و تاو $\nabla \times \nabla = 0$ نشان دهید بر هر ناحیه R .

$$\iint_R \left(\frac{\partial V_y}{\partial x} - \frac{\partial V_x}{\partial y} \right) dx dy = 0$$

ب) اگر

$$\int_C (V_x dx + V_y dy) = 0$$

بر هر منحنی بسته ساده C ، نشان دهید یکتابع اسکالر $\phi(x, y)$ وجود دارد

بطوری که

$$\frac{\partial \phi}{\partial x} = V_x \quad \text{و} \quad \frac{\partial \phi}{\partial y} = V_y,$$

-۵ نشان دهید اگر بردار سرعت ∇ دارای مؤلفه های V_x و V_y باشد، آنگاه یک بردار عمود بر ∇ دارای مؤلفه های $-V_y$ و V_x است.

-۶ در مثال ۶-۵ از نگاشت $z = \sin^{-1} w$ (یعنی $w = \sin z$) برای تبدیل ناحیه داده شده و شرایط مرزی نشان داده شده استفاده کنید. خطوط ثابت $x = \text{ثابت}$ و $y = \text{ثابت}$ با چه منحنیهایی متناظرند؟

-۷ مسئله مقدار مرزی زیر را حل کنید

$$\frac{d^2 U}{du^2} = 0, \quad U\left(-\frac{\pi}{2}\right) = 0, \quad U\left(\frac{\pi}{2}\right) = 100.$$

(با مثال ۶-۵ مقایسه کنید)

-۸ الف) تحقیق کنید جواب مسئله ۶-۵ در معادله لاپلاس و تمام شرایط مرزی صدق می کند.

ب) $T(0, 0)$ ، $T(1, 0)$ ، و $T(-1, 0)$ را حساب کنید. آیا این نتایج قابل قبولند؟

پ) $(y, 0)$ را حساب کنید و نتیجه را توضیح دهید.

-۹ در مثال ۶-۶-۶، تحقیق کنید تبدیل

$$w = \operatorname{Log} \left(\frac{z-a}{z+a} \right)$$

- همان طور که نشان داده شد، مسئله داده شده را به مسئله ای بر حسب U تبدیل می کند .
- ۱۰ - مسئله مقدار مرزی مثال ۶-۶-۶ را حل کنید ،

$$\frac{d^2 U}{du^2} = 0, \quad U(0) = 0, \quad U(\pi) = 1.$$

- ۱۱ - الف) در مثال ۶-۶-۶ نشان دهید $\theta_2 - \theta_1 = \theta$ ، که θ زاویه مقابل به قطعه $a \leq x \leq -a$ است .

ب) رابطه زیر را به دست آورید

$$\tan \theta = \frac{2ay}{x^2 + y^2 - a^2}.$$

- پ) تحقیق کنید جواب (۹-۶-۶) در معادله پتانسیل و همه شرایط مرزی صدق می کند . (راهنمایی : بررسی کنید وقتی $0 \rightarrow y$ ، برای θ چه اتفاقی می افتد) .
- ۱۲ - الف) با فرض آن که

$$F(s) = \frac{s}{(s^2 + 1)^2},$$

این تابع را به کسرهای جزئی تجزیه کنید .

- ب) با استفاده از نتیجه قسمت (الف) تبدیل لابلام معکوس $F(s)$ را باید .
- ۱۳ - کسر

$$f(z) = \frac{z^2 - 5}{z^3 - 6z^2 + 11z - 6}$$

را به کسرهای جزئی تجزیه کنید .

- ۱۴ - کسر

$$f(z) = \frac{z}{z^2 - 3z + 2}$$

را به کسرهای جزئی تجزیه کنید .

- ۱۵ - هریک از کسرهای زیر را به کسرهای جزئی تجزیه کنید .

-۱۶ تبدیل لاپلاس معکوس هریک از توابع زیر را بدون استفاده از تجزیه به کسرهای جزئی، به دست آورید.

$$\frac{1}{s^4 - 1} \quad \text{(ب)} \quad \frac{s}{s^4 - 2s^2 + 1} \quad \text{(ب)} \quad \frac{2s + 1}{s(s^2 + 1)} \quad \text{(الف)}$$

-۱۷ تبدیل لاپلاس معکوس هریک از توابع زیر را به دست آورید.

$$F(s) = \frac{s}{(s+1)^2(s^2 + 3s - 10)} \quad \text{(الف)}$$

$$F(s) = \frac{s+1}{s(s+3)^2} \quad \text{(ب)}$$

-۱۸ با استفاده از فرمول معکوس سازی تبدیل لاپلاس (۶-۶-۶) و فرمول بسط هویسايد (۶-۶-۷) تبدیل لاپلاس معکوس هریک از توابع زیر را باید.

$$\frac{\omega}{(s - b)^2 + \omega^2} \quad \text{(ب)} \quad \frac{s - b}{(s - b)^2 + \omega^2} \quad \text{(ب)} \quad \frac{\omega}{s^2 + \omega^2} \quad \text{(الف)}$$

$$\frac{a}{s^2 - a^2} \quad \text{(ث)} \quad \frac{s}{s^2 - a^2} \quad \text{(ت)}$$

-۱۹ مسئله مثال ۶-۳-۶ را با استفاده از مسیر مستطیلی $\beta - i\gamma$ به $\gamma + i\beta$ به $\gamma - ib$ و $i\beta - \gamma$ حل کنید. چه فرضهایی باید در نظر گرفت؟

-۲۰ در شکل ۶-۲-۶ (مثال ۶-۴-۶)، هم پتانسیلهایی که برای آنها $c_1 < 0$ ، $c_1 = 0$ ، $c_1 > 0$ کدامند؟

-۲۱ خطوط جریان و هم پتانسیلها را با فرض آن که پتانسیل مختلط $z = f(z)$ است، رسم کنید.

-۲۲ الف) خطوط جریان و هم پتانسیلها را با فرض آن که پتانسیل مختلط $|z|f(z) = \log f(z)$ است، رسم کنید.

ب) اهمیت فیزیکی مبدأ در چیست؟

-۲۳ جریانی را که تابع پتانسیل آن به صورت زیر داده شد، تحلیل کنید

$$f(z) = \operatorname{Re}\left(\frac{1}{2}\left(z + \frac{1}{z}\right)\right).$$

(توجه: از ماشین حساب می‌توان در رسم منحنیها کمک گرفت. از تقارن استفاده کنید و فقط ناحیه $x \geq 0, y \geq 0$ را در نظر بگیرید.)

- ۲۴ دمای حالت پایا، کران دار ($y, T(x, y)$) را در ناحیه بی کران $y > 0$ بیاید اگر $T(x, 0) = 0$ برای $0 < x < \pi$ و $T(x, 0) = \pi$ برای $0 < x < \pi$. (راهنمایی: از نگاشت $e^z = w$ استفاده کنید؛ تمرین ۱۷ بخش ۴-۶ را ملاحظه کنید.)
- ۲۵ مسائل دیریکله زیر را حل کنید.

$$\text{الف) } T(0, y) = 100, T(x, 0) = 0, y > 0, x > 0$$

(راهنمایی: از تبدیل $z^2 = w$ و سپس از $e^z = w$ استفاده کنید)

$$\text{ب) } T(p, \pi) = 100, T(p, 0) = 0, T_p(1, \phi) = 0, 0 < \phi < \pi, p < 1$$

(راهنمایی: از تبدیل $w = \log z$ استفاده کنید)

$$\text{ب) برای } -\pi < \phi < \pi, 0 < p < 1 \text{ و برای } 0 < \phi < \pi \text{ و برای } T(1, \phi) = 0 \text{ و تبدیل } w = \log z \text{ استفاده کنید.}$$

- ۲۶ در تمرین ۶-۶-۳ اگر C یک کمان دایره‌ای، و $F(s)$ تحلیلی باشد مگر در نقاط تکین متزوی واقع در نیم صفحه $\gamma < x$ ، و برای ثابت‌های مثبت M و

$$|F(s)| < \frac{M}{|s|^k}$$

نشان دهید

$$\lim_{\beta \rightarrow \infty} \frac{1}{2\pi i} \int_{C_\beta} F(s) \exp(st) ds = 0.$$

-۲۷ تابع نمایی

$$f(x) = A \exp\left(-\frac{x}{a}\right), \quad x > 0,$$

را در نظر بگیرید که A و a ثابت‌های مثبت هستند. تبدیل فوریه $\bar{f}(\alpha)$ تابع $f(x)$ را پیدا کنید.

جدولها

جدول ١ - تبديلات لاپلاس

$F(s)$	$f(t)$
1. $\frac{a}{s}$	a
2. $\frac{1}{s^2}$	t
3. $\frac{2}{s^3}$	t^2
4. $\frac{n!}{s^{n+1}}$	t^n , صحيح و مثبت n
5. $\frac{\Gamma(\alpha + 1)}{s^{\alpha+1}}$	t^α , α عدد حقيقي $\alpha > -1$
6. $\frac{a}{s^2 + a^2}$	$\sin at$
7. $\frac{s}{s^2 + a^2}$	$\cos at$
8. $\frac{1}{s - a}$, $s > a$	$\exp(at)$
9. $\frac{1}{(s - a)^2}$	$t \exp(at)$
10. $\frac{2}{(s - a)^3}$	$t^2 \exp(at)$
11. $\frac{n!}{(s - a)^{n+1}}$	$t^n \exp(at)$, صحيح و مثبت n
12. $\frac{a}{s^2 - a^2}$	$\sinh at$
13. $\frac{s}{s^2 - a^2}$	$\cosh at$
14. $\frac{s^2 + 2a^2}{s(s^2 + 4a^2)}$	$\cos^2 at$
15. $\frac{s^2 - 2a^2}{s(s^2 - 4a^2)}$	$\cosh^2 at$
16. $\frac{2a^2}{s(s^2 + 4a^2)}$	$\sin^2 at$

ادامة جدول ١

$F(s)$	$f(t)$
17. $\frac{2a^2}{s(s^2 - 4a^2)}$	$\sinh^2 at$
18. $\frac{2a^2 s}{s^4 + 4a^4}$	$\sin at \sinh at$
19. $\frac{a(s^2 - 2a^2)}{s^4 + 4a^4}$	$\cos at \sinh at$
20. $\frac{a(s^2 + 2a^2)}{s^4 + 4a^4}$	$\sin at \cosh at$
21. $\frac{s^3}{s^4 + 4a^4}$	$\cos at \cosh at$
22. $\frac{2as}{(s^2 + a^2)^2}$	$t \sin at$
23. $\frac{s^2 - a^2}{(s^2 + a^2)^2}$	$t \cos at$
24. $\frac{2as}{(s^2 - a^2)^2}$	$t \sinh at$
25. $\frac{s^2 + a^2}{(s^2 - a^2)^2}$	$t \cosh at$
26. $\frac{a}{(s - b)^2 + a^2}$	$\exp(bt) \sin at$
27. $\frac{s - b}{(s - b)^2 + a^2}$	$\exp(bt) \cos at$
28. $\frac{1}{(s - a)(s - b)}$	$\frac{\exp(at) - \exp(bt)}{a - b}$
29. $\frac{s}{(s - a)(s - b)}$	$\frac{a \exp(at) - b \exp(bt)}{a - b}$
30. $\frac{1}{s(s - a)(s - b)}$	$\frac{1}{ab} + \frac{b \exp(at) - a \exp(bt)}{ab(a - b)}$
31. $\frac{1}{(s - a)(s - b)(s - c)}$	$\frac{(c - b)e^a + (a - c)e^{bt} + (b - a)e^{ct}}{(a - b)(a - c)(c - b)}$
32. $\frac{s}{(s - a)(s - b)(s - c)}$	$\frac{a(b - c)e^a + b(c - a)e^{bt} + c(a - b)e^{ct}}{(a - b)(b - c)(a - c)}$
33. $\frac{1}{s(s^2 + a^2)}$	$\frac{1}{a^2}(1 - \cos at)$
34. $\frac{1}{s(s^2 - a^2)}$	$\frac{1}{a^2}(\cosh at - 1)$
35. ١	$\delta(t)$
36. $\exp(-as)$	$\delta(t - a)$
37. $\frac{1}{s} \exp(-as)$	$u_a(t)$
38. $(s^2 + a^2)^{-1/2}$	$J_0(at)$
39. $\frac{1}{s} \log s$	$-\log t - C$

ادامة جدول ١

$F(s)$	$f(t)$
40. $\log \frac{s-a}{s}$	$\frac{1}{t} (1 - \exp(at))$
41. $\log \frac{s-a}{s-b}$	$\frac{1}{t} (\exp(bt) - \exp(at))$
42. $\log \frac{s+a}{s-a}$	$\frac{2}{t} \sinh at$
43. $\arctan \left(\frac{a}{s} \right)$	$\frac{1}{t} \sin at$
44. $\frac{\sqrt{\pi}}{2} \exp\left(\frac{s^2}{4}\right) \operatorname{erfc}\left(\frac{s}{2}\right)$	$\exp(-t^2)$
45. $\frac{1}{b} F\left(\frac{s}{b}\right), b > 0$	$f(bt)$
46. $F(s-b)$	$\exp(bt)f(t)$
47. $\frac{1}{s} \exp(-k\sqrt{s}), k > 0$	$\operatorname{erfc}(k/2\sqrt{t})$

پاسخ و راهنمایی برای تمرینهای انتخابی

فصل اول

بخش ۱-۱، صفحه ۱۰

- (۴ ۲), (۲ -۲), (-۲ ۲); ۵- الف)
- $\begin{pmatrix} 9 & 6 \\ 7 & 20 \end{pmatrix}$, (44, 64), $\begin{pmatrix} 34 & 52 \\ 94 & 124 \end{pmatrix}$, $\begin{pmatrix} 9 & 0 \\ -7 & 16 \end{pmatrix}$ ب)
- $\begin{pmatrix} 3 & 5 & 10 \\ 5 & 9 & 2 \\ 2 & 1 & 2 \end{pmatrix}$, $\begin{pmatrix} -2 & 6 & -7 \\ 0 & 6 & 2 \\ 3 & 3 & -4 \end{pmatrix}$, $\begin{pmatrix} 19 & 0 & 17 \\ 6 & 5 & -4 \\ 15 & -4 & 19 \end{pmatrix}$; ۶- ب)
- $\begin{pmatrix} 32 & 12 & 6 \\ 12 & -4 & 12 \\ 6 & 12 & 5 \end{pmatrix}$, $\begin{pmatrix} 10 & 2 & 2 \\ 2 & 6 & 0 \\ 2 & 0 & 5 \end{pmatrix}$, $\begin{pmatrix} 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}$ ت)
- $\begin{pmatrix} 17 \\ 6 \end{pmatrix}$, $\begin{pmatrix} 3 \\ -14 \\ -1 \end{pmatrix}$, $\begin{pmatrix} 20 & 8 \\ 15 & 24 \end{pmatrix}$ -۷
- $\begin{pmatrix} -1 & 2 & 1 \\ 0 & -2 & 0 \\ 1 & 2 & -1 \end{pmatrix}$, $\begin{pmatrix} -2 & -2 & 2 \\ 2 & 0 & -2 \\ -2 & 2 & 2 \end{pmatrix}$, $\begin{pmatrix} 4 & 4 & -4 \\ -4 & 0 & 4 \\ 4 & -4 & -4 \end{pmatrix}$, $16A^2$ الف) -۹

ب) ، ماتریس 3×3 صفر

اگر $AC = A$ و $CA = A$ ، آن‌گاه C ماتریس همانی است . -۱۰

$B^2 - 7B + 6I$ را محاسبه کنید و نشان دهید نتیجه ماتریس 2×2 صفر است . -۱۱

$$\begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} \\ 0 & 0 \end{pmatrix} \quad \text{دلخواهند} \quad a_{12} \text{ و } a_{11} \quad -12$$

$$B = \begin{pmatrix} b_{11} & b_{12} \\ 0 & b_{11} + 2b_{12} \end{pmatrix} \quad -13$$

$$A = \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} \quad -14$$

ب) اگر A و B تعویض پذیر باشند $\therefore A^2 - AB + BA - B^2$

الف) برای آن که نشان دهیم $AA^T = (AA^T)^T$ است باید نشان دهیم :

$$b) \text{ که نشان می دهد } A - A^T = A^T - A = -(A - A^T) \text{ متقارن اریب است.}$$

بخش ۲-۱، صفحه ۲۸

96 - ۲

در قسمت (الف) سطر دوم را در ۲ - ضرب کنید و نتیجه را به سطر اول اضافه کنید؛ سطر سوم را در ۵ - ضرب کنید و نتیجه را به سطر دوم اضافه کنید؛ سطر سوم را در ۷ - ضرب کنید و نتیجه را به سطر اول اضافه کنید. در قسمت (پ) سطر دوم را در ۴ - ضرب کنید و نتیجه را به سطر اول اضافه کنید.

برای تبدیل به صورت پلکانی: در قسمت (ت) سطر دوم را در ۱ - ضرب کنید و نتیجه را به سطر سوم اضافه کنید؛ سپس سطر سوم را در $\frac{1}{5}$ - ضرب کنید. در قسمت (ث) سطرهای سوم و چهارم را تعویض کنید. در قسمت (ج) سطرهای اول و دوم را تعویض کنید

$$\left(\begin{array}{ccc} a_{21} & a_{22} & a_{23} \\ a_{11} & a_{12} & a_{13} \\ a_{31} + ca_{21} & a_{32} + ca_{22} & a_{33} + ca_{23} \end{array} \right) \quad (ت) \quad \left(\begin{array}{ccc} a_{21} & a_{22} & a_{23} \\ a_{11} & a_{12} & a_{13} \\ a_{31} & a_{32} & a_{33} \end{array} \right); \quad \text{الف} - ۹$$

$$-13 \quad \text{الف) } \{(2c, -5c, c)\}; \quad \text{پ) } \{(1, 2, 3)\}; \quad \text{ب) } \{(0, 0, 0)\}$$

$$-14 \quad \text{الف) جواب ندارد؛ دستگاه ناسازگار است؛} \quad \text{ب) } \{(0, 0, 0)\}$$

$$-15 \quad \text{الف) } \{(-2, 3)\}; \quad \text{ب) } \{(0, 0, 0)\}; \quad \text{پ) } \{(2, -1)\}; \quad \text{ت) } \{(1, -3, -2)\}$$

$$-17 \quad \text{الف) } 12; \quad \text{ب) } 1; \quad \text{پ) } 42; \quad \text{ت) } 27; \quad \text{ث) } 8.3 \times 10^{-2}$$

$$\text{ج) } 4.6 \times 10^{-4}; \quad \text{ج) } 12; \quad \text{ح) } 51$$

$$\begin{array}{lll} \left(\begin{array}{cccc} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & c & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{array} \right) & \text{(ب)} & \left(\begin{array}{cccc} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \end{array} \right) \quad \text{-۱۸} \\ \left(\begin{array}{cccc} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & -2 & 1 & 0 \\ 0 & 3 & 0 & 1 \end{array} \right) & \text{(ت)} & \left(\begin{array}{cccc} 1 & 0 & k & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{array} \right) \quad \text{(ب)} \end{array}$$

$$\begin{array}{lll} \left(\begin{array}{cccc} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{array} \right) & \text{(ب)} & \left(\begin{array}{cccc} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \end{array} \right) \quad \text{-۱۹} \\ \left(\begin{array}{cccc} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 2 & 1 & 0 \\ 0 & -3 & 0 & 1 \end{array} \right) & \text{(ت)} & \left(\begin{array}{cccc} 1 & 0 & -k & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{array} \right) \quad \text{(ب)} \end{array}$$

-۲۲. $\{(2.556, 1.722, -1.056)^T\}$ یا تقریباً $(23/9, 31/18, -19/18)^T$

-۲۳. (الف) و (ب) تکین هستند

-۲۵. (الف) $\{(-6.3333c, -4.8182c, -2.3939c, c)^T\}$

از $x_2 = x_3 = \frac{1}{2}x_4 + \frac{1}{2}$ ، $x_1 = -2x_2 - \frac{5}{2}x_4 + \frac{7}{2}$ دلخواه

-۲۶. (ب) $\{(1.45, -1.59, -0.27)^T\}$

-۲۷. (الف) $3 \neq a - 4b$ (ب) $3 = a - 4b$

-۲۸. (الف) جواب ندارد؛ (ب) $\{(8, 0, 20)^T\}$

-۲۹. از $A = A^T$ نتیجه می شود $A^{-1} = (A^T)^{-1} = (A^{-1})^T$ ، بنابراین A^{-1} متقارن است.

-۳۰. $A^{-1}B = BA^{-1}$ در نتیجه $A^{-1}BA = A^{-1}AB = B$

بخش ۱-۳، صفحه ۴۷

- ۱. مجموعه نه تحت عمل جمع بسته است و نه تحت عمل ضرب.
- ۵. (الف) $c\mathbf{u} = \mathbf{0}$ فقط اگر $c = 0$ براي $c\mathbf{u} = \mathbf{0}$ غير صفر برقرار است؛
- ۶. (ب) $c_1\mathbf{u}_1 + c_2\mathbf{u}_2 + \dots + c_n\mathbf{u}_n = \mathbf{0}$ برقرار است.

$$c_1(1, 0, 0) + c_2(1, 1, 0) + c_3(1, 1, 1) = (0, 0, 0) \quad -6$$

$$\begin{cases} c_1 + c_2 + c_3 = 0, \\ c_2 + c_3 = 0, \\ c_3 = 0, \end{cases}$$

که دارای جواب منحصر به فرد است. $c_1 = c_2 = c_3 = 0$

$$(الف) a(1, 0, 0) + b(1, 1, 0) + c(1, 1, 1) + d(-1, 2, 3) = (x_1, x_2, x_3) \quad -7$$

می شود به

$$\begin{pmatrix} 1 & 1 & 1 & -1 & x_1 \\ 0 & 1 & 1 & 2 & x_2 \\ 0 & 0 & 1 & 3 & x_3 \end{pmatrix} \sim \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & -3 & x_1 - x_2 \\ 0 & 1 & 0 & -1 & x_2 - x_3 \\ 0 & 0 & 1 & 3 & x_3 \end{pmatrix}$$

بنابراین با انتخاب $d = 0$ ، $c = x_3$ ، $b = x_2 - x_3$ ، $a = x_1 - x_2$ ، که نشان می دهد هر بردار در \mathbb{R}^3 را می توان بطور منحصر به فرد به صورت یک ترکیب خطی از $(1, 0, 0)$ ، $(1, 1, 0)$ و $(1, 1, 1)$ نوشت.

$$(ب) a(1, 0, 0) + b(1, 1, 1) = (x_1, x_2, x_3) \quad -8$$

حل کرد مگر آن که $x_2 = x_3$

$$L(u_1, u_2, u_3) + L(v_1, v_2, v_3) = L(u_1 + v_1, u_2 + v_2, 0) \quad -9$$

$$L[(u_1, u_2, u_3) + (v_1, v_2, v_3)] = L(u_1 + v_1, u_2 + v_2, 0)$$

$$L(cu_1, cu_2, cu_3) = L(cu_1, cu_2, 0) = cL(u_1, u_2, u_3)$$

نشان دهید L تحت عمل جمع و ضرب اسکالر بسته است. -10

$$(الف) فرض کنید $L(u_1, u_2) = (u_2, u_1, 1) = (v_1, v_2, v_3)$. در این صورت $v_1 = u_2$ ، $v_2 = u_1$ ، $v_3 = 1$ ، که نشان می دهد L گاشت یک مقداری است.$$

(ب) یک نقطه در صفحه u_1u_2 در امتداد خطی موازی محور u_1 در صفحه u_1u_2 تصویر می شود، سپس در صفحه u_1u_2 منعکس می شود.

(الف) و (ب) فضای \mathbb{R}^3 را پدید می آورند. -13

$$(ب) برای مثال، $a(1, 1, 1) + b(1, 2, 3) + c(2, 2, 0) = (1, 0, 0)$ بشه$$

$$3\mathbf{v}_1 - \mathbf{v}_2 - \frac{1}{2}\mathbf{v}_3 = \mathbf{e}_1$$

بردارها زیرفضایی شامل همه بردارها به صورت $(x_1, x_2, 0)$ پدید می آورند، زیرفضایی

ب) بعد دو.
-۱۹ (الف) و (ب)

$$b = x_2 \text{ ، } a = x_1 \text{ به } a(1, 0, 0, -1) + b(0, 1, 0, 1) + c(0, 0, 1, 1) = (x_1, x_2, x_3, x_4) \quad -۲۰$$

$$x_4 = -x_1 + x_2 + x_3 \text{ ، } c = x_1$$

-۲۱ ب) تبدیل انعکاس یک نقطه در صفحه xy نسبت به محور y هاست.

-۲۲ (الف) بردار $(0, 0, 0)$ یک پایه برای هسته است؛ مجموعه $\{(0, 0, 1), (0, 1, 0), (1, 0, 0)\}$ یک پایه برای بُرد است.

ب) بردار $(-1, -1, 1)$ یک پایه برای هسته است؛ مجموعه $\{(1, 0, -3), (0, 1, 1)\}$ یک پایه برای بُرد است.

ث) تبدیل را می‌توان به صورت زیر نوشت

$$(x_1, x_2, x_3) \begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 & 2 \\ 0 & 1 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & -1 & 4 \end{pmatrix} = (0, x_1 + x_2 + x_3, x_2 - x_3, 2x_1 + 4x_3).$$

یک پایه برای هسته بردار $(1, 1, -2)$ است. یک پایه برای بُرد مجموعه $\{(0, 1, 0, 2), (0, 0, 1, -2)\}$ است.

-۲۴ (الف) صفحه‌ای که توسط سه نقطه غیرواقع بریک امتداد $(0, 0, 0)$ ، $(-1, 2, 1)$ ، $(2, 1, 3)$ معین می‌شود.

-۲۶ (الف) $0(1, 1, 0, 0) + 2(1, 0, 1, 0) - 3(0, 1, 1, 0) + 3(0, 1, 0, 1) = (2, 0, -1, 3)$
-۲۷ ب) ، ب) ، و ت) وابسته خطی اند.

-۲۹ (الف) ۳؛ ب) ۲

-۳۰ (الف)، ب)، و ب) مستقل خطی اند.

-۳۱ (الف) دوران به زاویه $-2\pi/2$ ، که $\theta = \arctan(x_2/x_1)$ ،

ب) انعکاس نسبت به مبدأ؛

ث) تصویر بر محور x_1 در امتداد خطی با شیب ۱.

-۳۳ $\{(-1, 1, 0, 0), (-1, 0, 1, 0), (-1, 0, 0, 1)\}$

-۳۶ یک جفت عبارت است از $(0, 0, 0)$ و $(0, 0, 1, 0)$ و $(0, 1, 0, 0)$ و $(1, 0, 0, 0)$ و $(0, 1, 0, 0)$.

$$LM(x_1, x_2, x_3) = (x_1, x_2, -x_3), \quad \text{الف} \quad -۳۷$$

$$ML(x_1, x_2, x_3) = (x_1, x_2, -2x_1 - 2x_2 - x_3);$$

$$LM(x_1, x_2, x_3) = (x_2, 0, x_2), \quad \text{ب} \quad -۳۸$$

$$ML(x_1, x_2, x_3) = (2x_1 + 2x_2 + 2x_3, x_1 + x_3, -2x_1 - 2x_2 - 2x_3);$$

هیچ یک از جفتها تعویض پذیر نیستند.

$$\{(1, 0, 0, 1), (0, 1, 0, -1), (0, 0, 1, 0)\} \quad -۳۹$$

بخش ۱-۴، صفحه ۶

$$\lambda_3 = 1 - i, \lambda_2 = 1 + i, \lambda_1 = 1 \quad -۲$$

یک ترکیب خطی از $(1, 0, 1)^T$ و $(1, 1, 0)^T$ به صورت زیر است

$$(x_3 + x_2, x_2, x_3)^T.$$

باید نشان دهیم که بردارهایی به این شکل تحت عمل جمع و ضرب اسکالر بسته است.

قضیه ۱-۳-۱ را بینید.

دترمینان را با استفاده از عناصر سطر سوم بسط دهید.

$$\lambda_1 = -1, (1, -1)^T; \lambda_2 = 3, (1, 1)^T; \quad \text{الف} \quad -۴$$

$$\lambda_1 = 0, (2, -1)^T; \lambda_2 = 3, (1, 1)^T \quad \text{ب} \quad -۵$$

-۱۰

$$\lambda_1 = -1, (6, 2, -7)^T; \lambda_2 = 1, (0, 1, -1)^T; \lambda_3 = 4, (3, 1, -1)^T; \quad \text{الف}$$

$$\lambda_1 = 0, (1, 1, 1)^T; \lambda_2 = 1, (1, -1, 2)^T; \lambda_3 = 2, (2, 1, 2)^T \quad \text{ب}$$

$$\lambda_1 = -1, (0, 1, -1)^T; \lambda_2 = 3, (1, 0, 0)^T; \lambda_3 = 7, (0, 1, 1)^T; \quad \text{الف} \quad -۱۱$$

$$\lambda_1 = \lambda_2 = -2, (1, 0, -1)^T \cup (1, -1, 0)^T; \lambda_3 = 4, (1, 1, 1)^T \quad \text{ب}$$

$$\lambda_1 = 1, (4, 3, -1)^T; \lambda_2 = -i, (1 - i, 1, -1)^T; \lambda_3 = i, (1 + i, 1, -1)^T; \quad \text{الف} \quad -۱۲$$

$$\lambda_1 = \lambda_2 = 0, (1, 0, -1)^T \cup (1, -1, 0)^T; \lambda_3 = 3, (1, 1, 1)^T \quad \text{ب}$$

$$\lambda_1 = \lambda_2 = 1, (1, 3, 0)^T \cup (0, -2, 1)^T; \lambda_3 = 2, (2, 1, 2)^T; \quad \text{الف} \quad -۱۳$$

$$\lambda_1 = \lambda_2 = -3, (-2, 1, 0)^T \cup (3, 0, 1)^T; \lambda_3 = 5, (1, 2, -1)^T; \quad \text{ب}$$

$$\lambda_1 = \lambda_2 = -2, (1, 0, 2)^T \cup (0, 1, 2)^T; \lambda_3 = 7, (2, 2, -1)^T; \quad \text{ث}$$

$$\lambda_1 = \lambda_2 = \lambda_3 = 1, (1, 0, 0)^T; \quad \text{ج} \quad \lambda_1 = \lambda_2 = \lambda_3 = 1, (-3, 1, 1)^T \quad \text{ج}$$

$$\lambda_1 = 0, (1, 0, 0)^T; \lambda_2 = 1, (0, 1, 0)^T; \lambda_3 = 2, (1, 0, 1)^T; \quad \text{الف} \quad -۱۴$$

$$\lambda_1 = -\sqrt{2}, (1, 0, -1 - \sqrt{2})^T; \lambda_2 = \sqrt{2}, (1, 0, \sqrt{2} - 1)^T; \lambda_3 = 2, (0, 1, 0)^T; \quad \text{ب}$$

$$\lambda_1 = 1, (3, -1, 3)^T; \lambda_2 = \lambda_3 = 2, (2, 1, 0)^T \cup (2, 0, 1)^T; \quad \text{ث}$$

$$\lambda_1 = 0, (3, -2, 1)^T; \lambda_2 = (5 + \sqrt{5})/2, (2, 2, \sqrt{5} - 1)^T; \lambda_3 = (5 - \sqrt{5})/2, (2, 2, -\sqrt{5} - 1)^T; \quad \text{ت}$$

ث) همه قطری شدنی هستند.

$$\lambda_1 = -1, (1, 0, 0, 0)^T; \lambda_2 = 0, (2, 1, 0, 0)^T; \lambda_3 = 2, (1, 3, -3, 0)^T; \lambda_4 = 4, (7, 10, -15, 10)^T \quad \text{ب) - ۱۵}$$

$$P = \frac{\sqrt{5}}{5} \begin{pmatrix} 2 & 1 \\ -1 & 2 \end{pmatrix}; \text{diag}(3, -2); \quad \text{ب) } P = \frac{\sqrt{2}}{2} \begin{pmatrix} 1 & -1 \\ 1 & 1 \end{pmatrix}; \text{diag}(4, 2); \quad \text{الف) - ۱۶}$$

$$P = \frac{\sqrt{2}}{2} \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 1 & -1 \end{pmatrix}; \text{diag}(0, 2) \quad \text{ت)$$

$$P = \begin{pmatrix} \frac{-1}{\sqrt{6}} & \frac{1}{\sqrt{3}} & \frac{1}{\sqrt{2}} \\ \frac{1}{\sqrt{6}} & \frac{-1}{\sqrt{3}} & \frac{1}{\sqrt{2}} \\ \frac{2}{\sqrt{6}} & \frac{1}{\sqrt{3}} & 0 \end{pmatrix}; \text{diag}(3, 6, 9); \quad \text{ب) - ۱۷}$$

$$P = \begin{pmatrix} \frac{2}{\sqrt{5}} & 0 & \frac{-1}{\sqrt{5}} \\ 0 & 1 & 0 \\ \frac{1}{\sqrt{5}} & 0 & \frac{2}{\sqrt{5}} \end{pmatrix}; \text{diag}(0, 2, 5) \quad \text{ت)$$

- ۱۸ - معادله مشخصه عبارت است از $\lambda^3 - 18\lambda^2 + 99\lambda - 162 = 0$ که به صورت $(\lambda - 3)(\lambda - 6)(\lambda - 9) = 0$ تجزیه می شود.

بغش ۱-۵ ، صفحه ۷۷

- ۶ - کافی است نشان دهیم دترمینان ماتریسی که سطراهایش بردارهای داده شده هستند صفر نیست.

$$\lambda_1 = \frac{k}{2m} (-3 + \sqrt{13}), (2, 1 + \sqrt{13})^T; \lambda_2 = \frac{k}{2m} (-3 - \sqrt{13}), (2, 1 - \sqrt{13})^T \quad \text{ب) - ۱۵}$$

$$\mathbf{x} = c_1 \begin{pmatrix} 1 \\ -1 \end{pmatrix} \exp(t) + c_2 \begin{pmatrix} 2 \\ 1 \end{pmatrix} \exp(4t); \quad \text{الف) - ۱۶}$$

$$\mathbf{x} = c_1 \begin{pmatrix} 1 \\ -1 \end{pmatrix} \exp(3t) + c_2 \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \end{pmatrix} \exp(-3t); \quad \text{ب)$$

$$\mathbf{x} = c_1 \begin{pmatrix} -4 \\ 5 \\ 7 \end{pmatrix} \exp(-2t) + c_2 \begin{pmatrix} -3 \\ 4 \\ 2 \end{pmatrix} \exp(-t) + c_3 \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ -1 \end{pmatrix} \exp(2t) \quad \text{ت)$$

$$\mathbf{x} = (\exp(t), 0)^T \quad -١٧$$

$$\mathbf{x} = 4 \begin{pmatrix} 3 \\ 1 \end{pmatrix} \exp(2t) - 8 \begin{pmatrix} 1 \\ -1 \end{pmatrix} \exp(-2t); \quad \text{(ب)}$$

$$\mathbf{x} = \frac{2}{3} \begin{pmatrix} -1 \\ 1 \\ 1 \end{pmatrix} \exp(-2t) - \frac{13}{6} \begin{pmatrix} -1 \\ 4 \\ 1 \end{pmatrix} \exp(t) + \frac{3}{2} \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \\ 1 \end{pmatrix} \exp(3t) \quad \text{(ت)}$$

$$\mathbf{x} = c_1 \begin{pmatrix} 3 \\ 1 \end{pmatrix} \exp(2t) + c_2 \begin{pmatrix} -1 \\ 1 \end{pmatrix} \exp(-2t) - \frac{1}{5} \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \end{pmatrix} \sin t + \frac{1}{5} \begin{pmatrix} 2 \\ -1 \end{pmatrix} \cos t; \quad \text{الف} - ١٨$$

$$\mathbf{x} = c_1 \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \end{pmatrix} \exp(t) + c_2 \begin{pmatrix} 1 \\ 3 \end{pmatrix} \exp(-t) - \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix} t \quad \text{(ب)}$$

$$\mathbf{x} = c_1 \begin{pmatrix} 7 \\ 1 \end{pmatrix} \exp(5t) + c_2 \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \end{pmatrix} \exp(-t); \quad \text{ـ ٢١}$$

$$\mathbf{x} = c_1 \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \end{pmatrix} \exp(t) + c_2 \begin{pmatrix} 1 \\ 3 \end{pmatrix} \exp(-t) \quad \text{(ب)}$$

$$\mathbf{x} = c_1 \begin{pmatrix} -1 \\ 4 \\ 1 \end{pmatrix} \exp(t) + c_2 \begin{pmatrix} 1 \\ -1 \\ -1 \end{pmatrix} \exp(-2t) + c_3 \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \\ 1 \end{pmatrix} \exp(3t) \quad \text{(ب)} - ٢٢$$

$$\mathbf{x} = c_1 \begin{pmatrix} 1 \\ -1 \end{pmatrix} \exp(t) + c_2 \left(\begin{pmatrix} 3 \\ -3 \end{pmatrix} t \exp(t) + \begin{pmatrix} 0 \\ -1 \end{pmatrix} \exp(t) \right); \quad \text{ـ ٢٣}$$

$$\mathbf{x} = c_1 \left(\begin{pmatrix} 3 \\ 5 \end{pmatrix} \cos t - \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} \sin t \right) + c_2 \left(\begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} \cos t + \begin{pmatrix} 3 \\ 5 \end{pmatrix} \sin t \right); \quad \text{(ب)}$$

$$\mathbf{x} = c_1 \begin{pmatrix} 1 \\ -1 \end{pmatrix} \exp(2t) + c_2 \left(\begin{pmatrix} 1 \\ -1 \end{pmatrix} t \exp(2t) + \begin{pmatrix} 0 \\ -1 \end{pmatrix} \exp(2t) \right); \quad \text{(ب)}$$

$$\mathbf{x} = c_1 \begin{pmatrix} 2 \\ -4 \end{pmatrix} + c_2 \left(\begin{pmatrix} 2 \\ -4 \end{pmatrix} t + \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix} \right) \quad \text{(ت)}$$

$$\mathbf{x} = c_1 \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ -1 \end{pmatrix} \exp(2t) + c_2 \left(\begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ -1 \end{pmatrix} t \exp(2t) + \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix} \exp(2t) \right) \quad \text{(ب)} - ٢٤$$

$$+ c_3 \left(\begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ -1 \end{pmatrix} t^2 + \begin{pmatrix} 2 \\ 1 \\ 1 \end{pmatrix} t + \begin{pmatrix} 3 \\ 0 \\ 5 \end{pmatrix} \right) \exp(2t)$$

$$\mathbf{x} = c_1 \begin{pmatrix} 1 \\ 3 \end{pmatrix} t^2 + c_2 \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \end{pmatrix} t^4 \quad -26 \text{ - الف)$$

$$x_1^2 + x_2^2 = c_1^2 + c_2^2 \quad (\text{ب}) \quad \mathbf{x} = c_1 \begin{pmatrix} \sin at \\ \cos at \end{pmatrix} + c_2 \begin{pmatrix} \cos at \\ -\sin at \end{pmatrix}; \quad -27 \text{ - الف)$$

بخش ۱-۶، صفحه ۸۸

$$x_1 = 1.200, x_2 = -0.400, x_3 = 0.200; \quad -4 \text{ - الف)$$

$$x_1 = 1.125, x_2 = -0.344, x_3 = 0.125; \quad (\text{ب})$$

$$x_1 = 1.189, x_2 = -0.395, x_3 = 0.198 \quad (\text{ب})$$

$$x_1 = -0.591, x_2 = -1.340, x_3 = 4.500, x_4 = 3.477 \quad -6$$

$$x_1 = -1.500, x_2 = -3.625, x_3 = -2.875 \quad -7$$

$$x_1 = x_2 = x_3 = 1.00 \quad (\text{ب}) \quad ; \quad x_1 = 1.00, x_2 = 1.09, x_3 = 0.94 \quad -8 \text{ - الف)$$

$$x_1 = x_2 = x_3 = 1.000 \quad (\text{ب}) \quad ; \quad x_1 = -1496.000, x_2 = 2.000, x_3 = 0.000 \quad -9 \text{ - الف)$$

ب) اختلاف به علت خطاهای بزرگ گردیدن است بخصوص در سطر سوم

در قسمت (الف)

$$x_1 = 0.880, x_2 = -2.35, x_3 = -2.66 \quad -10 \text{ - ب)$$

$$x_1 = 0.9998, x_2 = 1.9995, x_3 = -1.002 \quad (\text{ب})$$

$$(0.464, 0.733, 0.323)^T \quad (\text{ب}) \quad ; \quad 55.385 \quad -12 \text{ - الف)$$

$$\begin{pmatrix} 0.190 & 0.260 & -0.107 \\ 0.009 & 0.184 & 0.149 \\ 0.173 & -0.110 & 0.144 \end{pmatrix} \quad (\text{ب})$$

$$\mathbf{x} = (2.556, 1.722, -1.056)^T \quad -13 \text{ - الف)$$

$$\mathbf{x} = (1.453, -1.589, -0.275)^T \quad -14$$

$$(1.000, 0.691, 1.812)^T \quad (\text{ب}) \quad ; \quad 7.004 \quad -15 \text{ - الف)$$

$$\lambda_1 = 4, (1, 0, 0)^T; \lambda_2 = 2, (-1/2, 1, 0)^T; \lambda_3 = -1, (1/15, -1/3, 1)^T \quad -16 \text{ - الف)$$

$$4.053, (1.000, 0.053, -0.001)^T \quad (\text{ب})$$

$$3.491, (1.000, 0.936, 0.777)^T \quad -17$$

$$\lambda_1 = 8.387, (0.808, 0.772, 1)^T; \lambda_2 = 4.487, (0.217, 1, -0.947)^T; \quad -۱۹$$

$$\lambda_3 = 2.126, (1, -0.567, -0.370)^T$$

-۲۰ مقدار ویژه غالب است.

-۲۱ ماتریسهای ضرایب در تمرینهای ۴ و ۵ معین مثبت هستند.

-۲۵ مقدار ویژه میانی را می‌توان با استفاده از اثر و دترمینان همان‌گونه که در معادله ۱-۶-۱ نشان داده شده، به دست آورد.

$$|H| = 1.65 \times 10^{-7} \quad -۲۶$$

بخش ۱-۷، صفحه ۱۰۳

-۹ همه آنها فضاهای برداری هستند.

$$\{(\cos x, 0), (0, \sin x)\} \quad -۱۱$$

-۱۲ (الف) دو؛ (ب) دو؛ (پ) چهار

$$\text{adj } A = \begin{pmatrix} -26 & 7 & 16 \\ -2 & 7 & -2 \\ -4 & -7 & -4 \end{pmatrix}, |A| = -42; \quad -۱۳$$

$$\text{adj } A = \begin{pmatrix} 6 & 21 & -9 & -36 \\ -1 & 1 & 6 & -3 \\ 10 & 17 & -6 & -51 \\ 4 & -4 & 3 & 12 \end{pmatrix}, |A| = 27 \quad (ب)$$

$$\text{adj } A = \begin{pmatrix} 8 & -8 & -8 \\ 2 & -4 & 6 \\ -6 & 4 & -2 \end{pmatrix}, |A| = -16 \quad -۱۴$$

$$\frac{1}{2} \begin{pmatrix} 1 & -1 & 1 \\ 1 & 1 & -1 \\ 1 & 1 & 1 \end{pmatrix} \quad (ب) \quad \begin{pmatrix} 1 & 1 & 0 \\ -1 & 0 & 1 \\ 0 & -1 & 1 \end{pmatrix}; \quad -۱۵$$

-۲۶ (پ) فضای پدید آمده به وسیله بردار صفر، یعنی یک فضای برداری با بعد صفر.

$$\begin{pmatrix} 3 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 2 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \end{pmatrix} \quad (ب) \quad \{x^3, x^2, x, 1\}; \quad -۲۷$$

فصل ۷

بخش ۱-۲، صفحه ۱۱۷

- $F\left(\frac{y}{x}, x^2 + y^2 + z^2\right) = 0$; (ب) $F\left(z, \frac{x+z}{y+z}\right) = 0$; (الف) - ۱۰
 $F(2x - y^2, z \exp(-y)) = 0$; (ت) $F(2y - x^2, z \exp(-x)) = 0$; (پ)
 $F(x^2 + y^2 - z^2, xy + z) = 0$; (ج) $F\left(\frac{xy}{z}, \frac{x-y}{z}\right) = 0$; (ج)
 $F\left(\frac{y}{x}, \frac{z}{x}\right) = 0$; (خ) $z = f\left(\frac{y}{x}\right)$; (ح)
 $z = f(y) \exp(x^2 y)$ (ب) $z = f(x) \exp(-y^2)$ (الف) - ۱۱
 $z = y^3/3 + x^2 y + f(x)$ (ت) $z = -x \cos(y/x) + f(x)$ (پ)
 $z = x^3/3 + f(2x + y)$ (ث) $z = (x + y)^2$ - ۱۲
 $z = 1 + \sqrt{1 - 2(x - y)}$ (ب) $F(x - z, y - z^2/2) = 0$ (الف) - ۱۳
 $F(xy, x^2 + y^2 + z^2) = 0$ (الف) - ۱۴
 $zz_x + yz_y = x$ (ب) $yz_y - z = 0$ (ب) $2z_x + z_y = 0$ (الف) - ۱۶
 $x^2 z_x + y^2 z_y = xy$ (ت) $z = f(x^3 y^2)$ (الف) - ۱۹
 $z = f(bx - ay)$ - ۲۲
- ۲۳ (الف) $z = ky$ ، صفحات شامل محوره ها

بخش ۲-۲، صفحه ۱۲۷

- ۵ ب) بیضوی وقتی $0 < x$ ؛ هذلولی وار وقتی $0 < x$ ، سهموی وقتی 0
 ت) خارج دایره واحد به مرکز مبدأ، هذلولی وار؛ درون دایره واحد بیضوی؛ روی دایره
 واحد سهموی است.
 - ۱۱ ب)، ت)، و ث) خطی نیستند
 - ۱۷ (الف) سهموی؛ ب) هذلولی وار؛ ب) بیضوی؛
 ت) سهموی اگر $x = 0$ یا $y = 0$ ، در غیر این صورت هذلولی وار است.

بخش ۳-۲ ، صفحه ۱۳۸

$$u(x, y) = \frac{3 \sin x \sinh(b-y)}{\sinh b} \quad -7$$

$$\text{الف) } 3; \text{ ب) } 0; \text{ ت) } 0.9721 \quad -8$$

$$u_n(x, y) = \frac{B_n}{\cosh(n\pi^2/b)} \sin \frac{n\pi}{b} y \sinh \frac{n\pi}{b} (x-\pi) \quad \text{با} \quad u_n(0, y) = g_1(y) \quad -12$$

بخش ۳-۲ ، صفحه ۱۴۷

$$y(x, t) = \frac{1}{2}(\sin(x+at) + \sin(x-at)) = \sin x \cos at \quad -4$$

$$y(x, t) = \frac{1}{a} \cos x \sin at \quad -5$$

$$\exp(i\omega t) = \cos \omega t + i \sin \omega t \quad \text{توجه کنید که} \quad y(x, t) = 3 \sin \frac{2\pi}{L} x \cos \frac{2\pi at}{L} \quad -13$$

و شرط $y(x, 0) = 0$ ایجاب می‌کند که فقط جمله کسینوس باقی بماند.

$$y(x, t) = \frac{2L}{3\pi a} \sin \frac{3\pi x}{L} \sin \frac{3\pi at}{L} \quad -14$$

-۱۷ مسئله مقدار مرزی چنین است (تمرین ۱۶ را بینید) $a^2 y''(x) - g = 0$

$$y(0) = y(L) = 0 \quad \text{که جواب آن عبارت است از} \quad 4g(x-L/2)^2 = 8a^2y + gL^2$$

سهمی است. به ازای $x = L/2$ داریم $dy/dx = 0$ و ماکریسم تغییر مکان $-gL^2/8a^2$ است.

فصل ۳

بخش ۱-۳ ، صفحه ۱۶۷

-۹ اگر $f(x)$ فرد باشد. آن‌گاه $f(x) = -f(-x)$. اگر $g(x)$ زوج باشد، آن‌گاه $f(x)g(x) = -f(-x)g(-x)$. بنابراین $f(x)g(x) = g(-x)$ فرد است.

$$\text{الف) } 4\pi; \text{ ب) } 2/3; \text{ ت) } 4 \quad -11$$

$$u(x, y) = \frac{4}{\pi} \sum_{m=1}^{\infty} \frac{\sinh(2m-1)(b-y)\sin(2m-1)x}{(2m-1)\sinh(2m-1)b} \quad \text{الف) با استفاده از} \quad -12$$

$\cdot \cos n\pi = (-1)^n$ این که

$$u(x, y) = 2 \sum_{n=1}^{\infty} \frac{(-1)^{n+1} \sinh n(b-y) \sin nx}{n \sinh(nb)} \quad -13$$

0.617 - ۱۴

- ۱۵ ب) از 10 جمله اوّل 1.2087 به دست می‌آید. مقدار واقعی 1.2337 است.

$$f(x) = f(x+1) = (x+1) - (x+1)^2 = -x^2 - x = f(-x) \quad -17$$

پخش ۲-۳، صفحه ۱۷۶

- ۳ مجموعه بر بازه $[-L, L]$ نسبت به تابع وزن یک متغیردیکه است.

- ۴ برای $0 < x < -\pi$ به صورت x تعریف می‌شود که مانند $f(x)$ است.

- ۶ برای $0 < x < -\pi$ به صورت x تعریف می‌شود که مانند $f(-x) = -f(x)$ است.

$$\frac{4}{\pi} \sum_{n=1}^{\infty} \frac{\sin \frac{n\pi x}{2}}{n} \quad \text{(الف)} \quad -9$$

a (ب) - ۱۰

$$\frac{2}{\pi} \sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{n} \left((-1)^{n+1} - 2 \frac{1 + (-1)^{n+1}}{n^2 \pi^2} \right) \sin n\pi x; \quad \text{(الف)} \quad -11$$

$$\frac{1}{3} + \frac{4}{\pi^2} \sum_{n=1}^{\infty} \frac{(-1)^n}{n^2} \cos n\pi x \quad \text{(ب)}$$

$$\frac{1}{2} (e^2 - 1) + 4 \sum_{n=1}^{\infty} \frac{(-1)^n e^2 - 1}{4 + n^2 \pi^2} \cos \frac{n\pi x}{2} \quad \text{(ب)} \quad -12$$

$$\frac{2}{\pi} + \frac{4}{\pi} \sum_{n=1}^{\infty} \frac{\cos 2n\pi x}{1 - 4n^2} \quad \text{(ب)} \quad \sin \pi x; \quad \text{(الف)} \quad -13$$

$$\frac{2}{\pi} + \frac{4}{\pi} \sum_{n=1}^{\infty} \frac{(-1)^n \cos 2nx}{1 - 4n^2} \quad \text{(ب)} \quad \frac{8}{\pi} \sum_{n=1}^{\infty} \frac{n \sin 2nx}{4n^2 - 1}; \quad \text{(الف)} \quad -14$$

$$\frac{1}{2} + \frac{4}{\pi^2} \sum_{n=1}^{\infty} \frac{\cos (2n-1)\pi x}{(2n-1)^2}; \quad \text{(الف)} \quad -15$$

$$\frac{4}{\pi} \sum_{n=1}^{\infty} \frac{\sin (2n-1)x}{2n-1} \quad -16$$

-۲۰ الف) در نتیجه تمرین ۱۹ ، $x = \pi/2$ قرار دهد

ب) در نتیجه تمرین ۱۹ ، $x = \pi/4$ قرار دهد

-۲۱ الف) یک شیوه آن است که تعریف کنیم

$$f(s) = \begin{cases} 1-s, & 0 < s < 1, \\ s-1, & 1 < s < 2. \end{cases}$$

توسعی تناوبی فرد این تابع دارای نمایش سری فوریه زیر است

$$\begin{aligned} f(s) \sim & \frac{4}{\pi} \left(1 - \frac{2}{\pi}\right) \sin \frac{\pi s}{2} + \frac{4}{3\pi} \left(1 + \frac{2}{3\pi}\right) \sin \frac{3\pi s}{2} \\ & + \frac{4}{5\pi} \left(1 - \frac{2}{5\pi}\right) \sin \frac{5\pi s}{2} + \dots \end{aligned}$$

با جایگزین کردن $1-x$ به جای s در بالا ، نمایش تابع داده شده به دست می آید. رسم نمودار $f(x)$ مفید خواهد بود. ملاحظه کنید که سری فوریه بر حسب x در این حالت ، در واقع یک سری کسینوسی است .

-۲۲ اگر n زوج باشد (و $n=0$) و $c_n = 2/(in\pi)$ اگر n فرد باشد ؛

$$f(x) \sim \frac{2}{i\pi} \sum_{n=-\infty}^{\infty} \frac{1}{2n-1} \exp(i(2n-1)\pi x/2).$$

توجه کنید که این را می توان به صورت زیر نوشت

$$f(x) \sim \frac{2}{i\pi} \sum_{n=-\infty}^{\infty} \frac{1}{2n-1} \left(\cos \frac{(2n-1)\pi}{2} x + i \sin \frac{(2n-1)\pi}{2} x \right).$$

حال ملاحظه کنید که جملات کسینوس صفر می شوند ولی جملات سینوس دو برابر می شوند ، بنابراین داریم

$$f(x) \sim \frac{4}{\pi} \sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{2n-1} \sin \frac{(2n-1)\pi}{2} x,$$

که با نتیجه ای که از معادله (۲-۲-۳) به دست آمده مطابقت دارد.

-۲۳ یک توسعی تناوبی زوج از تابع $f(x) = 1 < x < 1$ به دست آورید . آن گاه $c_0 = 1$ و برای سایر ضرایب $c_n = 0$.

-۲۸ را محاسبه کنید ، و سپس انتگرال بگیرید و توجه کنید که نتیجه

برابر صفر است مگر آن که $m = n$

$$\frac{4h}{\pi} \sum_{n=1}^{\infty} \frac{\sin(2n-1)\pi x}{2n-1} \quad -31$$

پخش ۱۸۸، ۳-۳، صفحه ۱۸۸

-۵ فقط تابع قسمت (الف) بطور مطلق انتگرال پذیر است

$$\frac{2}{\pi} \int_0^\infty \frac{\cos ax}{1+a^2} da \text{ is valid for } -\infty < x < \infty \quad -11$$

$$f(a) = a \frac{k \sin^2(ax/2)}{(ax/2)^2} \quad -18$$

پخش ۲۰۰، ۲-۳، صفحه ۲۰۰

$$u(x, t) = \frac{2}{\pi} \int_0^\infty \frac{\alpha \exp(-\alpha^2 kt) \sin \alpha x}{\alpha^2 + 1} d\alpha \quad -2$$

$$u(x, t) = \frac{2}{\pi} \int_0^\infty f(s) \cos as ds \int_0^\infty \exp(-\alpha^2 kt) \cos \alpha x d\alpha \quad -3$$

$$u(x, t) = \frac{2u_0}{\pi} \int_0^\infty \left(1 - \exp(-\alpha^2 kt)\right) \frac{\sin \alpha x}{\alpha} d\alpha \quad -4$$

$$u(x, t) = \frac{2u_0}{\pi} \int_0^\infty (1 - \cos \alpha L) \exp(-\alpha^2 kt) \frac{\sin \alpha x}{\alpha} d\alpha \quad -5$$

$$f(\alpha) = \frac{2 \cos(\alpha \pi/2)}{1 - \alpha^2} \quad -10 \quad \text{(الف)}$$

$$u(x, t) = u_0 \left(\operatorname{erf}\left(\frac{x}{\sqrt{4kt}}\right) - \frac{1}{2} \operatorname{erf}\left(\frac{x+L}{\sqrt{4kt}}\right) - \frac{1}{2} \operatorname{erf}\left(\frac{x-L}{\sqrt{4kt}}\right) \right) \quad -12$$

$$f_s(\omega_0) = N / \omega_0 \quad -13$$

$$\mathcal{F}(xy) = -i \frac{d\bar{y}(\alpha)}{d\alpha} \quad -14$$

فصل ۲

پخش ۲۱۵، ۱-۴، صفحه ۲۱۵

-۶ از اتحاد $\sinh(A - B) = \sinh A \cosh B - \cosh A \sinh B$ استفاده کنید.

$$u(x, y, z) = \sum_{n=1}^{\infty} \sum_{m=1}^{\infty} B_{mn} \sinh \omega_{mn}(\pi - z) \sin (my) \sin (nx) \quad -13$$

$$B_{mn} = \frac{4}{\pi^2 \sinh(\pi \omega_{mn})} \int_0^{\pi} \int_0^{\pi} f(s, t) \sin(ns) \sin(mt) ds dt \quad , \quad \omega_{mn} = \sqrt{n^2 + m^2}.$$

$$B_{mn} = \frac{4(-1)^{m+n} ab}{\pi^2 mn \sinh(c \omega_{mn})} \quad -14$$

از همان اتحاد تعریف ۲ استفاده کنید. \quad -۱۵

$$V(x, y) = \frac{2}{\pi} \int_0^{\infty} \frac{\alpha}{\alpha^2 + 1} \frac{\sinh \alpha(b-y)}{\sinh(\alpha b)} \sin(\alpha x) dx \quad -۱۶$$

$$\text{که در جدول انتگرال‌ها یافته} \quad \int_0^{\infty} \exp(-ax) \sin bx dx = \frac{\alpha}{\alpha^2 + b^2} \quad \text{آن‌گاه} \quad a > 0 \\ \text{می‌شود.}$$

$$V(x, y) = \frac{2}{\pi} \int_0^{\infty} \frac{\sin \alpha \pi \sinh \alpha(b-y)}{1 - \alpha^2} \frac{\sinh \alpha(b-y)}{\sinh(\alpha b)} \sin \alpha x d\alpha \quad -۱۷$$

$$u(x, y) = \frac{4}{\pi} \sum_n \frac{\cos 2nx \sinh 2n(\pi-y)}{(1-4n^2) \sinh 2n\pi} + \frac{2}{\pi^2} (\pi-y) \quad -۱۸$$

$$v(x, y) = \frac{2a}{\pi} \int_0^{\pi} \frac{\sinh(\alpha(1-x)) \cos(\alpha y)}{(a^2 + \alpha^2) \sinh \alpha} d\alpha \quad -۱۹$$

$$\phi_r(x, y) = -\phi_s(x, y) \quad -۲۱$$

بخش ۲-۴، ۲۴۶ صفحه

$$B_{mn} = \frac{64a^2b^2}{\pi^6 (2n-1)^3 (2m-1)^3}, n = 1, 2, \dots, m = 1, 2, \dots \quad -۲$$

$$u(x, y, t) = k \sin\left(\frac{ny}{b}\right) \sin\left(\frac{\pi x}{a}\right) \cos\left(\frac{c\pi}{ab} \sqrt{a^2 + b^2} t\right); \quad -۲۰$$

$$f = \frac{c}{2ab} \sqrt{a^2 + b^2} \sec^{-1}$$

$$u(x, y, t) = \sum_{m=1}^{\infty} \sum_{n=1}^{\infty} A_{mn} \sin\left(\frac{m\pi y}{b}\right) \sin\left(\frac{n\pi x}{a}\right) \sin(c \omega_{mn} t) \quad -۲۱$$

$$A_{mn} = \frac{4}{abc \omega_{mn}} \int_0^a \int_0^b g(x, y) \sin\left(\frac{m\pi x}{a}\right) \sin\left(\frac{n\pi y}{b}\right) dy dx$$

$$b_{2n-1} = 4kL/c\pi^2(2n-1)^2, n = 1, 2, \dots \quad -۲۲$$

$$u(x, t) = \frac{8h}{\pi^2} \left(\sin\left(\frac{\pi x}{L}\right) \cos\left(\frac{c\pi t}{L}\right) - \frac{1}{9} \sin(3\pi x/L) \cos(3c\pi t/L) + \dots \right) \quad - ۲۰$$

بخش ۳-۲، صفحه ۲۳۵

-۴ جواب حالت پایا برابر صفر است

$$u(x, t) = \sum_{n=1} b_{2n-1} \exp\left(\frac{-\pi^2(2n-1)^2}{4L^2} t\right) \sin\frac{(2n-1)\pi}{2L} x \quad - ۱۱$$

$$b_{2n-1} = \frac{2}{L} \int_0^L f(s) \sin \frac{(2n-1)\pi}{2L} s \, ds, n = 1, 2, 3, \dots$$

$$b_1 \doteq 0.213 L \quad - ۱۲$$

$$u(x, t) = \frac{1}{2} a_0 + \sum_{n=1} a_n \exp\left(\frac{-n^2\pi^2 t}{L^2}\right) \cos \frac{n\pi x}{L} \quad - ۱۳$$

$$a_n = \frac{2}{L} \int_0^L f(s) \cos \frac{n\pi s}{L} \, ds, n = 0, 1, 2, \dots$$

$$u(x, t) = \frac{Cx(L-x)}{2} + \sum_{n=1} b_n \exp(-n^2\pi^2 t/L^2) \sin \frac{n\pi x}{L} \quad - ۱۴$$

$$b_n = \frac{2}{L} \int_0^L \left(\frac{Cs(s-L)}{2} + f(s) \right) \sin \frac{n\pi s}{L} \, ds$$

$$u(x, t) = \frac{Cx(L-x)}{2} - \frac{4CL^2}{\pi^3} \sum_{n=1} \frac{\exp[-(2n-1)^2\pi^2 t/L^2]}{(2n-1)^3} \sin(2n-1) \frac{\pi x}{L} \quad - ۱۵$$

$$u(x, t) = \sum_{n=1} c_n \exp\left(\frac{-(2n-1)^2\pi^2 t/L}{4}\right) \sin\left(\frac{(2n-1)\pi x}{2}\right). \quad - ۱۶$$

برای یافتن c_n ، باید این شرط را داشته باشیم که توابع $\sin((2n-1)\pi x/2)$ بر بازه $0 < x < 1$

متعامد باشند. تحقیق کنید که این شرط برقرار است. سپس پیدا کنید

$$c_n = \frac{(-1)^{n+1} 8u_0}{(2n-1)^2\pi^2}.$$

$$u(x, y, t) = \sum_{m=1} \sum_{n=1} B_{mn} \exp\left(-k\pi^2 t \left(\frac{m^2}{a^2} + \frac{n^2}{b^2}\right)\right) \sin\left(\frac{m\pi x}{a}\right) \sin\left(\frac{n\pi y}{b}\right), \quad - ۱۹$$

$$B_{mn} = \frac{4}{ab} \int_0^b \sin\left(\frac{n\pi v}{c}\right) dv \int_0^a f(s, v) \sin\left(\frac{m\pi s}{a}\right) ds$$

$$c_n = \frac{16a}{\pi^3(2n-1)^3} ((-1)^{n+1} \pi(2n-1) - 2) \quad - ۲۰$$

۲۲۶ آنلاین، ۴-۳، شنبه

$$v(x, y) = \frac{2}{\pi} \int_0^{\infty} \frac{\sinh(\alpha x) \cos(\alpha y)}{\alpha(1 + \alpha^2) \cosh(\alpha c)} d\alpha$$

-۳- از دو شرط این نامعنه برای یافتن یک جواب خصوصی استفاده کنند.

-۷- مانند تمرین ۲ از روش ضرایب نامعین استفاده کنید؛ توجه کنید که شرایط مرزی قسمی هستند که جواب مکمل صفر می‌شود.

$$v(x, y) = \frac{2}{\pi} \int_0^\infty \frac{\sinh(ax) \cos(ay)}{x \cosh xc} \int_0^\infty f(s) \cos as ds dx$$

$$v(x, y) = \frac{2}{\pi} \int_0^{\infty} \frac{\cos(\alpha x) \cosh(\beta y)}{\cosh(\alpha b)} dx \int_0^{\infty} f(s) \cos \alpha s ds$$

$$u(x, t) = c^2 \sin \frac{\pi}{c} x / (\pi^2 - c^2 \omega^2) \left[\sin \omega t - \frac{c(t)}{\pi} \sin \frac{\pi}{c} t \right] \quad -15$$

٢٥٧ صفحه ٥-٦

$$\lambda_n = \left(\frac{2n-1}{2} \right)^2, n = 1, 2, \dots; y_n(x) = \cos \left(\frac{2n-1}{2} x \right)$$

$$\therefore \lambda_n = (2n+1)^2/4, n=0, 1, 2, \dots \quad \text{وهي موجة مهمنة} \quad y_n(x) = \cos nx \quad \lambda_n = n^2, n=0, 1, 2, \dots \quad -\nabla$$

$$y_n(x) = \sin((2n+1)x/2)$$

$$y_n(x) = \sin nx + \lambda_n = n^2 - 1, n = 1, 2, 3, \dots$$

$$y_n(x) = \exp(-x) \sin n\pi x; \lambda_n = -n^2\pi^2, n = 1, 2, 3, \dots$$

$$\therefore \lambda = 1 \text{ همچنین } y_n(x) = (n \cos nx + \sin nx) \exp(-x) : \lambda_n = -n^2, n = 1, 2, 3, \dots$$

$$y(x) = 1$$

$$\exp(-x)(\gamma - 18)$$

$$\exp(-x^2) (\text{...} - 14)$$

$$(1-x^2)^{-1/2} \left(\omega - \frac{1}{x} \right)$$

- ۵ یک تعبیر آن است که دمای حالت پایا را در یک لوله بلند که شعاع داخلی آن b و شعاع خارجی آن c است بیاییم. سطح خارجی لوله در دمای صفر نگاه داشته می‌شود، و دمای سطح خارجی آن با $(\phi)f$ داده می‌شود.
- ۶ طول لوله بی‌نهایت بلند است، یعنی $z > \infty$ - . بنابراین مرزی در جهت z وجود ندارد علاوه براین، مقادیر مرزی سطوح داخلی و خارجی مستقل از z هستند.
- ۷ نوچه کنید که معادله دیفرانسیل، یک معادله کُشی-اویلر است.

$$u(\rho, \phi) = \frac{4u_0}{\pi} \sum_{n=1}^{\infty} \left(\frac{\rho^{2n-1} - \rho^{-(2n-1)}}{c^{2n-1} - c^{-(2n-1)}} \right) \frac{\sin(2n-1)\phi}{2n-1} \quad -12$$

$$u(\rho, \phi) = \frac{\log \rho}{2 \log c} a_0 + \sum_{n=1}^{\infty} a_n \frac{\rho^{2n} - \rho^{-2n}}{c^{2n} - c^{-2n}} \cos(2n\phi) \quad -14$$

$$a_0 = \frac{4}{\pi} \int_0^{\pi/2} f(s) ds \text{ and } a_n = \frac{4}{\pi} \int_0^{\pi/2} f(s) \cos 2ns ds, n = 1, 2, 3, \dots$$

$$z(\rho) = z_0 \frac{\log \rho}{\log \rho_0}, 1 \leq \rho \leq \rho_0; \quad -18 \text{ (الف)}$$

ب) جواب نمایانگر تغییر مکانهای عرضی ایستای یک غشاء همگن به شکل یک واشر است. غشاء به یک چارچوب در طول دایره های $1 = \rho_0$ و $\rho = \rho$ محکم شده است. چارچوب داخلی ثابت نگاه داشته شده در حالی که به چارچوب خارجی یک تغییر مکان z داده شده است.

بخش ۲-۵ ، صفحه ۲۸۴

- ۱ از آزمون همگرایی سریهای متناوب استفاده کنید تا همگرایی در $x = 2$ ثابت شود.
- ۲ $y_2(x) = a_1 \sum_{n=0}^{\infty} \frac{2 \cdot 5 \cdot 8 \cdots (3n-1)}{(3n+1)!} x^{3n+1}$ -۲ (ب)
- (نوجه : در اینجا و در قسمت (الف) وقتی $n=0$ ، به جای صورت اقرار دهید)
- ۳ $(2^n - 1)/2^n$ -۷ (الف)
- ۴ الف) این یک سری هندسی است با جمله اول $1/10$ و قدر نسبت $1/10$:
- ۵ ب) $1/9$ -۹ (الف)
- ۶ ج) ∞ -۱۰ (الف)

- ١١ - الف) $x = 0$ یک نقطه تکین منظم است؛

ت) $x = 0$ یک نقطه تکین منظم است؛ $x = 0$ یک نقطه تکین نامنظم است.

$$y = a_0 \cosh x + a_1 \sinh x \quad \text{ب) } \quad ; \quad y = a_0 \cos x + a_1 \sin x \quad \text{الف) } - ١٢$$

$$y = a_0 \exp(x^2/2) \quad \text{ت) } \quad ; \quad y = (a_0 + 2) \exp(x) - x^2 - 2x - 2 \quad \text{ب) }$$

$$y = a_0(1 + x \arctan x) + a_1 x \quad \text{ث) } .$$

$$y = a_0 J_0(x) = a_0 \left(1 + \frac{x^2}{1^2 \cdot 4^2} - \frac{x^6}{2^2 \cdot 4^2 \cdot 6^2} + \dots \right); \quad \text{الف) } - ١٣$$

$$y = a_0 x + a_1 x^{-2} \quad \text{ب) } \quad y = a_0 \cos \sqrt{x} + a_1 \sin \sqrt{x}; \quad \text{ب) }$$

$$y = a_0(1 + \frac{1}{2}(x-1)^2 + \frac{1}{8}(x-1)^3 + \frac{1}{6}(x-1)^4 + \dots) \\ + a_1((x-1) + \frac{1}{2}(x-1)^2 + \frac{1}{2}(x-1)^3 + \frac{1}{4}(x-1)^4 + \dots) \quad - ١٥$$

بعض ٣-٥، صفحه ٢٩٩

$$y = c_1 J_0(\sqrt{x}) + c_2 Y_0(\sqrt{x}); \quad \text{ب) } \quad y = c_1 J_0(x) + c_2 Y_0(x); \quad \text{الف) } - ٦$$

$$y = c_1 J_0(e^x) + c_2 Y_0(e^x) \quad \text{ب) }$$

الف) قرار دهید $s = \lambda_j u$ ، $ds = \lambda_j du$. انتگرال به صورت زیر در می آید.

$$\frac{1}{\lambda_j} \int_0^{\lambda_j} J_1(u) du = \frac{1}{\lambda_j} (-J_0(u)) \Big|_0^{\lambda_j} = \frac{1}{\lambda_j};$$

ب) مانند قسمت (الف) $\int_0^b J_1(\lambda_j s) ds$ را محاسبه کنید، سپس قرار دهید $b \rightarrow \infty$.

الف) از انتگرال گیری جزء به جزء با $dV = J_1(s) ds$ ، $u = J_0(s)$ استفاده کنید.

$$\frac{2}{c} \sum_{j=1}^c \frac{(\lambda_j c)^2 - 4}{\lambda_j^3 J_1(\lambda_j c)} J_0(\lambda_j x) \quad \text{ب) } \quad \frac{2}{c} \sum_{j=1}^c \frac{J_0(\lambda_j x)}{\lambda_j J_1(\lambda_j c)}; \quad \text{الف) } - ٩$$

$$\frac{dy}{dx} = \frac{1}{az} \frac{d^2 z}{dx^2} - \frac{1}{az^2} \left(\frac{dz}{dx} \right)^2; \quad \text{الف) } - ١٠$$

$$r^2 \frac{d^2 Z}{dr^2} + r \frac{dZ}{dr} + \left(\lambda_j^2 r^2 - \left(n + \frac{1}{2} \right)^2 \right) Z = 0$$

$$\frac{1}{2} \sum_{j=1}^c \frac{J_0(\lambda_j) - J_0(2\lambda_j)}{\lambda_j (J_2(2\lambda_j))^2} J_1(\lambda_j x); \quad \text{الف) } - ١٢$$

ب) $\frac{1}{2}$ ، مقدار متوسط ناپیوستگی جهشی در $x = 1$.

$$x^n J_n(x) \quad - ١٤$$

$$-x^{-n} J_n(x) \quad \text{ب) } - ١٥$$

بخش ۳-۵ ، صفحه ۳۲۳

-۳ ب) از معادله (۱۴-۴-۵) نتیجه می شود که $P_n(-x) = (-1)^n P_n(x)$

ت) $P'_{2n}(x)$ شامل جملات بر حسب $x^{2n-2k-1}$ است، پس تنها راه به دست آوردن جملات غیر صفر وقتی $x=0$ است که $2n-2k-1=0 \Rightarrow 2n-2k=1$. اما این غیرممکن

است زیرا نتیجه می دهد $P'_{2n}(0) = 2(n-k)$. بنابراین $P'_{2n}(0) = 0$

ث) از معادله (۱۴-۴-۵)

$$P_{2n}(x) = \frac{1}{2^{2n}} \sum_{k=0}^n \frac{(-1)^k (4n-2k)!}{(2n-2k)!(2n-k)!} x^{2n-2k}.$$

وقتی $x=0$ ، تنها جمله غیر صفر این مجموع به ازای $k=n$ رخ می دهد و در این صورت مقدار مطلوب را دارد.

-۷ نشان دهید P_0 و P_1 و P_2 و P_0 و P_1 و P_2 جفت‌های متعامدند.

$$\frac{2}{3}aP_2(x) + bP_1(x) + \left(c + \frac{a}{3}\right)P_0(x); \quad \text{ب) } \quad aP_1(x) + bP_0(x); \quad \text{الف) } -12$$

$$\frac{2}{5}aP_3(x) + \frac{2}{3}bP_2(x) + \left(c + \frac{3a}{5}\right)P_1(x) + \left(d + \frac{b}{3}\right)P_0(x) \quad \text{ب) } -13$$

$$A_{2n+1} = \frac{1}{2}(4n+3) \int_0^1 x P_{2n+1}(x) dx, \quad n=0, 1, 2, \dots \quad \text{ب) } -14$$

$$= \frac{1}{2}(4n+3) \int_0^1 P_1(x) P_{2n+1}(x) dx = 0$$

برای هر n بجز

-۱۸ از فرمول رو دریگ استفاده کنید.

بخش ۵-۵ ، صفحه ۳۳۶

$$u(r, \theta) = \frac{r}{b} \cos \theta \quad -11$$

$$u(\rho, z) = 28.63 J_0(2.405\rho) \cosh(2.405z) - 0.85 J_0(5.520\rho) \cosh(5.520z) + 0.03 J_0(8.654\rho) \cosh(8.654z) + \dots; \quad \text{الف) } -12$$

$$u(0, 0) \doteq 27.81$$

ب)

$$u(\rho, z) = \frac{200}{c} \sum_{j=1} \frac{J_0(\lambda_j \rho) \sinh(\lambda_j z)}{\lambda_j \sinh(\lambda_j b) J_1(\lambda_j c)} \quad -13$$

$$z(\rho, t) = \frac{2}{c} \sum_{j=1} \frac{J_0(\lambda_j \rho) \cos(\lambda_j a t)}{\lambda_j J_1(\lambda_j c)} \quad -15$$

$$u(r, \theta) = \sum_{m=0} (4m+3) \left(\frac{r}{b} \right)^{2m+1} P_{2m+1}(\cos \theta) \int_0^{\pi/2} f(\cos \theta) P_{2m+1}(\cos \theta) \sin \theta d\theta \quad -18$$

$u(r, \theta) = 100$ نتیجه باید بدیهی باشد، ولی مراحل مثال ۵-۵-۵ را انجام دهید.

$$u(r, \theta) = -\frac{3E}{K+2} r \cos \theta, r < b; \quad -21$$

$$U(r, \theta) = -Er \cos \theta + Eb^3 \left(\frac{K-1}{K+2} \right) r^{-2} \cos \theta, r > b \quad -22$$

$$u(r, \theta) = -Er \cos \theta + E \frac{b^3}{r^2} \cos \theta \quad -22$$

$$u(r) = \frac{1}{r(b-a)} (u_1 a(b-r) + u_2 b(r-a)) \quad -23$$

بخش ۶-۶، صفحه ۳۴۳

$$u(5, 5) = 1.786, u(10, 5) = 7.143, u(15, 5) = 26.786 \quad -3$$

$$21 \quad -4$$

$$u(10/3, 10/3) = 0.69, u(20/3, 10/3) = 2.08, u(10, 10/3) = 5.56 \quad -5$$

$$u(40/3, 10/3) = 14.58, u(50/3, 10/3) = 38.19$$

$u(x, 20/3) = u(x, 10/3)$ بنا بر تقارن. توجه کنید که پنج معادله حاصل را می توان سادگی با روش حذفی حل کرد.

پیشیل ۷

بخش ۱-۶، صفحه ۳۵۳

-۴ هنگ تغییر می کند ولی شناسه تغییر نمی کند.

$$\text{الف) } (22 - 4i) + \frac{1}{5}(1 - 3i) \quad \text{ب) } (13 + 7i) \quad \text{ت) } 4i \quad -8$$

$$\text{ج) } 2 \operatorname{cis}(-\pi/3) \quad \text{د) } \operatorname{cis} 3\pi/2 \quad \text{ه) } \sqrt{2} \operatorname{cis}(-\pi/4) \quad -9$$

$$11.180, -1.391 \sqrt{5}, \arctan(-11/2) \quad \text{ب) } 2, \pi/3 \quad \text{الف) } -10$$

$$8, 3\pi/2 \quad \text{ج) } 5, \pi/2 \quad \text{ت) } 5, \pi \quad \text{الف) } 11$$

$$\pm \sqrt{2}(-1 + i)/2; \quad \text{الف) } 11$$

$$y = \exp(\sqrt{2}x/2)(c_1 \cos(\sqrt{2}x/2) + c_2 \sin(\sqrt{2}x/2)) \\ + \exp(-\sqrt{2}x/2)(c_3 \cos(\sqrt{2}x/2) + c_4 \sin(\sqrt{2}x/2)) \quad \text{ب) } 11$$

$$x = -1 \quad \text{ب) نیم صفحه طرف راست خط } -12$$

$$x^2 + y^2 = 25 \quad \text{و } x^2 + y^2 = 4 \quad \text{ت) ناحیه بین دایره های } 4 \quad \text{الف) } 12$$

-۱۳- الف) طول هیچ ضلع مثلثی از مجموع طولهای دو ضلع دیگر بیشتر نیست.

ب) طول هیچ ضلع مثلثی از تفاضل طولهای دو ضلع دیگر کمتر نیست.

$$(z^2 + \sqrt{2}z + 1)(z^2 - \sqrt{2}z + 1) \quad \text{الف) } 14$$

$$2 \sin \frac{\phi}{2} \operatorname{cis}\left(\frac{\pi - \phi}{2}\right) \quad \text{الف) } 15$$

$$2 \operatorname{cis} \frac{(2k+1)\pi}{6}, k = 0, 1, 2, 3, 4, 5; \quad \text{الف) } 16$$

$$2^{1/6} \operatorname{cis}(8k+3)\frac{\pi}{12}, k = 0, 1, 2 \quad \text{ب) } 16$$

$$1+i, 1+2i, \pm 2+i \quad \text{ب) } 17$$

$$z^2 - 4z + 5 = 0 \quad \text{الف) } 19$$

$$1+i, -3(1-i), 2(1+\sqrt{3}i) \quad \text{ب) } 20$$

$$(0, 1, -2i)^T, \lambda_3 = -2i, (0, 1, 2i)^T, \lambda_2 = 2i, (1, 0, 0)^T, \lambda_1 = 1 \quad \text{الف) } 28$$

بخش ۲-۶، صفحه ۳۶۳

-۳- از معادله (۹-۱-۶) برای بیان $z^{1/2}$ استفاده کنید.

-۵- الف) از اتحادهای مثلثاتی زیر استفاده کنید.

$$\cos(A+B) = \cos A \cos B - \sin A \sin B,$$

$$\sin(A+B) = \sin A \cos B + \sin B \cos A,$$

ب) با استفاده از معادله (۱-۲-۶)، نشان دهید $\exp(z+2\pi i) = \exp(z)$

ت) اگر $e^z = e^{iy} = \cos y + i \sin y = 1$ و $x = 0$ ، آن‌گاه $|e^z| = e^x = 1$ بنا بر این

که از آن نتیجه می‌شود که $y = 2n\pi$ ، $\sin y = 0$ ، $\cos y = 1$. بر عکس اگر $e^z = 1$ ، آن‌گاه $z = 2n\pi i$

ث) با استفاده از قسمت (ب) داریم $\exp(z_1) = \exp(z_2)$ اگر و فقط اگر $\exp(z_1 - z_2) = \exp(0) = 1$

$$\therefore z_1 - z_2 = 2n\pi i$$

$$\text{مانند مثال } ۲-۲-۶ \quad -۹$$

$$\text{الف) } 0.0001 + 0.4443i \quad -۱۲$$

$$\text{الف) } \log 2 = 0.693 + 2n\pi i \quad -۱۵$$

$$\log(i-1) = 0.346 + (3\pi/4 + 2n\pi)i \quad \text{ب)$$

$$\log(i-1) = 0.346 + 2.356i$$

$$\text{الف) } \text{تعريف نمی شود. } \log(-1) \leftarrow \log(-1) = (2n+1)\pi i \quad \text{ب)$$

$$(x-1)^2 + y^2 = (x^2 - y^2 - 3 + 2xyi) \quad \text{ت) } \leftarrow (x^3 - 3xy^2) + i(3x^2y - y^3) \quad \text{ب) } -۱۷$$

$$(e^3\sqrt{2}/2)(1-i) = 14.203(1-i) \quad \text{ت) } \leftarrow i \sinh e \quad \text{الف) } -۲۱$$

$$\exp(i \log 2) \exp(-\pi - 2n\pi), n = 0, 1, 2, \dots \quad -۲۲$$

$$(a^z)^w = (\exp(z \log a))^w = \exp(w \log(\exp(z \log a))) \quad -۲۵$$

$$= \exp(w(z \log a + 2n\pi i)) = \exp(wz \log a) \exp(2n\pi i)w$$

$$= a^{wz} \exp(2n\pi i)w \neq a^{wz}$$

$$\frac{1}{s^2 + 1} = -\frac{1}{2i} \frac{1}{s+i} + \frac{1}{2i} \frac{1}{s-i}, f(t) = \frac{i}{2} \exp(-it) + \frac{1}{2i} \exp(it) \quad \text{با} \quad -۲۸$$

$$f(t) = \frac{i}{2} (\cos t - i \sin t) + \frac{1}{2i} (\cos t + i \sin t) = \sin t$$

بخش ۳-۶، صفحه ۳۷۳

تمام z ها که $z = 2 + iy$ یا $z = 1 + iy$. مجموعه بسته نیست چون شامل همه نقاط مرزی اش نیست.

الف) تمام $z = \sin(x+iy) = \sin x \cosh y + i \cos x \sinh y$ که به ازای تمام متادیر x و y تحلیلی است.

-۵ ب) مجموعه نقاط داخل دایره به شعاع ρ و به مرکز z_0 .
ت) نیم صفحه چپ صفحه z و محور u ها.

-۶ الف) این یک مجموعه بسته شامل همه نقاط درون و روی دایره واحد به مرکز i است. نقاط مرزی عبارتند از نقاط روی دایره، یعنی همه نقاط (y, x) که در معادله $1 = (y - 1)^2 + x^2$ صدق می‌کنند.

-۷ الف) داریم $z = \log|z| + i \operatorname{Arg} z$ ، بنابراین $z = 0$ پیوسته نیست. فرض کنید z_0 نقطه دلخواهی روی محور حقیقی منفی باشد. آن‌گاه چون $\pi \leq \operatorname{Arg} z < 0$ وقتی از نیم صفحه بالا $x_0 \rightarrow \pi$ ، $z \rightarrow \infty$ و، وقتی از نیم صفحه پائین $x_0 \rightarrow -\pi$ درنتیجه $z = x_0 + \operatorname{Arg} z$ در $z = x_0 + \operatorname{Arg} z \rightarrow -\pi$ تحلیلی نیست.

$$\arctan(y/x) + C \quad \text{الف) } \quad 3x^2y - y^3 - x + C \quad \text{ب) } \quad -13$$

$$\operatorname{Log} z + \alpha \quad \text{الف) } \quad z^3 - i(z - C) \quad \text{ب) } \quad -17$$

بخش ۴-۶ ، صفحه ۳۸۳

-۵ الف) $u = mx$ و $v = -mu$ نقش می‌شود.
ت) دو نقطه تقاطع وجود دارند، $(0, 0)$ و (a, a) . مبدأ به نقطه در بی‌نهایت نقش می‌شود، و نقطه (a, a) به $(-1/2a, 1/2a)$ نقش می‌شود.
الف) دایره $|z| = 1$ به $|w| = 1$ نقش می‌شود.

ب) با محدود کردن نگاشت به $|z| > 1$ یک نگاشت یک به یک به دست می‌آید، که در کاربردها وضعیت مطلوب را دارد.

$$\frac{u^2}{\cosh^2 c} + \frac{v^2}{\sinh^2 c} = 1, v \geq 0 \quad \text{ناحیه مستطیلی به } 0 \leq u \leq \cosh c \text{ و } 0 \leq v \leq \sinh c \quad \text{نقش می‌شود.}$$

-۱۳ الف) $1 \pm i$ ، ب) نقطه در بی‌نهایت.

$$\zeta^2 + \eta^2 + (\zeta - \frac{1}{2})^2 = \frac{1}{4} \quad \text{الف) معادله کره عبارت است از}$$

$$\operatorname{Im} w > 0 \quad \text{ب) } \quad u = 0, -\infty < v < 0$$

ب) درون بیضی $\frac{u^2}{\cosh^2 1} + \frac{v^2}{\sinh^2 1} = 1$ ، بجز قطعه خطوط‌های حقیقی $1 \leq x \leq \cosh 1$ و $-\cosh 1 \leq x \leq -1$.

-۱۷ الف) همه جا؛ ب) دایره واحد به مرکز مبدأ.

ث) حلقه نیم دایره‌ای به مرکز مبدأ بالای محور u و محدود به دایره‌های به مرکز c_1 و c_2 .

$$\frac{16}{25}u^2 + \frac{16}{9}v^2 = 1 \quad |z| = 2 \quad -۲۲$$

بخش ۶-۵، صفحه ۳۹۶

-۲ ت) از آزمون نسبت استفاده کنید و صورت و مخرج را برابر^۳ قبل از حدگیری تقسیم کنید.

$$\text{الف)} -\pi i \quad \text{ب) صفر} \quad -۵$$

$$\text{الف)} 4\pi i + 2\pi i \quad \text{ب) } -4 \quad -۶$$

-۷ تابع $\bar{z} = f(z)$ در هیچ نقطه‌ای مشتق پذیر نیست، پس تحلیلی نیست؛ تابع $z/(z+2)$ در مبدأ تحلیلی نیست.

$$18\pi i \quad -۸$$

$$-i\pi/12 \quad -۱۱$$

$$2\pi i \quad -۱۲$$

بخش ۶-۶، صفحه ۴۱۴

-۵ ضرب داخلی برابر صفر است

$$F(s) = \frac{i}{4} \frac{1}{(s+i)^2} - \frac{i}{4} \frac{1}{(s-i)^2}; \quad \text{الف)} \quad -۱۲$$

$$\frac{i}{4}(te^{-it} - te^{it}) = \frac{t}{2} \left(\frac{e^{it} - e^{-it}}{2i} \right) = \frac{t}{2} \sinh(it) = \frac{t}{2} \sin t \quad \text{ب)}$$

$$\frac{-2}{z-1} + \frac{1}{z-2} + \frac{2}{z-3} \quad -۱۳$$

$$\frac{2}{z-2} - \frac{1}{z-1} \quad -۱۴$$

$$-\frac{1}{2} \frac{1}{z-2} + \frac{5}{3} \frac{1}{z-1} - \frac{1}{6} \frac{1}{z-4}; \quad \text{الف)} \quad -۱۵$$

$$\frac{3}{8} \frac{1}{z} + \frac{1}{2} \frac{1}{z^2} + \frac{1}{2} \frac{1}{z^3} - \frac{3}{8} \frac{1}{z-2} + \frac{5}{4} \frac{1}{(z-2)^2}; \quad \text{ب)}$$

$$\frac{-4}{z} - \frac{2}{z^2} + \frac{5}{z-1} - \frac{1}{(z-1)^2} \quad \text{(ب)} \quad - ۱۶$$

$$\frac{1}{2}(\sinh t - \sin t) \quad \text{(ب)} \quad ; \quad 1 + 2 \sin t - \cos t$$

$$\frac{1}{9}(6te^{-3t} - e^{-3t} + 1) \quad \text{(ب)} \quad \frac{e^{-t}}{12}\left(t - \frac{11}{12}\right) + \frac{5}{112}e^{-5t} + \frac{2}{63}e^{2t}; \quad - ۱۷$$

$$\sinh at \quad \text{(ث)} \quad ; \quad \exp(bt) \sin \omega t \quad ; \quad \sin \omega t \quad \text{(الف)} \quad - ۱۸$$

$c_1 < 0$ است، $y = x$ متناظر با هم پتانسیلهای زیر $y = x$ است، و $c_1 > 0$ است، متناظر با هم پتانسیلهای بالای $x = y$ است.

- ۲۰ ثابت $y = x$ خطوط جریان هستند، ثابت $x = y$ هم پتانسیلها هستند.

- ۲۱ - ۲۲ (الف) پرتوهایی که از مبدأ رسم می شوند خطوط جریان هستند، دوایر به مرکز مبدأ هم پتانسیلها هستند.
ب) مبدأ یک چاه است.

$$T(x, y) = \arctan(y/x) \quad - ۲۴$$

$$T(\rho, \phi) = \frac{100}{\pi} \phi; \quad \text{(ب)} \quad T(x, y) = \frac{100}{\pi} \arctan\left(\frac{2xy}{x^2 - y^2}\right); \quad \text{الف} \quad - ۲۵$$

$$T(x, y) = 1 - \frac{1}{\pi} \arctan\left(\frac{1 - x^2 - y^2}{2y}\right) \quad \text{(ب)}$$

$$\bar{f}(\alpha) = \frac{aA}{1 + i\alpha\alpha} \quad ; \quad - ۲۷$$

مراجع

- Arfken, G., *Mathematical Methods for Physicists*, 2d ed. New York: Academic Press, 1973.
- Churchill, R. V., J. W. Brown, and R. F. Verhey, *Complex Variables and Applications*, 3d ed. New York: McGraw-Hill, 1974.
- Churchill, R. V., *Operational Mathematics*, 3d ed. New York: McGraw-Hill, 1972.
- Erdelyi, A. (ed.), *Tables of Integral Transforms*, vol. I. New York: McGraw-Hill, 1954.
- Faddeeva, V. N., *Computational Methods of Linear Algebra*. (Translated from the Russian by Curtis D. Benster). New York: Dover, 1959.
- Gerald, C. F., *Applied Numerical Analysis*, 2d ed. Reading, Mass.: Addison Wesley, 1978.
- Greenleaf, F. P., *Introduction to Complex Variables*. Philadelphia: W. B. Saunders, 1972.
- Grossman, S. I., *Elementary Linear Algebra*, 2d ed. Wadsworth Publishing Company, 1984.
- Henrici, P., *Applied and Computational Complex Analysis*, 2 vols. New York: John- Wiley, 1977.
- Hildebrand, F. B., *Advanced Calculus for Applications*, 2d ed. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall, 1976.
- Jennings, A., *Matrix Computation for Engineers and Scientists*. New York:

- Wiley, 1977.
- Kaplan, W., *Advanced Mathematics for Engineers*. Reading Mass.: Addison Wesley, 1981.
- Marsden, J. E., *Basic Complex Analysis*. San Francisco: W. H. Freeman, 1973.
- Noble, B., *Applied Linear Algebra*. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall, 1969.
- Ralston, A., and P.Rabinowitz, *A First Course in Numerical Analysis*,2d ed. New York: McGraw-Hill, 1978.
- Rice, J. R., *Matrix Computation and Mathematical Software*. New York: McGraw-Hill, 1981.
- Rudin, W., *Principles of Mathematical Analysis*, 3d ed. New York: McGraw-Hill, 1976.
- Silverman, R. A., *Complex Analysis with Applications*. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall, 1974.
- Williams, G., *Computational Linear Algebra with Models*, 2d ed. Boston : Allyn & Bacon, 1978.

واژه‌نامه انگلیسی به فارسی

Absolutely integrable	بطور مطلق انتگرال پذیر
Abstract vector space	فضای برداری مجرد
Adjoint	الحاقي
of a differential operator	- یک عملگر دیفرانسیل
of a matrix	- یک ماتریس
Alternating series	سری متناوب
Amplitude	دامنه
Annihilator property	خاصیت پوج ساز
Argand diagram	نمودار آرگان
Argument	شناسه
Bar	میله
Back substitution	جانشانی از آخر
Basis	پایه
change of	- تغییر
natural	- طبیعی
Bilinear transformation	تبديل دوخطی
Block multiplication	ضرب بلوکهای
Boundary condition	شرط مرزی
nonhomogeneous	- ناهمگن
periodic	- متناوب

Boundary-value problem	مسئله مقدار مرزی
Bromwich contour	مسیر برموج
Cauchy's integral formula	فرمول انتگرال کشی
Characteristic	مشخصه
equation	- معادله
frequency	- بسامد
value	- مقدار
Codomain	هم دامنه
Cofactor	همعامل
Complex conjugate	مزدوج مختلط
Complex Fourier coefficients	ضرایب فوریه مختلط
Condition	شرط
boundary	- مرزی
initial	- اوئیه
periodic boundary	- مرزی متناوب
Conformal mapping	نگاشت همدیس
Consistent system	دستگاه سازگار
Convergent series	سری همگرا
de Broglie wavelenght	طول موج دوبروی
Decomposition into partial fractions	تجزیه به کسرهای جزئی
Deflection	چابه جایی
Definite integral	انتگرال معین
Dielectric sphere	کره نارسانای الکتریکی
Difference quotient	خارج قسمت تفاضلی
Differential operator	عملگر دیفرانسیل
Displacement	تغییر مکان
Domain	دامنه
Echocardiogram	اکوکاردیوگرام
Eigenfunction	تابع ویژه

Eigenspace	فضای ویژه
Eigenvalue	مقدار ویژه
Eigenvector	بردار ویژه
Elasticity	کشسانی
Electric potential	پتانسیل الکتریکی
Electrostatic	الکتریستیک ساکن
Elementary row operation	عمل سطحی مقدماتی
Equation	معادله
biharmonic	- دو همساز
diffusion	- پخش، انتشار
elliptic	- بیضوی
heat	- گرما
hyperbolic	- هذلولی وار
indicial	- اندیسی
quasilinear	- شبیه خطی
wave	- موج
Equipotential surfaces	سطح همپتانسیل
Even periodic extension	توسیع تناوبی زوج
Extended complex plane	صفحه مختلط تعیین یافته
Fast Fourier transform	تبدیل فوریه سریع
Finite-difference method	روش تفاضل متناهی
Fluid	سیال
compressible	- تراکم پذیر
ideal	- ایده‌آل
incompressible	- تراکم ناپذیر
irrotational	- غیر چرخشی
Fluid dynamics	دینامیک سیال
Fluid mechanics	مکانیک سیال
Function(s)	تابع
Air	- ایری
analytic	- تحلیلی

Bessel	- بسل
complementary error	- متضمن خطأ
Dirac delta	- دلتای دیراک
entire	- تام
exponential	- نمایی
harmonic	- همسار
Legendre	- لگاندر
normalized	- نرمال
orthogonal	- متعامد
orthonormal	- متعامد یک
piecewise smooth	- تکه‌ای - هموار
scaler	- اسکالر
spectrum of	- طیف
weight	- وزن
Fundamental	اصلی
period	- تناوب
strip	- نوار
Gaussian elimination	حذفی گاوس
Gaussian reduction	تحویل گاوسی
Gauss-Jordan reduction	تحویل گاوس - ژردان
Gauss-Seidel method	روش گاوس - سایدل
Gibbs phenomenon	پدیده گیبس
Gravitational potential	پتانسیل گرانشی
Harmonic conjugate	مزدوج همساز
Harmonics	همسازها
cylindrical	- استوانه‌ای
spherical	- کروی
Heat conduction	رسانایی گرمایی
Heaviside's expansion formula	فرمول بسط هویساید
Heisenberg uncertainty principle	اصل عدم قطعیت هایزنبورگ

Hermitian orthogonality	تعامد هرمتی
Hydrodynamics	هیدرودینامیک
Ill-conditioned system	دستگاه نامساعد
Impulse	ضریب
Inconsistent system	دستگاه ناسازگار
Integral surface	سطح انتگرال
Integrating factor	عامل انتگرال ساز
Inverse	وارون
Fourier transform	- تبدیل فوریه
Laplace transform	- تبدیل لاپلاس
Kronecker delta	دلتای کرونکر
Law	قانون
of cooling	- سردشدن
of elasticity	- کشسانی
of nullity	- بوجی
Linear	خطی
fractional transformation	- تبدیل کسری
oscillator	- نوسانگر
Linearly dependent	وابسته خطی
Linearly independent	بطور خطی مستقل
Longitudinal waves	امواج طولی
Magnetostatic	مغناطیس ساکن
Magnification	تجانس، بزرگنمایی
Mapping	نگاشت
bicontinuous	- همسان ریختی
conformal	- همدیس
isogonal	- حافظ زاویه

Matrix	ماتریس
augmented	- افزوده
diagonalizable	- قطری شدنی
elementary	- مقدّماتی
idempotent	- خودتوان
nilpotent	- پوج توان
orthogonal	- متعامد
positive definite	- معین مثبت
rank of	- رتبه
sparse	- تک
singular	- تکین
skew-symmetric	- متقارن اریب
stochastic	- احتمال
symmetric	- متقارن
trace of	- اثر
traspose of	- ترانهاده
triangular	- مثلثی
Modulus	مدول، هنگ
Neutron	نوترون
transport	- انتقال
diffusion of	- انتشار
Normal derivative	مشتق قائم
Normalized eigenfunction	تابع ویژه نرمال
Nullity	پوچی
Odd periodic extension	توسیع تناوبی فرد
Overshoot	فراجهش
Partial sums	جمعهای جزئی
Partitioning of matrices	افراز ماتریسها
Phase	فاز

Plucked string	تار کشیده شده
Point	نقطه
boundary	- مرزی
critical	- بحرانی
interior	- درونی
stagnation	- رکود
isolated singular	- تکین تنها
regular singular	- تکین منظم
Potential	پتانسیل
electrostatic	- الکتریسیته ساکن
gravitational	- گرانشی
magnetic	- مغناطیسی
Principal	اصلی
axes	- محورها
value	- مقدار
of superposition	- برهم نهی
Pulse	تپش
Recurrence relation	رابطه برگشتی
Reduced row echelon form	شکل پلکانی سطری تحویل یافته
Reduction of order	کاهش مرتبه
Relaxtion method	روش تخفیف
Residue	مانده
Resultant	برآیند
Riemann sphere	کره ریمان
Schrodinger wave equation	معادله موج شرودینگر
Shaft	میل گردان
Self-adjoint operator	عملگر خود الحاق
Set	مجموعه
boundary of	- مرز
closed	- بسته

complete orthonormal	- متعامد یکه کامل
connected	- همبند
fundamental	- اساسی
spanning	- پذیدآورنده
Simple pole	قطب ساده
Shear modulus	مدول برشی
Simultaneous displacement	جا به جا سازی توأم
Sink	چاه
Slab	تیغه
Solution	جواب
Complementary	- متمم
D'Alembert's	- دالامبر
particular	- خصوصی
steady-state	- حالات پایا
transient	- گذرا
trivial	- بدینهی
updated	- بهنگام
Source	چشم
Space(s)	فضای
isomorphic	- یکریخت
null	- بوج
Specific heat	گرمای ویژه
Spectral bandwidth	عرض نوار طیفی
Spherical coordinate system	دستگاه مختصات کروی
Static displacement	تغیر مکان ایستایی
Steady-state temperature	دمای حالت پایا
Stereographic projection	تصویر گنجنگاری
Strain	تش
Streamlines	خطوط جریان
Strip	نوار
Successive displacement	جا به جا سازی متوالی

Surface(s)	سطح
equipotential	- همپتانسیل
Temperature	دما
Thermal	گرمایی
conductivity	- رسانندگی
diffusivity	- پخشندگی
Transformation	تبدیل
bilinear	- دوخطی
Möbius	- مویوس
Translation	انتقال
Transonic flow	جریان ترانسونیک
Transposition	ترانهش
Transverse waves	موجهای عرضی
Undershoot	فروجهش
Vector	بردار
column	- ستونی
row	- سطری
Vibrating membrane	غشاء مرتعش
Vibration	ارتعاش
Wave propagation	انتشار موج
Young's modulus	مدول یانگ

فهرست راهنمای

بازه همگرایی	۲۷۳	آزمون انتگرال	۲۷۱
بردار	۳۴	آزمون نسبت	۲۷۲
ستونی	۲	آئرودینامیک	۱۳۱
سطری	۲	اثرماتریس	۸۶
بر هم نهی خطی	۱۹۸	استقلال خطی	۳۷
سامداصلی	۲۰۰	اشتاینبرگ	۸۳
زاویه‌ای	۱۹۷	اصل بر هم نهی	۱۳۲، ۱۱۴
سامدهای مشخصه	۲۲۷	عدم قطعیت	۱۹۷
بعد	۳۹	اعمال سطری	۲۰
یضوی	۱۲۱	اکوکاردیوگرام	۲۰۰
پایه	۹۶، ۳۸	الحاقی	۳۵۹، ۲۱۹، ۹۸
طبیعی	۳۹	الکتریستیه ساکن	۳۷۲، ۱۳۰
پتانسیل	۱۳۱، ۱۲۰	انتشارنوترون	۲۳۴
سرعت	۴۰۷	انتقال	۳۷۷
محفل	۴۰۸	انتگرال فوریه	۱۸۰
پخشندگی	۲۱۴	محفل	۳۸۷
گرمایی	۲۲۹	سیری	۳۸۷
پدیده گیس	۱۶۳	منحنی الخط	۳۸۷
پوچی	۴۴	انعکاس	۳۷۵
پوشما	۴۵	اویلر	۱۷۴

- تابع ایری ۲۸۶
 بسل ۳۰۲، ۲۸۹
 تام ۳۹۶، ۳۶۸
 تحلیلی ۳۸۹، ۲۷۵
 پیوسته ۳۶۷
 چند مقداری ۳۵۹
 خطای ۲۴۲، ۲۰۲
 دلتای دیراک ۱۹۸
 گویا ۴۰۱
 لزاندر نوع دوم ۳۱۹
 لگاریتمی ۳۶۲
 مثلثاتی ۳۶۰
 متناسب ۱۵۹
 مقدماتی ۳۵۹
 مؤلف ۴۰۰
 نمایی ۳۵۹
 هذلولی وار ۳۶۰
 همساز ۱۹۸، ۲۱۱، ۳۷۲
 یک مقداری ۳۵۹
 توابع وابسته لزاندر ۳۰۸
 تار مرتعش ۱۴۰
 تبدیل خطی ۳۲۰، ۴
 دو خطی ۳۷۶
 فوریه ۱۸۴
 فوریه سریع ۱۸۸
 لاپلاس ۴۰۴، ۲۴۲، ۱
 لاپلاس وارون ۴۱۶، ۲۴۶
 تپش مستطیلی ۱۹۶
 تعجانس ۳۷۷
 تجزیه به کسرهای جزئی ۴۰۱
 تحويل ژردان ۲۴
 گاوسی ۲۲
 ترانهاده ۷
 ترانهش ۶، ۶
 ترکیب خطی ۶
 تصویر ۴۰
 گنجنگاری ۳۸۲
 تعامل توابع بسل ۲۹۲
 هرمیتی ۱۷۷
 تغییض پایه ۱۰۰
 توابع بطور مطلق انتگرال پذیر ۱۸۱
 زوج ۱۵۴
 فرد ۱۵۴
 تکه‌ای - هموار ۱۵۹
 توسعی تناوبی زوج ۱۷۱
 تناوبی فرد ۱۷۲
 تابع متناسب ۱۵۹
 ویژه (مشخصه) ۲۵۰
 جانشانی از آخر ۲۲
 جداسازی متغیرها ۱۳۰، ۱۳۳، ۲۲۶
 جبرا عدد مختلط ۳۲۵
 جفت تبدیل فوریه ۱۸۵، ۱۹۱
 جمع بردارها ۲۴
 جمع دو ماتریس ۳
 جواب بدینهی ۵۳، ۱۳۴
 پایا ۲۳۳
 خصوصی ۷۱، ۱۲۱
 دالامبر ۱۴۵
 سری ۲۷۱
 عمومی ۶۷
 گذرا ۲۳۳
 چند جمله‌ایهای لزاندر ۲۰۹، ۳۰۳، ۲۸۴

- تکراری ژاکوبی ۸۳
 توانی ۸۷
 گاؤس - سایدل ۸۵
 حذفی گاؤس ۱۹
 فروینوس ۲۷۸
 کاهش مرتبه ۳۱۹
 مونت کارلو ۳۴۰
 ریشه نهمت ۵۳
 روش‌های مستقیم حل دستگاه‌ها ۸۳
 زیر فضای برداری ۳۵
 سریهای توانی ۲۷۲
 سینوسی ۱۷۰
 فوریه ۱۵۱
 فوریه - بسل ۲۹۴
 کسینوسی ۱۷۰
 لران ۲۹۵
 لزاندر ۳۱۳
 متناوب ۲۷۲
 مضاعف ۲۰۸
 نمایی ۱۷۳
 واگرا ۲۷۱
 همگرا ۲۷۱
 هندسی ۲۷۲
 سه‌تایی فیثاغورثی ۱۰۷
 سطح انتگرال ۱۱۲
 سهموی ۱۲۱
 سیل ایده‌آل ۴۰۷، ۱۳۱
 تراکم ناپذیر ۴۰۷، ۱۳۱
 غیر چرخشی ۴۰۷، ۱۳۱
- حاصلضرب اسکالر ۵۹
 حد در میانگین ۱۶۷
 حوزه ۳۷۱
- خاصیت بسته بودن ۳۴۷
 پوج ساز ۶
 توزیع پذیری ۶
 تعویض پذیری ۶۴۷، ۶
 شرکت پذیری ۶۴۷، ۶
 خطای گردکردن ۳۴۲
 خطوط جریان ۴۰۸
 همپتانسیل ۳۷۲
 خود الحق ۲۵۹
- دامنه ۴۴
 دترمینان ۱۷
 رونسکی ۳۲۳، ۶۷
 درون یابی ۲۴۱
 دستگاه جرم - فر ۷۶
 دستگاه‌های خطی ۱۴
 سازگار ۱۵
 ناسازگار ۱۵
 نامساعد ۸۲
 معادلات دیفرانسیل ۶۵
 همگن ۶۷، ۲۷
 ناهمگن ۷۱
- رتبه ۹۸
 روابط تعاملی ۱۵۶
 روش تخفیف ۲۴۰
 تغیر پارامتر ۷۱
 تفاضل متاتاگی ۳۴۰

شارگرما	۲۲۹
شبکه ظرفی	۳۴۲
شدت میدان الکتریکی	۱۳۰
شرایط دیرینکله	۱۶۰
شرط اولیه	۱۲۲
مرزی	۱۲۲
شکل قطبی	۳۴۸
شكل مختلط انگرال فوریه	۱۸۴
مختلط سری فوریه	۱۷۴
شناسه	۳۵۰
صفحه مختلط تعیین یافته	۳۸۳
صورتهای درجه دوم	۵۸
ضرایب سری لوران	۳۹۵
کشی	۳۹۰
گرین	۴۰۷، ۳۸۹
لایب نیتس	۲۷۲
لیوویل	۳۹۶
مانده	۲۹۳
قطب	۲۹۱
قطراصلی	۷
قطری شدنی	۵۷
فاز	۲۵۰
فراجهش	۱۶۳
فروجهش	۱۶۳
فرمول انگرال کشی	۳۹۵
انعکاس لاپلاس	۴۰۵
برگشتی	۲۷۴
بسط هویساید	۴۰۷
دوموآور	۳۴۹
کیلی	۱
لابلاسی	۳۰۵، ۳۰۳، ۲۶۳
گرادیان	۴۰۵
ماتریس اسکالر	۸
افزوده	۲۰

- شبه خطی ۱۱۰
 لاگرانژ ۱۱۰
 کشی - ریمان ۳۶۹
 معادل سطحی ۲۱
 معادله انتشار
 اندیسی ۲۷۸
 بسل ۳۰۲
 پتانسیل ۱۳۱
 پخش ۱۲۵
 پوآسون ۱۳۱
 تریکومی ۱۲۱
 چیشف ۲۵۹
 دو همساز ۱۳۰
 دیفرانسیل وابسته لزاندر ۳۰۸
 شروودینگر ۱۴۷
 لزاندر ۲۸۱
 ریکاتی ۳۰۰
 کشی - اویلر ۲۶۵
 مشخصه ۵۳
 فوریه ۳۰۱
 لاگر ۲۵۹
 هرمیت ۲۵۹
 هلمهلت ۳۰۱
 معکوس ماتریس ۲۴
 مقدار ویژه ۱۳۶، ۸۶، ۵۲
 مقیاس بندی ۸۲
 مقدار اصلی ۳۶۲
 مکانیک سیلات ۴۰۷
 میدان نیروی پایستار ۳۸۷
 ناپیوستگی جهشی ۲۹۶
 نرم تابع ویژه ۲۹۷
 پاد متقارن ۱۳
 پلکانی ۲۳
 پوج توان ۱۴
 تکین ۲۵
 قطری ۷
 مارکف ۱۳
 متعامد ۶۰
 متقارن ۷
 معین مثبت ۸۵
 مقدماتی ۲۵
 ناتکین ۲۵
 همانی ۸
 هیلبرت ۹۳
 متغیر مختلط ۳۴۵
 محور گیری ۸۲
 مجموعه اساسی ۶۷
 باز ۳۶۶
 بسته ۳۶۶
 پدید آورنده ۳۶
 جواب ۱۵
 کامل ۱۶۷
 متعامد یکه کامل ۳۱۴
 همبند ۳۷۰
 مجموعهای جزئی ۲۷۱
 مختصات استوانه‌ای ۲۸۷، ۲۶۵
 مزدوچ مختلط ۳۵۱
 همساز ۳۷۳
 مساله دیریکله ۱۲۳
 نویمان ۱۲۳
 معادلات با مشتقهای جزئی ۱۰۹
 پافافی ۱۱۲
 خطی ۱۱۰

وابسته خطی	۳۷	نقاط بحرانی	۳۸۵، ۴۰۸
ثابت	۳۸۵	حدّی	۲۷۱
هذلولی وار	۱۲۱، ۶۱	رکود	۴۰۸
هسته	۹۸، ۴۳	معمولی	۲۷۷
هم دامنه	۴۴	نقطه تکین	۲۷۷، ۳۹۰
همسازهای استوانه‌ای	۲۸۹	تکین تنها	۳۹۰
همسان ریختی	۳۸۲	در بی نهایت	۳۸۳
همعامل	۹۸	دروني	۳۶۶
هنگ	۳۵۰	مرزی	۳۶۶
هیدرودینامیک	۱۳۱	نظریه احتمال	۳۲۹
یکریخت	۹۷، ۹۶	نگاشت	۳۵۷، ۳۷۸، ۳۸۲، ۴۰
		نمودار آرگان	۳۴۵
		نیروی میرا	۷۶

FERDOWSI UNIVERSITY OF MASHHAD

Publication No. 237

***ADVANCED
ENGINEERING MATHEMATICS***

Ladis D. Kovach

Translated by

**A. Kerayechian
A. Bozorgnia**

FERDOWSI UNIVERSITY PRESS

1998